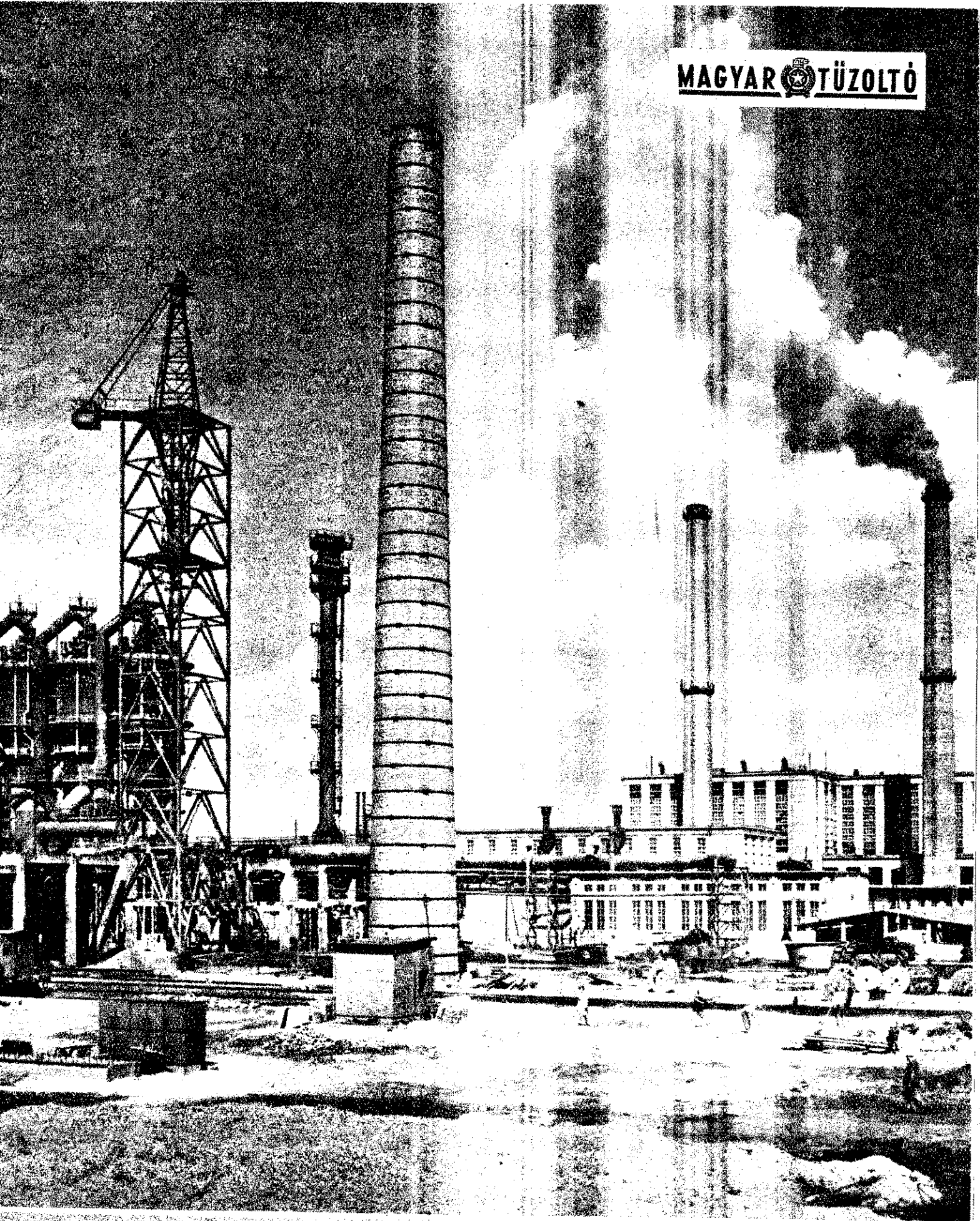

MAGYAR TŰZOLTÓ

Előre — második ötéves tervünk sikeréért!

A BÉKE ERŐINEK ÚJABB NAGY DIADALA

Magyarország — az ENSZ tagja

Dolgozó népünk osztatlan meglepedéssel fogadta a Biztonsági Tanács döntését, melynek alapján az ENSZ közgyűlése 555 teljes ülésén 15 más állammal együtt a Magyar Népköztársaságot felvette az Egyesült Nemzetek Szervezetébe. Népünk úgy érzi, jogos igénye, régi kívánsága teljesült ezzel. Ez a határozat egyszersmind a béke erőinek nagy győzelme.

„Mindenekelőtt drága barátunk, a nagy szovjet nép és bölcs vezetői felé száll a köszönet. A közelmúlt nemzetközi eseményei ismét számos bizonyítékot szolgáltatott arra, hogy a Szovjetunió kormánya tesz a legtöbbet a békéért és a népek közti barátságért.

Elsősorban a Szovjetunió lankadatlan erőfeszítéseinek köszönhető, hogy a nemzetközi helyzet bizonyos enyhülése után a múlt héten az ENSZ-be való felvételek ügye is kijutott a székfőből” — mondotta Szalai Béla elvtárs.

Nem volt könnyű elérni a jogos felvételi kérelmek teljesítését. Az elmúlt évek során kilenc ízben folyamodtunk az ENSZ-be való felvételünkért, míg végre most — a Szovjetunió hathatós támogatásával — sikerült ezt elérnünk. Először 1947. április 22-én fordultunk az ENSZ-hez, akkor azonban — mint később is — az imperialista hatalmak sorozatosan megátolták felvételünket. Egy ízben, 1952-ben az amerikai delegátus nyíltan beismerte, hogy Magyarországot csak abban az esetben veszik fel az ENSZ-be, ha eddigi politikáját megváltoztatja. Ez arra mutat, hogy az imperialisták csak olyan államot tartottak alkalmasnak az ENSZ-tagságra, amely kapitalista társadalmi rendszerben él. A Szovjetunió állhatatos, kitartó diplomáciai tevékenységének, a világszerte kifejlődő békemozgalomnak és a világ fiatal erőinek óriási sikere az, hogy most sikerült ezt az imperialista tömböt áttörni.

Mint ismeretes, a Szovjetunió a Biztonsági Tanácsban javasolta 18 állam: — Albánia, Jordánia, Írország, Portugália, Magyarország, Olaszország, Ausztria, Románia, Bulgária, Finnország, Ceylon, Nepál, Líbia, Kambodzsa, Laosz, Spanyolország, Mongol Népköztársaság és Japán — egyidejű felvételét.

Az ENSZ alapokmánya értelmében a Biztonsági Tanácsnak öt állandó tagja van: a Szovjetunió, Anglia, Franciaország, az Egyesült Államok és a Kínai Népköz-

társaság helyét törvénytelenül elfoglaló Csang Kaj-sek formózái bábkormányára, amely — még befolyásos nyugati körök véleménye szerint is — önmagán kívül senkit sem képvisel. Egy-egy javaslat elfogadásához a Biztonsági Tanács öt állandó tagjának egyöntetű szavazata szükséges, ami a gyakorlatban azt jelentette, hogy Csang Kaj-sek kormányának képviselője „vétő”-jogával élve, még az utolsó pillanatban is megkísérelte megtorpedózni az ENSZ új tagjainak felvételét. Ez a klikk, mely csupán az Egyesült Államok jóvoltából létezik, amerikai gazdáinak sugalmazására — akik ezúttal jobbnak látták a háttérből „irányítani az eseményeket” — gátolta meg a Mongol Népköztársaság jogos felvételi kérelmének teljesítését, holott maga Csang Kaj-sek még 1945-ben tett nyilatkozatában elismerte a Mongol Népköztársaságot.

A szovjet kormány, mivel minden lehető módon a nemzetközi együttműködés fejlesztésére törekszik, új javaslatot terjesztett a Biztonsági Tanács elé. E javaslat értelmében a Biztonsági Tanács nyolc szavazattal — három küldöttség: az Egyesült Államok, a csangkajsekista küldött és Belgium delegátusának a szavazástól való tartózkodása mellett — 16 állam egyidejű felvételét javasolta az Egyesült Nemzetek Szervezete közgyűlésének, mely azt túlnyomó többséggel elfogadta. A szovjet küldöttség érdeme az is, hogy az ezúttal felvételre nem került két állam, a Mongol Népköztársaság és Japán sincsen véglegesen kirekesztve az ENSZ-ből, és remény van arra, hogy ügyükben az ENSZ következő ülészakán kedvező értelemben döntenek.

A nyugati politikai körök és a nyugati sajtó élénken kommentálják az eseményt. Martin kanadai küldött pl. szavazatának megindokolásakor hangsúlyozta, hogy a 16 új tag felvételi kérésének megoldása arról tesz tanúbizonyságot, hogy az államok közt fennálló ellentéteket sikeresen leküzdhetik, ha ezt közösen kívánják.

A News Chronicle című angol lap legmélyebb elítélés hangján ír: „Csangkajsekista küldött magatartásáról „A sarokba szorított farkas, amely túlsókaig élt és szenvedett, s dühödt morgással fejezi be végső kihívását, nem valami épületes látvány... Csang Kaj-sel végső ellenállása azonban, midőn magárat akarta rántani az ENSZ oszlopait, még a legaljasabb zsiványbecsület dicsőségét is nélkülözi. Formóza vétője kedden a Biztonsági Tanácsban nyílt, félreérthetetlen vérszomj megnyilvánulása volt, amely leg alább azzal a nemzetközi előnnyel járt hogy siettetni Formóza végét...”

A szovjet küldöttség vezetője, Kuznyecov elvtárs joggal szögezte le: „Vitathatatlan, hogy a 16 ország felvételéről szóló most hozott döntés nem csupán ezen államok jogos követeléseivel áll összhangban hanem megfelel az államok közti viszony javítása, valamint a béke és a népek közti barátság megszilárdítása érdekében is.”

Hazánk dolgozói nagy örömmel fogadták a béke erőinek újabb nagy győzelmét. A MÁVAG Szivattyúgyárban Balogh Béla beszélt a fontos döntésről. A többi között a következőket mondotta: „Hálásak vagyunk a Szovjetunióknak, amelynek következetes békepolitikájára az utóbbi időben lényeges változást idézett elő a nemzetközi helyzetben, és hathatósan segítette hogy megnyíljanak előttünk a világszervezet kapui. ENSZ-tagságunk is azt bizonyítja, hogy egyre inkább tért hódít a békés egymás mellett élés gondolata, s a népek következetes békeharca mindinkább háttérbe szorítja a hidegháború szószólóit.” Hazánk ENSZ-tagsága újabb erőt ad a szocializmust építő békés alkotómunkában, újabb ösztönzést, támogatást jelent nagy feladataink, új ötéves tervünk sikeres végrehajtásában. Népünk úgy érzi van mondanivalója a világ ügyeiben!

Szarka Károly rendkívüli követ és meghatalmazott miniszter, a magyar ENSZ-küldöttség vezetője bemutatkozó beszédében, melyet az ENSZ tizedik közgyűlésének december 20-i ülésén mondott, a többi között a következőket hangsúlyozta: „Támogatni fogunk minden olyan javaslatot és törekvést, amely az emberi haladás elősegíti, amely az emberi jogok hathatósabb védelmére, az államok közötti viták kérdések békés rendezésére, a fegyverkezés csökkentésére, a tömegpusztító fegyverek eltiltására, az emberiségnek a háború borzalmaiktól való megszabadítására irányul... Ünnepelesen köfeléztük magunkat, hogy minden erőnkkel hozzájárulunk a nemzetközi béke és biztonság fenntartásához; hogy előmozdítjuk a társadalmi haladást, a népek felemelkedését.”

A magyar ENSZ-delegáció vezetője kijelentéseivel egész népünk egyöntetű véleményét fejezte ki.

Érezzük megnövekedett történelmi felelősségünket és a jövőben még nagyobb munkasikerekkel, második ötéves tervünk eredményes végrehajtásával újabb bizonyítékát adjuk majd annak, hogy Magyarország méltó és jogos helyet foglal el az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

Dolgozóink szerte az országban lelkesen fogadták hazánk ENSZ-be való felvételét. Röpgyűlés a Magyar Acélárnyár forgácsoló-üzemében

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

ÚJESZTENDŐ KÜSZÖBÉN

Írta: MICSKÓ RUDOLF tüzoltóezredes,
a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vezetője

Az elmúlt esztendő hazánk tűzrendészeti helyzetének további javítása és megszilárdítása tekintetében jelentős eredményeket hozott. Pártunk iránymutató határozatai alapján a Belügy-szter Elvtárs még az év elején határozottan megszabtta azokat alapvető tennivalókat, amelyeket a tűzrendészet szerveinek az folyamán végre kellett hajtaniuk egyre növekvő népgazdasági keink fokozottabb tűzbiztonsága érdekében. A megszbottatok eredményes végrehajtása érdekében növeltük politikai észültségünket, amelyhez pártunk Központi Vezetőségének 955 márciusi, júniusi és novemberi nagyjelentőségű határozatai a szilárd alapot. Politikai képzettségünk fejlesztésével idejűleg intézményesebbé tettük szakmai továbbképzésünk iszerét is, ami komoly mértékben elősegítette az egész tűz-ság szakmai színvonalának emelését.

A múlt év során ipari üzemünk megelőző tűzrendészeti hely-nek fokozottabb ellátása céljából — ipari üzemünk jelentős ében — a szovjet tapasztalatok alapján bevezettük a Szovjet-ban jól bevált instruktori szolgálatot. Elvtársaink többsége arosan felismerte a nálunk addig ismeretlen szolgálati rend-jelentőségét, és tűzoltóink új beosztásukban is nagy lelkeses-sel igyekeznek helytállni a dolgozó nép vagyonának tűz-óktól való megvédése érdekében.

Ipari üzemünk és azok termékei tűzkároktól való fokozottabb osítása mellett — az előző évekhez viszonyítva — még nagyobb észüléseket tettünk a mezőgazdasági termények tűzvédelme-ékében is. Kellő időben megtettük azokat a legszükségesebb előző intézkedéseket, amelyek a terményeink, évi kenyérünk védelmét szolgálták. Különösen dicséretreméltó tűzoltó elvtár-óknak az a megértése és lelkesedése, amelyet a nyári termé-ek beérésének és betakarításának időszakában tanúsítottak.

Az eredmények elérésében nagy szerepe volt az utóbbi idő-ben tovább erősödő pártalapszervezetünk tevékenységé-és. Pártalapszervezeteink jó felvilágosító és mozgósító mun-á révén értük el, hogy — különösen a nyári mezőgazdasági íkák idején — a kommunista és pártönkivüli elvtársak úgy-ván kivétel nélkül megértették a tűzoltóságra váró fontos atok jelentőségét. Azt is le kell azonban szögeznünk, hogy az áldozatkész munka csak úgy gyümölcsözhetett, hogy az ál-i tűzoltó elvtársak lelkes tevékenysége összeforrt azzal az merésre méltó tevékenységgel, amelyet a közösi tűzoltóink szólván egy emberként végeztek fejlődő szocialista mezőgazd-ánk eredményeinek tűzkároktól való megóvása érdekében. Késztételen, hogy az eddig elmondottak tűzrendészeti mun-ák fejlődését jelentik, azonban azt is meg kell mondanunk, y eredményeink ellenére egyelőre még mindig nem beszél-ink javulásról a lakóházi és a mezőgazdasági háztáji tűzvéde-területen kifejtett tevékenységünkkel kapcsolatban. Ezen a zeten sürgősen változtatnunk kell és — iparunk tűzvédelmé-további, még fokozottabb biztosítása mellett — mind a váro-nak, mind a falvakban rövid időn belül meg kell valósítanunk kéleletes tűzbiztonságot.

Feladatunk teljesítését nagymértékben elősegíti a Miniszter-tanács múlt év december 6-i határozata, amely a közösi éntes tűzoltóságok testületi alapon való átszervezését rendeli. A közösi önkéntes tűzoltóságok országos viszonylatban tör-i átszervezését már a legközelebbi napokban meg kell ind-ánk és azt március végéig mindenképpen végre is kell haj-tni. A közösi és a mezőgazdaság hatékonyabb tűzvédelme-mpontjából rendkívül fontos, hogy az átszervezés megindításá-sszemlél ne késlekedjünk és azt mindenhol, még a tavaszi őgazdasági munkák megkezdése előtt eredményesen hajtsuk re. Ezen a téren az a legfontosabb feladatunk, hogy a követ-ő hetekben minden közösi tanácselnököt felkeressünk, s a nisztertanács vonatkozó határozata értelmében megmagyaráz-unk a közösi tűzoltóságok átszervezésének jelentőségét és egy-ülleg kérjük fel őket arra, hogy az átszervezés sikeres végre-ását a maguk részéről is a legteljesebb mértékben segítsék elő. sanak oda, hogy az önkéntes tűzoltótestületek vezetőségében

a közösi különböző társadalmi szerveinek funkcionáriusai és aktivistái kivétel nélkül feladatokat vállaljanak.

A közösi önkéntes tűzoltóságok átszervezési munkálatait minden közösi össze kell kapcsolni a toborzással. El kell ér-nünk, hogy valamennyi közösi még a tavasz beállta előtt ele-gendő létszámú és megfelelő összetételű, ütőképes tűzoltótestület jöjjön létre.

Ugyancsak el kell érünk azt is, hogy minden egyes közösi-ben még az átszervezés időszakában megtörténjen a területfelelősi szolgálat bevezetése, illetve a közösi kis körzetekre való parcellázása és e körzetek rendszeres tűzrendészeti ellenőrzése céljából a közösi tűzoltó elvtársak közötti felosztása.

Jelenlegi állapotában még egyáltalán nem elégedhetünk meg ipari üzemünk tűzrendészeti helyzetével sem. Ahhoz, hogy pártunk Központi Vezetősége novemberi, nagy jelentőségű határozatának a mi területünkön is teljes mértékben eleget te-gyünk — az elkövetkezendő időszakban még számos, igen fontos feladat vár ránk. Mindenekelőtt tovább kell fejlesztenünk és szerveznünk üzemünkben a műszaki szakemberekből álló tűz-védelmi (technikus-) bizottságokat, a meglévőket pedig gyakor-latiasabbá, célravezetőbbé kell tennünk.

Alapos felmérés és előkészítés után tovább kell fejlesztenünk az instruktori szolgálati rendszert. Azokban az objektumokban, ahol a létszámvizonyok és az egyéb körülmények indokoltá és lehetővé teszik, ugyancsak ki kell terjeszteni ezt az új típusú szolgálati rendszert.

Az év folyamán feltétlenül el kell érünk azt is, hogy az or-szág területén ne legyen egyetlen olyan — a népgazdaság szem-pontjából bármilyen kis mértékben is számottevő — objektum sem, amelynek ne lenne új, a jelenlegi követelményeknek min-den vonatkozásban megfelelő korszerű tűzrendészeti határozata. Ugyanakkor tűzrendészeti hatóságaink arra is figyeljenek, hogy az általuk hozott határozatok minden tekintetben reálisak legye-nek, és szigorúan szerezenek érvényt a határozatokban foglaltak hiánytalan végrehajtásának.

Nagy figyelmet kell fordítanunk az üzemi, társadalmi tűz-oltóegységek további szervezésére és arra, hogy azok valóban aktívan tevékenykedjenek is az üzemi tűzvédelem érdekében. Gondoskodni kell arról, hogy ezek az üzemi önkéntes tűzoltó-egységek fontos társadalmi feladatuk ellátásához rendszeresen megkapják a megfelelő szakmai előkészítést, illetve segítséget.

Tűzvédelmi tevékenységünk sikeressége érdekében — az ed-diginél sokkal inkább növelnünk kell tűzvédelmi propaganda-tevékenységünket. Mindez arra kötelez bennünket, hogy propa-gandamunkánkat, amely felvilágosító jellegével és kellő mozgós-ító erejével minden becsületes dolgozót segítő társunkká tesz a tűzvédelem társadalmiasításáért és maximális fokon történő biztosításáért folytatott felelősségteljes harcunkban.

Bár egyelőre még inkább a tél felé halad az időjárás sze-kere, azonban a jó gazda gondosságával máris alaposan fel kell készülni a következő hónapokra, amelyek többek között olyan feladatok sikeres végrehajtására köteleznek bennünket, mint amit a mezőgazdaság tűzvédelmének az eddigiéknél is foko-zottabb biztosítása jelent. Ennek érdekében tehát mindent el kell követnünk, hogy a közösi tűzoltótestületek megszervezését, s ez-zel egyidejűleg a toborzást és a területfelelősi szolgálat bevezeté-sét a kitűzött határidőre mindenütt végrehajtsuk.

Az előtűnt álló esztendőben, eddigi eredményeinknek és szocializmust építő második ötéves tervünk hatalmas alkotásainak tüztől és az osztályellenesség káros tevékenységétől való fokozott védelme olyan feladatok, amelyek minden egyes tűzoltó elvtársától alapos felkészülést, határozott és odaadó helytállást követelnek. E feladatok sikeres végrehajtása érdekében mindenekelőtt tovább kell fokoznunk a tűzoltóság erkölcsi és fegyelmi, valamint szol-gálati színvonalának emelését. Csak az öntudatos, szilárd vas-fegyelem, a szolgálat minden területére vonatkozó becsületes helytállás teszi lehetővé az előttünk álló fontos, szép és felelőség-teljes feladatok maradéktalan végrehajtását!

PARTÉLET

A vezetőségválasztásra való készülődés eddigi tapasztalatai Borsod megyében

Ezekben a hetekben az egész országban a pártszervezetek vezetőségének újjáválasztására készülnek a kommunisták és velük együtt a pártonkívüli elvtársak. A nagy jelentőségű esemény egyaránt komoly és felelősségteljes feladatot ró a pártszervezetekre és a politikai apparátusra.

A beszámoló és vezetőségválasztó taggyűlések előkészítését vizsgálva, Borsod megyében a tűzoltóegységeken működő pártalapszervezeteknél — a sok helyes intézkedés mellett — néhány mulasztást is tapasztaltunk.

A KV határozatát a megye területén nemcsak minden kommunista, hanem a pártonkívüli elvtársak többsége is ismeri, tanulmányozta és annak szellemében készül a vezetőség újjáválasztására. E nagy és fontos munka megkezdésekor csaknem valamennyi alapszervezetnél az volt a legnagyobb hiányosság, hogy a központi eligazítást várták és önállóan nem tettek hathatósabb intézkedést. Ezt bizonyítja pl. a mezőcsáti alosztályon működő pártalapszervezet munkája is. A december elején tartott taggyűlésen helyesen foglalkoztak a mezőcsáti elvtársak több fontos kérdéssel, így pl. a nemzetközi helyzet értékelésével, a szakfeladatok végrehajtására való mozgósítással, a fegyelem kérdésével, a pártoktatás értékelésével — melynek folyamán a párttitkár is keményen megbíráltta a tagság, amiért a pártoktatást elhanyagolta —, de a vezetőség újjáválasztásáról még csak szó sem esett. Pedig annál is inkább időszerűbb lett volna, ha a kérdéssel foglalkoznak, mert a vezetőségválasztás kérdésével nemcsak a taggyűlésen vagy az azt megelőző napokban kell foglalkozni, hanem már jóval előbb.

A munka eredményes megindulásához nagy lendületet adott a megyei politikai helyettes december 5-én a párttitkároknak és propagandistáknak tartott eligazítása,

melynek során számos elvi és gyakorlati kérdésben adott segítséget a vezetőségválasztás sikeres végrehajtásához. Az eligazítás után a pártalapszervezeteknél aktívabb tevékenység volt tapasztalható. A miskolci, sajbóbbonyi, diósgyőri alapszervezetek — a pártbizottságok instruktorai, valamint a parancsnok elvtársak aktív segítségnyújtásával — a vezetőség újjáválasztásáig terjedő időszakra pontos ütemtervet dolgoztak ki. Ebben az ütemtervben nemcsak a belső szervezési kérdésekkel foglalkoznak, hanem a szakfeladatokra való aktív mozgósítással is. Ennek szellemében a megye területén minden alapszervezet a vezetőség újjáválasztására való előkészületekkel egyidejűleg — a DISZ- és egyéb tömegszervezetek segítségével — aktívan mozgósít a községi tűzoltóság megerősítését célzó toborzásra, a községi tűzoltótestületek megalakításának előkészítésére, a fegyelem további megszilárdítására, a párt- és a szakmai oktatás színvonalának emelésére, a szolgálat még jobb és eredményesebb ellátására is.

Jó példát mutat a miskolci alosztály pártszervezete, mely mind a párttagokat, mind pedig a pártonkívüli elvtársakat mozgósítja

a tűzrendészeti határozatok végrehajtásának ellenőrzésére — e téren ugyanis némi

lemaradás volt —, hogy az alosztály sikeresen tudja teljesíteni az 1955. évi tervét és adósság nélkül kezdhesse a következő évet.

Nem mondhatjuk ugyanezt a szerencsi, a sátoraljaújhegyi és a mezőcsáti alapszervezet munkájáról. Ezekben az egységeken az alapszervezetek csak késve kezdtek a munkához és ellenőrzésünkig nem sokat tettek a vezetőségválasztás érdekében. Hibaként állapítottuk meg azonban azt is, hogy a parancsnokok sem adtak megfelelő segítséget az eredményes munkához. E hiányosságot a pártszervezet vezetősége mellett a parancsnokoknak is — mint kommunistáknak és vezetőknek egyaránt — érezniük kell a felelősséget. De felelősség terhel minden egyes párttagot is. Valamennyiöknek arra kell tehát törekedniük, hogy a hiányosságokat a legrövidebb időn belül felszámolják és a hátralevő időt alaposan kihasználva, mindent megtegyenek a vezetőségválasztás sikeréért.

Az özdi alapszervezetnek is javítania kell munkáját. Bár az alapszervezet vezetősége — a pártbizottság és a politikai helyettes segítségével — ütemtervet dolgozott ki a vezetőségválasztást megelőző időszakra, de abban főképpen csak szervezési kérdésekkel foglalkoztak és a szakfeladatokra való mozgósító politikai munkával már kevésbé. Pedig ez igen komoly veszélyt rejt magában.

A széleskörű politikai munka hiánya, a befeléfordulás kihatással van nemcsak a pártszervezet, hanem az egész egység munkájára is.

Reméljük, hogy azóta már az özdi alapszervezet is változtatott helytelen munkamódszerén és a hibákat felszámolva, eredményesen egybekapcsolják a vezetőségválasztásra való készülődést a szakmai feladatok jobb és eredményesebb megvalósításával, s a fegyelem további megszilárdításával.

Igen helyes volt, hogy az alapszervezetek vezetőségei pártcsoportterkezetben vagy egyéb megbeszéléseken több kérdést — pl. a párttagok jogait és kötelezségeit stb. — megtárgyaltak az elvtársakkal s ezzel még jobban igyekeztek tudatosítani a pártvezetőség újjáválasztásának jelentőségét. Emellett az alegységek faliújságján az elvtársak cikkekben is foglalkoznak a vezetőségválasztás kérdésével és annak jelentőségével.

Az egyes alegységeken szervezett szabad pártnapok megtartása nagy len-

Kevés idő van hátra, alig pár nap választ el bennünket a vezetőségválasztástól. Minden percet alaposan ki kell használnunk tehát, hogy a vezetőségválasztást jól készítsük. Úgy kell végezni ezt a munkát, hogy a választásokkal tovább erősödjék tünk, s egyben növekedjék a párttagok aktivitása és harakésztsége is.

dítő erőt adott a vezetőség újjáválasztásának előkészítéséhez.

A pártnap alkalmával — a Központi tőség márciusi, júniusi és novemberi rovatának szellemében — valamennyi egységen foglalkoztak a vezetőségválasztás kérdésével, a szakmai munka és a fegyelem értékelésével. Számos elvtárs hozzá a pártnapon beszámolókhöz, s e nyomán számos egészséges javaslat született a párt- és a szakmai munka megújítására és a fegyelem megszilárdítására pártnapok alkalmával többen elmondtak egyéni sérelmeiket, melyek ha jogosak lennének, orvosálni is nyertek. E pártnapon sokat tanultak a pártszervezetek, de voltak a hivatalvezetők is. Az a tény, az elvtársak kritikusan és önkritikusan elmondták a véleményüket a párt-hivatali munkával kapcsolatban, feltétlenül segítőt foglalkozni az alapszervezetek ezen keresztül valamennyi egység munkájának megjavulásához.

A megye területén jó módszerként pótoltuk meg, hogy

az alapszervezeteket — az illetékes pártbizottság mellett — a megyei politikai helyettes és az osztályparancsnok részéről fejlett és jól képzett elvtársak is instruálják.

Ezek az elvtársak rendszeresen látogatják az alapszervezeteket és segítséget adnak a vezetőségnek e nagy munka végzéséhez. A pártvezetőség szívesen fogadja ezeket az elvtársakat és elvi, valamint gyakorlati segítségüket igyekeznek felhasználni a feladat eredményes megvalósítása érdekében.

Röviden meg kell emlékeznünk még a taggyűlési beszámoló elkészítéséről. Fontos, hogy erről beszéljünk, mert a jó beszámoló az alapja annak, hogy a pártvezetőség helyesen tudja értékelni az alapszervezet kétévi munkáját, és a taggyűlésen elfogadott határozat meg tudja szüntetni az új vezetőség feladatait. E téren az alapszervezetek vezetőségei Borsod megyében igyekeztek jó munkát végezni. A beszámoló elkészítésekor pártcsoportterkezetben, egyéni beszélgetések során figyelembe vették az elvtársak véleményét az alapszervezetek eddigi munkájáról. A beszámoló elkészítéséhez segítséget adtak a parancsnokok elvtársak is. Jó példaként kell említeni a diósgyőri és miskolci alapszervezetek elvtársait, akik főleg a pártvezetőség segítségével az alapszervezetek vezetőségét a számoló elkészítésénél, hogy értékelte az alapszervezet eddigi segítségadását a szakfeladatok elvégzésében, a szolgálat ellátásában és a fegyelem további megszilárdításában.

Néhány nap eltelt az ellenőrzés óta, hisszük, hogy Borsod megyei elvtársak felszámolták már a munkájukban megfigyelt hiányosságokat és most megkezdik a munkájuk tudnánk beszámolni. Reméljük, és bízunk abban, hogy az elvtársak — érezzék a vezetőség újjáválasztásának jelentőségét — úgy dolgoznak, hogy munkájuk eredményesen zárul, és olyan vezetőség foglalkozni az egyes pártszervezetek élére, amely a párt politikai állandóan szem előtt tartva mozgósítja az egész személyi állományt az előttünk álló nagy és szép feladatok végrehajtására.

A vezetők nevelő munkájának jelentősége

proletariátus diktatúrájának kivívása még hosszú ideig hatnak dolgozóink burzsoá erkölcsök és szokások, amelyekrehaladásunkat fékezik, munkánhátráltatják. Éppen ezért a szocializépítésének időszakában különleges lot kell fordítanunk az emberek tudak formálására. Ránk, tüzoltókra is rkoznak ezek a megállapítások. Nemunkánknak arra kell irányulnia, dolgozóinkat mielőbb megszabadítsukgi rend csökevényeitől. A fegyelmenség, az utasítások hiányos végrehajmg még nem egy helyen előfordul testükknél. A nevelőmunka terén nagyonzen haladunk előre, sőt időközönként s helyekén még visszaesés is tapasztató.

amos vezető még ma sem tulajdonítfontosságot a káderek nevelésének, utasítások kiadásával, néhány feljegyelkészítésével, esetleg a kádernaplótésével vagy egy-egy előadás megtarval — részéről lezártnak tekintik a nemunkát. Pedig ezt a kérdést nem leilyen egyszerűen elintézni! Ha azt akarhogy a tüzoltóság is lépést tartson a idéssel — nagytobbi erőt, fokozottabbót kel fordítanunk kádereink neve-

Káderek eredményes jó munkájának fontos feltétele a helyes kiválasztás. Azok az elvtársak tudnak jól dolgozókik érzik, amelyet olyan feladattal bíztak őket, amelyet képesek megoldani, és a funkciót töltik be, amelyre a legalnasabbak. Ezen a terén az utóbbi esz-őzben már értünk el eredményeket. I azonban, hogy a kiválógatásnál sok en figyelmen kívül hagyják az összealakulását, ami ugyancsak jelentős tétkben befolyásolja testületünk ütökégét. Nem egy helyen találunk még odást és a pillanatnyi szükségletek ágítására való törekvést.

Kiválógatásnál nagyon fontos szemk, hogy a kádert alaposan megismerjük mielőtt javaslatba hoznánk a beosz-; s ami a döntő: ne csupán a kijelen-; írásos felterjesztései, hanem a munan elért tényleges eredményei, a nehézkkel szembeni helytállása alapján is-; jük meg. Lényeges, hogy ne csupán ok véleményére, szóbeszédére alapoz-; hanem mindenről személyesen gyó-; únk meg.

Szállin elvtárs a funkcióba állítások kér-; ben leszögezi: "... olyan módon osz-; el a funkcionáriusokat a különféle; sokba, hogy minden egyes ember a; maelyle érezze magát. Hogy minden egyes; cionárius a maximumát adja a köz-; abból, amit egyéni képességeinél fog-; egyáltalán adni képes..."

Aból következik tehát, hogy az ilyen; ciónba állítást feltétlenül meg is kell; rt — sajnos — néhányan tévesen úgy; lmezik, hogy a kádereket olyan funk-; a kell helyezni, amely részükre anyagi; yelmi és egyéb ilyen szempontból a; megfelelőbb. Ebből kiindulva aztán

egyek káderek húzódoznak a felelősségtel-; jesebb munkától, az esetleg áldozatokat; követelő áthelyezésektől és iskolára kül-; déseiktől.

Pedig — a félreértés elkerülése végett —; Szállin elvtárs ugyanítt azt is leszögezi; Milyen kötelezően fontos, "... hogy a ká-; derelosztás terén végzett munka általános; iránya teljesen megfeleljen ama politikai; vonalnak, amelynek megvalósítása érde-; kében ez az elosztás történik..."

Szükséges tehát, hogy a kérdést helyte-; lenül értelmezni elvtársakat sürgősen a he-; lyes irányba térítsük, hogy megértsék: a; közös ügy érdekei mindig fontosabbak,; mint az egyéni problémák, és ha a közöl-; ség érdekeit helyezik előbbre, akkor azos-; saját és családjuk érdekeit is szolgálják.

Az utóbbi években sikerrel oldottuk meg a tüzoltóság egész területén a legfontosabb káderproblémákat. Csaknem minden be-; osztásba becsületes, osztályhű, a szocialista; építés ügyéért odaadóan küzdő elvtársak; kerültek. Ebből viszont az következtet-; tük, hogy állományunkban nagyon sok fiatal,; kevés tapasztalattal rendelkező vezető is; dolgozik. Ezeknek az elvtársaknak jelen-; tős része nehezen tud megbirkózni a na-; gyobb feladatokkal és sűrűn követnek el; hibákat — s mindehhez még a nevelőmun-; kánk egyes területén mutatkozó fogyaté-; kosságok is hozzájárulnak.

Tapasztalataink azt mutatják, hogy az egyik ilyen lényeges hiba a hivatásszere-; tetbe nevelés hiánya. S mindezt talán a; bizonyítja a legjobban, hogy igen jelentős; az olyan elvtársak száma, akik korábban; leszereltek állományunkból, mert pilla-; natnyilag jobb anyagi feltételeket tudtak; biztosítani maguknak. Később azonban,; amikor a saját szemükekkel győződtek meg; arról, hogy mégis csak jobb tüzoltónak len-; ni, kérték visszavételüket, s jó néhányan; nagyon csodálkoztak, amikor nem vettük; vissza őket. Úgy látszik, még mindig nem; ébredtek tudatára annak, hogy nekünk; olyan emberekre van szükségünk, akik ne-; héz helyzetben is megállják a helyüket, s; akik nemcsak útítársai a tüzoltóság fejlő-; désenek, hanem valóban izzig-vérig tüzöl-; tők!

Egyes vezetőknél olyan hibát is észlel-; tünk, hogy könnyen lemondanak az em-; berekről. Nagyon könnyen javaslatot tesz-; nek leváltásukra, elbocsátásukra, holott a; problémák igen sok esetben egy kis segit-; séggel is megoldhatók lennének anél-; kül, hogy a leváltás vagy elbocsátás esz-; közéhez kellene nyúlniuk.

Súlyos hiba a beosztottakkal szembeni; igényességünk hiánya is, mert igénytelen-; ségünk azt eredményezi, hogy beosztot-; taink — mivel nem támasztunk velük; szemben kellő követelményeket — nem; fejlődnek megfelelően, és ugyanakkor a; munka színvonala sem emelkedik. Az a; parancsnok jár el helyesen, aki mindezt; kor megköveteli a pontos jó munkát és; nem tűri a felületességet. Ez már egymá-; gában is igen fontos része a nevelésnek!; Jó munkát azonban csak akkor követelhe-; tünk, ha az elvtársakat először megtanít-

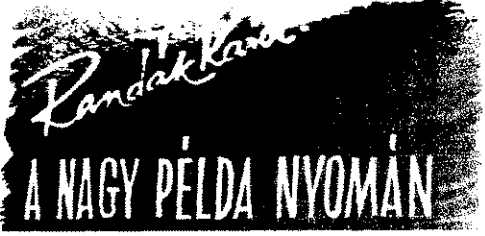
juk a munka helyes megszervezésére és; mindenkor támogatást nyújtunk nekik a; vezetés művészetének elsajátításában. Eh-; bez nem elég, ha csak megszabjuk a fel-; adatot, hanem meket közben is szaka-; datlanul tanácsokkal kell segítenünk a ká-; dereket. Ha ezt a módszert követjük, meg-; mentjük a vezetőket attól az eshetőségtől,; hogy egy-egy — részükre megoldhatatlan-; nak látszó — problémán hosszú ideig el-; tőprengjenek vagy — ami szintén helyte-; len — a legapróbb feladatokat is ők vége-; zék el ahelyett, hogy beosztottaikkal hajtat-; náik végre azokat. Jegyezzük meg: a legna-; gyobb gondossággal kiválógatott káderek; sem tudják tökéletesen megoldani a rájuk; bízott feladatokat, ha magukra maradnak és; munka közben nem segítik őket!

Jó ellenőrzés nélkül elképzelhetetlen a; helyes vezetés. A végrehajtás ellenőrzése; és a káderek nevelése szorosan összar-; tó feladat. Az ellenőrzés során azket járunk el helyesen, ha a káderekben első-; sorban azt erősítjük meg, ami eredmény,; és ugyanakkor a hibák feltárásával, taná-; csainkkal segítséget nyújtunk azok kija-; vitásához, anélkül, hogy elnéznénk a hibá-; kat és ne vonnánk szigorúan felelősségre a; mulasztókat.

Ellenőrzéseinkben azt a hibás gyakorla-; tot is fel kell számolnunk — ami még nem; egy helyen tapasztalható —, hogy egyesek; nem a tényleges, eleven munkában elért; eredményekből, hibákból igyekeznek meg-; győződni a munka helyességéről, hanem; elsősorban a különböző tervek, jelentések,; feljegyzések, tehát végeredményben admin-;isztratív jellegű dolgok alapján. Ez a; módszer nemcsak azért veszélyes, mert ha-; marosan olyan töves nézet alakulhat ki az; emberekben, hogy a papírmunka a legfon-; tosabb, hanem főként azért, mert mi ma-; gunk is hamis képet kapunk a tényletről,; s így semmi esetre sem terelhetjük helyes; irányba a káderek fejlődését.

A káderek nevelésének egyik legfonto-; sabb és egyben irszőbb része jelleműs; tudatos, helyes leányban való felállása. Ez a; feladatot legjobban a széleskörű és; állandó bírálat segíti, mert megóvja a ká-; dereket attól — amire egyes káderek haj-; lamosak —, hogy önelégültté váljanak. A; személyes beszélgetések, a párt- és egyéb; értekezleten elhangzott bírálatok mind al-; kalmassak arra, hogy az elvtársakat hozzá-; segítsük rossz tulajdonságaik levetéséhez; és jó tulajdonságaik kifejlesztéséhez. Talán; sehol sincsen nagyobb szükség a segit-; ségre, a megértésre és buzdításra, mint a; nevelésnek éppen ezen a területén.

A nevelés kérdésénél a felelősségről sem; feledkezhetünk meg. Amikor megállapít-; jük, hogy a nevelés valamennyi vezetőnek; feladata, azt is le kell szögeznünk, hogy; minden vezető, aki emberekkel foglalko-; zik — beosztásra való tekintet nélkül —; felelősséggel is tanzodik a gondjaira bízott; elvtársakért. Ha minden vezető így látja; a nevelés fontosságát, akkor lényegesen; rövidebb időn belül javíthatjuk meg kap-; csolatlan munkánkat, gyorsítjuk meg a tü-; zoltóság fejlődését, s járulhatunk hozzá a; tüzrendészet színvonalának emeléséhez.

zete van, azok nagysága és a taglétszám szerint.

A szervezeti szabályzat értelmében a szervezetnek tagja lehet minden 18. életévét betöltött polgár. Csaknem minden városban a polgárok a tagok többségét, így például Kijevben 55 százalékát. Az évi tagsági díj egy rubel és 50 kopejka. A tagok tagsági igazolványokat kapnak, amelyek eléggé terjedelmes tartalmúak. Felhívásunk béré egy kicsit, mivel számos oldala sokat mondhat el a tagok jogairól és kötelezettségéről.

A személyi adatok megszokott rovatai és az alapszervezet igazolása mellett a tagsági igazolvány az alapszabályok kivonatát is tartalmazza, illetve a szervezeti szabályzat több pontját. A tagok jogai mellett felsorolja kötelezettségeiket is. A tagnak joga van választani és választatni az ÖTSZ minden választott funkciójára. Élvezheti azt az előnyt és lehetőséget, hogy tudását iskolázásokon és a tűzvédelmi kérdésekről rendezett tanfolyamokon megszerezze és kiszélesítse. Felhasználhatja a tagsággal kapcsolatos előnyöket a klub, rendezvények és az ÖTSZ szervei által rendezett kiállítások látogatása alkalmából. A szervezeti szabályzat 10. §-a az alapvető tagsági kötelezettségekről szól. A tag köteles aktívan részt venni a szervezet munkájában, teljesíteni a szervezeti szabályzat minden rendelkezését, s köteles alávetni magát a szervezet választott szerveinek. Köteles továbbá tűzvédelmi műszaki ismereteit növelni és a légvédelmi védekezés terén a szükséges tudást megszerzeni.

A szabályzat az ÖTSZ tagját kötelezi arra, hogy megszerezze a megelőzési munka aktivistájának címét és a tűzzel folytatott közvetlen harcban példaadóan betartsa a tűzvédelem szabályait, melyeket — a megfelelő szovjet szerv vagy a belügyminisztérium hagyott jóvá.

A tagsági könyv következő része a tagsági díj fizetéséről, a tiszteletbeli jelvények, rendjelek és kitüntetések adományozásáról szóló bejegyzésekre van fenntartva, néhány oldal pedig azon bejegyzésekre szolgál, hogyan teljesíti a tag alapvető kötelezettségeit a szervezetben. Főként az utóbbi dolog az, ami közelebbi magyarázatra szorul. Ez példát adó minta lehetne nemcsak a mi szervezeteinknek, de minden más társadalmi szervezet számára. Az igazolvány két vagy több oldala megfelelő rovatokkal az egyes feladatok teljesítésének nyilvántartására szolgál, mely feladatok teljesítésével a választott szervek bizták meg a tagot. Ide írják a rábízott feladatot és annak igazolását, miként teljesítette azt. Vitathatatlan, hogy az ilyen tagsági igazolvány értékes a tag számára, hiszen tartalmazza a végzett munka áttekintését, s egyben tényleges kifejezése annak is, hogy a tagnak milyen konkrét, aktív kapcsolata van szervezetével.

A tagsági igazolvány utolsó részében felsorolják a szervezet minden gazdasági üzemi berendezését és a munkával kapcsolatos adatokat, tudnivalókat. Megtaláljuk itt a kéményseprő és kályhaépítő műhelyek működéséről szóló adatokat, továbbá mindezen szolgálatokra vonatkozó adatokat, melyeket ezek a műhelyek a polgárok biztonsága érdekében nyújthatnak.

Az igazolvány több, kb. hét oldala a tűzvédelmi megelőzés alapvető szabályaival foglalkozik, felsorolja a tüzesetek főbb előidézőit — főként a lakóházakban. Az egyes oldalak fejléceiben találó jelzavakat olvashatunk a tűz elleni védekezés szempontjából az éberség fontosságáról.

Nézzük meg ezután közelebbről az ÖTSZ egyik városi szervezetét. Fő szerve az évenként összehívott városi konferencia. Ez választja a rendszerint tizenöt tagú városi választmányt és az ellenőrző városi bizottságot, amely három tagból áll. A városi szervezet élén az elnök és két helyettese áll, akik fizetett funkcionáriusok. Segítségükre van a titkárság és a számvévőség, amely együttvéve alkotja a városi választmány végrehajtó gépezetét.

Az elnökek, mint a vezető funkcionáriusnak és a két helyettesnek feladatai pontosan meghatározottak és felosztottak. Az első a városi választmány gazdasági üzemeivel törődik, ő tehát az üzemvezető-helyettes. Nem csekélység az ilyen, gyakran száz dolgozóval rendelkező gazdasági üzemet vezetni. Ez rendszerint négy alapműveletből álló kombinát, amely nagyságára nézve megfelel a város terjedelmének. Ezen saját üzemek létezése volt számunkra az egyik legnagyobb meglepetés és szerzett tapasztalataink a mi tűzvédelmünk további fejlődésére bizonyára kihatással lesznek.

Meglátogattuk ezeket a műhelyeket is. Az első üzemben kéményseprő- és kályhaépítő mesterek és munkások dolgoznak. Ez egyike a város biztonságát szolgáló megelőző gondoskodás láncszemeinek. A szovjet előírások elrendelik a fűtőtestek állandó nyilvántartását és a fűtésre használt berendezések és helyiségek gyakori és rendszeres ellenőrzését. A kéményseprő dolgozók az ÖTSZ alapszerveinek közreműködésével végzik a berendezések hivatalos ellenőrzését, miközben többi feladataikat teljes mértékben ellájtják. Az ÖTSZ megelőzési aktivistáival együtt a lakókkal megtárgyalják a hibás tűzhelyek javításának kérdéseit, valamint a felfedezett hibák eltávolításának problémáit. Ha csak kisebb hibáról van szó, ezt a kályhaépítő szakértő a helyszínen javítja ki, míg a nagyobb javításokat magában a műhelyben eszközlik. Mindezeket a munkákat természetesen az állami szervek jóváhagyott díjszabása szerint számlázzák. A műhely állandóan el van látva munkával, ami érthető, hiszen bizonyos fűtőtesteket a törvény szerint évente hatszor is alá kell vetni szakellenőrzésnek. (Folytatjuk.)

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányújáról

VIII.

A Szovjetunió tűzvédelmi tömegszervezetének jelentékeny pillére az önkéntes tűzvédelmi szervezet (a továbbiakban rövidítés kedvéért ÖTSZ-nek fogjuk nevezni). Kis kivétellel minden szovjet városban megtalálható, fő feladata a megelőző tevékenység és a polgárságnak a kollektív tűzvédelemre való nevelése. Alapszervezetei — szó szerinti fordításában sejtjei — nemcsak a lakónegyedekben, de az üzemekben, intézményekben is megvannak. A demokratikus centralizmus szellemében maguk választják vezető szerveiket s az egész szervezetet saját szervezeti szabályzat szerint vezetik. A szabályzatot állami szervek hagyják jóvá, s így elvileg minden városi szervezet esetében azonos.

Látogatásunk idején az ÖTSZ szervezeti felépítése olyan volt, hogy a Lett—Szovjet Köztársaság kivételével, ahol az ÖTSZ-nek saját központi bizottsága van, a Szovjetunió minden többi részében a városi választmányok legmagasabb választott szervei, melyeket a városi konferenciák választanak.

A mi viszonyainktól eltérően — a szovjet mezőgazdaság előrehaladottsága, s főként a mezőgazdaság teljes szocializálása és az önkéntes tűzoltócsoportok sűrű hálózata következtében —, ez a szervezet a falvakban nincs kiépítve. Magától értetődő, hogy a megelőzés szakaszán a szervezet feladatait tökéletesen ellájtják az önkéntes csoportok (továbbiakban ÖTCS-nek fogjuk nevezni), melyek a kolhozokban és a falusi szovjetek mellett található.

Tanulmányi programunkat nagy gondossággal állították össze a szovjet elvtársak azzal a céllal, hogy minden városban vagy faluban megismerkedhessünk néhány konkrét kérdéssel és problémával. Így tehát az ÖTSZ munkáját és életét az Ukrán Szocialista Köztársaság néhány városában, főként Kijevben és Charkovban módunk volt alaposan tanulmányozni.

Hogy az ÖTSZ milyen komoly szervezet, azt bizonyítja az említett városokban a tagok száma. Kijevben az ÖTSZ-nek több mint 70 000, Charkovban kb. 60 000, Minszkben kb. azonos számú, sőt Bakuban mintegy 100 000 tagja van. Az alapszervezetek a városban sűrűn vannak elosztva, hogy megelőző munkájukban gazdaságosan tudják szakaszukat ellátni. Így tehát nem különlegesség, hogyha nagyobb városban az ÖTSZ-nek 500—700 alapszerve-

A szabálysértési eljárások ellenőrzéseinek tapasztalatai

1 év telt el azóta, hogy a tűzrendészeti hatóságok szabálysértési eljárások n vonják felelősségre azokat az állampolgárokat, akik a tűzrendészeti jogszabályokban, valamint a tűzrendészeti hatóságok határozataiban foglalt rendelkezéseket egyáltalán nem vagy nem megfelelően hajtják végre.

BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság az elmúlt hetekben számos mezei és budapesti kerületben megvizsgálta a szabálysértési hatóságok munkáját ugyanakkor az egyes ügyészségek is szorgalmasan a parancsnokságot az alsóbb szintű munkáját illetően. Annak érdekében, hogy az ellenőrzések, valamint a kezelt tájékoztatások pozitívan értékeljék a szabálysértési hatóság munkáját helytelen lenne a meglévő, nagyszámú komoly súlyú hibát az eredményekkel szemben háttérbe szorítani.

A szabálysértés megállapítása

A szabálysértési hatóságok vezetőinek többsége száma nincs tisztában a szabálysértés fogalmával. Nem ismerik azt a szabályt, hogy tűzrendészeti szabálysértést a magatartások képezik, amelyek a jogszabályba, illetve az endészeti hatóság határozatába ütköznek, feltéve, hogy ezek nem büntettek. A hatóságok vezetői azonban gyakran elmen kívül hagyják a fentieket és az ügyekben is eljárnak, amelyek más joghatáskörébe tartoznak.

A hatáskör és az illetékesség meghatározása

A nagyobb gondtal kell megvizsgálni a hatáskör és az illetékesség kérdését is. A hatáskör megállapítása során azt kell eldönteni, hogy a különböző jellegű ügyek (tűzoltóság, tanács, rendőrség) közül melyikhez tartozik valamely konkrét ügy, addig az illetékességi vizsgálat során azt kell eldönteni, hogy az ügy jellegű hatóságok (pl. dunavecsei vagy budapesti alosztály) esetén kit illet a hatáskör. Tűzrendészeti szabálysértési ügyek közötti hatáskör vizsgálatára az 51-es számú miniszterhelyettesi határozat 1. §. (4) bekezdésében meghatározott esetben van szükség.

Az elkövető meghallgatása

Az új eljárás során komoly jelentősége van az elkövető meghallgatásának. Amíg az régi eljárásnál az elkövetőnek nem volt a joga, mint a fellebbezés, addig az új eljárás messzemenően kíván gondoskodni arról, hogy az elkövető az eljárás folyamán — még a határozathozatal előtt — ismerhesse bizonyítékait, illetve igazságosságukban tanúkat állíthasson, vagy szakértői meghallgatását kérhesse. A meghallgatási eljárás során azonban sok szabálysértési hatóságnál helytelen nézet alakult az idézésekkel kapcsolatban. Eppen az idézésekkel kapcsolatosak: A meghallgatásra minden elkövetőt szabályszerű írással kell megidézni. Nem kötelező az idézést csak akkor szabad kiküldetni, amikor a szabálysértés ténye a feljelentésből teljesen tisztázott és így az elkövető meghallgatása nem feltétlenül szükséges. Az elkövető meg nem hallgatása minden más esetben törvénysértés.

A jegyzőkönyv vezetése

A hatósági szerveknél a jegyzőkönyvek vezetése terén is különböző gyakorlat alakult ki. Egyesek aláírás nélküli iratokkal

nem tulajdonítanak kellő fontosságot a jegyzőkönyv felvételének. Pedig ilyen esetben is nagy szükség van rá, mert fellebbezés esetén a másodfokú hatóság az iratok vizsgálata alapján dönt. Eppen ezért a meghallgatási jegyzőkönyvnek ebben az esetben is tartalmaznia kell a tényállást, valamint azokat a bizonyítékokat, melyeknek alapján a bírság kiszabása történt.

Az eljárás során a résztvevőket figyelmeztetni kell jogaikra. Ennek ellenére nem egy hatóságnál találhatunk olyan meghallgatási jegyzőkönyveket, amelyekből hiányzik az utalás arra, hogy az eljárás során a feleket figyelmeztették jogaikra.

Az indokolás

A határozat készítésénél elengedhetetlenül fontos, hogy a szabálysértés tárgya a hivatkozott jogszabállyal, valamint az indokolás a rendelkezés résszel összhangban legyen. A határozat rendelkezés részében — különösen akkor, ha a tűzrendészeti határozat megszegéséről van szó — nem elegendő a számszerű hivatkozás, hanem röviden a szabálysértés tényét is ismertetni kell.

A bírságolás kiszabása és a fellebbezés

Az ellenőrzés azt is megállapította, hogy a hatóságok csaknem minden feljelentés esetén szabnak ki pénzbírságot. A pénzbírság kiszabásánál az a helyes eljárás, ha a becsületes, de megtévedt dolgozókat elsősorban a kioktatással neveljük a jogszabályok betartására, s amennyiben a kioktatás nem használ, csak akkor szabunk ki pénzbírságot.

A bírság kiszabásánál figyelembe kell vennünk az elkövető körülményeit és mindig olyan összegű bírságot állapítsunk meg, amelynek kellő visszatartó ereje van. Különösen nagy gondot kell fordítanunk az eljárás során a törvényességre. Azt kell szem előtt tartanunk, hogy szocialista törvényesség csak egy van és azt minden állampolgárra alkalmazni kell.

A pénzbírságnak akkor van komoly nevelő jellege, ha kiszabása közvetlenül a szabálysértés elkövetése után történik. A hatóságok mégis gyakran szem elől tévesztik e nagy jelentőségű tételt s az ellenőrzés során nem egy elsőfokú hatóságnál tapasztaltuk, hogy a feljelentés beérkezése után csak hetek múlva folytatták le az eljárást.

Ilyen hibák a másodfokú hatóságok munkájában is fellelhetők. Pedig a vonatkozó rendelet értelmében a beérkezett fellebbezés sorsáról a másodfokon eljáró hatóságnak 15 napon belül döntenie kell. Minden megyei szervnek arra kell tehát törekednie, hogy a határidőt pontosan betartsa.

Ügykezelés és nyilvántartás

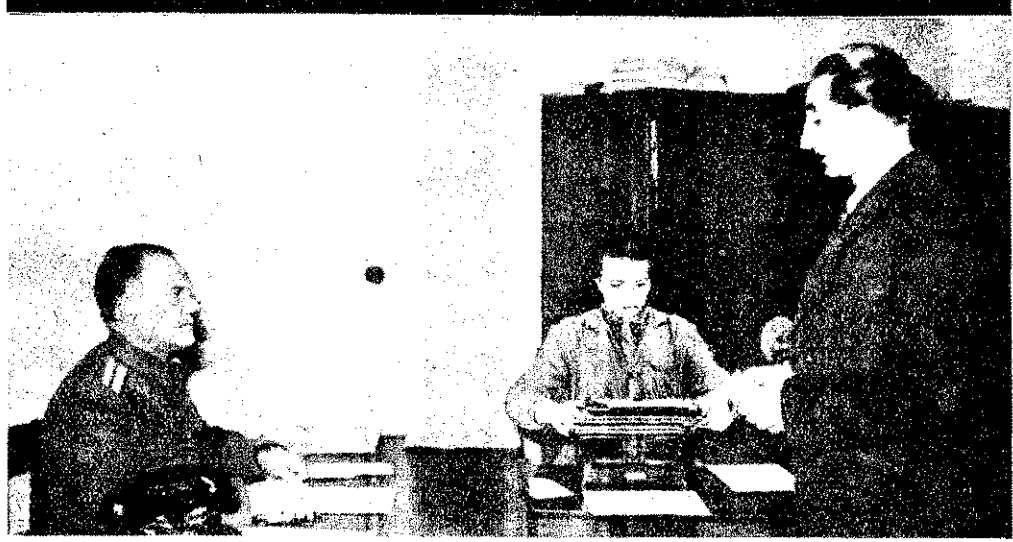
A szabálysértési eljárás során az eljáró hatóságnak nemcsak arra kell nagy gondot fordítania, hogy a meghallgatással, valamint a határozathozattal kapcsolatos munkája legyen pontos és kielégítő, hanem arra is, hogy pontos legyen az ügykezelése és nyilvántartása. A hatóságok ilyen irányú munkáját a Parancsnokság azzal könnyítette meg, hogy valamennyi nyilvántartási formának nyomtatványt rendszerezített. Mégis előfordul, hogy a nyilvántartások rendszertelenek, így nem állapítható meg belőlük világosan a hatóság intézkedése.

Ügyészi javaslat és óvás

A tűzrendészeti szabálysértési eljárás törvényessége feletti felügyeletet az illetékes ügyészségek gyakorolják. Az ügyészségek vizsgálataik során javaslatot vagy ügyészi óvást formájában nyilatkoznak a vizsgálat eredményéről. A javaslat az általánosan felmerült hibák megszüntetésének szempontjait tartalmazza, az ügyészi óvás viszont valamely konkrét szabálysértési ügy kapcsán elkövetett törvénysértés megszüntetésére irányul. Mind a javaslat, mind az óvás esetében az ügyész által felvetett tényeket az eljáró szerv nyolc napon belül köteles megvizsgálni. A vizsgálat eredményétől függően, amennyiben a bírságoló szerv az ügyesség által felvetett tényeket helyesnek tartja, köteles a megfelelő intézkedést megtételére; ellenkező esetben az anyagot döntés végett fel kell terjesztenie felettes szervéhez.

A szabálysértési eljárás során még meglévő hibák megszüntetésére minden lehetőség rendelkezésünkre áll. Alapfeltétel azonban, hogy rövid időn belül elsajátítsuk a vonatkozó rendeleteket, utasításokat és az elkészített tanszöveget egyaránt. Mielőbb meg kell szerezni azt a szükséges elméleti tudást, amely a szocialista törvényesség követelményeinek megfelelő eljárás alapját képezi.

Szabálysértési tárgyalás a budapesti VII. kerületi tűzrendészeti alosztályon

LEVELEZŐINK írják

Kövessük példájukat

Ésszerű takarékoságot!

A mosonmagyaróvári alosztályon teljesíték szolgálatot és a járáshoz tartozó Mosonszentjános községet és a község önkéntes tűzoltóságát patronálom, Mosonszentjános községben jól működő önkéntes tűzoltóság van. A területfelelős szolgálat megszervezése és a beosztottak elméleti és gyakorlati felkészültsége is jónak mondható. Ez az önkéntes tűzoltóság a gyakorlatokat is mindenkor pontosan, jól és rendszeresen megtartja. Legutóbb például jól sikerült támadási gyakorlatot tartottak az elvtársak, amelynek keretében önmentés és mások mentését is beiktatták. Az eredmény kielégítő volt. Igen szeretném, ha a mosonszentjánosi önkéntes tűzoltó elvtársak munkája, amelyet csak pár sorban említettem meg, követésre találna, és elősegítené a járásban még gyengébben működő önkéntes tűzoltóságok munkáját. De nem utolsósorban az is szép eredmény lenne, ha mindez serkentőleg hatna az ország valamennyi önkéntes tűzoltóságára is.

Szücs Lajos tű. őrv.,
Mosonmagyaróvár

Úttörő-tűzoltóink életéből

Megyénkben sok község tűzoltósága mellett úttörő-csapatok is alakultak. Öröm nézni, milyen lelkesen, szorgalmasan tanulnak és oldják meg a feladatokat.

Az utóbbi időben személyesen néztem meg három község úttörő-tűzoltóságának munkáját, de nem tudtam eldönteni, hogy vajon melyik az első a három közül. A területfelelősi hálózat mind egyiknél jól működik: a kispajtások házról házra járnak és a tűzrendészeti szabályok betartásáról elbeszélgetnek a felmöttekkel. Ezek a csapatok — úgy látszik — versenyki hívás nélkül is versenyben vannak egymással.

Hogy ez a három úttörő

csapat ilyen jól dolgozik, a községi tűzoltóparancsnokok munkájának is köszönhető. Mőzsön, Keszőhidegkúton és Hőgyészen pl. a kis pajtások úgy szeretik parancsnokukat, mint az édesapjukat.

A beszélgetés során a kis úttörők elmondották, hogy mennyi jót tanultak azóta, amióta tűzoltók, és úgy érzik, hogy megváltoztak.

Azok, akik az önkéntes tűzoltótestületbe léptek — mondotta az egyik kis úttörő — fegyelmetekbe, jobb tanulók, mint azok, akik még nem tartoznak az úttörő-tűzoltó-csaphoz.

Csupán e néhány mozzanaton keresztül kísé-

reltük meg bepillantást adni úttörő-tűzoltóink életébe és munkájába. Sokat írhatnánk még ezekről a kis fegyelmezett emberkekről. Most nem trükköztem róluk, de elhatároztuk, hogy ezentúl még többet segítünk majd községi tűzoltóparancsnokainknak, hogy megyénkben minél több helyen hozunk létre ugyanilyen községi úttörő-tűzoltócsapatokat. Azt szeretnénk, hogy a következő híradásunkban ne csak a mőzsiek, a hőgyésziek és a keszőhidegkúti úttörő tűzoltók munkájáról adjunk hírt, hanem a többi községről is.

Gombor István
tű. szds.,
Szekszárd

A pártszervezet kezdeményezte

Az alosztály pártszervezetének vezetősége az egyik vezetőségi értekezleten arról tárgyalt, hogyan segíthetné a szakmai vezetés községi tűzoltósággal kapcsolatos munkáját. Itt született meg az a gondolat, hogy igen nagy szükség lenne egyik új községünkben, Városhőd községben egy tűzoltószertár felépítésére, mert ez nagymértékben elősegítené a községi tűzoltóság megszervezését és összefogását.

A november havi taggyűlésen a vezetőség elgondolása lelkes visszhangra talált az elvtársaknál, és az elgondolást tett követte. A vezetőség szorgalmazása nyomán az elvtársak elhatározták, hogy gyors ütemben — szabadnapjaik feláldozásával — még december hónapban felépítik a szertárt.

Igy kezdődött meg Városhőd községben egy két-szerállásos, őrszobával ellátott tűzoltószertár felépítése. A szertár összes anyagának helyszinre szállítását (tégla, vályog, faanyag, cserép stb.) mind az elvtársak fejezték el, de a szertár felépítése is — a kőművesmunkától az ács munkáig — szorgalmukat dicsőri. E nagy munkában az alosztályon szolgálatot teljesítő valamennyi elvtárs szabadnapjainak feláldozásával részt vett. Lelekes, odaadó munkájuknak köszönhető, hogy a községben még decemberben felépült a szertár.

Az építés során kb. 10 000 forintot takarítottunk meg népgazdaságunknak. A

szertár építését az elvtársak abban az időszakban végezték, amikor ezzel párhuzamosan a járásunk területén levő összes lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálása is folyik. Úgy gondoljuk, ezzel a munkánkkal is nagymértékben hozzájárultunk községeink tűzvédelmének megerősítéséhez és a szocializmus építéséhez.

B. Szabó Mihály tű. tőrn.,
Keckesmet

Alosztályunk életéből

Bábcsoportunk az elmúlt hónapok során igen komoly munkát végzett. Szeptemberben és novemberben az alosztály kultúrteremében 100—100 iskolás-gyermek előtt tartott bábelőadást. Novemberben még a bajai kórházban 150 felöltött lábadozó betegnek és 30 gyermeknek játszottunk, majd december 4-én a VIII. körzeti párhelyiségben — az alsóvárosi iskola szülői munkaközössége felkérésére — az iskola javára 250 személy előtt tartottunk bábelőadást. December 18-án a tűzoltó-

gyermek részére rendezett fenyőünnepély keretében színtén mástólórás műsort adtunk.

A zenekarunk Herczegszántó községben a községi tűzoltóság tűzoltóházában patronálásképpen zenét szolgáltattott. A községi tűzoltóság rendezvénye igen szép bevétellel zárult, amelyet majd ruházatuk felfrissítésére fordítanak. Egyébként a már említett fenyőünnepen is zenekarunk szolgáltatta a zenét.

A megelőző tűzrendészet terén is igen élénk munka folyik. A lakóházi megelőző

tűzrendészet ellenőrzését az elvtársak eddig 80 százaléka teljesítették. A legutóbb megtartott szabad pártnapon Somjai András tőrn. elvtárs mozgalom megindítását javasolta, hogy január 31-ig személyenként 800—1000 lakóház ellenőrzését végezzék el az elvtársak. Az elvtársak bekapcsolódtak a mozgalomba, amely azt eredményezte, hogy a lakóházi ellenőrzést a járás és a város területén egyaránt határidő előtt befejezzük.

Gyimesi Mátyas
tű. tőrn., Baja

A „Magyar Tűzoltó” decemberi számának 21. oldalán közölt cikk igen helyesen a selejtezés kérdéseivel foglalkozott. Az itt közölt észrevételeket mi is valljuk. Pl. nem is tudjuk elképzelni, hogyan lehet selejtezést kérni a szivótműlőre azért, mert a storzkapocs egy-két körme le volt szakadva... Mi jó pár évvel ezelőtt kapunk egy 400 l/p-es kismotorfecskendőt, nyitott faherekké targoncán (cserébe egy 800-asért). Láttuk, hogy 3 db szivótműlő kapcsolóján, illetve kapcsolóról 1—1 köröm hiányzik. Kibontottuk a tömlőből a kapcsolókat, új körmőket hegesztettünk rá, azokat hegesztés után kidolgoztuk a kívánt alakra, és még most is jó.

Azt is tapasztaltuk, hogy 400-asunknál a kipufogócsövek nyílásai oldalra állnak, s így a próbajáratások alkalmával a két oldalon elhelyezett szivótműlőre verik az elégett gázkeveréket. De azt is láttuk, hogy a kipuffogócsövek kb. 30—40 mm távolságban derékszögben hajlanak le a hengerek oldalánál. Két db vékony falú, húzott csőből iv alakban hajló kipufogót készítettünk, amelyeknek nyílásai a szivócsontok felé állanak. Így elértük, hogy a próbajáratásoknál nem kell leszedni a szivótműlőket vagy a motort a targoncáról, és a kipufogás is könnyebb, nem felel és kevésbé melegíti fel a motort, illetve a hengereket.

Egy esetben azt olvastuk az „Újtási híradó”-ban, hogy X. Y. elvtárs a szűrőkosárra drótot kötött, és szereléskor ebbe kapcsolják be a kútkötél zárkapcsát. Tehát nem kell hurkot készíteni a kötélből, és így gyorsabb a szerelés. Ez nálunk már jóval előbb megvolt, de nem dróttal készítettük, hanem alumínium karikát hegesztettünk a szűrőkosárra.

A múlt év november elején kiolvadt az egyik forgattyúcsapágyunk (a főtengelyen eldugult az olajcsatorna). Azonnal szét-szereltük az egész motort, és a szivattyúrészét. De nemcsak a forgattyúcsapágyat, hanem az észlelt egyéb hibákat is kijavítottuk a motornál és a szivattyúnál egyaránt. A kismotorfecskendőt azóta is kitűnően működik. Egyébként az alosztályparancsnok elvtársától semmiben sem kérünk segítséget, csupán a körülményt jelentettük.

Nánási István tű. tőrn.,
Kiskunfélegyházi Gépgyár

A „MAGYAR TŰZOLTÓ” II. ORSZÁGI LEVELEZŐKONFERENCIÁJÁRÓL

Pócsi József hdgy., Nyiregyháza

Szaraz József úz. tü. ftórm.,
Budapest

Soltész Pálné örm., Miskolc

Tihanyi Péter tórm., Tatabánya
— a hozzászólók közül

A kiváló levelezők könyvjutalomban részesültek

mozgalmunkat feltétlenül fejlődés jellemezte.

— Szívből örülünk, hogy lapunknak ez az újabb jelentős eredménye csaknem egybe esik a demokratikus tűzoltósajtó születésének 10. évfordulójával. S ha a „Tűzoltók Lapja” 1945. november 1-i első számát megnézzük, majd végiglapozzuk a 10 év lapanyagát — elvonnul szemünk előtt egy felszabadult évtized minden küzdelme, eredménye és hiányossága. Az apró lapozatok sokasága minthet kristálytisztá tükör mutatja azt a hatalmas és soha nem látott méretű fejlődést, amelyet népi államunk —

Szerkesztőségünk az eddigiekhez hasonlóan a jövőben is minden lehetőet megtesz annak érdekében, hogy kapcsolata mind szorosabbá és állandóbbá váljon levelezőivel. Éppen ezért minden egységen legalább egy levelezőnek kell lennie, aki a szerkesztés sokoldalú és távolról sem könnyű feladatát segíti. S erre olyan biztosítékunk van, hogy jobb alapot nem is kívánhatunk, mert ez a biztosíték a II. Levelezőkongresszusunkon jelenlévő nem iródmunkás-írók gárdája, amely eddig is bebizonyította, hogy lapunk szerkesztősége mindenkor építhet, számíthat rá! — fejezte be beszámolóját Beszteri elvtárs.

A beszámoló vita követte. Számos hozzászóló méltatta a konferencia jelentőségét és tolmácsolta területéről a tűzoltó elvtársak véleményét, kívánságát. A felszólalások egytől egyig a tanácskozás eredményességét bizonyították, s egyben biztosítékai a „Magyar Tűzoltó” színvonalának további emelkedésének.

A hozzászólások közül kiemelkedik Dankó szds. elvtárs felszólalása, amelyben a levelezőknek sok értékes útmutatást adott további munkájukhoz. Hangsúlyozta, hogy a levelező — aki együtt él, dolgozik a tűzoltó elvtársakkal — közvetlenül tudomást szerez az egység munkájának eredményeiről, problémáiról és ezek megírásával nagy segítséget nyújt a lap szerkesztéséhez. Felszólalásában igéretet tett, hogy a konferencián elhangzott bírálatokat és javaslatokat rövid időn belül feldolgozzák és a szerkesztőbizottsággal értékelik, hogy ezek felhasználásával — az elmúlt évhez hasonlóan — még színesebb, tartalmasabb legyen a „Magyar Tűzoltó”.

A konferencia befejeztével a „Magyar Tűzoltó” felelős szerkesztője a legjobb levelezők közül Soltész Pálné örm. miskolci, Ladányi Pálné kiskunfélegyházi, Szalay József tórm. egr., Borvendég István ftórm. komáromi, Tóth István alhdgy. marcali, Pócsi József hdgy. nyiregyházi, Varga Győző örm. szegedi, Bereczky Gyula örm. karcagi, Takács István örm. búrkevei, Csöglei István hdgy. szekszárdi és Szabó János jászárokszállási községi tűzoltóparancsnok levelező elvtársaknak könyvjutalmat adott át.

A II. Országos Levelezőkongresszus befejeztével megállapíthatjuk, hogy a tanácskozás mind a levelezők, mind pedig a szerkesztőség részéről hasznos volt. A felszólalók őszinte véleményei, elvtársi bírálati és értékes javaslatai nagymértékben hozzájárultak ahhoz, hogy a „Magyar Tűzoltó” az új esztendőben még jobban betölthesse hivatását.

az I. Országos Levelezőkongresszus után egy évvel, december 21-én tartotta meg a „Magyar Tűzoltó” szerkesztősége a Országos Levelezőkongresszusát. A tanácskozáson részt vettek — az ország mindenéről — a lap legjobb levelezői még számos meghívott tűzoltó elvtárs.

A konferencián megjelent a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság Politikai Osztályának vezetője, Dankó István tü. szds. Balázs József tü. szds. elvtárs. Balázs szds. elvtárs üdvözlésében a megjelenteket és megvitte a konferenciát.

A konferencia elnöksége — szerkesztőségi beszámoló

A megnyitó után Beszteri László tü. hdgy., a „Magyar Tűzoltó” felelős szerkesztője mondt beszámolót.

— Több mint egy esztendővel ezelőtt, ugyanezen a helyen ültünk össze és tartottuk meg a Magyar Tűzoltó” levelezőkongresszusát. A tanácskozáson a következők voltak a feladatok: az Országos Levelezőkongresszus tanácskozásokról, amelyek olyan időszakokban kerültek elő, amikor szerte a világon a békemozgalom soha nem látott erejű hullámai söpörtek végig — mondotta beszéde bevezető részében Beszteri elvtárs — majd azokról a fontosabb politikai eseményekről és eredményekről beszélt, amelyek az 1955-ös esztendőt jellemezték.

A szerkesztőség munkájáról szólva, felsorolta a tűzoltóságnak álló feladatokat és hangsúlyozta, hogy az esztendő folyamán főként ezek a feladatok képeztek lapunk szerkesztésének irányelveit, s határozták meg a „Magyar Tűzoltó” feladatait. Ezek mellett azonban még olyan kérdéseket is meg kellett vizsgálni a szerkesztőségnek, melyeket — egy esztendővel ezelőtt — éppen az I. Levelezőkongresszus résztvevői vetettek elő, s amelyek a lap olvasóközönségének, sok ezer tűzoltó elvtársnak a kívánságát fejezték ki.

A levelezőmozgalom jelentőségéről és a levelezők munkásságának értékeléséről szólva megállapította, hogy levelező-

s ezen belül 10 évvel ezelőtt újjászülötött tűzoltóságunk — megtett a szocialista építés útján.

Ezután felhívta a konferencia figyelmét a levelezőmozgalom még meglévő hiányosságaira, azok kiküszöbölési módjára és megszabta azokat a feladatokat, melyek a lap színvonalának emelése érdekében a levelezők és a szerkesztőség részéről egyaránt szükségesek.

— A „Magyar Tűzoltó” előtt nagy feladatok állanak, olyan feladatok, amelyeket pártunk és kormányunk határozatai, a második ötéves terv tennivalóinak elénk a feladatok elválaszthatatlanok a tűzrendészeti szerveinkre, az egész magyar tűzoltóságra háruló tennivalóktól. Szerkesztőségünknek lesz a kötelessége, hogy a lap munkásságát összhangba hozza ezekkel a tennivalókkal. Kollektív propagandistának, agitátornak, szervezőnek, egyszóval pártosságától fűtött segítő társnak kell lennie.

Ahhoz, hogy munkánk teljes sikerrel haladjon, szükséges, hogy a lap minden tűzoltóhoz eljusson. Tűzoltóinknak szeretettel, érdeklődéssel kell várniuk a lapot. De az elolvasás még nem elég, mandanivalóját meg kell érteniük, hogy mindennapi munkájukban hasznosíthatassák. Éppen ezért alaposan fel kell készülnünk — az elvtársaknak és nekünk is —, hogy az eredmény ne maradjon el!

A községi tűzoltótestületek létrehozásáért

Országunk tűzrendészeti helyzetének további fejlesztése érdekében — az ipari tűzrendészet fejlesztése mellett — egyik legfontosabb feladatunk a mezőgazdaság és a községek tűzvédelmének biztosítása. Az ezzel kapcsolatos feladatok — az állami tűzoltóság szerveinek irányításával és a tanácsok segítségével — a községi önkéntes tűzoltóságokra hárulnak. Meg kell állapítanunk, hogy emiatt a községi önkéntes tűzoltóságok működésére bizonyos mértékben jellemző a tanácsalanság. Ennek legfőbb oka az, hogy a községi önkéntes tűzoltóságoknak nincsen alapszabálya, s így sok helyen különböző elgondolások szerint működnek. E körülmény nagymértékben károsan befolyásolja a községi tűzoltóság egész országra kiterjedő eredményes munkáját.

A mezőgazdaság szocialista átszervezése és a mezőgazdaság további gépesítése feltétlenül megköveteli, hogy a községi tűzoltóságot tovább erősítsük. Szükséges és fontos, hogy a községekben a mentési munkálatok végzése mellett az aktív és rendszeres megelőző tűzrendészet megteremtése érdekében az önkéntes tűzoltóságok egységes elvek alapján működjenek.

A Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnoksága az utóbbi időben számos intézkedést tett

az önkéntes tűzoltóság szervezeti megerősítésének és munkájának megjavítására. Ezek az intézkedések azonban csak részben jártak eredménnyel, mert a községi önkéntes tűzoltóságok számos helyen csak részben tudták együtt haladni a tűzrendészet fejlődésével és az egyre növekvő tűzrendészeti követelményekkel. Ez főleg azért következhetett be, mert az önkéntes tűzoltóságok központi irányítása nem volt megfelelő módon biztosítva.

A fentiek figyelembevételével a Minisztertanács a községi önkéntes tűzoltóságok szervezeti felépítését és gyakorlati működését

a Községi Tűzoltó Testületek minta-alapszabályzatával új alapokra helyezte.

Az alapszabályzat biztosítja és lehetőséget ad a községi tűzoltóságoknak arra, hogy a mezőgazdaság fejlődésével, a mezőgazdaság gépesítésének további fokozásával és az állandóan növekvő tűzrendészeti követelményekkel lépést tudjanak tartani.

A minta-alapszabályzat világosan tükrözi a testület célkitűzéseit: a helyi pártszervezetek segítségével, a tanáccsal, valamint a Belügyminisztérium tűzrendészeti szerveivel hatékonyan együttműködve biztosítani a község tűzrendészeti és tűzvédelmi szolgálat; tagjait a párt és a haza szeretetére nevelni, alkalmassá tenni őket a tűzrendészeti feladatok végrehajtására, emelni tagjainak tűzoltói, politikai és általános képzettségét, s elősegíteni kulturális igényeik kielégítését. E célkitűzések részletesen magukba foglalják azokat a nagy jelentőségű kérdéseket, amelyek a községi tűzoltótestületek munkájának alapját képezik. Lehetőséget adnak arra, hogy a községi tűzoltóságok munkamódszere és tekintélye az elkövetkezendő időben jelentősen fejlődjön. Ezek a célkitűzések összességükben, de egyenként is komoly felkészültséget és odaadó munkát igényelnek az

állami tűzoltóság és a községi tűzoltóság tagjaitól egyaránt, s valónaváltásuk soha nem ismert segítséget nyújt a testületeknek a kulturális, sport- és gazdasági lehetőségek megteremtéséhez.

A községi tűzoltótestületek alapszabálya olyan feladatokat szab meg

és lehetőséget ad a tanácsok és az állami tűzoltószervek munkájához egyaránt, amelyekeken keresztül lehetőség nyílik a szép hagyományokra visszatekintő községi önkéntes tűzoltóság működésének megjavítására és a falu tűzrendészeti céljai megteremtésének elősegítésére; valamint arra, hogy a Magyar Dolgozók Pártja és a magyar kormány politikáját és célkitűzéseit — a szocializmus alapjainak lerakását falun — elősegítse. Elősegítse elsősorban azaz, hogy szervezett intézkedésekkel aktív és rendszeres működést fejtsen ki mind a mentő mind a megelőző tűzrendészet érdekében. Ezzel hathatós eredményt érünk el a falu tűzeseteinek és a tűzesetek kárértékének csökkentése terén.

Az alapszabályzat az önkéntes tűzoltóság tagjaitól mindenekelőtt megköveteli,

hogy az eddigieknél fáradhatatlanabb munkával támogassák a tűzoltótestület munkáját, építsék a tűzoltóhagyományokat és a falu dolgozóit harcra vigyék a tűzrendészeti problémák megoldásában. Ez az eredmény azonban nagymértékben attól függ, hogy a tűzoltóság hogyan látja el a feladatát. Ahol a tűzoltóság tagjai állhatatosan munkálkodnak a tűzrendészet megteremtése érdekében, ahol állandóan fejlesztik politikai és szakmai képzettségüket és szorgalmas felvilágosító, türelmes nevelőmunkát végeznek a falu lakossága körében, ott a tűzoltótestületek munkájában rövid idő alatt alapvető változás következik be.

A testület tagjai csak akkor tudnak eredményes munkát végezni,

ha a mezőgazdasági dolgozók a község lakossága körében bizonyos tekintélyre tesznek szert, ha megnyerik bizalmukat. Ez természetesen csak úgy érhető el, ha a testület tagjai élen járnak a termelésben s példát mutatnak az élet minden területén. Csak így szereshetik meg a munkájukhoz nagyon szükséges feltételt, dolgozó társaikkal és a község lakosságának szeretetét. Csak így tekintik őket a községben elismert segítőtársaikként, tűzoltóknak!

Nézzük meg közelebbről mit jelent a községi tűzoltótestület létrehozása a köz-

ségi tűzoltóság életében. Elsősorban azt jelenti, hogy a testület szakmai, politikai és kulturális igényeinek kielégítésével a helyi kívánalmaknak és követelményeknek megfelelően foglalkozzanak, s ezek megteremtésében a vezetőség végérvényesen döntsön. A testületnek ez a joga olyan lehetőséget biztosít, amely alkalmas az aktív tagság megteremtésére.

A testület tagjainak tűzoltóruhával való ellátásában nagyjelentőségűek a hagyományossá vált járási, megyei, országrészi és az országos tűzoltóversenyek. Ez érhető, hiszen 1956-ban a versenyek alkalmával több mint 1 500 000 forint értékű ruha (posztó, zsárvoly öltöny, sapka, ing stb.) kerül kiosztásra a helyezést elért csapatok között. Az olyan csapat, amely az országos versenyig eljut és ott helyezést ér el, az elért helyezésnek megfelelően négy alkalommal kap komoly értékű tűzoltóruhákat.

Az alapszabály kimondja, hogy azt a testületi tagot, akit tűzoltói feladatának teljesítése közben ér baleset,

vagy abból eredő betegségből munkaképességét részben vagy egészben elvesztette, rokkantsági nyugdíjban vagy baleseti járadékban kell részesíteni; s amennyiben a tag a baleset következtében meghal, az általa elhagyott család tagjait szintén ellátás illeti meg.

A testületek megalakulásával azok a kulturális és sportfelszerelések, amelyek az Országos Tűzoltó Egyesület tulajdonát képezik, a községi testületek tulajdonába mennek át. Ez szintén a testület vagyonát növeli.

Nézzük meg, hogy a testületek létrehozásával kapcsolatban melyek azok a legfontosabb feladatok, amelyek a tűzoltóság előtt állnak. A Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokságának irányításával már megkezdődtek a testületek létrehozásának előkészítő munkálatai. Ezzel kapcsolatban a megyei és járási parancsnokok eligazítása megtörtént, 1956. január 8-án pedig valamennyi községi tűzoltóparancsnok is tudomást szerez arról, hogy a testületek létrehozásával milyen feladatokat kell megoldaniuk. E körülmény jelentőségét tekintve, a községi parancsnokok tartásuk kötelességüknek, hogy részt vegyenek a járási tűzoltóparancsnokságon tartandó eligazításon. Soha nem volt ilyen nagy szükség arra, hogy a községi tűzoltóparancsnokok valamennyien részt vegyenek a részükre tartott eligazításon, mint most. Ennek jelentőségét aláhúzza az a körülmény is, hogy a testületek létrehozása egyben megalapozza a nyári mezőgazdasági tűzrendészetre való felkészülést is, aminek eredménye nagyrészt a községi tűzoltók tevékenységétől függ.

Szükséges és fontos, hogy a községi parancsnokok minden lehető megtegyenek

a járási értekezleten kapott feladatok végrehajtásáért. E siker természetesen nem-

KIS KÖZSEG PILISSZANTÓ A DOBOGÓK ALJÁBAN. Lakosainak nagyobb része tax-tag, egyéni gazdálkodó és bányász. S hogy mégis megérdemli a „tűzoltóközség” jelzőt, azt annak köszönheti, hogy tűzoltólétszáma jóval nagyobb a szervezési rendeletben előírtnál, s hogy a testület valamennyi tűzoltója lelkes kezdeményező.

OLYANOK EZEK A PILISSZANTÓI TŰZOLTOK, hogy részt vesznek minden, a működésüket előkészítő megmozdulásban — tűzoltóversenyeken, sportversenyeken —, s ha a szükség úgy hozza, a társadalmi munkában is egy emberként helyt állnak. Meg is becsülik őket a községben és a község dolgozó is támogatják a tűzoltókat, mert tudják, hogy vész esetén bizony számíthatnak szakszerűen képzett segítőkire. A támogatás terén a községi tanács jár az élen, illetve Nagy Péter községi tanácselnök elvtárs. Nagy elvtárs szereti, becsüli a község tűzoltóit; nem sajnálja az idejét és tanulásuk, gyakorlatuk, de szórakozásuk közben is gyakran meglátogatja őket a tűzoltószertár melletti kis otthonukban.

TŰZOLTÓSZERTÁRUKAT 1950-ben ÉPÍTETEK ÚJJA — társadalmi munkával, teljesen a saját erejükből. Ma már ott tartanak, hogy a tűzoltóotthon szükség bizonyul, mert a község fiatalága igen szívesen keresi fel. Érthető ez a látogatottság, hiszen ott az asztaltenisz, a könyvtár, és a közelmúltban szerelték be hírközlő hangosberendezésüket is, amelynek lemezjátszó gépe órákon át kellemes szórakozást is nyújthat. A hangos hírközlőt a tűzoltó elvtársak vásárolták — a helyi tanács segítségével és részben a saját forintjuk kölcsönadásával. S nem csupán a szórakozást szolgálja, hanem felhasználják a tűzvédelmi propaganda céljára is: napközben a megelőző tűzrendészeti időszak követelményeire hívja fel a lakosság figyelmét.

LEGUTÓBB 2500 FORINTOT KAPTAK A TANÁCSTÓL a szertár előtti térség rendezésére, parkozására és bekerítésére. Ezt is társadalmi munkában végették el a parancsnok elvtárral az élen, és „örögje”, fiatalja egyaránt alaposan kivette a részét a közös munkából. Sőt az „utánpótlás” keret tagjai: Ifj. Bilik Pál, Juhász András, Király Tamás, Szilvec Mihály, Strubik László, Gellérthegyi Márton, Boros Jenő úttörő pajtasok is feláldozták szabadidejüket. Játék helyett lapátot fogtak és szorgalmasan töltögettek a gyakorlótérük gödrét és ásták a kerítésosloppok helyeit. A kispajtasok egyébként — ha csak szeret tehetik — ott tartózkodnak a szertárnál, hogy — ha ilyen adódnék — nehogy lemaradjanak a kivanulásról, vasárnaponként pedig ők is részt vesznek a gyakorlatokon. Jövőre meggyel versenyt akarnak nyerni, és ha országos verseny lesz, hát arról sem szeretnének lemaradni...

PEST MEGYE IGEN SOK TŰZOLTÓPARANCSONKA ÉS KÖZSÉGI TANÁCSSENLŐKE PÉLDÁT VERHET e kis község lelkes, szorgalmas és fáradságot nem ismerő tűzoltóitól és a községi tanács elnökétől, aki elsőrendű feladatának tekinti községe tűzvédelmének biztosítását, mert tudja, hogy csak jó szervezett községi tűzoltósággal érheti el azt az eredményt, amelyet pártunk és kormányunk elvár tőle.

SELMECI ISTVÁN
tű. szds.

ségben szervezik meg legrövidebb időn belül a községi tűzoltótestületet. Ha a községi tűzoltóság a tanáccsal együtt munkálkodva végrehajtotta ezen feladatokat és minden tekintetben előkészítették a községi tűzoltóságot a testület megalakulására, akkor a járási állami tűzoltóság vezetőjét rövidesen értesítésként erről, hogy segítséget tudjon adni a testület megalapításához.

A testületek megszervezésével az állami tűzoltóságra mint a községi tűzoltótestületek szervezésének irányító-jára

magától értetődőleg nagy feladatok várnak. Többek között egyik legfontosabb feladat, hogy január 8-án a községi tűzoltóparancsnokok részére tartandó értekezleten valamennyi parancsnok részt vegyen, ezért azok kiértékesítése időben megtörténjen s az értekezleten minden községi tűzoltóparancsnok megkapja a szükséges eligazítást. Ne forduljon elő, hogy a községi parancsnokok az eligazítás után egyes kérdésekben nem látnak tisztán vagy pedig egyes kérdésekben tanácstalanok. Tűzoltóink, tiszthelyetteseink lelkes munkáját ismervé, bizhatunk abban, hogy a testületek létrehozásának elősegítésével kapcsolatos feladatok vállalásából és azok végrehajtásából kivesszük részüket, ahogy azt legutóbb a nyári mezőgazdasági tűzrendészet során is tették. Ehhez hasonlóan most is arra van szükség, hogy állami tűzoltóink valamennyi község patronálását, a testületek létrehozásának előkészítését és megalakítását vállalják.

Tűzoltó pártszervezeteinknek a nagy és döntő jelentőségű feladat sikeres megoldására kell mozgósítaniok

és harcba vinniök tűzoltó elvtársainkat! Ez annál is nagyobb jelentőségű tűzoltó pártszervezeteink mostani munkájában, mert a testületekkel kapcsolatos teendők bizonyos mértékben egybe esnek a tűzoltó pártvezetőségek újraházasztásával. Pártszervezeteink és parancsnokaink érzék el, hogy a vezetőség újraházasztásának sikere az egyéb szak- és politikai feladatok mellett a községi tűzoltótestületek létrehozásában is megmutatkozzék.

Most, amikor a községi tűzoltótestületek létrehozásához az önkéntes tűzoltóság munkája új alapokra helyezéséhez kezdünk, mutassák meg a községi tűzoltóság tagjai, hogy méltók az egész dolgozó nép érdekeit szolgáló testület tagságára. Küzdjenek lelkesen, aktívan, fáradságtalanul és fegyelmezetten a községi tűzoltótestületekkel kapcsolatos tervek valóra váltásáért, a testületek létrehozásáért és a községi tűzoltótestületi munka erősítéséért — a falu tűzrendészetének elősegítéséért.

ak a parancsnokok áldozatkész munkájától függ — noha elsősorban ez befolyásolja a feladatok sikerét —, hanem attól hogy a község valamennyi tűzoltója minden mértékben veszi ki részét e munkából.

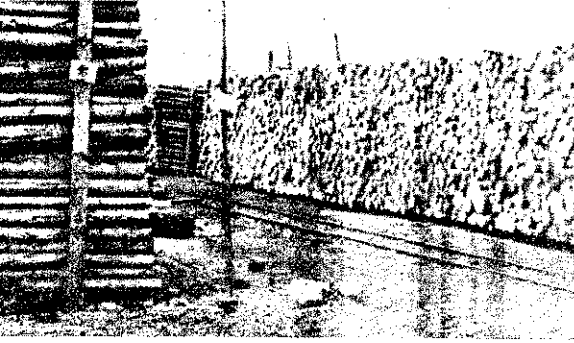
Minden községben függetlenül attól, hogy vagy rossz munkát végez-e a községi tűzoltóság — a testület létrehozásával és vezetőség megválasztásával kapcsolatban átnéni kell vetni azzal, hogy a testület létrehozásának meg van-e az előfeltétele. Mennyiben a községi tűzoltóság létszáma meg, vagy pedig a tűzoltógyakorlatokon nem vesznek részt rendszeresen vagy területfelelősi munka egyáltalán nem, vagy csak kis mértékben folyik, akkor ingósen fel kell számolni ezeket a hibákat. Meg kell teremteni a kötelezően előírt kollektív tűzoltócsapatot s mozgósítani ell a területfelelősi munka végzésére és rendszeres szerelési gyakorlatokon való részvételre. Ez annál is inkább fontos, mert a testületeket csak azokban a községekben lehet megalapítani, ahol az említett előfeltételek biztosítva vannak.

erre azért kell felhívni a községi tűzoltóságok figyelmét, mert az elmúlt év tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az országban még mindig számos olyan község van, ahol s eddigi toborzás nem hozta meg a kívánt eredményt.

A tűzoltók toborzása terén egyik súlyos hiba volt, hogy a tűzoltó elvtársaink egy része felületesen, kampányszerűen végezték a nagyjelentőségű feladatot. Hiba volt, hogy munkájuk során csupán a számszerűséget tartották szem előtt. Sokan az agitációs munkájukban nem törekedtek arra, hogy valóban a meggyőzés, a tűzoltói hitvallás iránti érdeklődés, ragaszkodás készítése a község dolgozóit a községi tűzoltóság soraiába való belépésre. Az egész agitációs-nevelő munkából hiányzott a meggyőzés iránya, a türelmes politikai felvilágosító munka. Az újonnan toborzott elvtársakkal — túlnyomó többségben — a toborzás befejeztével nem törődtek. Sok helyen a vetők való foglalkozás csupán azt jelentette, hogy a belépési nyilatkozatot írják alá. Az olyan községben, ahol a toborzás így történt, természetesen nem alakulhatott ki komoly eredmények felmutatására alkalmas tűzoltóság. Ezekben a helyeken a területfelelősi szolgálat sem működik s a szerelési gyakorlatokat sem tartják meg rendszeresen, és ennél fogva a község üzrendészeti helyzete sem kielégítő.

Az említett hibák és fogyatékoságok mielőtt gyorsabb megszűntetése érdekében a járási községek között versengésnek kell kialakulnia azért, hogy melyik községben tudják hamarabb biztosítani a megalakulás feltételeit, és ennek alapján melyik köz-

Az alapszabályzat a testület minden tagjának törvénye! Válgék mielőbb valóban izzá, válgék élő valósággá! Ehhez pedig az szükséges, hogy a testület és az állami tűzoltószervek tagjai az elkövetkezendő időben sokoldalú politikai, szervező és nevelőmunkát végezzenek!

Nyersanyagraktár a papírgyárban. Fa...

Ipari termelésünk műszaki fejlesztése a papírgyártásban is egy nagy jelentőségű újítást vezet be. Az előállítás menetébe beiktatják a hipokloridos cellulózfehérítést. Ez a tény népgazdasági vonatkozásban rendkívül jelentős, mert fehérített cellulózt ipari feldolgozásunkhoz 1950-ig kizárólag külföldről hoztunk be. 1950-ben Szolnokon elkezdődött a cellulóz hazai fehérítése, ez a megoldás azonban csak egészen kis százalékban elégítette ki közfogyaszításunkat, s ezért a papírgyártás cellulózszükségleténél ezután is behozatalra szorultunk.

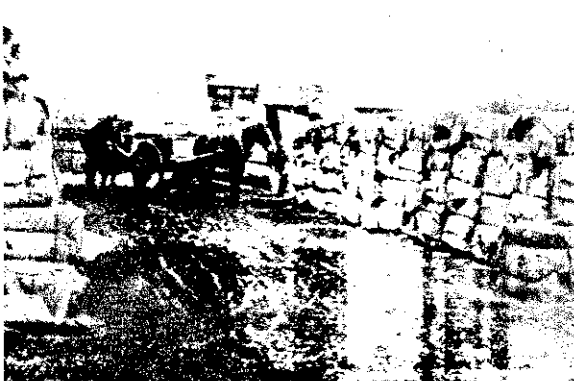
A papír kulturális és ipari életünk úgyszólván minden területén nélkülözhetetlen. Érthető tehát, hogy felszabadulásunk után a világháború okozta károk és pusztulások megszüntetése, illetőleg kiküszöbölése során papírgyáraink üzembe helyezése és állandó korszerűsítése a legfontosabb feladatok közé tartozott. Ennek a munkaeredménynek közvetlen folytatása a most bevezetésre kerülő cellulózfehérítő eljárás, amellyel a tűzoltóságnak is feltétlenül foglalkoznia kell, mert a hipoklorid előállításához klórgázt is felhasználnak.

A fehérítés közvetlen segédanyaga

A hipoklorid előállításához szükséges klórgáz egymagában nem éghető, azonban bizonyos körülmények között tűz és robbanás előidézője lehet, s egyes anyagoknál az égést táplálja és emellett a legsúlyosabb kimenetelű, sőt halálos baleseteket okozhat. A klórgázt (Cl₂) könnyen felismerhetjük feltűnő zöldessárga szímről és éles, ingerlő szagáról. A klórgáz levegőhöz viszonyított fajsúlya — általános, ún. szobahőmérsékleten — 2,44 kg. Ezeket a jellemző tulajdonságokat és adatokat azért kell ismernünk, mert csak a tájékozottsággal előzhetik meg a tűzhez vagy más káresethez kivonuló egységeink a legsúlyosabb következményeket. Rendkívül fontos tudnivaló pl. a klórgáz levegőnél nehezebb fajsúlya, mert ez a tény a klórgázömlésnél szükséges mentéshez — még a szabadban is — kötelezővé teszi a légzőkészülék használatát. Légáramlás nélküli (huzatmentes) helyen a klórgáz a szabadban a legmélyebb fekvésű részekre, zárt helyen (üzemhelyiségekben) a padló fölérti részre és nyitott ajtó mellett a pincékbe húzódik.

A klór nem éghető, de a kálium, nátrium.

... és papírhulladéktárolás

IDŐSZERŰ SZAK

Papírgyárainkban megindu

foszfor, bizmut, antimon, arzén, acetilén, bronz, izzóvas égését fokozottan erősíti. A hidrogénnel — hozzávetőlegesen egyenlő arányban — történő keveredésekor, heves robbanás keletkezik. A metánnal vagy az acetilénnel keveredve a napugrá, sőt még a mesterséges fény hatására is robban. Nitrogénnel egyesülve, nitroklorid keletkezik, amely ugyancsak robbanásveszélyes. Ezek az adatok indokolják azt, hogy a klórgáz felhasználásakor nemcsak az egészségvédelmi, hanem a tűzrendészeti szabályokat is pontosan biztosítani kell. Hozzá tartozik a felsoroltakhoz még az, hogy a klórgáz nyomása a hőmérséklet emelkedésével rendkívül rohamosan, hatványozottan (progresszív módon) nő. Kísérletek igazolják, hogy a tartályban vagy palackban tárolt klór nyomása + 10 C°-nál 4,95 atm, 20 C°-nál 6,92 atm, 30 C°-nál 8,75 atm... 100 C°-nál 41,7 atm... 130 C°-nál pedig már 71,6 atm.

Az új eljárás kihatása

Papírgyáraink üzemeltetése tehát ezzel egy olyan részleggel bővül, amely az előírások meghatározásánál a biztonság érdekében különleges szabályokat követel. A papírgyártás — teljes egészében — nem tartozik szorosan az I. tűzveszélyességi csoportba, mert a nyersanyag (fa, szalma, papír- és rongyhulladék), a félkész és késztermék lobbanáspontja nem haladja meg az 55 C°-ot, és ezek az anyagok nem robbanásveszélyesek. Indokolt azonban, hogy a papírgyár előírásainál a II. veszélyességi fokot meghaladó szabályokat állapítsunk meg, mert a nyersanyagok rendkívül könnyen gyúlóak és a telepen igen nagy tömegben tárolják ezeket (több ezer vagon), az előkészítés egyes szakaszai pedig (faaprítás, szecskázás, rongy- és papírhulladék-tépés) fokozottan tűzveszélyesek, sőt bizonyos körülmények között még robbanást is okozhatnak. Hozzájárul mindennez még az újítással kapcsolatos cellulózfehérítés, amely a klórgáz szükség szerinti mennyiségben történő tárolását vagy esetleg előállítását vonja maga után. Helytelen lenne tehát, ha pl. új létesítménynél a szomszédsággal szembeni tűztávolságnál 30 méter állapítanánk meg, és a tűzrendészeti hatóság elégségesnek tartana egyfajta vízforrást is. A helyes a 60—70 m-es tűztávlat és a legalább kétfajta vízforrás.

A hipoklorid előállítása és a fehérítés

A fehérítéshez szükséges hipokloridot a gyárilag készített klórmészből víz hozzáadásával állítják elő. Ezt a megoldást a közleményhez tartozó vázlat világosan szemlélteti. A hipoklorid előállításának van azonban egy másik módszere is. Ez az eljárás az, amikor a cellulózfehérítő üzem folyamatosan saját maga állítja elő a szükséges hipoklorid-mennyiséget. Az eljárás menete a következő: Mészoltó berendezésben víz hozzáadásával égetett meszet oltanak. Az így keletkezett mésztejbe a gépi berendezés ún. ingás keverőjébe klórgázt vezetnek. Az ingás keverőben az eljárás révén keletkezett hipokloridoldatot ülepítés után ugyanúgy használják, mint a klórmészből előállított hipoklorid-oldatot. Ennél a módszernél tehát az előállításához klórgázt vezetnek be.

Mint ahogy azt a leíráshoz tartozó vázlaton is láthatjuk, a fehérítési művelet alá

kerülő cellulóz előkészítése és legyártása szokásos feldolgozástól csak az ötödik szakaszban tér el. Ezek a szakaszok a következők:

1. főzés, 2. mosás, 3. osztályozás, 4. b. sűrítés, 5. tekerceselés, illetve feltépes, 6. hígítás, 7. besűrítő, 8. tépőcsig, 9. keverő, 10. besűrítő tekerceselő, 11. raktár, kiszállítás.

Az egyes szakaszok részletezésére nem térünk ki, csak a fehérítéssel kapcsolatos eljárással foglalkozunk. A papírgyárakban ugyanis ez az újítás igényel olyan szabályozást a tűzrendészeti hatóságoktól, amely egyrészt biztosítja az üzemeltetés zavartalanságát, másrészt káreset alkalmával hatóságai intézkedések mellett megelőzheti a baleset és megoldható a szükséges mentés.

Fehérítő eljárás nélkül a cellulózt 35—40 százalék száraz anyagot tartalmazó tekercesekben szedik le a gépről.

Fehérítés esetében a gépre nem tekerceselik fel a képződött végtelen cellulózlapot, hanem egy szakító hengerpár között vezetik keresztül. Az így felaprított cellulózt azután 2—3 százalékosra hígítják fel és leeresztik az ábrán látható fehérítő hollandiba. Ez a művelet a fehérítés mellett egyúttal mosó jellegű is.

A fehérítő hollandiban a gépet úgynevezett mosódobokkal 5—6 százalékos koncentraciójával (állapotúvá) sűrítik be, besűrítés után a bejuttatott mennyiségű cellulóz-feltárási fok szerint a szükséges mennyiségű kalciumhipoklorid-oldattal a fehérítő hollandiba adagolják. Ezután indul meg a tulajdonképpeni fehérítés. A fehérítő hollandiban a cellulózpépet és a bejuttatott hipoklorid-oldatot a gépbe besűrített keverő berendezéssel forgásba hozzák és alaposan átkeverik. A fehérítés fokát az oldat klórkoncentrációjából (töménységi fokából) állapítják meg.

A fehérítés utolsó szakaszában a fehérítő hollandiba mosóvizet adagolnak, amely mosódobok működése mellett állandóan cserélődik, s ezzel a fehérített pép kimosódik. Kimosás után a hollandiban levő fehérített anyaghoz viszonyítva 2%-os savat adagolnak, a pépet újra átkeverik és még egyszer átmosják. A második mosás után a pép úgynevezett besűrítőbe kerül, ahol a még esetleg az anyagban levő klór teljesen kimosódik.

A besűrítőtől kikerülő, kb. 18% szárazságú cellulózlap a tépőcsigába kerül, amely az anyagot darabokra szakítja. A csigán beadagolt hígító segítségével a keletkezett pépet egy keverőkádba ömlesztik. A keverőkádból a teljesen kifehérített pép a besűrítő tekerceselőgépre kerül, ahol felvevő végleges alakját, a tekercesformát. A teljesen kidolgozott anyag innen kerül a raktárba, ahonnan feldolgozás céljából szükséges mennyiségben juttatják az üzemekbe.

Tűzrendészeti előírások

A megelőző tűzrendészeti szabályok meghatározásánál a legelső feladat annak a meghatározása, vajon a klórgázt az üzembe állítják-e elő a fogyasztás méntéke szerint vagy pedig palackos tárolással biztosítják az utánpótlást. Az első eset a szerencsésebb, mert egy középteljesítményű (10—20 tonna) papírgyár fehérítő üzemének egy műszakos klórgázszükséglete hozzávetőlegesen 500—1000 liter. Ez a mennyiség a folyamatos előállításnál nem okozhat n

KÉRDÉSEKRŐL

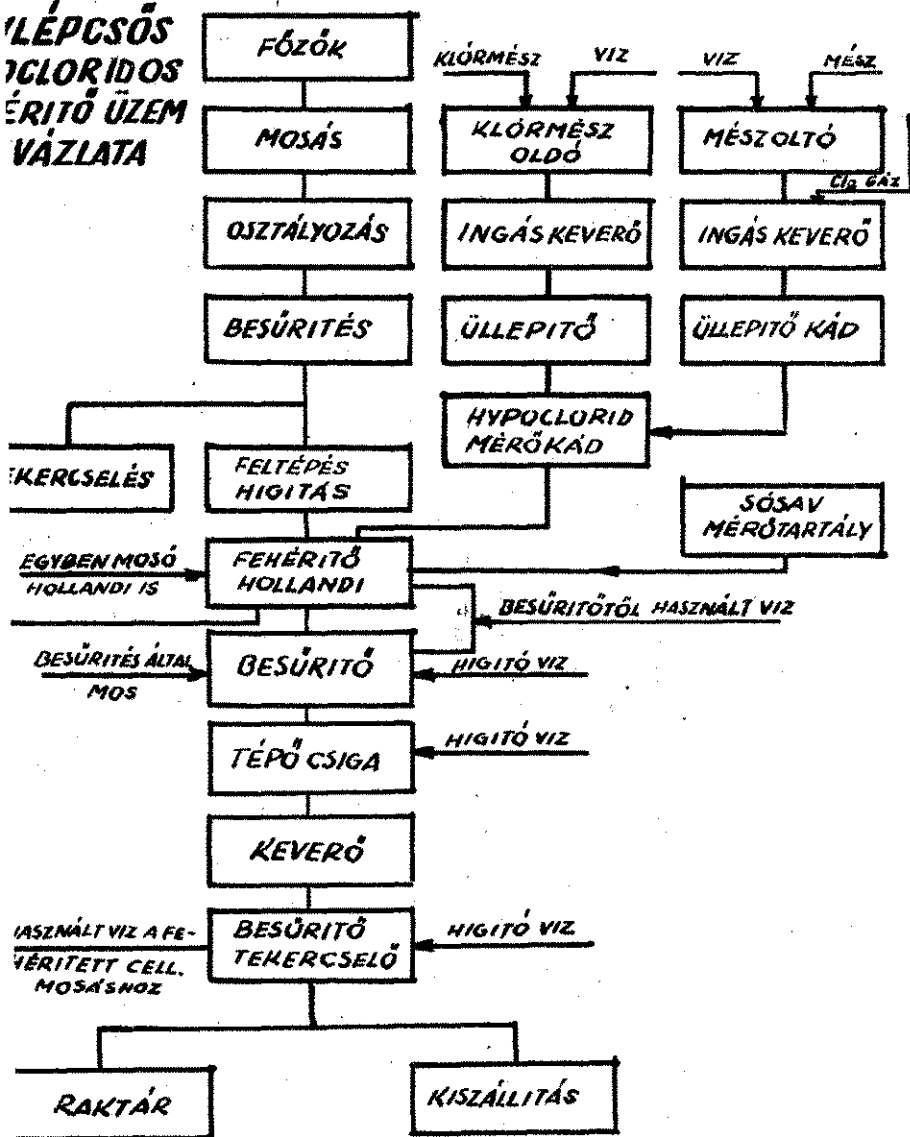
cellulózfehérítés

aranyú zavarokat. Nem jelenti ez a tény, hogy ilyenkor nem es a megfelelő hatósági intézkedés. Osobb intézkedések a következők: klórgázt előállító berendezést csak zett személy kezelheti.

klórgázszállító berendezéseket és eket naponként felül kell vizsgálni.

akkor az elhelyezésre vonatkozóan szabályokat kell megállapítanunk. Ezzel kapcsolatban tudnunk kell, hogy a zavartalan üzemeltetés érdekében — több műszakos munkanapot véve figyelembe — legalább 40—50 klórgázpalack tárolására számíthatunk. Ebben az esetben az előírások a következők:

LEPCSŐS HYPOKHLORIDOS FEHÉRÍTŐ ÜZEM VÁZLATA

olgozókat ki kell oktatni a maga-

lyi tűzoltóság tagjait ki kell okklórgázzal kapcsolatos balesetekes elsősegélynyújtásra. (Mesterzés alkalmazása tilos. A mérgeölleg sérült személyt meleg helyre i. Felső ruháját ki kell gombolni, meg kell lazítani és szalmiákszesz l belélegeztetni vele. A szívműkítésére a sérülttel feketekávé vagy irtalmú italt kell itatni.)

nyiban a cellulózfehérítéshez más szállítják a klórgázt a papírgyár- mek tárolásáról kell gondoskodni,

A palackok és tartályok anyagára vonatkozólag a 6589 MNOSZ számú szabvány megállapításai az irányadók.

2. A tárolásra olyan helyet kell kiválasztani, amely az üzemhelyiségektől legalább 20—25 méter távolságra van. Ezzel biztosíthatjuk az esetleg kiszivárgó gáz gyors eláramlását és mentesítjük az üzemhelyiségeket attól, hogy azokba a klórgáz bejuthasson.

3. A klórgáz tárolási helyén legalább kétfajta vízforrást biztosítunk.

4. A tárolóhely legalább két oldalról műtön megközelíthető legyen. Ez a légáramlás miatt szükséges a káresetnél.

Faaprító üzem a papírgyárban: légszivő-berendezés szállítja az aprítókat a silóba

5. A palackokat vagy tartályokat száraz, hűvös helyen kell tartani. Ennek érdekében a tárolásra szolgáló raktárt úgy kell felépíteni, hogy az a napsugártól mentes legyen és a tárolás helyét melegítő berendezés (fűtőtest stb.) fel ne melegítse.

6. A raktárhelyiséget tűzálló anyagból kell építeni. A tetőszerkezet is ilyen anyagú legyen. Ha régi épületben helyezik el, ahol fatető van, ott az a helyes, ha a tetőt lángmentesítik.

7. A raktárhelyiségből legalább két kijárat vezessen a szabadba.

8. A villamos berendezést az 1600 MNOSZ szabvány „Marópárás és marógázos helyiségek” (12.06)-re vonatkozó előírásai szerint kell szerelni.

9. A raktár állandó, folyamatos szellőzését kürtön keresztűl vagy ventilátorral kell biztosítani.

10. A raktár ajtajára a klórgázveszélyre utaló figyelmeztető táblát kell kifüggeszteni. Az ajtók és az ablakok jól (hézagmentesen) zárjanak. Ezzel megakadályozható a klórgáz fokozottabb kiáramlása.

11. A palackok szállítására és tárolására vonatkozólag ugyanazok a szabályok érvényesek, amelyeket egyéb gázpalackok szállításánál és raktározásánál is érvényesíteni kell.

12. A klórgázpalackokat védő festékréteggel látják el. A felső résztől számítva, kb. 50 milliméter távolságra, kb. 25 milliméter szélességű, haránt irányú szűrke sávot kell ráfesteni a palackokra és az egész kerülete mentén élénk színnel, jól olvasható betűvel „Klór” felirattal kell ellátni.

13. Tilos a klórral együtt az acetilén, hidrogén és metán tárolása.

14. Gondoskodni kell arról, hogy közvetlen összeköttetés legyen az üzemi tűzoltósággal.

A felsorolt előírások kizárólag a klórgáz tartásával kapcsolatosak és a papírgyár helyzetére vonatkoznak. Más intézkedések szükségesek, ha a klórgáz előállítás vagy tárolása nagyüzemi jellegű. Cikkünkben most csak az új helyzettel foglalkoztunk, amely a papírgyárak cellulóz fehérítésénél fordul elő. Az elmondottak általános irányelvűl szolgálnak, mert a tűzrendészeti hatóságoknak a papírgyárakban fel-tétlenül számolniuk kell az új helyzettel.

Ez a tárolási mód minden gázfajtánál megfelel a biztonság követelményeinek

A BARÁTI NÉPEK TŰZOLTÓSÁGAINAK

szájtejjából

Hozzászólás az „Oltóvízszállítás nagyobb távolságra” c. cikksorozathoz

Az „Unser Brandschutz” nyomán ismertettük a nagyobb távolságra történő oltóvízszállítás alapfogalmait. Ezek ismerete elengedhetetlen ahhoz, hogy pontosan dolgozzunk olyan bevetéseknél, amelyeknél az oltóvizet nagyobb távolságra kell szállítani. A cikksorozatban külön megmagyaráztuk a fecskendők egymás közötti távolságának rajz segítségével történő meghatározását. A rendkívül fontos kérdés még alaposabb megértése érdekében befejezésül az alábbiakban közöljük Alfred Schmiöder és Erhard Köhler tiszteletbeli javaslatát.

ALFRED SCHMIÖDER HOZZÁSZÓLÁSA:

Köztudomású, milyen nagy jelentőségű a tűz leküzdésénél az elegendő oltóvízmennyiség gyors biztosítása. Az oltóvíz nagyobb távolságra történő szállításánál mégis még mindig merülnek fel nehézségek. Ennek fő oka a nem kielégítő képzettség és ilyen irányú kiképzés. Még mindig akadnak, akik előtt „a nagyobb távolságra történő oltóvízszállítás” témája túl elméleti, és ezek csak a gyakorlatot tekintik mérvadónak. Van azonban olyanok is, akik elméletileg ismerik ugyan a problémát, de gyakorlati tapasztalataik nincsenek az ilyen bevetéseknél. Pedig rendkívül fontos, hogy az elméletet és gyakorlatot összekapcsoljuk. Tanuljunk tehát szorgalmasan, alkalmazzuk a tanultakat a gyakorlatban és értékeljük az így gyűjtött tapasztalatokat. A fecskendők egymás közötti távolságának meghatározására vonatkozó tapasztalataimat a következőkben foglalhatom össze.

Mindannyian ismerjük a fecskendőtávolságok diagramm segítségével történő meghatározását. Ennek alapján készítettem egy diagrammot, amelyre a következő nyomáscsökkenési jelzővonalakat rajzoltam be:

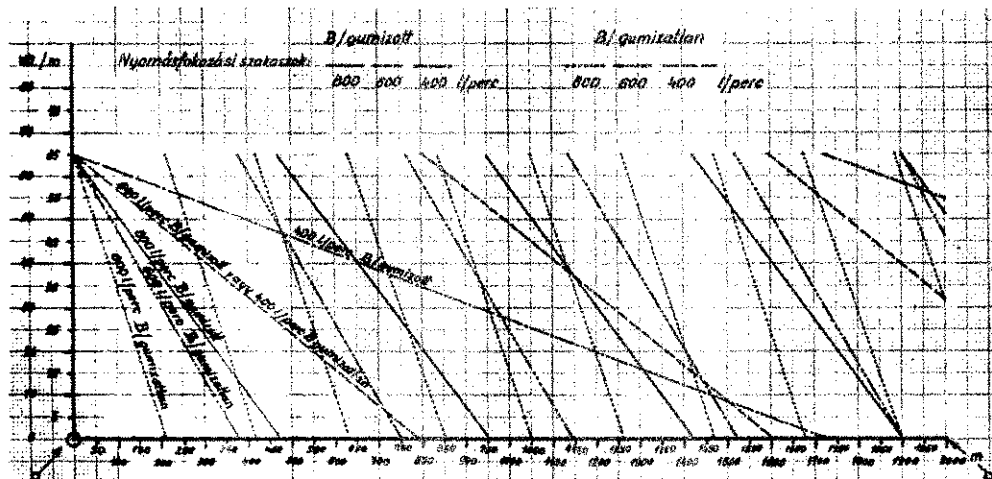
B nyomótömlő, gumizott	800 l/perc	
	600 l/perc	
	400 l/perc	
	(piros)	= 475 m
	(kék)	= 800 m
	(sárga)	= 1720 m

B nyomótömlő, gumizatlan	800 l/perc	
	600 l/perc	
	400 l/perc	
	(zöld)	= 210 m
	(fekete)	= 380 m
	(kék)	= 800 m

Ezt a lapot kartonra ragasztottam, a széleit egyenesre vágtam és az alapvonalon a 0-tól a 2000 m-es pontjáig vékony gumifonalat feszítettem ki (lásd az 1. ábrát). Oldalt néhány gombostűt szúrтам be, és néhány jegyzetlapot erősítettem a hátoldalra. Ezek az előkészületek kevés fáradságot okoznak. A diagrammal gyorsan és biztosan meg lehet határozni a fecskendők egymás közötti távolságát anélkül, hogy másik milliméterpapírt használnánk, új diagrammokat készítenénk vagy számításokat végeznénk stb.

Hogyan használjuk ezt a diagrammot? Írjuk fel a jegyzetpapírra a lemért vagy becsült távolságokat és szintkülönbségeket.

1. ábra

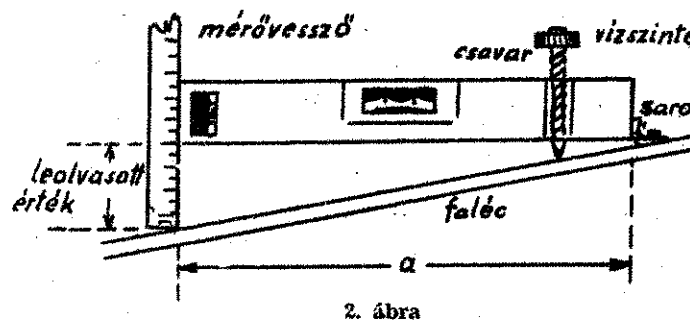

Például:

Távolság:	Szintkülönbség:
200 m	20 m
350 m	15 m
470 m	25 m
750 m	30 m
1150 m	35 m

Keressük ki a távolságokat a vízszintes és a szintkülönbségeket a függőleges tengelyen és szúrjuk a gombostűket a megfelelő helyeken a diagramomba. A beszúrás helyeken a gumifonalat szétvágjuk. Így megkapjuk az útszakasz szintvonalát. A fecskendőtávolságára vonatkozó értékeket most már pontosan úgy leolvashatjuk, mint a grafikus ábrázolás esetén. A gumi és a nyomáscsökkenési jelzővonal metszéspontjait függőlegesen jegezzük a vízszintes tengelyen és így megkapjuk a fecskendők egymás közötti távolságát.

800 liter/perc vízszállításnál a rendelkezésre álló 65 v. nyomás és (gumizott) B nyomótömlő használata esetén tehát piros színnel jelzett egyenessel kell dolgozni. Ahol ez met gumifonalat, onnan függőlegesen lefelé haladunk és az alapvonalon leolvassuk a fecskendők egymás közötti távolságát.

ERHARD KÖHLER MEGJEGYZÉSEI:

Abban az esetben, ha a nyomásfokozó fecskendők egymás közötti távolságát egyenletesen emelkedő terepen a táblázat segítségével kell megállapítanunk, szükséges, meghatározni az ismeretlen 100 méterenkénti (X:100) emelkedést. Sajnos, a cikksorozat nem közölte, hogyan lehet az emelkedést térkép nélkül is meghatározni.

Gondolkoztam ezen, és az ismeretlen emelkedés meghatározására következő eszközt készítettem el, amelyhez mindösszesen legalább 30 cm hosszú vízszintező, mérővessző, csavar, lécs és egy sarokvas szükséges. Az eszközt néhány fogással összerakhatjuk (lásd a 2. ábrát). A csavarnak közvetlenül a keményfába vágthatjuk.

A mérés egyszerű: az eszközt a sarokvassal az utca, illetve terep emelkedésének irányába felé letesszük, a vízszintezőt a csavar segítségével vízszintes helyzetbe állítjuk a mérővesszőt mellé helyezzük. Az emelkedést (méterekben) az alábbiak segítségével számíthatjuk ki:

$$\frac{\text{leolvasott érték (mm)}}{a \text{ (mm)}} \text{ szorozva } 100 = \text{ emelkedés (m) } / 100$$

Például: Nyolc méteres emelkedés adat azt jelenti, hogy az út, illetve a terep 100 méterenként 8 méterrel emelkedik.

ari munka igen jelentős része az csinosítása, amelynek — a tűz- szempontjából — fontos szakasza szűlt anyagok befestése. A festés erübb technológiájával a „Magyar” július havi számában (14. oldal) ztunk az „Új technológiai eljárásrendészeti kérdéseiről” című köz- en.

n fontos, hogy a tűzrendészeti foglalkozzanak az ipari élet kü- változásaival és módosításaival, zen az úton állandóan új ta- tokat szereznek, amelyek révén lehetnek a bekövetkező újítások- pcsolatos tennivalókra. Köztudo- hogy az ecsettel való festés és úgyszólván teljesen kiszorul az unkából, és ma már mindenütt a s szórás alkalmazták olyan is, ahol nincs állandó jellegű zemeltetés. Ezért indokolt, hogy pisztolyos festéssel részleteseb- glalkozzunk és megszabjuk azo- előírásokat, amelyekkel a tűz kelet- megelőzhetjük.

Technológiai ismertetés

zolyos festés alapja az, hogy a szövetékében olyan erős légáram- zünk elő, amely a tűszelepen ke- befolyatott festéket egészen finom alakjában juttatja el a kívánt fe- A festékszóráshoz szükséges erős lás vagy sűrített levegővel, vagy gy biztosítható, hogy a szóró pisz- antyújába villanymotort szerelnek llyel egy körforgó-szivattyúszerű t segítségével megfelelő sebesség- noltatják a pisztolyban a levegőt.

tékpermet csak egészen híg, folyé- yagból állítható elő, ezért az a leg- adat, hogy a festéket megfelelő ol- l vagy melegítéssel felhigítsák. céra olyan hígítószereket használ- l, metilalkohol stb.), amelyeknek a sponja a rendes szobahőmérséklet n. Az ilyen folyadékok állandóan a, zárt térben fokozott tűz-, sőt sveszélyes helyzetet idéznek elő. rul még ehhez az is, hogy a festék zésénél is állandóan pára csapódik y még fokozza a helyiség keverék- égét.

tékszórás másik lehetősége az, ami- festéket elektromos úton, kb. 100 nelegítik. Ezzel olyan folyékony s lakkfesték is, hogy a pisztolyos zavartalanul elvégezhető. (2. ábra.) dszer gazdaságosabb és veszélytele- ert a hígításhoz nem használunk fel an tűzveszélyes és drága folyadékot. dó azonban, hogy ezt az elektromos rténő melegítést még csak egyes zemeinkben vezették be. Ilyen zéssel dolgoznak ma már pl. a gép- és Kábelgyárban és a Labo- ni felszerelések gyárában is. A ki- ihelyekben és a már említett egyéb n oldásos eljárással számolhatunk jövőben, ezért feltétlenül behatóan z munkát kell ennek a munkának a s tűzrendészeti előírásaival, ille- szabályozásával. Az oldásos eljárás- anis — a legkisebb helyzetben is — er oldószer felhasználása szükséges, festékek megfelelő felhígítása álta- 40—80 százalék arányt igényel.

Gyakran előfordul tehát, hogy egy javítás- nál vagy általános tatarozásnál 30—40 liter 21 °C alatti lobbanáspontú tűzveszé- lyes folyadék kerül a munkahelyre, és emellett a munka is fokozottabban tűz- veszélyes.

A tűzoltóság feladata

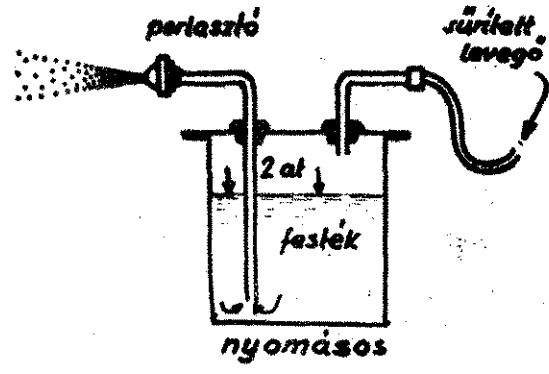
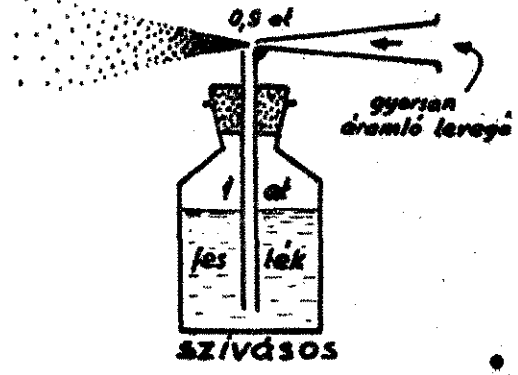
Üzemeinkben ez a munka úgy szabályoz- ható, hogy a tűzoltóság vezetője vagy az üzem tűzrendészeti felelőse a 24—239/1954. sz. BM Országos Tűzrendészeti Parancs- nokság utasítása értelmében — az egyéb tűzveszélyes ipari munkákhoz hasonlóan — megszabja a megfelelő előírásokat, eze- ket az idézett utasításban rendszeresít- tett nyomtatvány felhasználásával az ér- dekeltek tudomására hozza, a munka fele- lősét pedig kioktatja a szükséges tudni- valókra.

Egyéb helyeken, ahol állandó jellegű tűzoltóság nem teljesít szolgálatot, és a lé- tesítménynek tűzrendészeti felelőse nincs, az a helyes, ha a területileg illetékes tűz- rendészeti hatóság a háztömbmegbízott szervezet útján biztosítja a szükséges intézkedéseket. Ezt úgy szervezhetjük meg, hogy a lakóház- vagy középület-felelősö- ket és háztulajdonosokat kioktatásban részesítjük, hogy mi a tennivalójuk ilyen szó- rásos festés alkalmával. Különösen most, a tél elején fontos ez a tudnivaló, amikor zárt, fűtött helyiségekben, minden szellöz- tetés nélkül folytatják ezt a munkát, a helyiségekben dohányoznak, mert nem tud- ják, milyen következményei vannak a nyílt tűzélésnek vagy a szabad tűz használatá- nak. A tűzrendészeti szerveknek tehát meg- kell állapítaniuk azokat a szabályokat, amelyeket a szórásos festés alkalmával minden helyen érvényesíteni kell.

Előírások

Az előírások általában a következők:

1. A zárt helyiségben dolgozó személyt olyan frisslevegős vagy oxigénes készülék- kel kell felszerelni, amely megvédi a ke- letkező oldószergőzök mérgező hatásától. Nem tűzrendészeti előírás ez, azonban a megelőző tűzvédelmi szabályok elsőrendű feladata az életvédelem, helytelen lenne tehát ennek az intézkedésnek az elmulasz- tása.
2. Az oldószerek tárolásánál érvényesi- teni kell a 9790 MNOSZ szabvány tűzve- szélyes folyadékok tárolására vonatkozó előírásait. Nem engedhető meg, hogy eze- ket a rendkívül veszélyes oldószereket nyi- tott edényekben vagy sérült kannákban tartsák a lakásokban vagy más helyiség- ben, mert ezzel az ott tartózkodókat és a környezetet veszélyeztetik.
3. Az ilyen helyen tilos a nyílt tűzélés, a dohányzás vagy más szabad tűzzel folyó munka. Előfordult már ugyanis, hogy egy helyiségben ugyanabban az időben festet- tek és közben a vezetékcsöveket is hegesz- tették.
4. Ki kell oktatni az ott tartózkodókat vagy lakókat a magatartásra és a káreset alkalmával szükséges tennivalókra.
5. Gondoskodni kell a helyiség szellöz- tetéséről.
6. Biztosítani kell az első beavatkozáshoz szükséges tűzoltóeszközöket. Ne fordul- jon elő, hogy a munka előbb megkezdőd- jön, mielőtt legalább 50—80 liter víz és egy

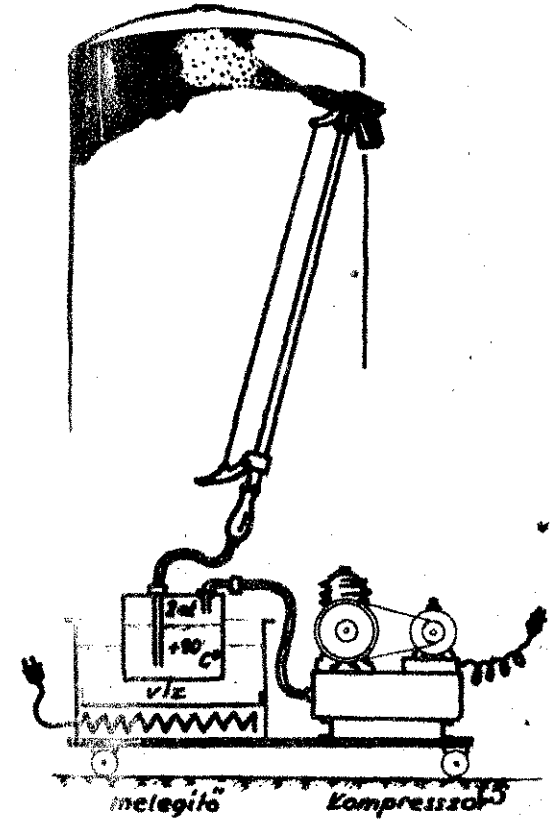

1. ábra

olyan edény nem lenne, ami az első be- avatkozásnál felhasználható.

Ezeket az előírásokat a tűzrendészeti hatóság nem határozat formájában jut- tatja el az érdekelteknek, mert ilyen érte- lemben a megszervezés valósággal meg- oldhatatlan nehézségekbe ütköznék. An- nak azonban semmi akadálya nincs, hogy a tűzrendészeti hatóságok a fentieket a háztömbmegbízotti szervezeten keresztül tudatosítsák az érdekeltekkel, amivel a tél- i időben sok tüzesetet megelőzhetnek. Kül- önösen olyan helyeken fontos ez, ahol nincs tűzrendészeti felelős szervezet és valószínűsíthető, hogy minden megelőző intézkedés nélkül végezhetnek ilyen szó- rópisztolyos festést.

2. ábra

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

Dieselmotorok téli indítása

Gépjármű-állományunk térszerű fejlesztése során számos diesellüzemű gépkocsival gazdagodott az állami tüzelőanyag. A Diesellüzemű gépkocsik a tüzelőanyag gyakorlatban igen jól beváltak. Szakszerű téli indításukkal azonban feltétlenül részletesen foglalkozni kell, mert a szakszerűtlen indítási kísérletek károsan igénybe veszik az akkumulátorokat, ami a motor késedelmes beindulásához vezet.

A dieselmotorok téli hidegindításával kapcsolatban a következőket kell tudnunk, illetve a gyakorlatban alkalmaznunk. Először izgatás mellőzésével és a tengelykapcsoló kinyomásával a motort kb. 20 másodpercig megforgatjuk, hogy a motorolaj megtörjön. Ezután két részletben 45-45 másodperces izgatás következik. Izgatás után a tengelykapcsoló kinyomása mellett indítás kell végezni. Az indítást 30 másodpercen, illetve az akkumulátor forgatóképességének észlelhető csökkenésén túl nem szabad folytatni. Ha az indítási kísérlet eredménytelen, akkor csak újabb 45 másodperces izgatás után indítsunk ismét. Ezeket az indítási műveleteket a leírt sorrendben a motor beindulásáig kell végezni, vagy amíg az akkumulátor forgatóképessége lényegesen nem csökken. Ha az akkumulátor teljesítménye annyira csökkenne, hogy már 30-35 fordulót sem tud adni percenként a motornak, akkor az indítást 2-3 percig szüneteltessük. Ha várakozás után sem sikerül ezt a fordulatszámot elérni, akkor az akkumulátor további „gyötresének” nincs semmi értelme, hanem más indítási módhoz kell folyamodni. Ez történhet a motornak forró vizel való feltöltésével, akkumulátorcserével vagy behúzással.

Ha az ismételt indítási kísérletek is eredménytelenek, akkor legcélszerűbb és a gyakorlatban leggyorsabban, legkönnyebben megvalósítható beindítási mód a vontatás. Ahol több gépjármű is szolgálatban áll, ott általában mindig akad olyan gépkocsi, amellyel a hidegindítás bizonytalan. Ilyen esetben a vontatással történő beindításra fel kell készülni. Bár a vontatással történő beindítás a gépkocsi élettartama és baleset szempontjából is igen veszélyes, mégis mindaddig ehhez az indítási módhoz kell folyamodnunk, míg hidegindítási nehézségek előfordulnak. A tüzelőanyag gyors kivonulása mindig fontos, ezért a vontatással való beindításra alaposan fel kell készülni. Ennek keretében ne csak a tárgyi feltételeket biztosítsuk, hanem a gépkocsivezetőket is alaposan oktassuk ki. Be kell gyakoroltatni őket a vontatás riasztásterülyszerű gyors, balesetmentes és gépkocsikra legkevésbé káros módjáról.

A vontatással történő beindításnál leghelyesebb a vontatórúd használatát. Ennek hiányában szükség esetén a vontatóláncot vagy vontatókötéleket is alkalmazhatjuk. A vontatásra szolgáló eszközt (rúd, lánc, kötel) a vontató járműre mindig előre fel kell tenni, hogy az vontatásra készenlében legyen. Így azután ha szükségessé válik a csatlakoztatással beindítható gépkocsi indítása, a gépkocsira már előre felszerelt vontatóeszközt csak be kell akasztani a vontatókocsi vontatóhorgába. Ezután a vontató gépkocsi sebességváltóját kapcsoljuk a gyors sebességfokozatba, majd nyomjuk meg a tengelykapcsolót. A kézi gázadagolást alapgáznál kissé többet adagoljunk, hogy hűlt motor biztonságosan legyen indítható. Ne kelljen lábbal gázt adagolnunk. Középső zítást végzünk, majd jelt adunk a vontató megkezdésére. Ha a vontató már elérte a kívánt sebességet, akkor a tengelykapcsoló fokozatosan engedjük vissza és közben pedált teljesen nyomjuk be és adjunk töltést. Ilyenkor a motor 15-20 méter után beindul, amennyiben a motor indítási nehézségektől eltekintve üzemre a motor beindult, a tengelykapcsolót csak akkor nyomjuk ki és a sebességváltókat is csak üresállásba. Ha a motor járása zavartkor adjunk jelt a vontató jármű vezetőnek a megállásra. A vontatót gépkocsit pedálékkal lassítsuk, majd állítsuk meg és a gázpedál visszahúzásával a teljes sebesség fokozatosan csökkentjük a gázadagolást. A motor biztonságos jár, akkor a használt vontatóeszköz leakasztásával szüntessük meg a gépjárművel való kapcsolatot.

Amennyiben a vontatással megoldott riasztásra történt, akkor a fenti vontató műveletek után a beindított gépjármű elindítható a riasztás szerinti helyre. Ha a vontatással történt beindítás nem sikerült, hanem más útra való elindulás miatt, akkor a motor kímélése és élettartam meghosszabbítása érdekében csak kb. 10-15 másodperces lassú járáttal történő bemelegítés induljunk el a gépkocsival.

Újítási híradó

Újítások

a 800-as kismotorfecskendőknél

Az elmúlt hónapokban a BM Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Szerviz Műhelyében a kismotorfecskendők részlegénél dolgozó elvtársak számos újítással segítettek elő a kismotorfecskendők üzembiztonságának fokozását és a javítások tökéletesítését, önköltségcsökkentését.

A „Magirus” 800-as kismotorfecskendőknél gyakori volt a lendkerék törése, mert a lendkerékhez a levegőben lógott, nem volt alátámasztva. A motort és a szivattyút a hordozóállvány csak a motor elején és a szivattyú végén tartotta. Ezt Szigetfü Imre tű. t. és Hudacsék Sándor tű. t. újítással úgy küszöbölték ki, hogy a hordozóállvány két végét két szögvasal összekötötték, és a lendkerékhez a szögvasakra helyezett gumilapokon nyugszik. Az újítás a lendkerékhez törést teljesen kiküszöbölte. Az újítás alapján, az eddigi tökéletesített kismotorfecskendők figyelembevételével az újítók személyenként 300 Ft újítási díjleltégen részesültek.

A „Magirus” 800-as kismotorfecskendőknél gyakran zavart okozott, hogy a porlasztó karjának rögzítő rugólapja eltört vagy kikopott. Ezen Lipótvári József tű. t. és

Szigetfü Imre tű. t. tör. úgy segítettek újításukkal, hogy a porlasztó szabályozó karjára a rugó helyett kis csövet hegesztettek, melynek belseje négyszögletes keresztmetszetű. Ebben egy négyszögletes kis csap van. A kis acélcsap egyik végét hegyesre képezték ki, amit rugó szorít a porlasztón levő fogasívehez. A rögzítőcsap rugós szorítása lehetővé teszi a porlasztókar könnyű mozgását, de egyben a porlasztókar biztos rögzítését is. A gázadagolás a motor rázkódtatásától sem változik. Az újítók személyenként 100 Ft újítási díjban részesültek.

A 800-as „Honvéd” kismotorfecskendőknél többször előfordult a berántókar és a lendkerékhezony levő indítókar törése. Különösen ez utóbbi eset súlyos, mert az indítókar törése esetén a lendkerékhez ki kell cserélni, ami import árú. Az ilyen hibák megelőzésére a következő újítások születtek meg a kismotorműhelyben. Az 1103-as típusú IFA-DKW-motorok be-

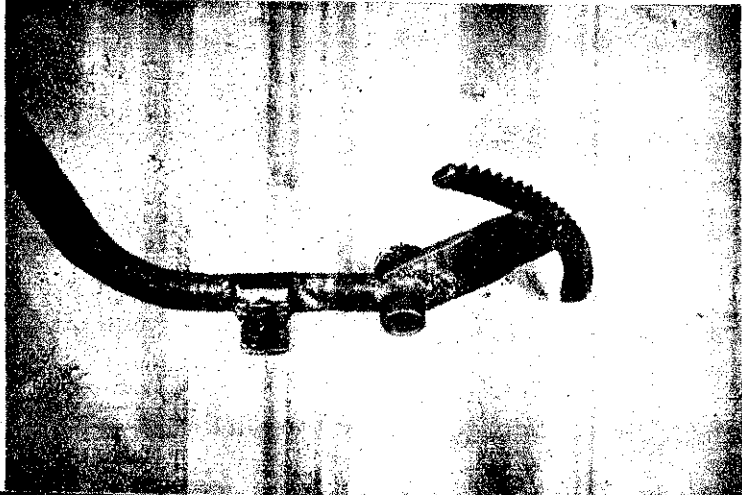
rántókarjának eddigi fémes ütközését Horváth tű. t. és Bucsi Gábor tű. t. tör. gumitűközésre alakította át. Az indítókarra egy ütközőlapot hegesztettek. A lendkerékhez az eddigi fémből készült ütközőt eltávolították. Ennek a helyére laposvasból új ütközőt helyeztek, melyre vaslemezből fémdobozt hegesztettek. A fémdobozba 10 mm vastag gumipárnát raktak. A gumipárnát az oldallapok összeszorítása és egy csavar tartja. Ezáltal az ütközés puhán, nem fémen történik, ami az eddigi tapasztalt töréseket megszüntette. Az újítók személyenként 150 Ft újítási díjleltéget kaptak.

Hasonló átalakítást kellett végezni a DKW-motorok indítókar-ütközésénél is, mert hasonló hibák itt is előfordultak. Ezeknél a motoroknál másfajta volt az ütközés, tehát átalakítását is másképpen kellett elkészíteni, amit Horváth István tű. t. és Lipótvári József tű. t. tör. oldottak meg újításukkal. Ennél a típusnál az indítókaron levő fémes ütköző helyére készítették laposvasból gumitartó ágyat. Ebbe helyezték a 10 mm vastag gumilapot, amit csavar tart a helyén. Ez az újítás is bevált, s a törések megszűntek. Az újítók személyenként 150 Ft újítási díjleltégen részesültek.

Ugyancsak a 800-as kismotorfecskendő indítószerszerezteténél fordul elő az indítókarcsnik törése. A régebbi motoroknál ferde fogazású volt a racsni, a mostani motoroknál azonban egyenes fogazású. Míg a ferde fogazású racsnikből volt elég raktáron, addig a törött racsni cseréje egyszerűen megtörténhetett. Ezek a racsnik azonban elfogytak, és most csak egyenes fogazású racsnik kaphatók. A javításokat tehát ezekkel kell megoldani, ami szükségessé teszi a fo-

gasív cseréjét is. Az új fele indítókarok azonban nem más fogazás miatt nem cserélik, hanem azért sem, mert indítókaroknak más a kiképzés. A javítás érdekében szükséges díktakar-átalakítást Horváth tű. t. és Snóbel Béla t. újítással oldották meg. Mű új indítókarokon a fogasív esik, ezt középre kellett áthelyezni a tartótól levágták. Ezért az ivartartó levágták középre selejt laposvasat helyeztek, melyre az ivet ráhegyszer. Ezen a módon és a szükséges közök elkészítésével lehetővé régebbi elrendezésű racsni réje is, ami a gyakorlatban minősült. Az újítással eddigi javított kismotorfecskendőknek figyelembevételével a kat személyenként 150 Ft díjleltégen részesítette a deszeti Parancsnokság.

Az ismertetett újítások a kismotorfecskendők műhelyben 800-as kismotorfecskendő javítását is több újítást meg egy újítást tartalmaznak, és a 400-as kismotorok javítását is több újítást tartalmaznak. Ezekről az újításokról a jövőben tájékoztatjuk olvasóinkat.

VITUKI SÉGITŐEGY a tudományos kutatásért

Kísérletek az aggteleki cseppkőbarlangban

es városok vagy ipari létesítmények való ellátása gyakran igen nagy érma elé állítja a tervezőket és kivitelezőket. Ilyen esetekben — ha lehet — rendelkezésre álló ún. „karsztvíz” használata révén kell a vízellátás biztosítást megoldani. A karsztos kőzetek víztároló és vízáteresztő képességéről azonban kevés adat áll a tervezők rendelkezésére. Ebből a szempontból úttörő jellegű volt az a beszivárgási kísérlet, amelyet a Vízgazdálkodási Tudományos Intézet végzett az aggteleki cseppkőbarlangban.

A kísérlet lefolytatására a VITUKI az aggteleki cseppkőbarlangot találta legalkalmasabbnak. A barlang tetején kijelölt 100 m^2 felületre 80 mm mesterséges csapadékterhelés volt a feladat. Ez 160 m^3 víz a kijelölt felületre való feljuttatását igényelte. Vízforrásként rendelkezésre állt a barlangban lévő tó, mely egy patak (az ún. Stix-patak) táplálja.

Előkészítés

A kísérlet megvalósítását mérés alapján meg lehetett állapítani, hogy a feladat végrehajtása során kb. 700 m távolság és 100 m szintkülönbség leküzdése válik szükségessé.

A 100 m szintkülönbség 10 lépkörrel okoz a vízszállításnál, a közlévő kb. 700 m távolság pedig — gumitörőmotorral 100 m-ként 0,7 lépkör — kb. 5 lépkör további veszteséget okoz. Tekintettel arra, hogy a víznek a barlang felszínre való juttatása esőszezonban szükséges, legcélszerűbbnek látszott a sugárcsővek alkalmazása.

A terepviszonyok miatt a víz csak 800 l/p-es kismotorfecskendővel szállítható meg és legalább 3 db gépet kell alkalmazni. A távolság és a szintkülönbség miatt jelentős a barlangi tónál elhelyezett kismotorfecskendő kipufogógázainak távoztatása. Ezt a gépet egy kb. 400 m hosszú, átlagban 30 m magas és 25 m széles barlangüregben kell elhelyezni, ahol a vízjárattal további nagy barlangokkal van összeköttetésben és emellett erős légáramlással is számolni kell.

Az előzetes becslések alapján úgy lehetett feltételezni, hogy kb. 6 óra üzemidő alatt a déli feljuttatási feladat végrehajtható.

Végrehajtás

Az előzetes becslésektől eltérően — sajnos — délután, hanem csak sötét este érkeztünk a helyszínre. A rendelkezésre álló övidés miatt a munkát azonnal kellett kezdeni, így a szerelést el kellett kezdeni. A világítást nem lehetett különösebb nehézséget, mert a barlangban aránylag jó villanyvilágítás volt. A nehézségeket ezen a szakaszon — az egész szerelés során — a felszerelés „nehézsége” okozta. A 800 l/p-es kismotorfecskendőt és a tekercsben lévő gumitörőmotoros tömlőket kézben kellett tartani a távolságra szállítani.

I. szivattyúállástól a szerelés már készen folytatódott, ahol világító

eszközként petrolgázlámpák álltak rendelkezésre.

A II. és III. szivattyúállás között a szerelést a magasba szerelés elve szerint oldottuk meg két szakaszban. Körülbelül a táv feléig felhúztuk a vezetékét, majd még egy ugyanilyen hosszú vezetékét húztunk fel. A második tömlőszakaszt azután a III. szivattyúállásig tovább felhúztuk és középen összekapcsoltuk. (A tömlőket a terepviszonyok miatt nem tudtuk felülről lefelé gurítani.)

A III. szivattyúállás és a sugárcsővek közötti vezeték szakasz szerelése ment aránylag a legkönnyebben, azonban a tömlők felszállítása igen fáradságos volt, mert csak keskeny ösvény vezetett a tetőre.

A kismotorfecskendőkkel reggel 7,30 órakor indultunk. A sugárcsőveknél elhelyezett feszítőerő induláskor 3 lépkört mutatott, majd az egész vezeték átvizsgálása után valamennyi gép emelte a fordulatszámát. Az I. és II. szivattyúállás gépe 8 órától teljes fordulattal ment. A tetőn lévő gép ekkor 5 lépkör-nyomással vette át a vizet és a sugárcsőveknél tervezett 5 atm.-hoz ennek a gépnek már nem kellett teljes fordulattal mennie. Ez a gép 10 lépkör-nyomással adta ki a vizet, amiből 3 lépkört a 30 m szintkülönbség, 1,4 lépkört a 200 m hosszú tömlőhossz, 0,6 lépkört pedig minden valószínűség szerint az osztó- és az egységes kenderitömlők emésztették fel.

8 órától 11 óráig az említett módon dolgoztak a gépek, majd ekkor 1 óra időtartamra leálltunk, hogy az esőzött területen „nyomjelzőként” 200 kg sót hintsenek szét.

12 órakor indultunk újra a kismotorfecskendőkkel és az előbbi módon 3 óra hosszán dolgoztunk tovább. A 6 és $1/2$ óras üzemeltetés során egyetlen motorhibánk, egyetlen tömlőhibánk nem adódott, ami a jelenlévő tudományos kutatók és vízügyi szakemberek legteljesebb elismerését váltotta ki.

Tanulságok

Szakyszerű kezelés és kenés biztosítása esetén a kismotorfecskendők alkalmasak tartós üzemeltetésre és távolsági vízszállítási feladatok megoldására.

Sugarak elhelyezése a tetőn

A feladat végrehajtása döntően bizonyítja a gumizott tömlők használhatóságát és szükségességét a távolsági vízszállítási feladatok megoldása esetén. Azt, hogy a kismotorfecskendők hűtésében a 6 és $1/2$ óras üzemeltetés alatt semmi hiba nem adódott, részben a gumizott tömlők javára írhatjuk. Kenderitömlő alkalmazása esetén ugyanis a tömlő belsejéből leváló kócsdarabkák — mint ezt a gyakorlat bizonyítja — igen gyakran hűtővízszűrő- és hűtővízcső-dugulásokat okoznak.

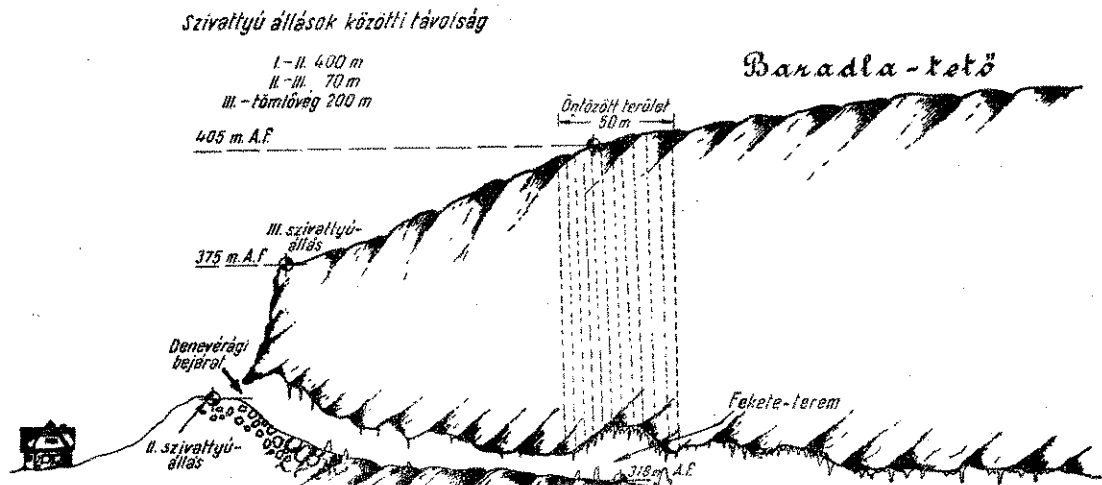
A gumizott tömlők megbízhatóságáról szerzett tapasztalat felveti a gondolatot, hogy a tömlőszállító gépjárművek teknőiben a távolsági szerelésre előkészített kenderitömlők helyett célszerűbb lenne gumizott tömlők elhelyezése. Ez a megoldás a kisebb vízszállítási veszteségek mellett egyrészt a működő gépek üzemeltetésének biztonságát fokozná, másrészt a sugarak folyamatos és tartós vízellátását is biztosítaná.

A feladat végrehajtását nagymértékben megkönnyítette volna a rádióadó-vevő készülékek használata. A távolsági vízszállítási feladatok végrehajtásához — ha lehetséges — éppen ezért igen célszerűnek látszik a rádiókészülékek alkalmazása.

A feladat megoldása egyébként a tudományos kutatók számára is minden várakozást felülmúló szép eredményeket hozott. Ennek egy részét mi is tapasztaltuk, mert a visszaszereléskor a 80 m vastag mészkőréteg alatt a Fekete-teremből a szinte záporoszerű becsurgás alaposan siettetette munkánkat.

Lantos Sándor t. fhdgy.

Az aggteleki árasztás vázlata

Harminckét esztendeje. 1924. január 21-én hunyt el Vlagyimir Iljics Lenin, a világ dolgozóinak lángeszű vezére.

Lenin írása

Szibériában sok az erdő. Akkor erdők vannak ott, hogy járhat az ember bennük egy napig, két napig, de az erdőnek se vége, hossza. A szibériai parasztnak meg volt egy ósrégi szokásuk: ha nem volt elég földjük, amit bevethettek volna, kivágták egy helyen az erdőt, tavasszal nagy máglyákat raktak ott és fölgyújtották. Így égették el a száraz fatörzseket, gallyakat, tavalyi füvet, aztán felszántották a földet és gabonát vetettek bele.

Igy tettek a susenszkojei parasztnak is. Egyszer aztán az történt, hogy a parasztnak a maguk erdő részén fölgyújtották a tavalyi füvet, meg a száraz gallyakat, de a tűz átharapódzott a kincstári erdőre és a kincstári erdőben sok fenyőfa elégett.

Eljött a faluba az erdőkerülő, aki a kincstári erdőkre vigyázott és puhatolozni kezdett, hogy ki a bűnös a dologban. De nem tudott kideríteni semmit és ahogy jött, úgy el is ment.

Nemsokára aztán híre jött Susenszkojéba, hogy az erdőőr azt jelentette a hatóságoknak, hogy az erdőégés egyik susenszkojei parasztnak, Dimitrij Danyilovics hibájából történt.

Az erdőőr nyilván szégyellte beismerni, hogy nem tudta kideríteni a dolgot, hát följelentette az első embert, aki éppen eszébe jutott. Ez a parasztnak nem messze lakott attól a házikótól, ahol Lenin szállása volt.

Szomorúan ballag egy reggel Dimitrij Danyilovics az utcán. Szembe vele jön Lenin.

— Miért vagy olyan szomorú, Dimitrij Danyilovics?

— Hogyne lennék szomorú, Vlagyimir Iljics. Az egész élet — csupa keserűség.

És elmondta Leninnek mi a baja: a hatóság úgy határozott, hogy az egész kárt, amit az erdei tűz okozott, neki kell viselnie. Ez pedig azt jelenti, hogy ő is, meg a gyerekei is koldusbotra jutnak.

Vlagyimir Iljics végighallgatta, aztán így szólt:

— Bírói ítélet nélkül nincs joguk döntenie ebben az ügyben. Készítke neked egy írást, Dimitrij Danyilovics, azt beviszed a városba a főerdészhez.

— De hát ha nem veszi el tőlem az írást?

— Leteszed az asztalára.

— Ő meg ledobja az asztalról.

Vlagyimir Iljics ránézett Dimitrij Danyilovicsra és a fejét rázta:

— Mégse lehet ezt a dolgot annyiban hagyni. Ha az erdősz ledobja az írást, te majd felveszed.

— Akkor majd elkerget.

Es bizony így volt ez: megeshetett, hogy elkergeti. Jól tudta ezt Vlagyimir Iljics is.

— Akkor bedobod az írást a postaszekrénybe. Ha a hatóság postán kapja meg az írást, bajos lesz letagadnia.

Igy is határoztak. Vlagyimir Iljics elkészítette a szükséges írást, Dimitrij Danyilovics pedig bement vele a városba. Visszaérkezett Dimitrij Danyilovics a városból, de bizony megint szomorú volt az ábrázata.

Lenin behívta magához a házikóba.

— Hát hogy áll a dolog?

— Hogy is állna, Vlagyimir Iljics. Csupa keserűség az élet.

— De ahogy ezt mondja, nem mer Leninnek a szemébe nézni. Vlagyimir Iljics mindjárt látta, hogy valami nincs itt rendben.

A. KONONOV:

IGAZ TÖRTÉNETEK LENINRŐL

— De hát hol az írás? Bevitted a városba?

Danyilovics köhintett egyet, aztán keresett valamit a zsebében. Hiába, mi tűrés, tagadás, az egyenes kérdésre egyenesen kell válaszolni is.

Elvörösödve felelte:

— Nem vihettek be... A feleségem eldugta valahová.

Mikor Danyilovics elmondta, hogy történt a dolog, Lenin nagyon megharagudott. Felugrott a helyéről és bosszúsán járkált fel és alá a szobában. De az öreg parasztnak azért egy szóval sem bántotta. Megértette, hogy félt e szegény parasztember a hatóságtól, nem merete átadni az írást.

Sokáig hallgatott Vlagyimir Iljics, aztán azt mondta:

— Nem szabad hagyni magát az embernek, Dimitrij Danyilovics! Meg kell tanulni védekezni. Gyere el hozzám holnap reggel.

Másnap reggel, amikor Danyilovics megint beállított Leninhez, már készen volt az új írás. Aláíratta Danyilovicssal, aztán maga tette ezúttal postára.

Elmúlt egy év, kettő. Látják a parasztnak: nem bántják a hatóságok Dimitrij Danyilovicsot, nem veszik el kis gazdaságát.

Lenin már régen elköltözött Susenszkojéból, de a parasztnak még mindig emlegették az erdőégési esetet.

És egyre mondogatták:

— Használt a Lenin írása. Megvédte Vlagyimir Iljics parasztnak.

A Szmolnijban

Egyik távoli szibériai faluból Petrográdba utazott egy öreg parasztnak. Útközben mindenkinek elmondta, hogy Leninhez utazni Beszélne kell Leninnel a parasztnak életeről.

Sokáig tartott az öreg parasztnak utazása, de végül is megérkezett Petrográdra.

Bámul az öreg: látja, hogy az utcákon mindenfelé fegyveres munkások állnak.

Egy ezred katona vonult el az utcán, zeneszóval. Az ezred előtt nagy vörös zászlót vittek.

Az öreg parasztnak odalépett az egyik vörösgárdistához és megkérdezte:

— Hogy értse ezt az ember?

Az meg így felelt:

— Úgy, hogy tegnap óta nálunk a hatalom a szovjetek kezében van.

Az öreg tovább ment és mindenkinél Lenin után kérdezősködött:

Az emberek azt mondták neki: — Keresd a Szmolnijban! Sokáig ment az öreg, keresztül az egész városon, míg végül odaért az óriási épülethez.

Az épület előtt máglyák égtek és géppuskák álltak. A géppuskák mellett matrózok és katonák jártak föl és alá. Ez volt a Szmolnij.

Megbetszett az öregnek egy fiatal matróz. Egyre topogott közelebb a csizmájával és egymásra ütögette a két karját: meggedett. Mert nagyon hideg volt, csipős szél fújt a tenger felől.

Odaszólt neki az öreg:

— Lenint szeretném látni!

A matróz tetőtől talpig végigmért és megkérdezte:

— Aztán minek akarsz, te öreg, Leninnel beszélni?

— Azért jöttem, hogy elmondjam neki, hogy élünk mi, parasztnak.

— Eridj, öreg, a parancsnokhoz engedélyért! — mondta a matróz és megmutatta a parasztnak, hova kell mennie.

A lépcsőn lépcsőben álltak az emberek, akik a parancsnokkal akartak beszélni. Pizkosak és csúszósak voltak a szélső lépcsőfokok, látni lehetett, hogy sok nép járt ott az egész nap folyamán.

A parancsnok lassan írta az engedélyt: a puskához hoz szokott a keze, de a tollat, azt nagyon bizonytalanul tartott egyszerre mind az öt ujjával szorongatta, mintha attól félne, hogy elröppöl.

Megkapta tőle az engedélyt az öreg parasztnak és ment megkeresni Lenint.

A földszinten fegyvereket osztogattak a munkásoknak a matrózoknak. Magastermetű, vidámarcú katona osztotta a fegyvert. Egyenként léptek oda hozzá a munkások, matrózok megkapták a fegyvert, töltényt, aláírták a nevüket és kimenekültek az udvarra. Ott csapatokba szervezkedtek és elvonultak. Végül hol messze dörögtek az ágyúk: Petrográd alatt folytatólag a harc.

Öreg paraszt megkérdezett egy szép száz katonát, hogy Lenin. A katonák mosolyogva válaszolták:

A hatvanhetes számú szobában.

A hatvanhetes számú szoba ajtaja előtt két vörösgárdista egy nagybajuszú öreg munkás, fekete kabátban, és egy ügyén bekecsben.

Öreg hozzájuk fordult:

Lenint szeretném látni.

Bajuszos munkás ránézett az öregre és azt mondta:

Menj egyenesen ezen a folyosón. Lenin a nagyteremben él.

Öreg vette csak észre az öreg, hogy a folyosón csak egy ember megy az emberek.

Öreg előrefurakodott. S alighogy sikerült beférdőznie a szobába, rettenetes lármát keletkezett. Az öreg nem mindjárt értette meg, hogy miről van szó. Körültekintett: az emberek kiabáltak, sapkáikat lobogtatták. S ebben a paradés tekerődés körül csupa egyszerű ember volt: katonaközpöncsű, kecses, matröz-zubbonyos emberek.

Mind csak egy szót kiáltottak:

Lenin! Leni-t-in! Lenin!

Öreg lábujjhegyre állt és a terem másik oldalán meglátta Lenint. Vlagyimir Iljics egy alacsony dobogón állt és a kezét a kiabálás. Aztán fölemelte a kezét — kért. De az emberek tovább kiabáltak, sehogy se akartak tenni.

Lenin!... Éljen Lenin!

Vlagyimir Iljics összerándolta a homlokát. Aztán nem állta meg a lábát. A kiáltás a teremben még erősebb lett. Vlagyimir Iljics a kezével jelezte, hogy beszélni akar. Még várt. Ismét fölemelte jobb karját. Aztán nyilvánvalóan látta nem törődni a zajjal, előrehajolt és beszélni kezdett egyszerűre az egész teremben csönd lett.

Elvtársak! — mondta Lenin. — A munkások és parasztek a szociális szükségességét a bolsevikok mindig hangoztatják, végbement...

Öreg az új életéről és a szovjethatalomról beszélt, arról, hogy a munkások és parasztek a földet elvesztik a földes uraktól és átadják a parasztnak...

Öreg hallgatta Vlagyimir Iljics beszédét, amelynek mindegyike teljesen érthető volt számára.

Öreg terembe egyre több ember jött. És a levegő egyre forróbb lett az emberek lélegzésétől. Az emberek arcáról folyt az izzadság, egyiket sem vetettek rá...

Öreg befejezte a beszédét. Az öreg parasztnak eszébe jutott a város, ahol be kell számolnia Lenin szavairól. És elindult a város felé, hogy megkeresse azt a széles lépcsőt, amely az utcára vezet.

Öreg megállította a fiatal matrözt, akivel előbb találkozott.

No, öregpá — kérdezte a matröz nevetve —, hát beszéltem Leninnel az életéről?

Nem —, felelte az öreg. — Lenin beszélt nekem az életéről.

A Lenin-szobor

A városban csak egy német katonát is megöltek, a németek megtorlásul agyonlövők az első tiz szovjetembert, aki kezlik ügyébe akad, akár férfi legyen az, akár nő, akár felnőtt, akár gyerek.

A városban csak egy német katonát is megöltek, a németek megtorlásul agyonlövők az első tiz szovjetembert, aki kezlik ügyébe akad, akár férfi legyen az, akár nő, akár felnőtt, akár gyerek.

A parancs kiragasztása után a fasiszták hozzáálltak az elhagyott házak kirablásához. Késő éjszakáig folyt a fosztogatás.

Éjszaka a még néhány ottrekedt lakos is fölkészült, hogy elhagyja a várost. Egyenként mentek ki, a kertek alatt, arra az útra, amely az erdőbe vitt.

A mezőre kiérve, összeálltak egy csoportba. Összesen hatan voltak. Egyszerre csak, mintha összebeszéltek volna, megálltak és visszatekintettek a jólismert halomra, ahol reggel még ott állt Lenin szobra. Aztán anélkül, hogy egy szót is szóltak volna, indultak visszafelé a halom irányába. Ott megtalálták azt a követ, amelyen a szobor állott. Egy bomba kettétörtte a követ. A hat szovjet ember felvitte a két nagy követ a halomra és újra felállította a talapzatot. Aztán mentek megkeresni a szobrot. Kiderült, hogy a szobor ép maradt, csak megtalálni volt nehéz a sötétben. Egyik német lövedék kidöntött egy nyírfát, amely ráesett a szoborra és elfődte. A nyírfát fölemelték. Abban a percben egy német őrszem fölfigyelt: úgy tűnt fel neki, hogy a halom fölől valami neszt hall.

Az őrszem közelebb ment a halomhoz. De köröskörül minden csöndes volt. Csak a holt nyírfa levelei suhogtak a szélben és a leégett iskolaépület fölött szállt lassan magasba a füst, elzárva az őrszem elől a halomot.

Az őrszem ott állt egy ideig, aztán elment, vissza a sértetlenül maradt házakhoz, amelyekben a német katonák aludtak.

S akkor a hat szovjet ember óvatosan fölemelte a szobrot és nesztelenül fölállította a régi helyére — a gránittömbre. S a kőalapzat olyan szilárdan állt, mintha soha nem is érte volna a németek bombája.

Aztán a hat szovjetember — megint csak egyesével — elindult az erdő felé.

... Megjött a reggel. A német tiszta elindult, hogy megtekintse a várost és kikérdezze az ottmaradt lakosokat. Két fegyveres katonát vett maga mellé és nekiindult az utcának. De hirtelen megállt, mintha ütés érte volna: a halom sértetlenül állott Lenin szobra.

A fasiszta arcát előntötte a vér a dühtől. Kirántotta a revolverét, úgy rohant a szobor felé. Nyomában nehézkesen csoszogtak a patkócsizmájú katonák.

A halomhoz érve, a tiszt revolverét visszadugta a tokjába és parancsot adott a katonáknak, hogy hozzanak neki egy gránátot.

De eldobni a gránátot már nem volt ideje. A távolból lövés dördült el és a tiszt keze megállt a levegőben. A tenyerét lőtte át egy golyó.

Az erdőből lőttek. A katonák a földre vetették magukat és lövésre készen tartották puskájukat.

A németek riadót fújtak. Egész század katonák szaladt össze. A tisztek felsorakoztatták és az erdő felé vezették őket.

Ezalatt a város másik végén már benyomult egy lovas partizáncsapat. És kezdték egyszerre két oldalról pusztítani a németeket és addig pusztították, míg egy sem maradt belőlük.

Másnap odaértek a városhoz a szovjet harcokocsik. Mikor tankistáink a városhoz közeledtek, az első, amit megpillantottak, Lenin szobra volt. A szobor előtt egy öreg partizán állt őrt, vadászfegyverrel a kezében.

Tankistáink azonban nem értek rá az öreggel beszélgetni. A városon túl folyt a harc. A parancsnok kezével intett csak üdvözlést a partizánnak, aztán becsapta a harcokocsi fedelét és a szovjet harcigépek továbbrobogtak arra, amerre a halom tetején álló Lenin magasra emelt keze mutatta nekik az utat.

1. ábra

A tűzoltószerek fejlődésében 1671-ben új fejletet nyitott Jan van der Heyden, aki ettől az időtől alkalmazta fecskendőjén az általa feltalált nyomótömlőt, vagy mint ahogy régen nevezték, a kigyócsövet. A tömlő feltalálása rendkívül nagy jelentőségű a fecskendőépítés és a tűzoltó-ügy szempontjából egyaránt. A tömlő feltalálása a tűzoltógépet újszerűvé beferezte, és a gép, habár a szívószervezete még hiányzott, alkalmassá vált a tűzoltásra. Ismerkedjünk meg a tömlő feltalálójával.

Jan van der Heyden 1637-ben született a hollandiai Gorkum városában és eredetileg a festészetnek szentelte életét. 1690-ben kiadott nagy rézmetszet-gyűjteményéből, amelyben a tömlők használatát mutatja be, megállapítható, hogy igen jól tudta ábrázolni a városok és falvakok de a tűzoltási jelenetek ábrázolásában is kitűnt. (Ebben azonban Van der Velde is segítségére volt az alakok megrajzolásával). A nyomótömlő feltalálása és a tűzi fecskendővel való összekapcsolása terén végzett munkásságáért Amszterdam város tűzoltóparancsnokává választották és ezt a tisztséget 1692-ben bekövetkezett haláláig töltötte be. Emellett művét 1735-ben ismét kiadták. A szervezés alatt álló Tűzoltóműzeum birtokában van egy kötet a második kiadásból, ebből közülük Jan van der Heydennek azt a rajzát, amely a nyomótömlős fecskendő előnyét szemlélteti a golyanyakúval szemben (1. ábra).

Az első tömlők vitorlavásonból készültek, egyszerű összevárossal. Az ezeknél előálló nagy vízvesztés miatt azonban a bőrtömlő csakhamar kiszorította a vitorlavásonból készített. A bőrtömlőket kezdetben szintén varrással készítették, és csak 1890-ben kezdte meg Pfug, udvari rézműves a

bőrtömlők rézkapcsokkal történő kialakítását.

Nincs kiderítve pontosan, hogy ki találta fel a kender nyomótömlőt. A különböző irodalmak szerint 1720-ban Beck leipzigli takácsmester készítette elsőnek „varrás nélküli tömlőt”. Drezdában Sebalon, udvari fecskendőfelügyelő 1740-ben, Weimarban Erke takács 1776-ben állított elő ilyen tömlőt. Beuringer Hannoverben készítette 1847-ben az első, úgynevezett preparált kender-tömlőt, amely már gumbibetétes volt, és így a vizet nem eresztette át. Ennél azonban — a gyakorlat használat miatt — törés és korhadás következett be, és ezért Kux és Weber a tömlőnek cseresavban történő kifőzésével kísérleteztek. Főkéreg Laufen polgármestere 15-17 hétig cserzőcsávéba áztatta a kender-tömlőt, s ez az eljárás az 1868-ban Münchenben megjelent tűzoltóújság tanúbizonysága szerint kielégítőnek bizonyult.

A gyakorlat azonban azt mutatta, hogy azok a kísérletek, amelyek arra irányultak, hogy a lentömlőt impregnálásal vízállóvá tegyék, nem vezettek eredményre. A jó lentömlő különben sem bocsátja át a vizet, ha már teleterítve magát, az impregnálás viszont megnehezítette, gátolta a gyors dagadás lét-rejöttét. A nyomótömlő az ismeretett hosszú utat tett meg addig, amíg jelenlegi formájáig eljutott.

A fejlődés azonban még mindig nem záródott le. A különböző műanyagok feltalálása új szakaszt nyitott a nyomótömlő fejlődésében is. A Szovjetunióban pl. olyan műanyagból készült tömlőt használnak, amely lényegesen könnyebb a kender-tömlőnél és élettartama is hosszabb. Így tehát még hatalmas lehetőségek vannak a nyomótömlők tökéletesítésére.

Joggal azt gondolhatnánk, hogy a nyomótömlők bevezetésével végeztünk a felfedezés csövél — „golyanyakkal” — ellátott fecskendő készítése. Azonban nem így történt, s még csaknem a XIX. század közepéig alkalmazták golyanyakakat a fecskendőkön. Ennek oka a következőkben foglalható össze. Nem értékelték kellően a nyomótömlők előnyeit s emellett a nyomótömlők meglehetősen drágák voltak. Éppen ezért, az esetleges kis készleteket nagyon kimélték, így a falusi épületek tűzfelől pl. gyakran csak közvetlen sugarat alkalmaztak, mivel általában már nem volt mit oltani, és meg kellett elégedni azzal, hogy a szomszédos épületeket védjük. Ehhez pedig megfelelt a golyanyakú fecskendő közvetlen sugara is. Ezért a városok és községek golyanyakú fecskendőköt rendeltek a gyártók pedig a rendelés alapján készítették azokat.

A tűzoltóságok elterjedése azonban magával hozta azt is, hogy egyre inkább értékelték a tömlős fecskendő előnyeit, és a rendelőknek a tűzoltóságok véleménye

A tűzoltószerek fejlődésének története

alapján már ilyeneket kellett beszerezniük. A különböző tűzoltóversenyeken és tűzoltószerek kiállításokon egyre terjedt ezeknek az eszközöknek az ismerete, s már a gyárosok is kizárólag a korszerű taktikai követelményeknek, „a tűz fészékét a sugárcsővel megközelíteni” elvnek megfelelő nyomótömlős fecskendőket gyártottak.

Emelítettük már, hogy a nyomótömlő feltalálása a fecskendőt tűzoltásra alkalmazhatóvá tette, azonban hátra volt még a fecskendő vízzel való ellátásánál előálló probléma, a folyamatos vízellátás biztosításának megoldása. Ismeretes, hogy kezdetben a vizet a fecskendő medencéjébe öntötték és vödörrel biztosították a megfelelő mennyiséget. A kezdeményező lépés ezen a téren is Jan van der Heydené volt, aki a fecskendő szívónyílását hosszú tömlővel köttette össze, melynek végén tölcser alakú lenváson zsákok alkalmazottak. A tölcserit áhlyány tartotta egyenesen és nyitva. Ezt azután a vízforrás közelében állították fel

szívótömlőkkel ábrázolták a fecskendőt. Bizonytalan azonban, ho Van der Heyden lenne ennek berendezésnek a feltalálója, mert ekkor ő már nem élt.

Az első hajlékony szívótömlők is bőrből készítették és fémgűrű beillesztésével merevítették. Később erre a célra önozott acélhúzást alkalmaztak. 1850 táján kezelt a gumiból való szívótömlők készítését. Sokféle tökéletesítés ut ma is gumiból készült szívótömlők vannak használatban.

Az első tűzifecskendők — tíz zott méretűek következtekben — szereltek nehezek és nagyok voltak. Kivitelezésüknek nem volt tekintettel a technikai, a fizikai mechanikai törvényekre, hiszen ez ket csak többé-kevésbé ismert ezért tudatosan nem is alkalmazták őket. Sok olyan fecskendő készítették, amelyeknél a henger átmérő nem volt arányban a nyomónyílással és a lövés átmérővel. A Tűzoltómúzeum részé gyűjtött anyagok között is találhatunk egy 140 mm hengerátmérő fecskendőt, amelynek a nyomónyílása csak 40 mm. Később a fecskendógyártók, majd matematikusok és fizikusok is foglalkoztak a tűzoltógépek kiválasztásával. I számították és meghatározták a leg helyes működéséhez szükséges kivitel követelményeket. A fecskendőszervezettel részének me konstruálásánál ettől kezdve hengerek átmérőjét vették alap

Jan van der Heyden

és ebbe öntötték a vizet, mely — ha a tölcser a fecskendőnél magasabb szinten volt — a fecskendőbe folyt. Szívásra, mivel ezek a tömlők nem voltak légmentesek, nem feleltek meg. Később a tölcserit létrára szerelték. Ilyen megoldást mutat a 2. ábra. Azokon a helyeken, ahol a vizet felfelé kellett emelni, a tűzoltók úgy segítettek magukon, hogy a vízszervezeli helyhez egy fecskendőt állítottak és azt egy másik fecskendő szívónyílásával nyomótömlővel köbtették össze, vagyis sorbakapcsolták.

A szívótömlő történetét vizsgálva, a következő adatot 1724-ben találtuk Jakob Leupold, lipcsei mechanikus művében, amelyben egy hallható szívótömlővel rendelkező nyomószivattyút látható. A 3. ábra szerint ez a szívó-nyomó szerkezet egy szívó- és egy nyomószelleppel rendelkezik, és a dugattyút a hajlósappon keresztül egy lendítőkerek hozza működésbe. Van der Heyden műve 1735-ben megjelent második kiadásában már hajlékony

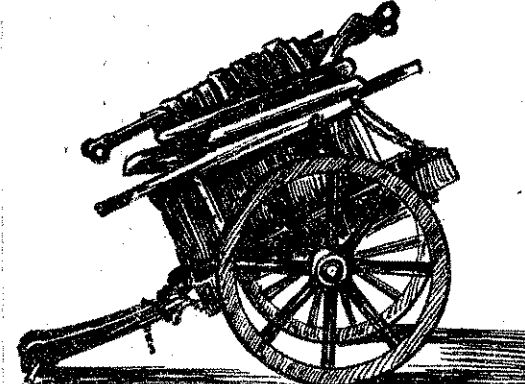
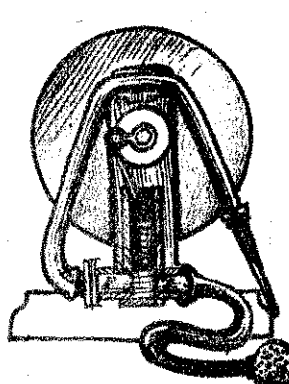
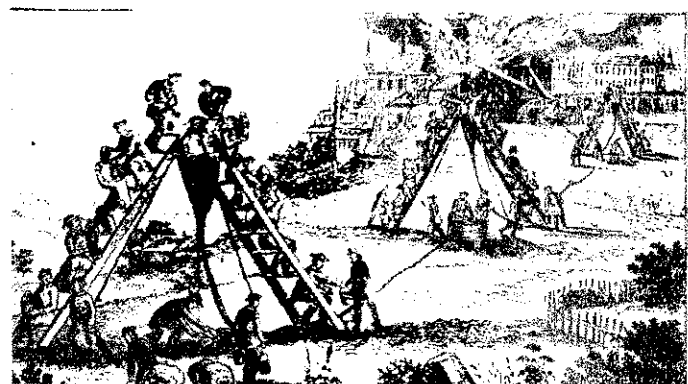
A tűzoltási célokra szolgáló eszközök és berendezések lényeg tökéletesítése tulajdonképpen az folyik, amióta a tűzoltást észre alapokra fektették, amióta a foltással tudományosan kezdtek foglalkozni, irodalmat szenteltek ne amelyen keresztül a szerzett tapasztalatokat kicserélték és a megfigyeléseket általánosan hozzáférhetővé tették.

A tűzoltógépek egészen a XIX. század közepéig nem sokban különböztek a Van der Heydenéiében használtakal. Ezek szánt pakra vagy négy kls kerékkel látott „alvázra” voltak szereltek. A XIX. század elején végre a bukkan Franciaországban, különösen Párizsban, ahol a tűzoltás hossz időn keresztül dícséretes hely foglalt el, a kétkerekű „számmadony-fecskendő”. Ezt később Me heidelbergi gyáros Németországban bevezette. A kétkerekű targoncafecskendőnek határozott előnyök voltak a bontásnál, mert könnyű mozogható volt. Fő hibája a nagy méretezés, s emellett az hogy nehezen lehetett a szelephez hozzáférni (4. ábra). Még 1910-ben is gyártottak ilyen „Pom-ers” fecskendőt, azonban az 1900-évek elején már a 4 kerekű kcsiszervezettel egybeépített szívó-nyomó fecskendők lettek az általában bevált és gyártott kézi működésű fecskendő típusok. Döntő többségükben a magyar tűzoltószergyárak is ilyen fecskendőt gyártottak. Ezek egy része egyként még ma is használható állapotban van.

2. ábra

3. ábra

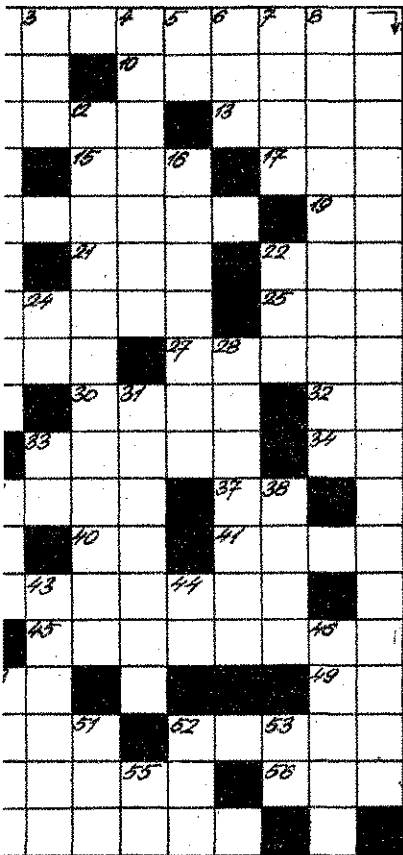
4. ábra

EJTŐRŐ

VIZSZINTES SOROK

1. fontos, hogy az új esztendőben ne zúnk meg erről (folytatás: függőleges sor). 9. Sándor Dénes. 10. A legtöbb nyaka ide kerül. 11. Magyar — már te ismert — filmárka. 13. Francia Olajréz?! 15. Az Amerikai Egyesült Államok legfontosabb ékezetes! 17. tal. 18. I. Napoleon szülőhelye. 19. Jutkicsit vidékesen!). 20. Régi mesefilm. Egyesületünk. 22. Régi. 23. A viznek nyilvános át történő kibocsátására szerkeszt. 25. Majdnem SZTK?! 26. Tomi. 27. Vigyázzol rá, de vissza! 29. irosunk fele! 30. Háláját fejezi ki. 32. Országos Tervhivatal. 33. Nép. 34. Méregrész! 35. Ételen és halás van ilyen fogalom. 37. P.C. 39. Köaszul és latinul. 40. Magánhangzóitan. Két szó: száj és csont latinul, a mápedig személyes névmás. 42. Betakartermést. 45. Oktatott. 47. Dativusz ró. 49. Rag. 50. Vonatköz névmás tárgy. 52. Atlanti-óceánba ömlő francia fo. Orahang. 56. Központi Hajózási Vél.

FÜGGŐLEGES SOROK

1. musz jellegű vallásos ének. 3. Kevert Disziti. 5. Mássalhangzó fonetikusan. szóm!?! 7. A Mosel jobb oldali melléje. 8. Apró kristályos gipsz, hasonlít a yhoz. 16. Német csillagász névelővel. 22. 24. Azonos magánhangzók. 38. Sem én, nem tulajdonítottunk el semmit?! 31. költő, a Cyrano de Bergerac szerzője. 36. Lásd 21. sor! 38. Szervusz olaszul usan). 43. Közép-Görögország keleti fél-épitészeti díszítélemet is neveznek. Személyes névmás. 46. Nem szabad a g feszíteni! (nevelővel és vissza!). 48. 50. névmás többese. 51. Azonos mászó. 52. Régi űrmérték. 53. A telt rü. Rag. (vissza!).

1. Ajtásul be kell küldeni a vízszintes 1. t és folytatásait. 2. Ajtási határidő: 1956. január 25. 3. Havi keresztrejtvényünk helyes megfejtésért díjazást, a vilamos berendezés ellenőrzése. BUEK. 4. 1955. IV. negyedévének helyes megfejtéséül Gyula községi tűzoltó őrm. Nemesy; Kócs Ferenc szkv. és Apjok Sándor iskolás, Budapest, sorsolással egy-egy utalóban részesültek.

MIÉRT szódabikarbóna a porral oltó kézi tűzoltókészülék töltete ?

Az MNOSZ 1037 számú szabvány szerint a porral oltó kézi tűzoltókészülék töltetete 97 százalék darafinomásra szemcsézett hidrokarbonat. (szódabikarbóna) és 3 százalék finomra őrölt kovaföld. Ebből az oltóanyag a szódabikarbóna, a kovaföld feladata pedig a szódabikarbóna összecsomósodásának meggátolása. Fontoljuk meg, miért használunk szódabikarbónát és miért nem mosószódát vagy valamilyen olcsóbb port, homokot, téglaport vagy egyebet?

Ha a porral oltó kézi tűzoltókészülék oltó hatását vizsgáljuk, akkor első gondolatra azt vélünk, hogy a tűzre lövelt por egyszerű takaró és hőelvonó hatással olt. Ha viszont alaposabban megvizsgáljuk az oltópor oltó hatását, akkor megállapíthatjuk, hogy az oltás nem egyszerű takaró hatással történik, hanem ennél sokkal alaposabb oltás is végbemegy. A portöltet ugyanis a tűzben a hő hatására már 100 fok C körüli hőmérsékleten vegyi bomlást szenved. A vegyi bomlás során a szódabikarbóna mosószódává, vizgőzzé és széndioxidá (szénsav-gáz) alakul át, amát az alábbi kémiai képlet fejez ki: $2\text{NaHCO}_3 = \text{Na}_2\text{CO}_3 + \text{H}_2\text{O} + \text{CO}_2$ (tehát: szódabikarbóna = mosószóda + vizgőz + szénsav-gáz).

Ennél a vegyi bomlásnál 1 kg szódabikarbónából 0,63 kg mosószóda, 0,108 kg vizgőz és 0,262 kg szénsav-gáz keletkezik. Ha a vizgőz és szénsav-gáz mennyiségét térfogatra számítjuk át, akkor a keletkezett vizgőz 185,85 liter, a szénsav-gáz pedig 131 liter.

A most tárgyalt vegyi bomlással azonban a szódabikarbóna bomlása, oltó hatása még nem fejeződött be. Az első vegyi bomláskor keletkezett mosószóda ugyanis a hő hatására a tűzben 600 C fok körül tovább bomlik. A bomláskor a mosószódából nátriumoxid és szénsav-gáz keletkezik. A vegyi bomlás kémiai képlete a következő: $\text{Na}_2\text{CO}_3 = \text{Na}_2\text{O} + \text{CO}_2$ (tehát: mosószóda = nátriumoxid + szénsav-gáz).

Ennél a második bomlásnál 1 kg mosószódából 0,58 kg nátriumoxid és 0,42 kg szénsav-gáz keletkezik. Az itt keletkezett szénsav-gáz térfogata 210 liter. Ha figyelembe vesszük, hogy az első bomlásnál 1 kg szódabikarbónából

0,63 kg mosószóda keletkezik, akkor az 1 kg szódabikarbóna fentiek szerinti második bomlásnál a 0,63 kg mosószódából 131 liter szénsav-gáz szabadul fel.

Ha az első és második vegyi bomlás eredményét összegezzük, megállapíthatjuk, hogy végeredményképpen 1 kg szódabikarbónából

az oltás folyamán 185,85 liter vizgőz és 262 liter szénsav-gáz keletkezik. Az MNOSZ 1037 számú szabvány szerint a porral oltó kézi tűzoltókészülék két nagyságban készül. A különböző nagyságú készülékekkel történő oltásnál keletkező vizgőz és szénsav-gáz mennyiségét a következő táblázat szemlélteti:

A készülék nagysága	Oltáskor keletkező	
	vizgőz	szénsav-gáz
	literben	
4 kg-os	743,4	1048
6 kg-os	1115,1	1572

Az eddigiekből megállapíthatjuk, hogy a szódabikarbóna az egyszerű takaró és kis mértékű hőelvonó hatás mellett a vegyi bomláskor jelentős mennyiségű tűzoltásra alkalmas gázt és gőzt, mégpedig szénsav-gázt és vizgőzt fejleszt. Ezek együttesen fejtik ki az oltó hatást. A visszamaradó nátriumoxid por alakú, amely még takaró és hőelvonó hatással is hozzájárul az eredményes oltáshoz.

A leírtak szerint keletkezik szénsav-gáz és vizgőz a levegőben lévő oxigén mennyiségét a tűz körüli az átlagos 20 százalékról legalább a fele értékre, tehát 10 százalékra vagy még ennél kisebbre csökkentve. A levegőben lévő ilyen kevés oxigén az éget nem tudja tovább fenntartani, ezért a tűz oxigénhiány miatt elalszik.

Ha a szódabikarbóna helyett mosószóda lenne a porral oltó kézi tűzoltókészülék töltete, akkor a fele mennyiségben képződő szénsav-gáz következtében a mosószóda a szódabikarbónáéval szemben csak fele oltó hatást érne el. Az oltó hatást emellett még az is csökkentené, hogy a mosószóda bomlásakor nem keletkezik vizgőz. Egyéb porok (homok, téglapor stb.) oltó hatása még kisebb, mert ezekből a hő hatására egyáltalában nem képződnek tűzoltásra alkalmas gőzök és gázok, tehát csak egyszerű takaró és csekély hőelvonó hatással oltanak. A porral oltó tűzoltókészülékbe éppen ezért tilos mosószódát vagy más port tölteni. A megtárgyaltak alapján a porral oltó kézi tűzoltókészülék töltetét csak szódabikarbóna használható.

A gyakorlatban természetesen nem keletkezik ugyan a táblázatban feltüntetett mennyiségű vizgőz és szénsav-gáz, mert a porsugárhóly nem minden szódabikarbóna-szemcsé körül a tűzre, hanem a szódabikarbóna egy része a tűz köré jut. Azonban mindezek figyelembevételével is a tűzre kerülő szódabikarbóna legnagyobb része, s az oltáshoz jelentős mennyiségű vizgőz és szénsav-gázt fejleszt. A szódabikarbóna oltó hatása a gyakorlatban még az így keletkezett veszteségek ellenére is körülbelül 10–15-szöröse az egyéb porok oltó hatásának.

A porral oltó tűzoltókészülék töltetével kapcsolatban fontos szempont még, hogy finom poralakú szódabikarbóna nem használható. A szódabikarbóna nedvszívó tulajdonsága miatt ugyanis a finom poralakú szódabikarbóna a portartályban annyira összetömörödik, hogy a tartályból nem lehet kifűjni. Másrészt pedig, ha kifűjthető is, a finom szódabikarbóna porsugár helyett akkor is csak 1–2 m-es porfelhőt képez. Éppen ezért portöltetűl csak darafinomásra szemcsézett szódabikarbónát szabad használni, mert a nagyobb szemcsé messzebbre lövődik ki, és ezzel a 4–5 m-es porsugár elérhető.

Az oltóporban a 97 százalék szódabikarbóna mellett 3 százalék finomra őrölt kovaföld is van. Ez, igen finom por lévén, a szódabikarbóna-szemcsék felületét bevonja, és így azok a nedvesség hatására nem tudnak összeragadni, tehát oltáskor a por jól gördül.

Orvosi vizsgálat a gyengékedő-szobában

Tűzoltóink egészségéért

December második hetében nyílt meg a budapesti tűzoltó-osztályparancsnokságon a gyengékedőszoba. Az orvosi rendelő helyiségei mellett két 6-8 ágyas szoba áll az arra rászorulóknak rendelkezésére. A gyengékedőszoba nagyban hozzájárul a súlyosabb megbetegedések megelőzéséhez, különösen azoknál a tűzoltóknál, akiknek odahaza nincs biztosítva a nyugodt pihenés és a kellő orvosi ápolás. Itt az orvosi felügyelet állandóan biztosított, és súlyosabb esetekben a kórházba szállítás is könnyebben megoldható.

Példás munka volt

A makói tűzrendészeti osztályparancsnokság beosztottai a közel múltban a hivatásukat és kötelességüket igen szép példájukat adták. Egy rendkívül veszedelmesnek ígérkező tüzet fékeztek meg, komoly fokú szaktudással párosult leleményességgel. Munkájuk elismeréséül az osztályparancsnoki dícséretre, illetve jutalmazásra terjesztették fel az ottani munkálataikban részvevő valamennyi beosztottat. A jó munka tudatában érezték öröm még egy jóleső értesítést is gyarapodott: eredményes ténykedésük híre eljutott a dolgozóikhoz is és városzerte elismeréssel beszélnék munkájukról.

Takarékosság

A kiskunfélegyházi osztály december hóra nem igényelt üzemanyag-jegyet, mivel motorikus szerelét az év folyamán megtakarított üzemanyaggal működött.

KÖZLEMÉNY

A Közleleti Ruhakereskedelmi Vállalat (Budapest, VIII. Uhfi út 14.) az anyagbeszerzés munkájának megkönnyítése érdekében tájékoztatásul az alábbiakban közli a vállalat profiljába tartozó azon tűzoltóügyi személynél felismerési cíkek jegyzékét, amelyeket kiutalás nélkül, egyszerű megrendelés alapján tud szállítani:

posztóköpeny	950 Ft
PVC 1/2-es esőköpeny	342 Ft
posztóöltöny	750 Ft
kord tiszti öltöny	1300 Ft
kord tiszti csizmanadrág	500 Ft
zásvolyöltöny	380 Ft
tűzoltóing	76 Ft
posztó tányérsapka	52 Ft
zásvoly tányérsapka	40 Ft
tiszti kordsapka	85 Ft
ötujjas textilbéléses kesztyű	95 Ft

Az egyes cikkeknél feltüntetett összegek irányárak. A vállalat kéri, hogy a megrendelést méretbeosztás, fizetési módosítás és inkasszószám közlésével juttassák el hozzá és a megrendelésben hivatkozzanak az 1980/1985. sz. körlevelükre. A vállalat a megrendelt árukat a lehetőséghez képest 15 napon belül leszállítja.

A békéscsabai hangversenyről: Boros Jolán és Puskás Sándor kettőse és a közönség

HIREK

Köszönet a tűzoltóságnak

Az Észak-Magyarország egyik legutóbbi számában olvastuk:

„Néhány héttel ezelőtt tűz ütött ki lakásunkban. A kihívott tűzoltóknak a legrövidebb időn belül sikerült a tüzet megfékezniük, még mielőtt a lakás berendezésében bármilyen kár történt volna. Ez a gyors közbelépés kötelességük. Nem tudok azonban köszönet nélkül gondolni arra, amit a tűzoltók kötelességükön felül tettek. Régebben, ha valahol tűz ütött ki, és azt sikerült eloltani, maga a tűzoltási munka, a víz, a piszkos olyan nagy károkat okozott, ami felért egy másik tűzvészhez. Ezzel szemben a mi tűzoltóink úgy dolgoztak, hogy a lakásban levő holmikat egyáltalán nem rongálták meg. Még csak a szőnyegek sem nedvesedtek át, a bútortokat egyetlen karcolás sem érte. Az égő falból csak a szükséges legkisebb részt bontották le, s úgy ügyeltek lakásunk épségére, a gyors munka

ellenére is olyan gondosan rakták ki a bútordarabokat, mintha sajátjukat védenék. Azt hiszem, nemcsak magam, de sokak nevében mondhatok köszönetet tűzoltóink kiváló munkájáért.

Dr. Zoltán Istvánné

Schall Pál, györkönyi lakosnál még az ősz folyamán gyermekjátékából kifolyólag szalmakazaltűz keletkezett. A községi tűzoltóság gyors és eredményes beavatkozással eloltotta a tüzet, így az nem terjedt át a közvetlenül mellette levő takarmánycamrára és lakóházra. A károsult az Állami Biztosító által részére kifizetett kárterítési összeget a községi tűzoltóságnak ajánlotta fel, mert mint mondotta: nincs módja másként meghálálni és viszonzni a községi tűzoltóságnak azt az önfeláldozó munkát, amit otthona megmentése érdekében végzett.

HELYREIGAZÍTÁS

Decemberi számunk 8 oldalán a „Tengelykapcsoló-használat és fékezés” alcím első három mondata helyesen a következők:

„A tengelykapcsoló használatánál előforduló hibák közül csak egyet említettünk. Igen rossz és veszélyes szokás, hogy a tengelykapcsolót lassításkor, fékezéskor idő előtt kioldják. Nemcsak a motor fékezés hatása szűnik meg ugyanis éppen akkor, amikor a legnagyobb szükség lenne rá, hanem a kocsi fékfékése is igen veszélyessé válik, különösen csúszó, nyálkás úton.”

Tűzrendészeti értekezlet

A Tolna megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság december 16-án értekezletet tartott a megye ipari objektumainak vezetői és tűzrendészeti felelősei részére. Az értekezlet a megye ipari tűzrendészettel foglalkozott. A tanácskozás keretében számos, kiváló munkát végző vezető és tűzrendészeti felelős részesült dícsérelő elismerésben és pénzzjutalomban.

Előkészület a XVII. osztályon

Téliapó a budapesti osztályparancsnokságon

Tűzoltóink a gyermekekért

A karácsony előtti napokban számos fenyőfaünnepély zajlott le a budapesti tűzoltó-osztályparancsnokság területén. Az egységek beosztottai már hetek óta készültek a gyermekek részére rendezett ünnepélyekre, ahol az általuk szabad időben készített játékokkal ajándékozták meg a tűzoltógyermekeket. Különösen szép munkát végzett a műhely, a XVII. osztály és a XI/1. tiszti óra kollektívája. Az elvtársak különböző játékokkal és ajándékcsomagokkal kedveskedtek gyermekeknek; az osztályparancsnokságon pedig a Téliapó megjelése tette felelhetetlenné a részvevő gyermekek számára a jól sikerült fenyőünnepélyt.

Vidéken is szeretettel készültek tűzoltó egységeink a fenyőünnepélyre. Így többek között a marcali osztályon is lázas készülődés folyt, s a tűzoltók — a feleségekkel együtt — sok szép játékot készítettek, az ünnepségen pedig süteményekkel vendégelték meg a kis vendégeket.

Emlőrsi jókívánság

Két román testvérnapunk, a „P. venirea Incendiiilor” (Tűzeset megelőzése) és a „Paza Contra incendiiilor” (Védem tűzvész ellen) és „Tűzesetek megelőzése” című folyóiratok szerkesztőségének az alábbi levelet küldte szerkesztőségünknek az esztendő alkalmával:

„Kedves elvtársak!

A Román Népköztársaságból „Védem tűzvész ellen” és „Tűzesetek megelőzése” című folyóiratok szerkesztősége az új év alkalmával új sikereket kíván Önöknek, a szocialista iparban és mezőgazdaságban előforduló tűzveszély megelőzése terén.

Kérjük, hogy ugyanezt a jókívánságot továbbítsák országuk összes tűzoltóinak, akik nap mint nap járulnak hozzá a tűzvészektől az emberek és állatok megmentéséhez.

A szerkesztőség nevében
Ing. Mr. Balulescu

A „MAGYAR TŰZOLTÓ szerkesztősége boldog és eredményekben gazdag új esztendőt kíván minden tűzoltó elvtársnak!

Hangverseny Békéscsabán

Az OTÉ békéscsabai tagozata december 7-én este 7 órai kezdéssel jól sikerült hangversenyt rendezett a békéscsabai színházban. A hangverseny keretében az Állami Tűzoltóság esztrádenekara, valamint Boros Jolán, Szalay László és Puskás Sándor énekművészek szerepeltek nagy sikerrel. A szép számú közönség lelkes tapssal jutalmazta az est szereplőit. A hangverseny méltó befejezése volt ugyancsak komoly sikerrel zárult tűzrendészeti kiállításnak.

nyezetanióban és Kanadában tőzoltóalakulatokat kiképeztek. Ezeket nagyobb erőkkel felváltják majd. Ezeket nagyobb erőkkel felváltják majd. Ezeket nagyobb erőkkel felváltják majd.

svédországi Norrköpingből érkezett egy család — férj, két gyermek — a lánrtaléka lett. A tűzoltók közösen már hiábavalónak bizonyult a tüzet minden bizonnyal a kályha okozta.

meck, elszárg városban ismerkedőből kifolyólag hatalmas értékeket. Az anyagi kárt 50 frankra becsülik.

szzei Szt. Jósé-negyedben k Hanglemezgyár raktárában szők vevőzettségű követőn tűz kigyulladás, amely a levő saffolt filmszínház tüzét habolt-készülékkel szlokalizálni.

nglián Huddersfield tüzoltó s órán át küzdöttek egy hatú ellen, amelyet gyermezek az egyik közeli gyárterület kátrány meggyújtása tüzet habolt-készülékkel szlokalizálni.

nbén, egy svájci Utépítő raktárában a gyufával, játmekek tüzet okoztak. A raklevő olaj, benzín és egyéb ozott gyúlékony anyag ül megnehezítette az oltási atokat.

anglián Gloucester város om nevű filmszínházában közben veszélyes tűz kelet- A gáz rohamosan terjedt, s i azultán, hogy a nézők fe- tetten elhagyták a nézőteret, t a mennyezet. A tüzet ülleg egy eldobott cigaretta oztta.

raei állambeli Schomera vá- a terroristák hatalmas tüzet . Az oltási munkálatozná a g mellett a rendőrség és a g is közreműködött.

FELHÍVÁS

duk előfizetőink figyelmét, ennálto pénzügyi szabályok ben az 1956-os évben csak a megrendeléseket vehetik be, melyek az előző tárg- szerkesztőségünkhez érke- lapelőfizetők rendezve rt felkérjük előfizetőinket és igféléseket, hogy februári elésüket és esetleges lapdíj- tuka, legkésőbb január 20-ig meg, illetve rendezzék.

vonkénti előfizetéstől eltérő fél és egész évre való delést és előfizetést is elfo- . A megrendeléseket a szer- g címére: Budapest, VI., Szilinszky út 7., az előfi- pedig a 100 905—54. bevételi a blankócselken, az Orszá- izoltó Egyesület (Budapest, Jcsy Szilinszky út 7.) címére küldeni.

YAR TŰZOLTÓ

nyar tűzoltóság folyóirata. szül a szerkesztőbizottság. Felolós szerkesztő: Beszteri Lajos tüzoltó főhadnagy. kiadó: Közgazdasági és Jogi önykiadó igazgatója. Szerkesztőség: Bajcsy Szilinszky-út 7. Telefon: 427—341. E. bev. számla: 100.905. Csillag Nyomda, Budapest. Felolós: Poroszká L.

1956 december 28-án a Dózsa SE országos elnöksége országos érte- kezetet tartott Budapest, VI., Sztálin út 93. szám alatti székhá- zában a sportkörü vezetők és sport- tisztok részére.

Az értekezletet Taródi r. alezre- des elvtárs nyitotta meg, majd Gyenes áv. szds. elvtárs ismertette a testnevelés tömegesítésének a BM szervein belüli feladatait, valamint az 1956. évi MHK sikeres lebonyo- lításához szükséges tennivalókat.

A továbbiakban pártunk Köz- ponti Vezetősége 1954 decemberi és 1955 augusztusi határozatainak vég- rehatását értékelte. Hangsúlyozta, hogy a Központi Vezetőség az em- lített határozatokban a magyar sportéletben észlelhető hibákat tár- ta fel és fontos feladattá tette a tömeges aktív bekapcsolását a sportmozgalomba.

Megállapította, hogy a BM sport- köreiben nem megfelelően hajtot- tak végre ezeket a párhatározato- kat; sok helyen még mindig csak az élvonalbeli versenyzőkkel foglalkoznak, s ugyanakkor elhanyagol- ják az olyan BM-beosztottak sportolásiának támogatását, akik nem versenyszerűen űznek egy-egy sportágat, de elhanyagolják az ifjúságnak a sportmozgalomba való fokozottabb bekapcsolását is. Ez an- nál súlyosabb hiba, mert a testne- velés tömegesítésének igen nagy szerepe van egységeink harcászé- gének növelésében és fegyelmi helyzetének megjavításában. Sok helyen nem hajtották végre a Bel- ügyminiszter Elvtárs 4-es számú utasítását sem, mely a BM szervein belüli sportmunka megjavítását ren- deli el és behatóan foglalkozik a tömegsport kérdéseivel. Mint mon- dotta, kezdeti eredmények nem rossz, hogy az 1955. évi belügyi baj- nökságokon a résztvevők száma a tavalyinál háromszorosára emelke- dett, és a VIT jelvénytörzse verse- nyén is 16 000 belügyi beosztott in- dult, azonban az 1956. évi MHK feladatokat végrehajtása során ezt az eredményt feltétlenül fokoznunk kell.

Az OTSB 1955 november 6-án adta ki az MHK új szabályzatát, mely számos lényegbevágó intézke- déssel segíti elő az MHK-mozgá- lom további eredményes fejlődését.

Az új szabályzat értelmében a jövőben MHK-próbákat csak ver- senyszerűen lehet lebonyolítani, mert csupán ez biztosítja, hogy va- lóban reális eredmények szülese- nek. A szabályzat csökkenti a kö- vetelményeket, s ezzel lehetővé teszi a kevés sportfelszereléssel rendelkező egységek eredményes bekapcsolódását is az MHK-mozgá- lomba. Az új szabályzat azt is biz- tosítja, hogy az MHK I. és II. pró- bákat sikeresen letett sportolók időközönként ismételi próbákon ve- gyenek részt. Igen lényeges az MHK-val kapcsolatos adminisztráció egyszerűsítését elrendelő intézke- dés is.

Az 1956. évi MHK sikeres lebonyo- lítása nagymértékben az MHK- bizottságok tevékenységén múlik, ezért a bizottságokat minden főosz- tályon haladéktalanul meg kell alaki- tani.

Gyenes elvtárs előadását vita, majd színvonalas tornabemutató kö- vette.

Gyenes szds. elvtárs beszámolórt tart

Közlemény

A Dózsa SE Budapesti Elnöksé- gének tornaszakosztálya ez évben ismét megindítja gyermektorná- ját 4—8, 6—10 és 10—14 éves fű- és leánygyermek részére. Az Egyesület célja az, hogy a BM minél több dolgozójának gyermeke hozzájuthasson olyan egészséget és általános testi képességeket bizto- sító testneveléshez, amely akár mű- vérszi, akár sport szempontból, a to- vábbi, esetleg magas fokú fejlődés- hoz alapot jelent.

A gyermektornát szakképzett és magas sportudással rendelkező pe- dagógusok vezetik. Mivel az isko- lás korú gyermekek iskolai elfog- laltsága hetenként változó, ezért a gyermektorna foglalkozásait is dél- előtt-délután egyaránt biztosítjuk. A foglalkozások helye a Dózsa SE Eötvös u. 11. szám alatti vívóterme. Az edzőterem megválasztásánál az Egyesület nagy figyelmet fordított az egészségügyi és higiéniai köve- telményekre, valamint arra, hogy a foglalkozásokat a szülők is bármik- kor megtekinthessék.

A gyermektornára jelentkezni le- het a Dózsa SE Elnökségén, (VI., Sztálin út 93., telefon: 426—918, 228—946.) Molnár Kláránál, valamint az edzőteremben, a foglalkozások ideje alatt (előreláthatóan kedd, szerda, csütörtök, péntek délelőtti 9—11 óráig, délután 15—17 óráig). A tandíj gyermekeként havonta 30 Ft.

Dózsa SE Budapesti Elnöksége

BUDAPEST

BIRKOZÁS

VIII. kerületi Dózsa SzC decem- ber 4-én résztvevő a Bp. Vörös Lo- bógó birkozóversenyén és verseny- zőgi igen szép eredményeket értek el.

Nehézsúlyban 1. Klein János tí. törm., 2. Csoma István tí. törm. Félnehézsúlyban 1. Györfi Ger- gely tí. törm., 5. Szikora Sándor tí. törm.

RÖPLABDA

A IX. kerületi TSB rendezésében tartott 1955. évi Tanács Kupa te- remröplabda-tornán a VIII. kerü- leti Dózsa röplabda-szakosztálya két csapatával vett részt. Mindkét csap- at a második helyen végzett. Az „A” csapat csupán rosszabb pont- aránya miatt került a második helyre.

Az „A” csapat tagjai: Felleg Jó- zsef tí. alhdgy., Kristóf Albert tí. törm., Hetényi Ferenc tí. szkv., Mikita György tí. örv., Battancs Lajos tí. törm., Tasnádi Pál tí. tíz., Malomsoki János tí. hdegy., Simon István tí. törm., Gyenes János tí. szkv., Keresztúri Ferenc.

A „B” csapat tagjai: Fax János tí. törm., Dévényi László tí. törm., Gaál András tí. törm., Kovács Já- nos tí. tíz., Kádás Kálmán tí. szkv., Major József tí. törm., Martus József tí. tíz., Králik Márton, Fischer László, Benya Béla.

A szakosztály a továbbiakban résztvesz a közeljövőben induló „Felszabadulási Kupa” tornán is.

ASZTALITENISZ

1956 januárjában a VIII. kerületi Dózsa SK rendezésében megindul az alosztályok közötti asztalitenisz- csapatbajnokság. Sajnálatos, hogy a bajnokságra mindössze csak nyolc csapat nevezett be: a XXI. alosztály, a VIII. alosztály, a VIII. alosztály a. számú tisztú örsé, a IV. alosztály, a VII. alosztály, a Budapesti Oszdtálybárs és a XXII. alosztály két csapattal. Érthetetlen a nevezők csekély száma, hiszen majdnem minden alosztályon van asztalitenisz-felszerelés.

VIDÉK

MEZŐTÚR

1955. december 4-én tartották meg Mezőtúron a mezőtúri és a kisúj- szállási tűzrendészeti alosztályok közötti második sportversenyt, melyen a két alosztály sportolói röplabdában, sakkban és asztalte- niszben mérték össze tudásukat.

A mezőtúri alosztály nagy lelke- sedéssel készült a versenyre, hogy a tavaszi kisújszállási versenyéért visszaválgjon. A december 4-i visz- szavágó mérkőzéseken a mezőtúri alosztály sakkban 4:1-re, asztalte- niszben 3:2-re győzte le a kisúj- szállási alosztály csapatát. A röplabda-mérkőzést a kisújszállási al- osztály csapata 3:0 arányban nyerte meg.

PEST MEGYE

Az 1955 augusztusában a BM Pest megyei Főosztályán belüli megindult megyei röplabda-bajnokságon a tüzoltó elvtársak is szép számmal vettek részt. A tüzoltó elvtár- sak közül főleg a nagykörösi al- osztály röplabda-csapata tűnt ki. A csapat az egyes mérkőzésekre rend- szeresen felkészült, azokon pontos- san megjelent, ami azt eredmé- nyezte, hogy a BM Pest megyei Főosztályának megyei röplabda- bajnokságát a nagykörösi alosztály nyerte meg. Ki kell emelnünk, hogy a jó játék mellett a csapat tagjai valamennyi mérkőzésükön sportszerűen viselkedtek.

A rendszeres sportolás nagymér- tékben emelte az alosztály beosz- tottainak kollektív szellemét. A röplabda-csapatot komoly támoga- tásban részesítették az alosztály többi dolgozói is.

A nagykörösiek győztes röplabda-csapata

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

2. szám

február

ALOMBÓL:

szervezetek új
cincék néhány
ál

tűzoltóságaink
léssért

lda nyomán

értési eljárás

os előadások
tűzszolgálati-
rendszer

tanács hatá-
nyomán

takmai kérdé-

let- és vagyon-
szolgálatában

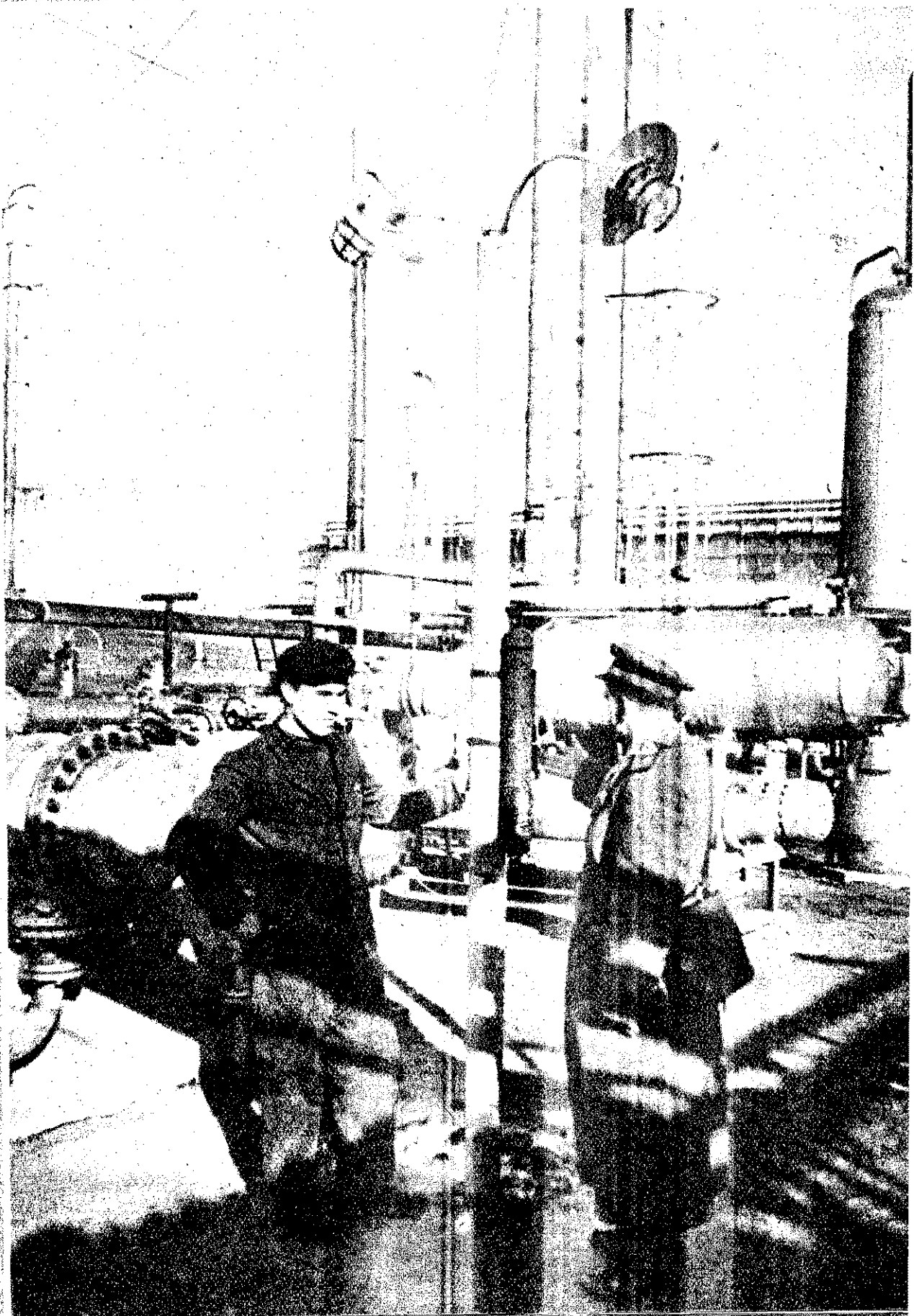
☆

ALAPUNK:

gteljes feladat
instruktorainkra
szívvédelem biz-

idészeti előírás-
ásának fontos-
ja fel az egyik
gyelmét Jandó
őrm. instruk-

rt a 12—13. ol-

PARTÉLET

A pártalapszervezetek új vezetőségeinek néhány feladatáról

Pártunk Központi Vezetősége 1955. novemberében határozatot hozott, hogy a pártalapszervezetek vezetőségét és az egyéb választott pártbiztosokat az 1956-os év elején újjá kell választani. Ez a határozat többek között azzal is foglalkozik, hogy a feladat végrehajtásának magával kell hoznia a párt vezető szerepének erősödését, a kommunista aktivitásának és helytállásának fokozását, továbbá a párt egységének további szilárdítását.

Eddigi tapasztalataink alapján elmondhatjuk, hogy az újjaválasztás előkészítő munkálatai többé-kevésbé segítettek ezen feladatok megoldásában. Pártalapszervezetünk vezetőségei, aktívái és kommunistaik többsége sokkal nagyobb aktivitást mutatott az előkészítés során, mint az azt megelőző időszakban.

Mindez azért történhetett így, mert ezek az elvtársak nyilván látták a feladat jelentőségét és szerepét további fejlődésünkben. Azonban igen nagy hiba lenne, ha a KV határozatát csupán az újjaválasztás munkáinak megoldására szűkítenénk le. A kitűzött feladatok egy részét megoldja ugyan a választás, de a feladatok sokkal nagyobbak, és így az egészséges aktivitást tovább kell folytatni a vezetőségválasztás után is.

Leghelyesebb, ha az új pártvezetőségek a KV által kijelölt feladatokat első léleki munkatervükbe — mindenkor a helyi viszonyokra alkalmazva — közös vita alapján kidolgozzák. Ezeknek a munkaterveknek az elkészítéséhez elsősorban a vezetőségválasztó taggyűlésekre készített beszámolókat, a tagság által megtárgyalt és elfogadott határozatokat szolgálják alapul.

A vezetőségválasztó taggyűlés megtartása után megvizsgáltuk a budapesti X. kerületi alosztály pártalapszervezete vezetőségének munkáját. Megnéztük, hogyan készülnek azoknak a feladatoknak a végrehajtására, amellyel a további feladatokat teljesíteni tudják. Azért választottuk ki ezt az egységet, mert a Budapesti Tűzrendészeti Osztály területén itt volt az első taggyűlés. (1956. I. 3.) A tagság úgy döntött, hogy újra a régi vezetőséget választja meg azért, mert ezek az elvtársak — kisebb-nagyobb hibáktól eltekintve — jól végezték munkájukat. A pártvezetőség a taggyűlésen elhangzott vita és a tagság által hozott határozat alapján elkészítette munkatervét, melyben előrelátóan meghatározta azokat a legfontosabb feladatokat, melyeknek munkája középpontjában kell állniuk.

A munkaterv elkészítéséhez felhasználta a parancsnok által készített, negyedéves munkatervet is, mert nyilvánvaló, hogy azoknak a feladatoknak, melyek az egység előtt állnak, a pártbiztosok munkatervének is gerincét kell képezniük.

A pártvezetőség — nagyon helyesen — munkatervének első pontjába foglalta, hogy a párt- és a kormányhatározatokat, különösen a KV 1955. november 9—12-i ülésének határozatát áttanulmányozza. Arra törekszik, hogy minden tüzöltő elvtárs megismerje ezt a határozatot, hogy a határozatok megvalósításának saját területén eleget tehesen. A munkaterv e pontjának feltétlenül központi helyet kell elfoglalnia a pártbiztos munkájában. Ez a határozat ugyan — a KV 1955. március 4-i határozatával együtt — hosszú időre megszabja azokat az alapvető feladatokat, me-

lyek végrehajtásával biztosíthatjuk pártunk s népgazdaságunk további fejlődését.

Minden tüzöltő-pártalapszervezetnek arra kell törekednie, hogy tüzöltőink egésze — a párttagok és a pártönkivültek egyaránt — megismerje ezeket a határozatokat s a határozatokból megértse a saját munkaterületére adódó feladatokat és a gyakorlati munkájában alkalmazni is tudja.

Természetesen a munkatervnek ilyen elvi megállapítása még nem jelenti azt, hogy mindent megtettek e határozat végrehajtásáért. A megismerés és feldolgozás ugyanis még nem a gyakorlati megvalósulás. A X. kerületi alosztály pártvezetősége éppen ezért nem is elégedett meg azzal, hogy a munkatervbe bevette ezt a pontot. Munkatervében részleteiben is meghatározta azokat a feladatokat, melyek konkrétan hozzájárulnak a határozat végrehajtásához.

Többek között igen fontosnak tartotta, hogy az egységen megjavítsa a pártpolitikai oktatást és emelje színvonalát.

A pártoktatás színvonalának emelése érdekében a pártvezetőség havonként foglalkozik a propagandista elvtársakkal. A vezetőség egy-egy tagja beszámolókat a propagandisták végzett munkájukról és nyomban segítséget adnak nekik a további munkához.

Emellett a propagandista elvtársaknak kötelességüké tették, hogy a konferenciára járó elvtársakkal egyénileg is foglalkozzanak és segítsék őket a jó tanuláshoz. A pártvezetőség arról sem feledkezett meg a munkatervében, hogy a pártoktatásban kitűnt elvtársakat rendszeresen megdicsérje és a gyengébb elvtársakat a pártvezetőség is segítse a nehézségek leküzdésére. A pártvezetőség megbeszélte az alosztály parancsnokával, hogy rendszeresen biztosítsák a propagandisták részvételét a kerületi pártbizottságon tartott propagandista továbbképzésen.

A szakmai és a politikai munkára való mozgósítás érdekében a munkaterv nem feledkezett meg az agitációs munka megújításáról sem. Rendszeres népnevelő értekezletek megtartása mellett azzal is segíteni kívánják az aktívokat, hogy a parancsnokot és a politikai helyettesét egyaránt meghívják a népnevelő-értekezletekre.

Az értekezleten a parancsnok tájékoztatása alapján segítséget adnak a népnevelő elvtársaknak ahhoz, hogy az egység előtt álló szakmai feladatokat minél jobban megismerjék és így a parancsnok helyes végrehajtására maradéktalanul mozgósíthatóak az egység minden egyes tagját. Itt feltétlenül meg kell jegyezniük azt, hogy a népnevelő munka csak akkor lesz jó, ha a pártvezetőség — éppen a helyi sajátosságok ismeretében — megfelelő érvekkel látja el a népnevelőket, és tartalommal tölti meg a népnevelő munkát.

A pártvezetőség helyesen tűzi ki célul, hogy a pártbiztosok előtt álló feladatok megvalósításának eredményeznie kell az egységen még megmutatkozó fegyelméletlenségek felszámolását, és azt, hogy a ma még nem minden tekintetben példamutató elvtársak is megértsek a tüzöltői hivatás szépségét és jelentőségét.

A fegyelem megszilárdítására való törekvésnek minden budapesti tüzöltő-pártalapszervezet egyik fontos feladatának kell lennie, mert — sajnos — Budapest területén

még nem mindenkor érvényesül a kommunista példamutatás. Pártbiztosok még nem mindig foglalkoznak helyesen azokkal a kommunistákkal és pártönkivel, akik a fegyelmi statisztika rendelkezéséhez hozzájárulnak. Pártbiztosainknak elsősorban arra kell törekedniük, hogy a fegyelméletlenségek megelőzésére helyes, személyhez szóló politikai munkát folytassanak.

A pártbiztosok munkája mellett a pártvezetőség legfontosabb feladata, hogy a munkatervben megjelölt feladatok megvalósítását segítse. A pártvezetőség a munkatervben két olyan jelentős munkatervet jelöl ki, melyben jelentős segítséget nyújt a munkatervben megjelölt feladatok megvalósításához.

Az egyik a megelőző tűzrendészeti munka megjavítása. Ezen a téren úgy kíván segítséget adni a pártvezetőség, hogy megvizsgálja a tűzrendészeti előadó elvtársak munkamódszereit és a hiányosságokra felhívja a figyelmüket. Ennek a tűzrendészeti határozatok végrehajtásának ellenőrzésére társadalmi munkatársakat kell megjelölni a legfejlettebb szakmai tudással rendelkező elvtársakból. A másik munkaterv a csapatok ellátásának megjavítása. Itt elsősorban azt a feladatot tűzi ki célul a pártbiztos, hogy bátor és hivatáskeresettel nevelje az elvtársakat. Ennek érdekében rendszeresebben foglalkoznak az elvtársakkal egyénileg is azoknál az elvtársaknál, ahol a szakmai tudásban hiányosságok tapasztalhatók, és segítséget adnak nekik.

A munkaterv természetesen még egyéb feladattal is foglalkozik. A sok feladatot közül a legfontosabbakat kívánjuk említeni, azokat, melyek helyesen irányítják a figyelmet a központi kérdésekre.

A munkaterv pozitív értékelése azonban feltétlenül rá kell mutatni néhány hiányosságra is — éppen az az alapvető határozatokból kiindulva, melyeknek alapján kell képezniük szervezetünk munkájának.

Legfőbb hiányosságként elsősorban meg kell állapítanunk, hogy nem foglalkozik olyan feladatokkal, melyek végrehajtása elengedhetetlen, s melyek a KV november 9—12-i ülésén hozott határozatból reánk hárulnak. Ilyen pl. a megelőző tűzrendészeti munka gazdaságossá tétele, azaz, hogy jobban figyelembe kell venni a helyi adottságokat, hogy felesleges ruházást igénylő határozati pontokat hozzanak. Igen fontos lett volna pl., hogy a munkatervben — a határozatból adódóan — foglalkozzanak azzal is, hogy a pártvezetőség minél jobban tenni a testületen kívüli munkák megvalósításában. Itt nyilván figyelembe kell venni azt is, hogy tüzöltőink mennyire vannak felszerelvek, hogyan tartják karban szerszámukat. Eppen a megelőző tűzrendészeti munka megjavítása érdekében munkatervben gondolni kellett volna a politikai oktatás mellett a szakmai oktatás színvonalának emelésére is.

A pártbiztosok elsődleges feladata, hogy a pártbiztosok előtt álló feladatok megvalósítását segítse. A pártvezetőség a munkatervben két olyan jelentős munkatervet jelöl ki, melyben jelentős segítséget nyújt a munkatervben megjelölt feladatok megvalósításához.

A tapasztalatokat összegezve, leírhatjuk: ha a X. alosztály pártalapszervezete újráválasztott vezetősége ugyanakkor valamennyi budapesti pártalapszervezete is — az elmondottak alapján teszi mérlegre munkatervét és megvalósítja a végző felelősségteljes munkáját, akkor eleget tesz annak a komoly feladatnak, amely tüzöltő-pártalapszervezeteinkre hárul a tűzrendészeti színvonalának további emelése terén.

Rácz János t. s.

A népért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYOIRATA

Önkéntes tűzoltóságaink megerősítéséért

A társadalmi tulajdon védelmét Népköztársaságunk Alkotmányának 59. §-a hazánk minden polgárának feladatává teszi, a társadalmi fejlődésünkkel párhuzamosan dolgozóink felelőssége is egyre növekvő teret igényel a termelési eredményeink, alkotásaink és a népi gazdaságunk megvédése terén. Számítatlan, úgyszólván naponta megnyíló kiemelkedő cselekmény, hőstett igazolja, hogy dolgozóink egyre inkább érzik a felelősségteljes feladat súlyát, jelentőségét. Tudják, mert tudják, hogy amikor a közösségét védik, a sajátjuk biztonságát is szolgálják. Tudják, hogy a közösség és az egyén egyaránt egymástól elválaszthatatlanok.

Ez a tudat jut kifejezésre a községi tűzoltóságok tagjaiban, akik vállalták, hogy szervezeten, felkészülve őrzik, védik fejlődő szocialista mezőgazdaságunk, dolgozó parasztságunk értékeit, a természetet és közsejteleinket a pusztító tűzzel szemben. Ezek az emberek sajátjuknak vallják a megtermelt élet minden szemét, az erdőket, a falut, annak békés családi otthonait és úgy dolgoznak, hogy megvédjék, legyőzzék a tüzet, ezt a pusztító, veszedelmes ellenséget. A falu dolgozója a megtisztelő „önkéntes” jelzővel illetik, mert joggal, mert ez a közel 100 000 főt számláló községi tűzoltóság minden tagja önként, kötelelességérzetből, a nép és a hazáért szeretetből vállalta ezt a felelősségteljes munkát. S a falu vezetői olyan emberek, akik termelőmunkájuk mellett tanulmányokat végeznek a tűzoltógyakorlatokat, ellenőriznek és felvilágosító munkát végeznek. Mindezt azért teszik, hogy megelőzzék a tüzet, s ha a szükség úgy hozná, felkészülten meg is tudják védeni vele.

Hazánk minden községében találunk ilyen lelkes, odaadó csapatot, amelynek tagjai fáradhatatlan munkájukkal, sokszor naponta egy-egy tűz eredményes eloltásával érdemelték ki a falu vezetőinek, vezetőinek megbecsülését és szeretetét. Nem egy-egy faluban országsszerte ismert, megbecsült önkéntes tűzoltóságok működnek. Ki ne ismerné Győrköny, Jászárokszállás, Kecel, Halászi, Tolna és Tápígyörmeg községek önkénteseit, akik odaadó munkájukkal érdemelték ki ezt a megbecsülést, Szép és szép feladatot vállaltak a mi önkéntes tűzoltóságaink, melyeket a kormányunk és kormányunk is elismer. Ezt igazolja az 1001/1956. (XV.) MT sz. határozat is. Pártunk és kormányunk a közeljövőben vizsgálja meg az önkéntes tűzoltóságok munkáját, helyét és eddigi tevékenységük elismeréseként nagy jelentőségű határozatot hozott: jóváhagyta az önkéntes tűzoltótestületek alapszabály-mintáját. Az alapszabály-minta értelmében falvaink önkéntes tűzoltóságainak a jövőben kibővített és választott vezetősége lesz. Ezáltal szélesebb alapokra helyeződik majd a falu védelmének társadalmisítása is.

Nehéz, de szép feladatok megvalósítása vár állami és önkéntes tűzoltóinkra, a határozat végrehajtása és a jóváhagyott alapszabály-mintában kitűzött feladatok megoldása terén. Párt-, tanács- és tömegszervezeti szerveink támogatásán túl ugyanis döntő szerepet kell játszaniuk az állami tűzoltóságok tagjaira hárul az a feladat, hogy irányítsák, segítsenek, s szinte minden községben részt vegyenek a tűzoltótestületek és a vezetőségválasztó közgyűlések szervezésében.

A helyi önkéntes tűzoltóságok szervezetét, munkáját, új, szélesebb alapokra kell helyezni. A tűzvédelem társadalmi feladatává a további eredményessége nagyrészt az átszervezés feladatainak sikeres megoldásától függ. A Minisztertanács határozatának végrehajtásában elkövetett hibák hosszú ideig akadályozták az újonnan megalakult testületek eredményes munkáját. El kell érni tehát, hogy állami tűzoltóságunk tagjai, különösen az átszervezési feladatok végrehajtásában résztvevő elvtársak értelműen megértsék az alapszabály-minta minden sorát, s

hibák nélkül, a legeredményesebben irányítsák a testületek szervezési munkáit. Pártszervezeteinknek, parancsnokainknak olyan légkört kell megteremtőniük egységeinkben, hogy a beosztottak és a tiszttek egyaránt odaadóan, lelkesen vegyék ki részüket a községi tűzoltóságok megerősítéséből, átszervezéséből. Nem lesz kis feladat valamennyi községben elérni azt, hogy a testület megalakulásával egyidejűleg létszámban és a területfelelősi szolgálattal megerősített tűzoltóságok legyenek a vezetőségválasztások idejére. Lelekesítse elvtársainkat az a tudat, hogy önkéntes tűzoltóságaink tagjainak többsége akadályt és fáradságot nem ismerve végzi munkáját, s maguk is szívvel-lélekkel támogatják az egyetemes céljaink létrehozását.

Mióta országsszerte megindult az önkéntes tűzoltótestületek átszervezése, az a tapasztalat, hogy a párt, a tanács és tömegszervezeti szerveink is segítik, támogatják a toborzást, a testületek vezetőségválasztását. Több megye területén, így Szolnok, Pest, Somogy, Fejér megyében már több községben sikeresen megoldották a testületek létrehozását. Ezek a példák bizonyítják, hogy gondos szervezőmunkával, a községi tűzoltóságok segítségével minden községben megoldhatók a kitűzött feladatok. Állami tűzoltóságunk beosztottai és tisztjei, akik már sok nehéz feladatot oldottak meg az elmúlt években — főleg a kalászos termények tűzvédelme idején —, képesek arra, hogy ezt a feladatot is sikerrel oldják meg. A jóváhagyott alapszabály-minta irányelveinek minden községben történő megvalósítása hazánkban a tűzvédelem társadalmisításának kiszélesítését, az önkéntes tűzoltóságok szolgáltatásának megerősítését jelenti. A testületek megalakításával még szorosabb kapcsolatnak kell kialakulnia állami és önkéntes tűzoltóságaink között. Segítsék elő ezt elvtársaink konkrét, gyakorlati patronáló munkájukkal, udvarias magatartásukkal.

Tapasztalataink azt bizonyítják, hogy nem is a vezetőségválasztó közgyűlések megszervezése vagy maga a vezetőségválasztás a nehezebb feladat, hanem az ezt megelőző toborzási és a szolgáltatás megerősítését célzó feladatok megvalósítása. Az átszervezésbe bevont elvtársainknak éppen ezért legfőképpen a létszámfeltöltésre, a területfelelősi szolgálat megszervezésére kell irányítaniuk figyelmüket, ezt kell tevékenyen segíteniük. Ezek a fontos feltételek az alapjai az új testületeknek, mert nélkülük sem a megelőzés, sem a tűzoltás terén nem tudják betölteni hivatalukat. Az újonnan megválasztott vezetőségek, az új tűzoltótestületek egymagukban még nem erősítik a tűzvédelmet. Együtt kell járni ezzel az önkéntes tűzoltóságok fokozottabb megelőző tűzrendészeti tevékenységének is.

A községekbe küldött elvtársak agitációjuk során használják fel és gyümölcsöztessék az önkéntes tűzoltóságok megerősítése érdekében mind azokat a jogokat, kötelezettségeket, melyeket az alapszabály-minta nemcsak biztosít, hanem feladatul is tűz ki a testület tagjai számára.

Az alapszabály-minta minden sorában az önkéntes tűzoltóságok további megbecsülése, elismerése jut kifejezésre. Tudatosítsák hát elvtársaink ezt a megbecsülést és elismerést úgy, hogy községeinkben az önkéntes tűzoltóságok erősítését, megszilárdulását eredményezze. Az átszervezés feladatainak megoldásában támaszkodjanak bátran a falu önkénteseinek segítségére, akik már eddig is bebizonyították, hogy bizhatunk bennük, hiszen a tűzvédelem területének minden kérdésében mellettünk vannak és velünk harcolnak. Az önkéntes tűzoltóságok megerősítése, az új testületek szervezése érdekében végzett munkánk, s ezzel kapcsolatos minden tevékenységünk a tűz elleni védekezés erősítését, megtermelt javaink, békés otthonaink biztonságát szolgálja.

Levelezőink írják

Pártvezetőséget választottunk

Vezetőségválasztások a Békés megyei egységek pártalapszervezeteinél

(Tudósítottól)

Pártunk Központi Vezetőségének határozata alapján Békés megyében is megkezdődtek az egységek alapszervezeteinél a vezetőség-újraavató taggyűlések. A beütemezett terv szerint — a megyei és járási pártbizottságokkal történt megbeszélés alapján — máris több alapszervezetnél megtörténtek a választások.

Békéscsabán pl. az alosztályon már január 5-én lázas munka folyt az új laktanya kultúrterében és társalgójában. Szorgosan dolgoztak elvtársaink, hogy minél ünnepelesebbé, szebbé tegyék a taggyűlés színvonalát. A vezetőség gondoskodott arról is, hogy a vendégek és az elvtársak részére uzsonnát és üdítő italt biztosítsanak.

Az előkészítés, a jelölőbizottság és a szavazatszedő bizottság megválasztása után a régi vezetőség beszámolt végzett munkájáról, az elért eredményekről és a szakmai feladatokról.

Hozzászólásaikban az alosztály beosztottai igen aktívan foglalkoztak az alapszervezet életével: bírálták, de bőven akadt öbíráló is. A választás folyamán az eddigi három vezetőségi tag helyett a létszám növekedése miatt öt vezetőségi tagot kellett választani. A jelölőbizottság jól végezte munkáját, javaslatok és vita után az új vezetőségben két olyan elvtárs is maradt, aki tagja volt a régi vezetőségnek is. Bánlaci János főrm. elvtársat pl. — aki igen népszerű, harcos és a párhoz hű elvtársnak ismeri mindenki — újra megválasztották. De megmaradt az új vezetőségben az ugyancsak népszerű és a hibákra bátran rámutató Fűrédí Ferenc főrm. elvtárs is, akinek minden időben bizalommal fordulnak a párttagok és a pártönkivűli elvtársak. A tagság egyöntetűen beválasztotta még Kékedi János szkv. elvtársat is, aki az ősszel szerelt le a Néphadseregből, és így nemrég tért vissza régi szolgálati helyére.

A szarvasi alosztály pártszervezete is lelkesen és harcosan készít a vezetőségválasztásra. Jelen volt a taggyűlésen a járási pártbizottság küldötte is, aki felzárkóztatásában a bel- és külpolitikai kérdésekkel, a népnevelő munkával, a bírálatokkal és főleg a vezetőségválasztás jelentőségével foglalkozott.

A választás során két új vezetőségi tagot választottak. A tagság bizalmából az új vezetőségbe került Hugyecz Pál főrm., aki kemény és határozott magatartása miatt népszerű az elvtársak között. De ott van Szegri Albert főrm. is, aki már az illegális mozgalomban is tevékenyen részt vett, különösen 1919-ben a Tanácsköztársaság létrehozásáért folytatott harcban.

A többi alegységen is lelkesen készülnek a választásra. A népnevelők és agitátorok jól mozgósítják az elvtársakat. Leikes megbeszélések, tervezetűek folynak az egyes csoportok között. Ez a lelkesedés azonban nem csupán a vezetőségválasztás kérdésében merül ki, hanem a legkülönbözőbb feladatok mozgalmai is indítanak.

Valamennyi egység pártalapszervezete sokat vár az új vezetőségtől. De egyben mindenütt elhatározták, hogy a jövőben többet fogják segíteni az új vezetőséget.

Tűzoltóink is gyűjtik a vasat

A Sztálinváros c. újság ezzel a címmel közölte az alábbi cikket:

„A Sztálinvárosi Tűzrendészeti Alosztály DISZ-szervezete megértve a vasgyűjtés fontosságát, megszervezte a vasgyűjtést.

DISZ-fiataljaink a Vasmű területén társadalmi munkában 328,50 q hulladékvasat gyűjtöttek össze. A vashulladékot átadtuk a Vasmű alapanyag-osztályának. Fiatal DISZ-szervezetünknek ez az eredménye lelkesítse a többi DISZ-szervezetet is.”

Az újságcikkhez hozzáfűzöm még, hogy a vasgyűjtésben élen jártak: Szloboda György őrm., DISZ-titkár, Kenesesi István szkv. és Simon István főrm. elvtársak — DISZ-szervezetünk tagjai.

Gradovt István tú. főrm.
Sztálinváros.

A vezetőség emellett természetesen nem feledkezett meg a párttagokkal és tagjelöltekkel való beszélgetésekről sem, sőt még a fallújságot is felhasználta a vezetőségválasztás sikerének érdekében.

A vezetőségválasztás napjára az alosztály beosztottai feldíszítették a termet, s a taggyűlésen minden tag, illetve tagjelölt megjelent. A taggyűlésen részt vett a városi pártbizottság részéről Szöllösi Sándor elvtárs és az osztályparancsnok politikai helyettese, Szabó Ferenc tú. főrgy. elvtárs.

A tagság megválasztotta az előkészítést és a szavazatszedő bizottságot, majd Farkas főrm. elvtárs megválasztotta a beszámolóját. A

beszámoló mindenre kiterjedő számadás volt, és részleteiben vázolta az alapszerv kétévés munkáját. Rámutatott az elért eredményekre, de bátran feltárta az elkövetett hibákat is. Foglalkozott a pártépítéssel, a fegyelmi helyzettel, a szolgálat ellátásával és a kultúr munkával is, s egyidejűleg felhívta a tagság figyelmét a második ötéves terv során az alosztályra váró tűzrendészeti feladatok fokozott végrehajtására.

A beszámoló utáni szavazások eredményeként a tagság Fejes főrm., Farkas főrm. és Vajó tiz. elvtársakat választotta az új vezetőségbe.

Bereczky Gyula tú. őrm.,
Karcag.

Közös erővel üzemünk tűzvédelméért!

Az V. kerületi Gyógyszertár-vállalat pórt és vállalatvezetősége, valamint üzemi tűzoltósága igen nagy gondot fordít a társadalmi tűzoltóság működésére.

Mi, üzemi tűzoltók tisztában vagyunk azzal, hogy az üzem tűzvédelmét képtelenek vagyunk egymagunkban biztosítani. Ehhez a munkához nagymértékben ki kell szélesíteni a tűzvédelem társadalmisítását, amihez nagy segítséget nyújtanak a vállalati társadalmi tűzoltók.

Minden üzemrészben dolgozik egy-egy jól képzett társadalmi tűzoltó, aki a legkisebb tűzrendészeti szabálytalanságot is észreveszi, és vagy maga figyelmezteti dolgozótársát a szabálytalanság azonnali megszüntetésére, vagy további intézkedés végett a szabálytalanságot jelenti az őrsnek. Több esetben előfordult, hogy az

üzem tűzrendészetén kívül eső kérdésekkel, pl. a lakóházak tűzrendészetére vonatkozó szakkérdésekkel fordultak hozzánk. Ez azért történik, mert az általános tűzrendészeti előírások betartására is oktatják a dolgozókat.

Természetesen saját elméleti és gyakorlati továbbképzésüket is komolyan veszik. Az oktatáson mindenkor teljes létszámmal részt vesznek, s a különböző gyakorlatokon alapos felkészültségről tesznek tanúságot.

A jó munka elismerését jelenti az alosztályparancsnoki dícséretre, illetve vállalati vonalon a pénzjutalomra való felterjesztés.

Szárász József üz. tú. főrm.,
Budapest.

Sikereink láttán elbizakodtunk...

Az elmúlt évek során a dobóvári alosztály számtalanszor bebizonyította, hogy az élenjáró egységek közé tartozik. Több esetben nyertünk megyei versenyt, s a továbbképzési vándorzászlót két éven keresztül megtartottuk. Jól működő kultúr csoportunk a járásban nagy népszerűségnek örvend. És így sorolhatnánk tovább azokat az eredményeket, melyek mind azt bizonyítják, hogy az alosztályon erős kollektíva teljesít szolgálatot.

A sok siker láttán azonban elbizakodtunk. Azt hittük, hogy már minden jól megy, s nincs több tenivalónk. A múlt év őszén viszont hanyatlás mutatkozott munkánkban, s így a továbbképzésben elsősegét jelentő vándorzászló

is egy másik, jobb egységhez került.

A múlt év utolsó napján az alosztályértekezleten alaposan megvitatott munkánk hiányosságait és egyöntetűen felajánlottuk, hogy a hiányosságokat a legrövidebb időn belül felszámoljuk. Ezután új lendülettel láttunk hozzá az 1956-os évben ránk háruló feladatok megoldásához. S a felajánlás nem maradt üres ígért.

Már az év elején egy emberként fogtunk hozzá a községi tűzoltótestületek megalakulásának előkészítéséhez. Minden elvtárs felkeresi az általa patronált községet, és úgyszólván minden községi tűzoltó elvtárrsal egyénenként beszélnek az alakuló közgyűlés fontosságáról. Tudatosítják, hogy a vezetőségbe

olyan személyeknek kell kerülniük, akik támogatják a testület fejlődését és szívügyüknek tekintik a falu tűzvédelmét.

A vezetőségválasztó közgyűlések előkészítése mellett segítséget nyújtunk a községi elvtársaknak a továbbképzési anyag jobb elsajátításához is, s a terület tűzvédelmének fokozottabb biztosítása érdekében február 28-ig tűzrendészeti szempontból járásunk valamennyi lakóházát ellenőrizzük. Felajánlásunk nagy részét már teljesítettük, s így reméljük, hogy ha munkánkat továbbra is ilyen lendülettel végezzük, akkor rövidesen újra az élenjáró egységek között leszünk.

Iffland András tú. szkv.,
Dombóvár.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútajáról

IX.

ásik műhely az oltószerek- és ké-
k javításáról és töltéséről gondos-
városi viszonylatban és sok esetben
az oltószerek javítását az üzemek
n is, ahol önkéntes tűzoltócsopor-
űködnek. Kiseb javításokat gyak-
helyszínen eszközölnék, hogy a fel-
hatóság kiesési idejét lerövidítsék,
jobb jellegű javításokat azonban
tesen felszerelt műhelyben végzik.
nbinát műhelyében is nagy évi for-
t bonyolítanak le.

armadik műhely vegyészeti labora-
hoz hasonló. Itt végzik minden
díszítvány ellenőrzését, melyet a
ég számára hozzáférhető szerveknél
lnak. A Szovjetunióban ugyanis
átadás, sem önkéntes színház nem
t előadást anélkül, hogy díszlettel
sgálmá felül ez az ellenőrző szerv.
ez vonatkozik a klubokra és a na-
társadalmi intézményekre, amelyek
a nagymértékben használnak textil-
ségeket. A műhelyben megvizsgálják
tilanyag tulajdonságait és vélemény-
t, hogy azok alkalmasak díszletre,
pedig előzőleg — a felhasználás ér-
en — vegyészeti eljárásoknak kell
ni azokat. Hogy ebben a műhely-
nennyire jó munkát végeznek, arról
ik színház színpadán győződhettünk
ahol három próbálkozás után sem
lt a színpadi kulisszát meggyújtani.
házak igazgatóságai és a többi szer-
gyébként az ellenőrzésről szóló sza-
cát már csak azért is betartják, mert
ényeik biztonságáért ők felelősek.

ÜTSZ városi választmánya negyedik
észege a propagandaanyag-műhely.
rvezik és állítják elő mindazt, amit
pagandáról szóló fejezetben már is-
tünk. Kiváló festők és más művé-
tervei alapján innen látják el az
ket, intézményeket, hivatalokat,
ndokságokat, kultúrparkokat stb. a
b propagandaeszközökkel.

nűhely elsősorban az ÜTSZ számára
elő a propagandaeszközöket, de
ndelés esetén a szervezeten kívül
szervek részére is dolgoznak. Ez a
zer, hogy az önkéntes szervezeteknek
jól megalapozott gazdasági bázisuk
lehetővé teszi az ÜTSZ-nek, hogy
ilág biztosíthassa feladatait megol-
Az üzem tiszta bevételét a megelő-
okoldalú népszerűsítésére fordítják.
sági díjak mellett másodsorban ez
em jelenti a szervezet bevételeinek
át. De nem feledkezhetünk meg ar-
m, hogy a kievi városi szovjet költ-
tésében például az elmúlt évre 3 mil-
rűbelt irányzott elő az ÜTSZ szá-

étlenül foglalkoznunk kell az elnök
lik helyettesével, aki rendkívül sok-
i munkát végez. Az ő feladata első-
n a városi szervezet szervező-nevelő

tevékenységének vezetése. Irányítja a hi-
vatasos oktatók munkáját, akik a járási
szervek segítségére vannak, de emellett
felelős az aktivisták csoportjainak munká-
jáért, továbbá azoknak az előadóknak a
munkájáért is, akik a dolgozókkal foly-
tatott megbeszéléseken, előadásokon, ok-
tatásokon vesznek részt. Ez bizony nem
könnyű munka és nem kis felelősség, hi-
szen Kiebben 3000 ilyen aktivista van!

A felsorolt feladatok elvégzése mellett
az ÜTSZ más szakaszokon is segítségére
van a szovjet társadalomnak. A párt- és
a szovjet szervek vezetésével megismerteti
tagjait és közvetítésükkel a többi dolgozót
is a párt- és kormányhatározatokkal és
mozgósítja őket azok teljesítésére. Így pl.
Ukraina és Oroszország egyesítésének 300
éves évfordulójára alkalmából rendezett ün-
nepéseket megelőzően az ÜTSZ az egész
köztársaságban nagyon jelentős propa-
gandamunkát végzett, és az Ukrán Szocia-
lista Szovjet Köztársaság dolgozóinak vé-
leménye szerint nagy részük volt ez ün-
nepések sikeres lebonyolításában.

A kerületi konferencia, amelyet évente
hívnak össze, megválasztja a kerületi vá-
lasztmányt, amelynek annyi tagja van,
mint a városi választmányoknak. Itt választ-
ják a városi konferenciára küldendő dele-
gációt is. A kerületi bizottság irányítja
és ellenőrzi az alapszervezetek munká-
ját, amelyek évi gyűléseiken öt tagból álló
választmányt és a kerületi konferenciára
küldöttséget választanak. Harkovban ol-
vastuk a kerületi konferencia egyik ilyen
határozatát. A tagság számának növelé-
sét, további tagoknak előadási tevékeny-
sége való megnyerését, az előadások
mennyiségének és minőségének emelését,
a lakóházakban és üzemekben a megelőző
tevékenység további fejlesztését tűzte ki
célul a határozat.

A városi választmányoknak propaganda-
kocsijai vannak. A kocsikat felszerelték
mindennel, ami csak a jó propaganda-
munkához szükséges: filmvetítő készülék-
kel, nagyteljesítményű rádióberendezéssel,
teljes esztrádprogramok hangfelvételeivel,
melyeket a legkülönbözőbb fajta és cél-
zatú megelőzési tanulságok egészítenek ki
stb. A kocsikkal ellátogatnak az üzemekbe,
nagy háztömbök előtti térségeken rendez-
nek előadásokat, s külön műsoraik van-
nak a különböző fokozatú iskolák szá-
mára. Aratás előtt pedig ellátogatnak a
kolhozokba, szovhozokba, a gép- és traktor-
állomásokra, hogy ott segítsenek a helyi
szervezetnek. Hosszan elbeszélgettünk egy
ilyen kocsi legénységével, akik elmesél-
ték gazdag tapasztalataikat. Talán nem
is kell mondanom, hogy az ilyen kocsik az
ÜTSZ népszerűsítési tevékenységének leg-
jobb segítőtársai.

Az Állami Tűzrendészeti Felügyelőség
dolgozói (Goszpozsdor, mint ahogy azt itt
általában mondják) nemcsak tagjai az
ÜTSZ-nek, hanem sokszor egyben a kü-
lönböző fokú választmányok választott ve-
zező funkcionáriusai is és feladataikat ma-
gyon lelkiismeretesen látják el. Az állami
igazgatás egy vagy több ilyen dolgozójának
a városi vagy kerületi ÜTSZ választmány-
ban való részvétele biztosítja a két szer-
vezet közötti szoros együttműködést. Az
együttműködés magától értetődően a tűz-
védelem egésze érdekében szükséges. Hi-
szen az ÜTSZ propagandatevékenysége
alkalmazkodik a tüzesetek előidézé-
hoz, melyeket az elmúlt idoszakra vonat-
kozóan statisztika mutat ki. Éppen ezért a
népszerűsítés terveit mindenkor közösen
tárgyalják meg. Az Állami Tűzrendészeti
Felügyelőség kievi dolgozói elismerően ér-
tékelték az ÜTSZ munkáját. Nekik tulaj-
donították az érdem legnagyobb részét ab-
ban, hogy az elmúlt évben lényegesen
csökkent a városban a tüzesetek száma.

Az egyes városok versenyben állnak egy-
mással. Azonban mindig csak kettő, így
pl. Kiev Bakuval, Harkov Minszkkel stb.
A versenyfeltételek: új tagok beszervele-
sének eredményei, propaganda- és előadó-
tevékenység, az iskolázott aktivisták
száma, az előadók száma stb. Nagyon ér-
dekes, hogy a tagságfizetési kötelezettség
teljesítése nem versenypon, mert — ahogy
mondották — csaknem 100 százalékos.

A szervezet gyors fejlődése, a verseny-
mozgalom elterjedése s a gyakorlati ta-
pasztalatok állandó kieserélésének vágya
kiváltotta annak szükségességét, hogy a
szervezetet felfelé — a központi szerv
felé is — kiépítsék. Ez a kérdés, mint —
ahogy az ÜTSZ és az Állami Tűzrendé-
szeti Felügyelőség dolgozói örömmel új-
sággolták — már napirenden szerepel.

Az ÜTSZ funkcionáriusai mindenütt
nagy érdeklődést tanúsítottak a csehszlo-
vákiai tűzvédelmi szövetség iránt. Sok
kérdés hangzott el és minden beszélgetés
azzal a kétoldali kívánsággal végződött,
hogy e két szervezet mielőbb lépjen kap-
csolatba egymással. Harkovban és Kiebben
az ÜTSZ városi választmányaitól alkalmi
ajándékokat kaptunk. A kieviek nagy-
szerű bankettet rendeztek tisztelőinkre
a pompás Dynamo-stadion éttermében. Itt
baráti szórakozás közben megismertük a
városi szervezet legjobb dolgozóját, köztük
egy asszonyt, aki mint elnök a város
legjobb körzetét vezeti. Beszélte munká-
járól és öntudatosan megjegyezte, hogy
körzete elsőbbségét sohasem engedi el-
venni.

(Folytatjuk.)

A megszüntető határozat hozatalának egyes kérdései

A 32/1955. (VI. 8. MT sz. rendelet tételesen felsorolja azokat az eseteket, melyeknek fennforgása esetén a szabálysértési eljárást megszüntető határozattal kell befejezni.

A megszüntető határozat hozatala, az eljárás befejezése tehát — hasonlóképpen a többi eljárási szabályokhoz — nem az előadó, a szabálysértési hatóság vezetőjének önkényeskedésétől vagy egyéni elgondolástól függ. A pénzbírságot megállapító határozat hozatala mellett éppen ezért igen nagy gondot kell fordítani a megszüntető határozat hozatalára is.

Területi ellenőrzéseink tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az I. fokú tűzrendészeti szabálysértési hatóságaink a megszüntető határozat alkalmazásának egyes kérdéseivel nincsenek tisztában. E vonatkozásban két irányban merül fel helytelen gyakorlat:

1. Olyan esetben is megszüntető határozattal fejezik be a szabálysértési eljárást, amikor arra a jogszabály (az eljárási szabályok) nem ad lehetőséget.

2. Pénzbírságot kiszabó határozatot hoznak akkor is, amikor megszüntető határozat hozatalának esete forog fenn.

Milyen hibákra vezethető vissza a helytelen gyakorlat?

Szabálysértési előadóink nem fordítanak elég gondot a feljelentés áttanulmányozására, annak alapos megismerésére. A feljelentésben foglalt tényállás sok esetben nem elég tiszta, nem elég világos. Gyakran nem állapítható meg, hogy a feljelentett mikor, milyen cselekedetével, hogyan követte el a szabálysértést. A feljelentés kiegészítését — habár erre több esetben szükség lett volna — ez ideig egy hatóságunknál sem alkalmazták. A feljelentés kiegészítésére pedig több szabálysértési ügynél — különösen vitás esetekben — feltétlenül szükség lett volna.

Az előkészítés hiányára vezethető vissza egyrészt az a körülmény is, hogy I. fokú tűzrendészeti szabálysértési hatóságaink több esetben megszüntető határozatot hoznak, mert a szabálysértési előadó a feljelentőt, esetleg a tanút nem hallgatja meg, sőt meghallgatásukra igényt sem tart. (Ezeket a személyeket meg sem idézi!)

Ilyen esetekben a szabálysértési előadó határozatának meghozatalát kizárólag az elkövető beismerésére, illetőleg tagadására alapozza. Tagadás esetén pedig minden további bizonyítás nélkül — törvényellenesen — megszüntető határozatot hoz. Kirívó példának hozzuk fel erre vonatkozólag az egyik I. fokú hatóságunknál előforduló eljárást, ahol egy 28 holdas kulák ellen indított szabálysértési ügyben a szabálysértési hatóság megszüntető határozatot hozott. A megszüntető határozatot kizárólag az elkövető meghallgatására, valamint a kulák által előállított

tanú megkérdezésére alapozta. A további bizonyítást nem folytatta le, s a feljelentőt meg sem hallgatta.

A bizonyítás le nem folytatására, az eljárás előkészítetlenségére vezethető vissza az az eset is, amikor az egyik I. fokú szabálysértési hatóságunk a meghallgatásos eljárás során csak az elkövetőt hallgatta meg. Annak ellenére, hogy „az elkövető” tagadta a szabálysértés elkövetését, minden további bizonyítás nélkül 60 forintra bírságot adott meg. A feljelentőt, a tanút az eljárás során meg sem hallgatták.

Az ismertetett esetekben a szabálysértési előadó figyelmen kívül hagyta és súlyosan megsértette az eljárási szabályokat, amelyek pedig minden esetben kötelező szabályként jelentkeznek.

A gyakorlatban mutatkozó általános hibák

Több esetben önkényesen, helytelen magyarázkodással alkalmazzák a megszüntetés esetére vonatkozó rendelkezéseket. Mint kirívó példát hozzuk fel a következő esetet: Az egyik I. fokú szabálysértési hatóságunk megszüntető határozatot hozott egy olyan kulák ügyében, aki a szükséges vízmennyiséget nem biztosította. A szabálysértési hatóság a megszüntető határozat indoklásában arra hivatkozott, hogy az elkövetőnek a „szorgalma megvolt ahhoz, hogy a víztároló edénybe a vizet meghordja, de mivel rossz víztároló edényt alkalmazott, ezért a tűzrendészeti szabálynak nem tudott eleget tenni.”

Ugyencsak szabályellenes az a gyakorlat is, amikor több hatóság a megszüntetés esetén nem hoz, illetőleg nem készít határozatot. A meghallgatásos eljárás során lefolytatják az eljárást, s a szabálysértési előadó megállapítja, hogy az elkövetővel szemben a megszüntetés esete forog fenn, de a megszüntető határozatot nem készíti el. A határozat helyett a jegyzőkönyv hátlapjára egyszerűen csak feljegyzi: „Megszüntetve” vagy „Felmentve”.

A pénzbírság kiszabása, illetve mellőzése

A tűzrendészeti szabálysértési hatóság által hozott minden döntésről határozatot kell hozni (mégpedig a meghallgatásos eljárás eredményétől függően: pénzbírsá-

got kiszabó, megszüntető vagy áttételt rendelő határozatot). A hozott határozat minden esetben feltétlenül indokolni kell.

Tűzrendészeti szabálysértés esetén a ségölés csak akkor éri el a megfelelő súlyos hatást, ha alapos körültekintéssel vizsgáljuk az elkövetett cselekmény körülményeit és az elkövető személyi körülményeit. Egyes esetekben azonban tapasztalható, hogy szabálysértési hatóságaink a nevelő célzaton túlmegyően, illetőleg a nevelő célzaton el nem érő ségölési összeget alkalmaznak. Sok esetben előfordul a 10—20 forintos pénzbírság kiszabása. A 10 forintos pénzbírság azonban nem jelentheti azt a visszatartó erőt, amely az elkövetőt a jövőben hasonló magatartástól visszatartaná. Az ilyen csony összeg kiszabásából arra is lehet következtetni, hogy egyes szabálysértési előadók nincsenek tisztában a 32/1955. MT sz. rendelet 42. § (2) bekezdésének rendelkezéseivel, melynek alapján — az abban feltüntetett körülmények fennforoghatnak — a pénzbírság kiszabásának mellőzése indokolt. A rendelkezések szerint a pénzbírság kiszabását szabálysértés megállapítása esetén is mellőzni kell, az elkövetett szabálysértés csekély jelentőségű és a mellőzést az elkövető körülményei indokolják. Ilyen esetben az elkövetőt figyelmeztetni kell a szabálysértés helytelenségére, s közölni kell vele a pénzbírság mellőzésének indokait és felhívni őt a helyes magatartásra (32/1955. MT rendelet 42. § (2)).

Abban az esetben tehát, ha a meghallgatásos eljárás során együttesen fennforog fenn két olyan feltétel, amely azt teszi lehetővé, hogy az elkövetett szabálysértés csekély jelentőségű, és a pénzbírság mellőzése az elkövető személyi körülményei miatt indokolt, a meghallgatásos eljárás megszüntető határozattal kell befejezni.

Mikor hozunk megszüntető határozatot?

Megszüntető határozatot tehát az alábbi esetekben lehet és kell hozni:

1. A szabálysértést nem az a személy követte el, aki ellen az eljárás indult, az a körülmény már az előkészítés során megváltozott, az elkövető a feljelentés áttanulmányozása alkalmával tisztázódik, a szabálysértési eljárás rendelkezése szerint a feljelentés elutasításának van helye. Ilyen esetben a meghallgatási eljárásra nem kerül sor. A szabálysértési eljárás a feljelentés elutasításával fejeződik be.)

2. Ha a meghallgatás során megállapított nyert, hogy a 32/1955. MT sz. rendelet 25. §-ában foglalt valamely ok fennforog. (Ez esetre is az 1. pontban foglaltak és zárójelben írt rendelkezés irányadó.)

3. A 42. § (2) bekezdése alapján a pénzbírság kiszabásának mellőzése indokolt. (Az előzőekben ezt az esetet részletesen ismertettük.)

Félt László
tű. szds.

A nyilvános előadások felügyeleti szolgálatának új rendszere

2 november 1-én a Belügyminiszter 90—44/1952. BM IV. Közr. Főoszt. rendeletével megszüntette a nyilvános előadások tartására szolgáló helyiségen (színház, mozi, cirkusz, kultúrterem) a kötött jellegű rendőri felügyeleti feladatot és a különböző előadások nyitási engedély jogát a tűzoltó ügyeleti szolgálatra ruházta át. Ezzel az intézkedéssel a különböző előadásokon a hatóságokat kizárólag a tűzrendészeti hatóság képviselte, a rendőrség ezeken a helyeken csak ellenőrzést biztosított.

Az új felügyeleti szolgálat tapasztalatai

A rendelet óta eltelt három év folyamán gyakorlat azt igazolta, hogy a tűzoltóság nyilvános előadásokon a tűzvédelmi feladatokon kívül nem foglalkozhat más területű hatósági feladatokkal. A közrendés közbiztonságban — rendőrség ellenőrzése ellenére is — éppen a tűzoltóságok hiányosságai mutatkoztak. A Belügyminiszter Elvtárs — a nyugalom és a zavartalan szórakozása érdekében 1955 augusztus 31-én hatálytalanította a régebbi rendeletet és a nyilvános előadások visszaállította a rendőri felügyeleti szolgálatot. A belügyminiszteri rendelet következményeképpen a Belügyminisztérium budapesti és megyei főosztályok vezetői kiadták erre vonatkozó rendeleteket, amelyeknek szövegéből kétségtelenül megállapítható a rendeltetési módosítás, illetve hatálytalanításnak az a kitűnő célja, hogy a rendészeti szolgálat dolgozók szórakozását biztosító helyeken fokozottabban megerősítse.

Hibák a szolgálatban

1955. októberében az egyik budapesti színház esti előadására a rendőri felügyeleti szolgálatra egy rendőrfőhadnagy elvtársat, a tűzoltó felügyeleti szolgálat vezetői tisztjére egy tűzoltótörzsmester elvtársat rendelt ki a szolgálatra. Az elővizsgálat alkalmával a rendőrtiszt elvtárs megkérdezte a tűzoltótörzsmester elvtársat, van-e valami hiba a tűzoltó felügyeleti előírások végrehajtásánál, s megadható-e a nyitási engedély a tűzoltóság őrségvezetője azt válaszolta, hogy hiba nincsen és az őrség tagjai csak a viznyomást ellenőrzik. A rendőrfőhadnagy elvtárs erre jóhiszeműen megadta a nyitási engedélyt, s ezt közölte a nézőtéri felelőssel. A történet után a tűzoltótörzsmester elvtárs felkereste a rendőrfőhadnagy elvtársat és azt kérdezte: „Mit ért ehhez?... Ezt kizárólag megadhatom meg!” — mondotta. — A rendőrfőhadnagy elvtárs — nagyon helyesen — felettesi minőségében, kizárólag utasította a tűzoltótörzsmester elvtársat, hogy a történetek szolgálati útján ne feleltesse szervének. Nem akarta ugyanis, hogy a színházi dolgozók figyelmébe kerüljön erre a nyilvánosságra egyáltalán nem tartozó esetre és nem akarta, hogy a hatósági szolgálatnak ezt a nagyon elenyészelt megnyilvánulását mások tudomására hozni.

A tűzoltó őrség vezetője igen helytelenül gondolt, mert elsősorban is tudnia kellett volna, hogy 1955 augusztus 31-én nyilvános előadásokon a nyitási en-

gedély kiadásának joga feltétlenül a rendőrség hatáskörébe tartozik. A Belügyminiszter Elvtárs ugyanis azt a rendeletét, amellyel a nyitási engedélyt a tűzoltóságra ruházta (9364—46/1952. BM sz.), 1955 augusztus 31-én hatályon kívül helyezte, s ezzel a tűzoltóság nyitási engedélyre vonatkozó joga tehát megszünt. Ebből magától értetődően csak arra lehet következtetni, hogy ez a jog arra a szervezetre tartozik, amely a közrendről gondoskodik. A nyitási engedélyvel a dolgozók zavartalan szórakozásának biztosítása együtt jár, erre pedig a két szerv (a rendőrség és a tűzoltóság) együttes szolgálatánál végső fokon a rendőrség hivatott. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy a rendőrség a tűzoltóság figyelmen kívül hagyásával vagy a tűzrendészeti szabályok be nem tartása esetén is kiadhatja a nyitási engedélyt. A nyitási engedély csak a tűzrendészeti szabályok betartása mellett és a tűzoltófelügyelet alapján adható ki. Egyébként, ha a rendőrfelügyelet bármilyen okból elmaradna, a nyitási engedélyt természetesen a tűzoltófelügyelet vezetőjének kell megadnia; a körülményt azonban jelentenie kell saját központi ügyeletének a további intézkedés érdekében.

Megállapítható ez a szakszerű gyakorlat az említett színház rendőrfelügyeleténél is. Az ügyeletes rendőrtiszt felkereste a tűzoltóság vezetőjét és megkérdezte, hogy a tűzrendészeti követelmények rendben vannak-e? Kizárólag ezután intézkedett. Hibát csak ott követelt el, hogy nem várta be az elővizsgálat teljes befejezését. Ez a tény azonban nem indokolja a tűzoltó őrség vezetőjének helytelen viselkedését. Tudnunk kell ugyanis, hogy az egymás mellé rendeltség esetén a Szolgálati Szabályzat kötelez, s annak előírásait pontosan be kell tartani. A felettesekkel szembeni kötelező magatartás elmulasztása függelemértés, s ennek hivatalos szolgálati következményei vannak. A rendőri vagy tűzoltó főhadnagy a színházfelügyeleti szolgálat alkalmával nem előjárója az ott szolgálatban álló tűzoltó- vagy rendőrtörzsmesternek, de minden körülmények között felettese, akinek tehát a rendőri és tűzoltótörzsmester köteles megadni a Szolgálati Szabályzatban meghatározott tiszteletet.

Több ehhez hasonló eset fordult meg elő, amelyeknél a rendőri- és tűzoltófelügyeletet ellátó elvtársak tévesen magyarázták az új szolgálati helyzetet. Ezzel egyrészt szabálytalanul jártak el, másrészt ártottak a rendőrség és a tűzoltóság egymás közötti jó kapcsolatának. Ennek megszüntetése és kiküszöbölése érdekében feltétlenül szükséges, hogy a szolgálatba kerülő tűzoltó elvtársak tisztában legyenek azzal, mi a helyes eljárás a rendőri felügyeleti szolgálat visszaállítása után.

A tűzoltófelügyeleti szolgálat jó ellátása

A rendelet helyes értelmezése az, hogy a felvonulás alkalmával a rendőri- és tűzoltófelügyeleti szolgálat vezetője felkeresi és kölcsönösen üdvözlí egymást. A Szolgálati Szabályzat szerint ez azt jelenti, hogy a találkozás alkalmával az alacsonyabb rendfokozatú kemény, katonás tiszteletadással köszönti a magasabb rendfoko-

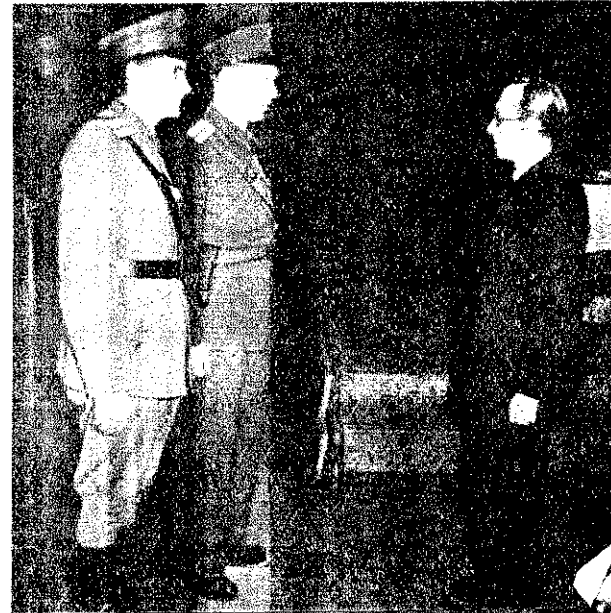

A felügyeleti szolgálatra kirendelt tűzoltó- és rendőrtiszt elvtársak kölcsönösen üdvözlí egymást

zatú elvtársat. Ez mindkét testület tagjaira egyaránt kötelező. A találkozás után röviden megbeszélnek az elővizsgálattal kapcsolatos tennivalókat, majd elindulnak munkájukra és a vizsgálat megkezdésekor megállapodnak abban, milyen időpontban találkoznak a vizsgálat után. A találkozást úgy határozzák meg, hogy az esetleges hibák a nyitáshoz még megszüntethetők legyenek. A vizsgálat utáni találkozáshoz feltétlenül rendeljék oda a színház nézőtéri felelőseit is. Ekkor — a vizsgálat eredményétől függően — a tűzoltó őrség vezetője a rendőrfelügyeleti szolgálat vezetőjének jelenlétében közölje a nézőtéri felelőssel, hogy a tűzrendészeti előírások rendben vannak, vagy utasítsa azoknak a feladatoknak az elvégzésére, amelyeket a nyitás előtt még meg kell oldania. Ettől a közléstől függően adja meg a rendőrfelügyeleti szolgálat vezetője a nyitási engedélyt.

Ilyen magatartás mellett sohasem követünk el hibát és eleget teszünk a rendelet előírásainak. Ezt az eligazítást kapják a rendőri felügyeleti szolgálatra kivezényelt elvtársak is. Alkalmazkodjunk tehát mindenben a rendelkezésnek, mert ezzel nemcsak a tűzoltói tekintélynek használunk, hanem a rendőrség és a tűzoltóság jó kapcsolatát is elősegítjük és e rendkívül fontos közérdekű felügyeleti szolgálat hiánytalan ellátását is biztosítjuk.

A tűzoltótiszt közlése alapján a rendőrtiszt megadja a nyitási engedélyt

MINISZTERTANÁCS határozata nyomán

Országszerte megindult a községi tűzoltóságok testületi átszervezése

A Minisztertanács 1001/1956. (I. 4.) számú határozata nyomán az egész ország tűzoltósága megmozdult és teljes erővel hozzálátott a Községi Tűzoltótestületek mielőbbi megalakításának nagy munkájához. Újra működésbe lépett a már eddig is oly sok sikert elért területfelelősi hálózat, és a tűzoltó elvtársak tömegei fáradságot nem ismerve, egy emberként segítik községi tűzoltóságainkat, hogy az új alapokon elinduljanak a felemelkedés útján. Egymás után alakulnak az új testületek, és a határozat értelmében — a jó előkészítő, szervező munka nyomán — azok vezetőségei méltán tükrözik a kollektív vezetési érvényesülését s azt, hogy az új testületekben a tűzvédelem társadalmasításáért folytatott harc jelenti a munka gerincét. S a demokratikus centralizmus elve alapján lezajló választások eredményeként tanácselnökök, tanácsbírák, párttitkárok, pártfunkcionáriusok, KTSZ-dolgozók, termelőszövetkezeti vezetők, kiváló dolgozó parasztok, pedagógusok — egyszóval a községek életének olyan jelentős személyiségei kerülnek a testület vezetésébe, akik tiszteletnek és megbecsülésnek örvendenek a község dolgozó elvtársai előtt, s akiknek fáradságot nem ismerő jó munkája még inkább biztosított nyújt ahhoz a nagy feladathoz, amelyet községeink tűzvédelmének eredményes biztosítása jelent.

A füzessabonyiak versenyfelhívása

(Tudósítónktól)

A testületi átszervezés terén különösen a füzessabonyi tűzrendészeti alosztály és járási tanács végzett kiemelkedő munkát. Az alosztály és a járási tanács igazgatási osztálya — az átszervezés sikere és mielőbbi eredményes befejezése érdekében — közös versenyfelhívással fordult a megye többi járásának illetékes szerveihez.

A versenyfelhívás értelmében a tűzrendészeti alosztály és a tanács VB igazgatási osztályának dolgozói részt vesznek a Községi Tűzoltótestületek megszervezésének munkájában.

Együttes kiszállásaik során felkérlik a helyi párt-, tanács- és tömegszervezeteket, hogy nyújtsanak segítséget a megalakítási munkához.

Népnevelő munkával is biztosítják a szükséges létszámon felüli 20 százalékot, valamint azt, hogy a községekben február 16-ig megalakuljanak a tűzoltótestületek.

A tűzrendészeti alosztály parancsnoka és az igazgatási osztály vezetője minden alakuló közgyűlésen személyesen részt vesz.

A terület-, illetve utcafelelősök feladatairól részletes kioktatást kapnak.

A VB igazgatási osztálya február 18-ig nyilvántartásba veszi a testületeket és a nyilvántartásba vett alapszabályt február 20-ig számukra visszajuttatja.

A verseny értékelésére a megyei tűzrendészeti osztályparancsnokságot és a megyei tanács VB igazgatási osztályát kéri fel.

★

Az eddig befutott jelentések és ellenőrzések tapasztalatai azt bizonyítják, hogy az illetékes szervek elfogadták a versenyfelhívást és a munka megindult. A testületek megalakításának eredményessége érdekében egyébként az osztályparancsnokság és a megyei tanács igazgatási osztálya elhatározta, hogy a többi megye illetékes szerveit versenyre hívja ki.

Jászárokszálláson az első között alakult meg a tűzoltótestület

Jászárokszállás a tűzoltótestület megalakító községek között is az első közé sorolható. A megfelelő személyi és technikai adottság révén — január 11-én alakult meg a községben a tűzoltótestület. A nagy esemény az órszoba helyiségeiben zajlott le, ahol a meghívott vendégeken kívül a tűzoltóság valamennyi tagja megjelent. A gyűlést az elnöklő Barka Emánuel párttitkár nyitotta meg, majd Szabó János tűzoltóparancsnok mondott beszámolót.

Szabó elvtárs rövid visszpillantásban foglalta össze a testület eddigi működését. Majd a Minisztertanács határozatának jelentőségét méltatva, köszönetet mondott a pártnak a határozatért, és további példamutató helytállásra hívta fel a község önkéntes tűzoltóit. Arra kérte őket, hogy mint eddig, a jövőben is szívvel-lélekkel végezzék munkájukat.

Az ismertetett alapszabály-mintát a jelenlévők egyhangúan, kitörő lelkesedéssel elfogadták, és ezzel megalakultnak nyilvánították a testületet.

A testület elnökvé Faragó Sándor elvtársat, a községi tanács VB-elnökét, titkárává Faragó Tibor tűzoltót, pénztárossá Farkas Józsefet, a helyi Népfrentbizottság tagját, ellenőrré pedig Fleischaker Pétert, a Cipész KTSZ dolgozóját választották.

Az új vezetőség nevében Faragó Sándor elvtárs, a testület elnöke köszönetet mondott a bizalomért, és ígéretet tett, hogy a tanács ezután is olyan szívvel-lélekkel támogatja majd a testületet, mint ahogyan eddig tette.

A megalakulást követő hozzászólások során tömegszervezeti vezetők, pedagógusok és tűzoltók üdvözölték és biztosították a városi odaadó, lelkes támogatásukról az testületet. Szabó Gyula pedagógus — testület egyik tűzoltójának — javaslatát táviratban mondott köszönetet az új testület az MDP Központi Vezetőségének és Minisztertanácsnak a gondoskodásáért. Megható és felemelő volt az a jelen amikor az ünnepi gyűlés záró akkordjént — Horváth Károly t. szds. elvtárs átnyújtotta — az országban az első — Önkéntes Tűzoltótestületi igazolványt Szabó János községi parancsnoknak.

Az ünnepi gyűlést véget ért. Új alapokra újjászülletett a jászárokszállási Községi Tűzoltótestület, s a párt és kormány nagyszámú gondoskodása nyomán tovább indul azon az úton, amelyen már eddig is annyi megbecsülést szerzett — népünk élet- vagyontvédelmének hű, önkéntes szolgálatában.

VB-titkár, iskolaigazgató- és DISZ-titkár a gátéri testület vezetőségében

(Tudósítónktól)

A Bács-Kiskun megyei Gátér községben január 16-án alakult meg a Községi Tűzoltótestület. A testület megalakítását gondos előkészítő munka előzte meg. A területfelelős instruktor, Deák Pál t. szkv. elvtárs több alkalommal kint járt községben s felvette a kapcsolatot a párt szervezettel és a községi Tanács VB-vel, valamint a tömegszervezetek vezetőivel. Gátér községben az önkéntes községi tűzoltók szervezetszerű létszáma 24 fő volt, a jó szervező munka eredményeként azonban az alakuló közgyűlésig ez a létszám már 43 főre emelkedett.

A közgyűlésen Deák elvtárs a pártszervezet, a községi tanács VB, a tömegszervezetek képviselői, valamint a községi tűzoltóság tagjai előtt behatóan ismertette a testület feladatait, majd a működésre vonatkozóan megvitatás végett részletes tervet nyújtott be, amelyet a jelenlévők egyhangúan elfogadtak. Ezután megalakult a Községi Tűzoltótestület, amelynek elnöke Barna János községi VB-titkár lett. A vezetőség tagjai között van még Barna Ferenc általános iskolai igazgató, a helyi Hazafias Népfrentbizottság elnöke, Haj Sándor DISZ-titkár és Ormándi János pártvezetőségi tag. A megválasztott vezetőség ígéretet tett, hogy mindenben támogatja a községi tűzoltóság munkáját, mindent elkövet a község tűzrendészetének megjavításáért.

Egy akarattal választják meg a jászárokszállási elvtársak a vezetőség tagjait

Faragó elvtárs, a testület elnöke

Horváth t. szds. elvtárs átadja Szabó elvtársnak az ország első testületi igazolványát

Nagykörösön Tóth Mihály elvtárs, a Kéményséprő V dolgozója a testületbe való felvételét kéri

★

A nagykörösi testület elnökének Kovács Ambrus tanácselnökhelyettesét választották meg

megválasztott vezetőség biztosítékát, hogy Gátér község tűzrendészeti tisztségében a jövőben teljes mértékben meg-

Nagykörösön ismét megalakult önkéntes városi tűzoltóság

Nagykörösön többhetes toborzás előzte meg az alakuló közgyűlést. Most, hogy az önkéntes tűzoltóság helyett a nagymultú önkéntes tűzoltóság látja el majd a tűzvédelmet, ismét életre kellett hozni a tűzoltóságot.

A meghívó szóra a „régiek” közül Cs. Kónya László és mások mellett számos új jelentkező is akadt, megígérték, hogy az önkéntes tűzoltóság sorainak erősítésével saját otthonuk és a város tűzvédelmének biztosítását is megvédik.

A közgyűlés előkészítés nyomán a közgyűlést a tűzoltóság, valamint a városi pártbizottság és a tanács képviselői mellett meghívott dolgozó jelent meg.

A tanács tanács elnökhelyettese, a városi pártbizottság titkárát, KTSZ-vezetőt és tiszteletbeli tagokat választott a testületbe.

A testület vezetői elhatározták, hogy a tűzoltóság létszámát rövid időn belül 100 főre emelik.

Óriások is elindultak az új úton

(Tudósítónktól)

A nagy befogadóképességű terembe megtelepedett, amikor a közgyűlést a tanács elnöke, a tanács elnöke Kondics elvtárs röviden ismertette az alakuló közgyűlés összehívásának előzményeit, majd felolvasta az új önkéntes tűzoltóság és a testület tagságának listáját. A szokásos formák után a tanács elnöke megválasztására. A tanács elnöke egyhangúlag javaslatát és elhatározását Olajkár Antal elvtársat, a helyi önkéntes tűzoltóság elnökét, titkárnak Hajnal elvtársat, a kultúrtervező igazgató-vezetőnek Karlik László dolgozó-vezetőt, ellenőröknek Havasi Jenő elvtársat, a helyi pártbizottság vezetőjét és Egerszegi József elvtársat, a tanács elnökét választották meg.

A megválasztott vezetőség nevében Olajkár Antal elvtárs ígéretet tett, hogy ezután még nagyobb gondját viseli a község tűzoltóságának, miután elsőrendű kötelességének tartja a község tűzvédelmének biztosítását a dolgozók vagyonának tüztől való megvédését.

A tanács elnöke eredménye egyébként látszik, mert a községi tűzoltóság minden tőle telhetőt megad, eljárásában részt vesz a gyakorlatiakon is. Olajkár Antal pedagógus elvtárs, a kultúrtervező igazgatója is mindenben segíti a tanács elnököt.

Reméljük, hogy a helyi szervek és a községi tűzoltóság közötti jó kapcsolat ezen az emlékeztető napon még szorosabbá vált. Kívánjuk, hogy a testület munkájában sok sikert érjenek el és továbbra is ilyen példás egyetértésben védjék és óvják a község dolgozóinak vagyonát a tüztől és egyéb károsodástól.

Királyhegyesen és Derekegyháza családi ünnep volt az összejövetel

(Tudósítónktól)

A szervezett és ütöképes tűzoltóságáról közismert Királyhegyes községben a tűzoltóság a testület megalakulása érdekében széleskörű propagandamunkát fejtett ki a falu dolgozóinak között. Ennek eredményeként január 15-én, az alakuló közgyűlésen mintegy százhuszan vettek részt, és az összejövetel nem „száraz szakmai értekezlet” volt, hanem családi ünneppé mélyült.

Az alakuló közgyűlés a Himnusszal kezdődött, majd a tűzoltóparancsnok fia a „Tűzoltó” c. verset szavalta el. A testületi élet jelentőségét, célkitűzéseit, valamint az alapszabály-mintát a VB-elnök ismertette a megjelentek előtt. Ezután az iskolás lányok népi tánca következett.

A műsor után bevonult a jelölő bizottság és jelentést tett. Egymás után hangzottak el a jelöltek nevei. Csupa ismert, a tüztől és a falu dolgozóinak előtt köztisztelőben álló dolgozókat jelöltek a vezetőségbe, s a tagság egyhangú lelkesedéssel szavazott rájuk. Bekerült a vezetőségbe a tanács VB elnöke, a párttitkár, az iskola igazgatója és a községi tsz elnöke.

A gyűlés a fiatal tüztől népi tánccal ért véget.

A megválasztott vezetőséggel részletesen megbeszéltük az előttük álló feladatokat majd sok sikert kívánva, búcsúztunk az elvtársaktól.

★

Ugyanezen a napon tartották az alakuló közgyűlést Derekegyháza községben is. A szenteste alosztály és a községi tűzoltóság részéről itt is komoly szervező munka előzte meg a közgyűlést.

A jelenlévők arcáról megelégedettség, a jövőbe vetett biztos hit és töretlen akarat erő sugárzott. Komoly érdeklődéssel hallgatták az alapszabály-minta ismertetését és kitérő lelkesedéssel szavaztak a vezetőségbe választott elvtársakra. A község vezetői — a VB-elnök, a párttitkár, a Hazafias Népfront elnöke — mellett az állami gazdaság igazgatóját, a tsz elnökét, egy idősebb községi tüztől és a szociális otthon igazgatóját választották a vezetőségbe. A vezetőség létszámát — igen helyesen — kibővítették az elvtársak, s elnök- és titkárhelyettes, valamint kultúrfelelőst is választottak.

A megválasztott vezetőség nevében Nagy elvtárs, az állami gazdaság igazgatója köszönte meg a tagság bizalmát. Ígéretet tett, hogy a párt- és kormányhatározatok szellemében úgy oldják meg a tűzoltóság előtt

álló feladatokat, hogy falujukban az elkövetkezendő időben a tűz ne pusztíthasson.

— Tanítani és nevelni fogjuk a falu dolgozóit a megelőző tűzrendészeti szabályok betartására és éber szemmel kísérvük figyelemmel az ellenség munkáját is és szükség esetén egységesen lépünk fel minden aljas kísérletével szemben! — mondta befejezésül Nagy elvtárs.

A határozat újabb jelentős állomása a községi tűzoltóságok megerősítésének

Abasáron az ideiglenes kultúrtervező január 29-én tartották meg az alakuló közgyűlést, melyen a község minden tüztől tagja megjelent.

Nálunk nem ütöképet különösebb nehézségbe a közgyűlés megszervezése — mondta Eperjesi János parancsnok elvtárs a beszélgetés során —, hiszen az alapszabály-mintában meghatározott előfeltételekkel tűzoltóságunk már eddig is rendelkezett.

A zsűfólaság megtelt teremben Eperjesi parancsnok elvtárs beszámolt a tűzoltóság 10 éves munkájáról, majd ismertette a Minisztertanács határozatát.

Számos hozzászóló méltatta a határozat jelentőségét, mely — mint mondták — újabb állomása a községi tűzoltóságok megerősítésének.

A tagság — a jelölőbizottság javaslata alapján — egyhangúlag választotta a vezetőségbe a tanács elnökét, az iskola egyik pedagógusát, egy KTSZ-dolgozót és Magyar András volt tüztőlparancsnokot.

★

Amíg e sorokat írjuk, szerte az ország mind több és több községből érkezik hír a Községi Tűzoltótestületek megalakulásáról.

Állami tüztőlaink fáradhatatlan munkával nyújtanak segítséget a községi tüztőlainknak az átszervezés előfeltételeinek megteremtéséhez és az alakuló közgyűlés előkészítéséhez.

Községi tüztőlaink pedig, akik — a tűzvédelemért folytatott harcukban — már számtalanszor bebizonyították, hogy a népvagyon tűzvédelme jó kezekben van, élnek a Minisztertanács rendelete által nyújtott lehetőségekkel és olyan személyeket választanak a vezetőségbe, akik segítik fejlődésüket és szívügyüknek tekintik a falu tűzvédelmét.

Abasáron nagy figyelemmel hallgatják a parancsnok beszámolóját

Fenoszolván üzem — a műanyagipar nagy újítása

Néhány hónappal ezelőtt, a Német Demokratikus Köztársaság műanyagipari kiállítását rendezett Budapesten, s a műanyagok használatának szinte végtelen változatát mutatta be. Itt is meggyőzőhettünk arról, hogy az ipari fejlődés igen jelentős része a műanyagokra támaszkodik. Ez érthető, hiszen a vegyészet tudomány és a technika bebizonyította, hogy a műanyagok tulajdonságai legtöbb esetben legalább azonos értékűek, de igen gyakran még meg is haladják a természetes anyagok használhatóságát az időállóság, az ellenállóképesség és a megmunkálhatóság tekintetében. Ez a magyarázata annak, hogy az ipari életnek ma már nincsen olyan területe, ahol ne találkoznánk a műanyagok tömeges felhasználásával. Szigetelőanyag, csapágó, fogaskerék, műszál, műbőr, ragasztóanyag és még számtalan olyan ipari termék készült műanyagból, amely a fát, a vasat, a gyapjút, az üveget, az ólmot, a bőrt és egyéb más anyagot helyettesít a mindennapi életben.

AZ ÜZEM NÉPGAZDASÁGI JELENTŐSÉGE

A műanyagok gyártásához hazánkban általában a formaldehidet, glicerint, szilíciumot, karbamidot, acetilént, sósavat, benzolt, ecetsavat, fenolt, stb. használják fel alapanyagul. Ezeket a szükségletnek megfelelő mennyiségben a legnagyobb részt a magyar ipar állítja elő. Van azonban olyan anyag is, amelynek — részben a gyártás, részben a szükséges mennyiség miatt — jelentős behozatalra szorultunk. Ezek között talán a legfontosabb a fenol, amely sok lényeges gyógyszer és a műcserzés alapanyaga, a bakelit és nylon műanyagok gyártásánál pedig nyersanyagul szolgál. A fenolt más néven karbolsavnak is nevezik. A fenolt természetes úton a barnaszénből és a kőszénkátrányból állítják elő. Előállítható azonban mesterséges (szintetikus) módszerrel is. A fenol természetes úton legeredményesebben a szénak elgázosításánál keletkező gázviből állítható elő. Az úgynevezett gázvív ugyanis literenként hozzávetőlegesen 5—8 gramm fenolt tartalmaz.

A Rákosi Művek dolgozói a múlt év decemberének első napjaiban megindították a fenoszolván üzemét, amely az üzem gázgyárában keletkezett gázviből kiválasztja a fenolt és útnak indítja rendelkezési helyére — az ipar minden terüle-

tén — a különböző üzemekbe. Ertesztésünk szerint a közeljövőben már három vagy négy helyen épül hasonló fenoszolván üzem, amelyek évente sokmillió forint értékű devizát takarítanak meg népgazdaságunknak.

AZ ÜZEMELTETÉS VÁZLATOS LEÍRÁSA

A tüzendészeti szabályok irányelveinek meghatározásánál elsősorban a fenoszolván üzemek működését kell ismernünk.

A generátorgáz hűtőtornyaiából a nyers és még szennyezett gázvizet a benne levő olajos szennyeződéstől úgynevezett közlekedő-lény-rendszerrel, buktatólemezek segítségével a fajsúlykülönbség mellett teljesen megtisztítják. Ez az eljárás nem tűzveszélyes, annak ellenére, hogy a gázviből kikerülő olaj égő anyag, azonban olyan vizes állapotban van (kb. 60% víz), hogy itt tűzveszély szempontjából semmi figyelemre méltó körülmény nem szerepel. A kiválasztott olajat szivattyúk segítségével kiveszik az ülepítőből, majd felhasználás céljából egy másik üzembe szállítják el.

Az előtisztított gázvizet szivattyúkkal kavicsszűrőbe juttatják. A kavicsszűrő a gázviben levő kátrányos anyagoktól időnként erősen beszennyeződik, ezért az eltömődés megelőzése céljából gőzzel és sűrített levegővel, majd a már kivonatolt (extrahált) gázvizzel áttisztítják, illetőleg kiöblítik. Ezt az öblítővizet vagy a lefolyócsatornába, vagy egy ülepítő gödörbe juttatják. Tüzendészeti szempontból ez az eljárás is veszélytelen, mert ez a kátrányszennyeződés szintén erősen vizes tartalmú.

Ezután kismennyiségű CO₂-vel telítik abból a célból, hogy a gázviben levő ammóniát lekössék. Ez azért szükséges, hogy a butilacetát el ne szappanosodjék, mert az elszappanosodás jelentős oldóanyag-vesztést okozna.

A gázvizet az ammónia-lekötés után a fenolkivonóba (extraktorba) nyomatják, ahol ellenáramlászerűen érintkezésbe jut a butilacetáttal. A kivonatoláshoz azért használnak butilacetátot, mert a fenol lényegesen jobban oldódik ebben, mint a vízben. Így, amikor a butilacetátot a gázvibe benyomatják, az ezzel összekeveredve, a fenolt kivonja belőle.

A kivonatoló rendszer általában 9 lépcsős, amelyből nyolcat használnak, egyet pedig tartalékkul állítanak be. A 8 lépcsős

géprendszer olyan szerkezetű, hogy zavar esetén bármelyik kiiktatható rendkívül korszerű megoldás tűzrez szempontból is figyelemre méltó.

A fenolmentesített folyadékot ez butilacetát-leválasztó tartályba ju ahol a már ismertetett módon — b lemezek segítségével — szétválik tól. Az oldott butilacetátot a fe nyerése érdekében forralják és l zátorban cseppfolyósítják. Ez a pár víztartalmú, azonban a cseppfolyós rán a víztartalom a kivonatoló (ex első lépcsőjén elvezetődik. Ekkor a CO₂ is. A szétválasztott és ki vizet ezután az üzemből elvezetik.

A felmelegítéssel a butilacetát-f datból az oldószer fő tömegét ledé ják. A desztillálás következtében folyamatos rendszerrel — a bu ismételt felhasználásra kerül, fenolt pedig vízhűtéses szivattyú tályba juttatja. A lepárláshoz vál használnak, amelyet gőzsugárszivat gáltat az extrakció számára.

Az üzemzavar és az esetleges megelőzése érdekében feltétlenül ges a géprendszer ellenőrzése. Az zést szolgálják a hőmérsékletet, a és az áramlásban levő folyadékn get mutató, illetőleg ellenőrző r Ezeket a műszerszobában helyezül állandóan megállapíthatjuk a gél fűtését, a gázvív-butilacetát keve nyát és az áramlás sebességét; ellenőrző műszer szolgál a hűtő mint az alacsony és magas nyoi szabályozására is.

A felsorolt egységek közül a bu tároló, a szivattyútelep, a fenolt és a lepárló, illetve visszanyerő lyes rész. Tehát kizárólag azok ahol a butilacetát felhasználása

A TÜZOLTÓSÁG FELAD/ AZ ÚJÍTÁSSAL KAPCSOLA

A fenoszolván üzemek létesül: az üzemeltetés megismerésével ságnak behatóan foglalkoznia igen sok üzemben a fűtéshez és böző ipari munkához generátó melnek, és az értékes gázvív fel lanul kerül ki az üzemekből. hető, hogy — behozatali mérí vábbi megjavítása érdekében — dik a fenoszolván üzemek sz lyeeknek létesítésénél meg kell telepítésre és építésre vonatko: tokat, s meg kell határoznunk tetés szabályait.

Fokozottabban fontos a fenos: mek részletes megismerése és rübb tüzendészeti szabályozás mert a végtermék, a fenol kivo (extrakció) nagy mennyiségben tot használnak. Egy közepes te üzem menetéhez is a géprends: szerre hozzávetőlegesen 14—16 acetát van, amelyet tüzendé: pontból egy üzemeltetésnél ig mennyiségnek kell tekintenün a zavartalan üzemeltetés érde: lékképpen ennek legalább a tehát 30—40 m³-t tárolnak. Ez ges, mert generátorgáz üzem: bözőbb fajtájú üzemekben is l ami azt jelenti, hogy ezzel t

Az üzem szivattyúháza a fenolfeldolgozás központja, ez látja el kivonatoló anyaggal (butilacetáttal) az egyes részlegeket

ret (fenoszolván) üzem telepitenek ilyen is, ahol a fő üzemeltetés (pl. ír, vas textil stb.) ezt egyáltalában adokolja. Az új műszaki fejlesztés ezért sok esetben ezt a fokozottan élyes üzem helyesen és jól olyan zetben kell elhelyezni, ahol könnyen anyagot dolgoznak fel és tárol- a szakszerű eljárás rendkívül font- rti a fenológártás elsőrendű népgaz- érdek.

tilacetátról tudnunk kell, hogy fo- n tűz-, sőt esetleg robbanásveszé- lyadék, amelynek tűzrendészetre ozó adatai a következők:

irtéri lobbanáspontja	22 °C
yltéri lobbanáspontja	32 °C
lső robbanási határa	1,7%
lső robbanási határa	15 %
ngyulladási hőmérséklete	430 °C
ajsúly	0,88 kg
rráspontja	126 °C

: az adatok bizonyítják, hogy a bu- át — nagy mennyiségben történő tá- és felhasználása esetében — tulaj- open az első veszélyességi fokozatba k az üzem annak ellenére, hogy a

iszerek állandó ellenőrzését szakkép- olgozó végzi, aki üzemzavar esetén azonnal intézkedik

MNOSZ szabvány szerint a butilace- bbanáspontja 22 °C, tehát ez a tűz- lyes folyadék tulajdonképpen a má- veszélyességi fokozatba tartozik. elen lenne azonban, ha az 1 °C kü- ég miatt a tűzrendészeti szabályok atározásánál a butilacetátot már úgy nénk, mint az egyéb kevésbé veszé- anyagokat (pl. kenőolaj stb.). A szab- ban meghatározott lobbanáspont is csak „tájékoztató érték”, s nem szolgál, hogy a tűzrendészeti hatóság ven eszerint határozza meg a szüksé- előírásokat. Az a helyes pl. ha ebben etben a fenoszolván üzem az első lyességi fokozatba tartozó anyagok t bíráljuk el.

TELEPÍTÉS

fenoszolván üzem nyersanyaga a gáz- készterméke a fenol. Mindkettő telje- veszélytelen, azonban az üzem mégis lső veszélyességi fokozatba soroljuk. endészeti szempontból ugyanis az re névze a butilacetát jelenléte a leg- nőbb, ennél fogva kivételesen nem a hanem a segédanyag dönti el a beso- ténvét.

fenoszolván üzem teljesen önállóan zik. Ez azt jelenti, hogy létesítésénél

nem kell alkalmazkodnia egy másik üzem közvetlen közelségéhez, illetve szomszéd- ságához. A gázviz csővezetéken jut a ge- nerátor-gázgyárból a fenoszolván üzembe. Ezzel biztosítható az a szükséges távolság, amelyet a 15 633 MNOSZ sz. szabvány 8. fejezete ír elő a telepre és annak egyes létesítményeire vonatkozóan. A hely kijelölésénél tehát a tűzrendészeti hatóság járjon el a legkövetkezetesebben és a leg- határozottabban. Ne telepítsék a fenoszol- ván üzem szűk helyre, mert mindenütt megtalálható az a rész, amelynél az idé- zett szabványban megállapított távolságok már betarthatók. A gázviz elvezetésére szolgáló csővezeték meghosszabbításával járó költségét soha nem lehet olyan arányú, hogy az a megfelelő telephely kijelölését befolyásolhatná. A létesítés elő- írásainál a telephely kijelölése a leglénye- gesebb. Ha ez kielégítően oldódik meg, akkor a többi előírás már könnyen érvé- nyeshető és a fejlesztés is biztosítható.

A telepítésnek fontos szempontja a víz- szerzésről való gondoskodás. A fenoszol- ván üzemben a tűzoltás számára legalább kétfajta vízforrás szükséges. S a megköze- lítéshez a tűzoltó- és mentőgépjárművek számára legalább másodrendű műutat kell biztosítani.

ÉPÍTÉS ÉS HASZNÁLAT

Az üzemet lehetőleg éghetetlen anyagú kerítéssel be kell keríteni úgy, hogy azon legalább egy 4 m-es kapu álljon rendelkez- zésre.

A felépítményeket úgy kell méretezni, hogy a szabad mozgás biztosítása és a za- vartalan üzemeltetés mellett káresetet, ille- tőleg veszély alkalmával a dolgozók a he- lység bármely pontjáról 10 m-en belül a szabadba vagy teljesen tűzállóan elválaszt- ott helyre kerülhessenek. A szabad moz- gást szolgáló közlekedési utak legalább 1 m szélesek legyenek.

A zárófalak legalább közepesen tűzálló kivételben épüljenek. A felépítmény to- vábbi előírása: könnyű tető, szikrát nem húzó, legalább lángbiztos anyagú, folyadé- kot át nem eresztő padlózat. A padlózat a csatorna felé lejtős legyen; a csatornába olaj-, illetve zsiradékfelfogó szükséges. Emeletes építkezésnél könnyű tető helyett 100 léghőméterenként 5 m², legfeljebb 4 mm-es egysoros ablakfelület, legalább 40x40 cm-es osztással alkalmazható.

Villamos berendezéseknél az 1600-as szabvány robbanásveszélyes helyiségekre vonatkozó előírásai az iránvadás. Biztosí- tani kell a telep térvilágítását, a 274 MNOSZ szabvány szerinti villámvédelmet és a 172 MNOSZ szabvány 12. bekezdése szerinti földelést és érintésvédelmet.

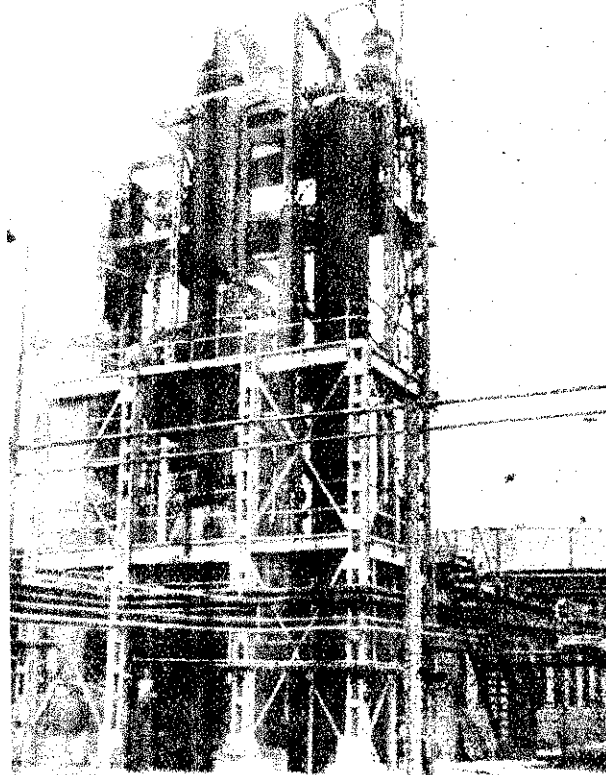
A fűtés csak szivattyús melegvíz-, ala- csony nyomású gőz- vagy gőzlég-fűtés le- het.

Olyan szellőztetés szükséges, amely mel- lett a butilacetát-gőzök mennyisége a rob- banáshoz szükséges telítettség egyharma- dát nem éri el.

Az üzemben csak gőz- vagy robbanás- biztos kivitelű elektromos meghajtású erő- gépek alkalmazhatók.

Az eddig felsorolt építési szabályok azok- ra a helyiségekre, illetve részlegekre vo- natkoznak, ahol beépített helyen (felépít- ményben) butilacetáttal dolgoznak. Nem vonatkoznak ezek a szabályok a feldolgozó üzemmel együtt levő, de attól teljesen tűz- állóan elválasztott egyéb helyiségekre (iro- dák, laboratóriumok stb.). Itt ugyanis nem fordulhat elő olyan veszélyes helyzet, amely indokoltá tenné a fokozottabb és költségesebb követelményeket.

A butilacetát tárolására, a vezetékekre,

A lepárló — az extrakció legfontosabb he- lye — kiválasztja a kész terméket és az üzembe visszajuttatja a butilacetátot

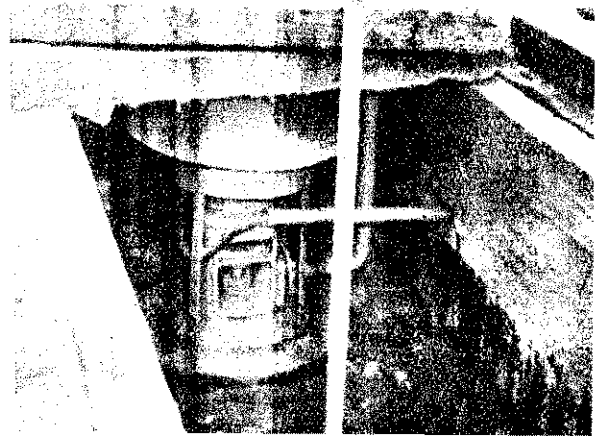
a desztillálóra és vele kapcsolatos tartá- lyokra nézve a szükséges előírásokat a 9790 és a 15 633 MNOSZ szabványok I. veszélyességi fokozatra vonatkozó szabályai tartalmazzák.

A gázviz-tartály, a szűrő, a keton- és ammóniaelválasztó rész nem tűzveszélyes üzem. Itt az üzemeltetés szabja meg a szükséges követelményeket. Tűzrendészeti szempontból az a lényeges, hogy az üzem rendet és a szabad mozgást biztosítsuk. Vagyis legyenek meg a biztonság előfeltéte- lei, valamint azok az előírások, amelyek káreset alkalmával a mentő szervek szá- mára lehetővé teszik a segélynyújtást.

Az üzemeltetés szabályait egyébként mindenkor a 15 633 MNOSZ szabvány 12. fejezete értelmében kell érvényesíteni.

A közlemény a műszaki fejlesztés során elért egyik legújabb eredményről számol be azzal a céllal, hogy a tűzoltóság tagjai a vegyészeti ipar területén megismerhessék azt az üzemfajtát, amelynek tűzvédelme a népgazdaság rendkívül fontos érdekei közé tartozik. Az ipari élet útjaitásai között — a fenoszolván üzemek létesítése következté- ben — a tűzrendészeti hatóság tagjainak a megelőző szabályok érvényesítésével ed- dig teljesen ismeretlen területen kell biz- tosítaniok a termelés zavartalanságát.

A föld alatti tárolásnál a szivattyús meg- oldás folyamatosan biztosítja az üzem bu- tilacetáttal való ellátását

Naponta 30-40 km-t is megtesznek a hatalmas kőolajtelep instruktoraival. Ha nagy a hó vagy a sár, bizony néha vállra kerül a kerékpár — azért mégis mindenhova eljutnak a házakerettyei instruktor elvtársak

Üzemünk t Instrukto

A vízbocsátott hatalmas hajótesteken ácsok, lakatosok, asztalosok, festők, kárpitások, villanszerelők szorgos csapata serénykedik. Ezer felé szórja szikráit a robbanóanyaggal telt géptér közelében egy hegesztő-pisztoly...

...Bálarakás torlaszolja el a tűzesapot a textilgyárban...

...A vegyészeti üzemben az egyik raktárépületből füst szivárog...

Bizony, alapos szakmai ismeret, éber szem, de mindennek előtt a tűzrendészet ügye iránti odaadás szükséges instruktoraik munkájához. Nekik mindenről tudniuk kell, s ugyanakkor mindenért felelősek, ami a rájuk bízott üzemszében történik. Tőlük is függ például, hogy a tengerjáró hajó — mely világszerte hirdeti majd szocialista iparunk kiválóságát — idejében megérkezzen a távoli Kínába; az ő éberségük is részben abban, hogy a sokszor életet jelentő gyógyszerek eljussanak a gyógyulásra váró emberek százaihoz; de részük van abban is, hogy a fontos közszükségleti cikkek kellő mennyiségben és választékban kerüljenek a fogyasztókhoz.

Szerkesztőségünk meglátogatta több fővárosi és vidéki nagyüzem instruktoraikat, hogy néhány szóban beszéljen munkájukról és — a tapasztalatok tükrében — közkinccsé tegye a látottakat.

Elvtársainknak nem könnyű a feladatuk. Rájuk hárul az a

kötelesség, hogy a szociális határozatokból pontos végrehajtást megvalósuljon. S rájuk vár, hogy jól ismerik a megegyezésre vonatkozó és az üzemen belüli összes szakaszt. Másrészt a szüntelenül változó üzemeltetési technológia — lehetetlenné vált a teljes termelés és tűzvédelem egyidejűsége. Nehézségeiket a munkájuk is növeli, ha az órák telnek el, a munkától távol fekvő embert foglalkoztatni nem könnyű. Reménytelen próbát jelenthet a csupán a saját maszkodásuk.

Riportkörútunkon látogattuk, hogy csak jó munka, ahol a tűzrendészet társadalmi tűzoltóinstruktora — egymást segítők — elvtársi közösség alakult. Azonban azután valóban roszon létezik a tűzvédelem, hanem a tagja éberem önkéntes szabályok lettek. Ahol mindez ott az elmúlt évben csökkent, vagy a tűzvédelem a tűzkar. E helyeken nem csupán kisebb-nagyobb csoportok kiküszöbölésére instruktoraik erejét tevékenységüket —

A győri Wilhelm Pieck gyárnak ebben az üzemszében már nem torlaszolja el a közlekedési utakat — de a vagonok mellett még néha szükséges Bozsóki Ferenc tőrn. elvtárs erélyes intézkedése

Kálmán Jenő tőrn. elvtárs figyelmét nem kerülte el a „talpalt” biztosítók sem a Textilfestőgyár üzemszében

A perzselőben is rövidesen hasznos újítás csökkent a tűzveszélyt — erről beszélget Kálmán elvtárs a tűzrendészet előadóival és az egyik dolgozóval

Érdménének őrei munkájáról

den percének ésszerű
lásával — a leglényeg-
kérdések megoldására
síthatják.

z elvtársak nem kam-
latnak tekintik a tűz-
társadalmasítását, ha-
ztában vannak azzal,
k jó szóval, türelmes,
s szervező munkával
el tartós eredménnye-
zután sok tíz, sok száz
„instruktor“-ra tesz-
ik, akik — mint számos
bizonyítja — nem egy
saját maguk intézked-
és hibák felszámolása
és azonnali beavat-
tal a tűz pusztításának
szik.

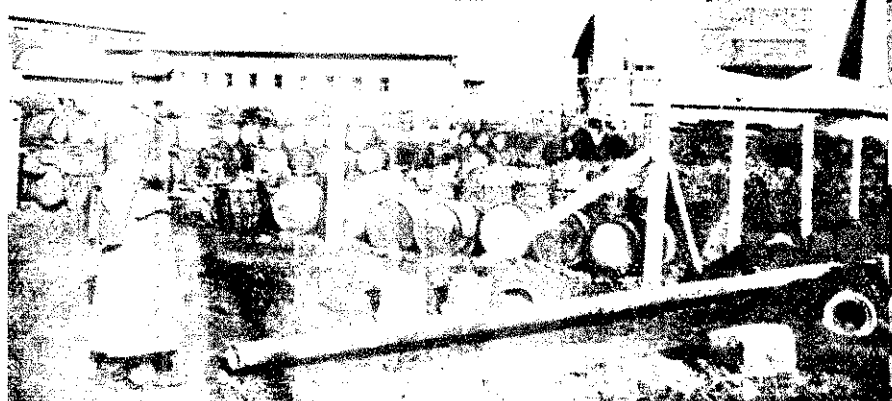
toraink munkájának
appillére a jól szerve-
rendszeres tűzvédelmi
da. Mint tapasztaltuk
denki által látható he-
ggesztett tűzrendészeti
k, plakátok és emel-
ltműmunka számos le-
ek kihasználása hatá-
előszeköznek bizonyul-
n egy üzemben — igen
— az instruktorok is-
a dolgozókkal az egyes
rtési ügyekben hozott
okat is, ami észreve-
szabálysértések szá-
csökkenését eredmé-

tségtelen eredmények
azonban — amelyek
közeli munkájátük-
néhány hiányossággal
oztunk. Mindenekelőtt
propagandatevékeny-

ség sok helyen még eléggé vér-
szegény voltáról kell említést
tennünk. Egyes üzemekben
ugyanis eléggé gépiesen végzik
ezt a rendkívül fontos mun-
kát. Néhány helyen — sajnos
— a dolgozók feje felett három
méterre elhelyezett házirendek
és a félreeső, sötét helyiségek-
ben kiragasztott plakátok
eléggé tanuskodtak erről. S
nem kétséges, hogy az ilyen
„propagandamunka“ nem éri
el a kívánt hatást, hanem csu-
pán a népvagyon pazarlását
eredményezi. Arról meg azután
nem is beszélünk bővebben,
hogy akad még nem egy olyan
dolgozó is, aki például nem ismeri
a kézioltók használatát és
egyéni tennivalóját tűz esetén...

Az elmondott hiányosságok
csak egy-egy területről kiraga-
dott esetek ugyan, de nem azt
jelentik, hogy az instruktoraink
munkaterületén egyébként minden
rendben van! Nem beszél-
lünk itt most azokról a hibák-
ról, amelyeknek megszüntetése
nem csupán az elvtársakon mú-
lik; egyet azonban feltétlenül
le kell szögeznünk: egyes osz-
tály- és alosztályparancsno-
kaink még mindig nem foglal-
koznak kellően az instruktor
elvtársakkal, azok munkájával,
mindennapi problémáikkal. Pe-
dig, ha az illetékes elvtársak
több támogatással és tervszerű
irányítással segítik instrukto-
rainkat, akkor a náluk tapaszt-
alt lelkesedés, akaraterő és
kezdemenyezés még inkább
megsokszorozódik, és üzemünk
tűzrendészeti helyzete rohamo-
san megjavul!

Tüzetesen ellenőrzik az
egy-egy műhelyeket Molnár és
Radaksz törm. elvtársak, a
Kaposvári Textilművek ins-
truktorai
De a megelőzés munkája
mellett arra is jut idejük,
hogy hasznos újítással véd-
jék a tűzoltó felszerelést

A Borsodi Vegyi Kombinát gyakorló instruktorai eredményes munkát végeznek

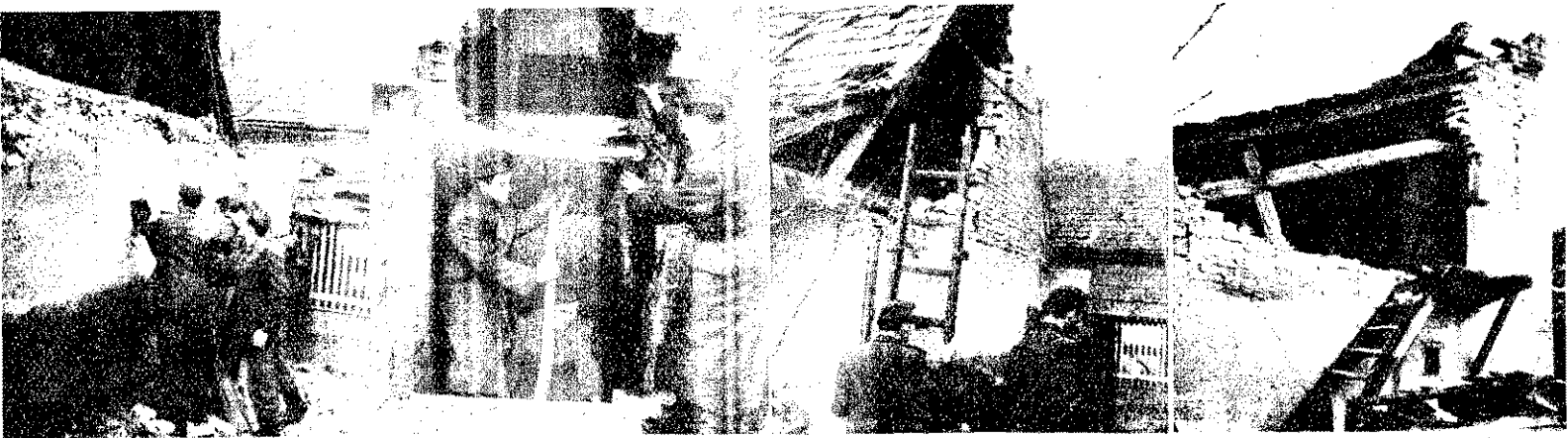
Otrosinka Béla tü. elvtárs a területen szerzett tapasztalatait közli Balla Imre üz. tü. alhdy., tűzrendészeti előadóval

Acs és Fehér tü. törm. elvtársak szolgálat át-
adás előtt együtt járnak
végig a Hatvani Cukor-
és Konzervgyárat és a
helyszínen beszélnek meg
a tennivalókat

Különösen nagy gondot
fordítanak a cukorka-
lomra, mely a gyár egyik
legveszélyesebb üzemré-
sze

Az iskolás elvtársakból alakult brigádok gyorsan és szakszerűen oldották meg a műszaki mentés feladatait

48 ÓRA AZ ÉLET-ÉS VAGYONVÉDELEM

Tiszti iskolásaink — a földrengés károsultjaiért

Január 14: Dunaharaszti olyan, mint a megbolygatott méhkas. Emberek és járművek tömege mindenfelé. A forgalmas útélágazásoknál a forgalomirányító rendőr elvtársak éber szeme vigyázza a közlekedés rendjét. Ők biztosítják most a község főútvonalának, fő útőérének zavartalan működését. Mert ez az útvonal most valóban a földrengés-sújtotta község fő útőere: ezen áramlik, jön az állam gyors segítsége a súlyos kárt szenvedett község lakossága részére. S ahogyan áramlik az anyag, a segítség Pest felől, úgy árad a hála, a köszönet és bizalom meleg érzése visszafelé — az elvtársi segítségért.

Lépésben haladunk az úton. Ide-oda csapongó tekintetünk így menet közben is mérleget az elemi csapás pusztításának nyomait... Itt csak a falak repedeztek meg, amott a vakolat hiányzik — ezt látjuk kívülről. A másik helyen ledől a tűzfal, amott egy összedőlő öreg vályogépület romjai. Az épületek tetőhéjazatain — amerre csak a szem ellát — mindenütt sötét foltok tátonganak: a ledőlő kémények áttörték a tetőhéjazatot és megrongálták a tetőszerkezetet is.

S ahogyan beljebb érünk, egyre sűrűbben látjuk a földrengés rombolásának nyomait. És emberek tömege az utcákon, az udvarokon, a tetőkön — mindenütt, Kavarog, hőmpölyög ez az emberáradat. Imitt-amott megtorpan néhány pillanatra, aztán tovább kigyózik a tanácsház felé, majd vissza, — míg végül eltűnik a mellékutcákban, hogy helyet adjon az újonnan jövőeknek. Ki segítségért jön, ki pedig a hírt viszi, hogy már jön is a segítség. S míg az egyik odajárt, az otthon maradtok — ki a tetőn, ki az udvaron, ki pedig a lakásban — a rombolás nyomainak eltüntetésén szorgoskodnak.

Ahogy így az úttesten haladva nézegetünk, azt gondolhatják rólunk kíváncsiskodni, lábatlanokdóni jöttünk ide. Pedig távolról sem ez a cél vezetett bennünket. Azért jöttünk ki Dunaharasztra, hogy

megkeressük a Petőfi Tűzoltó Tisztképző Iskola hallgatóit. Azt is bevalljuk, nem csupán azért nézelődünk olyan aprólékos figyelemmel, hogy a lábatlanokdó szemléző mohóságával tarisznyánkba rakjuk a „legfrissebb híreket”, hanem közben az ismerős egyenruhákat véljük itt vagy ott felfedezni. S miután hirtelenjében senkit sem találunk közülük, elindulunk a tanácsháza felé.

Az iskola fecskendője térít el bennünket szándékunktól. A fecskendőt az utolsó pillanatban vesz- szük észre, amint éppen a Némédi útra kanyarodik. Utána eredünk. Már azt hisszük, Alsónémedire megy. Mint kiderül, tévedtünk, mert az aluljáró utáni emelkedőre érve megáll. A szerről leugráló elvtársak ugyancsak nagyot néznek, hogy honnan kerültünk oda. Hogy miért itt álltak meg?

— Egy kislányt várunk! — mondja mosolyogva egyikük, s hogy félreértés ne essék, még hozzátesszi: — Beomlási veszélyt jelentett, s most kerékpárral jön utánunk. Amíg ide nem ér, nem mehetünk tovább, mert nem ismerjük a járást.

Közben megérkezik a kislány és most már meg sem állunk a Batthyány utca 21-ig.

Ezt a házat is alaposan helyben hagyta a földrengés. Tekintélyes szerkezeti repedések a főfalakon, sőt az oromfal már egy kissé előre is dől, úgyhogy ki kell támasztani. Belül hasonló a helyzet; a válaszfalak is alaposan megrongálódtak a pusztítást. Az iskolás elvtársak gyors, szakszerű munkát végeznek, pedig egyelőre semmihez nem nyúlhatnak, csak felméri- k a rongálódás nagyságát. Előkerül a ceruza, s Győrökös elvtárs már diktálja is a kislánynak:

— Három darab ötméteres támasztó oszlopot és három másfélméteres rövid pallót igényeljenek a tanácstól. Délután majd visszajövünk és rendbetesszük az épületet. Egyébként ne ijedjenek meg,

mert nem olyan nagy a veszély, hogy beomlástól kellene félni.

Még néhány megnyugtató szó, haikán elrebegett köszönetek, aztán menni kell tovább!

Néhány perc múlva már a Bajcsy-Zsilinszky út 51-es számú ház tetején találjuk a brigádöt. Ide sürgős segítség kellett, mert a megalazult kémény bármelyik pillanatban ledőlhet és veszélyezteti a szomszédos ház lakóinak testi ép-ségét. Szakszerű, gyors és cseppet sem veszélytelen munka következik. A házbeliek és a közben összesereglett közönség arcán látszik a szorongás, a féltés izgalma. A brigád tagjai közül azonban most senki nem gondol erre. Gyors, fürge kezek kötik ki a sérült kéményt, óvatosan leemelik a záró betonkoszorút, majd szaporán, de mégis vigyázva téglánként bontják le. Újabb nézők csatlakoznak a lent állókhoz, s mikor a veszély elmúlik, a megkönnyebbülés sóhaja és az elismerés moraja hangzik fel. Valóban kiváló munka volt: egyetlen téglát sem esett a szomszédos ház tetejére. Balogh Sándor, a ház tulajdonosa hálásan köszöni meg a szakszerű segítséget.

Már be kellene vonulnia a brigádának a készütségi helyre, azonban újabb és újabb címeket kapnak. Az egyik helyen a tűzfalat kell ledönteni, mert két ház lakóinak életét veszélyezteti. Alig végeznek vele, máris újra kémény-, majd tűzfalbontás következik. Az utóbbi helyen azonban kiderült, hogy nemcsak a bontás sürgős, hanem egyúttal igen gyorsan felkita-masztást is kell végezni. Igen ám, de anyag nincs seholl... Mindegy, meg kell oldani, mert veszélyes a helyzet!... Miután más lehetőség nincs, percekben belül kivágják a kertben levő akácfa, s amíg az anyagi segítség megérkezik, támasztó oszlopnak ez is megteszi. A brigád szorgoskodik, mi pedig útrakerülünk, hogy megkeressük a többieket.

Aki még soha nem járt Haraszti-ban, most az is könnyen megtalálja a tanácsházat, hiszen ezekben a mozgalmas napokban a kárt szenvedett községnek ez az idegközpontja, a „főhadiszállása”. Az idegen nehezen igazodnék most el, olyan mozgalmak kép fogadja, amikor a kapun belép. Emberek és gépjárművek jönnek mennek ki s be; nevetek kiáltanak, de a gépkocsik tömegének motorzúgásába belevész a hangos szó. Itt az ebédet osztják, amott éppen eligazítást tartanak, s aki már tudja a dolgát, gyalog vagy tehergépkocsin

indul a megadott címre, hogy segítséget vigyen. Emberek tekete keresi az ismerőst vagy a akitől majd segítséget kaphat.

A tanácsház egyik — most ide lenes szállással átalakított — hivatali szobájában akadunk rá az kola egyik szakaszára. Azért es az egyikre, mert a többi még k van a községben, de ha előbb j tünk volna meg őket sem talált volna itt. A szoba egyik sarkán rövidlábú padon üldögélinek az e társak. Egyik másik összeveti hátát, el-elbóbiskol, a másik r csak ül és gondolkodik szótlan. A kályha mellettiek élénk, de h beszélgetéssel elevenítik fel az e ményeket.

12-én délelben már itt voltak, s óta szakadatlan megfeszített i mény munkával teltek az órák, bizony bármennyire is tagadják, 48 óra fáradságos munkájának n mai meglátásának az arcokon.

— Amikor kijöttünk még n volt műszaki alakulat, így ránk i rult a mentési munkálatok nel és felelősségteljes megszervez is — mondja Katrics szds. elvt. az iskola parancsnoka, akivel ablak mellett állva beszélgetü. A beszélgetés során lassan kib t azok az elmúlt 48 óra minc részlete.

Megtudjuk, hogy a mentési m kálatok két napon keresztül az kola parancsnokának, illetve az kolának műszaki irányításá folyták, s azt csak most — épr fél órával ezelőtt — adta át K rics elvtárs az EM egyik főm nökének.

Az életmentés volt az elsődle feladat, s az iskolás elvtársak r rekasan kivették a részüket bel az első 24 órában 400 embert k löztek át.

Aztán az okozott károk felmér és a szükséges műszaki segít mérvének megállapítása okoz nem kevésbé fontos munkát, feladat tervszerű és gyors vég hajtása érdekében — az iskola r rancsnoka négy részre osztotta községet. Két-két iskolás kap egy körzetet, s a segítségül mel jük beosztott honvédekkel egy nekiindultak a községnek. Az kolás elvtársakra — mint műsz szempontból jártas személyekre hárujt a nagy felelősség: a leh leggyorsabban és szakszerűen m állapítani, felmérni a kárt. Ház házra jártak, alaposan körülnézt s teltek a náluk levő ívek. Ház ként pontosan felírták a földr gés okozta rombolás mérvét, ille azt, hogy milyen intézkedésre v szükség, s egyúttal azt is fel

Eredményes kéménybontás: egyetlen téglát sem esett le

zték, hogy hová milyen és anyai építőanyag, illetve műszaki édeszköz kell. Az így elkészítveket kapta aztán az operatív ötszág további intézkedés végett. Ujfel-nappal talpon voltak s a felbecsülésén túlmenően fecs-dővel, tehergépkocsival vagy en gyalog — brigádonként jár- a községet: családokat költöz- ek, megtámasztás, alátámasz- végeztek, s ahol már másként lehetett segíteni, ott szaksze- 1 és gyorsan bontottak...

nehezen már túlvannak. Pa- zst kaptak a bevonulásra, most án arra várnak, hogy vala- nyi brigád bevonuljon a ké- detti helyre, ide a tanásháza- Mi is elindulunk Taksony . Utközben még néhány helyen gálunk és ismeretlen károsul- tal váltunk néhány szót. Jól- érzés hallani, hogy ahány em- el találkozunk, mind-mind el- réssel beszél a-tűzoltó elvtár- munkájáról.

aksony a másik, kártszenvedett ség. Itt is a Dunaharasztihoz mló látvány fogad bennünket- Jenki hangya szorgalommal te- nykedik: falat bont, tetőt, ké- yt javít, tőrmeleket takarít; a lonoszlopokon, — itt is ott is onvéd műszaki elvtársak javít- a vezetéseket. Tehergépkocsik,

húzodniok. Sőt eleinte még a kór- házba irányítást is ők végeztek. S aztán azzal folytatták, amiért tu- lajdonképpen kijöttek: megkezdték az élet- és vagyonmentést és a mű- szaki ténykedést.

A beszélgetés során az egyik elvtárs szerényen még azt is meg- jegyzi, hogy az itteniek mellett a szomszédos öt község: — Sziget- szentmiklós, Dunavarsány, Kiskun- jacháza, Bugyi és Délegyháza köz- ségek objektumait is ők vizsgálták felül. Azután egy-két élményt em- lítének a sok közül... Majd va- lamennyien elkomorodnak egy pillanatra, amikor Mucsi iskolás elvtárs neve szobakerül. Nemrég vitték el a mentők — oromfalbon- tás közben ledől a fal s őt is ma- gával rántotta; még nem tudják súlyos-e a sebesülése, mindenesetre kórházba szállították. (Bevonulás után azonnal keresésére indultunk, s legnagyobb örömünkre már az iskolán találkoztunk vele. A fejét bekötötték ugyan, azonban — mi- után állapota annyira javult, hogy nem szorult kórházi ápolásra — elengedték.)

A tiszt elvtársak veszik át a szót: — Példás volt a fegyelem — mondja Lucz fhdgy. elvtárs. — Az elvtársak mindvégig lelkesen helyt- álltak. Sok esetben csaknem vita kerekedett, hogy ki menjen egy-

A Pest megyei elvtársak is helytálltak

(Tudósítókától)

A PEST MEGYEI OSZTÁLYPA- RANCSNOKSÁG DOLGOZÓI a földrengés első híre után rövi- desen a helyszínen voltak, s mint az operatív bizottság tagjai működ- tek közre a veszély elhárításában.

TAKSONY ÉS DUNAHARASZTI ÖNKENTES TŰZOLTÓI sem tét- lenkedtek és a földrengés elmúl- tával — nem törődve saját laká- sük megrongálódásával — azon- nal embertársaik segítségére siet- tek.

A SZENTENDREI ALOSZTÁLY BEOSZTOTTAI — alig múlt el a legsürgősebb helyreállítási munka egy-két napja — a pártszervezet kezdeményezésére felajánlották, hogy szabadnapjaikon segítséget nyújtanak a károsult községek- ben folyó építkezésekhez.

ÉS A SZENTENDREI ELVTÁR- SAK NEM MARADTAK EGYEDÜL. Példájuk nyomán a megye vala- mennyi egysége és számos üzemi tűzoltósága is felajánlotta segit- ségét. A jelentkezőkből brigádo- kat szerveztek, s egy-egy brigád — több esetben — két napig is a területen tartózkodott. Az aloszta- lyok és üzemi őrök többi be- osztottal pedig azzal járultak hozzá a brigádok munkájához, hogy a kétnapos munka idejére a kint dolgozó elvtársak helyett vállal- ták a szolgálat ellátását.

EZ A KOLLEKTIV ERZÉS, KÖ- ZÖS ÖSSZEFOGÁS TETTE LEHE- TŐVÉ, hogy megyénk tűzoltói nap- ról napra részt vettek Dunaha- raszti és Taksony helyreállítási munkájában.

A tűzoltóbrigádok először Tak- sonyban kezdtek hozzá a községi tűzoltók házáinak, lakásainak ki- javításához. A szentendreiek az első napon Geyerhosz Mátyás köz- ségi alhdgy. és még két községi tűzoltó házat tettek lakhatóvá, s munkájukban a Csepeli Autógyári őrök két beosztottja is segédkezett; Dömény Sándor községi tűzoltó- parancsnok házában kidőlt oldal- falát pedig a ceglédiek építették fel.

Szerte a faluban mindenütt, ahol községi tűzoltók laktak, szorgos tűzoltóbrigádok tüntették el a föld- rengés nyomait. A Sztálin út 64. számú háznál a Váci Forte gyár üzemi tűzoltói, a 93. szám alatt pe- dig a Váci Foró üzemi tűzoltói, lejjebb a 106. számú háznál meg a Dunakeszi Vagonygyári őrök tagjai dolgoztak nagy munkakeggyel.

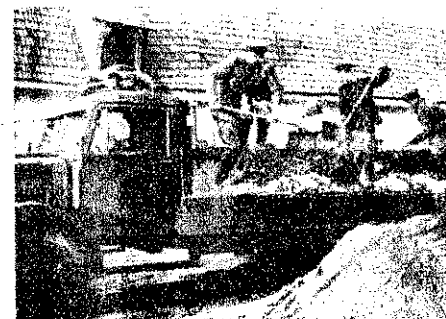
A Baross utca egyik házában rep- ül a téglá a nagykörsői elvtársak kezében rendeltetési helyére — az építéshez. A sorban ott talál- juk Szabó Katalin gépiró elvtársnőt, sőt Mertlik Ferenc elvtárs feleségét is, aki férjével együtt jött el segédkezni a helyre- állítási munkához.

A Tanács utca 33. alatt lakó Mo- hácsi Ferenc községi tűzoltó fe- leségével az utcáig kísérté ki a váci alosztály brigádját és szívből jövő, hálás szavakkal köszönte meg az elvtársi segítséget.

S EZEK A KÖSZÖNETNYILVÁ- NÍTÁSOK TÜRBEK A KÖSZÖNET EGYSZERŰ SZAVAINÁL, mert az állami, üzemi és községi tűzoltók összetartozásáról, egymásba ve- tett hitéről és erejéről tanuskod- nak.

A szentendreiek az elsők között jelen- keztek

Homokot raknak a nagykörsűiek

Épül a taksonyi parancsnok háza — ceglédiek építik

A váci Forte gyár tűzoltói is derekass helytálltak

„Köszönjük az elvtársi segítséget“

Órai kemény munka után hazafelé indul a taksonyi részleg

perek, lovaskocsik hordják telenül az építőanyagot — ndult a lázas építőmunka. bról, a tér irányából egy iskolás szaporázza léptett a utca felé. Eppen kapóra jön, szsük. Tőle tudjuk meg, hol a csház, és hogy merre vannak biek.

végsőre érkezünk. Tán egy olattal előbb fejezte be mon- ralóját Léko őrnagy elvtárs. megtudjuk a két nap mun- értékelte röviden. Az utolsó- kintlevő két iskolás elvtárs is rkezik s egyikük katonásan li, hogy az alátámasztást vég- tották. Együtt a taksonyi sza- Az indulás izgalma látható az on. Vidáman mosolyognak az rsak s kérdésünkre szintén lyogva tiltakoznak: dehogyan is tak ők!... Aztán egyike má- megjegyzi: nem fáradtak, de nem kell majd ringatni ... Elhisszük, hiszen 48 órán ztül fáradhatatlanul végeztek et- és vagyonmentés munká- mindig ott látták őket, ahol tább rászorultak a segítségre. lkor csütörtökön délelben kiér- nég semmi nem volt. A már lévő Léko őrnagy elvtárs irá- sával azután ők is a szerve- kezdték, s azzal, hogy ehozták az iskolát és a kul- zat, hogy a hajléktalanná vált ultaknak legyen hova meg-

egy feladat végrehajtására, mert amikor valahova menni kellett mindenki jelentkezett...

Ez a néhány szó úgy érezzük fö- löslegessé teszi, hogy bármit is fűzzünk hozzá. De az is az isko- lások becsületére válik, amit Léko elvtárs a megye tűzrendészeti osz- tályának vezetője mondott befeje- zésül:

— Jól dolgoztak az elvtársak, ezt kell mondanom búcsúzóul, — úgy is, mint osztályparancsnoknak, de mint az operatív bizottság egyik tagjának is. És ugyanezt mondja a község lakossága. Elvtársak, kö- szönöm a jó munkát!

Mi is ezzel váltunk el az elvtár- saktól, testületünk leendő tisztjéitől. Jó munkát végeztek egytől egyig; becsülettel helytálltak. 48 órán át úgy teljesítették feladatukat a kárt szenvedett községek lakosai életé- nek és vagyonának védelmében, hogy elismerést szereztek a testü- letnek./ Nem írunk minden apró mozzanatról, de amit láttunk, hal- lottunk és tapasztaltunk, azt úgy vetettük papírra, hogy sem el nem vetünk belőle, sem hozzá nem tettünk, egyszóval — őszintén. Nem az volt a szándékunk, hogy hősoke- t „csináljunk“, hiszen az elvtársak által végzett jó munka nem hő- tett, hanem a dolgozó nép iránti kötelesség hű és odaadó teljesítése volt, s mi örülünk, hogy króniká- sai lehettünk ennek a munkának.

Újítási híradó

Molinótömlő a szellőztetőhöz

nál a csövek jobb felfekvése és a csökötések szétesésének megelőzése érdekében a csöveket fából készült idomdarabokra is szokták helyezni. Ha viszont egy ilyen idomdarab kiesik, ak-

szellőztetőgépet friss levegő benyomására használják, vagyis a tömlőben nyomás van. Szennyezett levegőnek és füstnek szivással való eltávolításához az újítás szerinti tömlő termé-

A molinóból készült szellőztető-tömlő

kor a csökötés könnyen szét-esik és a csövezeték újra kell építeni.

A fenti nehézségeken, idővesztéseken Szentiványi István t. törm. elvtárs úgy segítette újításával, hogy a szellőztetőhöz molinó textilanyagból készített nyomótömlőt. Természetesen az újítás szerinti tömlő csak akkor használható, ha a

szetesen nem használható, hanem szivásnál továbbra is az eddigi vascsöveket kell használni.

Szentiványi István t. törm. elvtárs nyers molinóból 15 méter hosszú tömlőt varrt. Az újítás szerinti tömlő az eddigi vascsövekkel azonos méretben, 210 mm átmérővel készült. Az újító a tömlőbe — egymástól 90

cm távolságra — a tömlő átmérőjével egyező átmérőjű karikákat varrt be, amelyek min bordingák a tömlő vázát alkotják. Ezeket a karikákat az újító sejt szivótömlők acélspiráljából készítette. Az acélkarikákat vékony vászonnal vontta be, hogy ezzel a tömlő anyagát az esetleges rozsdásodástól megvédjék.

Az újítás szerinti tömlővel a szellőztető szerelése lényegesen egyszerűbben és gyorsabban hajtható végre. A szereléshez mindössze két fő szükséges. A kis térfogatra harmonikaszerűen összenyomott könnyű tömlőknek egyik végét szíjjal rákötik a szellőztető nyomócsonkjára, azután kihúzzák a tömlőt a szükséges helyre. A tömlő esetleges kanyarokban is vezetethető, mert a tömlő kisebb törésekkel is használható.

Az újítás szerinti tömlőt számos gyakorlatnál és több kár esetén eredményesen használták. A tömlő a tűzoltóság gyors beavatkozását elősegítette. Ezért a Belügyminisztérium Tűzrendészeti Parancsnokság javaslatot újításként elfogadta és Szentiványi István t. törm. elvtársat 200 Ft újítási díjban részesítette.

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

Gázugárlégtelenítők kenése

kell végrehajtani. Először a csap felső részén a váltókar felett lévő csavaranyát — amely a rugót feszíti — meg kell lazítani. Az anyát annyira kell lecsavarni, hogy csak 2—3 menet tarítsa. (Az újabb légtelenítőkönél nem csavaranya, hanem fejes csavar tartja a váltókart.) Ennek a csavarának meglazítását óvatosan kell végezni, mert itt nem a váltócsap négyszögletes fejére illeszkedik a váltókar, hanem a csap és karja között ék biztosítja a kötést. Ha tehát a csavart egészen kicsavarjuk, akkor a csap és az ék kiesik. Ezek visszarakása pedig eléggé nehéz feladat.

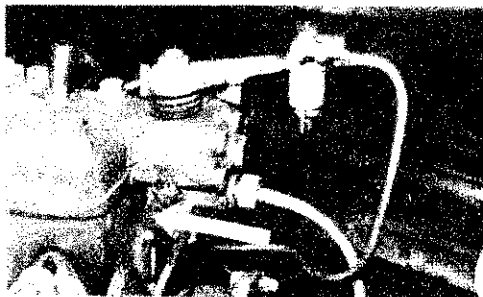
Ha a fentiek szerinti meglazítást elvégeztük, akkor kisebb vasrúd, nagyobb csavarhúzó vagy kalapácsnyél segítségével a csapot le kell nyomni. A tartály és az alkalmazott emelőkar közé tanácsos fadarabot tenni, hogy a tartály ne sérüljön meg. A csap lenyomásakor a csap és a csapház között rés keletkezik. Ekkor gázolajjal vagy petróleummal kissé felhígított motorolajat kell a rugónál a csaphoz önteni (l. sz. kép). A csap lenyomását és az olajozást addig kell végezni, míg az olaj alul kicsöpög. Ezután a csapot visszahúzzuk és kétszer-háromszor megforgatjuk, hogy az olaj jól szétkenődjék. A kenés elvégzése után a rugófesztető anyát vagy csavart újra meg kell húzni. A túlzott meghúzást azonban kerüljük!

A gázugárlégtelenítők fenti olajozása sem bonyolult, de a kenés még egyszerűbb elvégzésére az újonnan kiadott, javi-

tott 800-as kismotorfecskendő gázugárlégtelenítőjén Stauffer-zsírzselenecét találunk (2. sz. kép). A Stauffer-szelence egyben figyelmeztet a zsírzás elvégzésére. Ezen a kismotorfecskendő-műhelyben dolgozó Horváth István t. törm., Hudacsek Sándor t. törm. és Snóbel Béla t. törm. újításának eredménye. Ennél a kenési módnál a leírt olajozás helyett a zsírzást a következőképpen kell elvégezni. A tárgyalymódon a váltócsapot lenyomjuk és a légtelenítőt légtelenítésre állítjuk. Ha ugyanezen a csapot nem állítjuk légtelenítésre, akkor a zsír nem a csapra, hanem a csapon lenyomásba kerül. Ekkor kell a zsírzóval a zsírt benyomni és utána a váltócsapot néhány alkalommal ide-oda mozgatva a zsírt a csapra szétkenni. Ezután a légtelenítőt eredeti helyzetébe visszahúzzuk és az anyát, illetve a csavart meghúzzuk.

Az ismertetett kenési módok elvégzésével kell biztosítani, hogy a váltócsap mindig könnyen legyen mozgatható.

Gázugárlégtelenítő zsírzása Stauffer-zsírzóval

Zárt helyiségekben történő káreseteknél szükségessé válik, hogy a tűzoltóság szellőztetést végezzen. Erre a célra szolgál a generátorszeren elhelyezett szellőztetőgép. A szellőztető ventilátorát villanymotor hajtja meg. A villanymotor meghajtásához szükséges villanyáramot a generátorszer termeli.

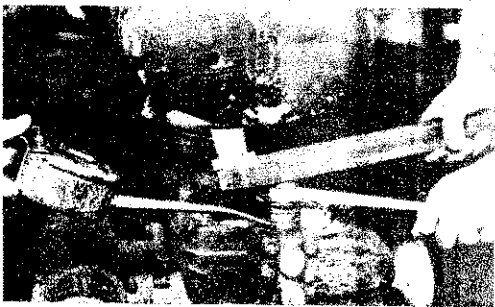
A generátorszeren elhelyezett szellőztető egyaránt felhasználható szennyezett levegő és füst elszívására vagy friss levegő benyomására. A felhasználás céljának megfelelően a szellőztető szívó vagy nyomó oldalára kell szerelni a hozzátartozó csöveket.

A szellőztetőhöz eddig csak vaslemezből készült csöveket alkalmaztak. A 3 méter hosszú egyenes csöveken kívül 45 és 90 fokos vaslemez könyökcsövek is tartoznak a szellőztetőhöz. Ezek célja, hogy az egyenes vezetés mellett az esetleges törésekben, kanyarokban is lehessen vezetni a szellőztető csövezetékét. Ezeknek a csöveknek és könyököknek a generátorszer tetejéről való levétele, helyszínre szállítása azonban meglehetősen nehézkes. Ezenkívül a már kirakott csövek összeszerelése is aránylag hosszú időt vesz igénybe. Beavatkozás-

A 800-as kismotorfecskendő gázugárlégtelenítő szivattyúja a gyakorlatban igen jól bevált. Mivel ez a légtelenítő alig igényel karbantartást, ezért — az ellenőrzések tapasztalatai szerint — a légtelenítő váltócsapjának kenését sok egységen elmulasztják. Pedig ezt a váltócsapot a gépkezelő a légtelenítő be- és kikapcsolásakor mindig elfordítja. Ilyenkor pedig a csap és a csapház egymáson elfordul, tehát a csapnak csúszó, súrlódó felületei vannak. A váltócsap súrlódását még fokozza, hogy a csapot a jó tömítés érdekében erős rugó szorítja be a csapházba. Ha ennek a felületnek a kenése hiányos, akkor a súrlódástól a csap berágódik és az odakerült víztől megrozsdásodik. Ilyenkor a fokozott súrlódás miatt a váltócsap csak nehezen forgatható, ami a csap megsavardásához, sőt töréséhez is vezethet.

Fenti hibák megelőzése érdekében a váltócsap kenéséről feltétlenül gondoskodni kell. A kenést a következőképpen

A váltócsap olajozásának módja

EGÉSZSÉGÜNK VÉDELMEÉRT

Amit a tuberkulózisról tudnunk kell...

A tuberkulózis, magyar nevén „gümőkór” — vagy ahogyan hazánk egyes vidékein ismeretes: szárazbetegség, hektika, mellbetegség, sorvadás — igen régi népbetegség. Ma is a legerősebb betegség a földön. A világ minden országában előfordul. Európában a második világháború előtt évente egy millió ember halt meg gümőkórban. Magyarországon is az utolsó fél század alatt egy milliónál jóval több halálos áldozata volt.

A tuberkulózis legnagyobb számmal a szegényebb néprétegek között fordult elő. A külvárosok zsúfoltan lakó proletármunkássága, vidéken pedig a szegényparasztság körében hat-szor-tízszer olyan nagy volt a tbc-s halálozás, mint a jómódú lakosság között. A nedves, zsúfolt, rossz lakás, a nélkülözés, a tudatlanság és a babona okozták a tbc nagyobb pusztítását. Halálos áldozatait legnagyobb számban régebben, a 20–40 évesek között szedte, abban a korban, amikor a dolgozó ember munkaképessége teljesen elcsúszott.

A gümőkór fertőző népbetegség. Ahhoz, hogy eredményesen küzdjünk ellene, meg kell ismernünk és tevékenyen részt kell vennünk az ellene folyó harcban. Régen tudták már, hogy fertőző betegség, kórokozóját azonban csak 70 éve fedezte fel Koch Róbert, német tudós. A tbc-bacillus mikroszkóppal nézve, kifőrté emlékeztető alakú, hajított pálcika, amely megfelelő körülmények között gyorsan szaporodik. Nagyon szereti a sötét, nedves helyeket, ott hosszú ideig életben marad. A napfény iránt azonban rendkívül érzékeny.

A tbc-bacillus az ember bármely szervét megtámadhatja, leggyakrabban azonban a tüdőben telepszik meg először és ott okoz elváltozást. A tüdő-tbc-ben megbetegedett ember sokáig panaszmentes maradhat. Később jelentkező apróbb panaszai mellett a köhögés, majd a köpetürítés a fertőzés szempontjából a legkomolyabb. Ezek a tünetek sok esetben lassan, fokozatosan fejlődnek; gyakran hónapokig, évekig fennállhat a tbc. Anélkül, hogy a beteg vagy környezete tudójára gondolna. A panaszok okát sokszor meghűlésnek, hörgőhurutnak, sőt igen gyakran a dohányzásnak tulajdonítja a köhögős ember. Az ilyen köhögős és köpködős ember, aki betegsége valódi természetéről nem tud, a legveszedelemesebb fertőzési forrás.

Köhögéskor az ember szájaól 4–5 méter távolságra apró köpetrészekként röppennek a levegőbe. Ezek a váladékcseppcsek a tbc-bacillusok ezrelt tartalmazzák. Ha ilyen beteg ráköhög az egészséges emberre, a cseppekben levő bacillusok megfertőzhetik. Fertőzést okozhat a gondatlan köpetürítés is. A tüdőbeteg ember köpete gyakran sok százezer tbc-bacillust tartalmaz. A földre ürített köpet beszárad, a tbc-bacillusok azonban — ha napfény nem érte őket — életben maradnak. A szél vagy a seprés a beszáradt köpetből a porszemnél kisebb bacillusokat a levegőbe emeli, és az arra járók gyanútlanul belélegzik azokat.

Mi tehát a tennivaló a fertőzés elkerülésére? Feltehetően tudunk kell magunkról, hogy egészségesek vagyunk-e, s nem szenvedünk-e kezdődő gümőkórban? Erre különösen a köpetet ürítők figyelmét kell felhívni. Mindenkinél részt kell vennie azonban az évenként sorra kerülő szűrővizsgálaton. Így korán felfedezik azokat a betegeket is, akiknek még nincs panaszuk. Az idejében felfedezett tüdőbetegben szenvedő beteg sokkal rövidebb idő alatt és tökéletesebben gyógyítható, mint az elhanyagolt beteg. Erről a Belügyminisztérium szanatóriuma, a kitűnően felszerelt és kiváló egészségügyi gárdával rendelkező „Szamuely Tibor tbc-gyógyintézet” gondoskodik.

A felszabadulás után az ország újjáépítése mellett a dolgozó nép egészségvédelmét is elkezdte újjáépíteni. A gümőkór elleni harc irányítását az állam vette kezébe. Ebben a harcban államunk az elmúlt tíz év alatt többet tett, mint amennyi azelőtt ötven év alatt történt. Új kórházak, szanatóriumok, tbc-gondozók épültek. A hatalmas munkának megfelelően az eredmények is nagyok. 30–40 évvel ezelőtt még Magyarország vezetői a tbc-s halálozás terén. Egy évtizeddel a felszabadulás után elértük azt, hogy Magyarországon évente tízezer emberrel kevesebb hal meg tbc-ben, mint a háború előtt. Hazánk ma már a legkisebb halálozású országok között van.

Kapás László áv. o. szds.

A budapesti tüzoltóság egészségügyi helyzetéről

A tüzoltóságnál az egészségügyi helyzetet a megelőzés és a gyógyítás terén elért eredményekből ítélni lehet. Az elmúlt év január 1-től június 30-ig a Belügyminiszter Elvtárs rendelete alapján a tüzoltóság teljes személyi állománya egészségügyi szűrésre került. A tüzoltóság tagjai így minden szakvizsgálaton átesettek. A szűrés alapján olyan tüzoltó elvtársak kerültek hozzánk az orvosi rendelőbe (tüdő, szív, vese, magasvérnyomás stb. betegségekkel), akik betegsükről nem is tudtak, tehát panaszmentesek voltak. Ezen elvtársak gyógyítása és állapotuk időszakos ellenőrzése is folyamatos munkánkat képezi. Az ilyen fajta szűrővizsgálat egyébként évenként ismétlődik. Ezzel fokozódik a betegség megelőzésének lehetősége, s mód van arra, hogy megbetegedett esetén kellő időben gyógykezelésben részesíthessük a rászorulókat.

Múlt év márciusában tüdőszűrő vizsgálatot végeztünk a budapesti tüzoltóság minden tagján. Ennek folyamán is számos lappangó be-

Vérnyomás-vizsgálat a Kun utcai rendelőben

tegség derült ki, s így megfelelő szakorvosi és kórházi kezeléssel biztosíthatuk a gyógyulás lehetőségét.

Ugyancsak az elmúlt év május, június hónapjában végeztük el — a Belügyminiszter Elvtárs betegségmegelőzést szolgáló rendelete értelmében — a fertőző betegségek elleni védőoltásokat. A védőoltásokat már második éve adjuk a tüzoltóknak. A moszkvai világhírű oltóanyagtermelő intézet 6 legsúlyosabb fertőzőbetegség elleni védő oltóanyagát a Belügyminisztérium az Allami Tüzoltóság részére is biztosította. Itt jegyezzük meg, hogy minden szűrés, oltás, kórházi ápolást és kezelést feljegyezzük a rendszeresített egészségügyi törzskönyvben.

Az alosztályos és őrsök ellenőrzései révén a tüzoltó elvtársak higiéniés elhelyezési viszonyait is igyekeztünk javítani. Az őrsőkön és alosztályokon a parancsnokok egészségügyi felelősöket bíztak meg, akik a tisztaság felett őrködnek, ellenőrzik azt, nyilvántartják az elsősegélynyújtó felszereléseket, a kiegészítő-ről gondoskodnak, s a tüzoltóorvosi rendelő-

Az otthon fekvő betegeket tüzoltóorvos ellenőrzi

A szakorvosi rendelés fontos része a tüdőszűrés

nek időnként jelentést tesznek, sürgős esetben pedig telefonon kérnek segítséget.

A tüzoltó elvtársakat fekvőbetegség esetén az SZTK körzeti orvosai látják el és szükség esetén kórházba utalják. Az ellenőrzést a tüzoltóorvosok végzik. Járóbetegség esetén a tüzoltó elvtársakat a tüzoltóorvosok veszik fel betegállományba, és kezelik is őket.

Az alosztályokra, őrsőkre beosztott megbetegedett elvtársak látogatását és ellenőrzését az állami tüzoltóság budapesti osztályparancsnok-ságához tartozó egészségügyi gépkocsin látjuk el. A gépkocsi segítségével bonyolítottuk le a tüzoltósági fektetőbe való beszállítást is, ha valaki arra rászorul. Nagyobb tüzesetek előfordulása esetén ezen a gépkocsin vonulunk ki a károszt színhelyére. Az egészségügyi gépkocsi az elsősegélynyújtó felszerelése mellett oxigénbelégző-készülékkel is fel van szerelve — több személy részére.

A szakrendelés a BM rendelőintézetének szakrendelésén, valamint fektetőjén történik, kórházi ápolás esetén pedig a BM Korvin Ottó kórházában.

Az elvtársak részére a legjobb gyógyszerek díjmentesen állnak rendelkezésre, ami a gyógyítást és gyógyulást előnyösen befolyásolja.

A megelőző és gyógyító munka következtében az egészségügyi helyzet 1955-ben lényegesen javulást mutatott. Az előző, 1954. évhez viszonyítva azonos létszám mellett kb. 600 új beteggel kevesebb jelentkezett.

1955. december 13-án végre sikerült a tüzoltóságon is megnyitni a fektetőt, amely a BM rendelőintézettel karöltve működik. Jelenleg 12–15 ágy áll rendelkezésre a tüzoltóságnak, s ez a létszám a szükségeshez képest 18-ra emelhető fel. Fekvőbetegség esetén a tüzoltó tisztai és tisztahelyettesi iskolák hallgatói — valamint az alosztályokon vagy a Pest-környéken lakó nőtlen elvtársak jobb és gyorsabb gyógyulási lehetőséget kapnak a fektető révén.

Rendkívül fontos — hogy a szakszerű gyógykezelés mellett — tüzoltóságunk minden tagja kivegye részét a megelőzés fontos munkájából. A célszerű öltözködés, a rendszeres tisztálkodás, a mértékletes táplálkozás és életmód védik egészségünket, de — ha panaszunk van — bizalommal és idejében forduljunk egészségünk őréhez, a tüzoltóorvoshoz, mert a gyors beavatkozás számos súlyosabb megbetegedést akadályoz meg.

A szocialista építést csak fegyelmezett, munkabíró és egészséges tüzoltók szolgálhatják — ezért szükséges, hogy vigyázzunk a magunk és társaink egészségére!

Dr. Spirkó Pál
tüzoltó főorvosalezredes

Betegszállítás a parancsnokság egészségügyi kocsijával

TŰZ AZ OLAJMALOMBAN

A két asszony együtt hagyja el a lakást. A lépcsőn Erika Parkert egészen halkán, szinte csak saját magának suttogja:
— Mindig az elsők, akik segítenek!

A harc megkezdődik

A Prior-malom, a népi tulajdonban levő olaj- és gabona-malom lángokban áll. Sűrű füstfelhők akadályozzák a látást. Rádásul viharos szél fúj és ezernyi szikrát sodor tova.

Slepuskin és Rocsev őrmesterek és Subin, Todua, Alekszejev, Rud és bajtársaik érkeznek elsőnek a tűz színhelyére. Nem sokat kérdezősködnek, hogyan vegyék fel az egyenlőtlen küzdelmet. Látják a lángtengert és tudják, hogy a tűz a német nép tulajdonát pusztítja és nagy károkat okozhat, ha azonnal nem avatkoznak be. És képes-e arra egy szovjet ember, hogy akár csak egy pillanatra is tétlenül álljon és nézzen, ha segíteni kell? A szükségben bizonyul be, hogy ki a barát, s a szükségben azonnal segíteni kell. A párt és a Komszomol így nevelte a szovjet katonákat. Így hát habozás nélkül felveszik a harcot a fékevesztett elemekkel.

A lángtengerben

Különösen hevesen tombolnak a lángok az olajsajtoló helyiségben. Bizonyára itt van a tűz főfészke. E főfészkek mellett sok gépolajos hordó van tárolva, amelyekre égő ablakrákák, deszkák és gerendák zuhannak le. Néhány hordó már olyan forró, hogy csupasz kézzel nem lehet megérinteni. Csoda, hogy még nem robbantak fel.

Iván Subin most ezekhez a hordókhöz rohan. Bajtársai, Gennadij Komarov, Dzsoni Todua, Viktor Alekszejev, Gennadij Rud és Dimitrij Rocsev követik. Senki sem gondol a veszélyre. Egymásután gurítják ki a hordókat a tűz közvetlen közeléből. Közben mások az élelmiszerkészleteket — margarint, lisztet, gabonát és olajbogyót — hordják ki a szabadba. Sokszáz tonnát!

Mind több ember érkezik a tűz színhelyére. A malom dolgozó, idegenek, lakosok Cottbus város minden részéből. Először tétován állnak ott és nézik a szovjet katonák harcát, akik életüket sem kímélik. De aztán hirtelen megtörik a varázs. Először csak egy ember, majd a második, a harmadik, s mindig több követi a katonákat az égő malomba. A példa lelkesít.

A tűzoltóság is megérkezik. Másodpercek alatt kifektetik és a tűzcsapokra kapcsolják a tömlőket. Iván Subin azonnal megragad egy sugárcsővet és az olajsajtoló helyiségbe rohan. Valaki segít neki a tömlő húzásában. Rápillant: Mihail Gyerev-janko, az egyik bajtársa.

— Gyorsabban, Misa, gyorsabban! — kiált neki Subin. S mindkettőn tovább nyomulnak előre. Az egész helyiség lángokban áll. Az egyik falnál falépcső vezet a II. emeletre, előtte nagy napraforgó- és lenolajos tartályok állanak. Sok ilyen tartály van és mindegyikben rengeteg olaj. Egyesekben négy tonna, másokban tizenhárom tonna. Ha csak egyikük is felrobban, akkor a tűz oltása lehetetlenné válik. Iván Subin villámgyorsan határoz. Tudja, milyen súlyos következményei lehetnek a robbanásnak. Nem magára gondol, hanem Paula Acker kisfiára és Erika Parkert gyermekére. Nem ismeri ugyan őket, azonban aggódik a környező házak lakóiért. Hiszen Iván Subin nemcsak szovjet katonája, hanem férj és apa is. Ismeri a szülő gondjait. Terve világos: a tüzet mindenáron távol kell tartania az olajtartályoktól. Subin az erős vízugarat a sarokba irányítja, mert innen fenyeget a legnagyobb veszély. A csipős, fojtó füst magnehezíti a légzést és marja a füsttől égő szemeket. Néha közel hajtja arcát a vízugarhoz. Ennek ellenére csak néhány perc telik el és a hőség már szinte kibírhatatlanul égeti kezét és arcát. De tovább dolgozik. A mennyezetről gerendák zuhannak le. Egyik a hátát találja el. Subin azonban nem figyel a nyilaló fájdalomra. Egy másik gerenda a tömlőre esik s elzárja a víz útját. Subin csupasz kézzel ragadja meg az izzó fát. Pokoli fájdalom égeti, de a víz útja ismét szabad. Ekkor Subin lába előtt beszakad az égő falépcső. Oldalt ugrik és égő egyenruháját igyekszik oltani.

I. N. Subin szovjet katonája és bajtársainak hőstette

Részlet A. Sablukov és Hans Oliva elbeszéléséből. — Megjelent a „Freie Welt” című folyóirat 22. füzetében nyomán, az „Unser Brandschutz” 1955. decemberi, 12. számában.

Az első szeptemberi vasárnap vége felé jár.

Az n...-i osztag katonái vidáman futballoznak körletük udvarán. Még az alkonyat beálltát sem veszik észre. Mint mindenütt, ahol fiatal és vidám emberek vannak együtt, teljes szívvel felelnek a játéknak. Az izgalom és gyönyörök homlokukon! De mit számít ez? Senki sem figyel rá, sem Misa Gyerev-janko, de Iván Subin, Komarov, Todua, Alekszejev, Rud vagy Rocsev őrmester sem. A labda villámgyorsan repül ide-oda. A játékosok egyike hirtelen megtorpan, s elszalasztja a feléje repülő labdát. Mielőtt még meglepett bajtársai szemrehányást tehetnének neki, izgatottan kiáltja:

— Tűz van!

Villámgyorsan mindannyian ugyanabba az irányba fordulnak. A már esti égen vörös lángok lobognak és sötét füst emelkedik a magasba. És ekkor már senki sem gondol többé a labdára. Egyikük a körletbe rohan és jelentést tesz az előljárónak. Senki sem tanácsolja neki, de a bajtársak nevében azt kéri, hogy a német barátainak segíthessenek az oltásban.

A körlet udvarán katonás vezényszavak hangzanak. A nehéz katonacsizmák felkavarják a port, s másodpercek múlva már üres a térség.

☆

Paula Acker éppen a kisfiát akarja lefektetni. Háztartási alkalmazottja, Erna Tschierschnitz lekapcsolja a mennyezeti világítást és meggyújtja az éjjeliszekrény lámpáját. A szobában azonban továbbra is világos marad. A falakon és a mennyezeten kísérteties árnyékok suhannak végig. Paula Acker az ablakhoz rohan és a lobogó lángtenger fényében látja, hogy a háztól nem messze fekvő Prior-malom ég. Az utcáról egyre erősebb zaj hallatszik fel. Mindenki össze-vissza kiáltozik. Az idősebbek aggódva tekintenek ki az ablakokon, s a lakásokban gyermekek ijedtükben sírnak fakadnak.

Ackernének munkába kell menni. De nagyon nehezen indul. Egyedül hagyhatja-e most 6 éves kisfiát? Hiszen, ha most a tűz... mindenesetre felhívja a népi rendőrséget, hogy megtudja, vajon a tűzoltóság már a tűz színhelyén van-e.

— Eppen most indulnak — felelték neki. — De a szovjet katonák már oltják a tüzet.

Paula Acker kissé megnyugszik és menni készül. Még egyszer benéz a szobába, ahol a kisfiú az ágyban fekszik. El akar köszönni tőle. Ekkor csengetnek a lakás ajtaján. Paula Acker ijedten szalad az ajtóhoz. Az alattuk lakó Erika Parkert jön, szintén fiatal anya, aki aggódik gyermekéért. Erika Parkert tudni akarja, vajon igaz-e, hogy a szovjet katonák már végzik az oltási munkálatokat. És Paula Acker szó szerint elmondja, amit a népi rendőrségtől megtudott.

Ebben a pillanatban veszi észre, hogy a tűz a földemen keresztül a második emeletbe is bekapott. Ott sem kisebb a veszély, mert a második emeleten az olajpogácsákat dolgozzák fel. Subinnak és Gyerevjankonak jobboldalt sikerül a tüzet elfojtani. Innen már nem fenyegeti veszély az olajtartályokat. Erejük megfeszítésével húzzák a hosszú tömlővezetékét az olajmalom lépcsőlabirintusán keresztül a veszélyeztetett második emeletre. Itt új akadály — nagy vastolóajtó — áll előttük. Zárva van és izzóan forró. A vas mögött pattog, sístereg a tűz, s pompán dobannak a lezuhanó gerendák. A két katona négyszögveszlő leemeli az ajtót a vezetősínről. A keletkezett nyíláson keresztül lángok csapnak ki. Végül erejük végső megfeszítésével sikerül utat nyitni. Itt fenn már minden ropogva ég.

A katasztrófa

Subin Gyerevjankoval együtt tovább nyomul előre. Az őket követő bajtársak arra törekednek, hogy az olajmagokat a szabadba mentsék. A dühöngő lángok közül ragadják ki a zsákmanyt. A munka mindig veszélyesebbé válik. Alul és fenn egyaránt ég a padló. Itt-ott nagy lyukak nyílnak. A katonáknak súlyos teherrel kell az egyik gerendáról a másikra ugraniok, a leszállás állandó veszélye közepette. És lenn semmi más nincs, mint a vörösen izzó önműködő prés. De senki sem gondol arra, hogy a mentési munkákat beszüntesse. A fékevesztett lángtengeren keresztül mentik a szovjet katonák a német népi vagyont, még akkor is, amikor az épület minden pillanatban összeomlással fenyeget. Az embertömeg kívülről izgatottan figyeli a katonák hősi harcát.

És akkor szörnyű katasztrófa következik. Recsegve és ropogva először a tető szakad le. Óriási hullám habjaként repülnek szét és izzóan örvénylenek az ég felé a tűz szikrái. Ugyanekkor összeomlanak a téglafalak és maguk alá temetik mindazt, ami még az épületben maradt. Egyetlen kiáltás fut végig az embertömegben. Az arcok megdermednek az ijedtségtől. Egyikük elkiáltja magát:

— Még vannak a malomban szovjet katonák!

Iván Subin biztos kézzel irányítja a sugárcsövet. Égési sebei nagyon fájnak, de arra gondol, hogy még néhány másodperc, és a legértékesebb dolgokat megmentették. Ekkor különös zajra lesz figyelmes. A fal szakadni kezd. A téglák surlódva csúsznak le egymásról és a nagy épület egyszerre csak rettenetes robajjal összeomlik. Szörnyű, embertelen fájdalom nyílt át Subin egész testén. Káprázatos világosság csap a szemébe, majd hirtelen sűrű, süket éjszaka lesz körülötte.

☆

Todua és Alekszejev a népi rendőrökkel, tűzoltókkal és az olajmalom néhány dolgozójával az épületbe rohannak. De a füstben és a felkavart porban szinte vakon tapogatóznak előre. Mindig abban a veszélyben forognak, hogy a hulló téglák őket is betemetik. Egy zseblámpa villan fel. Franz Kurt, az olajmalom egyik dolgozója kutatja a fény-sugárral az egyik törmelékhegyet a másik után. Végre egészen mélyen, az egyik — téglából, cementből és elszenesedett gerendából álló — halom alatt egy katonacsizma orrát pillanítják meg. A fájdalomosan megégett, reszkető kezek lázasan bontják szét a halmot. Közben rohannak a percek. S künn az emberek szivszorongató csendben várnak.

Végül a második emlet ablakából hordágyon egy szovjet katonát engednek le: Iván Sztjepanovics Subint. És egy mási súlyos sebesültet is megmentenek: Gennadij Komarovot. Arcával borított. Néhány perc múlva a mentőkocsi szirénázva száguld a város felé...

☆

Éjjél. Paula Acker hazatér a munkából. Kisfia ágyához lép. A gyermek alszik, lélegzése nyugodt és egyenletes. Paula Acker fellélegzik. Amikor szobájába indul, hallja, hogy a háztartásalkalmazott, aki már órák óta ébren fekszik ágyában, hívja őt. És hallkan, még mindig a félelmes élmény hatása alatt azt kéri Ackernétől:

— Miért kockáztatják életüket a szovjet katonák, hogy megmentsek a mi életünket és vagyónkat?...

A kórházban

Iván Sztjepanovics Subin kórházi ágyánál ülünk. Képeke mutat a „Szovjetunió” c. folyóirat legújabb számából. Buzgó ismertet egy tudósítást a Moldvai Szocialista Szovjetköztársaságról. Búszkeség sugárzik szeméből. Két könyv — Tolsztoj Le „Karenina Anná”-ja és „Feltámadás”-a — fekszik éjjeliszekrényén. Subin végigsimítja a könyvek hátoldalát, s csak ennyit mond: „Szép!”

Még mindig nem tudjuk, hogyan mondhatunk neki köszönetet, hiszen minden szó olyan kicsi, semmitmondó az ő hőstetteihez képest. És ekkor azt kérdezzük, amit Erna Tschierschnit kérdezett Ackernétől:

— Iván Sztjepanovics, miért tetted ezt?

És ő olyan magátólértetődően válaszol, mintha mindezt rége tudnunk kellene:

— Hogyan tudnánk a barátságot fenntartani népeink között ha az ilyen nem magától értetődő! — És mivel hallgatunk, hozzáteszi még: — Egyáltalán nem tettem többet, mint bajtársaim Szerencsére, a többiek számára kedvezőbben végződött az esemint számomra. Valószínűleg ezért irányult inkább rám a német barátaink figyelmé. Ezért nem is fogadom ezt a köszönetet, min olyat, amely az én személyemhez szól. A köszönet bajtársaim és egész népemet illeti.

Gőzfecskendőpróba a Dunaparton

Az eddig ismertett fecskendő típusok működtetéséhez nagyszámú kiszolgáló személyzetre volt szükség. Ha ez nem állt rendelkezésre, a tűz oltása még akkor is megakadt, ha a vízforrás kiapadhatatlan volt. Az emberek a megterhelő munka következtében hamar elfáradtak, és nem egy esetben szinte észrevétlenül szédültek el a tűz színhelyéről. A kézzel hajtott fecskendők vizszolgáltató képessége is szűk határok között mozgott, és teljesítményüket tovább fokozni nem lehetett. Eppen ezért olyan tűzoltófecskendők megszerkesztésével kezdtek foglalkozni, amelyekhez kevesebb kiszolgáló legénynek kell, viszont ugyanakkor több vizet tud szállítani. A gőzgép feltalálása után ez a kérdést a géptüzemnek a tűzoltóság szolgálatába állításával gondolták megoldani. Többben kísérleteztek a gőzfecskendő megszerkesztésével.

Magyar feltalálók

Az általános felfogás szerint a gőzfecskendőt angol ember találta fel. Kétségtelen, hogy a legelső gőzüzemű tűzoltófecskendő Londonban épült meg 1829-ben. Ez a gépezet 10 lóerős volt és olyan sugart adott, amely a földről 27 méter magasba juttatta a vizet. Ezt a gőzfecskendőt Braithwaite és Ericson készítette. Azonban az angol gőzfecskendő előtt már jó néhány esztendővel korábban magyarok, éspedig Szabó Pál és fia — Pál, Mátyás és János Anasztáz — szabadalmaztatták az általuk feltalált gőzfecskendőt. Szabadalmuk címe: „Új gőzgép és fecskendő névelővel 1822. június 9-én adták be és 1824-ben 5 évre nyertek szabadalmat. A latin szövegű szabadalmi levél minket érdeklő részének fordítása így hangzik:

„Negyedszer: a fecskendő és a gép mindig felváltva dolgozik, éspedig úgy, hogy míg a gőzkazán gőzzel és a neki megfelelő viztar-

tály vízzel töltetik, fél időben egy másik gőzkazán adja le a gőzét és egy másik viztartály a vizét.

Ötödször: a fő alkatrészek kapcsolása a helyiség szerint különböző módon létesíthető, azok sohasem tekinthetők véglegesnek és a fecskendő székakázzal és e nélkül egyaránt működtethető.

Hatodszor: a gőz alkalmazásának ezen új módjával az eddig minden fecskendőnél mulhatatlanul szükséges köpü és dugattyú szükségleténél vált, miáltal a fecskendő vízkilövellő képessége és így annak vízbősége, valamint a vizsgár magassága tökéletesebbé válik.

Hetedszer: ez a mindenütt vesztély nélkül alkalmazható fecskendő tökéletes működtetéséhez csak anynyi időt igényel, mint amennyi szükséges ahhoz, hogy a viztartály a vízzel töltessék meg”.

A módosított magyar gőzfecskendő

1826-ban a feltalálók javításokat eszközöltek találmányukon és azokra ismét szabadalmat kaptak. E szabadalmi levél bevezető sorai szerint Szabó Pál és fia kiváltságos fecskendőkészítők voltak Bécs Brigittenau-kerületében. Ebben a módosító szabadalmi levélben már „a gőz tűzfecskendő” kifejezést használták. A szabadalmi levél főbb pontjait magyarul a következőképpen hangzanak:

„2. Új gőz tűzfecskendő készítése kétféle módon, éspedig:

a) egyenesen álló, fent léggáron zárt köpükkel, melyekben közönséges dugattyú van, amely egy ernyeitű és egy, a köpük között alkalmazott kerék révén kapja a mozgását és a közönséges tűzfecskendőnél kétszeres nagyobb hatással van.

b) Köpükkel vagy nagy rézhengerrel, melyek az egyik végükön ugyancsak léggáron zártak, azonban tetszés szerinti helyzetbe hozhatók és a víz saját súlyánál fogva mindenkor utántöltődnek, a dugattyú helyett üszkökkel vannak ellátva, amely egy további berendezéssel kapcsolatban az egész gép üzemét úgy szabályozza, hogy az minden gőznyomásnál nagy gyorsasággal jelentékeny magasságra fél akó vizet hajt fel.

3. A már szabadalmazott kettős hatású gőzköpus fecskendőhöz való készülékek alkalmazása a közönséges tűzfecskendőkön, miáltal a kazán levétele a vízszintet a vezetékek csövek szétszedése következtében ezen alkatrészek tisztítása rendkívül megkönnyebbül”.

Sajnos a szabadalmi levelek mel-

lett rajzok nem maradtak ránk. Szabó Pál egyéb szabadalmi irataiból tudjuk, hogy Borsod megyei származású volt.

Annak ellenére, hogy a gőzfecskendő magyar találmány, Magyarországra mégis Angliából hozta be az első gőzfecskendőt Szechenyi Ödön, a budapesti önkéntes tűzoltóság számára. Tőle vette meg ezután 1872-ben a Városi Tanács azt a gőzfecskendőt. A külföldi nagyvárosok egyébként ebben az időben már számos gőzfecskendővel rendelkeztek.

Bemutató a Dunaparton

Az első magyar gyártmányú gőzfecskendőt 1877. április 4-én próbálták ki a Dunaparton. Erről az érdekes eseményről az Építési, Ipari c. újság így írt:

„Első magyar gőzfecskendő. Április 4-én délután próbálták meg a magyarországi gyárban készült első gőzfecskendő szerkezetét, és hordképességet a plébániatemplom előtti téren. A próba a szakértői vélemény szerint kitűnően sikerült és a magyar gyárnak — a Walsler Ferencének — becsületére válik. A fecskendő a budapesti tűzoltókar tulajdonát képezi és mindössze 3000 forintba kerül, mely összeg 1876-ban gyűlt egybe a különböző biztosító társulatok adományából. Szerkezete több tekintetben eltű a régi angol fecskendők szerkezetétől. Az eszközölt javítások részben Krause Waldemár és Follmann Aiajos tűzoltóparancsnokok utasításai nyomán készültek. A gépet Pelles Antal mérnök szerkesztette. A próbán sok szakértő és nagy néptömeg jelent meg. A szakértők nem győzik dicsérni a szép és célszerű szerkezetet. Kiemelik, hogy a gép 9 perc alatt 7-8 atm. nyomást tud előidézni. A 12 mm átm. vízszűrő 180 lábnyi magasságra emelkedik és 188 láb vízszintes távolságra hord. Ily méretű csövön percenként 20 akó víz lövellhető ki. A kazán előnyös szerkezete folytán lehetséges a fecskendőt a legnagyobb gőzvesztély mellett szakadatlan működtetésben tartani. A gőzgép súlya 36 vámmázza, és 2 ló által kényelmesen tovább szállítható. Kezelésére 4 ember elégséges.”

A Hungária gőzmalom 1909. november 2-án történt égésénél egy időben több gőzfecskendő dolgozott.

A gőzfecskendők fejlődése

Külföldi viszonylatban a gőzfecskendő elterjedtségét jól lemérhetjük a londoni 1897 november 20-án történt tűzvésznel, amikor 145 gőzfecskendő igyekezett megátolni a tűz terjedését.

A gyakorlat során azonban a gőzfecskendőnél is mutatkoztak hibák. Elsősorban az, hogy szükség esetén nem lehetett azonnal üzembe helyezni, hanem még kellett várni, amíg elegendő gőz fejlődik. Eppen ezért olyan gőzfecskendőköt is készítettek, amelyeket kézzel üzemeltetni lehetett, a gőzfejlesztés a kézzel működtetett és azután kapcsolták át a gőzüzemre. A debreceni tűzoltóságnak is ilyen kézzel is működtethető gőzfecskendője volt. Az üzembehelyezés meggyorsítását később úgy igyekeztek megoldani, hogy előtűzt alkalmazzák. Ez úgy történt, hogy a gőzkazánok alatt a készenléti helyen légszusz, majd bunsen-égőket égettek.

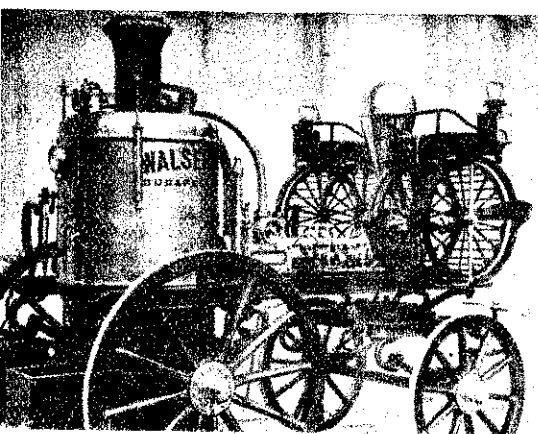
A gőzfecskendők kezdetben nem voltak gépjárművek, hanem a kocsik vontatású lovakkal végeztették, s a gőzüzem kizárólag a fecskendő meghajtására szolgált. A lóhajtó már az első Londonban készített gőzfecskendőnél jelentkezett az a kívánság, hogy a kazán által termelt gőzt magának az egész szerkezetnek a tovaosztására is felhasználják. Tehát már akkor felmerült a gőzautomobilok kialakításának alapfogolata. Az első gőzautomobil-fecskendőt 1893-ban szerezte be Dreza város tűzoltósága. Feljegyezték, hogy a fecskendőt a gyárból — Bautzenből — saját tengelyen vitték haza Drezaába. Az út története azonban a drezaai tűzoltókra nézve nem a legkedvezőbb, mert útközben az automobil rostélyából kiesett parázs erdőtüzet okozott. A gőzkocsi utazók nyomban észrevették a tüzet és azonnal hozzá is láttak az oltáshoz. A nagy szélben azonban olyan gyorsan terjedt a tűz, hogy mire a környékről hozott segítség megérkezett, a tüzet eloltani, addigra már az erdőből több ezer négyzetméter megsemmisült.

A gőzgép-technika fejlődése során a gőzzel hajtott tűzoltószivattyúk óriási fejlődést értek el és nagymértékben kezdtek elterjedni. Később azonban mindinkább kidomborodott ezeknek a fecskendőknek nagy gazdasági hátránya, főleg az, hogy a kazánt állandóan tüteni kellett. Ez a felületes idővesztés a tűzoltókat különböző módosítások alkalmazására ösztövelte. A kazán-technika fejlődésével bevezetésre kerültek az úgynevezett csökkygős kazánok, majd pedig a porlasztott petróleumtüzelesre tértek át. Később egyes helyeken, ahol a tűzoltóság laktanyája közelében beépített stabil gőzkazánok voltak, olyan megoldást létesítettek, hogy a fecskendő kazánját gyorsan oldható kapcsolóelemek segítségével kapcsolták a stabil gőzkazánhoz és magát a fecskendő kazánját csak a tömlőkapcsolat leoldása után közvetlen az indulás pillanatában fűtötték fel. Mindezek a berendezések azonban rendkívül költségesek voltak és a gőzüzemű gépeknek — tekintve azok nagy holt súlyától — igen nagy hátrányra szolgáltak.

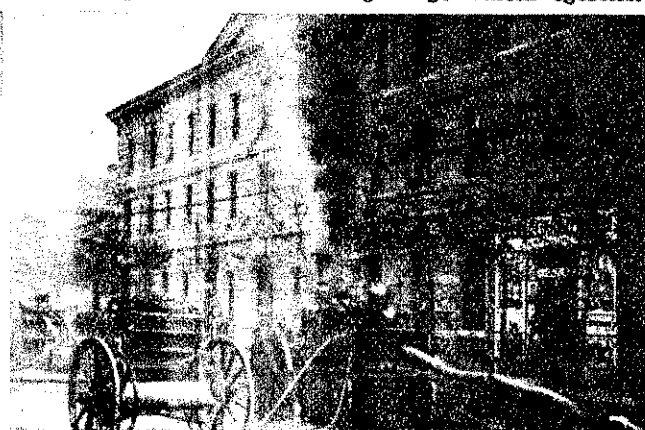
Osszegezve megállapíthatjuk, hogy a gőzfecskendők már az akkori időkben is üzembiztosak voltak és — emelt hátrányuktól eltekintve — igen hasznos és eredményes szolgálatot teljesítettek a tűzoltóságoknál egészen az 1920-as évekig. Budapesten az utolsó gőzfecskendőt 1924-ben vonták ki a szolgálatból.

(Folytatjuk.)

Az első hazai gyártmányú gőzfecskendő

Működő gőzfecskendők a Hungária-gőzmalom égésénél

FEJTŐRŐ

VÍZSZINTES SOROK

1. Ismét egy mérőföldkő a tűzoltóság fejlődésében! (Folytatása a vízszintes 14. és függőleges 1.) 9. Az elmúlt időket kutadják. 10. Német Tamás. 12. Első leszl! 13. Közledik (régiesen). 16. Ezt látte le a függőleges 11-ben szereplő a fia fejéről! 17. Én is, ő is! 18. Lent helyez. 20. Magánhangzótlan ruca. 21. Ellentétes kötőszó. 22. Az ezüst vegyjele. 23. Keleti eredetű durva szórkelme. 25. Megsajnálni. 26. Görög mondabeli szárnyas ló. 28. Azonos mássalhangzók. 29. Összetekered. 30. PAÚ. 31. Eszme-rész! 32. Két szó: ütőkártya és ragadozó kisemlős. 34. Rangjelző szó. 35. Felele (ék. hiány). 36. A tett rugója (vissza).

1		2	3	4	5	6	7	8		9
			9							
10	11		12						13	
14		15								
16						17				
18					19					
		20			21				22	
23	24			25						
26			27						28	
29								30		
31			32			33				
34			35						36	
37						38	39			
40			41		42					
		43			44					
45	46		47	48						
49			50							51
				52						

37. Házállatom. 38. A függőleges 11. sor, de keverve! 40. ÁÁÁÁÁ. 41. Tiszogat. 44. Két szó: egyesületünk és ételízestő. 45. Nem éppen sok (vissza)! 47. Terítő. 49. Végtelenül zár! 50. Fémötvtvzet. 52. OMTT.

FÜGGŐLEGES SOROK

2. Súlyrövidítés. 3. Szép téli sport. 4. Nem külön-külön. 5. Meggyilkol (ék. felesleg). 6. Kurucvezér volt. 7. Magánhangzótlanul néz. 8. Ital. 11. Svájci szabadsághős. 15. Drágakő. 19. Odabükk (ék. hiány). 22. A hatodik világ-rész. 24. Összedől. 25. A monda szerint tüzes eső és földrengés pusztította el. 27. Ázsiai hegység. 30. Olasz folyó. 33. Nagy magyar tavat. 39. Enged. 42. Egéstermek, ebből készült pl. a tus is. 43. Alá. 46. Ellentáll a folyónak. 47. Latin rag (-tól, -től). 48. Kevert ital. 51. Nagy folyó.

Megfejtésül beküldendő a vízszintes 1. sor és folytatásai.

Megfejtési határidő: 1956. február 25.

A helyesen megfejtők között negyedévenként könyvjutalmakat sorsolunk ki!

Múlt havi keresztrejtvényünk helyes megfejtése: Az új év és a második öt éves terv fokozott feladatokat ró a tűzoltóságra.

MIÉRT

szüntették meg a PVC villanyvezetékek vakolatba és vakolatra való szerelését ?

Hazai műanyagiparunk fejlődése lehetővé tette olyan műanyag gyártását, amely a vegyi hatásoknak ellenáll, hajlítható és az elektromosságot nem vezeti. Ezt, az iparban sok minden célra használt műanyagot polivinilkloridnak, köznyelven PVC-nek nevezik. A PVC-t fent megjelölt tulajdonságai alkalmassá teszik arra is, hogy a sokoldalú felhasználás között villanyvezetékek szigetelőanyagául is alkalmazzák. A villanyvezetékek szigetelőrétegének hazai PVC-ből való készítése jelentős importmegtakarítást eredményez, mert az eddig erre a célra használt gumi alapanyaga import áru. Emellett a gumi szigeteléssel szemben a PVC-szigetelés további előnye még, hogy nem szárad ki, nem válik porózussá törékennyé, vagyis idővel nem töredezik le a villanyvezetékéről.

A PVC fenti tulajdonságai következtében lehetővé vált, hogy a PVC-szigetelésű villanyvezetékek használatánál a vezetékkel védőcső nélkül, közvetlenül vakolatba vagy vakolatba helyezték. Ezt a szerelési módot a gyakorlatban alkalmazták, és az MNOSZ 1600-55 számú „Biztonsági szabályzat erősáramú villamosberendezések létesítésére 1000 V-ig” tárgyú és az MNOSZ 2776-51 számú „Műanyag-szigetelésű vezetékek. Polivinilklorid-szigetelésű erősáramú vezeték” tárgyú szabvány engedélyezte is.

A PVC vezetékeknek védőcső nélkül közvetlenül a vakolatba és vakolatra való helyezésének több éves gyakorlati tapasztalata azonban azt mutatja, hogy ez a szerelési mód mégsem megfelelő. Ezért a Szabványügyi Értesítő 1955. december 15-i száma közli a műanyag-szigetelésű erősáramú villanyvezetékeknek védőcső nélkül vakolatba és vakolatra való szerelésének felfüggesztését. Vizsgáljuk meg, miért vált szükségessé a PVC vezetékek eddigi szerelési módjának megszüntetése.

A védőcső nélkül, közvetlenül a vakolatba helyezett PVC-szigetelésű vezetékeknek a vakolat, annak mész- és cementtartalma a gyakorlatban sem támadta meg a vezetékek PVC-szigetelését. Azonban a legfontosabb kivétel az, hogy a süllyedés, épület- és föld-

mozgás miatt az épületek falain kisebb repedések ne keletkezzenek. Az így előálló repedések a vakolatban lévő PVC vezetéket elnyírják, a vezeték elszakad. Ilyenkor a vezeték javítása céljából a vakolatot meglehetősen nagy darabon le kell verni. Még így is nehézkes a javítás elvégzése és emellett csúnya, nagy foltot hagy a falon. Még nehezebb a javítás, ha szerelési hiba vagy egyéb meghibásodás miatt a vezetékben szakadás keletkezik. Ilyen esetben a hiba megkeresése miatt majdnem az egész vezetéket ki kell szedni a falból és javítás után újból be kell vakolni.

A vakolatban keletkezett vezetékszakadásoknál a két vezetékcsatlakozás közötti érintkezésbe is kerül. Ez rövidzárlatot idéz elő, ami-

másik következménye, ha a lerágott szigetelőréteg következtében a csatlakozások összeérnek, rövidzárlatot okoznak. Mindkét hiba zavart idéz elő az áramkörben, sőt rövidzárlat egyes esetekben még tűz keletkezéshez vezethet. Ugyancsak közvetlenül a vakolatra helyezett PVC vezetékeknek a forduló hibatípusa, ha esetleg már a vezeték felszerelésénél megsértik a műanyag szigetelést. Ilyenkor szög vagy más tárgy akár csak egyik vezetékkel érintkezik is, az érintésvédelem csorbát szenved és könnyen áramütés keletkezik. Ha viszont a vezeték sérült szigetelés miatt szög vagy szorító mindkét vezetékcsatlakozással érintkezik akkor rövidzárlat keletkezik.

Rágcsálástól megsérült zárlatos PVC-vezeték

től az olvadó vagy önműködő (automata) biztosíték az áramkört megszakítja. Ebben az esetben tehát nemcsak az a fogyasztási hely esik ki a használatból, ahová a sérült vezeték vezet, hanem a javítás elvégzéséig használhatatlanná válik az egész áramkör, amelyikhez a sérült vezeték tartozik.

A védőcső nélkül, közvetlenül a vakolatba szerelt vezetékeknek a gyakorlatban ugyancsak kétfajta hiba fordult elő a leggyakrabban. Az egyik ilyen hiba, hogy a PVC anyagot az egerek és egyéb rágcsáló állatok, rovarok igen kedvelik. A vakolaton kívül, védőcső nélkül szerelt PVC vezetékekhez ezek az állatok könnyen hozzáférnek és rágcsálják. Ilyenkor a rágcsálás következtében gyakran előfordult a vezeték teljes elrágása. A PVC-szigetelés lerágcsálásának

Ezek után teljesen indokolt, hogy a műanyag-szigetelésű erősáramú vezetékek védőcső nélküli, közvetlenül a vakolatba vagy vakolatra való helyezésének eddigi engedélyezését felfüggesztették.

Felhívjuk olvasóinkat, hogy az MNOSZ szabványgyűjtemény „Tűzrendszerek szabványok” c. könyv kötetében az 584. oldal levő „II. Műanyag-szigetelésű vezetékek” c. táblázatból „A vezetékek alkalmazási területe” c. függőleges sorokban található rendelkezést, továbbá az 588. oldal 11.2 pontból a „Kivétel képeznek a műanyag-szigetelésű (PVC) vezetékek, amelyek a vonatkozó szabványok előírásainak tartásával védőcsővel, kivétel a vakolatba vagy vakolatba is szabad helyezni szöveg részt az ismertető változásnak megfelelően hirtelen törlődött.

Lapunk „Miért” rovatában olyan időszerti kérdéseket foglalkozunk, amelyek olvasóinkat a legjobban érdeklik és munkájuk eredményeinek fokozásához minél több segítséget adhatnak. Éppen ezért felhívjuk olvasóinkat, hogy ilyen problémáikat írják meg Szerkesztőségünknek, hogy azokra a „Miért” rovatban választ adhassunk.

Az egység nevében Szepesvári üz. tü. fhggy. mondott köszönetet a jutalomért

A jó munka jutalma

Az Élelmiszeripari Minisztérium üzemi és társadalmi tűzoltóságai között az 1955. évben folyó tűzrendészeti versenyben a budapesti Marhavágóhid és Húsfeldolgozó V. üzemi tűzoltósága első helyezést ért el.

Szerény, de bensőséges kis ünnepség keretében adták át az élenjáró üzemi tűzoltóságnak a versenydíjat. Az ünnepségen megjelent Gergác József, a vállalat személyzeti előadója, Keleti László tűzrendészeti előadó, Kovács József főkönyvelő és Török Antal tü. fhggy. a IX. osztály parancsnoka.

A jó munka jutalmaként Gergác elvtárs a minisztérium vándoraszalaját, Kovács elvtárs pedig 6000 forint pénzzutalmat adott át az őrs részére Szepesvári Mihály üz. tü. fhggy. parancsnok elvtársnak.

Egy a sok közül...

A múlt év december 31-i III. Bé. keköcsön-sorsoláson a szekszárdi alosztályon szolgálatot teljesítő Huber Sándor tü. tiz. elvtárs 200 forintos névértékű kötvényével 50 000 forintot nyert.

Huber elvtárs és családja nagy örömmel fogadta a nyereményt, mert ebből az összegből befejezik családi házuk építését, továbbá bőrtort és egy 125-ös Csepel motorke-rekpárt vásárolnak. Természetesen bőven jut a ruházat kiegészítésére és más kiadásokra is.

Huber elvtárral együtt örül az alosztály kollektívája, mert tudják és látják, hogy az államnak kölcsönadott forintjaik közvetve és közvetlenül is sokszorosan visszatérülnek.

A Ruggya-tárugyárban Molnár hdgy. elvtárs átadja a jutalmakat a legjobb tűzrendészeti munkát végző dolgozóknak

Tűzrendészeti értekezletek

A Bács-Kiskun megye területén levő vállalatok és Bzemek vezetői és tűzrendészeti felelősei részére az osztályparancsnokságon a múlt év december 18-án tűzrendészeti értekezletet tartottak.

Az értekezleten a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről megjelent Szűcs József tü. fhggy., a megye valamennyi al. osztályparancsnoka és Járasi Kirendeltje, valamint 156 vállalatvezető és tűzrendészeti felelős.

Az értekezletet Kaptó Gyula tü. alezredes, osztályparancsnok nyitotta meg, majd Nép Mihály tü. fhggy. tartott beszámolót a megye tűzrendészeti helyzetéről.

A beszámoló után számos hozzászóló méltatta az értekezlet hasznosságát és tett ígéretet munkája fokozására.

A felszólalók közül Szűcs József tü. fhggy. sok hasznos útmutatást adott az értekezlet résztvevőinek további munkájuk megjavításához, majd a legjobb tűzrendészeti munkát végző tűzrendészeti felelősöket és vállalatvezetőket a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság nevében dícsérő oklevélben és pénzzutalomban részesítette.

Az értekezlet az osztályparancsnok elvtárs zárószavaival ért véget.

A Könnyűipari Minisztérium Ipar-szervezési Osztálya 1955. december 31-én tartotta meg a tűzrendészeti verseny értékelését.

Az értekezleten részt vettek a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság részéről Horváth Károly tü. szds., Fazekas József elvtárs a Könnyűipari Minisztérium Ipar-szervezési Osztályának vezetője, valamint a minisztérium alá tartozó üzemek tűzrendészeti előadói és tűzoltóparancsnokai.

Friss József elvtárs, a minisztérium tűzrendészeti előadója beszámolója után ismertette a versenyben elért helyezések sorrendjét. Az iparigazgatóságok közül első a Lenkenderipari, második a Pamutipari, harmadik a Vegyesfalpari és negyedik a Gyapjúipari Igazgatóság lett. A tűzrendészeti versenyben legjobb eredményt elért vállalati tűzrendészeti előadók és tűzoltóparancsnokok pénz- és tárgyjutalomban részesültek.

A Ruggya-tárugyár tűzrendészeti megbízottai és társadalmi tűzoltói január 17-én értekezletet tartottak. Molnár József tü. hdgy. beszámolt az 1955-ös év tűzrendészeti eredményeiről és hiányosságairól, s egyúttal felhívta az értekezlet résztvevőinek figyelmét a további feladatok fokozottabb ellátására.

A beszámoló után a vállalat igazgatója jó munkájá jutalmaként tíz elvtársat pénzzutalomban részesített.

HIREK

Egy kiállítás útja

Még sok békéscsabai és környékbeli lakos emlékezetében él a múlt év novemberében megrendezett nagyszabású tűzrendészeti kiállítás tanulsága és látványossága, és a Békés megyei elvtársak máris újabb sikerről számolhatnak be.

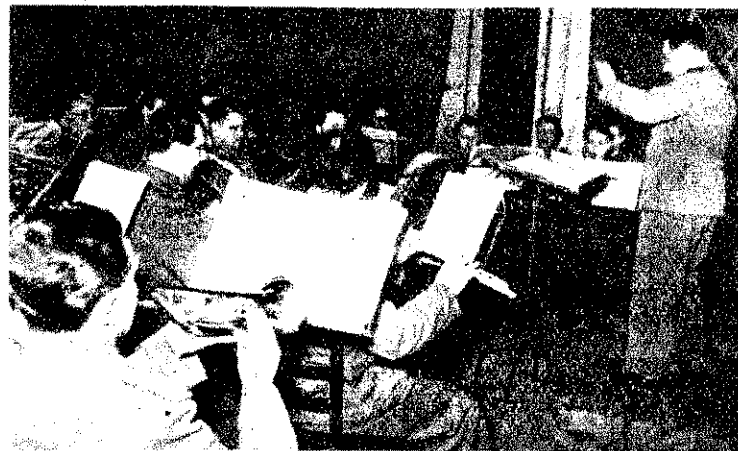
Decemberben Orosházán — a városi tanács támogatásával — rendezték meg a kiállítást, ahol három hét alatt több mint 16 000 látogató gyönyörködött a kiállítás gazdag anyagában. A város lakossága mellett számos üzem, iskola és környékbeli gazdaság csoportosan tekintette meg a kiállítást.

A látogatók könyvébe írt őszinte bejegyzések, javaslatok, meleg hangú köszönetek nemcsak a kiállítás „történetét” gazdagítják, hanem azt mutatják, hogy a kiállítás elérte célját: Békés megyében hatalmas lépéssel vitték előbbre a tűzvéde-

lem társadalmiasításának ügyét.

Január 15-től már a szarvasi dolgozók okólnak a kiállítás gazdag anyagából, s 31-én Szarvason haladta meg a kiállítást látogatók száma az 50 ezret, februárban Békésre szállítják át a kiállítás anyagát, ahol máris nagy érdeklődéssel várják a megye tűzoltóinak kollektív munkáját.

A Békés megyei osztályparancsnoksághoz több kérés érkezett, hogy a kiállítás anyagát bemutatás végett adják át más megyéknek is. A Békés megyei elvtársak ez úton is értesítik az elvtársakat, hogy az anyag terjedelme és az ebből eredő szállítási nehézségek miatt kérésüknek nem lehetnek eleget. Örömmel veszik azonban, ha az érdeklődő elvtársak csoportos látogatás keretében felkeresik és megtekintik a kiállítást.

A tűzoltózenekar nagy sikerrel szerepelt a MÁVAG kultúrter-mében rendezett hangversenyen

HANGVERSENY

Az Állami Tűzoltóság Központi Zenekarának OTE-tagozata 1956. január 25-én este nagyszerű hangversenyt rendezett a MÁVAG Delej utca 3. szám alatti kultúrtermében.

A hangversenyen — melyen többek között Mozart, Verdi, Bizet,

Csajkovszkij, Erkel, Bartók, Strauss, Kacsón és Kálmán ismert művei kerültek előadásra — közreműködött az Állami Tűzoltóság fúvós- és esztrádenekara, valamint Boross Jolán rádióénekesnő, továbbá Fekete Pál és Palócz László, az Állami Operaház magánénekesei.

Külföldi HIREK

— A bonni igazságszolgáltatás — úgy látszik — védi a gyújtogatókat. Csak tíz, illetve nyolc hónap börtönbüntetést kapott ugyanis két büntetett előleltű egyén, akik 1953. június 18-án a duisburgi KPD üzletházban tűzkárt okoztak.

— Williamsburgban egy fából épült házban a lobbányszerű tűz egy anyának és két gyermekének életébe került. A család két másik gyermekének még idejében sikerült az ablakon kiugrania. Az apát súlyos idegrohammal szállították kórházba.

— A hollandiai Zutphenben január 5-én éjjel 12 órakor leégett a gyermekotthon. Egy 3 éves gyermek a lángok áldozata lett.

— Rangoonban leégett egy tömegszállítás, úgyhogy 496 ember lakás nélkül maradt.

— Kuala Lumpurban, Malaya szigetén több mint 5 ezer ember vesztette el otthonát tűzkár következtében.

— Az angliai Leicestershire melletti bánya 3 aknájában — ahol mintegy 2 ezer bányász dolgozott — tűz ütött ki. Még a tűz kitörése utáni napokban is kérdéses volt, hogyan lehet megszervezni az oltást.

— Hét indiai vasúti munkás életveszélyes égési sebeket szenvedett egy olajszállító vonaton keletkezett tüznél.

— Szöulből jelenté az ADN hírgyűjtemény, hogy a Taisin-Ho nevű dél-koreai hajón keletkezett tüz következtében 70 utas közül 63 életét vesztette. A nagy kapkodás és a gyorsan terjedő lángok lehetetlenné tették a mentési munkálatokat.

— A nyugat-németországi Neukölnben két bandita súlyos szerencsétlenséget okozott két robbanást felrobbantásával. A robbanás következtében több lakóház erősen megrongálódott, egy utca járdája lesüllyedt, és néhányan súlyosan megsérültek.

A Községi Tűzoltótestületek megalakulásáról

Nagy érdeklődés és figyelem özi meg a tömörkényi községi tűzoltóság átszervezését. Itt működik ugyanis Csongrád megye — de főszóval az egész ország — egyetlen olyan községi férfi tűzoltócsapata, melynek parancsnoka S. ez a parancsnok csapatával még is jó eredményt ért el. Kültúrscsoportjuk nemcsak községünkben, hanem a környéken is sok díjnyertes estét szerzett a dolgozóknak. Szervezeteszerű lettemük megvan, s a területfelügyeleti szolgálattal már hosszabb idő óta eredményes munkát végez. A közönségben levő Kossuth TSZ-ben most szervezték meg a hét főből álló női tűzoltócsapatot.

A tűzoltószertár építése befejezésre került. A munkát a helyi KTSZ végzi, de a régi szertárát a tűzoltók tagjai pontolták le társadalmi munkával, s ezzel jelentős megtartást értek el.

Január 8-án ugyancsak mozgalmas napja volt Pest megye járási élkormányának. A községi tűzoltótestületek alapszabályának megtartására csaknem minden parancsnok megjelent a megye járási székhelyein. Megvitatották a testületek megalakulásának és a vezetőségek felállításának fontosságát.

A megyében az első Községi Tűzoltótestület Bernecebaráti községben alakult meg, ahol a vezetőségbe a járási tanács egyik tagja is beavasztották.

Vasád községben a Községi Tűzoltótestület elnökévé Benke István VB-elnököt, titkárnak Szalai István községi párttitkárt, pénztárnak Keszeg János tűzoltót és elnökönek Gy. Mészáros Károlyt, a helyi községi tűzoltóság egyik alapító tagját választották meg.

Tápiószőlőn is lelkes hangulatban választotta meg a községi vezetőséget, melybe a községi VB-elnököt, a községi párttitkárt és két községi tűzoltót választottak be. Az alakuló közgyűléseket — az ami tűzoltók segítségével és iratásával — ügyszólván mindenütt megszervezték meg. A közgyűlésen megjelentek a község vezetői, illetve képviselői, s a tűzoltóság tisztelettel köszöntötte. Január 23-ig a megyében 17 községben alakult meg Községi Tűzoltótestület.

A marcali alosztály beosztottai is igyekeztek a legújabb látást hozzáadni a tűzoltóságok új alakulásához. Az alosztályvezető után egy emberként láttak munkához, s január 17-ig a járás 31 községéből 16 helyen előkészítették a megtartották az alakuló közgyűlést.

A községi tűzoltóságok mindentűt megfogadták a Minisztertanács rendelkezését, s a közgyűléseken elmondott hozzászólások hangsúlyozták, hogy — ez a rendelet biztosítja a testületi munka fellendítését.

Az alosztály tagjai egyöntetűen ajánlották, hogy a járás területén február 15-ig befejezzék a Községi Tűzoltótestületek megalakulását.

AGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkesztő a szerkesztőbizottság.

Felolós szerkesztő: Bozseri Lajos tűzoltó főhadnagy.

Felolós kiadó: Közgazdasági és Jogtudományi Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség: VI., Bajcsy Zsilinszky-út 7. Telefon: 427-341.

OTE. bev. számla: 100.905.

Felolós Csalig Nyomda, Budapest. Felolós: Poroszká L.

Gyöngyöshalászon a január 15-én tartott alakuló közgyűlésen minden tűzoltó megjelent. Részt vettek a gyűlésen a tanács és a pártszervezet vezetői, a helyi iskola tanítója, valamint az alosztályparancsnokság részéről Bakondi István t. törm.

A közgyűlés elnökének Oláh István MDF csücsköt, a tanács dolgozóját, titkárnak László Ervin tanítót, pénztárnak és ellenőrnéket Kerekes Ferenc egyéni gazdálkodó, illetve Nagy István tag-közönségi tűzoltókat választotta meg.

A megalakulás alkalmával Komjáti Józsefné tanácselnök köszönetet mondott a tűzoltóság tagjainak áldozatkész munkájukért, melyet a község tűzvédelmét biztosították. S hogy munkájukhoz még jobban felkészülhessenek, a Községi Tűzoltótestület részére átadott egy helyiséget, mely ezzel az új testület otthona lett. Emellett ígéretet tett, hogy a tanács a tartalék fűdekből egy hold szőlőt ad át a testületnek megművelésre, melynek jövedelmét a testület tagjainak tűzoltóruhával való ellátásra fordíthatják.

A komáromi alosztályhoz tartozó Császár és Kerékteleki községekben is megalakult a Községi Tűzoltótestület. A közgyűlés lefolyása mindkét helyen azt bizonyította, hogy az előkészítés jó volt.

Keréktelekin a közgyűlés egyhangúan választotta meg a vezetőséget. Elnök Turi József általános iskolai igazgató, titkárnak Kopácsai Pál tanács-titkár, pénztárnak Héja József dolgozóparaszt, ellenőr Szóglai Lajos tűzoltó lett.

A közgyűlésen egyúttal megerősítették és kibővítették a területfelolós hálózatot is.

Somlószőlősen a községi tűzoltók színtes sűrűttek a január 17-i alakuló közgyűlés megtartását.

Mikor az előkészületi munkálatok során felkeresték Vági Mihály egyéni dolgozó parasztot, a községi tanács VB tagját, ezt mondotta:

— Igen nagyra becsülöm és értékelem a tűzoltóság tevékenységét, hiszen állandóan örökölködünk munkánk, otthonunk, életünk biztonságáért. Ezért vállalom szívesen a vezetőségi tagsággal járó, rám háruló feladatokat, ha megválasztanak.

Az új vezetőség a közgyűlés megtartása után nyomban a munkaterv kidolgozásához látott, hogy — mint Rakocs Antal igazgató-tanító mondotta —, tűzvédelmi és kulturmunka terén egyaránt rövid időn belül sikereket érjenek el a somlószőlősi tűzoltók.

Erden január 21-én tartották meg az alakuló közgyűlést.

Szegedi János községi parancsnok változta a tűzoltóság két és fél éves munkáját, majd ismertette a Minisztertanács rendelkezését.

A vezetőség megválasztása előtt Lékó László t. örgy., alosztályparancsnok elvtárs mondott rövid beszédet.

— Ez a tűzoltóság fennállásának két és fél éve alatt is bebizonyította, hogy életképes — mondotta többek között Lékó örnagy elvtárs. — E rövid idő alatt biztosították a szervezetszerű létszámot, jól működő területfelolós szolgálattal szervezték, kiváló úttörő-csapattal és zenekarral rendelkeznek. Ezért a most sorra kerülő vezetőségválasztásnál olyan elvtársakra adják a szavazatukat, akik mindenkor bátor kiállással képviselik a testület ügyét és a rendelet szellemében segítene a további eredmények elérésében.

S a jelölőbizottság jó munkát végzett. A tagság egyhangúlag elfogadta a bizottság javaslatát és a vezetőségbe Szépe György tanácselnököt, Hazenauer Dániel üzemi rendszert, Vaiter Frigyes és Hankó József községi tűzoltókat választotta meg.

A Dózsa SE küldött-közgyűlés elnöksége

SPORTHIREINK

A Dózsa SE II. országos küldött-közgyűlése

Január 22-én élen érdeklődés mellett tartották meg a Dózsa SE Szatmári úti székházában az egyesület II. országos küldött-közgyűlést.

Az elnökség nevében Jámbor János r. szds. elvtárs értékelte a Dózsa készenléti munkáját, majd ismertette az egyesület előtt álló feladatokat.

Többek között megállapította, hogy a minőségi és a tömegsport terén is egyaránt kétségtelen fejlődés tapasztalható. Számos sportág Dózsa-versenyzője ért el kiemelkedő eredményt, és évről évre növekszik a belügyi bajnokságon résztvevők száma is.

Ezután részletesen elemezte a még meglévő hibák okait. Rámutatott arra, hogy pl. a labdarúgó szakosztályok egyoldalú fejlesztése sok más — honvédelmi szempontból fontos — sportág elcsúszását eredményezte. Különösen helytelen volt a küzdősportok — az atlétika, a cselekvés, a birkózás és az úszás — elhanyagolása.

A jövő feladatairól szólva, felhívta a figyelmet, hogy az MKH-n és a Belügyi Spartakiádokon keresztül továbbra is a sportmozgalom tömegesítését kell elősegítenünk.

Jámbor elvtárs beszámolóját vita követte. A hozzászólók kiegészítették az elmondottakat és bírálták a Dózsa SE apparátusának gyakran hibás munkamódszerét. A felszólalók számos példával illusztrálták azt a súlyos hibát, hogy egyes sportolók még mindig megelégedési lehetőségek tekintik a sportot. Innen ered, hogy többen elhanyagolják szakmai munkájukat és túlzott anyagi követelésekkel lépnek fel.

A küldött-közgyűlés ezután megválasztotta a Dózsa SE új választmányát, melynek többek között tagjai lettek: Bartos Antal miniszterhelyettes elvtárs, Micskó Rudolf t. ezredes elvtárs, a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vezetője, Szilágyi János r. ezredes és Jámbor János r. szds. elvtársak, továbbá Hámosi Tibor, Boros Ottó, Bencze László, valamint Rajna Károly sportolók.

BUDAPEST

BIRKÓZÁS

Január 21-én kötöttfogásban, 22-én szabadfogásban mérték össze erejüket birkózóink a világhírű török válogatottnal. Kötöttfogású birkózóink 7:1 arányban diadalmaskodtak, de másnap a szabadfogású küzdelem során a török együttesnek ugyancsak 7:1 arányban sikerült visszavágnia az előző napi vereségért.

A magyar csapat egyetlen győzelmét Völgyi László t. fhdgy. a Dózsa versenyzője szerezte.

ASZTALITENISZ

Az alosztályok között folyó asztalitenisz bajnokságon pillanatnyilag a XXII. kerületi alosztály áll az élen, a második, illetve a harmadik helyet a VIII. és a IV. alosztály csapata foglalja el.

RÜPLABDA

A VIII. ker. Dózsa mindkét rüplabda csapata jól szerepel a kerületi bajnokságon. Az „A” csapat jelenleg a második helyet foglalja el, a „B” csapat pedig a harmadikat.

VIDÉK

EGER

Heves megyében a megyei Dózsa SK vezetőségébe két tűzoltó elvtárs is bekerült. A megyei elnökhelyettes Héra Attila t. fhdgy. elvtárs már eddig is igen jó munkát végzett és igénybe vette a vezetőség, valamint a csücskvezet segítségét. A Heves megyei alosztály és az egri tüzrendészeti alosztály valamennyi dolgozója az egyesület tagjai sorába lépetek. Az egri alosztályon megalakult sportcsoport bенеvezett a „Hámán Kató” ifjúsági versenyekre.

SZOLNOK

Kevés alosztályon végeznek olyan jó sportmunkát, mint a szolnoki. Ezt bizonyítja az is, hogy az 1955-évi belügyi bajnokságokon — az ország tűzoltóegyesületei közül — ök szerepeltek a legeredményesebben.

Az országos döntő során a Szolnok megyei főosztály sportolói által szerzett 35 pont közül a tüzrendészeti alosztály sportolói egymaguk tizenhatet szereztek. E kiváló teljesítmény alapján elnyerték a „Szolnok megye legjobb sportoló egysége” címet.

A tél folyamán sem szünetelt a sportélet a szolnoki alosztályon: beneveztek a városi teremküzlabda-bajnokságra. Az élen és eredményes sportmunka kialakításában nagy szerepe van Kerekes Gyula t. fhdgy. elvtársnak, a megye „legjobb sportkörü vezetőjének.”

Völgyi pontozással győzött Yauz ellen

A gépkocsivezető jelentkezik az ügyeletes műhelyvezetőnél...

a főszűrő tisztításával megkezdődik a motorvizsga...

ahol a legnagyobb figyelmet többek között a azalepek állítása...

... és az üzemanyagoló tápszivattyú ellenőrzése igényli

Ezután a gépkocsi elektromos berendezéseit vizsgálják át

Időszaki vizsga

Az időszaki vizsga biztosítja a gépjárműfcsakendők és egyéb szerek ütközését, a hibásodások feltárását és a megtalált hibák gyors kijávitását — éppen ezért a nagyobb károk megelőzését szolgálja. Az időszaki vizsgák — a műhely technikai felszerelésétől függetlenül — úgyszólván mindenhol végrehajthatók. Leglényegesebb az, hogy elvtársaink minden vizsga alkalmával a legaprólékosabban és legkörültekintőbben végezzék el a szerek átvizsgálását, mert csak így biztosíthatják azok üzemképességét és tartóságát. A lelkiismeretes időszaki vizsga nagymértékben hozzájárul felszerelésünk és ezen keresztül dolgozó népünk vagyonának megvédéséhez. Képeinken csak a leglényegesebb tennivalókat mutatjuk be.

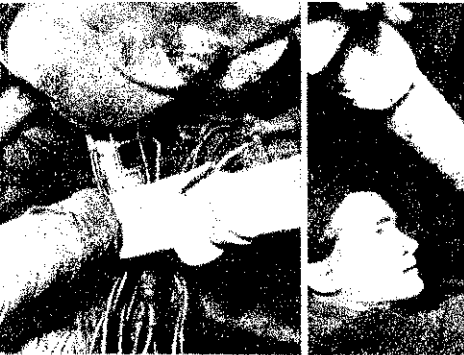
A rugólapok megvizsgálása is gondos munkát igényel

Majd a kormánykar lezorító csavarjainak...

és a tengelykapcsoló holtjátékának ellenőrzése...

a kardáncsukló, a csillagsavarak húzása...

a kardánfeltűggesztő csapágyak csavarjainak meghúzása...

a kézfék-huzal gondos ellenőrzése és állítása után következik...

a kardáncsukló-csillagok zsírzása...

az alváz lefűtése rozsdamentesítésre

A szivattyú átnézése során a száraz vákuumpróba...

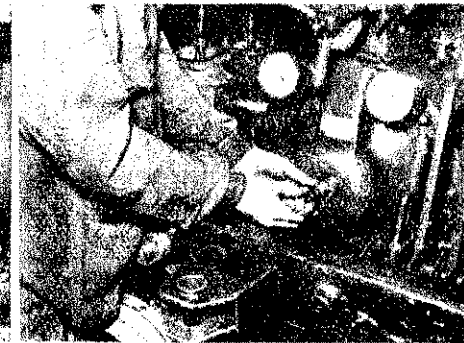
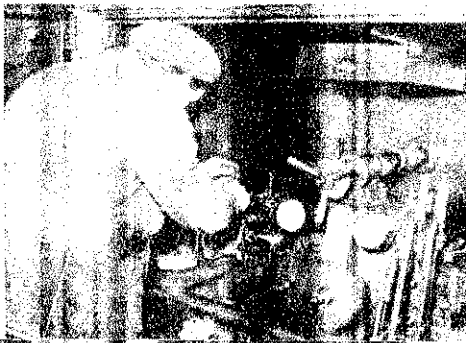
nyomócsonkok javítása és ellenőrzése igényel nagy figyelmet...

majd a szivattyútengely-vég zsírzása után...

még egy fékpróba után újjára engesztve a gépjárművet

A történelmi tanácskozás után

Befejezte munkáját az SZKP XX. kongresszusa

Véget ért a Szovjetunió Kommunista Pártja XX. kongresszusa, amelyet 12 napon át feszült figyelemmel követett az egész világ, s amely úgy vonul be a Szovjetunió és az egész emberiség történetébe, mint kiemelkedő jelentőségű esemény.

„Túlzás nélkül elmondhatjuk — állapította meg kongresszusi felszólalásában Mikojan elvtárs —, hogy Lenin halála óta a XX. pártkongresszus a legfontosabb kongresszus pártunk történetében. A lenini szellem és a leninizmus hatja át egész munkánkat és minden határozatunkat, mintha Lenin élne és közöttünk volna.”

A kongresszus meglepéssel állapította meg, hogy a nemzetközi fejlődésben gyökeres változások mentek végbe a szocialista béketábor állásainak megerősödése irányában. A szocializmus kilépett egy ország kereteiből és világszerte vált, míg a kapitalista világban, melynek iverete nagymértékben megszükkült, tovább fokozódtak a mélyreható ellentétek.

„A nemzetközi küzdőterén kiterjedt békeövezet» jött létre — mondotta Hruscov elvtárs —, amely Európát és Ázsiát szocialista, valamint nem szocialista, de békeszerető áramait egyaránt magában foglalja. Ez az övezet a földkerekség óriási térségeit foglalja át. Területen majdnem másfél milliárd ember, vagyis bolygónk lakosságának többsége él.”

A kongresszus lenini szellemben felmértve a nemzetközi küzdőterén beállott mélyreható történelmi változásokat, új elméleti tételeket is dolgozott ki. Nyomatékosan hangsúlyozta annak a lenini tételnek igazságát, hogy ameddig az imperializmus létezik, megmarad a háború kirobbanásának gazdasági alapja, de rámutatott arra is, hogy ma már a háború nem végszükszerűen elkerülhetetlen. Oly nagy társadalmi és politikai erők küzdenek ma már a békéért, amelyek képesek megakadályozni a háborút, ha éberren és harcra készen, egységfrontba tömörülve harcolnak a békéért.

Teljesen nyilvánvaló, hogy az emberiség békereményeinek legfőbb alapja a szocialista tábor, elsősorban a Szovjetunió hatalmas anyagi, politikai és erkölcsi ereje. Eppen ezért van rendkívüli nemzetközi jelentősége is annak a ténynek, hogy a szovjet nép világra szóló győzelmet aratott az ötödik ötéves terv túlteljesítésével, s most készen áll arra, hogy történelmileg rövid idő alatt békés gazdasági verseny révén megoldja legfőbb gazdasági feladatát: utolérje és túlszárnyalja a legfejlettebb kapitalista országokat az egy főre jutó termelésben.

Ez a történelmileg páratlan építés a szovjet nép jólétének szakadatlan növelését szolgálja.

„Nincs messze az az idő — mondotta Hruscov elvtárs —, amikor a Szovjet-

unióban széles körben szolgálja majd az embert az atomenergia, a modern tudomány és a technika többi vívmánya, még teljesebben aknázzák ki a föld mélyének kincseit, leigázzák a hatalmas folyókat, új óriási földterületeket hasznosítanak, mindez biztosítja a közszükségleti cikkek bőségét. Meggyőződésünk, hogy történelmileg rövid idő alatt iparosodik a hatalmas Kína, a szövetkezés alapján magas színvonalra emelkedik mezőgazdasági termelése. Jelentősen előre haladnak a szocializmus útján az összes népi demokrátiák államok.”

A munkások és alkalmazottak reálbérének mintegy 30 százalékos, a parasztok reáljövödelmének legalább 40 százalékos növelése, a 205 millió négyzetméter állami összgeből beépítendő lakóterület, az áttérés az általános középfokú oktatásra, a hétéves munkanap bevezetése, a dolgozók alacsony fizetésű csoportjai munkabérének emelése — mind erről ma már elfogadott határozat beszél, holnap pedig a szovjet nép életének tényei fognak beszélni.

Bár hazánk gazdasága még csak átmeneti gazdaság, erőforrásaink és technikai bázisunk jóval szűkebb, mint a Szovjetunióé — a technikai fejlődés, a gazdaságosság fokozása, a népgazdaság vezetésének javítása szempontjából számunkra is elsőrendűen fontosak a XX. kongresszus tanulságai. Ha megfelelően alkalmazzuk viszonyainkra a lenini elveket és munkastílust megtestesítő XX. kongresszus tanulságait, még sikeresebben haladhatunk előre a szocializmus építése, a népjólét növelése útján.

Az imperialisták minden reménykedése és próbálkozása ellenére a világ kommunista pártjainak példaképe, a Szovjetunió Kommunista Pártja ma erősebb és egységesebb, mint bármikor volt. A kongresszus meglepéssel állapíthatta meg, hogy a központi bizottság nagy munkát végzett a pártélet lenini normáinak hely-

Az SZKP XX. kongresszusának tanácskozása nekünk, magyar kommunisták számára nagyszerű példát mutatott a marxizmus-leninizmus alkotó alkalmazására. Megtett nagy ügyünk diadalmas igazságában, a jövőbe vetett hatalmas bizalommal el bennünket, népünk még odaadóbb szolgálatára lelkesítő nagyszerű távlatot fel előttünk. Kommunista kötelességünknek tartjuk, hogy népünk javára és bízására minél többet, minél mélyebben merítsünk az alkotó leninizmus nagyszerű kincsestárából.

reállításáért, a párton belüli demokrácia fejlesztéséért, a kollektív vezetés kitartó megvalósításáért.

A kongresszus egész munkáját a „Szovjetunió és az egész emberiség történetébe, mint kiemelkedő jelentőségű esemény” hatotta át. A kongresszus óvott a „háború veszélyes hangja” és felhívott minden pártszervezetet a munkamódszereinek szakadatlan tesztelésére.

A kongresszus határozatából megköveteljük az a lenini igazság is, hogy a párt előtt álló feladatok sikeres teljesítésének legfontosabb feltétele: a megalapozott kapcsolat a dolgozók leghatalmas tömegeivel.

A lenini stílusú ideológiai munka magában a kongresszus mutatta a legnagyobb példát. A beszámoló és felszólalások a gyakorlatban mutatták meg, hogy az építés bonyolult problémáit a marxizmus-leninizmus világánál megoldható. A 12 napos kongresszus évekre szóló leti munkásságot fejtett ki — tanulság nem csupán a Szovjetunió, hanem az egész nemzetközi munkásmozgalmak számára.

Az SZKP XX. kongresszusa határozottan világviszhangot keltett. A Man Guardian c. angol lap szemléiről: „...a szovjet külpolitikának a kongresszus határozatában lefektetett elvekből visszhangot keltenek majd közöttük a gyarmati és semleges országok.”

A Die Welt c. német lap moszkvai számításának cikkét közli N. A. Bulganin beszámolójának kongresszusi változatát: „Semmi kétség sem fér ahhoz, hogy a szovjet gazdaság termelési kapacitása háború befejezése óta eltelt 10 év alatt rendkívül megnövekedett és a termelés is lényegesen fokozódott” — lapítja meg többek között a tudósítást.

„A Szovjetunió politikája, amely a béke mellett élésre és a kérésre békés versengésre, valamint az egyenlőség és a kölcsönös előnyök érdekében valamennyi országgal folytatott tárgyalások cseréje és együttműködésére és a helyzetet teremt a nemzetközi életben” — írta Walter Lippman, a New York Tribune hasábjain.

A St. Louis-i Post Dispatch beszámolójának tanulsága szerint: „a közvélemény határozottan az aktív békepolitikáért hangolja”.

E józanabb hangok és megnyilatkozások mellett azonban számos olyan vélemény is hallható, amely továbbra sem tevételesen elősegíteni a békés együttélés ügyét. Gruenther tábornok az Atlanti Szövetség főparancsnoka jelentette: tart a nemzetközi felelősségétől, mert „nehéz lesz a nemzetek együttműködését megvalósítani”.

A néperért
tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Éljen és virágozzék a magyar-szovjet barátság!

Az idén nyolcadszor ünnepeljük a Magyar—Szovjet Barátság Hónapját. Nyolc évvel ezelőtt, 1948. február 18-án kötöttük meg a Szovjetunióval a barátsági és kölcsönös segélynyújtási szerződést. Népiünk ekkor végeleg választott a két világ, a két jövő és a kétfajta életsors között. S ezen az évfordulón is — mint annyiszor — hatalmas eredményeink láttán büszkén elmondhatjuk, hogy jól ilasztottunk.

Bár csak a felszabadulás után három évvel kötöttük a szerződést — a magyar—szovjet barátság a felszabadító harcokban, vérben és tűzben született. A szovjet hadsereg hódítóként, hanem szabadítóként kelt át a Kárpátokon a Tiszán, s így lett a szovjet katonák vérével kivívott magyar szabadság a szovjet—magyar barátság és szövetség ilárd alapja.

A magyar—szovjet barátságnak felmérhetetlen jelentése van az országnak, az egész magyar nép számára. A felszabadításon túl szabadságunk tíz esztendeje alatt békénk függetlenségünk erős pajzsa volt a Szovjetunió. A Szovjetunió vezette béketáborban országunk a békéért küzdő népek fegyvertársaként küzdött. A szerződés maga is hangsúlyozza ezt, amikor az első pontja kimondja: „A Magas szerződő Felek kötelezik magukat, hogy együttesen igénybe esznek minden rendelkezésükre álló eszközt arra, hogy iküszöböljék bárminő, Németország vagy bármely más, ele közvetlenül vagy akármilyen egyéb formában szövetezett állam részéről megismétlődő támadás veszélyét... a gőszintédbben részt vesznek a népek békéjének és biztonságának fenntartására irányuló minden nemzetközi akción.”

Népiünk saját történelme tanította meg arra, hogy békét csak harcban lehet megvédeni. Népiünk hosszú évázadokon át harcolt a török és a német hódítók ellen. Légy frissebben élnek emlékeztetésben a hitleri fasizmus pusztásai. A háborús erők azonban még nem semmisültek meg. vszázados ellenségeink utódai ma az amerikai imperialisták, akik mindenáron szeretnék ránk szabadítani az országot, kikiseprűzött áruló gyárosokat, földbirtokosokat és nyilas szolgálokat. Letagadhatatlan bizonyítékaik ennek az amerikai kormánynak nemrégiben — kémei védelmében — üldött jegyzéke, továbbá a léggömbhadjárát, amelyet a özelmúltban a Szovjetunió és a népi demokráciák, köztük azánk ellen is indított.

Mindezek azt bizonyítják, hogy a magyar népnek szüksége van igazi barátokra és szövetségesekre. Ennek a szövetségnek a kifejezője a varsói barátsági, együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződés, amelynek gyancsak a közelmúltban volt a politikai tanácskozása.

Az elmondottakon túl hatalmas jelentőségű a magyar—szovjet barátság a gazdasági együttműködés szempontjából is. Nincs szocializmust építő munkánknak egyetlen olyan erülete sem, ahol ne éreznénk, tapasztalánk állandóan barátai támogató erejét. A szocializmus, majd a kommunizmus nagyszerű példájával, mint a marxizmus—leninizmus anításának gyakorlati megvalósulásával, tanácsokkal, szakmberekkel, nyersanyaggal, gépekkel és egyéb műszaki segítőeggyel, a tudomány és a kultúra minden területén segíti a munkánkat. A szocialista tervegazdaság megszervezését, a szocialista iparosítás végrehajtását, népgazdaságunk endktívül gyorsütemű fejlesztését, új gyáraink egész sorának létrehozását azért oldhattuk meg, mert a Szovjetunió egített bennünket.

A magyar—szovjet barátság kedvezően érezteti hatását a tűzrendészet területén, a tűzoltóság munkájában is. A szovjet tűzoltóság eredményeinek, tapasztalatainak felhasználása már eddig is nagy segítséget adott a tűzrendészet fejlesztéséhez. Gondoljunk csak az instruktori szolgálat bevezetésére, az újrendszerű taktikai gyakorlatokra és a különböző szovjet szakkönyvek felhasználására stb. Nagy segítséget jelent számunkra, hogy több tűzoltótiszt elvtárs tanulmányúton vehetett részt a Szovjetunióban, és egy másik küldöttségünk is nemrégiben tért haza a Szovjetunióból, ahol sok hasznos, a tűzoltóságunk számára igen értékes tapasztalatot szerzett.

A magyar—szovjet barátság jelentőségét hatalmas méretekben megnöveli az SZKP XX. kongresszusa. A kongresszus méginkább aláhúzza a szocialista tábor országainak barátságát, együttműködését. A kongresszusi beszámolót tanulmányozva, az évforduló alkalmával különös erővel érezzük, mit jelent a Szovjetunió és a népi demokráciák testvéri barátsága. Hruscsov elvtárs a XX. kongresszusi beszámolójában erről többek között a következőket mondotta:

„A testvéri együttműködés szálait erősítve, a szocializmus országai önzetlen segítséget nyújtanak egymásnak gazdasági fejlődésükben. A szocializmus országainak kölcsönös kapcsolatai gyökeresen különböznek a kapitalista világban fennálló kapcsolatoktól. A Szovjetunió jelenleg szerződések alapján 391 vállalatot és több mint 90 külön műhely és berendezés építéséhez nyújt segítséget a népi demokratikus országoknak. A népi demokratikus országoknak a lehető legkedvezőbb feltételek mellett összesen 21 milliárd rubel összegű hozzájárulást hitelt nyújtunk. A Szovjetunió az atomenergia-termelés megindításában és békés felhasználásában is segíti a baráti országokat.”

A többi népi demokrácia népeivel együtt a mi népiünk is nagy meglepéssel értesült arról, hogy az SZKP kongresszusi beszámolójában a párt legfontosabb feladatai közé sorolja a népi demokratikus országokhoz fűződő baráti kapcsolatok további erősítését.

A gazdasági együttműködés, a barátság jelentőségét felmérhetjük iparunk és mezőgazdaságunk erősödésén. Ezek az eredmények statisztikai adatokban és számokban is kifejezhetők, de semmiféle statisztika, semmiféle számok nem fejezhetik ki azt, milyen felbecsülhetetlen értéke van számunkra a Szovjetunió Kommunista Pártja s a kommunizmust építő szovjet nép tapasztalatainak, s milyen hatalmas erővel hatnak építőmunkánkban a leninizmus éltető eszméi.

Az SZKP XX. kongresszusa a marxizmus—leninizmus szellemében tovább erősíti a szocialista tábor barátságát, így a magyar—szovjet barátságot is, s további útmutatást, perspektívát ad a szocializmus építéséhez. Új sikerek forrása az SZKP XX. kongresszusa, amely a marxizmus—leninizmus alkotó alkalmazásának nagyszerű megnyilvánulása volt.

A magyar—szovjet barátsági szerződés nyolcadik évfordulóján ünnepi szóval köszöntjük a Magyar—Szovjet Barátsági Hónapot, az együttműködési és kölcsönös segélynyújtási szerződést, amelyből a magyar munkások, parasztok, egész dolgozó népiünk hősi munkájával párosulva, új, szebb magyar élet fakadt. Abban a biztos tudatban erősítjük tovább ezt a barátságot, hogy ez a magyar nép számára a szabadság és a jólét, a béke és a szocializmus egyetlen győzelmes útja.

ŐRSÉG- ÉS RAJPARANCSNOKAINK FELADATA a fegyelem megszilárdításában

Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság és területi szervei — szorosan együttműködve a tűzoltó-pártalapszervezetekkel — az elmúlt év során számos intézkedést tettek a személyi állomány fegyelmi helyzetének javítására. Ez a törekvés nem volt eredménytelen: a legtöbb egységen növekedett az elvtársak öntudata, helytállása, áldozatvállalása, s mindez a szolgálat jobb, fegyelmezettebb ellátását eredményezte.

A fegyelmi helyzet javulása azonban nem általános jellegű: vannak olyan egységek is — sajnos nem csekély számban — ahol még mindig nagymérvű a beosztottak főleg szolgálati vétségéből, hanyag, felelőtlen munkából, ittasságból és parancsmegtágadásból eredő fegyelemsértése. Pedig ez az állapot megengedhetetlen, mert gátolja a minden tekintetben igényesebbé vált tűzrendészeti munka, a tűzoltói szolgálat eredményességét.

Az egyes egységeken tapasztalható fegyelmi helyzet elégtelenségének oka a pártpolitikai munka gyengesége mellett, főleg a nevelés, a beosztottakkal való rendszeres és helyes foglalkozás, törődés hiányában gyökeredzik.

Azonban befolyásolja az a liberalizmus is, amely egyes parancsnokaink és tisztjeink, de nem utolsósorban tiszthelyetteseink többsége részéről még mindig tapasztalható a Szolgálati Szabályzatban előírt s az Esküben vállalt kötelezettségek betartásában és betartatásában.

A fegyelmi helyzet színvonalának elégtelensége elsősorban a parancsnokok és a tisztek felelősségét veti fel élesen, jóllehet az alacsonyabb beosztású, de végeredményben „parancsnoki” szolgálatot ellátó elvtársak felelőssége sem kisebb jelentőségű, főleg a beosztott tűzoltó elvtársak fegyelmének szempontjából. S itt elsősorban az őrségparancsnok és rajparancsnokok felelősségére gondolunk.

Őrség- és rajparancsnokaink azok a felelős személyek, akik mint a parancsnok legközvetlenebb segítőitársal nap mint nap ott élnek a beosztottak között és feladatkörükönél fogva a napi foglalkozási rendben foglaltak szerint irányítják, vezetik, ellenőrzik azok szolgálati ténykedéseit, továbbképzési és egyéb foglalkozásait. Emellett beosztottaik szolgálati és alakí fegyelméért, a laktanyarendért s általában a szabályzatokban, parancsokban és utasításokban foglaltaknak a végrehajtásáért és végrehajtatásáért is felelősek. Ezek a körülmények határozzák meg alapvetően őrség- és rajparancsnokaink helyét és szerepét a személyi állomány fegyelmének javításában.

Ezek után

vizsgáljuk meg, hogy őrség- és rajparancsnokaink hogyan, mi módon illeszthetik meg helyüket és tölthetik be szerepüket a beosztottak fegyelmének javításában, szilárdításában.

Mindenekelőtt legyenek igényesek! A parancsok és utasítások betartásában, végrehajtásában támasszanak messzemenő igényességet elsősorban önmagukkal, de nemkülönben a beosztottakkal szemben is. Minden erejükkel, legjobb tudásukkal törekedjenek a kapott feladatok megoldására, de ugyanakkor gondoskodjanak azoknak a beosztottak részéről történő kifogástalan, minden igényt kielégítő végrehajtásáról is. Ezzel kapcsolatban különösen fontos annak szem előtt tartása, hogy nem elég a parancsot kiadni, hanem végrehajtását minden esetben meg is kell követelni. Ennek elmulasztása a fegyelmezetlenség egyik forrása. Ugyanis ha a beosztottak azt látják, hogy a kiadott parancs, utasítás végrehajtását egyáltalán nem, vagy csak felületesen követelik meg, akkor lassan „leszoknak” a végrehajtásról is: ez pedig végső fokon a parancsnoki tekintély lejáratásához, s a fegyelem meglazulásához vezet.

Az igényességgel kapcsolatban még azt is szükséges megjegyezni — s ez rendkívül fontos —, hogy az minden esetben a beosztottak megbecsülésével, a róluk való gondoskodással párosuljon.

Sajnos, még több helyen találkozunk olyan parancsnokokkal, akik ridegen bánnak a beosztottakkal, nem gondoskodnak problémáik megoldásáról, jogos sérelmeik és panaszaik orvoslásáról. Az ilyen lélektelen, bürokratikus megnyilvánulások valósággal rombolják a parancsnoki tekintélyt és gátolják a fegyelemre irányuló munka sikerét. Őrség- és rajparancsnokaink tehát az igényesség mellett gondoskodjanak messzemenően a beosztottak tiszteletben tartásáról, szolgálati, egyéni és egyéb problémáik meghallgatásáról, megoldásáról. Tartsák állandóan szem előtt Makarenko — a nagy nevelő — megállapítását: „... a lehető legtöbbet követelni az embertől, de ezzel együtt a lehető legtöbb tiszteletet adni neki”.

Igen sokoldalúan és felelősségteljesen vetődik fel őrség- és rajparancsnokainknak a fegyelem javításában betöltött szerepe a továbbképzés rendszerében is. Elsősorban az ő következőket munkájukon múlik az elméleti és a gyakorlati továbbképzés eredményessége.

s az, hogy ez mennyiben járul hozzá a beosztottak fegyelmének szilárdításához. A továbbképzés nem öncélú, tehát nemcsak azt a célt szolgálja, hogy a tűzoltói szolgálat egy-egy részletterületén (pl. megelőző tűzrendészet, taktika stb.) tegye jártassá a tűzoltót, hanem azért, hogy feladatot szab és megtanítt a feladat megoldásának módjára — fegyelemre is szoktatja a tűzoltót és hozzájárul fegyelmezett magatartása kialakításához. Őrség- és rajparancsnokaink tehát — mint a legtöbb továbbképzési foglalkozás vezetői — feltétlenül használják ki a fegyelemre való nevelés-

nek, a fegyelem javításának ezt a lesegét. Ne tőrjék — de saját maguk szemében sem —, hogy a továbbképzésméleti foglalkozásai — az esetenként: lületes felkészülés, az érdektelenség következtében — elsikelyesedjenek, a korlatok pedig — főleg a kényszerűnott végrehajtás folytán — ellaposnak. Használják ki a továbbképzés minden percét, tartsanak világos, érdeklődő szemléletes foglalkozásokat, és ne engedjék a beosztottak figyelmét elkalandozni a módszerrel érdeklődést keltene a beosztottakban a továbbképzés felébresztik a mély és szilárd ismeret szerzésére irányuló aktív törekvésüket kialakítják bennük a tűzoltói hivatás szeretetét. Tanulásként szűrjük le és tartsuk mindenkor szem előtt: mennyi továbbképzési órág követelmény maradéktalan végrehajtása megtehető a fegyelmezett magatartást, de utakkor egyben alapvetően hozzájárul a fegyelmezett magatartás kialakításához.

A továbbképzés mellett a fegyelem szilárdításában a napi foglalkozási rend, a laktanya betartása, illetve betartatása is igen nagy jelentőségű. Ez a feladat is elsősorban őrség- és rajparancsnokainkra hárul.

A napi foglalkozási rend és a laktanya rend betartásának szigorú megkövetelése olyan tulajdonságokat fejleszt a tűzoltókban, mint pl. a pontosság, a tonás külső, a tettekeség, a rendtisztaságszeretet stb., s mindez a fegyelmezett magatartás kialakítását, a fegyelmű szolgálatellátást teremti meg. A napi foglalkozási rendnél lényeges az időpont betartása, de különösen fontos az a foglalkozások megfelelő tartalommal megtöltése. Ennek érdekében tehát laktanyai sítani kell, hogy pl. az alakí kiképzés vagy a taktikai gyakorlatokra, nemcsak a különböző elméleti foglalkozások fordított időt, annak minden percét kihasználják, ne pedig beszélgetéssel vagy a tárgyaktól teljesen független ténykedéssel töltsék el. A laktanyai betartása szintén elengedhetetlen körülménye a fegyelem javításának, mert külön el sem képzelhető a fegyelmezés külsőségeiben is tetszetős egység.

Az előmondottak során főleg a fegyelem, a fegyelemre nevelés egyes formált elemeit. Azonban azt is szükséges szem előtt tartani, hogy a fegyelem alapvető tartalmát elsősorban a politikai öntudat adja meg.

Eppen ezért őrség- és rajparancsnokaink állandóan és szüntelenül tevékenykedjenek a beosztottak politikai képzésének növelésén, hogy ezáltal megtegyék őket a politikai öntudat megfelelő színvonalának elérésére. Ezt az elveket pillanatra se tévesszék szem elől, csak így tudják megoldani a fegyelmű megszilárdítása terén előttünk álló feladatokot. S arról sem szabad megfeledkezni, hogy munkájuk csak akkor teljesíti az elveit, ha mindez a fegyelmű egység élet- és vagyontvédelmi szolgálatának eredményeiben mutatkozik meg.

ÚJ FELADATOK ELŐTT

Országos értekezletet tartott a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság

A Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnoksága február 14-én több mint száz tűzoltó vezető-funkcionárius részvételével országos értekezletet tartott. Az értekezletnek egy napirendi pontja volt: MICSKÓ RUDOLF tüz. ezredes elvtárs, parancsnokság vezetőjének beszámolója az 1955-ös év munkájának értékeléséről és az 1956-os év feladatainak megjelöléséről.

Az elnökségben helyet foglaltak Gábr Mihály elvtárs, a belügyminiszter első helyettese, Fekete Károly miniszterhelyettes-elvtárs, valamint az MDP és a társ-szervek képviselői.

Az értekezletet Balázs József tüz. szds. elvtárs nyitotta meg, majd felkérte Micskó ezredes elvtársat a beszámoló meg-tárasára.

Beszámolója elején Micskó elvtárs fog-kozott a jelentősebb küll- és belpoliti-kérdésekkel, majd ismertette azokat legfontosabb feladatokat, melyeket az

Micskó ezredes elvtárs felolvassa a miniszteri parancsot

1955-ös évben pártunk határozatai és a miniszter elvtárs parancsai tüzetek fel-átul a tűzoltóság elé.

A továbbiakban a tűzrendészet által-ás fejlődéséről és a tűzoltóság külön-öz feladatainak elvégzéséről beszélt. E-adatak közül külön kiemelte a szabály-tesési eljárások eredményeit és hiányos-zaikat, valamint a községi tűzoltóságok stűletű átszervezésével járó munkák ntosságát.

Ezután az évi országos tűzkárstatisztika krében részletezte mutatta be az egyes tűheteken az előző évhez viszonyított kikenést, s ugyanakkor hangsúlyozta, gy a jövőben sokkal nagyobb gondot ll fordítani a tűzkezelési okok pon-és szakszerű megállapítására. A foko-ot megelőzési munka érdekében felso-rt azokat a hiányosságokat, melyeket zrendészeti szerveinknek a legsürgöseb- n ki kell javítaniuk.

A továbbiakban beszélt a kádermunka ntosságáról, a pártszervezetek és a po-ikai munkások feladatairól, valamint a veelés kérdéséről.

— Sajnos, testületünk fegyelmi helyze- nek megjavítása terén nem értünk el molyabb eredményeket — mondotta

többek között Micskó elvtárs. — Pozíti- vuma ennek a munkának az, hogy a KV márciusi határozata óta a parancsnokok általában keményebben és következe- sebben jártak el a fegyelmezetlenkedők- kel szemben.

Ezután beszámolt a szakoktatás ered- ményeiről és a tűzoltóság felszereléseinek fejlesztési kísérleteiről és fontosságáról.

— Összegezve megállapítható, hogy a múlt évi feladatok végrehajtása terén az osztályparancsnokságok, az alegy- ségek és személyi állományunk túl- nyomó része eredményesen végezte munkáját.

Ennek következménye, hogy csökkent a tűzesetek száma, kárértéke, fokozódott tűzoltó elvtársaink politikai és szakmai képzettsége, s igen sok feladatot mara- déktalanul hajtottunk végre. Az elért eredmények azt igazolják, hogy a tűzoltó- ság és a tűzrendészeti szervek jó úton járnak a tűzrendészet továbbfejlesztése terén.

Ebben a szellemben és még fokozottabb lendülettel kell végeznünk további mun- kájukat, mert a tűzrendészet fejlesztését szolgáló feladatoknak eddig csak kisebb részét hajtottuk végre és a további felada- tok semmivel sem lesznek könnyebbek, mint az eddigiéek voltak.

Pártunk, kormányunk és dolgozó né- pünk számít a tűzoltók jobb, oda- adóbb és harcosabb munkájára. Szá- mít arra, hogy a tűzrendészeti szer- vek vezetői és beosztottai népünk aktív támogatásával megoldják nehéz, de nagyszerű feladataikat

— fejezte be beszámolóját Micskó elvtárs.

A beszámoló után Micskó tüz. ezredes elvtárs felolvasta a belügyminiszter elv- társ 12. számú parancsát, mely az 1956-os évre a tűzoltóság legfontosabb feladatait szabja meg.

A beszámolót és a miniszteri parancs ismertetését hozzászólások követték. Több parancsnoksági osztályvezető és dolgozó, osztályparancsnok, politikai helyettes és alosztályparancsnok mondogta el munkája eredményét és hiányosságait. A hozzá- szólók úgyszólván egyöntetűen ígéretet tettek, hogy ebben az évben a párt és a kormány határozatait, valamint a minisz- teri parancs és az értekezleten kapott szempontok alapján végzik majd terüle- tükön a tűzrendészeti munkát.

Bucsi Gábor elvtárs, a KV adminisztrá- tív osztályának munkatársa megállapí- totta, hogy a beszámoló helyesen foglal- kozott a párt- és politikai munka kérdé- sével.

— Valóban, jelentős mértékben erősöd- tek a tűzoltó-pártszervezetek és nagymér- tékben javult a politikai munka tartalma — mondotta többek között Bucsi elvtárs —, azonban az eredmények mellett az az egyik legnagyobb hiányosság, hogy sok helyen a szakmai és a politikai munka

Gábr Mihály elvtárs hozzászólásában sok hasznos útmutatást adott

két síkon mozog, mert a parancsnokok ugyan igénylik a pártszervezet segítségét, de ugyanakkor nem adnak elegendő se- gítségét a pártszervezet munkájához.

A továbbiakban felhívta a figyelmet a politikai munkában jelentkező mechaniz- mus veszélyére. Bírálta a Parancsnokság illetékes szervének ellenőrző módszerét és hangsúlyozta:

fokozottabb mértékben kell támogatni az új vezetőségeket, hogy a pártszervezeteknek a szakmai munka elősegítése legyen legfontosabb feladatuk.

Gábr Mihály elvtárs, a miniszter első helyettese felszólalásában sok hasznos út- mutatást adott az értekezlet résztvevőinek további munkájához.

— A beszámolóból és a hozzászólások- ból megállapítható, hogy ez az értekezlet hasznos volt — mondotta beszéde elején Gábr elvtárs. — Az elmúlt évben tűz- rendészeti szerveink eredményes, derekas munkát végeztek. Ezért az eredményért az egész tűzoltóságnak köszönetet mondok. Az elmúlt év tűzkárstatisztikája — 1954-hez viszonyítva — jelentős csökke- nést mutat, de ezek a számok még további feladatokat vonnak maguk után.

A népi tűzoltóságnak, melyet a párt emelt fel és formált, 1956-ban gyökeresen meg kell változtatnia az ország tűzrendészeti helyzetét. Ez pedig most még nehezebb feladat lesz, mint a múlt évben, mert a második ötéves terv fokozott feladatokat ró mind az ipar, mind a mezőgazdaság terén mind- annyiunkra.

Ezután részletezte az ipar, a mezőgazda- ság és a propagandamunka területén reánk váró feladatokat, majd beszédét így fe- jezte be:

— Hogy az eredmények nagyobbak le- gyenek, tovább kell javítani a vezetést a Belügyminisztériumtól az alegységekig. Nagyobb aktivitást, fokozott ellenőrzést, több önállóságot követelünk! Meggyőző- désem, hogy ha minden tőlünk telhetőt elkövetünk, amit a párt és a kormány vár tőlünk, akkor egy esztendő múlva még több eredményről számolhatunk be.

Az értekezlet több, az 1955-ös évben kiváló munkát végzett elvtárs jutalmazá- sával fejeződött be.

Számos, jó munkát végző elvtárs részesült jutalomban

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról

X

Harkovi látogatásunk munkaprogramjában szerepelt a gyermektűzoltóraj (junné kommando) meglátogatása. A Gorkijról elnevezett kultúr- és pihenőparkon keresztül — mely a nagyvárosnak elragadóan szép része — vezetett az út Harkov legkisebb lakóinak örömteli életéről hangos gyermeknegyedébe. Bár a gyermekpark kapujától nem volt messze a tűzoltóraj épülete, mégsem jutottunk el célunkhoz túlságosan gyorsan. Így lett volna mindenkivel, hiszen lehetetlen volt nem megállni pl. abban az üdezőld parkrészen, ahol egy fiatal komszomolista leány mintegy kétszáz gyermeknek és kb. ugyanannyi szülőnek az orosz partizánok életéből gyönyörű elbeszéléseket és lebilincselő történeteket mesélt. A leány mikrofon nélkül beszélt és mégis mindnyájan jól hallottuk őt. Még az anyjuk térdén ülő kis hallgatók is nagy figyelemmel kísérték szavait.

A szokatlan csend állított meg bennünket egy másik helyen, az évszázados tölgyek tövében. Figyelemünket bizony alaposan lekötötte amit láttunk. A sakkbajnokság jelöltje játszott húsz fiatal ellen. A fiatal fiúk komolyan vették a játékot, hiszen gyakorlott mesterrel álltak szemben, ezért minden húzást alaposan át kellett gondolniuk. Minket azonban a mestersakkozó komoly arca lepett meg. Elmélyülten követte a húsz sakkasztalán kialakult helyzetet s egyetlen ellenfelét, még a leggyengébbet sem becsülte le. A hangszóró tájékoztatott bennünket arról, hogy a mester nyolc játszmát már megnyert, de még tizenkét játékos bátran helytál a gyakorlott mester minden támadó változatával szemben. Vélünk együtt néhány száz fiatalabb és idősebb néző a játékot is figyelte.

Vezetőink nem engedték meg, hogy a játszmák kimenetelét megvárjuk, bár nagyon csábított annak a reménye, hogy valamelyik fiatal talán mégis nyerőként kerül ki a küzdelemből.

De még így sem jutottunk el végcélunkhoz. Nem mehettünk el egy másik ligetcsúcs mellett, ahol a legkisebbek vidáman játszadoztak hintalovakon, tarka-barka kacsákon és kakasokon, hattyúkon és nyulakon. Persze a szomszédos úszómedencénél is megálltunk, amely tele volt fiatal, napbarnított testekkel, kis vitorlásokkal, kacsákkal, teknősbékákkal. A medencében olyan érdekléscsúszó „tengeri csata” folyt, hogy még kísérőink is megfelleltek az időről. Sohasem éltem át tengeri csatát, de azt hiszem az itt látott felér bármelyikkel. Először még bizonyos szabályok szerint

harcoltak az útközveti ifjú részvevői, de aztán felbomlott a csatasor, a hajókat sorukra hagyták — a tengernagyok, kapitányok és matrózok közelharcba kezdtek férfi a férfi ellen. Az alaposan lefröcskölt mamák elérkezettnek látták az időt, hogy közbeavatkozzanak. Mi azt már nem vártuk meg, miként értékelik majd a mamák ezt a tengeri csatát, hanem nekivágtunk utunk utolsó szakaszának, s végre mégis eljutottunk a legfiatalabb szovjet tűzoltókhoz.

A szertár előtt őrség áll, és a torony harmadik emeletén is megcsillan a szolgálatos őrsisakja. A sakkozók, a kis tengerészek, a padokon képeskönyvvel a kezükben pihenők nyugodtak lehetnek, a toronyban szolgálatot teljesítő fiúcska ügyel az egész gyönyörű gyermekbirodalom tűzbiztonságára. Az osztály parancsnoka jelentést tesz vezetőinknek, és meghív bennünket a szertár megtekintésére. Nincs még tizenkét éves és szerényen elárulja, hogy az iskolaévet kitüntetéssel végezte.

A legénység — pontosabban a fiúk — előírások öltözetben és sisakban a ma szolgálatos váltást képviseli. Nevüket a szolgálati táblán láthattuk a váltások elosztásában. A szertár belseje olyan komoly és ütőképes, mint ahogy azt a felnőtt tűzoltók szertáraiban láttuk. A falakon figyelmet felkeltő felhívásokat, sikertűzplakátokat láttunk, amelyek a park több tizenegyzernyi látogatóját a megelőzés alapkérdéseiről oktatják ki. A rajparancsnok türelmetlenül várja már, hogy a szertár garázsához érjünk, hiszen ott van az, amire a leginkább büszkének a fiúk. A széles kapun beáramló napfényben ott ragyog az ő kincsei, a gyönyörű, kompletten felszerelt automobilfecskendő. Kisebb, mint a felnőtt tűzoltók szere, de nem hiányzik róla semmi. Vezetőink egyike — a tűzvédelem ezredese — utasítást ad a fiatal parancsnoknak, hogy a csapat rendezzen rohamversenyt és intézzen tűzvédelmi támadást a torony harmadik emeletére.

A legénység pillanatok alatt a kocsin terem, és a vezető — felnőtt tűzoltó, a fiatalok instruktora — máris indítja a kocsit. A gépkocsivezető mellett ül a parancsnok és a csoport egy tagja, akinek az a feladata, hogy a kis harangot kezelje és így tegye szabaddá az utat a látogatott helyeken. Nagy figyelemmel végzi munkáját, állandóan csenget szünet nélkül. Vezetőink nevetve jegyzik meg, hogy a kifogástalan fegyelem ellenére a fiúk nagyon sokszor szinte hajbakapnak azért, hogy ki kezelje a harangocskát. A kis harang átható hangja

és a hangszóróhálózat híradása nyom a gyakorlat színhelyén hamarosan jó néhány száz legkülönbözőbb korú néző vendégsereg. Sőt állandóan újabbak jöttek mert a hírt, hogy a fiatal csoport gyakorlatot tart, az egész Gorkij-park látogatói halottak.

Kiadják a parancsot a roham végrehajtására. Leveszik a létrákat s már fel is állnak a kettős csoportok, hogy bemutassák gyasságukat, ügyességüket, bátorságukat, elszántságukat, hogy a lehető legjobb eredményt érjék el. A mi diáktűzoltóinkra gondoltok — mintha őket látnám gyakor közben. Csakhogy itt sokkal többen figyelik a fiatal fiúk gyakorlatát, mint nálu gyakran a kerületi versenyeket. S mily szoros a kapcsolatuk a tűzvédelemmel! mellettem álló egyik fiatal anya pl. oktatja kislányát: „Látod, ezek a fiúk azt tanulják, hogyan kell épületeinket megvédeni, a te babádat és Szása kismacját”.

A fák alatt katonák állnak, akik a veszélyes minden mozdulatát figyelik s közben beszélgetnek. Nem halljuk a szót, de látnivalóan a fiúk fárasztó gyakorlatban elért teljesítményeit dicsérik. meg is érdemelték az elismerést. Ha megfontoljuk, hogy a rohamozás összszerzési rekordja a felnőttéknél 17,19 mp, kor a harkovi fiúknak egyáltalában kell szegyenkezniük a 26,25 vagy a 24 másodperces idejükért.

Amikor megkezdődött a támadás — a csapatból vettek —, a szertár előtti korlátér már megtelt kíváncsiskodókka csapat olyan pontosan dolgozik, mint gép. Néhány pillanat múlva magafenn a tornyon mind a 3 sugár szárvizet kérnek. És most következik az örömtelibe pillanat, amikor a gyermekzekhez szabott méretű tömlőkből a fiatal tűzoltók megindítják a támadást. Kocs tartálya a vízcappal összekötve eleget víz ad mindhárom sugár számára. Fiúk nagyon komolyan veszik feladatát így azután sem a nézők, sem mi nem ragszunk, hogy a nagy buzgalom erejeként nekünk is jut egy kis zápor.

A gyakorlat ezzel — a fiúk őszinte szalátára — befejeződött. A felszerelés rendezetten és pontosan rakják helyi az átnedvesedett tömlőket pedig azo felhúzzák a toronyra, ahol a nap meg gyorsan megszáritja azokat. Meg kell pítanunk: a fiúk rászolgáltak arra, munkájukat a záróbeszélgetés alkalmi is méltányoljuk.

(Folytatjuk)

Levelezőink írják

Járásunk területén 21 helyen alakult meg a tűzoltótestület

Járásunk területén nemcsak a tűzoltó elvtársak, hanem a tanács és tömegvezetők is nagy érdeklődéssel fogadták a Minisztertanács 1001/1956. sz. határozatát. Még olyan községekben is, ahol eddig egyáltalán nem vagy csak alig volt tűzoltóélet, a közgyűlések előtt sürgettek a tűzoltótestület megalakítását, és az újonnan megszervezett vezetőségi tagok fogadták, hogy mindenükkel elősegítik az MT irózatában meghatározott feladatokat. Február végéig járásunk 24 községe közül 21 helyen alakult meg a Köztűzoltótestület.

Nálunk is megalakult a tűzoltótestület

Összefoglaló értesítem a „Magyar Tűzoltó” készletéről arról, hogy nálunk is megkaptuk az új tűzoltótestület, melynek sora az alakuló közgyűlésen 32 fiatal elvkérte felvételét. A párttitkár és a VB-elnök elvtársak megígérték, hogy a jövőben még szorgalmasan együttműködünk a pártszervezet és a tanáccsal.

Jól működő területfelelősi szolgálatért több ízben dicséretben részesültünk. Új beosztással kapcsolatban most tértem is készítettünk, hogy szemléltetően assuk be, melyik elvtárshoz, melyik list tartozik. Tűzoltóink egyébként tanfolyamon vesznek részt, s az előzőkön számos érdeklődő is megjelenik.

Orbán Lőrinc közs. tüpk.,
Kéty

magyar Varga Gábor tű. alhadnagy elvtárs, őrsparancsnok nyújtott segítséget a közgyűlések előkészítésében.

A tatabányai alosztály 12 községet patronál. Héregben Kertész István szkv. elvtárs, Kecskédén Tevesz József őrm. elvtárs, Dadon pedig Sereg főrm. elvtárs vett részt a közgyűlésen. Sajnos, olyan elvtárs is akadt — Tóth János főrm. személyében —, aki elfoglaltságára hivatkozva nem vette ki részét ebből a fontos munkából, pedig képességei szerint alkalmas lett volna erre.

Az eredmények mellett néhány hiányosságra is fel szeretném hívni a figyelmet. Az eddig lezajlott közgyűlések jegyzőkönyveivel jegyzőkönyv-minta hiányában igen fogyatékosak voltak, és számos fontos tényről egyáltalán nem, vagy alig rögzítettek.

Ugyancsak hiba volt az is, hogy a közgyűlések megtartásához kiadott szempontokat csak január második felében kaptuk meg, és nem helyeztem azt sem, hogy a közgyűléseket majdnem mindenhol a kiküldött állami tűzoltók vezették le.

Bokod, Kömlőd, Környe, Agostyán és Baj községekben a tanácsok csak felületesen foglalkoznak a tűzvédelem ügyével és a járási tanács felhívásunk ellenére sem járt el kellő erővel ebben az ügyben.

Végül felvetem azt a problémát is, hogy nincs pontosan megállapítva az egyes vezetőségi tagok feladataikra, ami pedig az eredményes munka megkezdéséhez szerintem szükséges lenne.

Tihanyi Péter tű. főrm.,
Tata

Egyik legfontosabb feladatunk: a megválasztott testületi vezetőségek állandó támogatása

A Minisztertanács határozata nyomán a dombóvári járás tűzoltói is megmozdultak. Különösen szép eredményt értünk el Mucsai községben, ahol Lakos Ferenc állami tűzoltó elvtárs nagy lendülettel fogott hozzá az eddig igen gyengén működő községi tűzoltóság munkájának megjavításához. A feladatokról Ficsor Mihály községi parancsnok elvtárs is derekasan kivette részét, de komoly támogatást nyújtottak a tanács dolgozói, az MNDSZ- és a DISZ-szervezetek is. Így azután a sikert nem maradt el, és a közgyűlésen a 30 tűzoltó elvtárson kívül sok más dolgozó és funkcionárius is részt vett.

Ugyancsak jól zajlottak le a közgyűlések Duzs, Kocsola, Szakcs és Döbrökös községekben, ahol Kobák Pál tű. szkv. Ifland András tű. szkv., Virág József tű. őrm. és Szőke János tű. szkv. elvtársak végezték jó munkát.

Sajnos, nem írhatok elismerően Kurd községről, ahol a gyenge előkészítés következményeképpen számos tűzoltó nem vett részt a közgyűlésen.

Járásunk legfontosabb feladatunknak tartjuk a megválasztott vezetőségi tagok állandó segítségét.

Lakos György tű. alhdgy.,
Dombóvár

Instruktori munkánkról

A lovászi tűzrendészeti alosztályparancsnokság működési területéhez tartozó Kócolajtermelő Vállalat tűzrendészeti az elmúlt évek során hanyatlás mutatkozott. Ebben a formálissá vált járőrszolgálatnak is része volt.

Amióta azonban a szovjet tapasztalatok nyomán nálunk is bevezették az instruktor szolgálatot, a vállalat tűzrendészeti helyzetében lényeges javulás tapasztalható. Most nekünk, instruktoroknak módunkban áll a terület rendszeres ellenőrzése alkalmával

a tapasztalt hiányosságokat azonnal vagy megadott határidőre kiküszöbölti. Feladatunk végzése során jelentős segítséget kapunk a pártszervezettől, és az üzemvezetőségtől is.

A megelőző tűzvédelemmel kapcsolatos rendelkezések betartatása mellett nagy gondot fordítunk a tűzrendészeti propagandára. Erre a célra felhasználjuk a különböző gyűléseket, értekezleteket, sőt sok esetben a műszakváltási időt is.

Ebben az évben az alosztályhoz beosztott hat in-

struktor mindegyike már három propaganda előadást tartott.

A dolgozók szívesen, érdeklődéssel hallgatják ezeket az előadásokat, mert megértették, hogy a megelőző tűzvédelem saját életük, üzemiük biztonságát szolgálja.

A vállalatnál az elmúlt évben jelentősen csökkent a tűzkár, és most arra törekedünk, hogy ebben az évben tovább csökkentessük, illetve megszüntessük.

Temesvári Mihály
tű. főrm.,
Lovászi

Mindent megtettünk vállalt kötelezettségünk teljesítéséért

Berettyóújfaluai tűzrendészeti alosztály beosztott elvtársaink, hogy ruár 25-ig befejezzék a községi tűzoltótestületek feladatát. Ez a tűzoltótestületek előzetes munkálatait. Ezt a feladatot sikerült is megvalósítani és nemcsak a községben, hanem a környező községekben is. A szervezés terén a pártszervezet a tanács mindenütt segítségnyújtást nem kímélve, idő viszonyosságait természetesen megtekintve mindent megtettek az érdekében, hogy vállalt kötelezettségüknek — a rossz

közlekedési viszonyok ellenére is — eleget tegyenek. Birzód Imre tű. alhdgy. elvtárs a három legmesszebb fekvő község — Újiráz, Csököm és Darvas — patronálására vállalta, de ha a szükség úgy kívánta, más-más is szívesen segített. Sok községben hatszor-hétszer is elmentek az elvtársak, de nem is maradt el az eredmény: Újiráz községben például több mint 200-an voltak jelen az alakuló közgyűlésen és a beosztottak létszámon felül 53 tisztségviselő is kérte felvételét a tűzoltóság sorába. Ugyancsak szép eredményről számolhatok be Hencida községből is, ahol

a szükséges létszámon felül 60 fővel több tűzoltót szerveztek be.

Jóllehet minden elvtárs kiváló munkát végzett, mégis meg kell említenem Tolvaj Gyula tű. biz. és Szilágyi András tű. őrm. elvtársakat, akik a vállalt területük mellett más községekben is kiváló patronáló munkát végeztek.

A sikeres alakuló közgyűlések után további patronáló munkával a testületek tagjainak szakmai és gyakorlati továbbképzését kívánjuk elősegíteni.

Bondár János tű. főrm.,
Berettyóújfalu

A közös munka eredménye

Január 12-én alakult meg községünkben a tűzoltótestület, melynek eredményeként — többek között — a 34 főt számláló tűzoltócsapatunk egy 12 tagból álló női csapattal egészült ki.

Munkánkat a komáromi alosztály tűzoltói is támogatták: nemrégiben jól sikerült műsort rendeztek községünkben. A műsor és az általunk eddig szervezett rendezvények bevételéből 20 zsárvályó-öltényt vásároltunk. A hiányzó ruházat pótlására a helyi tanács 5000 forintot ajánlott fel.

Az évek óta összedülőfélben levő szervezetünket hárszalmi munkával átépítettük. Újjászerveztük a területfelelősi szolgálatot is, melynek tagjai rendszeresen elbeparkolnak a dolgozókkal a tűzrendészeti szabályok betartásának fontosságáról.

Beszédes Sándor közs. tüpk.,
Császár

Tovább a megkezdett úton...

Heves megyében jól halad a testületi átszervezés munkája

A községi tűzoltótestületek megalakításával kapcsolatos munkákat a hónap során tovább folytattuk, s megyénk hat járásából három járásban már befejeződött a testületek megalakítása.

A füzesabonyi járás február 16-ra vállalt határidő előtt, január 22-én befejezte a testületek megalakításával kapcsolatos munkálatokat. Az alosztály és a járás igazgatási osztályának, nemkülönben a járási pártbizottság és az alosztályi alapszervezetének és a területfelelős állami tűzoltó elvtársak munkájának köszönhető a jó eredmény. Jellemző, hogy a járás 15 községéből 9 községben a községi párttitkár is bekerült a vezetőségbe. A járás minden községében vezetőségi tagként szerepel a községi tanács elnöke, helyettese vagy titkára. A vezetőségekben találunk a DISZ, a Hazafias Népfront, a pedagógusok és a tsz-ek részéről számos tagot.

Az egri járás február 5-én fejezte be a testületek megalakításával kapcsolatos munkákat. Itt is a jó kapcsolatoknak, valamint az állami tűzoltó elvtársak területi munkájának köszönhető, hogy a testületek megalakultak. Feltétlenül ki kell emelnünk a nagyvisnyói testület megalakítását. Ebben a községben a korábbi években a tűzoltóság csak „papíron” szerepelt, most pedig igen jó vezetőségű és létszámlag is biztosított önkéntes testület alakult. A szervező munkában kitűnt e községben Rác János t. szko. elvtárs, aki mánt az egri osztály területfelelőse sokat fáradozott azon, hogy a községben a testület megalakuljon. A községi testület munkájának serkentése érdekében, a felszerelés kiegészítésére az osztályparancsnokság egy új lajtfecskendőt utalt ki.

A hevesi járás február 9-én fejezte be a testületek megalakítását. Különösen Kádár Imre alldgy. és Simon Lajos törm. elvtársak munkáját kell kiemelnünk, akik mint a járás tűzrendészeti kirendeltjei, járádságot nem ismerve munkálkodtak a testületek megalakításáért.

A gyöngyösi járásban a járás 24 községében február 23-án már befejeződött a testületek megalakítása.

A pétervári járásban halad ugyan a testületek megalakítása, de hiba, hogy a megalakulásról felvett jegyzőkönyvet a községi tanácsok nem küldik be a járási tanácshoz, így az nem tudja nyilvántartásba venni. A hiányosságok felszámolására irányuló munka folyamatban van. Egyébként a járás területén már csak 4 olyan község van, ahol a testületet még nem alakították meg.

A hatvani járást és alosztályparancsnokát, Zsuffa József t. szds. elvtársat, bizony a legrosszabbul dolgozónak kell nyilvánítani. A parancsnok elvtárs január folyamán úgy gondolkodott, hogy messze van még március 31. Az alosztály alapszervezete is magáévá tette ezt a helytelen elképzelést, melynek az lett az eredménye, hogy a járás 11 községe közül januárban csak egy községben alakult meg a testület. A parancsnok elvtárs és az alapszervezet figyelmét felhívtuk a maradi gondolkodás káros voltára. Az osztályparancsnokság területfelelőse és a politikai helyettes elvtárs instrualása eredményeként a beosztott elvtársak láttak neki a munkának, s az 6 dícséretükre váltik, hogy — a rendkívüli hideggel és hóval dacolva — 2 hét alatt be is fejezték a testületek megalakítását.

SZALAY JÓZSEF t. törm.

Egy nap a községi tűzoltóparancsnokok tanfolyamán

A Borsod megyei osztályparancsnokság 1956. február hó 20—25-ig szervezte meg a községi tűzoltóparancsnokok 6 napos tanfolyamát a sajbábonyi tűzrendészeti alosztályon.

A tanteremben éppen a „Mezőgazdasági termények megelőző tűzvédelme” c. előadást tartja Boldizsár t. hdgy., az osztály előadója. A községi parancsnok elvtársak csöndes figyelemmel kísérik az előadás menetét. Az előadó elvtárs rajzokkal illusztrálja előadását. A rajzokon kívül a „Magyar Tűzoltó” múlt évi számában megjelent mezőgazdasági tűzrendészettel kapcsolatos képeket is felhasználja, melyeket az elvtársak kézzől-kézre adva tanulmányoznak.

Az első óra szünetében a hallgatók körülveszik az előadót és élményeikről, eddig tett intézkedéseikről tesznek fel kérdéseket és kollektíven vitatják meg, hogy eljárások helyesek voltak-e vagy sem. Megvitatják az esetleg még homályos kérdéseket, melyeket az előadás folyamán nem értettek eléggé. Komoly

vita alakul ki pl. a kulák-kérdésekben is és felteszik a kérdést, hogy a pártszervezet segítségét igénybe vehetik-e ezen kérdések eldöntésénél. Az előadó elvtárs minden kérdésre tételekkel adja meg a feleletet, s szinte észre sem veszik, hogy a 10 per szünet véget ért.

Bár a tematikába mincs felvéve a tűzkártelevételek laj kitöltésének oktatása, az előadó elvtárs mégis felveti a kérdést, hogy ismerik-e ezt a fontos adminisztratív munkát. Mint derül, bizony sok községi parancsnok nem ismeri. Mivel ez ban erre idő nincs, így örömmel ajánlanak fel ebédidejük 1/4 óráát, hogy pótolják ezt a hiányosságot. Sőt még a jelenté elkészítésének formáját is ezen idő alatt tanulják meg, s ez kívül eligazítást kapnak az ügyvitelről is. Ebédészünet a elmondják, hogy a tanfolyamnak sok hasznát veszik és ér hogy az itt kapott elméleti anyagot a gyakorlatban is alkalmazni tudják majd. A tanfolyamon sok olyan kérdésre kap választ, ami eddig vitás volt előttük.

A délutáni osztályfoglalkozáson került sor arra, hogy n állapítsuk: vajon az előadó elvtárs munkája termékeny talai talál-e vagy sem. A feltett kérdésekre egyszerre több elvtárs jelentkezik és a szakmai kérdést konkrét helyi példákkal sítik meg. Itt azonban résen kell lenni az előadónak, meg példák felvetésével egy-egy elvtársnál hajlandóság mutatko hogy „elmesélje” az anyagot...

Az osztályfoglalkozás alatt meglepően sok a jó felelet ezek közül is kiemelkedik értelmes és talpraesett felelete Csikai Sándor Tiszaladányból, Varga József Méráról és a h rozott fellépésű Pedéri István Ináncsról. Pedéri elvtárs i leteiből pl. érződik, hogy a tanfolyamon kívül is foglalkozi továbbképzési anyaggal. Egyébként két javaslatot is tett. J solta, hogy minden parancsnok készítsen községében „Tűre szeti híradó” táblát és elmagyarázza annak elkészítését is. I arról beszélt, hogy a tanács segítségével minden község ké tesszen a szertár mellé egy fedett színt a fogatosok részét ezzel megszüntethető a vita, amikor a mezőgazdasági tűzre szet idején, esőben a fogatos a saját portáján akar tartózkodni.

Azt is megállapítjuk, hogy a sajtósejtei parancsnokok bi keveset foglalkoznak az anyaggal, s helyette inkább elmon hogy a sajtósejtei Állami Gazdaság felrug minden tűzrendé előírást és minden évben veszélyeztetik a falu tűzvédelmét, mertények biztonságát. Ugyanis külön rakodik, de meg i intézkedés még egy évben sem történt; a tűzoltóságot sem veszi és minden évben leég egy-egy kazal a gazdaságban. S után eddig minden felszólítás eredménytelen volt, itt kéri a söbb szervek segítségét.

A foglalkozás befejezése után kihirdetik, hogy este a kolci Kamaraszínház előadásában megtekintik a „Személyes c. színdarabot.

A tanfolyam vizsgált február 25-én tartották meg, s a v eredményeként 24 elvtárs közül 11 előléptetésben, egy el pedig osztályparancsnoki dicséretben részesült.

SOLTÉSZ PÁLNE t. örm

Tovább a megkezdett úton...

A Minisztertanács 1001/1956. számú határozata nyomán gyénkben is megkezdődött és azóta gyors ütemben halad a kö önkéntes tűzoltótestületek létrehozása. A legységparancsnoki járási tűzrendészeti kirendelt elvtársaink, valamint az ale gek beosztottai e téren odaadó és lelkiismeretes munkavég tesznek tanúbizonyságot, melynek eredményeképpen megyén rületén eddig 114 községben, tehát a községek több mint 45% alakult meg a testület.

Különösen jó munkát végzett e tére marcali, a Kaposvári alosztály, továbbá a fonyódi, és a sífo rási kirendeltség.

A sok testület közül a sífjoki járá: levő Zamárdi községben a testület vezetősége adatok sikeres végrehajtása érdekében egyéves munkatervet tett. Legfontosabb feladatként jelölték meg a területfelelősi gálat jó működésének biztosítását, az elméleti és gyakorlati alkózások rendszeres megtartását, az azokon való pontos me nést, továbbá a mezőgazdasági termények tűzvédelmének me vezését stb. A közeljövőben színelőadást rendeznek, melyne készülleteit már meg is kezdték. Tervük szerint az előadás delméből egyenruhát vásárolnak

NEMESÉRI ZOLTÁN t. ö.

A műanyagipar nagy sikerei a gépiparban

A párthatározat óta eltelt néhány hónap folyamán talán seholsem értek el olyan gazdag eredményeket a műszaki fejlesztésben, mint a műanyaggyártás területén. Úgyszólván havonta jelennek meg újítások, amelyek az ipar számára az olcsóbb és jobb termelési tesztik lehetőséget. Műszaki dolgozóink megfeszített erővel harcolnak az egyre fejlettebb technikáért, mert jobb eszközökkel, olcsóbb és jobb anyagokkal egyre inkább mentesülünk attól, hogy nyersanyagszükségletünkben behozataira szoruljunk. Sokeres kábelek, hatalmas gépelemek készülnek műanyagból, nagy ütemben gyártják a szállítószalagoknál alkalmazható csapágycsapat, szalagrendszerben készülnek a törhetetlen, átlátszó, üvegszerű olajállásmutatók, továbbá autókormánykerekek. Előállítanak műanyagból már szivattyú-lapátkezeket is, amelyek időállóbbak a kopással és a savhatással szemben, mint a nemesfémekből készültek. Féktuskók, továbbá vasúti kocsi, autóbuszok, hűtőszekrények hőszigeteléséhez rendkívül könnyű szigetelőanyagok és még sok olyan másfajta műanyag-áruclikk gyártását kezdték el, amelyek révén eddig nem használt vagy nem gyártott anyagok kerülnek forgalomba.

A MŰANYAGGYÁRTÁS ALAPANYAGÁNAK TŰZVESZÉLYESSÉGE

A műanyagiparnak ez a nagyarányú térhódítása és fejlődése fokozottabb figyelmet követel a tűzrendészeti igazgatásfől is. Ma már ugyanis nemcsak a szó szoros értelmében vett műanyaggyárak foglalkoznak az alapanyag és féltermék előállításával. Amint azt a Szabad Nép ipari rovatában olvashatjuk — különböző vegyészeti gyárak, vasipari üzemek, kábelgyárak is berendezkednek újabb és újabb műanyag alapanyag vagy abból készült késztermékek előállítására, hogy a helykihasználás lehetőségével, az anyagmozgatás leegyszerűsítésével lehetővé tegyék és megoldjanak olyan létesítéseket, amelyekkel állandóan erősítjük és előbbre viszik műszaki fejlettségünket. A tűzoltószerveknek tehát feltétlenül foglalkozniuk kell ezzel a termelési területtel és témakörrel, mert a műanyagok alapanyagának előállításánál jelentős mennyiségben felhasználnak tűzveszélyes és könnyen égő folyadékokat (denaturált szesz, fenol, krezol). Emellett a mechanikai szállítások fokozása céljából a raktárakba és a feldolgozó üzemekbe nagyobb tömegű faliszit, papír és textilanyag kerül, s ezek tartására és felhasználására, illetőleg előkészítésére vonatkozó szabályokat részletesen meg kell állapítani, mert az új üzemeltetés új helyzetet teremt gyáraink-

ban. Nem szabad megfeledkeznünk arról sem, hogy a feldolgozásnál porzás, szeszgőzök keletkeznek, amelyek a műanyagüzemeknek ezeket a részlet fokozottan tűz-, sőt robbanásveszélyessé teszik.

A FELDOLGOZÁS ÁLTALÁNOS ISMERETEI

Műanyagoknak nevezzük általában azokat a műszakilag előállított anyagokat, amelyek szerves alapanyagokból készülnek és amelyek a fentebbtekintben különböző ipari és egyéb közszükségleti célra felhasználhatók, illetve megmunkálhatók. A műanyagok belső szerkezetével és az előállítás módjával cikkünkben kizárólag csak olyan mértékben foglalkozunk: amennyire ez a megelőző tűzrendészeti előírások általános irányelveinek meghatározásához hozzátartozik és szükségességnek tekinthető abból a szempontból, hogy megismerjük a felhasználásra kerülő anyagok, félkész- és késztermékek tűzzel szembeni érzékenységet és magatartását. Mindenesetre tisztában kell lennünk azzal, hogy milyen mennyiségek szükségesek az egyes anyagokból az üzemekben: ahhoz, hogy az előállítás, tehát az üzemeltetés teljesen zavartalan legyen.

A műanyagok kétféle vegyi úton készülhetnek, spedig: a) kondenzáció és b) polimerizáció útján.

A kondenzáció alkalmával az anyagok molekulái úgy kapcsolódnak egybe, hogy nagyobb molekula vagy pedig az összekapcsolódás révén valamilyen új melléktermék keletkezik. A polimerizáció magyarálatul „sokszorozódás”-t jelent. Ez olyan eljárás, amikor az alapvegyület összetétele megmarad, s kizárólag fizikai tulajdonsága változik meg.

A műanyagokat mind a kondenzációnál, mind a polimerizációnál csak segédanyagok hozzáadásával használhatják fel ipari célokra. Ezeket a segédanyagokat víz-anyagoknak vagy lágyítóknak, illetve töltőanyagoknak nevezzük attól függően, hogy a műanyagok a hőre keményedőek-e vagy pedig lágyulók. A segédanyagoknak tehát igen fontos szerepük van a műanyagok tulajdonságainak és felhasználási lehetőségük kialakításánál. Így például a hőre keményedő anyagok mechanikai szilárdsága az adalékanyagok arányától függ. Ez a tény tűzrendészeti szempontból is lényeges, mert erre a célra faliszit, textilanyagokat, papírt használnak fel, amelyek mind könnyen égők, és a folyamatos munka biztosítása érdekében elég jelentős, néhány tonnányi mennyiségben kerülnek a raktárba.

A magyar ipar jelenleg a hőre keményedő anyagok előállításával foglalkozik,

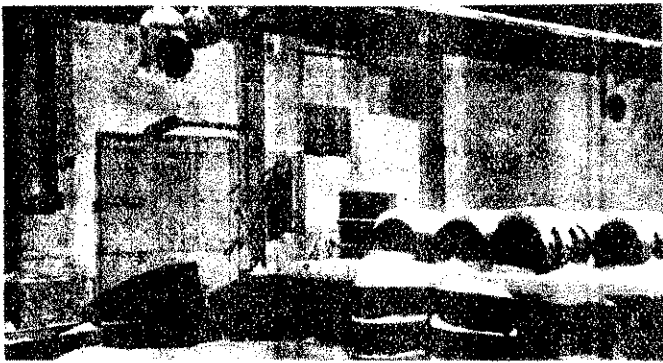
mert ezek felhasználása a termelés több területén népgazdasági szempontból a legcélravezetőbb és legeredményesebb. Ezek a hőre keményedő anyagok a lütfelések (fenoplaszt) és az amin anyagok. Ezek kerülnek alkalmazásra műszaki fejlesztés mostani szakasza különösen a gépipar számára cikkünkben.

A hőre lágyuló anyagok az úgynevezett fröccsanyagok. Ezek az iparban poliacetilulózacetát és PVC néven ismeretesek. Általában por alakban vannak, legi szükségletünknek megfelelő mennyiségben behozatallal kerülnek hozzánk, azonban a második öt éves tervünkben a hazai gyártás fejlesztése során a hőre lágyuló anyagok gyártása is megoldódik.

A hőre keményedő műanyagok anyagai a fenol, a krezol és a formaldehid. A fenol és a krezol szénkátrányi termékek, amelynek előállítása kapcsolatban az a tudnivaló, hogy az anyagok kész állapotban kerülműanyagot előállító és feldolgozó üzemekbe. Vanak ugyan külföldi tárolók, amelyek szerint a szénkátránytörténi lepárlás is a műanyagot előállító üzem telepén megy végbe. Ez a dás azonban nálunk még nem forcsított tűzrendészeti vonatkozásban bályok megállapításánál kizárólag műanyag alapanyagával (krezol, fenol) számolnunk. A fenol forrása 182 C fok, a krezolé 202 C fok. Szerves anyagok a gyúlési pontja 400 C fok körül van. Egy középüzem havszelvéte hozzávetőlegesen 40—50 t becsülhető.

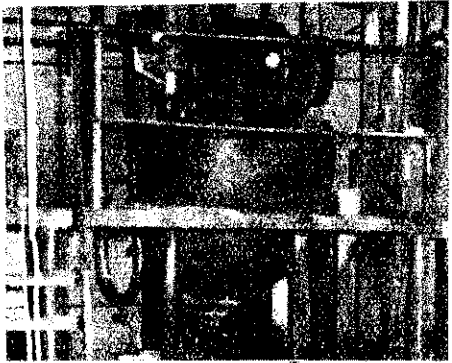
A formaldehid metilalkohol szénkátrányi termék. A metilalkoholt előzősődött állapotban, ezüst-háló-katalizátoron keresztül oxidálják, így alakul formaldehid, amelyet vízben elvegyítve használják a műanyaggyártásnál. Tűzzel szemben úgyszólván teljesen veszélytelen, legelhelyezés szempontjából kerülműanyagok, ami a telep megközelítés szaband mozgás biztosításánál figyebeendő. Tudnivaló még az is, hogy maldehid előállítása sem terheli anyagüzemeket, mert hazai gyakorlatban kész állapotban kerül a telepe rülből havi 20—30 tonnányi mennyiségben.

A nyersanyagok ismeretéhez hozzátartozik az is, hogy a hőre keményedő anyagok előállításához még de szeszt is felhasználnak. Ez a II. tülyességi csoportba tartozik, azonban rendes szobahőmérsékleten is olya léis következik be az anyagnál, a levegővel elkeveredve a tűz vagy

A krezol és a fenol tárolásának ez a megoldása helytelen

A műgyantafőző helyiség kazánjainak túlfűtése az anyagok gyúlési pontja miatt veszélyes

ára még robbanás előidézője is lehet. Az üzem havi szükséglete ebből az anyagból 15—20 tonnára tehető.

HŐ HATÁSÁRA KEMÉNYEDŐ MŰANYAGOK ELŐÁLLÍTÁSA

Fenoplaszt (hő hatására keményedő) anyagok előállításánál a fenolt és a formaldehidet vagy a krezolt és a formaldehid egy közösen katalizátor (1—2 százalékos sav vagy ammónia) hozzáadásával 110—120 C fokon felfőzik. A reakciónál 20 százalékos formaldehid, körülbelül 40 százalékos formaldehid és 1—2 százalékos katalizátor kerül be az anyag (főzet) többi része víz. A megfőzés után az anyagból a vizet lecsapják, ami után az anyag teljesen kristályos, gyantászerű állapotba kerül. A továbbiakban ezt a gyantászerű anyagot 110 C fokon felemlégtetik és a szilárdosítási foknak megfelelően átadják faliszáraz, textilanyaggyártás vagy hozzáadásával. Az ismételt kikeményezés után az anyagot összezúzzák és szétválasztják. Ezt a poranyagot használják az alábbi különböző használati cikkek előállításához úgy, hogy a kívánt formáknak megfelelően körülbelül 160—170 C fokra melegített présel alakítják ki a szükséges tárgyakat vagy idomokat.

Érdemes az eljárásnál tűzveszély kizárólag a felállításnál fordul elő, akkor, ha például az őrlőanyagba idegen szilárd anyag (kő vagy fém stb.) ilyen esetben megduzzad, hogy az őrlőanyag keletkező szikra meggyújtja a lisztfinomsgú anyagot és a tűz áttérjedt az ülepítő kamrára az elszívó csatornáig terjed. A felállítás többi részénél legfeljebb az elektromos rövidzárlat okozhat tüzet.

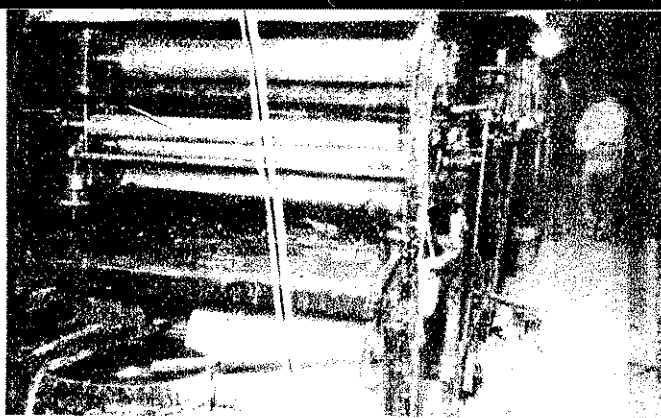
A hő hatására keményedő műanyag előállításánál a felállítás módja az, hogy az alapanyag megfőzés után az anyagba nem lágyítással a gyantával dolgozzák be a vázanyagot a szilárdosításban (denaturált szesz) a feloldás útján. A feloldás alkalmatlanságát okozó anyagokat a különböző anyagok, amelyek a szilárdosítást és az elvezetést növelik. Ez a feldolgozási folyamatok között veszélyes, mert a szilárdosítók jelenléte — még az elszívórendszer alkalmazásánál is — ügyetlen kezeléssel okozhat tüzet. Az őrlőanyagot tehát meg kell a helyzetet a hozzáadott üzem tüzzel szembeni érzékenységre.

A felállítás megkezdése előtt a feladatok elvégzését kell lemondni. A fenoplaszt keményedő műanyagot előállító tűzveszélyesnek minősítendő, mert a fenoplaszt (fenol, krezol), továbbá a műanyagok (faliszáraz, textilanyaggyártás, parafinonnyal gyűlt anyagok. A feldolgozás jelentős mennyiségben a II. veszélyességű csoportba sorolt folyadékok használata (denaturált szesz), az üzemeltetés pedig a szerves anyagokból olyan anyagok keletkezése, amelyek elgőzösdés keletkezése, amelyek elővigyázatosságok nélkül tüzt, sőt robbanás előidézője lehet.

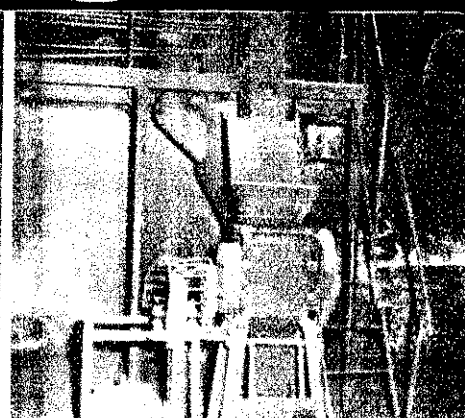
TELEPÍTÉS

A telepítés, építés és használati szempontok megvizsgálása meghatározása szükséges.

Az üzem a II. veszélyességű csoportba tartozik annak ellenére, hogy a feldolgozó szakaszában a munkafolyamat és oldórészleg) fokozottan tűz-, sőt robbanásveszélyes. Megállapítható, hogy az üzem két hely az üzem kisebb részét foglalja ki. A két veszélyes rész elhelyezését tehát úgy kell megoldani, hogy a szomszédos

A lágyított műgyantát szilárdítás céljából papír- vagy textilanyagokra juttatják

A műgyanta porrá őrlése fokozottan tűzveszélyes

létesítményektől és az esetleges robbanással szembeni megelőző intézkedések (könnyű tető, oldalkifújás) biztosítható legyen. Különösen a már meglévő üzemeknél fontos, hogy ez az üzemrész ne kerüljön szűfolt helyre, mert akkor a minimális 30—40 méteres szomszédos távolságtól számított távolságok nem hagyhatók meg.

Következő fontos követelmény, hogy az üzem a tűzoltó- és mentőszervek számára legalább két oldalról megközelíthető legyen úgy, hogy ezen az útvonalon a mentés, káreset alkalmával pedig a dolgozók szükség szerinti eltávolítása és a tűzoltás megoldható legyen. Általában akkor jó ez a megközelítés, ha az üzemet a tűzoltó- és mentőszervekkel legalább 40—50 méter távolságra megközelíthetjük.

Gondoskodni kell az üzem számára legalább kétoldali vízforrásról. Olyan rendkívül értékes és népgazdasági szempontból fontos anyagok vannak itt nagy tömegben a raktárakban és az üzemben, amelyeknél a tűz elhatárolása és teljes eloltása csak ilyen megoldással biztosítható. Megoldható az egyik vízforrás egy bővíző kúttal is, amelynek a vízhozama megfelel a tűzoltófejeknek a működéséhez.

További előírás a szabad mozgás biztosítása. Ezt úgy kell megállapítani, hogy a tűzrendészeti hatóság az üzem létesítésénél vizsgálja meg a tervezett felépítést, mert különösen a műanyagüzemnél kivétel nélkül számolniuk kell ezzel a valószínűséggel. A tárolásra kerülő nyersanyagok, félkész- és késztermékek mennyiségét, a gépek és egyéb berendezési tárgyak méreteit számításba kell venni.

ÉPÍTÉS

A műanyagüzemeket csak a tűzálló anyagból szabad építeni. Ez a megállapítás a falakra, a padlózatra, a lépcsőre, a födémre, a tetőszerkezetre és a tetőhéjazatra egyaránt vonatkozik. Régi üzemeknél felül kell vizsgálni a főszerkezet részleteit és különösen ezek szabványosságainak megszüntetését kell felvenni a fejlesztési ütemtervbe.

Külön kell választani a nyersanyagraktárt, külön az őrlő- és az oldórészlegét és el kell választani a feldolgozó üzem többi részét is, amennyiben ezek belső távolsága meghaladja a 20—25 métert. Az őrlő- és az oldórészleget könnyű tetőszerkezet szükséges. Az őrlő- és oldórészleg elválasztása legalább középesen tűzálló legyen.

A kijáratok lehetősége az őrlő- és oldórészlegben úgy legyenek megolva, hogy minden munkahelytől legalább 10 méteren belül közvetlenül a szabadba vezető kijárat álljon szabadon a dolgozók számára. A többi részben ez 40 méteren belül is megfelel.

A fűtés számára kizárólag központi fűtésrendszer alkalmazható. Villágítás: az és az elektromos erőműberendezéseknél az őrlő- és oldórészben az MNOSZ 1000 robbanásveszélyes helyiségekre vonatkozó,

a többi helyiségben a tűzveszélyes helyiségekre vonatkozó előírásokat kell érvényesíteni. Előírás legyen az oldó- és őrlőgépek földelése és az üzem villámvédelme.

Gondoskodni kell az őrlő- és oldóüzemben a szellőztetésről és a gépekre szerelt elszívó berendezésről, valamint legalább üzemhelyiségeként a tűzjelzésről és a tűzoltósággal való közvetlen távbeszélőkapcsolatról.

Ki kell építeni a vízforrások megközelítését, a tűzhálózatot, a kutak vagy medencék előírás szerinti használhatóságát és a tűzcsapokat olyan számban kell beszerezni, hogy azokról az üzem minden része zavartalanul megközelíthető legyen.

HASZNÁLAT

A használat előírásainál első az anyagok tárolása. A fenol és a krezol rendszerint hordós állapotban kerül az üzembe. A hordókat külön helyiségben kell elhelyezni. Megfelelő távolsággal (4—5 m) ugyanebben a helyiségben elhelyezhető a faliszáraz, a textilanyaggyártás és a papírtekercsek. A denaturált szesz tárolására a tűzveszélyes folyadékok tartásával és felhasználásával kapcsolatos szabványok II. csoportba sorolt anyagokra vonatkozó előírásait az irányadók. Gondoskodni kell a késztermékeknek az üzem feldolgozó helyiségeiből történő kiszállításáról.

Az üzemben tilos a dohányzás és a nyílt láng használata. A tilalmat feltűnően jelezni kell, mert általában gyakran alakul ki az a felfogás, hogy a műanyaggyárak nem tűzveszélyes üzemek.

Minden helyiségre külön-külön meg kell állapítani a szükséges háztartási magartásról, ki kell építeni a felelős hálózatot és meg kell szervezni a dolgozók folyamatos oktatását.

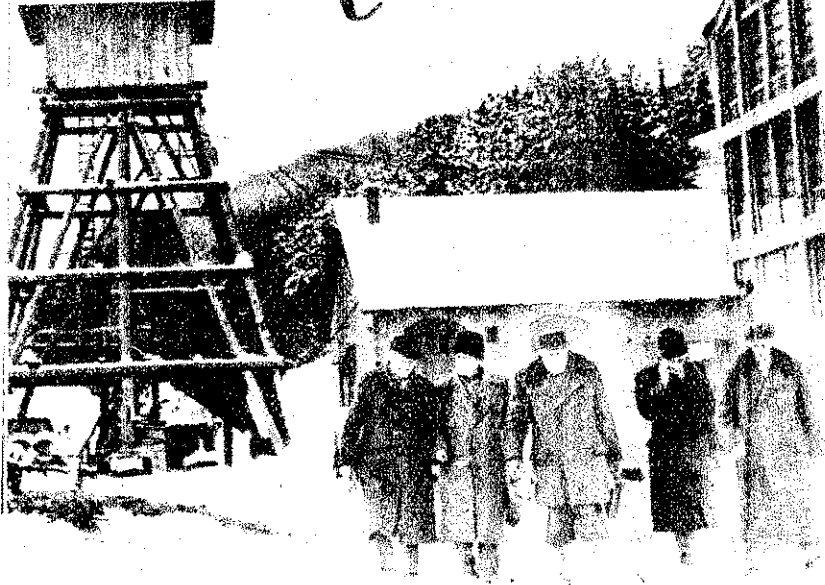
A tűzcsapoknál 20 méteres tekercsnyomótömlőt és sugárcsövet zárt szekrényben, az őrlő- és oldóüzemben minden 100, a többi helyiségben minden 3—400 négyzetméterre helyezünk el egy kézi tűzoltókészüléket.

Az ismertetett elvek alapján vizsgáljuk az üzemeknél az esetleges létesülő vagy már meglévő műanyagüzemeket és mielőbb fogantatásuk a szükséges szabályokat népgazdaságunk ezen rendkívül fontos területein.

Műszeres gépi rendszerrel préselik össze az adalékanyagokkal telített műgyantát

JÓSZERENCSE!

Látogatás a Borsodi Szénbányászati Tröszt társadalmi tűzoltóságainál

Lapunkban az állami tűzoltóságok működése mellett havonként rendszeresen számolunk az önkéntes községi és az üzemi társadalmi tűzoltóságok munkájáról, tevékenységéről. Eddigi mulasztásunkat pótoljuk most, amikor az egyik legfontosabb munkaterület, a bányák társadalmi tűzoltóságainál tett látogatásunkról adunk hírt.

Perecesbánya

Első útunk — a tröszt tűzrendészeti előadójával, *Wrublovszky* elvtárral — a legközelebb eső üzemegységhez, Perecesbányára vezetett. Közvetlenül a délutáni műszakváltás előtt érkezünk, s amikor a vasútállomás közelében, a lakótelepen levő tűzoltóórszobára értünk, már több tűzoltó elvtárs várta a műszakból érkezőket. Alig hogy túljutottunk a bemutatkozáson, máris elpöfögött az ablak alatti *Baross-aknáról* érkező bányászvonat; majd rövid idő múlva a *perecesi bányából* érkező vonat is befutott, és az újonnan érkezőkkel egy-kettőre benépesedett az órszoba.

Eleinte nehezen indult a beszélgetés. Amikor azonban a 60 éves jubileumi ünnepség előké-

szítésére terelődik a szó, egyszerre beszédesebbé válik mindenki.

A tervezgetések s a beszélgetés során az emlékezés erejével elevenedett fel a társadalmi tűzoltóság 60 éves munkássága. Így tudtuk meg, hogy *Perecesen* több mint hat évtizedes múltú tűzoltóság örökdió az üzem és a telep tűzvédelme felett.

— Ez az 1894-es csapatzászló — mutat *Kóhalmi* elvtárs az üvegszekrényben levő zászlóra — még a *Diósgyőri Vasgyár* és a bányásztűzoltók közös tulajdonában volt, mert a múltban a gyárat és a bányát is egy tőkés birtokolta. A felszabadulás után azonban gyökeresen megváltozott a helyzet. A tőkést elzavartuk, s a gyár és a bánya a mi tulajdonunkba került. A *Vasgyárban* most már állami tűzoltóság teljesít szolgálatot és így a zászlót mi őriztük tovább.

Az ide-oda csapongó emlékezeseket *Mezősi György* elvtárs foglalta össze, s egyben elmondta a perecesi bányásztűzoltóság történetét. Az 1894-es megalakulási évtől 1927-ig ugyan csak az öregek elbeszéléséből szerzett tudomást az akkori tűzoltóság életéről. Azonban 1927-től már saját tapasztalatára ala-

pozza elbeszélését, melyben sok olyan részlet elevenedett meg, melyek beszédesen bizonyították, hogy az előforduló tűzeseteknél vagy egy-egy, a termelést akadályozó esetről milyen eredményes műszaki beavatkozással segített a tűzoltóság.

— Ma már sokkal szervezettebben működünk mint a múltban — folytatta *Mezősi* elvtárs. — Csapatunk 22 főből áll, és ezt munkahely szerint két szakaszra osztottuk. Így *Baross-aknán* és *Perecesen* is dolgoznak tűzoltók. Természetesen mindkét helyen jól felszerelt szertárunk van. A kéthetenkénti továbbképzést összevontan itt tartjuk *Perecesen*.

— A legnagyobb baj az — szól közbe *Gédl Antal* —, hogy eddig sem az üzemegység vezetősége, sem a tröszt nem sokat törődött velünk. Magunkra hagytak bennünket. Nem kérdezte meg soha senki, milyen problémánk van, és a továbbképzésünkön sem jelentek meg, hogy érdeklődjenek fejlődésünkről, felkészülésünkről.

— Pedig eddig is nagy szükségünk lett volna a vezetőség törődésére, és eredményeink után egy-egy elismerő szóral — veszi át a beszéd fonalát *Tresz-*

a nép vagyónának megvédésére minden tettere kész tűzoltóságot dobog. Ez a tűzoltóhivatás szeretete! Mert mi másnak mehetnek azt a cselekedetet, amikor egy támadó vasszerszámmal felszerelt idegent az esti órában tetten ér a robbanóanyag raktárban a tűzoltó és habonélkül megakadályozza büszkés szándékát elkövetésében? Csak becstelenség, egész ember kért arra, hogy életét önzellenül elvertársai élet- és vagyónévért menek szolgálatába állítsa — nyugodtan mondhatjuk, a perecesi elvtársak ilyen emberek!

Rudolfftelepen

Másnap 25 fokos hidegben dultunk gépkocsival *Rudolfftelepre*.

Az irodaépület folyosóján festés okozta nagy felfordulásban nem sokáig topogtunk, nárcstalanul, mert barátságos betessékeltek az irodába. *Zé József*, a személyzeti osztály vezetője bemutatkozott — rögzítette, hogy ő is tűz Elsősorban — mondotta tréfásan — ezért hívott be bennünkre irodába.

A beszélgetés során megtudtuk, hogy a csapat parancs-

A Rudolfftelepi tűzoltók targoncát készítik a 400-asnal

tján Lajos sztahanovista. — Az elmúlt évek során több esetben értünk el jó helyezést a járási és megyei versenyeken, s ezenkívül az éjjeli járőrszolgálatunkkal nem egy esetben előztünk meg a termelést veszélyeztető komolyabb zavarokat. No, mondj csak el *Sanyi* — szökött oda *Pászka* elvtársnak —, hogyan fogtad el azt a betörőt a robbanóanyag-raktárban!

Pászka elvtárs szabadkőzik és szerényen megjegyzi, hogy csak a kötelességét teljesítette, és az ő helyében ezt tette volna mindenki. Végül mégis enged kérésünknek és egyszerű szavakkal elmondja az esetet. De a keresetlen szavak nem homályosították el a tényt és azt, hogy ezekben az elvtársakban bátor,

Zilahy Bertalan, a teszt Mirdjárt nekiindultunk, h parancsnokot felkeressük a helyén, a kovacs műhely Jókora érkezünk; éppen egy óra átalakítását bírs meg, hogy a 400-as kismot könnyebben szállíthassák. is — ahogy később a szobában láttuk — a 800-asnal átalakítottak egy targoncát

A beszélgetést az órák folytatták, s a tapasztalt halottak arról győzték mennünket, hogy *Rudolfftelep* védelme jó kezekben van; nemcsak a különböző tí versenyek eredménye, hanem utánpótlás helyzete is bizonyítja. Ahol a múlt évben me-dezett járási versenyen eredményt ért el az úttól

Hazafelé menet útba esik az órszoba is, ahová mindig bemennek a perecesi elvtársak

amelyben *Zilahy, Tamási* tűzoltó elvtárs fia is közlött, ott valóban törődnek a lőcső fejlesztésével. A parancsnok elvtárs azt is elárulta, hogy az idén leány-üttörőcsapásokat szerveznek.

Elkerestük *Dozsnay János* elvtársat is, aki előzőleg nyilatkozott a tűzoltók köréről.

A háború alatt én is tüzoltó voltam — mondta *Dozsnay* elvtárs —, így ismeretből tudom, hogy mi a komoly feladata van a tüzoltóknak. Szerintem csak az olyan igazgató hajtja nyugodtan álmra a fejét, tudja, hogy az üzemből jó a munkát végzik, amelyre denkor bizton számíthatunk. A munkát végzik a tüzoltók, de ennek ellenére — kell vállalom — mi mégsem nyugodtan, mert több hiányosság mellett az éjjeli riasztás kérdése is megnyugtatóan megoldva van. Még az a probléma rendkívül fontos! Sajnos a tröszt nem tölti eléggé az üzemegységek felügyeletével. Még nem fordult elő pl., hogy egy-egy igazgató értekezleten a tröszt igazgatója beszámoltatott volna köztünk valakit az üzemegység felügyeletéről. Pedig éppen ez nagymértékben növeli az igazgatókban a tűzrendészet ügyével való törődést és a felelősségérzetet.

Alberttelep

Megérkezésükkor *Wrublov* elvtárs vezetésével a fapén lévő tüzoltószobába mentünk, mely egyúttal a fapén vezetőjének, *K. Nagy János* tüzoltóparancsnok elvtársnak irodája is. Az irodát ugyan sen találjuk, azonban a jó legannyira csábított bennünk, hogy letelepedtünk.

Pár perc múlva a fapén tüzoltó dolgozója közölte, hogy a parancsnok *Vermuth* telep parancsnok elvtárral együtt tűzrendészet szemlélet tart a munkaszállón. Nem akartuk ezt a jó alkalmat elszalasztani, ezért a helyszínre siettünk.

— Elvtársak! Ebben a szobában azonnal be kell szüntetni a tüzelést! — intézkedett éppen *gy* elvtárs.

Valóban, tűzrendészet szemléletből igen veszélyes volt a tüzelés. A hideg idő miatt — a tüzelés bűnéként itmaradt — a tránnyetős fabarak válaszfala 30—40 cm-re állt a tüzfűtő kályha, és nemcsak a falaszfal forrósodott át, s a szabálytalanul felállított kályhaszó volt veszélyes, hanem a tüzfűtőn lévő jókora hézagon a tüzfűtő ömlött ki a füst, mégpedig éppen a kátránnyetős felület.

Megvártuk, míg a felülvizsgálat eredményéről készített jegyzőkönyvet aláírták a szál-

lás vezetőjével, majd együtt indultunk vissza az őrszobára. Egyszerre csak *Vermuth* elvtárs megállt.

— Itt lesz az új őrszobánk és szertárunk, ami még ebben az évben elkészül — mutatott egy üres kertre. Amott pár száz méterrel odább van a telep szertárkertje, ahol egy 8 m²-es víztárolónk is van. Így legalább jobban biztosíthatjuk a telep tűzvédelmét is, és az oktatásokon mind a harmincan elférünk majd az új őrszobában.

A további beszélgetés folyamán még sok részletet tudtunk meg, többek között azt, ho-

Ilyen körülmények között veszélyes és tilos a tüzelés — állapítja meg *Nagy* elvtárs

gyan foglalkoznak a dolgozók oktatásával; milyen propagandaszöveget mondatnak be a hangoson a lakótelep megelőző tűzrendészet szabályainak betartására; és még sok más, a tűzrendészet ügyét szolgáló helyes intézkedésről szereztünk tudomást.

Szívesen időztünk volna tovább is az elvtársak között, azonban közben megérkezett a gépkocsink, *Nagy* elvtárs pedig indult az igazgatóságra, hogy a legrövidebb időn belül intézkedjen a beszüntetett fűtés megoldásáról.

Sajószentpéter

Ahogy befordulunk a rakodó felé, rögtön szemünkbe tűnik a tüzoltószertár. Arra vesszük útunkat, s amint belépünk az őrszobába, *Forró János* alldgy. elvtárs katonás fegyelmességgel jelentkezik.

Forró elvtársától megtudjuk, hogy nemcsak természetij beosztásban dolgozik, hanem emellett a tűzrendészet előadói munkakört is ő látja el. Kérésünkre megmutatta az üzem tűzrendészet határait, valamint a miskolci alosztály által januárban tartott bejárásról készült jegyzőkönyvet. Együtt indultunk el megszemlálni az üzemet, hogy megnézzük, vajon

az előírásokból eddig mit hajtottak végre.

Szemleútunk végén tárgyilagosan megállapítottuk, hogy a borsodi üzemegységek között a határozatok előírásainak végrehajtásában a *sajószentpéteriek* vezetnek. Ez természetesen nem egyedül *Forró* elvtárs érdeme, hanem az üzemvezetőség és a tüzoltóság együttes munkájának eredménye.

A 19 főből álló tüzoltócsapat minden tagja — *Kriston Gyula* parancsnok elvtárral az élen — állandóan foglalkozik a tűzrendészet kérdéseivel és a dolgozók oktatásával. Minden munkahelyen — a bányában és a felszínen egyaránt — dolgozik tüzoltó, és így minden szabálytalanságot idejében kiküszöbölnek.

Fontos munkahelyen dolgozik pl. *Uher Lajos* parancsnok-helyettes is, aki az üzem mozdonyjavító műhelyének vezetője.

— A mozdonyvezetők sokat tehetnek a tűzrendészet betartásáért — mondotta *Uher* elvtárs —, hiszen masinájukkal naponta számtalanszor bejárják az üzemet. Nem is mulasztom el, hogy a mozdonyok javítása közben felhívjam a figyelmüket a tűzrendészet szabályok betartásának fontosságára.

Lukács László igazgató elvtárral is beszélünk néhány percig. Elmondotta, hogy a tüzoltóparancsnokokkal és a tűzrendészet előadóival havonta bejárja az üzemet, az észlelt tűzrendészet hiányosságok megszüntetésére azonnal utasítást ad.

Riportkörútunk végén felkerestük a tröszt igazgatóját, *Szennay István* elvtársat, s megkérdeztük, hogyan kívánják megjavítani a trösztözhöz tartozó üzemegységek tűzrendészet helyzetét.

— Aránylag rövid ideje dolgozom jelenlegi beosztásomban — mondotta *Szennay* elvtárs —, s elsőrendű feladatomban a termelés nagyobb mérvű emelése. Különösen nehéz ez most, amikor a rendkívül hideg időjárás miatt még fokozottabb termeléssel kell biztosítanunk az ország szénellátását. Bevallom

Szennay elvtárs sürgős intézkedésre ad utasítást a tűzrendészet előadónak

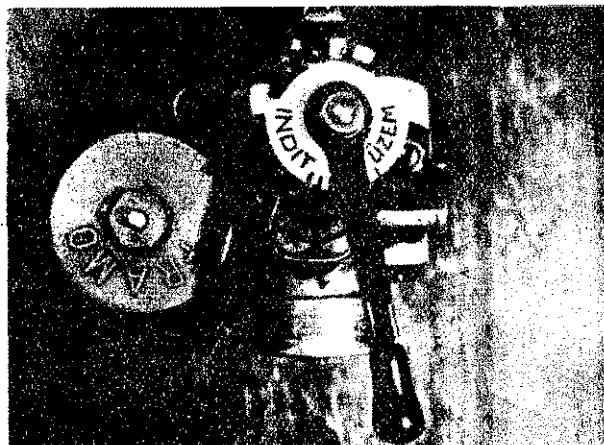

Uher tüzoltóparancsnok-helyettes elvtárs munka közben

Szintén, hogy az említett sok irányú elfoglaltságom mellett még nem foglalkoztam behatóan a tűzrendészetrel. Sürgős esetekben azonban már többször tartottam megbeszélést *Wrublovsky* elvtárral. Ezenkívül minden tűzrendészet utasítást, melyet a tűzrendészet előadó ad ki, én is aláírok, s így ezekről is tudomást szerzek. Tudom, hogy a tűzrendészet kérdése nem választható el a termelésétől, éppen ezért nagyon örülök, hogy nálunk olyan tüzoltók teljesítenek szolgálatot, akik mindent elkövetnek az üzemegységek tűzvédelmének biztosításáért. Ez mindannyiunk részére megnyugtató, de azt is tudjuk, hogy mindez még nem elégséges. Nekünk, vezetőknek is mindent meg kell tennünk — és meg is teszünk —, hogy tüzoltóinkkal karöltve a legmesszebbmenőkig eleget tegyünk a tűzrendészet követelményeinek.

Sok még a tennivaló a Borsodi Szénbányászati Tröszt területén. Az elmúlt években nem törődtek eléggé a tűzrendészet ügyével. Csak az utóbbi hónapokban kezdtek erőteljesebben foglalkozni a tűzrendészet szabályok érvényesítésével. Ennek a biztató kezdetnek S ennek a biztató kezdetnek komoly alapja van: a jó felkészüléssel rendelkező társadalmi tüzoltóság és azok a tervek, amelyekkel a vezetőség foglalkozik a tűzrendészet helyzet megjavításáért.

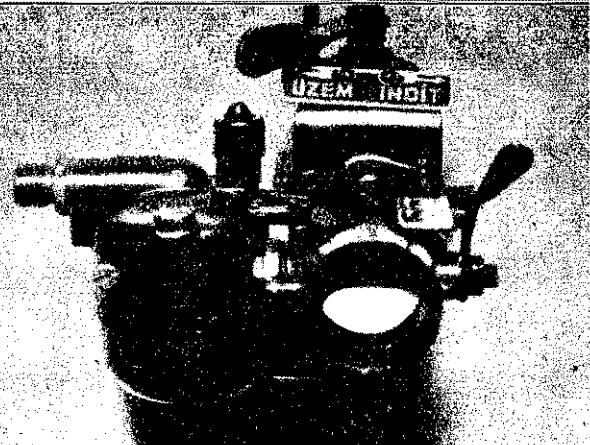

Framó karburátor felülnézetben

Kétkaros Solex karburátor — helytelen magyar felirattal — indítási helyzetben

A 800-as kismotorfecskendő indítási problémáiról

Ellenőrzéseim alkalmával sokszor tapasztaltam, hogy a kismotorfecskendő-kezelők nincsenek tisztában a motor indítási kérdéseivel. Bizonyos fogásokat tévesen alkalmaznak, s a legtöbb esetben csak nagy nehézségek árán tudják azt beindítani. A kérdést megvizsgálva, arra megállapításra jutottam, hogy a használatban levő „Kismotorfecskendő” című könyv szűkösen és tévesen tárgyalja az indítás kérdését. Ezen a hiányosságon szeretnék segíteni cikkemmel.

A benzinmotor működése a keverési aránytól függ. Minden gépkezelő tudja, hogy a jó robbanókeverék előállításához egy rész benzinnel 16 rész levegővel kell összekeverednie. Ha a forgattyúházban az előző járatásból kifolyólag visszamaradt keverék van, az a frissen beszívott keverék arányát annyira megzavarhatja, hogy a keverék nem lesz robbanóképes. A motor tehát nem indul be. Eppen ezért beindulás előtt a motort először minden körülmények között alaposan ki kell szellőztetni. A szellőztetéshez szükséges, hogy a forgattyúházba és a hengertérbe levegő jusson be. A legtöbb esetben azt tapasztaltam, hogy a hengereken és a forgattyúházon levő szellőzőcsapokat (kompressziócsapok) nyitják csak ki, viszont a porlasztón levő fojtószelepet zárt helyzetben hagyják. Ezen módon a tökéletes szellőzés nem biztosítható.

Amikor a tökéletes szellőztetés a forgattyúházban és a hengerekben bekövetkezett, gondoskodni kell arról, hogy megfelelő arányú keverék jusson a hengerbe. A hideg állapotban levő motornál a gázosítóban keletkezett keverékből a benzin egy része a hideg fémrészekre csapódik le, tehát a hengerbe jutó keverék benzinnel szegény lesz. A benzinnel szegény keverék viszont csak nehezen gyullad meg és ha meg is gyullad, nem ad jó robbanást. Ennek megfelelően hideg motor indításnál a gázosítóban dúsabb keveréket kell előállítani, hogy az előírt keverési arányt biztosítani tudjuk. A dúsabb keverék biztosítása minden egyes porlasztónál (karburátor)

másképpen történik, a motor indítási módja tehát mindig a porlasztó szerkezetétől függ.

Más az indítási mód a meleg állapotban levő motornál. A meleg motor forgattyúházába beszívott keverék a meleg hatására jobban elpárolog, s így a keverék benzinnel dúsabb lesz, s azzal a megindulás lehetetlen. A meleg motort tehát másképpen kell indítani, mint a hideg motort. Beszélmem kell itt a benzinbefecskendezésről, amelyre a „Kismotorfecskendő” c. könyvben csak utalás van. Jegyezzük meg jól, hogy a benzinbefecskendezés tilos és káros művelet, s nem segíti elő az indítást. A befecskendezett benzin ugyanis nem meghatározott szabályok szerint gázosodik el, és így a keverékképződés a véletlen szeszélyére van bízva. A befecskendezett benzin egy része nem párolog el s a henger oldalát lemosva, a dugattyú kenés nélkül jár.

Az elmondottak alapján látjuk, hogy a kismotorfecskendő beindítása nem történhet akárhogyan. A beindítás fogásait ismerünk és azokat tudatosan alkalmazzunk kell, hogy a kismotorfecskendő biztosan beinduljon. Mivel a beindítás feltételeit minden karburátornál másképpen kell biztosítanunk, a következőkben az indítás módjait karburátor-típusok szerint ismertetem.

FRAMÓ KARBURÁTOR

(1. ábra)

Hideg indítás

1. Szellőztetés: A benzincsap zárva, a fojtószelep teljesen nyitva, az alsó és a felső kompressziócsapok teljesen nyitva. Az indítókar 3—4-szeres erőteljes megrántásával a motort kiszellőztetjük.

Annál a motornál, amelynél a gyújtást állítani kell, a gyújtásszabályozót „Indít” állásba kell állítani (pl. Magirus).

2. Indítás: Az üzemenyagcsapot nyitjuk, az alsó és a felső kompressziócsapokat zárjuk. Az úszóház úszatógombját túlfolyásig lenyomva tartjuk, hogy a be-

induláshoz benzindús keveréket kapjunk. A fojtószelep karját „Indít” állásba hozzuk (vagyis zárjuk) és ezután 2—3 vonás állítjuk (tehát a fojtószelepet kissé nyitjuk). Ez tapasztalat szerint minden motornál más és más.

Az indítókar 2—3-szoros erőteljes rántásával a motort beindítjuk. A beindulás után a fojtószelepet úgy állítjuk be, hogy a motor üres járatban járjon. A gyújtó szabályozó kart, ha ilyen van, „Üzem” állásba állítjuk.

Meleg indítás

1. Szellőztetés: A szellőztetés hideg indításnál elmondottak szerint kell végrehajtani. Itt a szellőztetésnek fokozott jelentősége van.

2. Indítás: Az üzemenyagcsapot nyitjuk, az alsó és a felső kompressziócsapokat zárjuk. Az úszóház gombját megrántással nyitjuk!

A fojtószelepet jobban kell nyitni, mint a hideg indításnál (fojtószelepet körülbelül 1/3-nyira kell kinyitni).

A további teendők a hideg indítás szerint.

SOLEX KÉTKAROS KARBURÁTOR

Típus: FHL 32. — 2. ábra

Ez a karburátor többfűvókás model karburátor. A forgalomban levő karburátorokon a magyar felirat helytelen és azokat a beindításnál nem szabad figyelemmel venni. A német feliratú karburátorok (3. ábra) „Auf = Nyitva” és „Zu = Zárva” kifejezéseket használom. A levegősztú utáni kart levegőszelepeknek, a fűvóka utáni szelepet fojtószelepeknek nevezzük.

Hideg indítás

1. Szellőztetés: A benzincsap zárva, a levegőszelep „Nyitva” (Auf), a fojtószelep „Nyitva” (Auf) helyzetben, az alsó és a felső kompressziócsapok nyitva.

Az indítókar 3—4-szeres erőteljes megrántásával a motort kiszellőztetjük.

Annál a motornál, amelynél a gyújtást állítani kell, a gyújtásszabályozót „Indít” állásba kell állítani.

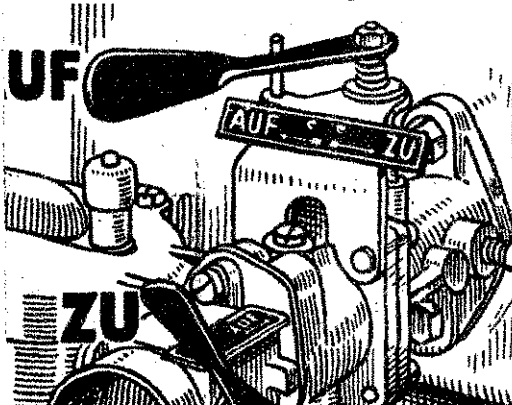
2. Indítás: A benzincsapot nyitjuk, az alsó és a felső kompressziócsapokat zárjuk. A levegőszelep karját „Zárva” (Zu) állásba, a fojtószelepet „Nyitva” (Auf) állásba hozzuk (3. ábra).

Az indítókar 2—3-szoros erőteljes rántásával a motort beindítjuk.

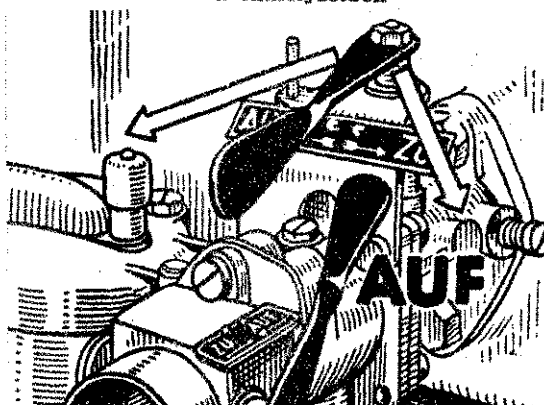
A beindulás után a levegőszelepet „Nyitva” (Auf) helyzetbe hozzuk, a fojtószelep karját ugyanakkor üresjáratú állásba hozzuk (4. ábra).

A magyar feliratú karburátoroknál fojtószelep nyitott helyzetére „Üzem” míg a zárt helyzetére „Indít” felirat található. Ebből is látjuk, hogy nem jár-

Kétkaros Solex karburátor hideg indítási helyzetben

Kétkaros Solex karburátor üzemhelyzetben

nánk el helyesen, ha a felirathoz igazodnánk.

A porlasztó úszóházán üsztatógomb nincsen, mivel az induláshoz szükséges többletbenzint a karburátor szerkezete biztosítja. Mégis sok esetben azt tapasztaltam, hogy az úszóházban levő légzősapkát levelezzük, és dróttal lenyomják az úszót, sőt találtam már olyat is, hogy a légzősapka eltávolítása után üsztatógombot építettek be a karburátorba. Pedig a túlfolyatott porlasztó nemhogy segítené, hanem ellenkezőleg, nehezíti az indítást.

Meleg indítás

1. Szellőztetés: A hideg indításnál leírt módon történik.

2. Indítás: A levegőszelepet „Nyitva” (Auf) helyzetbe, a fojtószelepet 1/3-nyit kell nyitni és az indítási fogásokat végre kell hajtani. Beindulás után a fojtószelepet üresjárású helyzetbe hozzuk.

SOLEX EGYKAROS KARBURÁTOR

Típus: FHL 32. — 5. ábra

Ez ugyanolyan többfűvókás karburátor, mint az előbb tárgyalt, csak a levegőszelep és a fojtószelep működtetését egy kar végzi. A szabályozó kar alatt félkör alakú

Egykaros Solex karburátor hideg indítási helyzetben

tárcsa van, amelyen következő feliratok találhatóak:

Hideg indítás = Kaltstart (német felirat).

Üzem = Betrieb (német felirat).

Meleg indulás = Warmstart (német felirat).

Üres járás = Leerlauf (német felirat).

Hideg indítás

1. Szellőztetés: A szellőztetést a fojtószelep „Üzem”-állása mellett az eddig ismertek szerint végezzük el.

2. Indítás: A fojtószelepet „Hideg indítás” helyzetbe hozzuk és az ismertek

szerint beindítjuk a motort. A beindulás után a fojtószelep karját „Üres járás” helyzetbe állítjuk.

Meleg indítás

1. Szellőztetés: A szellőztetést a hideg indításban emondottak szerint végezzük el.

2. Indítás: A fojtószelepet „Meleg indítás” helyzetbe hozzuk és a motort az ismertek szerint beindítjuk.

HALÚ KARBURÁTOR

Típus: HCL 32—F — 6. ábra

A HALÚ karburátornál az induláshoz szükséges dúsabb keveréket az indító fűvóka biztosítja, tehát az úszó túlfolyására itt sincs szükség.

A fojtószelep tengelyére negyedkör alakú tárcsa van rögzítve, amelynek jobb sarkában „Zu = Zárva”, bal sarkában „Gas = Gáz” felirat van.

Hideg indítás

1. Szellőztetés: A benzincsap zárva, a fojtószelep teljesen nyitva van („Gas = Gáz”), alsó és felső kompressziócsapok nyitva vannak. Majd az eddig ismertek szerint szellőztetünk.

2. Indítás: A benzincsapot nyitjuk, az alsó és felső kompressziócsapokat zárjuk, a fojtószelep karját „Zárva” (Zu) helyzetbe hozzuk, az indító fűvóka tűszelepet fölemeljük és negyed fordítással fel-emelt helyzetében rögzítjük. Majd a motort indítókarral az ismertek alapján beindítjuk.

A beindulás után a fojtószelepet kissé nyitjuk a „Gáz” (Gas) felé, 15—20 másodperc után az indító fűvókát negyed fordítással zárjuk, ezután a fojtószelepet üresjárású helyzetbe hozzuk.

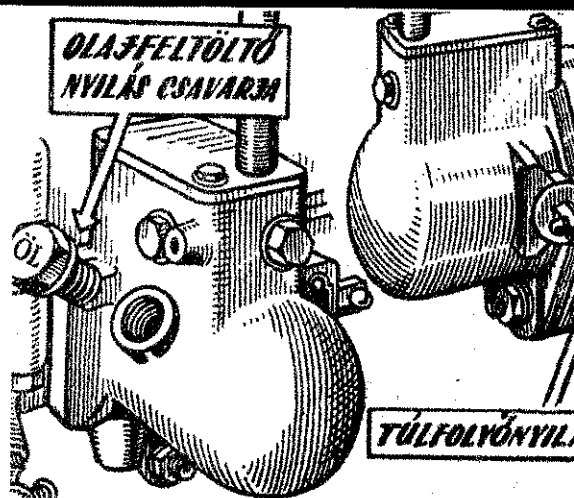
Meleg indítás

1. Szellőztetés: A hideg indításnál emondottak szerint történik.

2. Indítás: A benzincsapot nyitjuk, az alsó és felső kompressziócsapokat zárjuk, a fojtószelepet „Zárva” (Zu) helyzetbe hozzuk és utána kissé megnyitjuk és az indítókarral a motort beindítjuk. Indító fűvókát nem használjuk (7. ábra).

Ha az előírt fogások végrehajtása után a motor nem indul be, a tevékenységünket előlrol kell kezdeni: tehát a motort a leírás szerint ki kell szellőztetni és utána indítani. Ismertetésemben feltételeztem, hogy a motor üzemanyaggal fel van töltve és egyébként üzemképes állapotban van.

Az eddigiekben a kismotorfecskendő leállításáról nem beszéltem. A leghelyesebb, ha az üzemanyagcsapot lezárjuk és a motort üres járaton addig járatjuk, amíg a karburátorból az üzemanyag ki nem fogy. A rövidzáró gomb alkalmazása szükséges. Helytelen eljárás a motort a kompressziócsapok nyitásával leállítani.

Fordulatszabályozó jobb és baloldali nézetben

Kismotorfecskendőink fordulatszabályozóval is el vannak látva, amely kapcsolatban van a fojtószelep karjával. A fordulatszabályozó biztosítja, hogy a motor ne járjon gyorsabban a megengedettnél. A fordulatszabályozó gondozást kíván, időnként motorolajat kell beletölteni. Az olaj betöltése a fordulatszabályozó oldalán történik, s az olaj feltöltését addig kell folytatni, míg a belső oldalon az olajcsepegtés (lásd 8. ábra) meg nem indul. A fordulatszabályozó kezelésének elmulasztása a legtöbb esetben a motor meghibásodására vezetett. Ellenőrzéseim során olyasmint is tapasztaltam, hogy a túlfolyót fadugóval lezárták és a fordulatszabályozót színültig töltötték olajjal. Ez helytelen eljárás, mert az olajjal túltöltött házban a fordulatszabályozó nem működik. Ha nem tudjuk megállapítani, mennyi olaj van a fordulatszabályozóban, azt csak friss olaj betöltésével ellenőrizhetjük; más ellenőrzési mód nincsen. Csavarhúzóval vagy pálcával névót mérni nem lehet.

Még arról szeretnék beszélni, hogy ellenőrző beindításoknál mennyi ideig járassuk a motort. A tapasztalat azt bizonyítja, hogy a kétütemű motorokat körülbelül 6—8 percig lassú járatban kell járatni, így biztosítani tudjuk az olajozást. Ha a motort csak egy-két percig járatjuk, a csapágycsopok kenetlenek maradnak. A száraz fűgörgők rozsdásodnak, s a rozsdás fűgörgők később a hajtókar megszorulását eredményezhetik. Jobb esetben leáll a motor, de legtöbb esetben a megszorult hajtókar elgörbül és kiüti a forgattyúház oldalát. Az ilyen módon megsérült kismotorfecskendő javítása nagy költséget és kiesést jelent.

Cikkem célja az volt, hogy a tapasztalt hiányosságokra rámutassak, s egyben tanácsot adjak.

Befejezésül köszönetet mondok a kismotorfecskendő-műhely dolgozóinak, akik hasznos tapasztalataikkal segítettek cikkem anyagának összeállításában.

Tarján Rezső
tű. alez.

Halú karburátor hideg indítási helyzetben

Halú karburátor teljesen nyitott fojtószeleppel

H O Z Z Á S Z Ó L Á S O K

Észrevételek a PVC-villanyvezetékek szerelésével kapcsolatban

A „Magyar Tűzoltó” 1956. februári számában „Miért szüntették meg a PVC-villanyvezetékek vakolatba és vakolatra szerelését” címmel közlemény jelent meg. A cikkkel kapcsolatban a következő észrevételeim vannak:

A műanyagszigetelésű vezetékeknek védőcső nélkül, közvetlenül vakolatba helyezését az Építésiügyi Minisztérium 1955. márciusában — ideiglenesen — betiltotta. Az MNOSZ 1600—55 szabvány, amely 1955. december 15-én lépett életbe, de jóval előbb megjelent, még megengedte ugyan ezt a szerelési módot, azonban a hatálybalépés napján a Szabványügyi Értesítő az MNOSZ 1600—55-nek vonatkozó pontjait felfüggesztette. Azt jelentik-e az illetékes hatóságoknak fent idézett rendeletei, hogy a védőcső nélküli szerelési móddal végleg szakítottunk? Korántsem! Meggyőződésem, hogy nagy fejlődésnek induló lakásépítkezéseinknél szinte kizárólagosan a szerelésnek ezzel a korszerűbb s Keleten és Nyugaton egyaránt — számos országban — bevált fajtájával fogunk találkozni. Vizsgáljuk meg a kérdést közelebbről.

Téved a cikkíró, amikor azt állítja, hogy a PVC-szigetelésű vezetékek azért szakadnak el, mert az épület falain kisebb repedések keletkeznek. A PVC-burkolat is, valamint az abban levő alumínium vagy réz vezetőré is igen jól nyúlik, megengedhetlenül nagy repedésnek kellene tehát a falon keletkeznie ahhoz, hogy a vezeték elszakadjon. Rágcsálók okozta kárról nincs

tudomásom. Külföldön végeztek éhezetteti patkányokkal kísérletet és azt tapasztalták, hogy az állatok még éhségükben sem nyúltak a PVC-hez. Van azonban a jelenleg forgalomban levő PVC-szigetelésű vezetékek egy komoly hibája, ami alkalmazatlanná teszi a védőcső nélküli szerelésre: a nedvszívó képessége. A szigetelés a még nedves vakolatból vizet vesz fel s az alumínium vezetőré több esetben korrodál. Ezt a jelenséget sem mindenhol tapasztalták, de mindenesetre elég gyakran fordult elő ahhoz, hogy a számos előny jelentős szerelési módotól egyelőre el kell állnunk.

Milyen előnyt jelent a védőcső nélküli szerelt műanyagszigetelésű vezeték alkalmazása? Egyszerű a válasz: szerelése gyors, olcsó és megfelelő szigetelőanyag esetén, valamint előírásos technológiával szerelve egyenértékű a nálunk korábban megszokott szerelési móddal. Azért lehet ily módon rendkívül gyorsan szerezni, mert elmarad a munkáigényes horonyvésés és csöfektetés. Emiatt kiválóan alkalmazhatjuk azokon a korszerű építkezéseken, ahol előregyártott faelemeket, ún. paneleket építenek be. A kis helyszükséglet alkalmassá teszi a műanyagszigetelésű vezetéket olyan födémeken történő szerelésre, amelyeket nem lehet megvédeni, s így védőcső elhelyezéséről szó sem lehet.

A védőcsőves szerelés hívei azt kifogásolják, hogy a vakolatban védőcső nélküli fektetett vezeték mechanikai sérülésnek (szögelés stb.) van kitéve, továbbá nem

cserélhető. Ezen álláspont védelmező nem értek egyet. A műanyagszigetelésű vezetékek szerelési technológiája elő, hogy a vezetéket vízszintesen, a mennet alatt 30 cm-rel, függőlegesen pedig a falszögletekben szabad fektetni. Ezen nyomvonalon igen kicsi a vezeték megtesének veszélye. Megjegyzem, hogy a papír-, sem a fémszalaggal burkolt védőcső nem óvja meg a vezetéket a szökő okozta esetleges sérüléstől. Ami a vezeték kicserélhetetlenségét illeti, az tény megítélésem szerint erre általában nincs szükség. Nem volna helyes a lakások ezreit csak azért szerelni sok munkát igénylő módon, hogy esetleg szer majd kerülhessen az egyik lakásban a vezeték cseréjére. Az minden előfeltétel, hogy jó szigetelésű vezeték anyag álljon rendelkezésre és a szereléstartsa be a vonatkozó előírásokat.

Az előadottakat összegezve elmondjuk, hogy a műanyagszigetelésű vezetékek védőcső nélküli, közvetlenül a vakolat alá fektetése korszerű és nélkülözhetetlen szerelési mód. Ezért az Építésiügyi Minisztérium arra törekszik, hogy megszerezze az ennek a szerelési mód megfelelő vezetékanyagot és rátérhesz minél szélesebb körű alkalmazására.

Sas Géza
mérnök

(Építésiügyi Minisztérium
Szerelőipari Igazgatóság)

Néhány megjegyzés a „Távolsági visszallítás” c. brosurához

Az állami tűzoltóság új kiképzési rendszere rövid néhány év alatt bebizonyította a tűzoltói elmélet elsajátításának és legszélesebb körű gyakorlati alkalmazásának szükségességét. Ennek érdekében kiváló és jó szakiradalmi művek — könyvek és kisebb brosrák — jelentek meg.

Az eddig kiadott irodalomtól sajnálatosan eltér alaposágban a „Távolsági visszallítás” c. brosurá, amelyik az egyik legfontosabb taktikai témakört dolgozza fel, illetve ezt kellene tennie. Bírálattal a brosurá szerzőjé, vagy szerzőit szeretném alaposabb munkára serkenteni, s egyúttal segítséget adni ahhoz, hogy a jövőben ununkjukban alaposabb körültekintéssel, fontos hivatásunk szem előtt tartásával ragadjanak tollat. Az alábbiakban részletesen kívánom elemezni azokat a hiányosságokat és kifejezéseket, melyek véleményem szerint hibásak, illetve amelyek további magyarázatra szorulnak:

1. A 2. oldal 3. pontja többek között az alábbiakat állapítja meg: „... 1,5 méter szívómélység esetén a 200-as gépegység 200 liter vizet képes szállítani percenként, míg viszont 2,5 méter szívómélység esetén már csak 100 liter szállítására képes...” — A gyakorlat és a „Tűzoltás Szabályzata” c. könyv 135. oldalán levő táblázat a fentieket megcáfolja, mert a 200-as visszallítás 7,5 méter mélységnél csökken 100 literre. Egyébként szükségesnek tartom a különböző mélységekre vonatkozó visszallító képesség megállapítását és ennek közzétételét (méterenként 1,5—7,5 méterig). Ezt annál is inkább fontosnak tartom, mert az anyag a következőkben többször utal a különböző mélységű vízszintre.

2. A 2. oldal 2. szakasz 1. pont b) bekezdésében ezt olvashatjuk: „Milyen atmoszféra nyomású sugarak szükségesek...” — Ezzel a fogalommal eddig még nem találkoztam és a tananyagban nincs magyarázat arra, hogy melyek azok körülmények, amelyek meghatározzák a szükséges nyomást a sugárcsőnél. Ha ilyen tényező van, akkor azt a tananyag szerkesztője hozzá nyilvánosságra, ha nincs, akkor pedig a példából ki kell hagyni, hiszen ismertes a 2—3 atmoszféra szükségességét meglete minden bevett sugárcsőnél.

3. A 3. oldal utolsó bekezdés a) és c) pontjai így szólnak: „a) két sugárral kívánjuk a tüzet megtámadni; c) 3 db. külön-külön

14 mm nyílású lövőket alkalmazunk...” — Arra kérnék meg rázást, hogyan lehet 2 sugárnál 3 db lövőket felhasználni, hogyan értelmezendő a tananyagban a fenti megállapítás.

4. A 4. oldal 2. pontjában megtaláljuk, hogy 75-ös M-töm 2 ágbán vezetjük a vizet, s 2 db 14 mm-es lövőkénk van. nyomásvesztéses kiszámításánál osztó is szerepel, ami elképzethetlen, ha egyszer 2 M-vezetékünk van 2 db 14 mm-es lövőkénnyel. Ide osztó beiktatása szükségtelen (hacsak nem hátsó szerelésről van szó), hiszen nem használt csak árt, mert í leges nyomásvesztéséget idéz elő. Ha viszont az osztónak felelő szerepelnie kell a négy sugárra való bontás miatt — a tananyag a következőkben utal —, akkor a nyomásvesztés több lesz, mert ebben az esetben az M-vezeték hossza 480 m s ehhez jön még 20 méter E-vezeték. Így a súrlódási veszteség 2,85 atmoszféra lesz, hanem $0,42 \times 480 = 2,016 + 0,75 (= 2,77 + 20)$ méteren a E-tömlő vesztesége, vagyis 0,52, a veszteség összesen 3,29 atmoszféra, ami annyit jelent, hogy sugárcső végén nem 5 atm., hanem csak 4,71 atm. nyomás lesz persze még arról is lehetne beszélni, hogy a 0,42 atm. nyomásvesztés felületesen számították ki, mert az idézett táblázat az M-tömlő 100 méteres vesztesége nem 0,42, hanem lamivel 0,4 atm. alatt van.

5. A témakör lezárásakor következtetést olvasunk arról, hogy lövőkénylős szűkítést ne a sugárvezető érzésére bízzuk, hanem azt a vezénylő határozza meg és ellenőrizze is a végrehajtás nyitva maradt kérdés, hogy mivel és hogyan lehet ellenőrizni illetve hogyan lehet pontosan megállapítani a megkívánt nyomást.

A fenti gondolatok vetődtek fel bennem, amikor az ön tanulmányoztam, és úgy hiszem jogos a bírálatom. Kérdés, megtehető-e mindent a tananyag szerkesztői az érthető nagy cél: a gyakorlati kivitelezés érdekében. Úgy érzem, nem! Véleményem szerint felületesen elkészített anyagot keltő ki a BM OTP illetékes osztálya. Meggyőződésem, nagyobb körültekintéssel kell az ilyen munkához hozzáfogni.

Kerti Ernő t. fh.
alosztályparancsnok,

A GUSZEV-ÜGY

Részletek az elbeszélésből

...hétven év előtt tejjel szájjal Németországban verekedtél a franciák ellen), szóval te, aki mindig a német: készülsz, most a németnek mégy segíteni, olyan nép ellen, amerről eddig azt sem tudtad, hogy a világon van. Derék, szabadságszerető nép ellen.

— Nem lehet ez igaz, kapitány úr!
— Már pedig ez így van! A németnek mégy segíteni azok ellen, akik el akarják kergetni.
— Dehát a cár, a mi felséges cárunk, ezt nem tudja? És mi tudja, miért engedi meg? Becsületes orosz fiúkat azért vittél halálba, hogy a németet ...
— Ne okoskodj, öreg. Parancs, parancs! Aki sokat okoskodik annak betörök a fejét — még mielőtt az ellenséget meglátja ...
— Kapitány úr, szabad veled őszintén beszélnem?
— Csakis fiam! Csakis!
— A legénység morog, és ami a tiszteteket illeti, hát az én nem értik a dolgot.
— Az a kötelességük. Azért fizetik őket.
— Ne tréfálg, kapitány úr. A tisztet — legalábbis az én barátaim — azt kérdik egymástól, de még inkább önmaguktól, hogy mi értelme van ennek a hadjáratnak? Minek áldozunk orosz vért azért, hogy az osztrák császár nyugodtan üljön idegen népek nyakán? A legjobban azt mondják, hogy a magyar nem német.
— Nem német, de azt akarnak faragni belőle. A mi segítettünkkel!
— Dehát nekünk miért érdekünk, hogy a német még tőlünk országban legyen úr, mint eddig?
— Ki mondta neked, fiam, hogy ez a mi érdekünk?
— De, ha nem érdekünk, miért kell nekünk vért áldozni németért? Jó orosz vért!
— Tanuld meg, fiam: aki nyugodtan akar élni, annak nem szabad gondolkodnia. Főleg, ha katoná. A parancs, parancs! Aki azt parancsolják, hogy öld meg az anyádat, megölsz. Ha azt parancsolják, hogy gyútsd föl a szülőfaludat, felgyújtod. Ha azt teszel, úr lesz belőled, becsületed lesz. Ha nem így teszel ... Képzd meg a parancsodat fiam: sohasse gondolkodsz!

— Te sem gondolkodol kapitány úr?
— Én, fiam (bevallom neked, amit a papnak sem győztem meg) — én néha gondolkodom. Hiba! Bűn! Drágán fizettem meg ezt a bűnömet. Egy egész éhherdált étellel ...
— Kapitány úr, ha nagyon megkérnélek, eljőnnél este a megbeszélésre? Csak hatan leszünk ott. Hat tiszt. Mind a hat kezeskedem. Mind a hat igaz orosz és igaz ember.
— És mind a hat gondolkozik?
— Gondolkozik és érez, kapitány uram. Nagyon kérek győzelmet el közénk.

Három nap múlva már kilenc tiszt vett részt azon az éjszakai értekezleten, amelynek vezetője (anélkül, hogy ő ezt akarta volna) Guszev százados volt. Egy hét múlva már tizenegy tiszt töltötte együtt az éjszakát egy bjelorusz paraszt viskójában. Órákon át tárgyaltak, tanácskoztak a tisztet — sőtétől, illetve. Mécseset sem gyűjtöttek.

Tíz nap múlva, mikor már messze maguk mögött hagyták a lovasok Minszk városát és a Volga menti lovak valahol Lemberg táján taposták a sarat, Guszev százados Beszkin ezredesre fordult magához. Beszkin ezredes Lemberg közelében egy ősi nyatovszki-kastélyban állomásozott. Úgy parancsolta, hogy Guszev egyedül jöjjön. A kapitány azonnal engedelmességet és a parancsnokságot Kondratov hadnagyra bízva, a Ponyatovszki-kastélyhoz lovagolt. De Beszkin ezredeshez nem jutott be. Az előszobában letartóztatták. Azonnal vasravezették.

Minszkbe szállították és ott a kormányzó pincéjében tartották láncra verve, kenyéren és vízen, hosszú, hosszú időn. Egyetlen egyszer sem hallgatták ki. Fogalma sem volt arról, hogy hónapok, vagy évek óta fogoly-e. De nem is ez a kérdés igazán fontos a társai sorsáról szeretett volna hírt hallani.
Egyszer aztán, amikor már régen lemondott a reményéről, hogy valaha is meg fogja tudni, hol és hogyan pusztultak el az akikkel néhány éjszakán át hánytáék-vetették a világ sorsát és határozták volt, hogy a szabadságért fognak harcolni, mikor minden reményről letett, levelet kapott.

Az olajméces sápadt fényénél Guszev elolvasta a levelet, amit Tihomirov hadnagyától kapott.
... Az a magyar gróf, akit Minszkben úgy megölték a kisértektől elszakadva lovagolt Lemberg felé. Embereink osztrák nézték (nem tudták, hogy még az osztráknál is kutyább), kapták a lóról és csúnyán megverték. A hét legény közül, véresre verte a hazaárulót, kettőt sikerült a kíséretnek elfog-

gyiket, akit Nagybendőjének hívtak, hiába kínozták, a száját kötötték ki. Agyonverték. A másik elfogott legény (a nevét nem n) vallott. Hogy mit, azt nem sikerült megtudnom, de bírs, hogy azt vallotta, amire az ügyészségnek szüksége volt. I együtt tizenhat tisztet fogtak le és a te őrmesteredet, aka bécseit. Mí tizenötön megtagadtunk minden vallomást, de aka bécsei tagadás helyett meg akarta győzni a bírakat arról. nekünk van igazunk, mi vagyunk az igazi oroszok, akik nem abadságharcosok ellen, hanem azok mellett akartunk har- . Ugy tudom, rövidesen bíróság elé állunk. Vádiratot még kaptunk, de azt már tudjuk, hogy a vádirat szerint te vagy ősszeesküvés" kezdeményezője és vezére. Kétségen kívül áll: nennyiünket felakasztanak. De egy felel megnyugtathatlak: nem nyien bátran fogunk viselkedni, úgy, ahogy orosz kato- z illik..."

Guszev csak a tárgyalási teremben tudta meg, hogy mind- Ő össze három és fél hónapot töltött pincebörtönben.

első Miklósnak, minden oroszok teljhatalmú önkényuralkodók legkegyelmesebb parancsa értelmében, a hűtlenséggel, fel- irtással, hazaárulással, lázadással és az ellenséggel való egyet- sel vádolt Alexej Guszev és társai ügyében a legfelsőbb ka- i törvényszék Minszkbe kirendelt tanácsa szolgáltatott igaz- t.

A tárgyalást a cár megbízottja, Juszupov herceg készítette

Parancsára a kormányzóság épülete nagytermének falait fe- draperiával vonták be. A bíróság számára magas emelvényt ltak. Az emelvényt is, az asztalt is — amely mögött a bíró- helyet foglalt — vérvörös posztó takarta. A vádlottak ala- y, háromlábú széken ültek — egy vádlott, egy szuronyos őr.

Bevezették a tizenhat vádlottat. A tisztok ruhájáról a tárgya- lóit levették a válszalagot. Ezt is Juszupov herceg rendelte s a rendeletet teljesítették — bár tudták, hogy törvénytelen. r megbízottjának parancsára fölül áll a törvénynek.

A tárgyalást 1849. július 29-én, délelőtt 10 órakor nyitották . A bíróság három tagja (egy tábornok és két ezredes) helyet lt az emelvényen. Guszev csak tizenegy vádlott társát ismerte inogradov őrmestert, aki a vádlott tisztoktól elkülönítve ül- : padlón. Őt vádlott-társát, öt fiatal tisztet most látta először zez százados.

Tizenöt tiszt (személyi adataik felvétele után) kijelentette, i semmiféle vallomást nem hajlandó tenni. Mintha összehe- gek volna, mindegyik így fejezte be kijelentését:

— Az önök számára nincs mondanivalóm. Az orosz nép pedig or is megért minket, ha hallgatunk.

A tizenöt tiszt után az elnöklő tábornok Vinogradov őrmestert itotta, Vinogradov bejelentette, hogy vallani akar.

Vinogradov őrmester hosszan beszélt. Lelkükre akart beszélni íri tiszteknek.

— A gazdag embert segíteni ostobaság — mondotta. — Se- az magán. Jobban, mint kellene. A szegény embert elnyomni. Minden pimasz ügyis a szegényt nyúzza. A németet verni nnek tetsző dolog. Ha szegény német állna szemben gazdag ryar urakkal — Isten látja a lelke —, nem tudom ki mellé nek. Ha szegény német állana szemben szegény magyarral, or is nehezen mozogna a karom. De mikor úgy tudjuk — és z igazság —, hogy a német császár harcol szegény magyarok n, nem is lennék igazhíjú orosz, ha nem a szegény magyarral nnek...

— Tudják a tiszt urak, mennyit dolgozik és mennyit nyomo- a mizsik? — kérdezte. — Tudják a tiszt urak, hogy a kato- is szegény parasztok, akiket kötéllal vettek a cárt szolgálni nhat esztendőre, kolduszsoldért. Hát csak nem várják az urak, y olyan hitvány ember lesz a katonaruhába öltöztetett orosz zsik, hogy az urakat segíti a szegény magyar paraszt ellen?

Az ügyész indítványára ennél a pontnál az elnök véget vetett rogradov őrmester kihallgatásának.

Most került sor Guszev századosra.

Guszev arca beesett, szürkészöld. Szája szögletében kimélyül- tek a ráncok. Szeme égett, szinte világitott. Mikor beszélni dett, megpörnyedten állott bírái előtt, de fokról fokra, szóról rapart mind egyenesebb lett, és végül már olyan volt, mint egy garanti jegyenye, vagy mint egy felkiáltójel.

— Beszélni fogok, de nem védekezni. Vád van ellenem — nem is ismerem, hiszen amióta letartóztatott, senki sem hall- ott ki és vádiratot sem láttam —, de bűnöm nincsen. Ezt hi- re pállom. Nem önök előtt, de népem előtt és népem Istene tt...

Es Guszev beszélt:

— Azért harcoljunk a magyarok ellen, mert ők ellenségei a Habsburg császárnak? Ez igazán nem ok arra, hogy orosz vért outsunk, hisz az orosz népnek semmi oka barátsággal gondolni a Habsburg császárra és minden oka megvan arra, hogy ellenség- nek tekintse a kis szláv népeket elnyomó Habsburgokat. Vagy azért harcoljunk a magyarok ellen (mint egyre halljuk), mert a magyarok elnyomják a Magyarországon élő szlávokat? Ha a ma- gyarokat legyőzzük, ezzel nem szabadítjuk fel a Habsburg-biroda- lomban élő szlávokat, hanem csak azt érvük el, hogy a szlávokon kívül a magyarok is a németek szolgáivá lesznek. Nekünk nem ezért, hanem ez ellen kell harcolnunk!

— Érdekes — mondotta az ügyész és tovább sürgette Gusze- vet, ki rövid szünetet tartott.

— Tovább? — kérdezte Guszev. — Ha a tábornok úr látta volna azt a magyar grófot, akit mi Minszkben láttunk és hallot- tunk, akkor megértené, hogy nemcsak a magyarok és németek kö- zött folyik a háború Magyarországon, hanem a szegények és az urak között is. Zichy gróf magyar és a mi segítségünket kéri a magyar nép ellen. Ezt csak úgy lehet megmagyarázni, hogy a ma- gyar urak segítséget kérnek tőlünk ahhoz, hogy továbbra is szől- gaságban tarthassák a magyar népet. Az osztrák segíti a magyar urakat, ahogy a magyar urak is segítik az osztrák császárt. De, mert úgy látszik, együttvéve is kevesek egy vitéz, szabadságsze- retető nép akaratával szemben, azt akarják, hogy mi játsszuk a hóhér szerepét. Ez a szerep nem méltó hozzánk. Nem, az orosz nép nem akar hóhér lenni és nem is lesz hóhér!

— Ön nagyon sokat dobálódzik, vádlott, a hóhér szóval! — szakította félbe Guszevet a tárgyalást vezető tábornok. — Vi- gyázzon, nehogy saját sorsát jövendőlye meg!

— En nem a magam sorsáért aggódom! — felelte Guszev.

— Egy bizonyos — így az ügyész — Guszev vádlott szavai bebizonyították mindazt, amit a vádirat állít, sőt még ennél többet is. Guszev és társai eladták magukat Kossuthnak.

Az ítéletet 1849. július 30-án, délután 3 órakor hirdették ki.

A tizenhat tiszt közül hetet lefokozásra, a hadseregből való kizárásra és kötélláltali halálra ítélték. Kilencet lefokozásra, a hadseregből való kizárásra és szibériai száműzetésre. Halálra ítélték Vinogradov őrmestert is.

Guszev Alexej százados halálos ítéletét még azzal is súlyos- bitották, hogy végig kellett néznie hét társa kivégzését.

A halálos ítéleteket 1849. augusztus 16-án napfelkelte előtt ajtották végre a mészki Preobrazsenszki-kaszárnya udvarán. Szorosan egymás mellett állott a hét akasztófa, amelyet a Preobrazsenszki-ezred három százada fogott körül...

Az ügyész, miután a hátrakötött kezű elítélteket elővezették, megegyezően felolvasta előttük az ítéletet.

— Ítéletvégrehajtó, teljesítse kötelességét!

Elsőnek Tihomirov hadnagyot vezették a bitófa alá.

— Eljen Oroszország! — kiáltotta Tihomirov, amikor a hóhér nyakába dobta a kötelet.

— Eljen a szabad Oroszország! — kiáltotta a második halálra ítélt.

— Vesszen a zsarnokság! — így a harmadik.

Vinogradov őrmester volt a hatodik, akit a bitófa alá vezet- tek.

— Pokolra minden cárral, minden úrral! — kiáltotta Ványka apó.

Utolsónak lépett az akasztófa alá — szilárd léptekkel — Alexej Guszev.

Most nem volt sápadt. Eletszínű volt az arca, és mintha a ráncok eltűntek volna szája szögletéből.

— Eljen a szabad népek testvéri szövetsége! — kiáltotta az élettől búcsúzza...

Mikor a hóhér az első elítélte tette kezét, a Székesegyház- ban félreverték a harangot.

— Tűz van! Tűz van! Tűz van! — kongta messzehalló hangon az ősi, legendásműltű mészki harang, amely valamikor török veszélyről szólott volt.

A halálrítéltek sohasem tudták meg, hogy mialatt életüket áldozták a szabadságért, ismeretlen tettesek, — talán testvéri ke- zek és talán azért, hogy érettük bosszút álljanak —, fegyűjtötták a kormányzóság épületét.

Egész nap ömlött az eső. De az egék csatornáit sem tudták eloltani e tüzet. Késő éjszakáig égett a kormányzóság épület, amelynek dombon álló romjai évtizedeken át figyelemztették a népet: Van olyan tűz, amit nem tud eloltani semminémű erő, semminémű hatalom!

Szorgalmasan tanulnak a hatósági tanfolyam hallgatói

Megindult a hathetes hatósági továbbképző tanfolyam

Népgazdaságunk gyorsütemű fejlődése egyre inkább megköveteli, hogy tűzoltótestületünk fokozottabb mértékben sajátítsák el és alkalmazzák a tűzrendészeti szabályokat.

A tűzrendészeti munka, valamint a szabálysértési eljárás terén mutatkozó hiányosságok megszüntetése és felszámolása érdekében a tűzrendészeti hatóságok vezetői és tagjai részére a Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 6 hetes, hatósági továbbképző tanfolyamot indított. A hatósági tanfolyam legfőbb célkitűzése, hogy magasabb szinten képezze tovább a munkakörben foglalkoztatott tisztjeinket. Elméleti vonalon tisztázza és adjon helyes irányvonalat a vitás kérdések, egységes álláspont ki alakításában; gyakorlati foglalkozásokon keresztül mélyítse el a tűzrendészeti ismereteket. A hatósági tanfolyam segítségével kíván nyújtani a hatósági eljárás, a megelőző tűzrendészet, valamint a szabálysértési eljárás területén. A tanfolyam előadásból, egyéni tanulásból gyakorlati foglalkozásból, osztályfoglalkozásból és konzultációból tevődik össze.

A megelőző tűzrendészeti témakörön keresztül a Belügyminisztérium Országos Tűzrendészeti Parancsnoksága többek között azt kívánja elérni, hogy hatóságaink vezetői és tagjai tökéletes ismereteket szerezzenek a létesítmények osztályozása, telepítése kérdéseiben, ismerjék meg és sajátítsák el az építési kapcsolatos tűzrendészeti kérdéseket, legyenek tájékozottak a villamos berendezések, fűtés és fűtőanyagok, valamint a tűzvédelmi berendezések tűzrendészetiével.

A hatósági témakörök a hatósági munka megjavítását fogják lehetővé tenni. Telepengedélyezési, vala-

min az építkezési és gépjárműjavítási eljárás, továbbá a szemétki, jegyzőkönyvek és határozatok oktatásán keresztül a részvevő elvtársak elméleti és gyakorlati foglalkozások alapján alaposabb, szakismeretre tesznek szert.

A fentiekkel kapcsolatban az oktatás legfőbb célkitűzése az, hogy a helyes és legcélravezetőbb módszerekkel ismertesse meg a hallgatókat. Nagy gondot fordít a tanfolyam arra, hogy a hatósági területen a hallgatók mind a tartalmi, mind a formai kérdésekben alapos ismeretekre tegyenek szert. A gyakorlati foglalkozások pedig módot adnak arra, hogy az egyes kérdéseket ne csak elméletben, hanem gyakorlatban is elsajátítsák a résztvevők.

A szabálysértési eljárás során elméleti és gyakorlati foglalkozásokon veszik át a résztvevők a szabálysértés legfontosabb elméleti és gyakorlati kérdéseit. Különösen jelentős e területen, hogy a szabálysértési anyag foglalkozik a szabálysértési ügyvitel kérdéseivel, mely a tanfolyam első ízben lesz oktatás tárgya. A szabálysértési gyakorlatok legfőbb célkitűzése az egységes gyakorlat kialakítása, az eljárási szabályok mélyebb, alaposabb megismerése és a törvényesség szigorú betartása. A tanfolyam az eddigi tapasztalatok alapján különös gondot fordít a helyes és helytelen állásfoglalásokkal és egyben állásfoglalást is kialakít a vitás kérdésekben.

Örömmel üdvözljük a tűzoltóság első hatósági továbbképző tanfolyamát, mely a tűzrendészeti munka terén feltétlenül komoly segítséget ad az e munkakörben foglalkoztatott tiszt elvtársaknak területi munkájuk további megerősítéséhez.

Tűzrendészeti verseny értékelése

A Város- és Községgazdálkodási Minisztérium Rendészeti Csoportja értékelte az 1955-ben lezajlott tűzrendészeti verseny második félévi eredményeit. Az értekezleten több megye tűzrendészeti előadója és valamennyi fővárosi IKV-vállalat vezetője is megjelent. Dernes elvtárs, a fővárosi tanács lakásgazdálkodási igazgatóságának tűzrendészeti előadója nyerte el a VKGM vándorzásdíját. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság és a VKGM ezenkívül több elvtársat pénzjutalomban részesített, illetve oklevéllel tüntetett ki.

A miskolci alosztály színjátszóinak olvasópróbája

A földrengés károsultjaiért

A szőlőki tűzrendészeti alosztály és az alosztályhoz tartozó I. sz. papírgyári őrs valamennyi dolgozója — a DISZ-szervezet kezdeményezésére — havi fizetésének I százalékát ajánlotta fel a földrengés károsultjainak.

Községi parancsnokok tanfolyama

A kecskeméti alosztályon befejeződött a községi tűzoltóparancsnokok 6 napos tanfolyama. A 29 részvevő elvtárs ez ideig még semmiféle tűzoltóiskolát nem végzett. A tanfolyam hallgatói nagy érdeklődést tanúsítottak az előadások és a gyakorlati foglalkozások iránt.

HÍREK

Pályázati felhívás

A Könyvüipari Minisztérium iparszervezési osztálya a megelőző tűzrendészeti propagandamunka kiértékelése érdekében tűzvédelmi propagandapiakát-pályázatot hirdet. A pályázatot a könnyűipari vállalatok dolgozói és az ezen vállalatoknál szolgálatot teljesítő tűzoltók vehetnek részt. A pályamunka három darab 29x21 cm nagyságú — az üzem sajátosságának megfelelő — különböző, tűzvédelmi tárgyú rajz legyen. Egy-egy személy több — fenti méretű — rajzzal is pályázhat. A pályázat nyertesek között egy 600 Ft-os I. díj, egy 500 Ft-os II. díj és három 300 Ft-os III. díj kerül kiosztásra. A pályamunkák elbírálásának eredményéről a „Könyvüipari Értesítő” ad hírt.

Örömmel üdvözljük e kezdeményezést, és reméljük, hogy a jó példa követésre talál.

A jó munka jutalma

Az V. kerületi alosztályparancsnokság ünnepélyes keretek közt dícső oklevéllel tüntette ki a dápesti Gyógyszerár Vállalat sadalmi tűzoltóit, akik az 1955. ben szorgalmas tanulással munkájukkal segítettek elő a járat tűzvédelmét. Az ünnepségen melyen a pártszervezet és a járatvezetőség képviselői is megjelentek, 10 elvtársat jutalmaztak.

Látogatás Békés megyében

Bács-Kiskun megyéből 26. mi és községi tűzoltó nemrég látogatást tett Békés megyében megtekintették a Szarvason tűzrendészeti kiállítást, hogy a járat munkájukhoz tapasztalatot gyűjtsenek. Az elvtársak egyhangú véleménye szerint igen sokat tanultak a kiállítás anyagát megismeréséből.

Külföldi HIREK

— Riadókézültségben levő tűzoltócsoporthoz ábrázoló bélyegkeztet ki a Román Népköztársaságban. A bélyeg színe piros és a román Tűzoltó-nap alkalmából bocsátották ki.

— Robbanás és tűz keletkezett egy brnói lakásban, ahol nitrolakot használtak a konyha kifestésére. A festésnél gáztólhelyen főttek, és ennek következtében történt a szerencsétlenség.

— Baltimoreban, az Egyesült Államokban egy katolikus szervezet összejövetelén ismeretlen okból tűzvész keletkezett. A teremben több mint 1000 ember tartózkodott. A tűz kiterjedékor hatalmas pánik tört ki. Az épület teljesen leégett. Tizenegyen életüket vesztették és több százán megsebesültek.

— Február 13-án a törökországi Gerze városban, mely a Fekete-tenger közelében fekszik, 800 épület leégett, köztük a tanácsház is. Mintegy 3000 ember vált hajléktalanná.

— Önműködő tűzjelzőt találtak fel Csehszlovákiában. A találmány lényege az, hogy a tűzről felmelegedett levegő a mennyezet felé fordul és ezzel bekapcsolja az elektromágnezt, amely pillanatok alatt jelzi a tűz kiterjedését.

— A spanyolországú Andoranna melletti Ignitbányában tűz keletkezett. A gyorsan terjedő tűz hat bányász halálát okozta.

KULTÚRHÍREK

A miskolci tűzrendészeti alosztály kultúrscsoportja Tamásó József t. úrn. elvtárs vezetésével ismét megkezdte működését. A kultúrscsoport megoldotta a női szereplők hiányát is, mert a Pamutfonoda DISZ-színjátszó csoportjának női tagjai szívesen vállalták szereplést a tűzoltó-kultúrscsoportban. Új műsorukat — melyen két tűzoltótárgyú jelenetet és két egyfelvonásost adnak majd elő — március elején mutatják be a BV kultúrtermében, a BM Borsod megyei főosztály beosztottai és hozzájáruló részére rendezett báljai egybekötött ismerkedési estén.

Az elmúlt évekhez hasonlóan a kultúrscsoport ismét meglátogatja a járás községeit, ahol a tiszta bevételükkel a tűzoltótestületek anyagi támogatását segítik elő.

Január 28-án tartották meg Onódon a tűzoltótestület alakuló közgyűlését. Az „öreg” kultúrscsoportja a múlt évben megrendezett

Közös erővel

A bácsalmási elvtársak a járat végén elhatározták, hogy a járat területén tűzrendészeti szempontból valamennyi lakóházat községi területfelelősök segítségével — leellenőrzik. Az eddigi díletes munka nyomán már házat felülvizsgáltak. Nagy segítséget nyújtottak munkájukhoz madarasi és katymári községi területfelelősök is.

Jelenet a törökországi látogatásból

Járási kultúrversenyen másod helyezést ért el. Az alakuló közgyűlés után megalakították a járatok színjátszócsoporthát is, a bemutatkozó előadásukra „Lu Matyi” bemutatószáma készült. Mindkét csoportot Lakatos János általános iskolai tanár tanítja szívesen tökéletes alakítására.

A májusban megtartandó 50. jubileumi ünnepségükre a testi tagjaiból zenekart alakítanak, h még színesebbé tegyék az ünnepi fordulót.

Már három Borsod megyei községben: Hódosépanyon, Jósfa és Szögligeten alakult ebben az évben tűzoltózenekar.

A Fejér megyei Kőszárhegyi községi tűzoltótestület tagjai közelmúltban megtartott alakuló közgyűlésen tűzoltózenekart szerveztek. A zenekar tagjai szívesen hangszerükön játszanak.

Az alakuló közgyűlésekről

Itt megyében a dabási és göllő alosztályok parancsnokai és tiszteletbeli tagjai, valamint a monori és kálai járási tűzrendészeti kirendeltségek önfeláldozó munkájának eredményeként február 10-ig befejezték a Községi Tűzoltótestületek alakuló közgyűlése-kapcsolatos szervezési munkáit. Megalakult tűzoltótestületek részében már komoly tűzoltó-folyók. Több helyen színjátszó-ortoktat szerveztek és gondos-ságolták arról is, hogy a mű-shez szükséges helyiségek biz-va legyenek. Tíznyel községekben alakuló közgyűlésekre rendbeho-za a tűzoltószertart, befestették díjavitókat a fecskendőket.

Szegedi járásban ügyszólván den községekben megértették a régi Tűzoltótestületek megala-sának fontosságát.

Tanács és a párt vezetői, vala-t a községi tűzoltóparancsnokok dent megtekették az alakuló köz-lések sikeréért.

Ilőnösen jól szervezték meg és dítekkel elő a közgyűlést Szó- Kübekháza, Tiszasziget, Ásott-m és több más községekben. Innak azonban a járás terüle-olyan községek is — mint pl. k — ahol sem a tanács, sem özségi tűzoltóparancsnok nem e magáévá a Minisztertanács ározátát, s eddig még nem in-tekett a tűzoltótestület meg-titása ügyében.

Fehérgyarmati Tűzrendészeti endeltség tagjai a pártvezető-et választó taggyűlésen határo-za foglalták, hogy segítséget íjanak a járás valamennyi köz-lytőtestületének átszervezésé-eg. Segítségükkel eddig 18 köz-eben alakult meg a tűzoltótestü-és majd mindenütt — a létszá-a felül — még fiatalokat is fo-oztak a testület sorába. A szer-ésben élenjár Korponai József őrm. elvtárs, aki egymaga 10 ségben készítette elő az alakuló gyűlést.

Január 26-án Páhi községekben is alakult a Községi Tűzoltótestü- A közgyűlés elnökeinek Czeffler os VB-titkár, titkárnak Miklósi ala pedagógust, pénztárosnak öcsik István agronomust, ellen-ek pedig Klis János MDP-árt választotta meg. A testület tagja a vezetőségi tagok mellé yetteseket is választott. A köz-ésen egyúttal szertáros, szá-zparancsnokot, propagandistát, rtfelölést és területfelölési bi-mlakát is választottak.

Élykúti községekben 55 fővel ala-t meg a községi tűzoltótestület. alakulás után a vezetőség azon-munkához látott, s ennek ere-dnyeként — a tanács és a párt ítségével — egy új korszerű oltószertart építését vették vbe.

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltó főhadnagy. Kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó Igazgatósága. Szerkesztőség: V. Jászai Mari tér 16. Telefon: 429-550. OTE. bev. számla: 100.905. Szerkesztő: Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Poroszká L.

A marcali járás területén február 4-én befejezték a községi tűzoltótestületek átszervezését. Az al-osztály beosztottjai nagy segítséget nyújtottak a községekben az ala-kuló közgyűlések előkészítésében. Különösen jó munkát végzett Pin-ter őrm., Kovács őrm., Demes szkv., Magyar, Lázár, Kovács és Köröshegyi őrv. elvtárs.

Az alosztály zenekara sem ma-radt télen és négy községekben mű-ködött közre a tűzoltóbálon, hogy a testületnek több bevétele marad-jon.

A Tolna megyei Alsónyék köz-ségben lelkes tűzoltóság működik. A közgyűlésen valamennyi tűzoltó elvtárs megjelent. Vancsura Jenő községi t.ü., alhdgy., parancsnok elvtárs beszámolója és a vezet-őségválasztás után a testület tagjai kifőnően szórakoztak a közös va-száróval egybekötött rendezvényen.

A törökszentmiklósi alosztály be-osztottai jó munkát végeztek a községi tűzoltóságok átszervezésé-ben. Az alakuló közgyűlések jó előkészítése nyomán Tiszapüspöki, Tiszatenyő és Őrmenyes községek-ben több dolgozó kérte a testület sorába való felvételét.

Az alakuló közgyűlések után az új testületek anyagi megerősödésé-hoz az alosztály kultúrscsoportja nyújtott segítséget. Eddig hét köz-ségben tartottak előadást, ahol a bevételekből 1000-1500 Ft-tal gaz-dagították a testület pénztárát. A kultúrscsoport nemcsak a köz-ségi tűzoltótestületeket segíti, ha-nem jól sikerült előadást tartott a bácsalmási általános iskolában is, ahol a bevételekből 6000 Ft-tal jár-ultak hozzá az úttörők nyári tábo-rozásához.

Mezőörsön a községi tűzoltótestü-let a DISZ-szervezettel együttmű-ködébe színjátszócsoporthoz alakított. A színjátások első bemutatkozásuk alkalomával Gárdonyi Géza: „A bor” c. színművét adták elő nagy sikerrel. Most azt tervezik, hogy a környező falvakba is ellátogatnak. Rendezőjük, Fűtly Imre pedagógus, odaadó munkával tanítja a színját-zócsoporthoz.

Nagykálló községekben jól előkész-ített alakuló közgyűlést tartottak. A megjelentek nagy figyelemmel kísérték Pöldesi községi t.ü. hdgy., parancsnok beszámolóját, mely az elmúlt esztendő során végzett munka értékelésén túl, felhívta a figyelmet a nagykállói tűzoltók előtt álló legközelebbi feladatokra is. Szó volt többek között a nyári mezőgazdasági munkák tűzrendé-szetéről is, és elhatározták, hogy az iskola igazgatóját felkéri arra, hogy a tanulóifjúság részére tűz-vedelmi propaganda-előadást tar-tson. A közgyűlés egyhangúlag a tanácselnökököt választotta meg a testület elnökévé, a vezetőségi ta-gok sorába beválasztották Pál Já-nost, a község legidősebb tűzoltó-ját és Nagy elvtársat is, aki kiváló kultúr munkát végez.

A borsodnádasdi Községi Tűzoltó-testület alakuló közgyűlésén Dam-bruczki Lászlóné igazgató-tanonő is beválasztották a vezetőségbe. Dambruczki elvtársnő felszólalásá-ban igértet tett arra, hogy a bor-sodnádasdi asszonyokat és tanítvá-nyait a tűzvédelmi rendelkezések betartására neveli.

Felhívjuk olvasóink figyelmét, hogy szerkesztőségünk címe megváltozott. Új címünk: Budapest, V. Já-szai Mari tér 16. — Telefon: 429-550.

SPORTHIREINK

Az MHK új szabályzata

A Dózsa SE budapesti elnöksége az 1956. évi MHK-feladatok elvég-zésére munkatervet dolgozott ki.

A munkaterv célja az, hogy az 1956. évi párthatározat, az OTSB és az egyesület országos elnökségének irányelvi alapján biztosítsa a Bel-ügyminisztérium budapesti beos-zottainak és a Dózsa SE sportköri tagjainak az MHK-ra való előké-sztését és próbáztatását.

A munkaterv értelmében a fenti feladatok elvégzéséért a budapesti MHK-bizottság felelős és az egyes BM szerveknél, továbbá valameny-nyi Dózsa sportkörnél három tag-ból álló MHK-bizottságokat kell alakítani.

A „Munkára, Honvédelemre Kész” testnevelési rendszer új szabályzata a régi szabályzattal szemben lényé-ges módosításokat tartalmaz.

A szabálymódosítást az tette in-dokolta, hogy egyes sportvezetők különböző engedményekkel lejárt-ak az MHK tekintélyét és a próbáztatásokat sok esetben komolyta-lanná váltak. A régi szabályzat nem számolt az egyes sportkörök felszerelési adottságival sem, amir ugyancsak változtatni kellett.

Az MHK testnevelési rendszer f- fokozatosság és a folyamatosság el-ven épül fel. Serdülő kortól kezdve sokoldalúan fejleszti a testi és szel-lemi képességeket. Az új szabály-zat értelmében a követelmények korcsoportonként változnak.

1. Az LMHK előkészítő fokozatá-nak próbát az általános iskolák VII-VIII. osztályos tanulói tehe-tik le.

2. Az LMHK fokozatát a közén-iskolák I-II. osztályos tanulói és az ipari tanuló intézetek 17 éven aluli tanulói érhetik el.

3. Az MHK előkészítő és I. foko-zatáért 17 éven felüli nők és fér-fiak indulhatnak.

4. Az MHK II. fokozatát 17-40 éves nők, illetve 17-45 éves férfiak érhetik el.

Az új szabályzat lényegesen esők-kenntette a követelmények számát is. A résztvevőknek hat sportágban kell próbáznok és ezenkívül egy sporttelméleti előadást kell meghall-gatniok. Ezen felül egyes gyakor-latokat sok esetben más gyakorlat is helyettesíthet. Így pl. az MHK I. fokozatban a 100 m-es futást 50 m-es úszás, a 200 m-es futást 15 km-es, illetve 10 km-es kerékpározás he-lyettesítheti, de ez az elv a többi fokozatnál is érvényesül.

Az MHK-n való részvételre testü-letünk tagjai az MHK-bizottságok-nál jelentkezhetnek. Az MHK prób-áit a próbázás megkezdésének évében kell letenni az MHK I. és II. fokozat kivételével, ahol a prób-ák letételének határideje az első próbát követő év december 31. napja.

Az MHK I. és II. fokozatát el-nyert próbázók a jelvény megszer-zésétől számított három éven belül ismétlő próbát tehetnek.

Az MHK-próbákat versenyszve-rűen bonyolítják le, tehát az új szabályzat így kívánja biztosítani az eredményvet valóságát.

A versenyzőkről megbízólevéllel látják el, s az eredmények ellen-őrzése jegyzőkönyvek alapján tör-ténik.

Valamely fokozat jelvényét csak az a próbázó kaphatja meg, aki a fokozat valamennyi követelményét korcsoportjának megfelelő ered-ménnyel teljesítette.

A jelvények átadása a sportkör-ökben ünnepélyes keretek között történik.

A szabályzat arról is gondosko-dik, hogy a sportkörök a jelentke-zők részére rendszeres edzési lehe-tőséget biztosítsanak.

A szabályzat befejező része a próbázók nyilvántartásáról intézke-dik, amely az eddig megfigyelően bonyolult adminisztrációt lényege-sen egyszerűsíti.

Beták Imre (Dózsa) verseny közben

BUDAPEST

SI: Kiválóan szerepeltek a Dózsa versenyzői az 1956. évi sibajnoksá-gon.

A Magyar Népköztársaság 1956. évi felnőtt férfi északi összetett bajnoka Beták Imre.

A Magyar Népköztársaság 1956. évi 4x10 km-es férfi váltófutó-bajnoka a Dózsa csapata lett (Be-ták, Vincze, Garbera, Sajgó). A Magyar Népköztársaság 1956. évi női ifjúsági lesikló-bajnokságát Szász Katalin, a Dózsa versenyzője nyerte. Az 1956. évi országos mű-lesikló bajnokságon ugyancsak Dó-zza versenyző, Máthé Lajos győ-zött.

ASZTALITENISZ:

Az 1956. évi asztalitenisz bajnok-ságon férfi-párosban Hámosi Ti-bor t.ü. hdgy. elvtárs Farkas Jó-zseffel együtt harmadik helyezést ért el.

Befejeződött az alosztályok közti asztalitenisz-bajnokság. 1. a XXII. kerületi alosztály B csapata 2. a VIII. alosztály csapata, 3. a XXII. kerületi alosztály A csapata lett.

VIVA:

A XIII. kerületi TSB 31 induló részvételével I. osztályú férfi tör-venysért rendezett. A versenyen Somodi Lajos t.ü. hdgy. elvtárs az első és Murai Antal t.ü. hdgy. elvtárs a hetedik helyezést érte el.

Közlemény

A Dózsa SE kéthónapos ver-senybírói tanfolyamot indít, melyen célzó és atlétikai versenyzőkről képeznek. A tanfolyamra március 9-ig lehet jelentkezni a Dózsa SE székházában: Budapest, VI., Szálán új 23.

VIDÉK

EGRI:

Az egri alosztály sportcsoportjából a „Hámán Kató” ifjúsági ver-seny asztalitenisz küzdelmei során Fekke Miklós t.ü. őrm. elvtárs négy győzelemmel és egy vereséggel a középpontba került. Az alosztály sakkversenyét Gyenes Sándor t.ü. őrm. elvtárs nyerte meg.

MISKOLC:

A Borsod megyei Dózsa megyei sakk- és asztalitenisz bajnokságot irt ki. A bajnokságra a miskolci alosztály több beosztottja is bene-vezett.

Somodi Lajos t.ü. hdgy., (szemben a törvivó verseny győztese

Az élet tanulsága

Vízkereszt vagy amit akartok

A balkezes újonc

A SZOVIET FILM ÜNNEPE

Az élet szépsége, a világ szépsége, a művészi erővel ábrázolt élet, a filmművészet magának a művészetnek felejtethetetlen, szívdobogó izgalmait benntartja.

A mozilátogatók számára a szovjet film is nagy érdeklődést vált ki. A szovjet film művészei az év 28. között megrendezésre kerülő ünnepét. Ez alatt számos régebbi, nagy sikerű szovjet filmalkotás kerül előtérbe, kívül hat új szovjet film mutatnak be.

„Az élet tanulsága” a szovjet emberek megismerését, megértését szolgálja. A film a „Expressz szerelmek” rendezője, Jurij Buzovics rendezte.

Shakespeare kitalálta, a „Vízkereszt vagy amit akartok” az oroszoké. Ez a színes, nagy sikerű film a szovjet művészetének egyik legnagyobb sikerét, melynek főszereplője a híres színésznő Alla Larionova, aki a Lucsko alakítja.

A „Balkezes újonc” a szovjet hőse számos nagy sikerű film bonyodalom ábrázolását, melyet a szovjet filmgyártás fegyvermezei hoztak létre.

„Az emirátus bukása” a szovjet korszak egyik legnagyobb sikerű filmje. A Nagy Októberi Szocialista Forradalom győzelme után a szovjet emberek verődnek meg.

A „Befejezetlen elbeszélés” egy orvosról és egy nővéréről, akik a mantikus szerelmek között találkoznak. A film a híres színésznő, Fjerezepova, és a híres színész, Sztasovics, főszereplésével készült.

Nemcsak a szovjet film, hanem a felejtethetetlen, szívdobogó izgalmait tartalmazó „Aranyantilop” is a szovjet filmgyártás egyik legnagyobb sikerű filmje.

Az emirátus bukása

Befejezetlen elbeszélés

Az aranyantilop

Őrök dicsősége a felszabadító szoviet hősöknek!

PARTÉLET

Tanulmányozza minden tüzoltó elvtárs a XX. kongresszus anyagát!

A Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének március 12—13-i ülése határozatban hívja fel a pártalapszervezeteket és a párttagságot arra, hogy „... mélyrehatóan tanulmányozzák és elemezzék a XX. kongresszus anyagát”. Annak tanulmányozása ugyanis „... újabb lendületet ad az elméleti, kulturális és gyakorlati munkában, s nagy segítséget jelent pártunk III. kongresszusa és a Központi Vezetőség múlt évi nagyjelentőségű határozatainak végrehajtásában, az előttünk álló feladatok teljesítésében, a szocializmus építésében...” A határozat alapján — egy-két hét óta és egészen május közepéig — tüzoltó elvtársaink a XX. kongresszus gazdag anyagát tanulmányozzák a pártoktatás különböző formái keretében.

A kongresszusi anyag sikeres, eredményes tanulmányozásának biztosítása nagy feladatot, komoly, felelősségteljes munkát ró pártalapszervezeteinkre, azok vezetőségi tagjaira és aktívaira. Mindenekelőtt folytassanak széleskörű politikai felvilágosító munkát, s magyarázzák meg a kongresszus jelentőségét.

A politikai munka során az egyes konferenciák és viták alkalmával — fő cél-

kitűzésként — törekedjenek olyan légkör megteremtésére, amelyben mindenki fegyelmezetten tanul és bátran, őszintén elmondja véleményét, s felveti az esetleg nem értett kérdéseket. Nagyon ügyeljenek az egyes elvi kérdések helyes tisztázására! A vitás kérdésekben minden esetben kérjék ki az illetékes felsőbb pártszerv vagy a megyei politikai helyettes véleményét. De ugyanakkor ügyeljenek arra is, hogy a viták — a fő elvi kérdések tisztázása mellett — főleg akörül folyjanak, hogy mit és hogyan lehet hasznosítani e gazdag anyagból az alapszervezet, az alosztály vagy az órs munkájában. Ez azt jelenti, hogy a kongresszus anyagát a helyi, sajátos, konkrét — párt és szakmai természetű — feladataikkal összekapcsolva tárgyalják, s ugyanakkor mozgósítsanak azok végrehajtására.

Nagyon fontos, hogy pártalapszervezeteink idejében gondoskodjanak a kongresszus anyagával foglalkozó könyvek, brosúrák, valamint az útmutatók beszerzéséről, s az anyag feldolgozása során maximális segítséget nyújtsanak a propagandistáknak. Ellenőrizték, segíték felkészüléstük, s adjanak tanácsot azzal kapcsolatban, hogy az előttük álló feladatokból mit dolgozzanak be a vitavá-

latokba. Ugyanakkor biztosítsák, egyes konferenciákon az alapszervezetősége és az alosztályparancs társ is ellenőrzést gyakoroljan tétlenül hasznosnak tartjuk az az alapszervezet vezetősége a következő napon beszámoltatja a listát — és az ellenőrt is — a tapasztalatairól, hogy a felmerült legmegválaszolatlan kérdéseket get nyújthassanak.

Fontos szervezési feladatot jele megoldása is, hogy a pártoktatási még részt nem vevő elvtársakat a kongresszusi anyag tanul sába. Tüzoltóságunknál nem lehet olyan tiszt, tiszthelyettes (sem, aki ne tanulmányozná szervében a XX. kongresszus anyagát, den esetre vigyázzunk arra, hogy levő oktatási egységeket — kókat — ne bontsuk meg. Ahol na számú konferenciák vannak, s a ciák létszámának növelése vesz az eredményes munkát, ott külr enclácták kell szervezni a bevo társak részére.

Elvtársak! A kongresszus a kommunista és munkásmozgal netének kimagasló eseménye. A mus—leninizmus szellemében h tározatai messzire előre mutat világlitják a kommunizmus épít ját a Szovjetunióban és felbec segítséget nyújtanak a szocializ országok — köztük hazánk — nak is. Mi is tanulmányozzuk te lyülten, merítsünk belőle és ha alkotó módon tanulságait!

Balázs József

Olvásóink még bizonyára emlékeznek arra, hogy 4 hónappal eelőtt — a vezetőségválasztás előkészületei során — többek között azt írtuk az ózdi pártalapszervezetről, hogy még javítani kell a munkáján, mert hiba volt a szakmai feladatokra mozgósító politikai munkával, s ahogy annakidején őszintén megmondtuk véleményünket az ózdiak hibájáról, most ugyanolyan őszintén — és bevalljuk nem kis örömmel — egy olyan eredményről beszélnünk, amely az elvtársak dicséretére válik; jobban mondva arról, hogy a pártalapszervezet újra életre hívta a DISZ-alapszervezetet.

Tevékenykednek az ózdi tüzoltó DISZ-fiatalk

Egy ízben már „létezett” itt a DISZ, azonban az idők folyamán szertehullott. Sőt, azt is mondhatjuk, objektív okok jelentették a szervezet megszűnését. Az áthelyezések és a tényleges katonai szolgálatra történő bevonulások ugyanis lassan-lassan „elfogyasztották” a fiatal tüzoltókat; egy ideig még dögött a szervezet kereke, aztán csak a nyelve maradt — később már az sem.

Evek múltán azonban új erőre kapt az alosztály: fiatal erővel gyarapodott s újra felvetődött a DISZ megszervezésének gondolata is. Bár egyelőre csak gondolat maradt, de jött a vezetőségválasztás, és az alapszervezet új vezetősége életre hívta ezt a gondolatot és élő szervezet lett belőle.

Fiatal ez a szervezet, de máris eleven, pezsgő életet, új mozgalmat légtört teremtett az alosztályon. Még a tagsága sem teljes, s úgy szólnán az első lépéseket teszi, de ténykedését máris azzal kezdte, hogy „vetélytársat” keresett magának és versenyre hívta a diósgyőri alosztály DISZ-alapszervezetét. A felhívás, amelyet a diósgyőriek természetesen elfogadtak, igen figyelemre méltó. Többek között ilyen pontokat tartalmaz: a DISZ-rendezvények rendszeres megtartása; a Szabad Ifjúság egyenemélti megrendelése; DISZ-fiatalk nem követ el fegyelmezetlenséget; a nyári mezőgazdasági tűzvédelem idején a patronálási munkában és a községek oktatásának ellenőrzésében való példás részvétel; kultúrscsoport szervezése; havonta ismeretterjesztő előadás a Szovjetunióról, stb.

Ezek a versenypontok már a fiatal szervezet „oroszlánkörmei”. Egytől egyig olyanok, amelyek máris erős szervezetre, ákaraterőre, fiatalos lendületre, lelkesedésre, a hivatás szeretetére s a politikai és szakmai feladatok összefüggésének helyes felismerésére vallanak. S hogy ez a versenyfelhívás nem „homokra” épült, erről már az eddigi eredmények tanúskodnak. Az ózdi tüz-

oltó DISZ-fiatalk az o beosztottjával együtt r kijárnak a járás községe zik a patronálás felelős gyakran fáradtság m községi tüzoltótestület tást megelőző szervezés is ott találuk őket, de épületeinek tűzrend vizsgálásából is szívvel- vetők résztvevők, és na van abban, hogy ez a jeződőtt s már a járás is hozzáfogtak a munká vizkárosultak megsegítés: csületesen kivették rész valkalk és az alosztály. Jával együtt példás eredm el.

Hibát követnénk el az elért eredményeket kizár tal DISZ-szervezet egyed munkájának eredménye: velnénk el. Az eredményben ugyanis jelentős az alosztály pártalapsz amely nemcsak életre h állandóan segít, bátorít gátja is a fiatal szervezi alapszervezet vezetősége adatokkal bízza meg a szervezetét; titkárat meghívja a pártalapsz tőségi üléseire és rendi számoltatja az elvégzet az elért eredményekről során felmerült hiányos

Az ózdi tüzoltófiatalk választottak. Azt az ut már számos egységün halad, s amely út még nagyobb eredmények eléréséhez vezet. Üdvözöl tüzoltófiatalkokat es n további eredményt kívá kasságukkal a minden sükkel segíték elő test sődését s népgazdaságu ménék további megzsil

Elvtársi elismerés

Azért fordulok a „Magyar Tüzoltó” szerkesztőségéhez, hogy ezúton is kifejezésre juttassam a selyei járási osztály MDP-alapszervezetének az elismerését. Acs József t. t. örm. és Sümei György t. t. szkv. elvtársak áldozatos és fáradtságot nem ismerő munkájáért, amelyet a selyei járás tűzrendszere terén végeztek. Az elvtárs 1951 óta tűzrendszeti kirendeltség-vezető a selyei járásban, Azóta jelentősen megváltozott a járás tűzkárrészteljesítése, de ugyanakkor a tűzrendszeti munka is. Ennek eredményeképpen Baranya megyében 1953-ban a selyei járás az első helyre került a tűzrendszeti munka értékelésénél, s az eredmények azóta csak fokozódtak.

Eszrevehetően méginkább javult a kirendeltség munkája, amióta a selyei alosztály helyezett Sümei t. t. szkv. elvtársat. Sümei elvtárs még nem régóta teljesít szolgálatot a BM-nél, de Acs elvtárs helyes nevelése segítségével kiválóan megállja a helyét a szakmai munkában, aminek eredményeképpen egy év alatt soronkívül két esetben léptették elő.

Acs és Sümei elvtársak különösen kiváló munkát végeztek a tüzoltótestületek megalakításában, úgyhogy a belütemezett határidő előtt egy hónappal befejezték a járás területén a tüzoltótestületek megalakítását. Eft nappalál téve dolgoztak, hogy munkájuk eredményes legyen. Legtöbb esetben — az eléggé kemény téli ellenére — éjjel után kerdték haza egy-egy vezetőségválasztásról.

A selyei járási osztály MDP-alapszervezete nevében kérem a szerkesztőséget, hogy a „Magyar Tüzoltó”-ban ismertessék Acs és Sümei elvtárs áldozatos munkáját. Biztosra veszem, hogy ez a dicséret újabb lendületet ad munkájukhoz.

FARKAS MIKLÓS
ny. alldgy.
osztály-párttitkár

A népért
lüzön-vízen át!

Legnagyobb nemzeti ünnepünk

Tizenegy éve szabadították fel a Szovjetunió hős katonái hazánk egész területét. Ez a nap korszakalkotó rdulópont népünk életében, s új, fényes fejezetet nyitott a agyar történelemben. A magyarság az évszázados elnyomás án először vehette kezébe saját sorsának irányítását, inté-sét, és történelmünk folyamán először fejtheti ki szabadon remtő életerejét. Annyi évszázad után élvezzi azt a nyugodt, abad és ragyogó jövővel biztató életet, amelynek eléréséért múltban annyi igaz hazafi áldozta életét.

Népünk az elmúlt fél évezred alatt szakadatlanul harcolt belső és idegen elnyomás ellen, azonban hősiessége ellenére m tudott kivívni tartós szabadságot. Dicső harcai sorra el-iktak. A bukás oka részben a kedvezőtlen nemzetközi hely-tből, az elszigeteltségből, illetve a megfelelő szövetséges ányából eredt, részben pedig az országon belüli nemzet-lenes, hazafiatlan osztály áruló politikája következménye lt. Ez az osztály a saját érdekeiért bármikor kész volt el-tni az ország függetlenségét.

Az a függetlenség, amelyet a sok évszázados elnyomás án újra visszanyertünk, hasonlíthatatlanul magasabb rendű, int valaha is volt! Dolgozó népünk védi, őrzi, szilárdítja ggetlenségét, önállóságát, szabadságát. Önállóságunknak llón erőt és szilárdítást ad az a történelmi tény, hogy tizen-ny év óta bizton támaszkodhatunk felszabadítóinkra, a hatal- as Szovjetunióra, a szocializmust építő kilencszázmillió s borra és az egész haladó emberiség rokonszenvére.

Szabadságunkat a felszabadító Szovjetunióknak köszön- hetjük. A Szovjetunió hadserege a német fasiszta csa- utok hazánk területéről történő kiűzésével csapást mért a agyar kizsákmányoló osztályokra is, s ezzel lehetőséget adott elnyomott munkásosztálynak arra, hogy — a dolgozó pa- zstsággal szövetségben — a hatalom birfokosává váljon. A ovjetunióknak köszönhetjük azt is, hogy megóvta dolgozó pünköt a tőkés restaurációtól, illetve attól, hogy hazánk y véres polgárháború színterévé váljon.

Történelmi tény tehát, hogy tizenegy esztendő s szabadsá- unk, önállóságunk, szocialista fejlődésünk, minden eddigi edményünk forrása, kiindulópontja és szilárd alapja a Szov- tunió felszabadító harca és állandó támogatása. Ezért érez pünk olthatatlan hálát és szeretetet a Szovjetunió iránt, s az érzés egyre erősebbé válik.

A Szovjetunió felszabadító harca és segítsége mellett onban szükség volt egy olyan politikai pártra is, mely biz- san látta a nemzetet ért katasztrófából kivezető utat, s ez párt a magyar kommunisták pártja volt.

A Magyar Kommunista Párt volt az, amely megnyerte és mozgósította a legfontosabb feladatok megoldá- ra a munkásosztályt, a dolgozó parasztságot és a haladó telmiséget, a dolgozó milliókat.

Több évtizedes, hosszú kemény harc tette alkalmassá irtunkat e feladat megvalósítására. Ez tette lehetővé, hogy marxizmus—leninizmus eszméivel felvértezett pártunk egy nberként harcba tudta vinni a dolgozó népünk becsületes illióit. Tizenegy éve, hogy a Magyar Kommunista Párt, il- tve a Magyar Dolgozók Pártja biztos kézzel vezeti azt az alakulást, mely az új, szocialista Magyarországot hozza tre.

A felszabadulás óta eltelt tizenegy év eredményei bizo- stítják a szocialista rendszer és a szocialista termelés fölé- jét. A tizenegy év alatt olyan hatalmas eredményeket ér- nk el gazdasági és kulturális téren egyaránt, amelyekhez isonlót egyetlen kapitalista ország soha nem tudott volna lmutatni. Országunkat felépítettük a romokból, határidő

előtt megvalósítottuk a 3 éves tervet, befejeztük első 5 éves tervünket és hazánk az agrár-ipari országból ipari országgá lett. Iparunk térfogata az 1938-asnak több mint háromszoro- sára emelkedett, és óriási léptekkel haladunk előre a szo- cialista mezőgazdaság létrehozása terén.

Nem kisebbek kulturális eredményeink sem! Soha nem tanultak ennyien a különböző iskolákban, mint napjainkban. Több mint kétszeresére nőtt a kinyomtatott művek mennyi- sége és példányszáma. A falusi könyvtárak száma egyre nö- vekszik; a falu kulturális fejlődését segíti elő a villamosítás; ugrásszerűen megnőtt a mozi- és színházlátogatók, a rádió- előfizetők száma stb. De sorolhatnánk tovább is a felszaba- dulás óta elért eredményeinket.

Bármilyen nagyok is azonban az elmúlt tizenegy esz- tendő alatt elért eredményeink, egyelőre mindez csak az alapok lerakása. Biztosak vagyunk abban, hogy az elkövet- kezendő évek és évtizedek minden területen újabb sikereket, eredményeket hoznak. Az újabb eredmények elérésére ser- kentenek a Központi Vezetőség 1955 márciusi és novemberi határozatai is, melyek világosan feltárják előttünk a fejlődé- sünket gátló akadályokat és megmutatják a szocializmus fel- építésének egyedüli helyes útját.

Előrehaladásunkhoz hatalmas erőt adnak a Szovjetunió eredményei, különösen az SZKP XX. kongresszusának út- mutatásai, a hatodik 5 éves terv irányelvei, melyek minden- nél világosabban mutatják a szocialista társadalomnak és termelésnek a kapitalista társadalommal szembeni óriási fö- lényét.

Az elmúlt tizenegy év a tűzoltóság életében is olyan ha- talmas fejlődést hozott, amelyet azelőtt álmainkban sem mertünk volna elképzelni. Ez a fejlődés a személyi állo- mány összetételében, a szerek és felszerelések fejlődésében, új laktanyáinkban egyaránt megmutatkozik.

Ilyen támogatást, ilyen gondoskodást csakis a szocialista társadalomban kaphat egy-egy szerv az államtól. De nem- csak az állami tűzoltóság vonalán tapasztalhatjuk a fejlő- dést, a párt és a kormány támogatását, hanem a községi ön- kéntes tűzoltóság, s az üzemi tűzoltóság életében is. Ez bi- zonyítja a községi tűzoltótestületek létrehozása, az üzemi tűzoltóság fizetésének és szolgálatának rendezése is.

A tűzoltóság fejlődésében az elmúlt év során különö- sen kiemelkedő eredményeket értünk el. Ilyen eredmény, hogy kormányunk a tűzrendészeti szabálysértéseket illetően, a szabálysértési jogkör gyakorlását a tűzoltóságra ruházta.

A megjelent tisztítórvény és a nyugdíjrendelet egyaránt azt igazolja, hogy pártunk és kormányunk bízik bennünk és állandóan gondoskodik rólunk. Mindez további lelkes munkára és a 12. sz. miniszteri parancs maradéktalan vég- rehozására serkent valamennyiünket.

Fejlődésünket az a tény is elősegítette, hogy egyre in- kább támaszkodunk a Szovjetunió tűzoltóságától átvett ta- pasztalatokra, s ezeknek alapján fejlesztjük politikai és szakmai tudásunkat.

További előrehaladásunk legfőbb biztosítéka, hogy szi- lárdan haladjunk a megkezdett úton, melyet pártunk mutat, s meggyőzősítünk azokat a célkitűzéseket, melyeket pártunk és kormányunk kijelölt számunkra.

Felszabadulásunk tizenegyedik évfordulóján megfogad- juk, hogy pártunk és kormányunk biztos számíthat ránk. Minden körülmények között megvédjük népünket és a dolgozó nép által termelt javakat, hogy ezzel is elősegítsük az életszínvonal emelkedését, a haza gyarapodását és a szo- cializmus mielőbbi felépítését.

A mosonmagyaróvári elvtársak szívesen fogadják a megyei politikai helyettes segítségét

Olvasóink és levelezőink körében sokszor hangozott el az a kívánság, hogy a „Magyar Tűzoltó” adjon tájékoztatást az egységek mindennapi életéről. Ennek a jogos kívánságnak teszünk eleget, amikor — huzamosabb idő után és a jövőben rendszeresen — ismét bemutatjuk pillanatképek keretében néhány egységünk életét, munkájának egy-egy mozzanatát. R riportunkban Győr-, Sopron és Fejér megye néhány egységén tett látogatásunkról számolunk be.

A mosonmagyaróvári

alosztályon Nánai Miklós alhadnagy, megyei politikai helyettes elvtárssal találkoztunk. A politikai egyéni tanulás ideje alatt éppen a marxizmus-leninizmus I. évfolyamának és a szakpolitikai anyag IV. témakörének nehezebb kérdéseit beszélte meg az elvtársakkal.

Mi is leültünk az elvtársak közé és figyeltük, hogyan sajátították el a mosonmagyaróvári elvtársak az eddig tanult anyagot. Ott tartózkodásunk ideje alatt sajnos nem a legjobb vélemény alakult ki bennünk a beosztottak politikai felkészültségéről

Nánai alhadgy. elvtárs több kérdést tett fel mindkét anyagból, azonban a válaszadásra önként jelentkező — Mészáros tőrm. és Kiss őrm. kivételével — bizony nem igen akadt. A többiek hallgatásba „burkolódtak” s felszólításkor is csak vontatottan, akadozva válaszoltak. Bevalljuk, nem tudtuk eldönteni, hogy a passzívitas vagy a tanulás hiánya-e a hallgatás oka. A kérdésre a megyei politikai he-

lyettes adta meg a választ a szünetben.

— Mosonmagyaróváron az előadó kijelölése miatt, sajnos, jóval később kezdődött a politikai továbbképzés, mint ahogy az elő volt írva. Ez a késés rányomja a bélyeget az elvtársak felkészülésére. A több hétes lemaradás miatt ugyanis sűríteni kellett az anyagot, s bizony a gyenge képzettségű elvtársak nehezen tudtak lépést tartani az anyaggal. Éppen ezért fokozottabb mértékben kell foglalkoznunk az elvtársakkal, hogy a nehezebb kérdések megmagyarázásával összefüggésükben lássák az eseményeket, s az oktatási év végére mindenki jól elsajátítsa a politikai oktatás anyagát.

Ez a segítség — véleményünk szerint is — nagyon fontos. Helyes lenne, ha — Nánai alhadgy. elvtárshoz hasonlóan — a pártszervezet is fokozottabb mértékben foglalkozna a beosztottak politikai színvonalának emelésével. Ez különösen fontos most, amikor minden elvtárssal az SZKP XX. kongresszus anyagát kell tanulmányoznia, amely nemcsak politikai tudásunkhoz, hanem szakmai feladataink jobb ellátásához is nagy segítséget nyújt.

Sopronban

a megyei tűzrendészeti előadóval, Takács János alhadgy. elvtárssal meglátogattuk a Soproni Posztó- és Szőnyeggyárat. Amikor az üzemi tűzoltóság szertárához értünk, Németh György tő. szds., az őrs parancsnoka a dolgozók egy csoportjának tartott ismertető előadást a porral oltó készülék használatáról.

Amíg az oktatás tartott, kö-

rülneztünk a ragyogóan tiszta szertárban. A felszerelések között tekintetünk két csövezetéknek akadt meg, amelyek vége a szívótömítő méretének megfelelően volt kidolgozva. Az oktatás után Németh elvtárs megmagyarázta, milyen célt szolgál a két vízvezeték.

— Ezt az újítást — annak lehet nevezni — mondotta szerényen —, már évekkkel ezelőtt megvalósítottuk. Az egyik vezeték közvetlenül a városi vízhálózatról, a másik pedig az újonnan épített víztárolóról adja a vizet a szertárba. Így adott esetben — mivel szertárunk központi helyen fekszik —, ha 250 méteres körzeten belül keletkezne tűz, még a targoncáról sem kellene levonnunk a 400-as, illetve a 800-as kismotorfecskendőt, hanem egy szívótömítőt azonnal a vezeték Storz-kapcsára teszünk és pillanatok alatt korlátlan mennyiségű vizet kapunk. A kerekas orsóval pedig rögtön a tűz színterére futhatunk, s ezzel megtakarítjuk a szerelési idő nagy részét, ami — üzemi tűzveszélyességét tekintve — igen jelentős eredmény.

A beszélgetés után Takács alhadgy. elvtárs a tűzoltóparancsnokkal felkereste a vállalat tűzrendészeti előadóját, Renner elvtársat, és a határozat alapján megkezdtek az üzem tűzrendészetének felülvizsgálatát.

Mondanunk sem kell, miniket is nagyon érdekelt, hogyan hajtották végre a tűzrendészeti határozat előírásait, ezért az elvtársakkal tartottunk. A látottak alapján nyugodtan kijelenthetjük: bár minden üzemben úgy törődniek a tűzrendészeti előírások betartásával, mint a SOTEX-ben!

Az üzemszervezetben — a porzással járó munkafolyamatok ellenére is — nagyfokú a tisztaság. A közlekedési utak és kézi oltó készülékek mindeütt szabaddon vannak. A termeléssel kapcsolatos plakátok mellett számtalan, a tűzrendészeti szabályok betartására vonatkozó felhívást, plakátot látunk... S amikor egy-két dolgozót — nem társadalmi tűz-

oltót! — megkérdeztünk, tűz esetén mi a teendő, laszadásból kitűnt, hogy üzemi tűzoltóságnak a közökkel való foglalkozása reneszans eredményes... A közöknyvekből azt is megpíttottuk, hogy a tűzvédelmi zottság havonta rendszeresen ülésezik, és a tűzrendészeti vonatkozó határozatait megvalósítja.

Mielőtt elbúcsúztunk Takács alhadgy. elvtárstól, mondotta, hogy több napot lenőrzésre jött Sopronba.

— Elsősorban a 12. sz. niszteri parancs értelmében üzemek tűzrendészeti hatót vizsgálatom felül, másban pedig a múlt évben kiutasítás alapján az aloügykezelést és szolgálati netét ellenőrzöm — mor Takács elvtárs. Igaz, ho SOTEX tűzrendészeti jogba jobb üzemek közé tartozni elmondhatjuk, hogy Sopronban az üzemek és vállalatok gatói általában jól viszonyulnak a tűzrendészet ügyéhez, igen jelentős eredmény, ahol az igazgató törődik az üzem tűzrendészetével, ott a tapasztalatok szerint — halad a határozatok végbetáása is.

Amikor beültünk a gépkocsiba, hogy útunkat tovább tartsuk, arra gondoltunk, az olyan sokszor hangozó mondas — „Ha a tűzoltó üzemek vezetőségeivel és üzemi tűzoltósággal jó kapcsolat tart fenn, minden problémát meg lehet oldani” — romban gyakorlatilag is valósult.

A kapuvári alosztály

— Sopronba menet — e csak egy-két percre akart megállni, de a körülmények miatt kissé tovább időztünk.

Amikor ugyanis az alosztály udvarát körülvevő drótkapuján bementünk és tünk az épületbe, legelső csodálkozásunkra senkivel nem találkoztunk. Benyitottu alosztályparancsnok üres ajtóba és vártunk vagy 10 percre, de bizony senki sem vetett re ott-tartózkodásunkat. mentünk az udvarra, maiban a nyitott szertárba, de akkor sem kérdezte meg, hogy mit keresünk az alyon...

Újabb 5-8 perc telt el, végre az utcáról érkező tályparancsnok, Pintér alhadgy. elvtárs érdeklődött: gátásunk céljáról. Közélszrevételünket az alosztályparancsnok elvtárssal és mentünk Sopronba azzal a

A dolgozók oktatása és a beruházást igénylő előírások végrehajtása egyaránt az üzem tűzvédelmét szolgálja

ttel, hogy visszafelé jövet is-
 et bejövünk az alosztályra.
 Igéretünknek — motorhroa
 att — sajnos, csak késve tet-
 ttünk, eleget, mert mire új-
 l Kapuvárra értünk, már es-
 lett. Másodszori látogató-
 nkkor persze már nem is-
 stlődött meg a délelőtti eset
 igazoltattak bennünket.
 Ez azonban csak olyan „eső
 án köpönyeg“, mert mit sem
 ltoztat azon a tényen, hogy
 kapuvári alosztályon nem so-
 t törődnek az éberséggel!
 az, hogy — az elvtársak mon-
 sa szerint —, ez még soha-
 m fordult elő, s most sem
 dják, hogyan történhetett
 eg — és mi ezt el is hisszük
 de mindez nem menti a

rint — eleget tett a vállalat és
 az üzemi tűzoltóság is pontos-
 san ellátja feladatát. Többek
 között rendszeresen foglalkoz-
 nak a társadalmi tűzoltóság ki-
 képzésével is — amint ezt
 nemcsak a parancsnoktól, ha-
 nem Szamosi József dolgozótól
 is megtudtuk.

— Szívesen léptem a társa-
 dalmi tűzoltók közé — mondot-
 ta Szamosi elvtárs —, mert
 tudom, hogy adott esetekben mi-
 lyen nagy szükség van a hoz-
 záértó kezek segítségére. Min-
 den üzemi részben dolgozik kö-
 zülünk egy-két elvtárs, akik
 sohasem mulasztják el figyel-
 meztetni dolgozó társaikat a
 megelőző tűzrendészeti szabá-
 lyok betartására.

A székesfehérvári elvtársak szerelési gyakorlat közben

mészetes feljárón át sugárfel-
 húzással támadta meg a felté-
 telezett tüzet. De súlyos hibát
 követett el a gyakorlatvezető
 őrségparancsnok is, mert bele-
 egyezett a parancs „önkéntes
 módosításába“ és nem ragasz-
 kodott az eredeti parancs vég-
 rehajtásához. De még furcsább-
 nak találtuk, hogy azok a be-
 osztottak akik ennél a szerelés-
 nél nem dolgoztak, fegyelme-
 zetlenül belekiabáltak a gyako-
 rlatba és úgy adtak „taná-
 csot“ a szerelést végző elvtár-
 sagnak.

A rosszul sikerült szerelések
 után értékeltük a gyakorlatot,
 azonban — sajnos — az elv-
 társak közül mindössze ketten
 mondtak véleményt munká-
 jukról. Pedig a hibák mellett
 volt jó oldala is a gyakorlat-
 nak: a szerelések alatt kifogás-
 talan volt az elvtársak mozgá-
 sa, a gyakorlatot gyorsan haj-
 tották végre.

A gyakorlattól eltekintve meg
 kell mondanunk, hogy az egy-
 ségre és a kivülállókra egy-
 ránt igen rossz benyomást
 tesz, hogy négy-öt elvtársnak
 — ha nem voltak beosztva sze-
 relésre — állandóan csaknem
 könyökig zsebben volt a ke-
 ze...

A látottakat összegezve —
 habár mindössze egy órát tar-
 toztkodtunk az alosztályon —
 megállapítottuk, hogy a „kü-
 lön“ szerelési gyakorlatra bi-
 zony igen nagy szükségük van
 az elvtársagnak. Fontos azon-
 ban hogy ne mechanikusan,
 lélektelenül végezzék ezeket a
 gyakorlatokat, mert így nem
 sajátítják el azt a technikát,
 amelyre pedig minden tűzoltó-
 nak szüksége van. És még egy
 jó tanács: a szakmai gyakorla-
 tok mellett foglalkozzanak ke-
 ményebben az alaki fegyelem
 betartásával is!

Sztálinvárosban

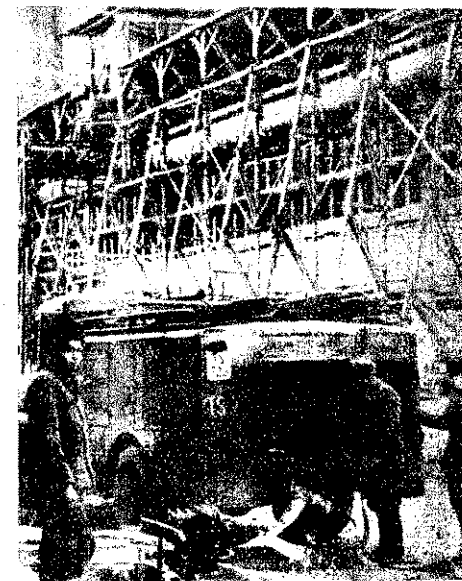
az alosztály — a megelőző tűz-
 rendészeti feladatok ellátása
 mellett — évek óta már száma-
 talan esetben nyújtott műszaki
 segítséget az építkezésnél. Szoci-
 alista városunk nemrégiben
 újabb, fontos üzemmézzel gaz-
 dagodott: beindították a
 kokszolóművet. A kokszoló
 építkezésénél és a folyamatos
 munkálatoknál nagyfokú tűz-

veszélyt jelent a nádpallóval
 borított faépítmény, valamint a
 deszkatekő. Eppen ezért az alosztály
 a gépjárműfecskendővel és egy 600-as kismotorfecskendővel
 állandó készenletben van az esetleges beavatkozásra.
 Mindkét szert megszerelték, s
 a sugarakat mindig oda tovább-
 bítják, ahol a hegesztési mun-
 kát végzik.

A kokszolómű végleges befe-
 jezése előreláthatólag még kb.
 2 hónapig tart. Ha elgondoljuk,
 hogy elvtársainknak ezen idő
 alatt éjjel-nappal a szabadban
 kell készenletben állniok, meg-
 állapíthatjuk, hogy derekas
 munkát végeznek, hiszen emel-
 lett még a város és a többi
 üzemi rész tűzvédelmét is bizto-
 sítaniok kell.

Két megyében jártunk és azt
 tapasztaltuk, hogy az ala-
 kiságtól kezdve a tűzrendészeti
 minden területen van még elég
 tennivaló. Különösen most,
 amikor a 12. számú miniszteri
 parancs fokozottabb feladatok
 elé állítja tűzoltóságunkat! Pa-
 rancsnokaink — de a beosztot-
 tak is — ennek szellemében
 végezzék munkájukat, hogy a
 politikai és szakmai továbbké-
 zés anyagának tökéletes elsa-
 játításával párhuzamosan, min-
 den lehető megtegyenek terü-
 letük tűzvédelmének biztosítá-
 sáért.

A sztálinvárosi kokszolómű tel-
 jes üzembe helyezéséig — be-
 avatkozásra készen áll a tűz-
 oltóság

Székesfehérvári Bőrgyárban az üzemi és a társadalmi tűzoltóság közösen őrkdik az üzem tűzvédelme felett

téteket. Ez tény: mi sem
 gyunk láthatatlanok, s nem
 ódzkodva jártunk 15 percig
 alosztály belső területén —
 hogy ezt mi megtettük, ille-
 teienek is megtehették
 na!... Legyen intő példa az
 et“ és szolgáljon tanulsággul
 kapuvári elvtársagnak, hogy
 izogálati Szabályzatban le-
 tetett ór és kapuári szolgál-
 t a jövőben mindenkor lel-
 méreletesen teljesítsék.

A Székesfehérvári Bőrgyár

n nagy, de eléggé tűzvesz-
 s üzem. Különböző kikészítő
 irások után hatalmas értékű
 mennyiség kerül a szárítók-
 S Nagy András úz. alhdgy.,
 parancsnok és beosztottai
 dkívül vigyáznak, hogy a
) vagyona tűz martalékává
 váljon.

z üzemi tűzoltóság működé-
 el — ahogy ezt rövid ott-
 ózkodásunk alatt megállapít-
 uk — nincs semmi baj. A
 rendészeti határozat egy ré-
 a azonban — a munkamenet
 zosásának megfelelően —
 dosítani kellene. Az egyik
 mrszéből ugyanis nemrég-
 ún. nedvesszáritó lett, s
 ek tűzrendészeti előírása a
 írozatban nem szerepel.

határozatban előírtaknak
 ébként — a lehetőség sze-

Az alosztály — ahogy ezt az
 ellenőrzőkönyvből megállapítot-
 tuk — rendszeresen ellenőrzi
 az üzemi tűzoltóságot, emellett
 azonban helyes lenne, ha az
 ellenőrzés az üzem tűzrendé-
 szetére is kiterjedne.

A székesfehérvári alosztályon

— minden nap egy óra szerel-
 si gyakorlatot is tartanak az
 oktatási tematikától eltérően, a
 szerelés tökéletesebb elsajátí-
 tása érdekében.

Amikor megérkeztünk, ép-
 pen ehhez a „külön“ gyakor-
 lathoz készülődtek. Babai Dá-
 niel törm. rajparancsnok — aki
 egyébként jelenleg őrségpa-
 rancsnoki tændőket lát el —
 az egységgel két magasba sze-
 relést hajtattatott végre.

Az első gyakorlatot egy-két
 kisebb hibától eltekintve (az
 I/3-as az első sugarat az osztó
 bal oldalára kapcsolta, s csak
 később tette át a jobb oldalra;
 a tömlőket nem fektették ki
 megfelelően; visszaszerelésnél a
 II/1-es a csőkötelet szabálytala-
 nul dobta le) jól hajtották vég-
 re, a másodikat azonban annál
 rosszabbul. Ennél a támadási
 gyakorlatnál ugyanis a II/1-es
 nem figyelte meg a parancsot
 és dugólétra helyett nem a
 megadott helyen, hanem a ter-

BANDAK KÁROK: A NAGY PÉLDA NYOMÁN

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról

XI.

Az üzemi tűzvédelem

A Szovjetunió különböző városaiban több üzem megtekintése alkalmával meggyőződhattünk a tűzvédelem elmés megszervezéséről, az üzemek minden részlegének és szervének együttműködéséről a tűzveszéllyel szemben. Meggyőződöttünk továbbá arról is, hogy a tűzbiztonság nem csupán a tűzvédelmi szervek gondja és ügye, hanem a kollektív védelem rendszere az üzemben magában foglalja mindenkit — az igazgatótól az üzemi konyha szakácsáig.

A törvény értelmében a tűzvédelemért az üzem igazgatója felelős. Mivel a Szovjetunióban a felelősség nagyon komoly dolog, nem találhatunk olyan igazgatót, aki a biztonságot és szakaszát lebecsülné, vagy pedig nem szentelne neki elég figyelmet. Az igazgatónak ahhoz, hogy minden szempontból megállhassa a helyét, szüksége van arra, hogy a munkatársaknak legszélesebb körére támaszkodjék, s hogy az éberség és elővigyázatosság áthassa az üzem minden munkását és alkalmazottját.

Nagyobb üzemekben az önkéntes tűzoltócsoporthoz vezetője, a gépész és a telefonkezelő függetlenül dolgozik — a mi felfogásunk szerint tehát „hivatásos”. A csoport többi tagját általában azokból a műhelyekből választják ki, amelyek a tűzoltószertár közvetlen közelében vannak. Amennyiben az üzem három műszakban dolgozik, természetesen három ilyen csoport alakul megfelelő számú hivatásos dolgozóval. A tagtoborzást a DPO (önkéntes tűzoltószervezet) végzi legjobb tagjai sorából, akik a kiképzésben és a megelőzésben egyaránt megfelelő színvonalon állnak.

Valamennyi üzemi tűzoltószaki csoport vezető egyetértően megállapította, hogy nem győzi elutasítani a sok pályázót, olyan nagy az érdeklődés az önkéntes tűzoltócsoporthoz való aktív munka iránt. Örömmel hallottuk, hogy az igazgatóság nem feledkezik meg az önkéntes tűzoltócsoporthoz tagjainak jó kiképzéséről, esetleg gyors és hatáson beavatkozásáért adandó jutalmakról sem. Ezen túlmenően az önkéntes tűzoltócsoporthoz tagjainak 6 napig terjedő rendkívüli jutalmi szabadság is adható.

A kiképzés szükség szerint általában heti hat órára van beosztva. A vezetőket pedig a tűzvédelmi igazgatóság szervei által vezetett és az önkéntes tűzoltószervezet segítségével rendezett külön tanfolyamokon képzik ki. A tűzoltószertár az üzem jellegének és terjedelmének megfelelő technikai felszereléssel van ellátva. Gépkocsira szerelt vagy hordozható fecskendők vannak itt. Az önkéntes tűzoltócsoporthoz tagjainak felszerelését mindenkor a gépkocsi közelében helyezik el. Más helyiségben dolgozik a telefonista, akit távbeszélő- és jelzővonalak kötnek össze valamennyi műhellyel.

A szertár legnagyobb helyiségét tantelepként használják, és ebben a szemlé-

tető eszközök révén az üzem minden alkalmazottja megismerkedik a tüzesetek előidéző okaival és ezek kiküszöbölésének lehetőségeivel — természetesen mindenkor az üzem jellegének és a dolgozó által betöltendő munkakörnek a figyelembevételével. Az üzem igazgatója nem oszthat be munkára valamely dolgozót mindaddig, míg az illető részt nem vett tűzvédelmi alapfokú oktatáson. Ennek megtörténteért az önkéntes tűzoltócsoporthoz vezetője és az önkéntes tűzoltószervezet alapszerve felelős. Így azután a dolgozók csak a tűzvédelmi alapfokú tanfolyam elvégzése után kerülhetnek az üzem gépei vagy iróasztalai mellé.

A műhelyekben lépten-nyomon az önkéntes tűzoltószervezet munkájával találkozunk. Minden műhelyben van pl. egy tűzvédelmi sarok. Ez leggyakrabban az üzem falra erősített deszka, amelyen a tűzoltás-hoz szükséges legegyszerűbb tárgyakat — csákányokat, lapátokat, tűzoltókészülékeket — helyezik el. A földön vízzel telt edény, és egy láda homok. Ennek a miniatűr „tűzoltószertárnak” az összeállítását a műhely technológiájának és az ott végzett munkának megfelelően történik. Nagyobb műhelyekben közvetlenül a bejárat mellett ott látható a kis „tűzoltószertár” elhelyezését leíró tájékoztató. A tűzvédelmi sarkot szemléltető plakátok díszítik, amelyek állandóan emlékeztetik az alkalmazottakat mindarra, amit a kiképzés alatt az oktató előadott és bemutatott. Az egyszerű tűzoltószereket mindenki tudja kezelni, és gyakran megtörténik, hogy riadókor ilyen önszorgalommal még a tűzoltócsoporthoz közbelépése előtt eloltják a tüzet a műhelyben. Az önkéntes tűzoltószervezetnek a különböző munkafolyamatokban és műhelyekben szétszórta tagjai naponta végeznek preventív nevelést — felhasználva a szervezeti oktatásban és tanfolyamokon szerzett nagyobb tudásukat. Ok tulajdonképpen az igazgatónak és az önkéntes tűzoltócsoporthoz vezetőnek, akik munkahelyükön éberén őrködnek a tűz-elhárítási elvek betartása felett.

Van azonban egy másik tényező is, amely a tűzbiztonsággal kapcsolatos technikai kérdésekkel foglalkozik. Ez egy tűzoltótechnikai, műszaki bizottság, amelyen minden nagyobb üzemben működik és további segítséget nyújt az igazgatónak ahhoz, hogy üzemét nyugodtan és biztosan vezethesse. A bizottság elnöke az üzem főtechnikusa, tagjai pedig a főenergetikus, a fő-vizgázdalkodó, az önkéntes tűzoltócsoporthoz vezetője és a műhelyek mesterei.

Mi a bizottság feladata? A törvény előírja, hogy kéthavonta legalább egyszer, tehát évente hatszor a tűzvédelem szempontjából el kell végeznie az üzem műszaki felülvizsgálatát. Mit vesz figyelembe a bizottság felülvizsgálata során? Az objektumok építkezéstechnikai állapotát, a

vizellátás, a vízcsapok hálózatának zétét, s a villanyberendezések, tüzelőberendezések, fűtőberendezések szempontjából, ami objektív eldöntője lehet a tűzveszéllyel szemben. A vizsgálat eredményéről a bizottság feljegyzést készít s ebben természetesen feltünteti azt is, hogyan kell a másikat javítani. A feljegyzés alapján az igazgatónak, aki írásban közzéteszi a vizsgálat eredményét, meg kell fogja a hiányosságokat kiküszöbölő intézkedéseket. A bizottság írásbeli jelentésének fontos szerepe van a tűzvédelem szempontjából, s az igazgatónak és az üzemvezetőnek is. Ritkán fordul elő, hogy az igazgató felületesen intézné el a bizottság véleményeit, még kevésbé az, hogy mibe venné a bizottság feljegyzését.

Egyébként a bizottságnak minden segítségére van az illetékes miniszter tűzvédelmi referense, aki a tűzvédelem rendszerben nagyon lényeges tényező.

Az üzemi tűzvédelmi műszaki bizottság a területileg illetékes állami tűzvédelmi szerv is szorosan együttműködik a szerv tökéletesen ismeri az üzem technológiáját, s az igazgatónak és az üzemvezetőnek egyaránt segítséget ad a munkájához. Ismeri az üzem építéstechnika zétét és az észlelt hiányosságok megszüntetését mindenkor felülvizsgálja. Az üzemi tűzvédelmi szervek képviselői és az igazgatók között tökéletes elvtársias viszony van, amelynek alapja a felelősség kölcsönös tisztelése. Az üzemben nagy tiszteletben tartják az állami tűzrendészeti szervek vezetőit. Ez nemcsak állami funkció miatt van így, hanem főleg abból, hogy a munkatársakban alapos szakmai ismereteket szereztek, és fáradozva arra törekednek, hogy az üzemeket hatékonyabban megvédjék a tűzveszéllyektől.

Az állami tűzrendészeti szervekkel szemben csak az olyan igazgatók érzik kényelmetlennek, akik nem eléget kötelességüknek. Ha akadna ilyenek, úgy azoknak a párt, illetve a munkaadó szervek (tanácsok) szervei haladéktalanul orrukra koppintanak. Az állami tűzvédelmi szerv csak végső esetben folyó pénzbüntetéshez, amikor már a jó segítség. Ilyenkor aztán díjazhatják az igazgatókat. A pénzbüntetést úgy kell megfizetni, és későbbi esetben már az esedékesség utáni hónapban átadják az ügyet az ügyészségnek.

A szovjet üzemeket jól védik a tűz ellen. Ezt megállapíthatja mindenki, aki végigmegy az üzemeken és érdeklődik az üzemi élet bármely szakaszáról. A tűzvédelem megfigyelése során meggyőződünk arról, hogy előtérbe kerülnek a csehszlovákiai műszaki és egyes dolgozók. Látogatásuk alkalmával bizonyára látták a piros-sárga jelzésű karszalagos munkásokat és meggyőződtek arról, hogy a tűzvédelem mellett is. Ennek érdekében — sajnos — egy gyűlölettel teli társaság nem adta nekünk a tűzvédelem üzemi élet ilyen fontos szakaszáról. A tűzvédelem megfigyelése során meggyőződünk arról, hogy támogatásukkal meggyőződünk a csehszlovákiai műszaki és egyes dolgozók legmagasabb tűzvédelmi biztonságát.

(Folytatja)

A mentő tűzrendészeti munkáról és a kis- és középtüzek oltási gyakorlatairól

punk 1955. évi decemberi számában a „Mentő tűzrendészeti munkáról” c. cikkben foglalkoztunk néhány kérdéssel, amelyek a mentő tűzrendészeti munkánk javulásának alapjai.

Ita eltelt néhány hónap és azt találjuk, hogy habár a mentő tűzrendészeti munkánk végzésében fejlődöttünk, utakkor még mindig nem beszélhetünk nos fejlődésről. Márpedig elengedhetetlenül arra kell törekedni, hogy ezen a is döntő változások történjenek. A nos fejlődésnek elsősorban abban kell nyilvánulnia, hogy a tűz- és kárelhárítás minden tekintetben szakszerűbben zük feladatainkat, mert ezen keresztül nyílegesen csökken a keletkezett kártértek.

Árvesetek száma és a keletkezett kártértek kevesebb az előző évhez viszola, azonban az eredménnyel még minem elégedhetünk meg. Második ötéves tük célkitűzéssel sokkal többet kívánunk tölünk, s ugyanakkor a lehetőség is megvannak a sokkal nagyobb ténnyek eléréséhez. A lehetőségeket ill ismernünk, komolyan kell foglalkunk velük és azokat a gyakorlati életiaszmosítanunk kell.

Belügyminisztérium Országos Tűzrenészeti Parancsnoksága ellenőrizte a kis-éptüzek oltási gyakorlatait és több hiányosságot tapasztalt, amelyek orszó viszonylatban is megtalálhatóak. csnokainknak a foglalkozások megákor arra kell törekedniök, hogy minden tekintetben megfeleljenek a elményeknek. Ebből következik az, azokat a foglalkozásokat, gyakorlalmelyeket parancsnokainknak kell rtaniök, semmiesetre sem bízzák má-

taktikai tanulmányozások levezetése fejlődést tapasztalhatunk, mivel azok már nemcsak a megelőző tűzrendészeti tanulmányozások voltak és parancsnok megvalósították a kapott szemcát.

6 beavatkozások alapfeltétele, hogy csnokaink alaposan ismerjék a terület megtalálható üzemeit, létesítméit. Ehhez gazdagítón járul hozzá a en levezetett taktikai tanulmányozás. tantermi foglalkozások levezetésénél kell törekedni, hogy az ismételéseket a feltevések megoldása előtt megtartani, minél tartalmasabbak leik. Az ismételésekről soha ne feledjük meg, mert azok nagyban hozzáák a szakmai tudás színvonalának éhez, valamint a foglalkozások sikeréés ismételések természetesen csak ak-sznek gyümölcsözőek és tanulságoa parancsnokaink alaposan felkészülölppen ezért a foglalkozások megtarölpt alaposan tanulmányozzák a vóó irodalmakat és elsősorban a „Tűzabályzata” c. könyvet.

Itéléskor még nagyobb figyelmet kell ununk azokra a kérdésekre, amelyek bnböző funkcióban lévő parancsnokogatt és kötelességeit tárgyalják, tesebben kell foglalkoznunk pl. a s vezetésének átvételével és átadáa tűzoltás előkészítésének szabáés minden olyan kérdéssel, amelyek nyításhoz, szervezéshez tartoznak.

Többször figyeljük meg a „A tűzoltás szabályzata” vonatkozó részét, de ugyanakkor beszéljünk a vizszerzésről, ugyanakkor, valamint azokról a kérdésekről is, amelyek a foglalkozás szerinti témához szorosan hozzátartoznak.

A feltevések megoldásakor tapasztalható a legtöbb hiányosság. A feltevéseket nem szemléltetik kellően, éppen ezért a feltevések megoldása közben félreértések származnak. Ezt tapasztaltuk pl. a Fejér megyei osztályparancsnokság által tartott foglalkozásokon.

Nagyon fontos, hogy a szemléltetés céljára ne csak alaprajzot, hanem metszetrárajzot és oldalnézetet is készítsenek parancsnokaink. A feltevés megoldása után az elsőnek felszólított elvtárs törekedjen arra, hogy mindent parancszerűen mondjon el és ne magyarázzon. Azt kell alapul venni, hogy tűz esetén a tűzoltás vezetője senkinek nem tartozik magyarázattal, hanem mindenért felel, amit tett vagy tenni elmulasztott. A következő felszólító feladata annak tisztázása, illetve eldöntése, hogy az az intézkedés, amelyet az elsőnek felszólított elvtárs tett, megfelelő-e vagy sem. A hozzászólók persze ne a saját megoldásukat akarják mindenáron elfogadtatni, hanem az elsőnek kihívott elvtárs által elmondottakat értékeljék. Mondják meg, mivel értenek egyet és mi az, amit nem tartanak megfelelőnek. Ezt javítsák ki és egyben indokolják meg miért jó az általuk tett intézkedés.

Megvitatás után a foglalkozás vezetője foglalja össze az elmondottakat. Természetesen követelje meg, hogy mindenki javítsa ki saját intézkedését, vagyis a következő feltevés megoldásakor vegye alapul, amit a foglalkozás vezetője meghatározott.

A kis- és középtüzek tantermi foglalkozásain több esetben szem elől tévesztették a foglalkozások tulajdonképpeni célját. Ez azért történt, mert főleg taktikai kérdésekkel foglalkoztak, mint pl. a budapesti osztályparancsnokságon az első napon megtartott kis- és középtüzekkel kapcsolatos tantermi foglalkozáson is. A kis- és középtüzek oltásának gyakorlatait pedig elsősorban arra hivatottak, hogy azokon — a taktikai kérdések tisztázása mellett — elsősorban a parancsnoki funkcióban levők (tűzoltásvezető, háttérparancsnok, eligazító-tiszt, szakaszparancsnok, rajparancsnok) feladataival, jogaival, kötelességeivel, tehát a szervezési és irányítási kérdésekkel foglalkozzanak. Feltétlenül erre kell tehát több időt és különösebb gondot fordítani. Vitás esetben a foglalkozás vezetője foglaljon állást, meggyőzően zárja le a vitát, és a foglalkozás menetét terelje helyes irányba.

A feltevések kidolgozása alkalmával — amennyiben olyan helyen tartanak gyakorlatot, ahol társadalmi, községi vagy üzemi tűzoltóság van — őket is vonják be, egy-együket szintén egy-egy rajnak számítsák. E tekintetben helyesen járt el a Hajdú megyei osztályparancsnok, aki a társadalmi tűzoltókat is bevonta a gyakorlat során.

Amennyiben parancsnokaink lelkiismeretesen végrehajtják mindezeket a szempontokat, nemcsak saját munkájukat könnyítik meg, hanem a kiképzés is eredményesebb lesz és a kiképzésen keresztül mentő tűzrendészeti munkánk is megjavul.

L. Szabó Béla
tű. fhdgy.

Bátisan helytálltak

Budapest egyik népgazdaságilag igen fontos üzemeiben nemrégiben egy benzol-robbanástól tűz keletkezett. A kivont VI., VII., VIII. és IX. alosztályi egységei — a tűzoltási csoport irányítása mellett — a robbanás- és mérgezés-veszélyes környezetben szakszerű, szervezett, fegyvermezzett beavatkozással 10 sugárral 13 perc alatt megakadályozták a tűz tovaterjedését.

A kiváló munkáért György Antal tű. örgy., a tűzoltás vezetője Országos Tűzrendészeti Parancsnoksági dicséretben és 500 Ft pénzjutalomban; Petőfi József tű. szds., háttérparancsnok főosztályvezető dicséretben és 400 Ft pénzjutalomban; Papp István tőr., Kalászi Károly tőr., Elszésszer János örm., Polgár József alhdgy., rajparancsnokok osztályparancsnoki dicséretben és 300 Ft pénzjutalomban; Debreceni János örm., Diós Sándor szkv., Rózner János szkv., Kiss I. Károly tiz., Nyíró József szkv., Fehér József tőr., sugárvezetők osztályparancsnoki dicséretben és 300 Ft pénzjutalomban; Iker János szkv., Szabó Lajos tű., Mosonyi Antal örm., Kozári István örm., Fekete János örm., Karsai Máttyás örm. segédsugárvezetők osztályparancsnoki dicséretben és 200 Ft pénzjutalomban részesültek.

★

Március 4-én reggel a Galya-patakon összetorlódtott jég miatt a rohamosan emelkedő víz veszélyeztette Székesfehérvár egy részét. A városi tanács ügyelete a tűzoltóságot is segítséget kért. A székesfehérvári tűzrendészeti alosztályparancsnokságtól Somogyi Antal tű. örgy. vezetésével nyolc beosztott érkezett a veszélyeztetett helyre, s a Szárazréten keresztülhaladó komáromi vasúti híd lábánál — a polgári lakossággal együtt — megkezdte a mintegy 50 méteres szakaszon összetorlódtott jég szétbontását.

A bontási munkálatok során — a nagy víznyomás következtében — a jégtorlasz, valamint a mögötte levő jégtábla olyan gyorsan repedt ketté, hogy öt elvtárs — Babai tőr., Rács tőr., Ganyó szkv., Sajtos szkv., Horváth tiz. és Somogyi örgy. — a Sárszentmihályi felőli részen egy kb. 1 méter széles és mintegy 40 méter hosszú földcsávon rekedt, s itt folytatta tovább a munkát.

Munka közben Somogyi örgy. a híd alatt egy emberi fejet pillantott meg, amelyet a kb. 40 km-es sebességgel rohanó Galya-patak a tűzoltóegység mögött levő jégtáblák felé sodort. A túloldalon felhangzó kiáltásokra a védelmi munkálatokban részvávó két szovjet harcos beugrott a patakba a munka közben vízbeesett szovjet harcos segítségére. A rohanó patak sodra az egyik harcost kivetette a város felőli partoldalra, a másikat azonban elragadta és a sárszentmihályi oldal felé sodorta. A földnyelven dolgozó tűzoltók is a híd felőli részhez rohantak és Somogyi örgy. derélig a vízbe ereszkedve elkapta a híd felőli sodort szovjet harcos kezét. Az erős sodrás és rántás következtében azonban megcsúszott és a folyás irányába perdült, de szerencsére fordulat közben az egyik jégtábla szélében sikerült megkapaszkodnia. A teljesen kimerült, valamint a segítségére beugrott másik szovjet harcost és Somogyi örmagyot a földnyelven levő öt tűzoltó elvtárs önfeláldozó munkával segítette partra.

Levelezőink írják

FELSZABADULÁSUNK ÜNNEPÉRE

A ceglédi alosztály beosztottai a párt-vezetést kezdeményezésére elhatározták, hogy felajánlásaikkal is részt kívánnak venni hazánk felszabadulása tizenegyedik évfordulójának megünneplésében.

A kezdeményezés az „A” csoport kommunistáitól indult ki, de a február havi gyűlésen lelkesen csatlakoztak a „B” csoport beosztottai is.

Kiemelkedően értékesek Kovács tőrm., Farsang őrm., Dajka és Bakk tőrm., Kálló szkv., valamint Berinszki tiz. elvtársak felajánlásai. Vállalták, hogy a területükhöz tartozó valamennyi termelőszövetkezetben és állami gazdaságban előadásokat tartanak a mezőgazdasági termények megelőző tűzvédelméről, rendszeresen segítik az önkéntes tűzoltóság munkáját és folyamatosan tűzrendészeti propagandamunkát folytatnak.

A felajánlások értékelése április 4-én ünnepélyes keretek között történt, és ugyanakkor került sor a példamutató munkát végzett elvtársak jutalmazására is.

Nagy Kálman
tű. ftőrm.

A komáromi alosztály kollektívája értékes felajánlásokat tett a felszabadulási ünnep tiszteletére. Az „A” és „B” csoport között „meszei verseny” indult, melynek során rendbehozták a laktanyát. A „B” csoport tagjai emellett azt is vállalták, hogy a laktanya előtti térséget parkírozzák, s ezt a munkát már el is végezték. Április 4-ére rendbeszedték a laktanyaudvart is.

Hulló Kálmán ftőrm. elvtárs felajánlotta: szabadidejében foglalkozik az újonc elvtársakkal, hogy a szakmai anyagokat és a szereléshez szükséges ismereteket mielőbb elsajátítsák.

A tapsonyi gépállomás önkéntes tűzoltói az SZKP XX. kongresszusának tiszteletére vállaltuk, hogy az 1955—56. évi gépjávitás munkálatokat elvégezzük.

A március 5-én megtartott szemle során kitűnt,

hogy vállalásunkat becsülettel teljesítettük. A példamutató munka eredménye, hogy önkéntes tűzoltóink száma időközben harmincháromra növekedett.

A nyári mezőgazdasági tűzrendészeti feladatokra

Kiss István hogy, elvtárs április valamennyi I. és II. veszélyességi zatra tartozó üzem tűzrendészeti rozata felülvizsgálatát vállalta.

En személy szerint azt vállaltam szabad időmben a járásunk területé tartozó 27 iskolát tűzrendészeti hatá tal látom el.

Egyébként kultúrmműsorral is készí a nagy ünnepre. Ebből az alkal Szigligeti Ede „A cigány” c. 3 felv népszínművét adtuk elő a laktanyáb

Borvendég
tű. ftő

Becsülettel teljesítettük vállalásunkat

már most kioktatjuk gozókat, hogy a betás és a cséplés all val ismerjük tennia és az erre vonatkoz rendészeti előírásoka denütt betartassák.

Szabó
tű.

Együtt a községiekkel

A sikkósi alosztály dolgozói lendületes munkát végeztek a községi tűzoltótestületek megalakítása érdekében. A párt-vezetést vezetője az alosztályparancsnok elvtárral megtárgyalta a tennivalókat és ennek alapján — a párttagok és a népnevelők útján — mozgósította az elvtársakat a feladatok elvégzésére.

Többen önként vállalták, hogy a területre menők helyett ellátják a szolgálót. Így például az 54 éves Mittler Béla tőrm. is nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy a fiatalabb elvtársak minden idejükét a területi munkára fordíthatták.

Jelentős érdemei vannak Hengl József szkv. elvtársnak is abban, hogy 30 nap alatt 58 községben sikerült megszervezni a tűzoltótestületet, mert tapasztalatait

rendszeresen ismertette a többi elvtárral és ily módon tanácsaival segített nekik a nehézségek leküzdésében.

Az alosztály dolgozói a testületek megalakulása óta állandóan segítik az új vezetőségek munkáját. Az alosztály területfelelősei a községi tűzoltótestületek területfelelőseivel együtt felülvizsgálják a lakóházakat, hogy ily módon is csökkenjen a szabálytalan tüzelés és a hibás kémények miatt keletkezett tüzesetek száma. Március 1-től 16-ig már 549 lakóházban végezték el ezt a feladatot. A munka során különösen Jakab József tett ki magáért, aki szabad napján 120 lakóház felülvizsgálatát végezte el.

Kiss József
tű. tőrm.

Mégis megalakult a tűzoltótestület

A kazincbarcikai alosztályon az 1956. MT. sz. rendelet megjelenése nyomában hozzáálltak a városi tűztestület megalakításához. Ez a munka oly nehézségekbe ütközött, mert azon a véleményen voltak, hogy kán nincs szükség önkéntes tűzoltó hiszen itt állami egység teljesít sz tot.”

Sajnos, ezeket a nézeteket m egyes tűzoltók hangoztatták, hane helyi tanács néhány vezetője is egy a helytelen állásponttal. A még r radt maroknyi tűzoltónak azonban szervezete segítségével mégis sikerü alakítania városunk önkéntes tűz testületét.

A március 15-i alakuló közg mintegy félszázan jöttek el. Töböt zött megjelent és felszólalt az párttitkára, Berecz elvtárs is és l lyozta, hogy a város tűzvédelmén tostitásában komoly feladat vár az tes tűzoltókra. A hozzászóláshoz kozva a tanácsitkár elvtárs is me hogy a tanács a jövőben támogati a tűzoltók munkáját.

A lelkes hangú közgyűlésen ell ták, hogy női és úttörő tűzoltócsa alakítanak.

Kosztán hogy, alosztályparancsn társ hozzászólásában értékelte az eredményeket és — jó munkájul maképpen — őt önkéntes tűzoltó nak adta át az előléptetési okmány

Az új vezetőség tagjainak megv sa után a jelenlévők megtekinte „Tűz a határban” és „Az ördög szik” c. tűzrendészeti propagandaf

Tóth
tű.

„VÁNDORMADARAK”

Az üzemi tűzoltóság politikai és szakmai fejlődését, az összetartozás érzését, a jó kollektív szellem kialakulását nagymértékben az ún. „vándormadarak” akadályozzák.

Akadnak olyan őrsparancsnokok, akik nem sokat törődnek beosztottaik nevelésével, nem ismerik problémáikat, és nem harcolják ki a kollektív szerződésükben előírtak megvalósítását sem. Az ilyen parancsnokot azután nem túlságosan érdekli, hogy milyen érzésekkel távozik beosztottja, sőt örül, ha „megszabadul” a jogát követelő tűzoltótól. Persze az ilyen „vándormadarak”

döntő többségben nem emiatt váltogatják szolgálati helyüket. Zömük önmagáról megfeledezett, nehezen nevelhető, fegyelmetlenkedő, olyan tűzoltókból áll, akik bármilyen megfelelő körülmények között is dolgoznak — három-négy hónap múlva mégis odébb állnak, vagy olyan magatartást tanúsítanak, amiért elbocsátás jár.

Sajnos, az ilyen tűzoltót az új munkahelyén semmiféle hátrány nem éri, mert rendszerint már másnap újra egyenruhában van, és így „látogat el” régi őrsére. Felesleges hangsúlyoznunk, hogy az ilyen

esetek milyen romboló hatással vannak egységeink fegyelmi helyzetére.

Ugyanakkor fel kell vetnünk az alosztályparancsnokok és az üzemek vezetőinek felelősségét is, akik egy-egy felvételkor nem vizsgálják meg alaposan, hogy az ilyen „vándormadarak” miért is távoztak korábbi helyéről, vagy pedig miért bocsátották el.

Érdemes elgondolkodni ezen a problémán, mert csak az ilyen káros jelenségek kiküszöbölésével fokozhatjuk üzemi tűzoltóságaink ütőképességét.

Szárász József
üz. tű. ftőrm.
üzemi parancsnok

Új tiszteket avattunk

z erőt, fegyelmeztséget sugárzó díszmenet elvonult. Vattogó induló és a díszmenet nes, kemény robajának hangjában elhallul, már csak az ékezetben él. Véget ért az ünnep — új tiszteket avattunk. Múlt hónap kemény, fáradás munkája ünnepélyes zárórójainak lehettünk szemtanú. Caupa ismerős arc. Egyik változott, csak mintha most ünnepi érzés meghatottsága olt volna új színt valamennyi.

GY ESZTENDŐVEL EZZYTT JÖTTEK AZ ISKOLÁ- a lelkesedés és szorongás sa, de mégis felemelő érzés. A területről jöttek, hosszú évek gyakorlati munkájával átuk mögött. Valamennyien is tisztoók, akik eredményes

AZ ELVTÁRSÁK EGYTÖL-EGYIG RÁSZOLGÁLTAK A BIZALOMRA. Éltek a lehetőséggel, s becsülettel helytálltak. Pedig az iskolaév igen komoly, sőt nehezebb feladatok elé állította őket, mint az előző tiszti iskolák bármelyike. Tanulni, tanulni és még egyszer tanulni! — ez volt a feladatuk. És ők tanultak — az erősebb a gyengébbet segítve, szorgalmasan, példás tanulmányi fegyelmel.

Az iskola, a tanulásban el-töltött egy esztendő sokat adott számukra: képzett tűzoltótisztekké váltak. S hogy mindez nem csupán üres szó vagy ünnepi frázis, arról az iskola 4,26-os tanulmányi átlageredménye tanúskodik. Eredmény ez, mégpedig a javából! Nem tetszetős számadat, hanem 12 hónap szám-

két maradandó emlékü fejezete, amelynek minden sora a bátor, fáradságot és veszélyt nem ismerő helytállásról beszél. Az elvtársak mindeket esetben bizonyosságát adják, hogy szívvel-lelélekkel tudnak felkészülni, dolgozni, és munkájukra mindenkor építeni lehet.

AZ ISKOLAÉV VÉGET ÉRT. A záróünnepély ünnepi érzéstől áthatott pillanatai egy munkában és eredményekben gazdag esztendő zárszámadásának végezetét jelentették, s ugyanakkor új oldalt nyitottak most végzett tiszteink előtt. Újra vissza a gyakorlati életbe! A területre, amely nevelte őket, ahonnan jöttek, s ahol a hivatásszeretet érzése először járta át egész lényüket.

Gábris Mihály elvtárs, a belügy-miniszter első helyettese beszél az új tűzoltótiszteket

GÁBRIS MINISZTERHELYETTES ELVTÁRS elismerő és a feladatok nagyságát világosan érzékelte szavai szolgáljanak útravalóul valamennyiük számára. Minden ténykedésüket hassa át a beosztottaikról való gondoskodás szelleme, neveljék őket hivatásszerető, bátor, fegyelmezett és öntudatos tűzoltókká. Harcoljanak a szocialista törvényesség betartásáért. Járjanak élen a fegyelem megszilárdításában és lépjenek fel keményen a lazaság, fegyelmezetlenség minden megnyilvánulása ellen. Aldozatot és fáradságot nem kímélve munkálkodjanak a megelőző tűzrendészet fejlesztésén. Teremtsenek állandó, szoros és alkotó kapcsolatot üzemeink és mezőgazdaságunk dolgozóival, s a tűzvédelem társadalmasttásáért folytatott harcunkban mindenkor bátran támaszkodjanak legműködőbb segítő társainkra: üzemi és községi önkéntes tűzoltóinkra. Éberen önködjének népiünk élete és vagyona felett, s ha kell, a legdrágább: életük feláldozása árán is védjék meg a tűz pusztításától és az ellenség büntős kártevésétől. Munkájukat szocialista tűzoltótisztekethez méltóan végezzék, legyenek hűséges harcosai szocialista hazánk építésének és teremtő békénk védelmének! Ezeknek a gondolatoknak szellemében köszöntjük mi is új tiszteinket, s felelősségteljes feladatuk elvégzéséhez erőt, egészséget, kommunista jó munkát és gazdag eredményeket kívánunk!

akájukkal érdemelték ki a tiszteket, hogy iskolára illeszkedjenek. Bár ismert és megismert környezetet, új feladatok jelentett a tanulásban el-töltött egy esztendő: a gyakorlati tapasztalat és gazdag tapasztalat a vezetés elméletével és gyakorlatával gyarapítani — ez t előttük.

tűzoltótiszti ismeretek elsajátítása nem volt könnyű dolog, hiszen az iskola elején száns nehézség adódott. Az iskola szervezetének, parancsnok és nevelőinek elvtársi segítsége, türelmes nevelőmunkájuk, szorgalom és erős akaratban legyőzte a nehézségeket hosszú hónapok kitartó munkájának eredményekben gyűszűtött.

adásának mérlege. Olyan vizsgaeredmény, amely nem az ügynevezett évvégi vizsga előtti hajráról, hanem a tudás várának egy évi ostromával járó kemény harc győzelmét tükrözi.

MOST, AMIKOR E NÉHÁNY SOR KERETÉBEN egy iskolaév eredményeit méltatjuk, beszél-nünk kell az iskola életének olyan mozzanatairól is, amelyek a gyakorlati helytállást példáz-zák. Dunaharasztra, Talksonyra, Szigeteszentermonra és Kiskunlacházára gondolunk. Azokra a nehéz napokra, amikor a még iskolás elvtársakra a földrengés sújtotta, majd az árvízről veszélyeztetett területek lakosainak élet- és vagyónvédelme hárult. Számszerint csupán kétszer 48 óra, de az iskola történetének

MEGTISZTELO, SZEP, DE RENDKIVUL FELELOSSEGTELJES FELADAT várja az elvtársakat, a kommunista vezetés megtisztelő és nagy felelősséggel járó kötelezettsége. S amikor elfoglalják új beosztásukat, egy pillanatra sem feledkezzenek meg arról, hogy a párt, a nép bizalma tette lehetővé számukra, hogy tudásban gyarapodtak. Munkájuk során mindig becsülettel és szilólászilárdan álljanak helyt! Pártunk és kormányunk határozatainak szellemében dolgozzanak és azoktól egy jottányit sem térve el — harcoljanak következetesen a belügyminiszter elvtárs 12-es számú parancsában foglaltak érvényrejuttatásáért!

Új tiszteket nevében Győrökös ühdy mond köszönetet

Az elvtársak jólsikerült díszmenete erőt és fegyelmeztséget sugároz

Vége az ünnepségnek — együtt örül a család

A LÉTESÍTMÉNYEK ÁLTALÁNOS JELLEMZÉSE

A középületek fogalmába soroljuk mindazokat a létesítményeket, amelyeket különböző államigazgatási, szociális, kulturális és gazdasági céllal intézményesen tartanak fenn a közösség szolgálatában. Ilyenek: a hatóságok és hivatalok helyiségei, kórházak, iskolák, múzeumok, a különböző kiállítási csarnokok stb.

A középületek és lakóházak elbírálásánál azt kell figyelembe venni, hogy a fel szabadulás előtti, tehát régi épületek igen nagy százalékában olyan építkezési hibák fordulnak elő, amelyek kivétel nélkül tüzeset okozói lehetnek. Ezeknél az épületeknél köztudomású a földem- és tetőgerendák, valamint szarufák kéménybe való beépítettsége; vagy a nem megfelelő kéményrendszerek szabálytalan használata. Éppen az elmúlt év tüzesetei igazolják, hogy milyen súlyos károkat okoznak ezek a szabálytalanságok. A váci iparitanulótthon, a pécsi tanácsháza és most legutoljára a keszthelyi mezőgazdasági akadémia nagy tüzei arra figyelmeztetnek bennünket, hogy a középületek tűzrendszete alapos felülvizsgálatot és szakszerűséget kíván tűzrendészeti szerveinktől. Ismeretes, hogy mind a három esetben építkezési szabálytalanság okozta a tüzet, és a tűz elhatárolásánál, valamint eloltásánál a vízszervezési nehézségek olyan feladatokat elé állítottak a tűzoltóság, amelyek a legsürgősebb intézkedéseket követelik ezen a területen.

A létesítés és az építés tűzrendészeti szabályai

A megközelítés biztosítása érdekében az az irányelv, hogy lakóházaknál legalább 10 m, középületeknél legalább 20 m távolság álljon rendelkezésre erre a célra. Ez a megközelítés nemcsak az utca felőli oldalról legyen meg, hanem a belső részecskébe való bejutást is építessük ki. Az említett irányelv a középületekre fokozottan vonatkozik, miután a hosszú udvarokon — általában az alkalmi fészerszerű beépítések következtében — olyan arányú a zsúfoltság, hogy néhol teljesen lehetetlenné teszi az oda jutást. Ezeket le kell bontani és az ott levő anyagok elhelyezéséről másképpen kell gondoskodni.

Az építkezés első előfeltétele, hogy az újonnan épülő középületek és lakóházak fala, földem- és tetőszerkezete legalább közepesen tűzálló anyagú legyen. A régi építkezéseknél talán ezen a területen a legtöbb a tennivaló. Felül kell vizsgálni első sorban a kémények közvetlen környezetét és kiváltásokkal haladéktalanul meg kell szüntetni az itteni szabálytalanságokat.

Ezután foglalkozni kell a tűzálló elválasztással. Általános irányelv a középületek és nagyobb lakóházak 25—30 m-es távolságként tűzfalal elválasztású megszakítása. Ezenkívül az is szabály, hogy zárt-sorú építkezésnél — a távolságtól függetlenül — minden középületet és nagyobb lakóházat ugyancsak tűzfalal kell elválasztani egymástól. Tűzálló elválasztás szükséges továbbá olyan esetekben is, amikor — az elsőrendű életszükségletek kielégítése céljából — ezeken a helyeken kisebb műhelyeket, üzleteket, vagy raktárakat telepítenek be. Ez elől ugyanis nem zárkózhat el a tűzrendészeti hatóság, csupán az a lényeges, hogy ezek a kisebb üze-

mek kizárólag a közvetlen fogyasztás zavartalanosságát szolgálják és ne üzemszerűen dolgozzanak. Ilyen esetben azt kell előírni, hogy ezek a helyek a lakások felé eső részen nyílásmentesen és legalább közepesen tűzállóan legyenek elválasztva.

A továbbiakban igen lényeges az épületben tartózkodók számára a kijutás biztosítása is. Itt az az általános irányelv, hogy a középületben és a lakóházakban a létesítmény minden részéből legalább 20—25 méteren belül, közvetlen a szabadba vezető lépcső álljon rendelkezésre. A már meglévő létesítményeknél ezzel kapcsolatban főként azt kell megvizsgálni, hogy a lépcsőházba nem nyílnak-e közvetlenül olyan helyiségek, amelyekben a közszükséglet közvetlen kielégítését szolgáló tűz-

len — külön kémény megépítését kell rendelni!

A lakóházi kéményeknél az az, hogy emeletszintenként legfeljebb 3 hely köthető be; 12x12-es kéményekben azonban 2 tűzelőhely bevezetése helyesebb. A kéményeken semmiféle lékony anyagú szerkezeti rész — s vagy könnyen gyúló gázok, gázok rok elvezetésére szolgáló csatorna vezethet keresztül. Az összeépítésnél különösen érdekben megengedhető, hogy kémények — a függőlegeshez viszonyítva legfeljebb 3 m-es hosszban 30°-os szögben elhelyezhetők. Ilyenkor azonban előírás a törési részt — a kéménytisztítástól kezdve — a sérülés megelőzése érdekében védő vassal kell befedni.

Lakóház-telepítés előírással tüztávollal

veszélyes anyagot tartanak, vagy ilyen munkát folytatnak. Ilyen esetben lehetőleg arról kell gondoskodni, hogy ezeket az ajtókat vagy ablakokat megszüntessék és legalább közepesen tűzálló füllel válasszák el. Ha ez nem lehetséges, akkor az ajtókat kell ilyen értékű, önműködően csukódó szerkezetűkre kicserélni. Az ajtócsereplés a pince- és padlástérre is vonatkozik.

Felül kell vizsgálni továbbá — különösen középületeknél —, hogy azok minden részéből kijuthatunk-e a szabadba és minden részét megközelíthetjük-e? Sok helyen az ablakon keresztül, szabályszerű kilépővel ellátott vaslétrán át vezető vészkijáratról kell gondoskodni.

A fűtés

Az újonnan létesített középületekben és nagyobb lakóházakban már központi fűtést alkalmaznak, amely tűzveszély szempontjából teljes biztonságot nyújt. A régebbi épületeknél azonban még igen sok a szabálytalanság. Ilyen esetben az a legfontosabb, hogy a tűzhely csöve csak szabályszerűen falozott kéménybe torkoljon és az, hogy amennyiben a fűtésnél 800 C°-nál magasabb hőmérsékletű füstgázok keletkeznek, akkor a — létesítménytől függet-

Villamos berendezés és szellő

A világítást és egyéb más villamos berendezést a középületeknél és lakóházaknál általában az MNOSZ 1600 sz. általános előírásai szerint kell szabályozni. A vizsgálatnál és az ellenőrzésnél mérlegelni kell az adott helyzetű előfordulhat, hogy ez a követelmény felel meg, hanem esetleg a robortulajdonos helyiségekbe vonatkozó szabályokat kell érvényesíteni, mint pl. kórház, iskola tűzveszélyes folyadék- (berendezés) raktára, vagy kisebb javítóhelyek esetében, amelyben ragasztáshoz gumi oldáshoz pedig benzint használnak nyitott edényben. A villamos berendezés — a szabálytalan építkezésekhez hasonlóan — annál is inkább fokozott vizsgálatot igényelnek, miután itt az a hiba, hogy nem szakértő kezeli a berendezéseket, másrészt általában a méretezésüket meghaladóan veszik igénybe. A helyi nyelvet figyelembevéve gondoskodni MNOSZ 274 sz. szabvány szerinti védelemről is. Az ellenőrzés itt a karbantartásra terjedjen ki be mert a legtöbb hiba ennél fordul elő.

Foglalkozni kell a szellőztetés szellőztetés a középületekben és

Kiskunlacházán földkitermeléssel és gát-építéssel kezdtek a munkát a kivonult tűzoltóegységek

Munka közben a csipős, hideg szélben jól esik a meleg étel

Átszakadt a második védelmi vonal!

TŰZOLTÓINK BECSÜLETTEL HELYRE

Már csak emléke el bennünk a súlyos napoknak, melyeknek minden órája, s a pusztító elemekkel szembeni küzdelem minden mozzanata új hősöket szült. Hősöket, akiknek nevét is ismerjük, de ugyanakkor ezrek azoknak, akikről csak annyit tudunk hogy néphadseregünk bátor harcosai, MAV pályamunkások, különböző szervek dolgozói, a polgári lakossághoz tartoznak vagy pedig barátaink, szovjet harcosok. Egyszerű, bátor emberek tízezerrel harcoltak, olyanok, akiknek akarata és ereje győzedelmeskedett a hőmpölyög áradat felett.

Tűzoltóink is a névtelen tízezer között küzdöttek. Mároknói ember csupán, számban elenyésző, azonban egytől-egyig olyanok, akiknek a hivatás szeretet s az esküben vállalt kötelességtudat acélozta meg izmait, s tette képessé őket arra, hogy az árvízai hősök hadseregének névtelen harcosává váljanak. Bátor, nehézséget nem ismerő és példás helytállásukról nem beszélt a napi sajtó, az árvízvédelem „hadj. jelentéseiben” sem szerepelt a nevük, pedig ha kevesen voltak is, mindig ott láttuk őket a harc élvonalában. Ha kellett rocsókkal, pontonokkal, vagy éppen rozoga lélekvesztőkkel siettek a bajbajutottak segítségére. Életeket, értékeket mentettek, s nem egy esetben részben az ő személyi bátorságuknak, a legnehezebb körülmények közötti helytállásuknak volt köszönhető a közmű-szolgáltatás zavartalanága. Munkájuknak, bátor helytállásuknak állítunk most emléket e két oldalon — a hősi munkáért járó elvtársi tisztelettel.

Március 10-én délelőtt a tiszti iskola, az instruktori iskola és a budapesti osztály számos beosztottja, mintegy 310 fő vonult gépkocsikon Szigetszentmártonba árvízvédelmi munkára.

Szigetszentmártonban — az operatív bizottság irányításával, szervezeten folyt a védelmi munka. Elvtársainkat és a tűzoltó tehergépkocsikat nyomban beosztották a földkitermeléshez. Egy-két óral munka után azonban, amikor Kiskunlacházára sürgős segítséget kért, a tűzoltóegységet azonnal Lacházára irányították.

Kiskunlacháza bizony több ponton is szorongatott helyzetben volt. A tűzoltók megérkezésekor a 45-ös kilométerkönel az országút hosszabb szakaszán a honvédség és a lakosság már megfeszített erővel emelte a gátat, hogy a víz az országúton keresztül el ne öntesse a földeket. A víz szintje már fél méterrel magasabbra emelkedett az országútnál, s ugyancsak szükség volt minden kézre, hogy a veszélyt elhárítsák. Nem volt kisebb a veszély a falu másik végén sem, mert az úgynevezett peregi résznel már a ház sarkánál állt az egyre emelkedő víz és a házak egy részét elöntéssel fenyegette. Az erőket két csoportra osztották: 150 fő a régi gépállomás melletti homokbányába került a földkitermeléshez és a zsákok megrögzítéséhez, a másik 100 fő pedig a veszélyeztetett peregi részhez, a gátak erősítésére. Hideg, csipős szél fújt a Duna felől. Elvtársaink lázas gyorsasággal láttak munkához. Nagybodott, mélyült a homokbánya, s fogytak a zsákok.

A gépkocsivezetők azonnal továbbították a „rakományt” a megadott helyre. A gyors munka eredményeként rövid idő múlva elfogytak a zsákok, s az utánpótlás még nem érkezett meg Pestről. Ez azonban nem hátráltatta elvtársainkat a munkában. Tovább termelték a földet és zsákok hiányában egyszerűen fellapátolták a kocsikra. A gáton dolgozók így is jó hasznát vették a földnek. Sokhelyütt már szivárgott a hevenyészve húzott második gát, s a roppant víz súlya betöréssel fenyegetett. Mire beesteledett, mindenhol elvégezték a legszükségesebb erőltatásokat. Egy-egy csoportot már az ideiglenes pihenőhelyen találtunk. Közben megérkezett Pestről a tehergépkocsi is, amely vacsorát, melegruhát és szerzőkönyveket hozott. Elvtársaink azt hitték, hogy a munka nehezén már túl vannak, s csak itt-ott kell apróbb erősítéseket végezni, azonban az alattomos víz, ez a pusztító erő ismét „támadásba” kezdett.

Eppen a tanácsházán elhelyezett „tűzoltó-főhadiszálláson” beszélgettünk az elvtársakkal, amikor telefonon jelentették, hogy a peregi résznel, egy helyen kb. 20 méteres szakaszon átszakította a víz a második védelmi vonalat és a falu felé, a kertek aljára zúdul. Azonnal a helyszínre siettünk, de úgyiszólván tanácsstalanok voltunk, mert a részen hatalmas erővel ömlő vizet a régi gát betömésével — a sötétség miatt — nem lehetett megállítani. Egyetlen megoldás egy harmadik gát építése! Így ismét útját állhatjuk a tajtékzó, minden akadályt elsöprő víznek. Megérkeztek a gépkocsik és szinte „öntötték” magukból a földet, meg a másutt nélkülözhető homokzsákokat. A lázas gyorsasággal, de ugyanakkor mégis szakszerűen épített gát szemlátomást emelkedett elvtársaink keze nyomán. Ismét sikerült útját állni a víznek!

Réggel, annak ellenére, hogy 5 cm-es viszonylagos apadás állt be, az operatív bizottság nem kapott megnyugtató jelentést a délebbre fekvő községekből, éppen ezért

Szifjártó tú. orgy. elhatározták, hogy helyreállítják az átszakított ment a későbbi emelkedés veszélyei járhat. Őt óra: küzdelem következtét, de akarat győzött. Elvtársaink szívt munkával, a nehéznék között is szakszerűen el a víz útját és a gátat tették.

Nem voltak hősök, csak segítők teljesítették, de a zott feladatnak maradéktalanul get tettek e 48 óra alatt. I. kasan kivették a részük: lacháza árvízától való meg

A kalocsai tűzoltó elvtársak hétig ügyszólván éjjel-nappal voltak és végezték a mentéseket. 22 fő felváltva szabadnapot senki sem nem a szolgálatosok munkálatokat végzőkkel egyaránt. 26 fő községi együtt, 12 ladiakkal és 4 dolgoztak. A tanyai r embert mentettek meg. marhákat, 19 sertést és 19 került kihozniok, s es házból az összes bútor 1 A mentési munkálatok rendőr elvtársakkal getek a nyulgátak biztonsá

Baján már 11-én megjegesár elleni küzdelem. san emelkedő víz vesz városi transzformátort. A közmű védelmében fecskeendővel és egy áte tek fel a harcot tűzoltó a Posztógyárban 3, a C és a Nosztrában szintén fecskeendővel dolgoztak gyári és nosztrai helyze szakadásna következtébe tatianná vált; vissza az erőket. A gázgyárba nál azonban elkeseredő dődött. Nagy volt a t betör, nemcsak a köztás szűnik meg, hanem kel együtt a két objel semmisül! Eppen ezér

Köszö

A legőszintébb köszönet, hála és szeretet adta kelet — azok iránt, akik — többek között — fárisszerű önfeláldozó munkával mentették meg öreg s kelet és súlyosan beteg fivérem körülbelül 50 000 f méhéset az árvízről.

Önfeláldozó, bátor magatartásuk minden elismeréssel. Ha már a mi értékeinket megmentették, becsületemnek tartottam, hogy más mentési munkák tartassak. Eközben győződtem meg arról igazán, hogy emberségből és az állam iránti kötelességből kései segítettek mindenkin, akin csak tehetők.

Bátorságával különösen kitűnt Heréb István, de miben sem maradt el mellette Késity Lukács és Kócsis sem. Veszélyes, sokszor reménytelen helyzetekben is találtak fel magukat.

Szilárd meggyőződésem, hogy a tűzoltóság kötelet többi tűzoltó is ilyen kitűnően megállja helyét a munkában is. Népünk nyugodtan bízhatja értékeit é tűzoltókra!

1956. III. 20.

Nagy Gyula gimn. tanár.

A NEHÉZ NAPOKBAN

s volt is a helyzet. Baksa társ és a melléje beosztottan helytálltak, pedig jó-hajzálon múltott az életük. honvéd elvtársak emberfe-vel küzdöttek, a nyúlágá iséért, addig a tűzoltók a at védtek a minderősebben víztől. Már csak néhány múltott, hogy átcsap a víz a tetején és akkor... De ák fel a harcot és győztek: árat és a trafót is megmen-

véd elvtársak és a velük e harcoló bátor tűzoltók ásának köszönhető, hogy a özmű-szolgáltatása egy pil-sem szünetelt. Meg kell em- k Poros tórn, és Lovas órn. k nevé, hiszen az 6 érde-fáradhatatlan műszaki mun-redménye, hogy a kismotor-dók is kiállták a nehéz pró-két elvtárs éjjel-nappal tal- t, javították a motorokat, állították a sokszor felméte- l borított útszakaszokon is iszorongatottabb helyekre.

az elvtársak egy része a vá- lelmén munkálkodott, a töb- agybaracsán, Bercegszánton monostoron élet- és tárgy- végeztek. S hogy itt is be- l helytálltak, arról a 69 em- az élete tanúskodik, akiket kalmistákkal közösen mentet- a szekesői szigeti részről.

*

sak a Duna melletti tűzoltó- vették ki résztvevő a mentés- nem ügyszólván megmozdult az ország tűzoltósága. Mis- Zalaegerszegről, Kaposvár- Győrből — megfelelő szét- tel — tűzoltó rocsókkal siet- t veszélyeztetett helyekre. Itt számos megyéből csoporto- lentkeztek tűzoltók az árvíz- t munkára, az otthon mara- pedig vállalták a terület tüz- rének biztosítását, azonban zerült rá sor, mert elsősorban ki felszerelés kellett. Nagybá- n a rocsókkal 69 személyt, 35 smarhát, 109 dísznót, számta-

lan szárnyast, kb. 400 zsák termést és több mint 100 család bútorát, ér- tékét mentették meg elvtársaink. fáradtságot nem ismerő munkával.

*

Mohácson is március 11-én kezdő- dött az árvíz elleni harc. A Duna vízszint-magassága elérte a 920 centimétert. A Baranya megyei tűz- oltó-osztályparancsnokság a megye területéről összevont tűzoltóerőket Mohácsra összpontosította. Ez az előrelátás helyén valónak bizonyult, mert az egyik tűzoltórézszeg 12-én már részt vett Dunaszekeső árvíz- mentésében. 13-án a vízszint magas- sága 945 centiméterre szűkött, s a jég a Belyemszöbőgyárnál levő be- tonfalat kb. 100 méteres szakaszon megrongálta. A műszaki alakulatok és a dolgozók a gátat erősítették, a tűzoltók pedig az erősen veszélyez- tetett Nyersanyag Készletező és Feldolgozó Üzem mentésére siettek. Ugyanakkor a harmadik rézszeg egy, a jég nyomásaitól léket kapott uszály vizszivtatását végezte. A mű- szaki munkák mellett — felsőbb utasításra — Mohács-sziget ivóvíz- ellátását is a tűzoltóságunknak kellett biztosítani.

A 10 napos emberfeletti küze- lemben a Baranya megyei elvtár- sak hőiesen helytálltak a rájuk bízott szakaszon. Az állami tűzoltók mellett az önkéntes tűzoltók is váli- vetve küzdöttek közsegük megmen- téséért, és bajbajutott embertársaik megsegítéséért.

*

A Tolna megyei elvtársak marok- nyi serege már március 7-én a Du- na gátján dolgozott. Kevesen voltak, de a rájuk bízott feladatot, mely- lyel az árvízvédelmi bizottság meg- bízta őket, maradéktalanul megol- dották. Munkájukban nem álltak egyedül, mert a dunaföldvári, bölc- kei, paksi, dunaszentgyörgyi, ger- jeni, tolnai, faddi, bogrészli, sío- agárdi, ócsényi, decsi, sárpilis, bátaaszéki, alsónyékli és bátaí önkéntes tűzoltók mindenütt velük voltak, ahol segíteni kellett. Az az önfeláldozás, amelyet a közsegi tüz-

oltó elvtársak tanúsítottak ezekben a nehéz napokban, minden elisme- rést megérdemel. Jóllehet saját há- zuk és vagyonuk is veszélyben volt, először mégis embertársaik segítse- gére siettek s csak azután gondol- tak saját magukra. Nem feledkez- tek meg felszerelésük megmentése- ről sem, s amikor a víz már vissza- húzódtott, ezzel a szerrel emelték át a vizet a mélyebben fekvő ré- szekről s tették ismét élvezhetőbbé a kutak ivóvizét.

*

A jegesár veszélye elmúlt. A sü- lyos kárt szenvedett területeken — bár sok helyen még áll a megre- kedt víz és eléggé körülményes a helyzet — lassan újra megindul az élet. A párt, a kormány és az or- szág népének segítőkése nyomán, holnap már új élet sarjad azokon a helyeken, ahol ma még a pusztítás nyomai emlékeztetnek bennünket a nehéz napokra. A küzdelemnek új szakasza kezdődött! Az acélos ka- rok, amelyek nem is olyan régen még — sokszor emberfeletti küzdel- met folytattak az életet és értéket biztonságáért — az evezőket építő- szerszámokra cserélték fel, s újra az első vonalakban harcolnak, hogy új, még szebb, kényelmesebb, meleg otthon teremtsenek a hajléktalan- nál károsultaknak.

*

Tűzoltóinkat is ismét — most már nem a védekező ezrek, hanem — a segítő milliók között találjuk. Kettős az a segítség, amelyet ők adnak. Egyrészt — a rendelkezésre álló műszaki eszközökkel — az al-acsonyabban fekvő részekben a víz- szamaradt víz szivtatásával segítse- nek a megújuló élet alapjainak le- rakásában, másrészt pedig forin- taik példás összegű felajánlásával raknak egy-egy téglát az alapok megerősítéséhez, az árvíz okozta pusztítás nyomainak eltüntetéséhez.

Nincs olyan egységünk, amely ne tett volna példás felajánlást, nem egy egységünk — mint pl. a pétfür- dői elvtársak közül számosan — tűzoltói kerék, hogy évi szabad- ságuk egy részét az árvíz sújtotta területeken az építésben tölthessék. A kecskeméti alosztály beosztottai többek között 29 árvíz-károsult gyer- mek ellátását vállalták. Hasonlóan cselekedtek a páhi önkéntes tűzoltó- tótestület tagjai is: az anyagi segít- ség mellett 15 árvíz-sújtotta gyermek kethónapi ellátásáról gondoskod- nak. A kecskai közsegi elvtársak 150 munkanapot ajánlottak fel az ár- vízkárosult közsegi tűzoltók lakásai- nak helyreállítására. Hasonló fel- ajánlást tettek a szekszárdi osztály- és alosztályparancsnokság beosztot- tai is, akik vállalták, hogy szabad- napjukon elvégzik az árvíz-károsult állami és közsegi tűzoltók lakásai- nak helyreállítási munkálatait. A pécsi alosztályparancsnokság kol- lektívája tíz szabadnap munkaidejét ajánlotta fel a helyreállítási mun- kákhoz a Mohács-szigeti árvíz-karó- sultak lakóházainál.

A kommunista segítségnyújtás szép példái ezek a tettek és felaján- lások melyek élő bizonyítékát az elvtársak népünk és hivatásuk iránti oltathatlan, egyre mélyülő szeretetének, hűségének. Ez a hűség és szeretet adott erőt az ár elleni küzdelem sok ezer ismert és névtel- len hőségnek a nehéz küzdelemes na- pok helytállásához is, mert ez az érzés edzi a szívet és a kart acé- lossá, s vízi ezer veszélyen át is győzelemre.

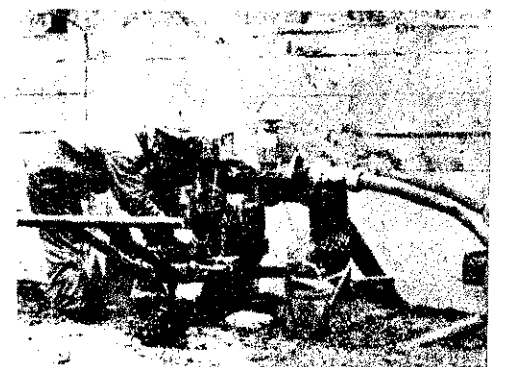

Ótórai kemény munkával újból áll az át- szakadt gát!

A jeges ár elvonult... de az objektumok- ban...

...és a földeken visszamaradt víz szivtatása még sok munkát adott tűzoltóinknak

lő munkáért

rcius 3-án délután a Szilas-patak a gyors olvadás követke- zében felduzzadt, s körzetem egy részét, hat-nyolc családi há- z a veszély fenyegette, hogy a víz betödul a házakba, mert ny udvart már elöntötte. A hamarosan emélt földgát sem- segíteti, mivel az árkok nem győzték levezetni a gyorsan idő vizet. A helyzet annyira rosszabbodott, hogy már a villamos sem tudott a végállomásig közlekedni. Kérésre Sasfalom tűzoltósága percek alatt segítségünkre it, s a veszélyt két és fél óra alatt elhárították. Munkájuk kével megnyugtatták a veszélyeztetett rész lakosságát, hogy ka nyugodtan pihenhetnek. Derék tűzoltóink nemcsak köte- gükét teljesítették, hanem annál jóval többet tettek, mert — t a lakoságtól másnap megtudtam — az éjszakai órákban tal, csakánnyal felszerelve ismét visszatértek, s csendben lét tartották, hogy nincs-e valami baj. Körzetem nevében ezúton is megköszönöm állami tűzoltósa- k kiváló jó munkáját és szerető gondoskodását. Bízunk va- k arra, hogy ilyen dolgozókat nevel a nép állama.

1958. III. 5-én.

Baricza Jánosné

tanácstag.

Budapest, XVI., Rákosszentmihály

Nagyobb gondot a mezőgazdaság szocialista szektorának tűzvédelmére!

Tizennégyezer holdnál nagyobb területen gazdálkodik a Balatonnagyberek Állami Gazdaság. Nyolc esztendővel ezelőtt csak néhány — a Hunyadi grófok idejéből itt maradt — rozoga épület és sok ezer holdnyi megműveletlen földterület állott a mai hatalmas, szocialista mezőgazdasági nagyüzem helyén. Felesleges hangsúlyoznunk, hogy itt az ország egyik legnagyobb és legjobban felszerelt állami gazdaságában milyen nagy a tűzvédelmi munka jelentősége, hiszen a legcsekélyebb gondatlanság is súlyos károkat és számottevő kiesést okozhat népgazdaságunknak.

A gazdaság alaposan felkészült a tavaszi mezőgazdasági munkálatokra. A műhelyekben is egész télen át serény munka folyt, és most a traktorok, kombájnok — a többi géppel egyetemben — kijavított állapotban várnak a tavaszi „bevetésre”!

Látogatásunk célja az volt, hogy bepillantunk a gazdaság tűzrendészeti helyzetébe és az ott szerzett néhány tapasztalatot közkinccsé tegyük — hiszen joggal feltételeztük, hogy a vezetők és a dolgozók egyaránt mindent megtesznek a tűzkár megelőzése érdekében.

Joggal feltételeztük azt is, hogy a Somogy megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság és a fonyódi járási kirendeltség fokozott gondot fordítanak a hatalmas objektum tűzvédelmére érdekében hozott határozat végrehajtását.

Határozat a pánccélsekre nyben

Az igazgatóságon ért bennünket az első csalódás, ahol az igazgatót helyettesítő Somlyó elvtárs és Szeder főagronómus mit sem tudtak a határozat hollétéről. Hoesszas keresgélés után csak annyit sikerült kideríteni, hogy a határozat feltehetően az igazgató elvtárs pánccélsekre nyben van... Az irattárban végzett további „kutatómunka” már valamivel több eredménnyel járt. Előkerült egy korábbi, 1952-ben készült határozatnak az üzemanyag tárolással foglalkozó része, valamint egy levélmásolat, melyből kiderült, hogy az 1954-ben hozott tűzrendészeti határozat eredeti példányát 1955 őszén „vizszakérőleg” megküldték felettes szervüknek, hogy a beruházást igénylő határozati pontok ügyében intézkedjenek...

Az igazgatóhelyettes elvtárs — mint mondja — csak néhány hónapja dolgozik itt és így nem tud határozott választ adni arra a kérdésre sem, hogy a gazdaságban működik-e tűzvédelmi bizottság. Annyi mindenesetre bizonyos, hogy ha működik is, ebben az évben még nem ült össze.

Somlyó és Szeder elvtársak között kisebb vita zajlik le a tűzrendészeti előadó kilétéről is. Sajnos — mint az eddigi és később szerzett tapasztalataink bizonyították — az illető elvtárs csak „címzetesen” tölti be

ezt a funkciót... Tevékenységéről ugyanis minden igyekeztünk ellenére sem tudunk meggyőződni.

„Majd elkélttem magamat, hogy tűz van!”

A gépesítési csoport udvarán katonás rendben és tűzrendészeti szempontból sem kifogásolható módon helyezték el az orógépeket.

A szerelőcsarnokban azonban már csupán egy kézioltó „szerevénykedik” a falon. Hogy hol a többi? Azt mondják, hogy a hiányzó készülékek pótlása ügyében még az elmúlt évben intézkedtek, de a gyártó vállalata csak 1957 első negyedére igazolta vissza megrendelésüket. Persze cseppet sem megnyugtató az ilyen visszajelzés — készülék nélkül —, mivel nem emlékszünk arra, hogy a tűzoltás történetében valaha is sikerrel járt volna az írásbeli visszajelzéssel történő beavatkozás... Egyébként — amit még úgy „mellesleg” megjegyezni kívánunk — a gazdaságban egyetlen olyan dolgozó sincs, aki a készülékek ellenőrzéséhez és töltéséhez értene, és így sem ezen, sem pedig a gazdaság egyéb üzemrészében elhelyezett készülékeken nem találtunk ellenőrző jegyet. Ami az egyéb felszereléseket illeti, szükség esetén aligha boldogulnának az az a bejárat mellé leszórt kis homokkupaccal, ami a kézioltó mellett még rendelkezésre áll.

A fűrészüzemről mindannyian tudjuk, hogy nem III. veszélyességi fokozatba tartozó üzem, hanem igen veszedelmes tűzfészek, hiszen itt bármelyik pillanatban tűz keletkezhet. A gazdaság vezetőit azonban nem zavarja az ilyen „csekélyesség” — úgy látszik ugyancsak „bátor emberek”... Csak éppen azt nem tudjuk, hogy — ha netán mégis baj adódnék — vajon mit kezdenének azzal az egy szállitres vedrellel és a vegyi vízzel öltő készülékkel, melynek eltörtött a savfolyója, s amelyek végeredményben az üzemrész egyedüli tűzoltó felszerelését képezik?!

Tévedés lenne ha azt gondolnánk, hogy a megelőzésre talán nagyobb gondot fordítanak ebben az üzemrészben, hiszen az egyik dolgozó csak megérkezésünk pillanatában akasztja fel villámgyorsan a falra a dohányzást és nyílt láng használatát tiltó táblát.

A raktárban nehezen beszélhető és csaknem pótolhatatlan szerszámokat, alkatrészeket tárolnak. A tűzvédelmi felszereléseket rendben is találjuk, de amikor megkérdezzük egy fiatal nőt, hogy mit tenne tűz esetén, ezt feleli:

— Nem tudom, mert csak vid ideje helyezték ide és még nem oktattott ki senki.

Az üzemrész tűzoltópáronkja Krisztinus elvtárs. A folytatott beszélgetésnél is a san kibújik a szög a zsúf Kiderül, hogy már hónapok nem volt oktatás és köze esziendeje még gyakorlatot tartott az egységével.

A gépesítési csoportnál egként riasztó berendezés sír és így cseppet sem megnyugtató válasza:

— Szükség esetén majd eltom magamat, hogy tűz van!

Várszegi örgy elvtárs utta Krisztinus elvtársat, riaszsa egységét. Először zitan mosolyog, azt hiszi, tréfálunk, de aztán futáred és néhány pillanat n tűz-tizenkét dolgozó siet a adott helyre. Egy részük ban társadalmi tűzoltó és s közülük derekasan helyt itak az elmúlt évben egy esetről, de akad olyan „tűi is, aki azt sem tudja, hog a szertár...

A szertárban egyébként észleltékkel ellentétesen — és tisztaság van. A szerelők nemrégiben javították me kismotorfecskendőket. A tő és a sugárcsővek is kör hozzáférhető módon sorak a polcokon. Ugyancsak sítva van a 367 800-as renben előírt tömlőmennyiség.

Búcsúzáskor Iványi cs vezetők elvtárs megígéri, h jövőben nemcsak a szertá hanem a csoport egész teri rend lesz.

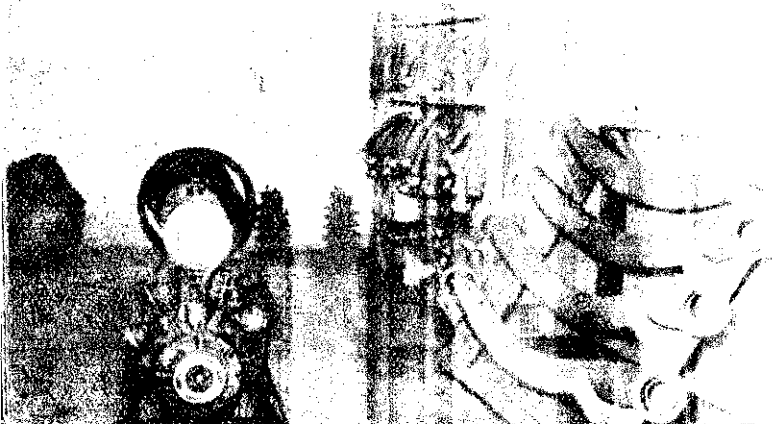
Senki sem tud semmi

Három nap is kevés lenne hoz, hogy a gazdaság egérületét bejárjuk, s miután idő sürget bennünket, a egymástól sok kilométerre vő üzemrész közül csak majorba látogatunk el.

A major telepítése és é igen szerencsés, s emelleges vízforrással is rendel. Ettől függetlenül azont az eddig észlelt hibáknál súlyosabb szabálytalanság is találtunk.

Eszter elvtárs, a major vezetője pl. semmit sem tud rendészeti határozat hollétéről. Mint mondja — elődje az átadásakor nem említette, ilyen is létezik, de talán rendészeti előadó vagy s oltóparancsnok majd bővevilágosítással szolgál. Ez a nagyvonalúság! Az ügyadással nyilván a „gltás”-ra törekedtek a gaz vezetői, hiszen úgy vélik. „holmi” tűzrendészeti kérdés közben is tisztázni. Néhány perc múlva kégozó lép hozzánk. Egyil

A szertárban példás a rend, csak az a baj, hogy egyes „tűzoltók” azt sem tudják, hogy merre van...

rül, hogy ő volt a tűzren-
eti előadó, ugyanis abban
empillantásban, ahogy meg-
t bennünket, „teköszönt”
sztegeről és máris tovaro-
tt, így a továbbiakban
kül Zsár János elvtárs, a
ltóparancsnok „állja a sa-

rár elvtárs villanyszereelő,
a gyönyörű kultúrterembe
; egyáltalán nem tapasztal-
uk, hogy egyben tűzoltó-
incsnok is. A teremben
bálytalanul szerelt elektro-
vezetékek egész sorát lát-
juk. A gyűlékony, faanyag-
épült színpad mellett ugyan-
k szabadon szerelt vezeté-
egész garmada húzódik, sőt
ik-másik — zárlat követke-
z — már el is égett. A
ipad mögött egy idősebb
zony lakik. Laktásából külön
irat vezet ugyan az udvar-
de az eredetileg nyilván
bzónek épült helyiség nincs
biztosan elválasztva a színi-
li résztől. A kályhában éppen
melegszik, és a rozoga
yhacsókvek egyetlen mozdura
majdnem szétessenek...

Ami Kún elvtársnak csak most tűnt fel...

benyitottunk a bogárnámü-
yre. Itt is ugyancsak „be-
rrantottak” a kályhába. Ez
n lenne baj, hiszen odakint
g eléggé hűvös az idő, csak
a hiba, hogy a kályha alatt
ncsen védőlemez, mellette
lig egészen közel nagy
nyiségű forgács található.
Milyen gyakran vizsk el in-
n a forgácsot? — kérdezzük
egyik dolgozót.

— Hát ha nagyon felgyülem-
, akkor el szoktuk hordani
hangzik a válasz. S minden-
k tetejébe a beszélgetés so-
n még az is kiderül, hogy
ony annak is van már vagy
gy esztendeje, hogy a kézi-
ót nem ellenőrizte senki.

Pedig úgy tudom — mondja
egyik dolgozó —, hogy há-
m évenként ellenőrizni kel-
ne...

A daráló és a gabonataroló
major egyik legtűzveszélye-
bb része. Itt is a szabályta-
nságok egész sorával találko-
unk. A helyiségekben keresz-
l-kasul húzódnak az ún.
rovizórnikus” vezetékek. (Meg
vájuk jegyezni, hogy egyéb-
int semmiben sem különböz-
k a kultúrteremben látottak-
l, hacsak annyiban nem, hogy
kkal veszélyesebb helyen van-
ik.)

A robbanásbiztos búrákat,
nyelek a lámpatesteket védik,
nyitották — mondván —
gy jobban lássanak. Azzal
i is egyet értünk, hogy a
ssz világítás rontja a szemet,
ak éppen az nem fér a fe-
inkbe, hogy a látási viszo-
yok rontása vagy a robbanási
hetőség elkerülése végett
ereiték fel ezeket a búrákat?

A földszinti helyiségben va-
lóságos porfelhő kavargó, de
a hordó üresen ásitózik. Igaz,
ha tele lenne vízzel, akkor is
bajoson lehetne felhasználni,
mert vederről nem gondosko-
dot; senki sem!...

Az istállóban uralkodó rend
is sokkal inkább a dolgozók
gondos munkáját dicséri, mint-
sem a major tűzrendészetéért
felelős elvtársakat. Az istállók
építése egvébként megfelel a
korszerű követelményeknek. Az
állatok nincsenek túlságosan
zúfoltan elhelyezve, a kétol-
dali kijáratok is megfelelnek a
tűzrendészeti követelmények-
nek. Vízről az ún. önitató vá-
lyúk gondoskodnak — persze
a tűzoltóvedrekré azért itt sem
lennének feleslegesek. A takar-
mányt viszont gondosan taka-
ritják és sehol sem találunk
többet az előírt egynapi meny-
nyiségnél.

A főistálló bejáratánál szinte
belebotlunk egy idős állatgon-
dozóba, aki éppen „uzsonnát”
visz az egyik újszülött kiscsikó
„mamájának”. A bácsi bal ke-
zében nagy köteg széna van,
szájában pedig pipa füstölög.
Amikor megjegyezzük, nem
gondolja-e, hogy vedencének
esetleg „megégeti” torkát a szé-
na, helyesebben bólogat és fo-
gadkozhat, hogy máskor nem
tesz ilyet, csak ne vegyük el a
pipáját...

Lassan sötétedni kezd, és a
kisvasút is hamarosan megér-
kezik az iskolából hazatérő
gyermekkel. Búcsúzól még
betérünk Eszter elvtárs irodá-
jába, ahol az ellenőrző könyvet
kérjük. Mint kiderült, a régi
néhány hónappal ezelőtt „el-
veszett” és a mostaniban csak
két ellenőrzés eredményét rö-
gizítették. Annyit azonban meg-
tudtunk, hogy az észlelt hibák
nem újkeletűek, jó részük már
hónapokkal ezelőtt is megvolt.

Kollektív felelőtlenség helyett kollektív felelősséget!

Mindezek után nem alaptal-
an az a feltételezésünk, hogy
a gazdaság többi majorjában
sem lehet „részesebb” a hely-
zet... Rövidre szabott látoga-
tásunk alkalmával — sajnos —
arra a következtetésre jutot-
tunk, hogy a Balatonnagyberek
Allami Gazdaságban a tűzren-
deszet ügye „Csáki szalmája”.

Elhisszük, hogy az igazgató
elvtárs éber ember és gondosan
örkődik azon, hogy avatlan ke-
zekbe ne juthasson a tűzren-
deszeti határozat, de a mi véle-
ményünk szerint akkor lenne
igazán éber, ha a határozati
pontok végrehajtásával és a
tűzvédelem társadalmisításával
biztosítaná a gazdaság tűzvé-
delmét.

Az a semminél ügyesebb
alig valamivel több érdeklődés,
melyet a gazdaságban a tűz-
rendészet ügye iránt tanúsíta-

nak, a tűzrendészeti előadót
sem dicséri. Hogyan véleked-
jünk az olyan funkcionáriusról,
aki még feladatokrét sem is-
meri?!

Helytelen lenne azt gondol-
nunk, hogy a tapasztalt hibák
kiküszöbölése valamiféle „ob-
jektív” nehézségekbe ütközik.
Ellenkezőleg! A gazdaság igen
kedvező telepítési és építési
helyzete, a bőséges vízforrás
lehetősége, a nagyszámú mű-
szakai szakember jelenléte köny-
nyen és gyorsan megoldhatóvá
teszik ezt a problémát.

Régi, szinte közhelynek
hangzó igazság, hogy minden
határozat annyit ér, amennyit
megvalósítanak belőle. Mégis
ezt a tanulságot kell elsősorban
megszívlelnünk Somogy megyei
elvtársainknak, akik megeléged-
tek egy kétségtelenül alapos és
mindenre kiterjedő határozat
elkészítésével, de a legfontosab-
bat — a végrehajtás ellenőrzé-
sét — elmulasztották.

Vajon a gazdaság tűzrendésze-
tét csak egy lépéssel is előbbre
vitték-e azok az „ellenőrzésre”
fordított munkanapok, amelye-
ket a Somogy megyei tűzren-
deszeti osztályparancsnokság
és a fonyódi járási kirendeltség
közvetlen Balatonnagyberek
töltöttek?

Kún tórm. járási kirendelt
elvtárs, aki „ki-kilátogat” ide,
az elmúlt év őszén pl. szabály-
sértési eljárás során hús fo-
rintra büntette meg Imre-ma-
jor tűzoltóparancsnokát, mert
hanyagul kezelte a felszerelé-
seket. Ez eddig rendjén is
volna, de az már kevésbé,
hogy az apróbb hibák fel-
tárásán túl nem igen fordít-
ott gondot a lényeges kérdések
megoldására, a figyelme még
arra sem terjedt ki, hogy a
korábbi ellenőrzés során ész-
lelt hiányosságok kiküszöbölé-
sének módját felülvizsgálja!

Ismerjük a járási kirendeltség
létszámviszonyait. Azt is tud-
juk, hogy az elvtársak huszon-
nyolc község tűzrendészetéért
felelősek, s nem kell a szom-
szédba menniök problémáért.
Mégis az a véleményünk, hogy
az ilyen „villámenőrzések”
nemhogy csökkentenék a sza-
bálytalanságok elkövetésének
lehetőségét, hanem inkább még
módot adnak azok növekedésé-
re. Hogyan követelhetjük meg
tűzrendészeti határozataink vég-
rehajtását, ha szemmel lát-
hatólag magunk sem vesszük
komolyan azt, amit határoz-
tunk? Vagy talán közel két
esztendő nem elegendő annak
megállapítására, hogy egy tűz-
rendészeti határozat végrehaj-
tása érdekében szinte semmi
sem történt?

A Somogy megyei osztálypa-
rancsnokságot ebben a kérdés-
ben ugyancsak felelősség terheli,
hiszen egyáltalán nem állít-
hatjuk, hogy alaposan és ére-
lyesség dolgában jó példát mu-

Az „uzsonna” nyilván füstölt
széna, parázssal... Vagy nem
ezért pipázik olyan vidáman ez
az állatgondozó?...

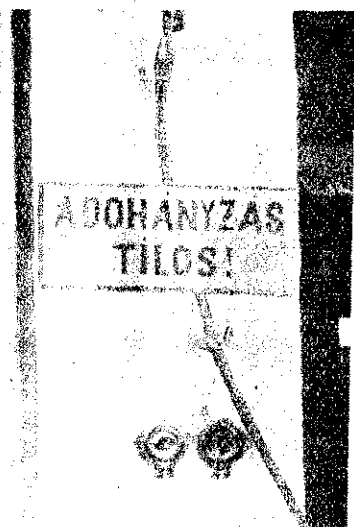
tattak volna a fonyódi járási
kirendeltség beosztottainak.

Az is helytelen lenne, ha
úgy vélünk, hogy mindez csu-
pán a Somogy megyeiekre tar-
tozik. Korántsem mondhatjuk
el, hogy az ilyen felületes, kap-
kodó munka és annak „gyü-
mölkesei” az ország többi egysé-
génél részben nem találhatók
meg.

A tavaszi és nyári mezőgaz-
dasági munkálatok idején több
száz új, zömében fiatal dolgozó
kerül a gazdaságba, s jelentő-
sen növekednek a tűzrendészeti
problémák is. Mint tudomást
szerezünk róla, rövidesen új
határozattal látják el a gazda-
ságot, mivel a mostani helyzet
bizony sok tekintetben már
nem felel meg a régi állapotokat.

Bizunk abban, hogy a So-
mogy megyei tűzrendészeti
osztályparancsnokság okulva a
hibákból, erélyes kézzel bizto-
sítja majd — nem utolsósorban
a tűzvédelem társadalmisításán
keresztül — az új határozat
végrehajtását. De biztosra ves-
szük azt is, hogy egységeink —
a Somogy megyei tanulságok
alapján is — alaposan szétnéz-
nek saját portájukon, hogy eb-
ben az esztendőben a tavalyinál
jóval csekélyebb tűzkár érje
jövő évi kenyereinket.

Ezt a táblát a darálóban láttuk.
Itt, úgy látszik, csak a dohány-
zás tilos, az ilyen „provizórnikus”
vezetékek azonban nem...

A BÍRÁLAT és Önbírálat SZELLEMEBEN

Válasz a „Távolsági vízszállítás” c. hozzászólásra

Márciusi számunkban közzétett Kertl Ernő t. fhdgy., a győri alosztály parancsnokának a „Távolsági vízszállítás” c. brosurában előforduló hibákkal és kérdésekkel kapcsolatos észrevételeit. A broszúra szerkesztőjének választát az alábbiakban ismerjük:

ad. 1. A bírálat jogos! Valóban az anyag gépelése során csúszott be a hiba. Az eddigi gyakorlatot figyelembe véve azonban az a helyes, hogy 1,5 m szívómélységnél 200 liter, 7,5 m szívómélységnél 100 liter vizet szállít egy 200-as gépegység. Hozzá kívánjuk tenni, hogy ezeket az adatokat az eddigi irodalmakból vettük át — gépiesen. Bővebb vizsgálat, illetve a megfelelő számítások elvégzése azt bizonyítja, hogy ezek az adatok nem fedik a valóságot. Igaz az, hogy a 1,5 m és 7,5 m szívómélység a vízmennyiségben különbséget okoz, de nem pontosan a fele értékben. Ilyen irányú

méréseket most végeznek a Műszaki Egyetem Vízgép tanszékén s ezek eredményeként az értékeket, majd közölni fogjuk. A kísérlet befejezéséig azonban számításainknál kénytelenek vagyunk ezt a két értéket figyelembe venni.

ad. 2. Hogy milyen atmoszféranyomású sugarak szükségesek, azt teljesen a tűz helyi körülményei, annak nagysága, terjedelme határozza meg, de még az is befolyásolja, hogy mi ég. Pl. egy fűteleptűznél nagynyomású sugarak szükségesek, míg viszont lakástűznél közel sem alkalmazható ilyen nyomású sugár.

A kiadott anyagban azt mondtuk, hogy a sugárszerelés körülményeit úgy rendeztük el, hogy a sugárcsőnél 2—3 atm. nyomás legyen, mert ez alatt a sugár már annyira hatástalanná válik, hogy tűzoltás céljára nem alkalmas. Mi tehát csak az

első, minimális 2—3 atm. értékre tunk. Ha ennél nagyobb nyomású sugarak szükségesek — a fent elmondott helyi körülmények miatt —, akkor feljebb le kell menni az atmoszférától természetesen a sugárszerelés egyéb körülményeinek a tananyagban meghatározott módon való elrendezésével. A tűz színyén adódó körülményekre — melyek sugár atmoszféranyomását meghatározzák — mindenesetre nagyon nehéz, szinte lehetetlen volna táblázatot összeállítani.

ad. 3. Itt is gépelési hiba csúszott. Az említett e) pontban a 3 db sugár 2-re javítandó. Egyébként a számításos vábi menete során is 2 db 14 mm lövőnyílású sugárcső szerepel.

ad. 4. Véleményünk szerint sokkal lyesebb, ha azt a gyakorlatot alakítjuk, hogy minden esetben osztón keresztdőljük meg a tűz oltását, még akkor is ha az osztó és az E-tömlő nyomásvesztését okoz. Még a legegyszerűbbnek látszó tűznél is előfordulhat ugyanis, hogy vábi sugarak szerelése válik szükségessé, márpedig ha nincs osztó, ez csak úgy lehetséges, hogy a már működő sugárcsővel állunk, ami viszont feltételezően káros hatna a tűz terjedése szempontjából.

Abban viszont igaz a bíráló, hogy a tananyagban csupán azt mondtuk, hogy az osztótól maximum 2 db tömlőt szerelünk, de ezt a tömlőmentesítést a súrlódási veszteség számításánál nem vettük figyelembe. Ez azért történt, mert nem volt adatunk az E-tömlő súrlódási veszteségére (számszerű adat, pedig a grafikonból leolvasható adat), továbbá ezeket az értékeket is amelyek már elkészültek — az elvtársak rendelkezésére bocsátjuk. Megjegyezzük még, hogy ezen elgondolás alapján csak az E-tömlő, hanem a sugárcső súrlódási ellenállását is figyelembe kell venni. Egyébként a 286 liter vizet 200 literre rekítettük és az ezzel összefüggő 100 m-kénti súrlódási veszteségérték semmi esetre sincs a 0,4 értéke alatt; még a 285 literrel összefüggő sem!

ad. 5. Könnyű a helyzet a sugárcsőnyel meghatározásánál, ha az MNOSz 1059 szabványban meghatározott szakaszos lövőjű sugárcsővet használjuk. Itt úgy ismert, hogy E-sugárcsőnél 10, 13, 16, M-sugárcsőnél pedig 18, 20, 24 mm-es nyílások. A cserélhető lövőjű sugárcsőnél a lövőkék furatai: E-sugárcsőnél 7, 13, 16, az M-sugárcsőnél pedig 20, 24 mm. Megoldásra vár a kérdés a szabályozás elzárható sugárcsőnél, melynek kivételét röviden megkezdjük.

Véleményünk szerint — a gépelési hibától eltekintve — az anyagösszeállításánál hiányzott a lelkidülményesség, viszont az, hogy az anyag ilyen csoportosításában nem állt rendelkezésünkre semmiféle korláti adat. Nyilvánvaló az is, hogy éppen a gyakorlat az, amely egy sor kérdést vehet fel, melyek kiegészítőszöveggel szorulnak. Az egész anyagot nyilvánvalóan nem zárhatjuk le ezzel a továbbiakban anyaggal, hanem tovább dolgozunk az megoldáson, amely az egész számítást részletesebb vizszi a gyakorlati használható hoz. A bírálatot ennek megfelelően felülül figyelembe vesszük.

Pázmándi Mihály t. szd

Szakszerű propagandát!

A sarkadi alosztályon szolgáló teljesítő elvtársak a legutóbb kiadott propagandaplakáton — amely a társadalmi tűzoltók toborzását célozza —, sajnálatos szakszerűtlenséget állapítottak meg. A plakáton ugyanis a 800 l/p-es kismotorfecskendő szívótömlőjét a balloldali nyomócsonkra rajzolták. Nyilvánvaló, hogy ez a szakszerűtlenség a rajzoló munkája, és a felületes ellenőrzés következménye.

Kérem a Szerkesztőséget, javasolja a propagandacsoportnak, hogy a jövőben csak tisztes és

szakszerű vizsgálat után nyomassák ki a plakátokat, mert az ilyen propagandaanyag semmi esetre sem teljesértékű.

Temesvári György
t. főrm.
Sarkad

EHHEZ A JOGOS BÍRÁLATHOZ csak annyit kívánunk hozzáfűzni, hogy amikor az illetékes elvtársaink bemutatottak Temesvári főrm. levelét, elismerték ugyan a hibát, de ugyanakkor „megjegyezték”: Miért nem vették észre a sarkadi elv-

társak, hogy a sugárvezető segédcsője is rossz helyen — nem a sugárvezetővel szemben — áll?

Igaz, hogy ez is hiba, és az is épületes, hogy az illetékes elvtársak — ha utólagosan is, de — „rájöttek” erre... Nekünk azonban az a véleményünk és egyben a javaslatunk is, hogy a jövőben az ilyen hasonló és nem egészen dicséretre méltó „megjegyzés” helyett — inkább a szakszerűség követelményeinek is mindenben megfelelő és ne csak a szemnek tetszetős tűzvédelmi propagandaplakátokat adjanak ki!

SZERK.

Néhány szó alaki fegyelmünkről

Sok szó esik mostanában az alaki fegyelmünkről. S amikor ezt megállapítjuk, azt is le kell szögeznünk, hogy nem ok nélkül. Sajnos, elmondhatjuk, hogy az állami tűzoltóságnál a katonai alakítás terén még sok tennivalónk van. Annak ellenére, hogy — főként az utóbbi években — feleltes szerveink komoly gondot fordítottak erre, őszintén be kell vallanunk, hogy az elmúlt két évben nem fordítottunk kellő gondot alaki fegyelmünkre. Ennek káros hatása be is következett.

Országos Parancsnokságunk jól látta ezt, s az öntudaton alapuló vas- és alaki fegyelem megszilárdítása érdekében utasítást adott ki. Az utasítás világos és érthető. A feladatot az, hogy minden erővel és a lehető legrövidebb időn belül felszámoljuk az alaki fegyelem terén megmutatózó lazaságot. Eppen ezért parancsnokaink követeljük meg maguktól és beosztottaiktól egyaránt az alaki fegyelem betartását. Elvtársaink egy része belátta, hogy az alaki fegyelem terén sürgetően intézkedni kell, míg egyesek ezt csak felesleges zaklatásnak veszik. Az ilyen elvtársakkal

szemben éljünk a nevelés fegyverével, értesítsük meg velük, hogy fejlődésünk jelenlegi szakaszában erre még sokkal nagyobb szükség van.

Használjuk ki az alaki foglalkozások idejét, ne mulasszuk el azokat, mert ez a parancs végre nem hajtását jelenti. Az alaki foglalkozásokra a gyakorlatvezetői jól készüljenek fel, a gyakorlatban is mutassák be az elvtársak előtt a helyes tiszteletet, jelentésbeadást stb. Semmi esetre se tűrjük az ilyen kijelentéseket: „Hűd van, csináljuk majd, ha melegebb idő lesz!” Az alaki foglalkozás megtartására mindig lehet és kell olyan módot találni, hogy az időreghajtható legyen!

Az alaki fegyelem megszilárdítása — összegezve — parancsnokaink magabartaságtól s az elvtársakkal való foglalkozástól függ. A feladat megoldható, s ha parancsnokaink lelkiismeretes munkát végeznek, akkor az alaki fegyelem terén rövid időn belül lényeges minőségi változás következik be.

Szalay József
t. főrm. Eger

VÜZSETEK-tanulmányok

A látóhegyi étterem égése

már 27-én délután 3 órakor a látó-
étterem egyik dolgozója távbeszélőn
ontette a tűzoltóságnak, hogy az épü-
len füstszagot érez. A tűzoltóság hírköz-
a egy 1500-as Klöckner-fecskendővel
kirendelte a helyileg illetékes II.
tály vonulós egységét, hogy vizsgálja
épületet.

füstöt észlelő dolgozó közben a jelzés
felment a padlásra, s a kémény kör-
én — ahol füstszivárgást észlelt —
ontotta a födémét és a tetőszerkeze-
A megbontás pillanatában lángnyel-
csaptak fel, és a kátránypapír borí-
tetőszerkezet égni kezdett. Az erős
en a tűz rohamosan terjedt.

hőesétől és fagyótól rendkívül síkossá
íttesten a fecskendő csak igen óvato-
udott vonulni. Vonulás szempontjából
súlyosabbá vált a helyzet a Vereckel
ahol kb. 1 km hosszú szakaszon 150
nelkedés van. Itt már csak lépésben
ett vonulni. Így mire a fecskendő fel-
hegyre, az épület egész tetőszerkezete
kban állt. A fecskendő az épülettől
00 m távolságban az úttesten állt meg,
az épületet gépkocsival nem lehetett
ny megközelíteni. Az épületben és an-
egy km-es körzetben belül — amint
ült, semmiféle vízszervezési lehetőség
volt.

helyzetet értékelve, az egység parancs-
utasította a hírvivőt: kérjen segítsé-
s vonuljon ki a tömlőkocsi is. Az egy-
k pedig a következő parancsokat

Gépjárműfecskendőről sugarat sze-
osztó az égő épület előtt! Tápláló ve-
et szerelj a Törökveszi út sarkán
tűzcsap felé! Egy fő várja a segít-
érkező egységet, amely álljon a tűz-
a, a táplálás hiányzó részét egészítse
adjon vizet!

hírvivő elment a kb. 1 km-re levő leg-
ebbi távbeszélőhöz és egy fecskendő,
mint a tömlőkocsi kirendelését kérte.
egység közben végrehajtotta a kiadott
ncsokat. Ekkor már nemcsak a tető
hanem lángborult az épület va-
nyai helyisége is. A tűz gyorsan ter-
helyiségről helyiségre, mert a válaszfal-
magorlemezzel borított deszkából
ltek. A helyiségekben a deszkából
ilt fülltek, a falak deszkatapétázásai
bútorzat égése csak fokozta a tűz ki-
desét.

segítségére kikerkezett 1500-as Klöckner-
cendő parancsnoka újabb három fecs-
kő kirendelését kérte (2-es tűz), mert
agyon helyesen — úgy értékelte, hogy
ladatot saját erejével nem tudja meg-
ni. Mire az újabb segítség is megér-
t, és a rendkívül síkossá vált úton a
l és a fecskendő közbeiktatása meg-
nt, valamint a víz oltósugarak alak-
n megjelent, a jelzéstől számítva 67
telt el. (1. kép) Ez idő alatt az épület
ete, valamint a helyiségek berende-
úgyszólván teljesen elégett, úgyhogy
garakat már csak az utómunkálatok-
használták. (2. kép.)

tűz ilyen nagyarányú kifejlődését el-
rban a nem kielégítő jelzés okozta.
es volt, hogy az étterem dolgozója
nal jelezte a füst észlelését, de annál
telenebb, hogy a tűz kitörésével egy-
lleg nem jelezte a tűzoltóságnak a tűz
vét. A jelzés megtörténte nyomán

ugyanis a hírközpont idejében kirendel-
hette volna a szükséges erőket, és talán
ez lett volna az egyetlen lehetőség — a
fennálló nehéz körülmények ellenére is —
az épület legalább részbeni megmentésére,
mert az elsőnek helyszínre érkező egység
parancsnokának visszajelzése — még ha
szakszerű is lett volna — már elkészt.

Mindez azonban nem menti a szakszerűt-
lenséget, ami főként abban nyilvánult meg,
hogy az elsőnek érkező egység parancs-
noka nem határozta meg konkrétan, hogy
a hírvivő hány fecskendő kirendelését
kérje, (vagyis, hogy a tűz hányas számú),
hanem ennek eldöntését a hírvivőre bízta,
aki — nagyon helytelenül — csak egy
fecskendőt kért.

Az leti volna a helyes eljárás, ha a II.
alosztály őrségparancsnoka — aki elsőnek
érkezett a helyszínre — felderítés során
megállapítja:

a) Hány és milyen sugarú szükséges a
tűzoltáshoz?

b) Milyen messze van a vízszervezési hely
és mennyi a magasságkülönbség?

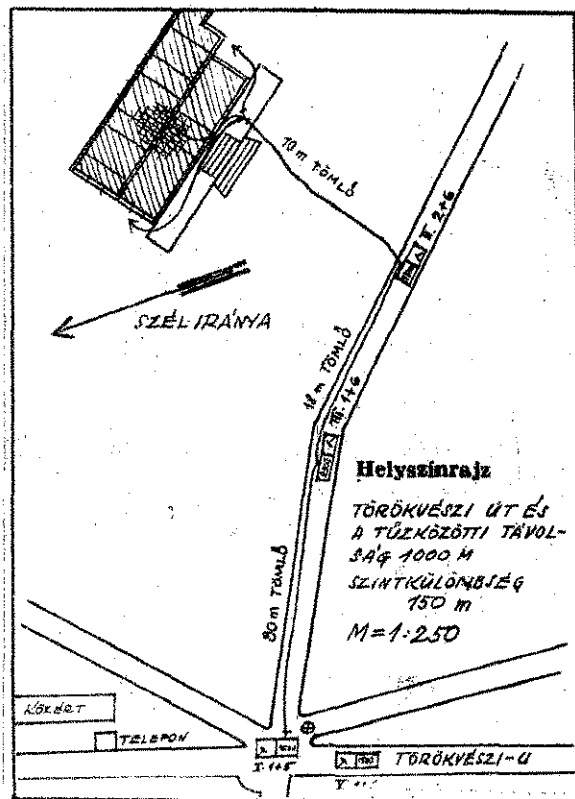
1. A tűz eloltásához ugyanis legalább
4 db 16 mm-es, 3 atm. sugarra lett volna
szükség, tehát 4x290 = 1160 l/p két veze-
téken szállítva, kereken 600—600 l/p vízre.

2. A vízszervezési hely 1000 m távolságra
van, a magasság-különbség 150 m, te-
hát a nyomásvesztéség leküzdéséhez 206
m-enként egy fecskendőre, így 1000 m-re 5
fecskendőre lett volna szükség (lásd: A
tűzoltás szabályzata, 153. oldal).

A helyszínre másodiknak kikerkező I. al-
osztály őrségparancsnoka már helyesen
mért fel a helyzetet, amikor még három
fecskendőt kért, de akkor már menthetet-
len volt az épület.

A tűz keletkezési oka: az étteremben
elhelyezett vaskályha füstcsöve szabályta-
lanul épített kéménybe torkollott. A ké-
mény hosszában egy fagerendát volt be-
építve, mely a felső füstcsőnyílás bádög-
lemez perselyével érintkezett. A kémény
fala — akárcsak a helyiség — magorle-
mezzel és deszka tapétázással volt borítva,
anélkül, hogy a kéményen levő alsó füst-
csőnyílást befalazták volna.

A tüzeset napján a vaskályhában —
melynek füstcsöve a felső füstnyílásba
torkollott — brükettel tüzeltek. A nagy hő-
től a kéménybe épített gerenda meggyul-
ladt és tovább vitte a tüzet az épület fa
tetőszerkezetére. Az alsó füstcsőnyíláson

keresztül betört tűz meggyújtotta a fapa-
tézást és szétterjedt a helyiségekben.

Figyelembe véve az épület anyagát, a
havas és meredek úton a fecskendők vo-
nulási nehézségét, továbbá az 1 km-es kör-
zeten belüli teljes vízhiányt és nehéz te-
repviszonyokból származó szerelési nehé-
ségeket stb., feltétlenül megállapítható,
hogy a tűzoltóság működése közben elő-
fordult hibák nélkül sem lehetett volna
megakadályozni az épület leégését. Ennek
ellenére a tüzesetből feltétlenül le kell
vonnunk legalább három tanulmányt an-
nak érdekében, hogy hasonló esetek ne is-
métlődhessenek meg:

1. A lakóházak és egyéb épületek ké-
ményeit sürgősen felül kell vizsgálni, mert
az utóbbi időben sorozatosan fordulnak
elő nagy kárral járó tüzesetek, melyek
szabálytalanul épített és elhanyagolt ké-
mények használatából keletkeznek.

2. A dolgozók széles tömegeit, de főleg
az önkéntes tűzoltókat ki kell oktatni a
legfontosabb tűzvédelmi tudnivalókra!
(Hogyan kell tüzet jelezni? Hogyan kell
az első beavatkozást helyesen végrehaj-
tani? stb.)

3. Vonulós egységeink beosztottjai, de fő-
leg parancsnokai emeljék szakmai képzet-
ségük színvonalát, és amit elméletileg el-
sajátítottak, azt a gyakorlatban maradék-
talanul alkalmazzák is!

GYÖRGY ANTAL t. őrgy.

A leégett épület

BECSÜLJÜK MEG LAKTANYAINKAT!

A tűzoltóegységek hangulatát és lelki felkészültségét döntő módon befolyásolja az egység elhelyezési módja. Nem mindegy tehát, hogy az egység esetleg régi parasztházból vagy istállóból jól, rosszul átalakított „laktanyában” lakik-e, ahol éjszakánként a hálószobákban emberek és különböző rovarok garázdálkodnak, vagy barátságos, világos, tágas épületben. A sötét, szellőtelen, nyirkos, a létszárhoz viszonyítva kis alapterületű, tehát zsúfolt épületben lakó emberek kedélyállapota nyomott, barátságatlan. Ugyanakkor a levegős, tágas, barátságos, napfényes épületben lakó emberek munkakedve és teljesítőképessége megsokszorozódik, munkájukat jókedvűen, örömmel végzik. A felszabadulás után kialakult — és még most is kialakulóban lévő — építészeti irányzat az emberről való gondoskodás szellemében fejti ki tevékenységét. Egyik legfőbb törekvése, hogy a dolgozóknak kényelmes lakásokat, tiszta, világos, derűs gyárakat, munkahelyeket létesítsen.

A felszabadulás után, de különösen 1950 óta — az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság kezdeményezésére, a kormány támogatásával és az egész dolgozó társadalom erőfeszítései nyomán az állami tűzoltóság részére számos helyen új laktanya épült. A laktanyaépületek belső elrendezésénél a tervezők arra törekedtek, hogy — a rendeltetésnek megfelelően — az épületet alakítsák az igényekhez, és ne a tűzoltószolgálat és elhelyezés speciális igényeit keljen az adott épülethez alakítani. Így tekintetbe veszik a vonulószerkezetekkel fellépő helyigényeket, a hálószobákban az egészséges élet feltételeit, a tisztálkodási és kulturális igényeket stb. Ma már kizárólag kényelmes, tágas, világos hálószobákkal, fürdővel és zuhanyval ellátott tűzoltólaktanyákat terveznek a magyar építésszek és igen nagy gondot fordítanak arra, hogy az elkészült épület a legnagyobb kényelmet biztosítsa használóinak. Az épület rendeltetészerű használhatósága mellett tehát szigorúan szem előtt tartják a kényelmi, kulturális és egészségügyi követelményeket is.

Az új tűzoltólaktanyák külső megjelenésükben reprezentatív kivitelben készülnek; a nagyobb épületek középületjelleggel, igényes megoldással.

Egyes új laktanyák telepítésénél azonban rá kell mutatnunk egy hiányosságra. Sokszor találkozunk még a tűzoltóságot lebecsülő nézetekkel. Ezt a hibás és helytelen álláspontot néhány vidéki városi tanács végrehajtó bizottsága részéről tapasztaltuk, amikor a város területén építendő tűzoltólaktanya kérdése szóba került. Egyes funkcionáriusok — attól való féltésekben, hogy az új laktanya elcsúfítja majd a városközpontot — a város külterületén javasolták területet a laktanya elhelyezéséhez. Ez a megoldás szolgálati szempontból az esetek többségében nem megfelelő, hiszen a tűzoltóság központos, a városban belüli elhelyezése döntő lehet a tűz színhelyére való érkezés tekintetében. Ahol a tanácsstagok mégis elérték, hogy a laktanyát valamelyik mellékutcaiban helyezték el, ott a felépítés után hamarosan jött a megbánás. Az történt ugyanis, hogy a kész épület sokkal szebb lett, mint gondolták, és most már sajnálják, hogy nem engedték a város központjában felépíteni, ahol végeredményben méltó helyet foglalt volna el a város többi középülete között.

Feltétlenül beszélni kell arról is, hogy milyen nehéz és felelősségteljes feladat annak eldöntése, hogy mikor és hova építsünk új tűzoltólaktanyát. Tekintve, hogy a szocializmus építése — éppúgy, mint a Szovjetunióban — hazánkban is előre megállapított tervek szerint folyik, nem lehet az összes igényeket egyszerre kielégíteni. S miután a tűzoltólaktanyák építése is a népgazdasági terv egy részét képezi, feltétlenül tekintetbe kell venni az illető egység jelenlegi elhelyezési körülményeit, az egység nagyságát, az általa védett terület fontosságát stb. Ezek a szempontok döntik el azután, hogy az adott lehetőségeken belül pl. évszázadon belül és mikor kezdődjék meg a szükséges laktanya felépítése.

Tűzoltólaktanyáink a közönség tulajdonal. Az a tény, hogy a laktanyaépület a benne lévő felszerelésekkel együtt az állami tűz-

oltóság közös tulajdona, fokozott felelősséget ró minden egyes tűzoltó elvtársra. Állami tűzoltóság kötelekébe tartozó minden elvtársnak éreznie kell, hogy a laktanya az övé is, hiszen ő is tagja a közönségnek. Ennek megfelelően kell tehát épületet, annak technikai és egyéb berendezési tárgyait is óvni a meghibásodás, tönkremenéstől. Az épületgépezési berendezések (motorok, kazánok, fűtőtestek, légítő boylerek, vízvezetési szerelvények stb.) élettartama a szakszerű kezeléssel gondos ápolással nagymértékben meghosszabbítható.

Az épületben keletkezett kisebb meghibásodásokat (pl. kitört ablak, letört kili, eldugult WC, kilyukadt esőcsatorna, őszesztört tetőcserép stb.) azonnal ki kell venni, illetve pótolni kell, mert az elnyagott kis hibásodások rövid időn belül nagy hibává nőnek. Az ilyen kisebb meghibásodásokat minden egységparancsnoknak a saját hatáskörében kell elintéztetni. Számos példa bizonyítja, hogy tűzoltó elvtársaink milyen nagy horderejű építési munkákat képesek társadalmi munkával megoldani. Az egyik helyen pl. két szerszámot szerelt fel az alsószobát, az osztottjeli társadalmi munkával. Ezek utólag tehát úgy vélték, hogy az említett kisebb hibák helyrehozása egyetlen egységen okozta volna a legnagyobb gondot. Az épület és épületgépezési berendezések olyan hibáit, melyeknek kijavítása nagyobb pénzügyi igényt — mint pl. a központi fűtés kazánjának tönkremenése, az épület szerkezeti falain jelentkező repedések vagy egyéb elváltozások —, az egységparancsnokok a szolgálati út betartásával határozottan jelentik a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokságnak.

Minden tűzoltó elvtársnak erkölcsi kötelessége a hálókörnyezetben, ebedőb eladóteremben és általában az egész laktanya területén vigyázni a rendre és tisztaságra.

Végül szólnunk kell néhány szót a laktanyaépületekről is. Ezeknél is elérhető, hogy a beosztott tűzoltó elvtársak arányos munkával barátságos, hangulatos, otthonossá alakítsák a laktanyát és környékét. S ehhez mindössze az a szükség, hogy a helyiségeket megfelelően tisztán tartás, szellőztetés, időnként kímés fény; egyszerűen mindent elkövetni a tisztaság és rend megővése érdekében. Ehl tartozik aztán a laktanyaépület környékének megfelelő rendezése is. Néhány tőrrel, egy-egy ügyesen elhelyezett dekorációval, az utaknak kavicsos vagy vöröses szalakkal való felhíntésével — teljességében igen egyszerű eszközökkel — a laktanya környéke is otthonossá, barátságossá tehető.

Aprónak látszó, de fontos dolgok ez hiszen tűzoltóink az életük felét a laktanyában töltik, és csak a másik felét a családjukkal. Kézfekvő tehát a következő, hogy a laktanyaépületet kívül-belül olyan gondosan kell ápolni és karbantartani, mint a saját otthonunkat.

Elvtársak! Dolgozó népünk áldozata munkája tette és teszi lehetővé, hogy ország területén már számos tűzoltó lakóháza épült és egyre több épül a jövőben. Becsüljük meg laktanyáinkat, vigyázzunk rájuk, mint saját tulajdonunkra, és a munkánk erejével vonjuk felelősségre a nagy vagyoni rongálót!

Mosonyi László

Ruppert Ferenc t. h. d. g.

Hogyan segítheti a tűzoltóság az Állami Biztosító munkáját?

A legfőbb elemi kárt a tűz okozza. A tűz keletkezésének oka lehet szándékos, véletlen, villámcsapás, gyermekjáték stb. Bár tűzvédelmi szerveink gyors beavatkozása következtében mind kevesebb a nagyobb kár, de mégis sok milliót lehetne megmenteni a népvagyonból, ha a lakosság jobban megszervezett és felvilágosított figyelmességű szót, a betartandó szabályokat.

Tűz esetén elsősorban a tűzoltók sietnek a bajbajutottak segítségére: végzik a mentési munkát és megátolják a tűz továbbterjedését. A tűzoltókat a Biztosító megbízottjai követik, sőt nem egy esetben már velük együtt érkeznek a helyszínre, hogy felbecsüljék a kárt és a kártalanítást megelőző tennivalókról rövid felvilágosítást, tanácsot adjanak.

A tűzoltók nagy segítséget nyújthatnak a károsultak, de az Állami Biztosítónak is. A tüzeset után szomorúan szedegeti össze a károsult a megmaradt holmiját, s ezzel nehezíti a tényleges kár meg-

állapítását. Tűzoltóink hívják fel a károsult figyelmét arra, hogy lehetőleg ne nyúljon holmijához addig, amíg a kárbecsülést meg nem érkeztek. Sok vitát lehetne elkerülni, ha a Biztosító iránti alaptalan bizalmatlanság sem fokozódna, ha a károsult tisztában lenne a teendőivel.

A tűzoltóságnak hivatalból el kell végeznie a kár felbecsülését. Ebben viszont a Biztosító szakemberei nyújthatnak nagy segítséget, de természetesen csak akkor, ha a tűzoltóság — amint igen sok helyen meg is teszi — értesíti a Biztosítót a tüzesetről, hogy a kárbecsülést idejében a helyszíntre siethessen.

A kártérítési összeg folyósítását gyakran éppen a károsultak tájékozatlansága késlelteti. Sokan nem tudják például, hogy a tüzeset azonnal be kell jelenteni az Állami Biztosító fiókjánál. De tájékoztatlanok abban is, hogy az úgynevezett „véletlenségi bizonyítványt” az elsőfokú tűzrendészeti hatóságtól be kell szereznük ahhoz, hogy a

Biztosító a megállapított kártérítési összeget folyósíthassa. A tűzoltóság rendkívül sokat segíthetne ezen felvilágosító munkájával.

A Biztosító jelentős összegeket fordít a kár elleni védekezés propagandájára, a lakosság jelentős hányada mégis tájékozatlan, és nem tudja, hogy csak akkor kapja meg a bűtorokban, ruhafélekben bekövetkezett kár összegét, ha háztartásánál a kötelező biztosításon felül önkéntes biztosítást is kötött, mert a kötelező biztosítás csak az épületekre és a mezőgazdasági felszerelésekre; terményekre szól.

Amint látjuk, a tűzoltóság és a Biztosítónak sok háttér feladata van. Mindkét szerv a lakosság és a népgazdaság egyetemes érdekeit védi és képviseli. Egymás támogatásával egyrészt a tűzvédelem, másrészt a biztosítás célkitűzéseit segíthetik, aminek sok millió forintban kifejezhető jelentős eredményei lehetnek.

A gépjárműfecskendők hátsó fényszórója

kerülne és kézben tartásához külön egy fő kell. Tűzeseteknél pedig minden emberre szükség van, s egy fő kiesése — különösen kis létszámú egységnél — nagy veszteséget jelent. Hasonlóan gyenge világítást biztosít a gépjárműfecskendők szivattyúterében lévő kis lámpa. Ez a fény, elég ugyan a szivattyú kezelője részére, de a szivótömlők szereléséhez már nem nyújt segítséget.

A fenti körülmények indították arra a törökszentmiklósi tűzrendészeti alosztályparancsnokságon szolgálatot teljesítő Román József szkv. és Csendes János szkv. elvtársakat, hogy gépjárműfecskendő hátsó részén külön világítást szereljenek a szivótömlők sötétben való szerelésének megkönnyítésére. Az újítók az alosztály tartályos MÁVAG gépjárműfecskendője hátsó végének bal oldalára külön fényszórót szereltek. Erre a célra volt lámpa az egyszerűen is, mert néhány éve még két megkülönböztető piros lámpa

volt a tűzoltó-gépjárműveken, de az új közlekedés-rendészeti előírások szerint csak egy kell, ezért az egyik, a jobboldali piros lámpát már régebben le kellett szerelni. Ezt a lámpát használták fel az újítók hátsó fényszórónak, de a piros üveget kicserélték fehérre. A lámpát a kocsí végén a tetőre erősítették. A lámpa a szivattyúter menyezeti lámpájától kapja a villanyáramot. Ennek kapcsolója egyben a hátsó fényszórót is kapcsolja, vagyis a két lámpa együtt működik. Az újítás szerint így felszerelt fényszóró bevilágítja a gépjárműfecskendő mögötti teret és így a szivótömlő-szerelés sötétben is könnyen végrehajtható. A fényszóró a szivótömlő-vezeték teljes hosszában kellő világítást biztosít.

Az újítók a szolgálati helyükön levő gépjárműfecskendőre készített hátsó fényszóróért a Tűzrendészeti Parancsnokságtól személyenként az újítási díj első részleteként 100 Ft-ot kaptak.

Mivel az újítás a gépjárműfecskendők szivótömlőjének sötétben történő szerelésével kapcsolatos nehézségeket megszünteti, ezért a Tűzrendészeti Parancsnokság intézkedett, hogy az újítás szerinti hátsó fényszóró a gépjárműfecskendők szabványába belekerüljön. Az MNOSZ 15 640 számú „Gépjárműfecskendők építési irányelvei” c. szabvány tartalmazza is, hogy a szivótömlők éjjeli szerelésének megkönnyítésére a gépjárműfecskendő hátsó oldalán, a felépítményszekrény menetirány szerinti bal felső sarkába egy 130 mm átmérőjű, állítható, 25 wattos izzóval ellátott kis fényszórót a szivattyúter lámpájának áramkörére kell felszerelni és külön kapcsolóval ellátni.

A szabványnak megfelelően az újítás szerinti hátsó fényszóróval is felszerelt új gépjárműfecskendők első sorozata elkészült. Ezért a Tűzrendészeti Parancsnokság az újítókát — Román József szkv. és Csendes János elvtársakat ismét újítási díjban részesítette, mégpedig 200 Ft-ban. H. L.

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

Csepel gépjárműfecskendők karbantartása

Szerelésünk fejlesztése során a tűzoltóság gépkocsival gazdagodott. A tűzoltóság használatban levő különböző típusú Csepel gépkocsik mellett számos Csepel-gyártmányú speciális tűzoltó-gépkocsit is találunk. Az egyes Csepel-gépkocsi tartozéka a „karbantartási utasítás” c. könyv, mely a tűzoltó gépkocsi tehergépkocsi karbantartását tárgyalja. A Csepel tehergépkocsi alvázára ült gépjárműfecskendőkön azonban valószínűleg gépi részek, melyek szintén kezelési utasítást igényelnek. Mivel ezt a típus szerinti karbantartási utasítás nem tartalmazza, ezért most Csepel gépjárműfecskendők karbantartásáról írunk.

Csepel gépjárműfecskendőkbe épített szivattyú meghajtása, a gépkocsi sebességére befolyásoló mellék-meghajtóművel történik. Néhány K 300-as gépjárműfecskendő kivételével a Csepel gépjárműfecskendő szivattyújának kapcsolása a sebességmelletti levő szivattyúkapcsoló-karral a töltőből történik. Ennek a kapcsolóknak a töltés ki- és bekapcsolás állapotban rugószorított golyóval történik. A ki- és bekapcsolás csak akkor tökéletes, ha kapcsoláskor hető a golyós biztosítás létrejön. A kapcsolókat biztosító golyót a kapcsolókar alatt elhelyezett csavar szorítja. Ezt a csavart jól kell húzni, hogy a golyós biztosítás hatályos legyen. A kapcsolókar golyós biztosítását tekintve egyszerű a kapcsoláskor fellépő rugóérzékelésével feltétlenül ellenőrizni kell. Amikor meg kell győződni arról is, hogy a golyót szorító csavar nem lazult-e meg, szükség esetén a szorító csavart meg kell húzni.

Ha Csepel gépjárműfecskendőkön a ve-

zetfűlkében lévő szivattyúkapcsoló-kart ki- és bekapcsolás helyzetben törtszeg rögzíti. Ahol ez a törtszeg van, a kapcsolókat a szivattyú kikapcsolás állapotában feltétlenül rögzíteni kell.

A Csepel gépjárműfecskendőknek a töltőszivattyú meghajtása kardántengellyel történik. A kardántengely csapágyainak zsírzásáról nem szabad megfeledkezni. A mellék-meghajtómű ösztökölés helyét pedig a rajta levő zsírzóval kell zsírítani. A mellék-meghajtás kardántengelyjének zsírzását pedig a rajta levő homnyolt (sluccelt) fejtű csavar kicsavarása után kell elvégezni. A most tárgyalt zsírzási helyeken 10 óra szivattyúüzem után, de legalább havonként kell zsírzást végezni.

A mellék-meghajtóműhöz gyorsító is tartozik, melyben a fogaskerék-áttétel kb. négy-szeres gyorsítást végez a mellék-meghajtás fordulatszámában. Ezt a fogaskerék-meghajtást kényelmesen lehet elvégezni „C” olajjal, télen pedig a „C” olaj és motorolaj 1-1 arányú keverékét kell betölteni a gyorsítóház közepén levő nyíló-csavarig. Az olajat 10 óra szivattyúüzem után, de legalább kéthónaponként kell utántölteni.

A Csepel gépjárműfecskendők karbantartásánál meg kell említeni a szivattyúreszt gázszabályozót. A Csepel gépjárműfecskendők nagy részénél a gázszabályozás nem rudazat, hanem oszlopban vezetett drót segítségével történik. Legalább havonként a cső végén történő olajbecsapóztatás mellett a csőben a drótot ide-oda kell húzogatni. Ha ezt simulasztjuk, akkor kenés hiányában a drót beszorul, berozsadosodik. Ez a drót elszakadásához is vezethet, de rendszerint gázadagolókar a drótot megakad és az adagolókar visszaengedé-

sekor a drótot nem megy vissza, így a gázadagolás nem csökkenthető. Ez a szivattyú kezelése és a vizzállítás szabályozása terén rendkívül hátrányos, sőt veszélyes is. Ennek a hibának a megelőzése érdekében arra is kell figyelni, hogy helyén legyen a motoroknál a visszahúzó rugó, s a drótot visszahúzza. Arra is ügyelni kell, hogy a drótot másik vége a szivattyúreszt gázszabályozóhoz jól legyen rögzítve. A rögzítésnél ügyeljünk arra, hogy a drótot ne legyen hosszú, mert ekkor csak a szabályozókar nagyobb meghúzása után indul meg a gázadagolás, és esetleg nem marad már elég hely a szabályozókar olyan mértékű meghúzásához, hogy a szivattyú teljes terheléséhez szükséges adagolás megtörténjen.

HELYESBÍTÉS:

A legutóbbi „Műszaki tanácsadó”-ban a 300-as kismotorfecskendők fordulatszám-szabályozójával foglalkoztunk. Sajtónálba következtetésben a cikkben az szerepel, hogy a fordulatszám-szabályozó terhelésen járatos mellett akadályozza meg a fordulatszámra a megengedett fölé emelkedését. Ezt az állítást meg kell kiegészíteni, hogy a fordulatszám-szabályozó a motor terhelésénél, sőt teljes terhelésénél is megakadályozza, hogy a fordulatszám a megengedett fölé emelkedjen. A fordulatszám-szabályozónak a terhelés hirtelen megszűnésekor (pl. vízszlop-szakadás) van különösen nagy jelentősége, mert ilyenkor a fordulatszám-szabályozó akadályozza meg, hogy a motor megszaladjon. H. L.

Légzőkészülékek

A XIX. század második felében megindult rohamos technikai fejlődés nemcsak a különböző típusú fecskendők építésére volt kihatással, hanem megalapozta a korszerű tűzoltástechnikát is.

A korszerű tűzoltószerek használata mellett létrejöttek és kifejlesztődtek azok a felszerelések és eszközök, amelyek szintén az eredményesebb tűzoltást biztosították.

Zárt tüzeknél az oxigénhiány és mérgező égéstermékek miatt fennálló veszélyek megszüntetése érdekében a légzőkészülékek különböző megoldásait dolgozták ki. Ezekkel a légzőkészülékekkel kétféle elv alapján kívánták elérni a kitűzött célt:

a) a helyiségben levő, füsttel telített levegőt megtisztított, megszárt állapotban tették használhatóvá;

b) a zárt helyen dolgozó tűzoltónak alkalmas szerkezettel kívülről szállítottak levegőt, illetve a tűzoltó — leggyakrabban sűrített — levegőt vagy oxigént tartalmazó tartályt vitt magával.

Az első csoportba tartozó légzőkészülékeknek már kezdeti alkalmazásuknál megtaláljuk a mai készülékek működési elvének alkalmazását. Így pl. az egyik fajta készüléknél a tűzoltó levegőtartályt vitt magával, s ebből látta el magát a légzéséhez szükséges levegővel. A másik megoldásnál tömlővezetéken keresztül továbbították a tiszta levegőt a zárt helyen dolgozó tűzoltóhoz. Voltak olyan készülékek, amelyeknél a tűzoltó maga szivta be a levegőt, másoknál pedig lég-szivattyú segítségével nyomták kívülről a levegőt a tömlőbe.

A légzés védelmére szolgáló eszközök természetesen mai szemmel nézve igen kezdetlegesnek látszanak. Leggyorsabbak azok az eszközök, amelyeket a levegő megszüréseére használtak. A legelső ilyen eszköz a füstszivacs volt, amelyet sokáig használtak a tűzoltóságnál. A füstszivacs nem más, mint vászonra varrt szivacs, melynél a vászon végére gumiszalagot varrtak és ennek segítségével szorították a szivacsot az orr és a száj elé. A szivacsot használat előtt vízbe vagy inkább ecetes vízbe mártották. A tűzoltó felszereléséhez hozzátartozott a mászóúrvra erősített bőrtáska, ebben helyezték el a szivacsot és az ecetes üveget. A szivacs kiegészítéseként drótból készült orrcsipeszt is használtak, hogy ezzel megakadályozzák, az orron keresztül való légzést.

A füstszivacs használatának tökéletesítését jelentette később a bőrkucsma, amelyet a nyak körül össze lehetett húzni. A látás biztosítására az álarcon a szem magasságában két, üveggel fedett nyílás volt. A későbbi álarcon az üvegeket ide-oda mozgatható parafadarabokkal meg lehetett törölni. A száj előtti összegombolható nyílásba helyezték a szivacsot. A németországi Magirus-cég olyan sisakos fejburkot készített, amely hasonló elv szerint működött, de a sisak tarajában még egy ecettartó is volt, melyből az ecet a szivacsra csepegett. A légzésvédelem szempontjából persze ezeknek a kucs-

máknak sem volt nagyobb az értékük, mint a közönséges szivacsoknak.

Az olyan bőrkucsma azonban, amelyben a szivacs helyett fémotokban elhelyezett légszűrőt alkalmaztak és a kilehelt levegőt szelepen keresztül távolították el, már feltétlenül fejlődést jelentett. A szűrőben glicerinbe mártott gyapotréteg, száraz gyapotréteg, apró faszéndarabokból álló réteg és kívülről meg mészpör-réteg is volt.

Készítettek olyan szivacsos készüléket is, amely egy szájrészel ellátott bádogtokból állt. A bádogtokban két szelep, egy szívószelep és egy kibocsátószelep volt. A szívószelephez csatlakozó gumitömlő a derékig ért ahol a mászóúrvhoz csatlakozt. A tömlő vége egy másik bádogtokba vezetett, amelyben nedves szivacsot helyeztek el. A további fejlődés során ezt a készüléket úgy módosították, hogy a tömlő végén a szivacs helyett szűrőt alkalmaztak, amelyben száraz gyapotvattából glicerinbe mártott gyapotvattából, ismét száraz gyapotvattából, csontszénből, és végül száraz gyapotvattából álló rétegen keresztül jutott a levegő a tömlőn keresztül a belélegzőszelephez.

A levegőt tartályban szállító készülékek közül első az ún. Galibert-féle légtartály volt, mely egy légmentesen zárt anyagból készült zsákból állt. A zsákot fűvő segítségével megtöltötték levegővel és két hordszíjon a vállra vetve hordták. A zsák felső részéből két gumitömlő vezetett ki, amelyek egy szájrészt egyesültek; ezt a szájrészt szorította a tűzoltó fogai közé. A tömlőben levő szelepek lehetővé tették, hogy a tűzoltó az egyik tömlőn át beszívja a levegőt, a másikon keresztül pedig vissza lehelyezze a zsákba. Magától értetődik, hogy a zsákban levő levegő egyre rosszabb lett.

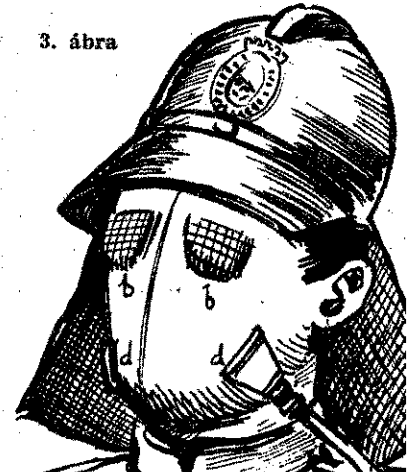
Hasonlóképpen működött a későbbi időben szerkesztett légszekrény, amelynél négyoszlopes bádogedény volt a levegő tartálya. A kilehelt levegőt a szekrényben elhelyezett edényen vezették keresztül, amelyben káliúggal átitatott horzsakövet tettek. A káliúg — a ma használatos oxigénes légzőkészülékek lúgoszelenecéjéhez hasonlóan — megtisztította a kilégett levegőt, a benne lévő széndioxidtól. A készülék hátra-

Szélesebb körben terjedtek el az olyan készülékek, amelyeknél a zárt helyen a tűzoltónak alkalmas szerkezettel kívülről távolítottak levegőt. Az első ilyen — 1772-ből máz — készüléknél még nem kívülről távolították a levegőt a tűzoltóhoz, hanem az ő levegőt tömlő a földig ért. Megszerkesztették abból az elgondolásból indultak ki, hogy a levegő a földhöz közel található, de nem figyelmebe azt, hogy a tűznél olyan nehéz zok is fejlődhetnek, amelyek a levegőnél zebbek és leszáltnak, s ennek következtétl tiszta levegő belélegzése lehetetlenné válik.

A magyar gyártmányú, Rudolph által tett készülék (Szeged) a fejet teljesen zártól készült, két összecsatukható szállárd burállt, melynek alját és elejét a légmentes érdekében szivacsos bélelték ki. Alakja zépkori páncélsisakokhoz hasonlított. A száj előtti szívó- és kiömlőnyílással ellátott szele volt, így a beömlő és a kilehelt levegő külön került a szelepházba. A kilehelt levegő jobb zárás biztosítása céljából egy kis vizlyon is áthaladt, s így ezen az úton nem többé visszajutni. A külső levegőről beömlő a tűzoltó hátán levő putnyon edénybe vezetett. Az edény egyik fele vltály, amely arra a célra szolgált, hogy külső levegő túlságosan hideg lenne, a víz tartályba töltött melegvíz felmelegítse. A tartály melegvízének utánpótlása céljából levegőt szállító tömlő belsejében másik, vílfító tömlő volt, amelyben kívülről lehetett betölteni a melegvizet. Az edény másik fele szárazelem- és elektromos-csengő volt, a nek segítségével a készüléket használó tősszeköttetésben állt a külvilággal. A készülékesen nehézkes volt és a gyakorlati telményeknek egyébként sem felelt meg.

Tökéletesebb megoldást hozott az ún. féle álarc. Működési elve ugyancsak az hogy a tiszta levegőről bevezető tömlő

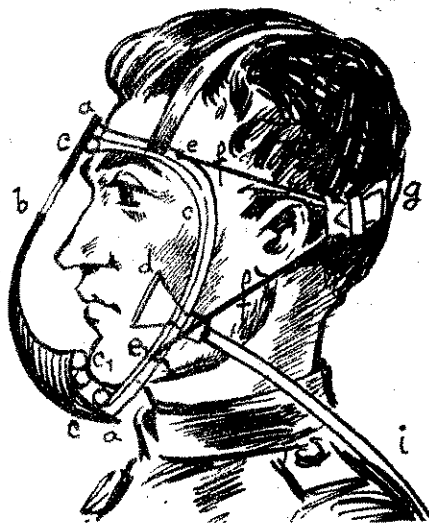
3. ábra

totta a friss levegőt az álarcba, melyből bádagon hagyott szemnyíláson át olyan áramlott ki, hogy a füst bejutását megakályozta, a ezáltal a szem, az orr és a száj mindig friss légozópót tartott fenn (2. ábra). Az álarc (a) vékony sárgarézből készült és az arcot a homlok közepétől a nyakig, a fülig borította. A fület azonban száragyta, így nem akadályozta a tűzoltó hatá lehetősége a sisak viselését is. Az pocas magasságában gumicsövekkel kibéle emelkedés (c) volt, amely a légmentes érdekében az álkapocra támaszkodott, sonló célből gumicső vezetett az álarc száj rúli is. Az álarc elején, a szem magasságán két, kb. 10 cm² területű, hálóval fedett nyílást (b) alkalmaztak. Az álarcot az átlátható módon csatolták a fejre. A levegő álarc két oldalán vezették be. Erre a célra egy fémcső (d) szolgált, amelyek kússá ksedve, az álarc belsejébe vezettek. Ezek fémcsövekhez kapcsolódtak a derékig ér mitömlők (f), amelyek anyacsavar segítségével osztovíllában végződtek. Az osztovíllához várják a levegőt vezető spiráltömlőt. A légszivattyúval vagy kétfős kézfűvővel töltötték a tömlőn keresztül az álarchoz.

A tűzoltók néha használták ezeket készülékeket, mert a levegő szállítására sz tömlővezeték segítségével kapcsolattuk a külvilággal, s emellett a készülékek használat időtartama — az előbbiekkal ellentétben — korlátlanul tekinthető. A készülékeknek volt a hátrányuk, hogy a levegő szállítása szakadatlan volt, ha a tömlőre nehéz tárgy esősszenyomta. Nagy elterjedtségük ellenére fejlődés során ezek a tömlős készülékek jessen hátréba szorultak, úgyhogy ma már nem kizárólag az oxigénes légzőkészülék használják.

(Folytatjuk)

2. ábra

nya volt, hogy az elhasznált levegőt nem frissítette fel, s így a tartályban levő levegőből az oxigén fokozatosan elfogyott.

Egy másik megoldásnál a légtartály tulajdonképpen egy nagy méretű fűvőből állt (1. ábra), s a fűvő széthúzásakor megtelt levegővel. A levegő gumitömlőn keresztül került a készüléket használó tűzoltó szájához, sőt egy másik tömlőt is alkalmaztak, amely a lámpa égésének biztosításához szükséges levegőt szállított.

A későbbi gyártott légzőkészülékeknek már felismerhetjük a modern készülékek irányába meginduló fejlődést. Ezeknél a készülékeknek egy, illetve négy bádogpalaackban sűrített levegőt vittek, amely egy csap megnyitása után a tömlőn keresztül került az álarcba. Egyfajta francia légzőkészüléken már a levegő beömlését szabályozó szerkezetet is alkalmaztak. A légzőkészülékek ezen az úton fejlődtek tovább a ma használatos készülékekig.

1. ábra

Miért füstöl a DIESEL-MOTOR?

Cözti Közlekedés Rendjének Szabályzata SZ) előírja, hogy a gépjármű vezetője es ügyelnie arra, hogy a gépjármű huzabb időn át ne terjesszen füstöt. Ha csak kicsit figyelmesen járunk az utcán, gylhetjük, hogy számos gépkocsi vezetője előírás megsérté, mert huzamodón át füstöt terjesztő gépkocsival vesz a közlekedésben. Színtén be kell ismer- azt is, hogy gyakran túlzott-gépkocsik stöt terjesztve közlekednek. Különösen a i-motornál gyakori a füstölés, amí — yelven — ködösítésnek neveznek. Igaz, a Diesel-motorok üzemeltetése általában a füstöléssel jár. Előfordulhat fehér, e és kék füstölés is. Most a fekete füs- okát vizsgáljuk, mert ez a leggyako- és egyben a legkeletlenebb, a leg- sítöbb. Nézzük meg tehát, miért füstölhet n a Diesel-motor, és hogyan lehet ezt szüntetni.

a levegőszűrő eltömődött, akkor a hen- a kevés levegő kerül. A lecsökkentett omennyiség összesűrítéskor a hengerben tud létrejönni a szükséges nyomás és c, ennek következtében a befecskendezett a) folyamatos égés helyett, egyszerre ad meg. Ez a hengerben kopogást is . Mivel a hengerbe a gázolaj elégetése- a levegővel kevés oxigén kerül be, ezért gés nem lehet tökéletes. Vagyis a gáz- ak egyrésze nem tud elégni, hanem a tő- len égés szénmonoxid (CO) égésterm- en sok apró szénzemecse, korom távozik mítől a kipufogógáz fekete.

Csepel-Diesel gépkocsiknál gyakran elő- ul, hogy a motorház teteje összenyomja vegőszűrőt. Emiatt a motor kevés levegőt ezért feketén füstölni fog. A szűrőnek hibája egyébként a motor leállásához is tethet.

a motor fekete füstölését a fenti hibák zák, akkor a levegőszűrő lecsedések or és megszünik. Ha a szűrőt megtisztítjuk, kikalapáljuk, a szűrő visszatevése után fog a motor füstölni.

Diesel-motor fekete füstölését okozhatja gyík szelep fennakadása vagy a kis szelep- g miatt nem teljesen záródó szelep is. n esetben sűrítéskor a levegő „megszó- k- és a befecskendezett gázolaj kevés oxi- genben ég el. Vagyis — az előbb tárgyaltak- hoz hasonlóan — az égés tökéletlen lesz. Ezt a hibát a szelep és a szelephézag ellenőrzé- sével, beállításával szüntethetjük meg.

A henger és dugattyú kopása a dugattyú- gyűrű besülése miatt a kompresszió „megszó- k- A tökéletlen égés miatt ilyenkor is feke- tete füstölés észlelhető, és emellett a telje- sítmény csökken, a motor kopog, valamint nagy lesz az olajfogyasztás. Ezt a hibát a kompresszió ellenőrzésével állapíthatjuk meg és gyűrűzéssel, javítással küszöbölhetjük ki.

Előfordul, hogy a fekete füstölés nem folya- matos. Ennek az egyik henger rossz álla- pota, az egyik előkamra kiégése, vagy az egyik hengerbe a gázolaj rossz beporlasztása lehet az oka. Ilyenkor az előkamrában a gáz- olaj nem gyullad meg teljes egészében. Az égéskor fellépő nyomásemelkedés a gázolaj egyrészt kinyomja az égési térbe, amittől feke- tete füstölés következik be. Az előkamra fal-ának átégése is hasonló esethez vezet, mert ilyenkor a gázolaj nagy szemcsékben kerül az égési térbe, és így az égés tökéletlen lesz.

Fekete füstölést idéz elő a hideg Diesel- motor lassú járatánál a nagy gyulladási kése- delem. A hideg motort éppen ezért nem sza- bad sokáig lassú fordulaton járni, hanem a bemelegítést is olyan fordulatszámon kell vé- gezni, hogy fekete füstölés már ne legyen. A bemelegítésnél fellépő fekete füstölés ideje megrövidíthető azzal is, hogy előkamrá- s motornál egyszer-kétszer beindulás után is — kb. 30 mp-ig — izsittunk. Ezzel az előkamra gyorsabban bemelegszik, ami a füstölést és kopogást is megszünteti. Ez az eljárás egy- ben az előkamrák kokszosodását is csökkenti.

Fekete füstölést okozhat a meg nem felelő porlasztás is. Ezt — a túlzottlóságnál használt előkamrás Diesel-motoroknál — a szűkítés 100-150 atm. befecskendezési nyomás lecsök- kenése idézheti elő. Ugyancsak nem megfelel- a porlasztás a fennakadt, besült porlasztófej esetén sem. Ez utáncsöpögést, kopogást, fekete füstölést okoz. A hibát úgy kell megállapí- tani, hogy a motor járása közben minden hengernél külön-külön meglazítjuk a magas- nyomású nyomócső hollandi-anyáját. Ameny- nyiben a lazítás megváltoztatja a motor já- rását, akkor ott nincs hiba. Ha viszont a mo- tor járása nem változik meg, akkor abban a hengerben hibás a porlasztás. Ezt a vizsgála- tot a befecskendező szivattyú oldaláról — a porvédő lecsedése után — is elvégezhetjük, ha a motor járása közben a dugattyú eleme- ket sorban megemeljük.

Sűrű, feketés füstölést okoz a túlzott ada- gölás is, mert ilyenkor a levegőhöz képest a hengerben sok a gázolaj. Ezt a hibát a be- fecskendező szivattyúval egybeépített fordul- atszámszabályozó-házban kívüli körhagyo- tengelyen levő töltéshatároló csavarral történő szabályozással szüntethetjük meg. A szabályo- zás akkor megfelelő, ha a gázpedál hirtelen lenyomásakor enyhe fekete füstölés van, de a pedál fokozatos lenyomásakor füstölés még a legmagasabb fordulatszámon sem jelentke- zik.

A motor füstölését okozhatja a kipufogócső eltömődése, összelapítása, vagy a hangtompító elkomozódása is. Ezek ugyanis az égésterm- kek eltávozását korlátozzák, amittől a henger öblítése nem lesz tökéletes, és így a henger- ben kevés levegő, oxigén lesz az égéshez.

A befecskendezés helytelen időpontja miatti füstölést rendszerint az okozza, hogy a be- fecskendező szivattyú tengelye és a meghajtó tengely közötti összekötés meglazult, vagy utóbefecskendezésre állítottott. Ha a füstölés- sel együtt kopogás is mutatkozott, és ez az utóbefecskendezés következménye volt, akkor a két tengely összekötésének helyes beállítása a kopogást megszünteti.

A helytelen vezetés következménye is lehet fekete füstölés. (Néhány hónappal ezelőtti szá- munkban cikk jelent meg a gépkocsik helyte- len vezetésének következményeiről.) Diesel-mo- tornál ez akkor fordul elő, ha a gépkocsivező hirtelen nyomja le a gázpedált, vagy pedig nem végzi el idejében a sebesség visszakapcsolását.

A befecskendező szivattyú mindkét esetben több gázolajat juttat a hengerbe, mint ameny- nyi a meglévő fordulatszámon tökéletesen el tud égni. Ha a fordulatszámnak és a terhelés- nek megfelelően, valamint fokozatosan vége- zük az adagolást, akkor az egyébként jó és hely- esen beállított Diesel-motor nem fog feketén füstölni.

H. L.

Fejlesztés

VIZSZINTES SOROK:
MINDENNAPI MUNKÁNKBAN KÜLÖNÖSEN EBBEN A HOB- BAN — NE FELEDKEZZÜNK 7. ERRŐL (folytatás: függőleges és 11. sz. sor), 17. Verje! 18. Idő- ja. 19. Olasz város. 21. Zsiráf- k családjának egyik faja (név- el). 23. A Dinoszauruszok rend- tartozó növényevő hüllő, mely ira- és krétakorban élt. 27. Lyu- kszített. 29. Kérdőszócso. 30. fogásat? 32. Kötőszó. 33. Végné- l- esnet? 34. Kémiail elemet. 35. név (egy „a” hiányzik), de le- kevert hangszer is! 36. Kevert !? 37. LZO. 38. Marhahús része! Egyszemélyes csónak, evezője- mindkét végén lapát van. 42. ty tömeg. 45. Két szó, de vissza: enek vele és füstölni való (a rak is ellentétben sorrendben van- megadva!)? 47. Zádor Nándor. Vissza: postára viszem. 50. Ma- hangzótlán sílécet! 51. Egy ket- betű és egy magánhangzó. 52. eri agy! 54. Visszaadod! (éke- z- esleges). 55. Fővárosi Autóbusz m. 57. Vissza: francia gyarmati ona. 58. Van ilyen medve is! 60. . 62. Bécsi idő! 64. Kivánta. 66. g nincsenek ébren! 68. Úttörő- zöntés. 70. Füstölni való (névelő-). 71. Anyag. 73. Ezt minden jár- néli jól karban kell tartani (név- vel). 74. Lakat. 75. GAU. 77. -muri. 78. Olimpiai szerv rövidí- . 80. Az egyetlenl való elterés. ZUFK. 83. Vannak-e lyukak raj-

ta? 85. Ördög Márton. 86. Azonos mássalhangzók. 87. Folyó és vidék (névelővel). 88. Ismert Fejér megyei helység (vissza és felesleges ékezet). 89. Jelző lövedék. 92. Gyl- koltak (vissza). 93. Utazási iroda. 96. Nem a valóságot mutatja (ékezetfe- lesleg). 97. A fia vagy lánya gyer- mekétől (ékezethiány). 101. Minden hónapban csak egyszer van. 103. Aradi István. 104. A legjelentéke- nyebb mohamedán uralkodók egyike Indiában (1542-1605).

FÜGGŐLEGES SOROK:
2. Azonos mássalhangzók ékezet- különbséggel. 3. Mindenkin urai- kodni akar. 4. Kártát ad. 5. Olasz festő, szobrász, építész, író és ter- mesztudós volt. 6. Egy bizonyos helyre futok (ékezetfelesleg). 7. Község. 8. Vajon lemosolnám? 9. Gumirész. 10. Ez viszont kevert gumí! 12. Híres francia színész, de az első betű hiányzik. 13. Két szó, a második az első határozza meg (vagy fordítva) !?? 14. ODOT. 15. Fizikai erőegység. 16. Személyes névmás. 22. Van ilyen fa is! 24. UO. 25. Trófeát. 26. Lőőszűkítés. 28. A legtöbb hainak van. 31. Alagi Ta- más. 32. A leggyorsabb gép. 36. Közép-Amerika legnagyobb állóvíze (névelővel). 39. Magánhangzótlán só. 40. Régi pénz. 41. A kör része. 43. Most van (vissza)! 44. A motor nem tudja nélkülözni! 46. Visszatar- tott fogoly (vissza)! 48. Azonos más- salhangzók. 53. Adatokkal személtető

rajzon. 56. Háziállatok névelővel. 57. VAP. 59. Vissza; magánhangzótlán talán. 61. Az USA volt elnöke (1801-1809). 63. IETL. 65. Királyi rö- vidítés! 67. Van ilyen eső is. 69. Va- jon folyadék? 70. Juszt is! 72. Ki- rakja a tartalmát. 76. Az épület ol- daláról? 79. Repülőgépről robbanó anyagot dob le. 81. Két szó: trom- bitahang és álláspont. 82. Vissza: egy bizonyos helyre helyez. 84. Tankrész. 87. Félig akadt! 90. Vissza: női név. 91. TYEE. 93. IJL. 94. Régi sportegylet rövidítése. 95. Ital. 96. Dátumrag (vissza). 98. Kérdőszó. 100. Keresztül. 102. Jambor Károly. Megfejtésül be kell küldeni a vízszintes 1. sz. sort és folytatásait. Megfejtési határidő: 1956. áprí- lis 25. K. I.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
18					19											
20		21			22				23	24	25					
26	27	28			29			30	31							32
33				34												35
36				37												38
39				40												41
42				43												44
45				46												47
48				49												50
51				52												53
54				55												56
57				58												59
60				61												62
63				64												65
66				67												68
69				70												71
72				73												74
75				76												77
78				79												80
81				82												83
84				85												86
87				88												89
90				91												92
93				94												95
96				97												98
99				100												101
102				103												104
105				106												107
108				109												110
111				112												113
114				115												116
117				118												119
120				121												122
123				124												125
126				127												128
129				130												131
132				133												134
135				136												137
138				139												140
141				142												143
144				145												146
147				148												149
150				151												152
153				154												155
156				157												158
159				160												161
162				163												164
165				166												167
168				169												170
171				172												173
174				175												176
177				178												179
180				181												182
183				184												185
186				187												188
189				190												191
192				193												194
195				196												197
198				199												200
201				202												203
204				205												206
207				208												209
210				211												212
213				214												215
216				217												218
219				220												221
222				223												224
225				226												227
228				229												230
231				232												233
234				235												236
237				238												239
240				241												242
243				244												245
246				247												248
249				250												251
252				253												254
255				256												257
258				259												260
261				262												263
264				265												266
267				268												269
270				271												272
273				274												275
276				277												278
279				280												281
282				283												284
285				286												287
288				289												290
291				292												293
294				295												296
297				298												299
300				301												

Az április 4-i ünnepek alkalmával számos elvtárs részvételével jutalomban

Ünnepi megemlékezések egységeinknél

Egységeink szerte az országban megemlékeztek hazánk felszabadulásának 11. évfordulójáról. Az ünnepi gyűléseken a parancsnokok méltatták a nagy ünnep jelentőségét és azokat az eredményeket, melyeket Népköztársaságunk dolgozói a Szovjetunió állandó támogatásával és pártunk vezetésével értek el. Az ünnepi megemlékezéseken tűzoltóságunk fejlődésével és az elbűtött álló feladatokkal is behatóan foglalkoztak a parancsnok elvtársak. Hangsúlyozták, hogy most minden erőnkkel a belügyminiszter elvtárs 12 számú parancsának maradéktalan végrehajtására kell törekednünk. Csak így javíthatjuk megmenő és megelőző tűzrendészeti munkánkat és csak a parancs végrehajtásával bizonyíthatjuk be, hogy méltóak vagyunk a dolgozó nép bizalmára.

Az ünnepi megemlékezések után sor került a jó munkát végzett elvtársak megjutalmazására.

Közös munkával

100 000-nél több lakóhoz ellenőrzését végezték el eddig a községi tűzoltótestületek tagjaival karöltve a Bács-Kiskun megyei tűzoltók. Nem kis mértékben e munkájuknak tulajdonítható, hogy a megyében az elmúlt év során lényegesen csökkent a tűzkár.

10 000 forintot nyert

Balogh Géza t. szkv. elvtárs, a soproni tűzrendészeti alosztály beosztottja a IV. Békéltúráson negyedik sorolással költségével 10 000 Ft-ot nyert. A nyereményből bútor, kerékpár és ruhát vesznek Baloghék, de jut belőle a nemrégiben állam segítségével felépített kisházuk építésére felvett kölcsön törlesztésére is.

A Szovjetunióban tanult tűzoltótestületek tanácskozása

Március 30-án elvtársi találkozóra, tanácskozásra jöttek össze a Szovjetunióban egy éves tűzoltótestületek vezetői. Az elvtársi találkozó keretében megbeszélést, hogyan alkalmazzák és hasznosították a tanultakat eddigi munkájukban. A megbeszélésen számos értékes javaslat hangzott el a tűzrendészeti munka további megjavítására.

A Szovjetunióban tűzoltótestületi iskolát végzett elvtársak tanácskozása

★

Új típusú Csepel 352-es gépjárműfecske-átvétele

H I R E K

Kisteleken is megalakult a Tűzoltótestület

Jelentős esemény zajlott le március 18-án Kistelek községben. Délután 2 órakor mintegy 100 dolgozó gyűlt össze, hogy megalakítsák a Községi Tűzoltótestületet.

A szegedi tűzrendészeti alosztályparancsnokság és a községi kirendelt elvtárs — a helyi párt és tanácszervekkel együttműködve — mindent megtett az alakuló közgyűlés sikere érdekében. Ez annál is inkább szükségesnek bizonyult, mert ez év január 31-ével kivonták az állami tűzoltóorsót a községből.

Az alakuló közgyűlésen megjelent a tanács VB-elnökhelyettese, a községi iskola igazgatótanítója, a Hazafias Népront-bizottság elnöke, a helyi MNDSZ-szervezet vezetője, valamint a „Felszabadulás” Tsz elnöke.

A tűzoltóparancsnok elvtárs nagy érdeklődéssel fogadta beszámolója után az 1901/1936. MT számú határozat ismertetésére került sor, majd vita következett.

A felszólalók hangsúlyozták, milyen magasra emelkedett a dolgozó nép vagyoniának megvédése. Több egészséges javaslat is született, melyekkel a vezetőség munkájának megjavítását kívánták elősegíteni a hozzászólók.

Az osztály- és alosztályparancsnok elvtársak felszólalásai után a helyi tanács VB-elnöke bejelentette, hogy a tanács 10 000 forintot szavazott meg a testület részére. Az igazgatótanító elvtárs pedig a szervezési munkálatokhoz ajánlotta fel a pedagógusok segítségét.

A testület tagjainak sorába jelentkezett — többek között — a 64 éves Lucza István elvtárs is, aki kétszeres sztahanovista.

A kisteleki tűzoltók egyik legfontosabb feladatuknak tartják a területfelőli szolgálat megerősítését és rendszereses tételét. Igen helyesen úgy vélekednek, hogy az élénk kulturális és sportélet fellendül a fiatal testület munkáját. Terveikben — többek között — tűzoltózenekar megalakítása is szerepel.

A közgyűlés — az alapszabálymentától eltérve — tíz vezetőségi tagot választott. Így politikai beszéket, tűzrendészeti propagandistát és kultúrfelelőst is.

Tűzoltóparancsnoki tanfolyam

A szegedi osztályparancsnokságon március 8-é és 10-é között tartották meg a községi tűzoltóparancsnokok hatnapos tanfolyamát, melyen 22 községi parancsnok vett részt. Az előadásokat az osztálytörzs tagjai tartották. Az előadók lelkiismeretesen felkészültek a foglalkozásokra és a nehezebb témákat gyakorlati példákkal tették szemléletessé. A hallgatók minden rendelkezésre álló időt felhasználták az anyag elsajátítására.

Szorgalmáért és példás magatartásáért négy községi parancsnok előléptetésben részesült, tízennyeven pedig könyvjutalmat, illetve oklevelet kaptak.

A tanfolyamon résztvevő elvtársak megígérték, hogy a tanultakat a területi munka megjavítására hasznosítják fel.

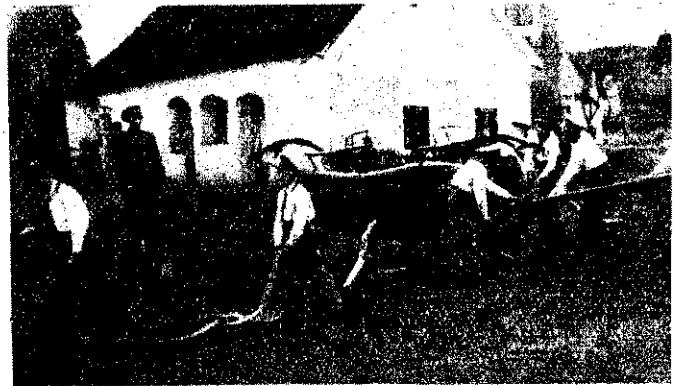
A jó szervezőmunka eredménye

Heves megye területén a fűves-azonnyal járásban alakították meg leg hamarabb a községi tűzoltótestületeket. Az új vezetőségek máris lelkesen dolgoznak. Így pl. Kál községben Perlaki Kálmán pk. elvtárs naponta hivatalos órákat tart és rendszeresen beszámoltatja a területfelelősöket. A feldebrői tűzoltók pedig társadalmi munkával új tűzoltószertartást építettek.

A Vas megyei Bucsu községben Nagy Ferenc új t. szkv. jó szervező munkájának eredményeként 32 fiatal jelentkezett a községi tűzoltótestület tagjainak sorába. Dicsérendő, hogy már az idei járási versenyeken is indulnak.

Alakuló közgyűlés és 68 éves jubileum

A Zala megyei Kiskomáromi szép tűzoltó múltra tekint vissza. Ünnepek tűzoltóságban alakult. Az 1900-as évek fűvőszakart is szerveztek. A községi tűzoltótestület alakuló közgyűlésén azonban nemcsak erről fordulóval emlékeztek meg, hanem a múlt parancsnokát, Marton t. t. szkv. elvtársat, 35 éves ünnepek tűzoltói szolgálati tűzrendészeti érem ezüsttalálattal tüntették ki. Hosszú és szolgálati dícsérő elismerés részesültek. Nagy Ferenc, Tózsé, Koma János, Soós Mészáros Lajos és Szabó községi tűzoltók. A jól szervezett tűzoltótestület muni BM Országos Tűzrendészeti parancsnokság 1000 Ft-tal jutalmazta.

A szakonyfalui úttörő-tűzoltók szerelési gyakorlata

Külföldi HIREK

12 ÓRAS TÜZ RÓMÁBAN

Március 17-én este az olasz fővárosban hatalmas tűz keletkezett egy szövetület pinceraktárban. A tűzoltóság 12 óra megfeszített munkával harcolt a lángok ellen. Hét személy — köztük öt tűzoltó — súlyos füstmérgezészt szenvedett.

1150 IZBEN RIASZTOTTÁK A BÉCSI TÜZOLTÓSÁGOT 1956 FEBRUÁRJÁBAN

Az elmúlt évi 890 riasztással szemben idén februárban 1150 esetben riasztották a bécsi tűzoltóságot. A bécsi tűzoltók többek között 138 tüzet, 21 kéménytüzhöz és 790 közlekedési balesethez vonultak ki.

TÜZ A KÓRHÁZBAN

A berlini városi kórházak egyik épületében hatalmas tűz keletkezett. A betegeteket még idejében biztonságba helyezték, de a tetemes anyagi kárt nem sikerült megakadályozni. Nagy eredmény, hogy a kórház dolgozói a tűzoltósággal együttműködve megmentették az értékes gyógyszerraktárt.

Idén is győzni akar

Szakonyfaluban 1956 nyarató-tűzoltócsapatot alakítottak. A kis tűzoltók az elmúlt évi járási versenyen első helyezést értek el. Már most szorgalmasan készülődnek az idei versenyre, hogy a tavalyi eredményeket megdöntsék.

Új gépjárműfecske

Az Ikarusz-gyárban készült új Csepel 352-es gépjárműfecske. A Csepel 352-es a használatban levő fecske lényegesen könnyebb és sebesebb kivitelű. Az új fecske teljes felszereléssel együtt, messen elfér. Az új gépjárműfecske elhelyezett kisházó lényeges változást jelent. Liter víz befogadására a tartály mellett 200 liter hanyagot tartalmazó tartály látnak a fecskeoldón. A 352-es teljesítménye 1000 l. kérsőbb kibocsátásra került gépjárműfecske márkájú lesznek.

Jászárokszállásiak vízvédelmi munkája

5. március 3-án reggel 8 óra-riaszították a jászárokszállási tőzséget, mert a Gyöngyös-kéjges ártalma fenyegette a éget. A hatalmas jégtáblák a ég öt hídjánál és a kanyarok-összetorlódtak, és ennek kö-zeztében a víz is nagymérték-felduzzadt.

Jégtorlaszokat — robbantó ug hiányában — csak hatal-kiüzdelem árán sikerült a lő elvtársaknak megindítani a hidak épségét biztosítani, nap este Jásztelek községbe ak, mert ott meg a Zagyva-éi az egész határt. A gyor-megérkező egység jelentősen ájárult az élet- és vagyonmen-sikeréhez. Az eredményes mun-t a megyei tanács kiküldöttel i vízügyi igazgatóság mérnökei önetüket nyilvánítták a jász-árokszállási elvtársaknak.

adatlanságból okozott ember-ülés miatt vádat emeltek Ichmuk Ferencné moson-magyaróvári lakos ellen

Győr-Sopron megyei Hírlap 21-1 számában olvastuk:

A mosonmagyaróvári járás ési vadíratot nyújtott be a sommagyaróvári Járásbíróság-Schmuck Ferencné moson-nyaróvári lakos ellen, mert ez februárjában lakásában gon-anul, felügyelet nélkül hagyta ves és 1½ éves gyermekét, és ik zárta az ajtót.

Schmuck Ferencné, mielőtt a-ít hazuiról, a kályhába tüzet ott. A 3 éves Ferenc játszani dett a tüzzel, és a kisebb gyer-mek a kályha mellett álló já-ájában levő ronggyal leterített ima tüzet fogott. A szobában etkezett fiúttól mindkét gyer-k füstmérgezését kapott. A 3 s gyermeket sikerült ugyan es-etre téríteni, de az 1½ éves rnek kórházba szállítás közben ghalt.

nyomozás megállapította, hogy muck Ferencné az esetet meg-őten már a múlt év decembere-i gondatlanul, felügyelet nélkül rta két gyermekét. Ekkor a ú ruhája fogott tüzet, de mi- a szobaajtó nem volt bezárva, gyermek ki tudott menekülni. a szomszédok tépték le róla az i ruhát."

Felhívjuk olvasóink figyel-őst, hogy szerkesztőségünk cí-ze megváltozott. Új címünk: Budapest, V., Jászai Mari tér 6. Telefon: 127—310, 123—430

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő:
Bezzteri Lajos
Tűzoltó főhadnagy.
Felelős kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvtudományi Igazgatóság.
Szerkesztőség:
V., Jászai Mari tér 18.
Telefon: 127—310.
OTE-bev. száma: 100.905.
Főszerkesztő: Csillag Nyomda, Budapest.
Felelős: Poroszká L.

Kultúrthírek

A miskolci alosztály kultúr-csoportja március 10-én a BV kultúr-teremben műsoros táncestet rendezett. A „Leánykerés”, a „Nagy titok”, a „Bátor ember” és a „Toronyugrás” című egyfelvonásoso-kat a nagyszámú közönség tel-széssel fogadta. A kultúr-csoport április 4-én a miskolci alosztály kul-túrtermében hasonló sikerrel szere-velt.

A püspökladányi tüzrendészet al-osztály kultúr-csoportja is kivette részét a tűzoltótestületek megalakít-ásának munkájából. A püspökla-dányiak a járás több községében előadták Molliere „Dandin György vagy a mecsúfolt férj” c. 3 felvo-násos vígjátékát. Az előadások be-vételét a községi tűzoltótestületek ajánlották fel.

A királyhegyesi községi tűzoltó-testület az idén is megrendezte az évtizedek óta hagyományossá vált „Farsangi tűzoltó családi-est”-et, melyen a testület zenekara szolgál-tatta a zenét. A testület színjátzó csoportja március 17-én nagy siker-rel adta elő Csizmarek Mátyas „Bűbösök” c. háromfelvonásos vígjátékát. A szerepeket Szv. Ene-kes Károlyné tanítónő, községi tűz-oltó tanította be. A darabot azóta már több szomszédos községben is bemutatták.

Színjátzó csoportot és fűvös-zenekart alakított a csurgói Köz-ségi Tűzoltótestület. A színjátzó-k nemrégiben több községben adták elő nagy sikerrel Gárdonyi Géza „A bor” c. vígjátékát. A bevétel egy részéből ruházatot vásároltak, 1140 Ft-ot pedig az árvízkarosultak javára ajánlottak fel. A nagy tel-széssel fogadott darabot Kálmán László, a járási tanács egyik munkatársa tanította be. A cso-port egyik leglétkesebb színját-zója a 71 esztendő Polgár István, aki csaknem 50 esztendeje önkén-tes tűzoltó. Polgár elvtárs a fűvös-zenekarnak is tagja és még egyet-len alkalommal sem hiányzott a tűzoltógyakorlatokról.

KÖZLEMÉNYEK

A „Szabványbolt” (Bp., V., Szent István tér 4.) felhívja az érdekeltek figyelmét a „TŰZRENDESZETI SZABVÁNYOK GYŰJTEMÉNYE” c. könyvre, mely a hordozható tűz-oltófelszerelések és készülékek, se-gédesszközök és berendezések, tűz-csopok, helyhez kötött oltóberende-zések, zuhanýberendezések, jelzőbe-rendezések, tűzvédelmi szerkezeti anyagok, biztonsági előírások, tűz-veszélyes anyagok tárolási és szállítási előírásainak szabványait tartal-mazza. A könyv a „Szabványbolt”-ban szerezhető be. Vidékiek után-vétellel is megrendelhetik.

A Gyöngyösi Felhívító Vállalat tá-jékoztatásul közli, hogy Budapest, XIII., Váci út 69. sz. alatti Vashordó-üzemében (Telefon: 200—021) az alább felsorolt cikkek kaphatók:

200 és 100 literes víztároló bádog-edény, kívül-beüli feketére festve, darabonként 95,50, illetve 86 Ft-os árban;

olajosrongy tárolására alkalmas 50 literes, patentfedeles bádogedény 32,50 Ft-os árban;

szeméttároló 50—100 literes, kívül-beüli feketére festett bádogedény 32,50 Ft-os árban.

A felsorolt cikkek kiutaló nélkül, közvetlenül a XIII. ker., Váci út 69. sz. alatti telepen kaphatók. Az árak a vevő kocsijára rakva értendők. Vasúti szállítás esetén a vasúthoz szállítást darabonként 3 Ft-ot, a vasúti fuvarért pedig darabonként 5 Ft-ot számítanak fel. Az árucik-kek az MNB-előírás szerint fizeten-dők.

SPORTHIREINK

Miért lanygul a sportélet a budapesti alosztályokon?

A rendszeres sportolás nem öncél, hiszen szoros összefüggésben van egységünk ötésképessegeivel. Eppen ezért sajnálatos tény, hogy a buda-pesti alosztályok zömében pang a sportélet, sőt egyes helyeken víz-szafelylődés mutatkozik.

A Budapesti Dózsa SE mindeddig elsősorban a tűzoltóság köteléké-ben szolgáltatást teljesítő élsportoló-k problémáival foglalkozott beha-ban, bár — különösen az olimpia évében — ez is lényeges kérdés, mégis helytelenítenünk kell azt a nemtörődömséget, amelyet több száz budapesti tűzoltó sportélete iránt tanúsítanak. Sajnos, a budapesti osztályparancsnokság — legalábbis a tények ezt mutatják — belenyu-godott ebbe a helyzetbe. A leg-több alosztályon ugyanis csak for-málisan „működnek” az ún. sport-felelősök és kellő ellenőrzés, támo-gatás híján csak kevés egységen folyik a rendszeres sportélet.

Még az olyan egyszerű felszerelést igénylő sportokban, mint az asztalitenisz is egyre rosszabb a helyzet. Tavaly pl. még nyolc csa-pot indult az alosztályok közötti asztalitenisz-bajnokságokon, ebben az évben pedig az érdeklődés hiányában előreláthatólag nem is tartják meg a versenyeket.

Számos panasz hangzott el a szűkreszabott anyagi lehetőség miatt is. Nem feladatunk, hogy e pana-szok jogosságával foglalkozunk, annyit azonban mindenesetre meg kell jegyeznünk, hogy még a ren-dekezésre álló lehetőségeket sem használják ki kellően. A budapesti tüzrendészeti osztályparancsnokság pl. érthetetlen módon szinte titok-ban tartja, hogy a budapesti tűzolt-ók kedvező feltételek mellett, szak-képzett edzők vezetésével tornáz-hatnak és birkózhathatnak. (Erről egyébként hír formájában beszám-olunk)

Azokon az alosztályokon, ahol aránylag rendszeres sportélet folyik, ezt gyakran csak a sportoló tűzolt-ók lelkesége teszi lehetővé. Az V. ker. alosztályparancsnokság röplap-da-csapata pl. hosszabb ideje szép eredményeket ér el a kerületi baj-nokságokon és más versenyeken. Ennek ellenére mindeddig egyetlen illetékes sem kérdezte meg az elvtársakat, hogy milyen nehézségeik vannak és miből vásárolták meg a labdákat.

Nem kedvezőbb a helyzet az idei MHK előkészítése terén sem, holott az MHK-versenyek jelentős részben megoldának a problémákat.

A Dózsa SE indított ugyan a sportfelelősök részére egynapos tan-folyvámot de itt csak „általános-ságban” beszéltek az MHK-ról, és semmiféle gyakorlati útmutatást nem adtak arra, hogyan kell meg-indítani a szervezési munkát.

Az utóbbi időkből sok szó esett a belügyminiszter elvtárs 4. számú pa-rancsról, mely megrövidíti a BM-szervek sportfeladatait. Ideje lenne, ha az illetékesek a jövőben keve-szebb beszélésnek a parancsról, de annál többet tennének annak végre-hajtása érdekében!

Elindul a felszabadulási férfi felnőtt-váltó

Felszabadulási váltófutás

Április 4. tájeletére a BTKB idén is megrendezte a felszabadu-lási váltófutást. Több, mint 4000 futó vett részt a nagy érdeklő-déssel kísért versenyen.

A vándorzászlóért folyó pont-versenyben a Dózsa SE futóinak — a Vörös Lobogó SE versenyzői mögött — sikerült megszerezniük a második helyet. Különösen a futónők szerepeket eredménye-sen, akik 6:25 perces útvonal-csúccsal győzedelmeskedtek.

BIRKÓZÁS

Minden budapesti tűzoltó jelent-kezhethet a VIII. kerületi Dózsa-birkó-zó-szakosztályba. Az edzéseket Sóvári Kálmán tő. fődgy. örökös magyar bajnok vezeti. Részletes fel-világosítást a VIII. kerületi alosztá-lyon Hidas Tibor, és Klein Tibor, elvtársaktól kaphatnak az érde-klődők.

AKROBATIKUS TORNA

Az I. kerület Attila utca 1—3. sz. alatt működik a VIII. kerületi Dó-zsa akrobatikus tornaszakosztálya. Az edzéseket Garzol Sándor tő. hdgy., élsportoló vezeti. Kezddők részére gúla- és talajtorna foglal-kozásokat is tartanak. A gyerme-kekkel külön foglalkoznak. Minden hétfőn, szerdán és pénteken este 7/7 és 9 óra között várják a jelen-kezőket.

Ötvenes a Dózsa Repülőklub

Március 18-tól 24-ig a BM Já-szai Mari téri épületének előcsarno-kában jubileumi kiállítás rendezett a Dózsa Repülőklub.

A kiállítás a Repülőklub ötész-tendő repülő-, ejtőernyős- és mo-dellőzmunkáját dokumentálta ké-pekben, továbbá bemutatta a már sorozatgyártásban készülő új, ma-gyar tervezésű „Ifjúsg” típusú vitorlázó gépet. Szemléltette azok a repüléshez használatos technikai felszereléseket és modelleket is, amelyeket a klub modellőzszak-osztályának tagjai készítettek, s amelyek közül nem egy világ-, il-letve országos sebességi csúcsot repült.

A kiállítás látogatottsága a repu-lés iránti nagyfokú érdeklődés mel-lett azt is tanúsítja, hogy a jubi-leumi kiállításra szükség volt.

A Dózsa Repülőklub kiállításának egy részlete

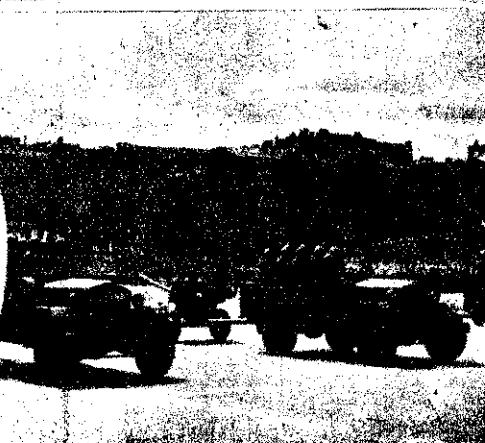
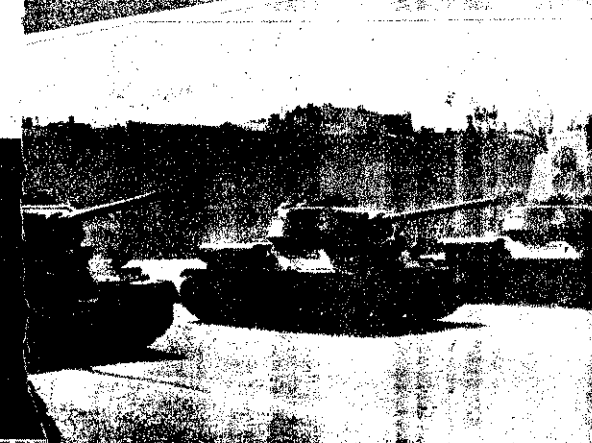

Néphadseregünk díszszemléje

Április 4-én az egész ország felszabadulásunk 11. évfordulóját ünnepelte. Tíznegy esztendője, hogy a dicső szovjet hadsereg kiűzte hazánk földjéről a hitlerista hódítókat. Hazánk történelmében kezdetét vette a szabadság, a nemzeti függetlenség, a demokrácia, a szocializmus építésének korszaka.

Néphadseregünk fegyvelmezett erőt sugárzó díszszemléje fényes tanúbizonysága volt annak, hogy éberrel őrködik népünk szabadsága, békéje, szocialista vívmányai felett.

MÁSODIK ÖTÉVES TERVÜNK IRÁNYELVEIRŐL

Dolgozó népünk szerte az országban — gyárakban, falvakban, hivatalokban és tudományos intézményekben egyaránt — nagy érdeklődéssel tanulmányozza második öt éves tervünk irányelveit.

Munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk és értelmiségünk áldozatkész munkája nyomán — a szocialista építés minden területén — már az első öt éves terv időszakában jelentős sikereket értünk el. Iparunk termelése — a háború előttihez viszonyítva — több mint háromszorosára növekedett. Az iparban, a kereskedelemben és a mezőgazdaság jelentős részében uralkodóvá vált és megerősödött a szocialista szektor. Sztálinváros, Inota, Kazincbarcika, új olajforrásaink, bányáink, üzemünk, kórházaink, kulturális intézményeink és különböző alkotásaink jelzik e hatalmas építőmunka eredményeinek egy-egy diadalmas állomását.

Pártunk Központi Vezetősége idejekorán fellépett gazdaságpolitikánk eltorzítói ellen, felfedte népgazdaságunk egyes aránytalanságait, s a második öt éves terv irányelveinek kidolgozásával népünk további felemelkedésének hatalmas nemzeti programját alkotta meg.

Az irányelvek tudományos pontossággal meghatározott és látszólag „rideg” számadatok a terv fő célját — a dolgozó emberről való, minden irányú gondoskodást tükrözik. Pártunk — jó gazda módjára — számba vette reális lehetőségeinket, valamint a szocialista világgazdaság országai-val való együttműködésünk beláthatatlan

távlatait, s ily módon szabta meg a népgazdaság egyes ágazatainak fejlődési ütemét.

Beruházásaink jelentős részét, mintegy 41 százalékát szocialista iparunk további fejlesztésére fordítjuk. Az ipari termelés 50—52 százalékos növelése során korszerűsítjük és kibővítjük meglévő gyárainkat, s számos új üzemet is létesítünk. Különösen nagy gondot fordítunk energia- és nyersanyagforrásaink feltárására és hasznosítására, s ennek során — többek között erőműveink kapacitását 663 ezer kilowattal emeljük.

Öt éves tervünk legnagyobb létesítménye a Tiszavidéki Vegyikombinátnak lesz, mely a Román Népköztársaságból szállítandó földgázra alapozva, számos, népgazdasági szempontból alapvető műanyagot és nagymennyiségű műtrágyát fog gyártani. A Tiszavidéki Vegyikombinát felépítésével több olyan műanyag hazai gyártását is megkezdjük, melyeket eddig külföldről kellett vásárolnunk.

A mezőgazdaságban kettős feladatot kell megoldanunk: a termelés nagymértékű felendítését és a mezőgazdaság szocialista átszervezését. A mezőgazdaság termelésének mintegy 27 százalékkal való növekedését elsősorban a terméshozam és az állatállomány növelésével kívánjuk elérni, de ugyanakkor vetésterületünket 150 ezer katasztrális holddal bővítjük, s kereken egymillió hold gyenge minőségű földet javítunk meg. A mezőgazdasági termelés korszerűsítését segíti elő — többek között — a kö-

zel 20 ezer traktor, a sokezer korai és számos egyéb mezőgazdasági gép.

Soha még nem volt olyan tervünk ilyen részletesen megszabta volna azok életkörülményeinek javításának reális felemelkedésének számát és célját. A munkások, alkalmazott bérének és a dolgozó parasztság r és természetbeni jövedelmének 25 kos növelése százazrek, milliók boldogabb, vidámabb életet jeleni nösen fontos az irányelvek lakás vonatkozó része. Ot esztendő alatt lakás építést tervezzük, kétszer mint amennyi az első öt éves terv létesült.

Népünk öt év múlva nemcsak tö gyaszt, hanem egészségesebb, művi kulturáltabb lesz. Kórházak, szoci honok, iskolák építése, szakembel zése, a filmgyártás növelése, a i adás bevezetése, a mozi- és könyv zat fejlesztése, sokoldalú támogat nyitja ezt.

Megalapozott, reális célokat tű magunk elé. Tanultunk eredmén de okultunk hibáinkból is. Ter megalapozottságához nagymérték zárult az is, hogy felhasználh SZKP XX. kongresszusának mess mutató számos tanulságát.

A nyilvános vita során minden az egyszerű emberek százezreinel javaslatával bővül az irányelv-te válik szocialista építésünk törvén

Második öt éves tervünk irányi oltóságunk minden tagjának mel tanulmányoznia és ismernie kell eredményes, zavartalan végrehaj az elkövetkező öt esztendő minc ményének biztonságáért mi is vagyunk. S ahogyan majd évről rapodik az ország, úgy nő a mi f és felelőségünk is. Ahhoz azon munkánk irányát és ütemét — a kitűzéseinek és végrehajtásának lően — meghatározzuk, elsősor san ismernünk kell a reánk váró legapróbb részletét is. Eppen irányelv-tervezet mindenre kite possággal, következetes és állan gosító, nevelő munkával kell me nünk testületünk minden tagjáv feladat elsősorban pártalapszerve zetőségeire, aktivistáira, politiká sainkra és kommunista tüzoltóir. A hivatásszeretet további elmélyí és a feladatok megértésén keresi keltenünk elvtársaink felelős Meg kell magyaráznunk: a te végrehajtása megköveteli, hogy gunk is lépést tartson a fejlődé

Az egyre változó és szüntelenü sedő termelési folyamatok, valaí éves terv során létesülő számos gyártástechnológiájának mélyrel mányozásával hatékonyabbá ke megelőző tüzendészetünket. Fol dot kell fordítanunk a mezőga mindenekelőtt a szocialista tüzendészetünk Korszúsítenünk tüzendészetünket is, és szerein léseink gondosabb karbantartás letünkön belül is meg kell vál legszigorúbb takarékoságot.

Valamennyi tüzoltó elvtársna és szakmai felkészültsége továi sával, a tüzoltás „mesterségén elsajátításával kell bebizonnyít átérzi nagy nemzeti programu ségét, s annak megvalósítása fegyelméletten és éberem vigy poszton, ahová dolgozó népünk bizalma állította.

A párt- és tömegszervezeti élet képei

A Somogy megyei tüzoltó-pártalapszervezetek dícséretben részesítették azokat az elvtársakat, akik jó munkájukkal elősegítették a községi tüzoltótestületek határidő előtti megalakulását. Így például — többek között — a dícséret mellett a kaposvári és marcali pártalapszervezetnél 6—6 elvtársnak adtak könyvjutalmat. A megyei pártbizottság is értékelte a a testületek szervezési munkáját, és elismerően nyilatkozott az elvtársak áldozatos munkájáról.

A balassagyarmati alosztály pártalapszervezete eredményesen mozgósít az anyagi megtakarítást jelentő felajánlásokra is. Ezt bizonyítja, hogy az első negyedév folyamán az elvtársak a laktanya területén társadalmi munkából végzett különböző átépítésekkel 12 000 forintot takarítottak meg.

Az alosztály és a járási DISZ-bizottság kapcsolata is igen jó. A járási DISZ-bizottság felkérésére például az elvtársak községi patronáló munkájuk során a DISZ-szervezetek tevékenységét is ellenőrzik.

A salgótarjáni alosztály felvette a kapcsolatot a városi MÓHOSZ-szervezettel, és a közelmúltban tagtöbbszörzést indított, amelynek eredményeként 18 tüzoltó lépett be a szervezetbe. Az elvtársak úgy döntöttek, hogy hamarosan megalakítják az alapszervezetet is.

A Csongrád megyei elvtársak — a jó mozgósító és felvilágosító munka eredményeként — ebben az évben már mintegy 7—800 szabadnapon végeztek patronáló munkát.

A lovászi és bázakeretyei alosztályon igen élénken tevékenykedik a DISZ-alapszervezet. Április 4-e bizteletére is értékes felajánlások születtek és a két alosztály DISZ-alapszervezete versenyre hívta ki egymást. A felhívást olyan versenypontokból állították össze, amelyek a 12-es számú parancs eredményes végrehajtását segítik elő.

A Pest megyei egységek — a pártalapszervezetek felhívásának eredményeként — értékes felajánlásokkal készültek április 4-re. A felajánlásokkal kap-

csolatos munkákkal mintegy 25 000 forint megtakarítást értek el, és nagymértékben javult a területi munka is.

Az elvtársakkal való foglalkozás eredményeként — az elmúlt negyedév során — 7 tüzoltó hozzátartozója választotta a közös gazdálkodás útját és lépett termelőszövetkezetbe.

A tüzoltó órs DISZ-alapszervezetének tagjai 2 egyfelvonásos színdarab előadására készülnek, amelyeket majd a környékbeli községekben mutatnak be.

A szentgotthárdi alosztály DISZ-fiataljai igen aktív, jó munkát végeznek. A fiatal elvtársak több község patronálását vállalták, és vállalkozásukat folyamatosan végzik. A mozgalom sikerét elősegítette, hogy az alapszerv párttitkára — aki egyben DISZ-tag is — a legnehezebb időszakban is élénjárt a vállalat teljesítésében. A személyes, kommunista példamutatás eredménye. Követésre talált, és az eredmény sem maradt el: nincs olyan elvtárs, aki ne teljesítette volna vállalatát.

A néperért
tűzön-vízen át!

SZÁZMILLIÓK ÜNNEPE

százmilliók ünnepét köszöntjük minden év május 1-én. Igazi ünnep ez a nap, nem olyan, mint a papok és királyok hamis rücsű görögültes glóriájú ünnepei voltak. Május elseje az első, a munkások vérével megszentelt proletárünnep, amely az ő és teremtő munka diadalát hirdeti. A munkát ünnepeljük a napon, azt a munkát, amely emberre tette az embert, és ő, jobbra formálja a világot. A munkát ünnepeljük, hirdetőve dolgozó ember nagy igazságát, a munka nagy törvényét: a társadalomban minden anyagi és szellemi termék a munkából fakad! Május elseje egyben azt is hirdeti, hogy a munkás, a dolgozó — aki alkotója és fenntartója az életnek — az egyetlen és jogos bírtoke a munka gyümölcsének. Hirdeti, hogy a dolgozók — akiknek a történelem folyamán a kapitalista gokban csak megalázás, nyomor és szenvedés jutott — igazi és alkotói az életnek, a történelemnek.

Nagy költőnk, Juhász Gyula a „Tápei Krisztus” című versében a népről:

„...mely az ősi föld
Zsellére csak és várja az időt
Mikor saját portáján úr leszen,
Mikor az élet néki is terem.”

A proletariátus történelmi sorsa a nyomor és a szenvedés, az ak és a megaláztatás országútján vezetett hosszú századokon tudományos szocializmus azonban feltartóztatathatatlannal utat a munkások gondolkodásában, és irányt mutatott elköltözésnek. Ennek eredményeként 1888-ban a munkások elhatározták, hogy ezután a május elsején nemzetközi munkásünnepséget rendeznek. Így a következő évben, 1889 május 1-én már — után minden évben — milliók ünnepelték szerte a világon a május elsejét. Ettől az időtől kezdve tehát már van egy nap, amikor a munkások elgyűjtenek a derekát és eget, földet és erőt bizonyítja, hogy ereje, összeforrottsága állandóan erős és eljön az idő, amikor — a költő szavaival élve — az a saját portáján”. Május elsejével elemi erővel lép föl a munkások esztendőre esztendőre a hatalom igényével, azzal a történelmi követeléssel, hogy az önző haszonlesés, a durva kizsákolás után végre a legilletékesebb, a dolgozó ember rendezze a társadalmat, a világot.

A magyar május elsejék is dicső történelmi múltra tekintenek vissza. A magyar munkások — a nemzetközi munkásszolidaritásban — a legnagyobb nehézségek és harcok árán is ünnepelték május 1-ét. Az 1891 május elsejei oroszországi tüntetés az alábbiakat olvashatjuk:

„Május reggel ünnepelőbe öltöztünk, bementünk a földmunkás és a kőművesek a lófogót az utcára. Olyan szép volt, hogy nekem könnyes lett a szeme és csudájára jötték az emberek úgy 8 óra körül jött két csendőr is és kérte az engedelmünket persze nem volt. Erre megparancsolták, hogy vegyük magunkkal meg a kijelentésünket, hogy azt ugyan nem tesszük. Sokan k, hát elmentek, de tíz óra felé visszajötték a szolgabíró sával, hogy ha nem vesszük be, elkobozzák és az egyetlen árják. Mit volt, mit tenni, bevettük az utcásról és kimentek az udvaron. Gondoltuk, tudunk mi befelé is ünnepelni...” később visszajötték a csendőrök és elvitték a lófogót, az utat meg lezárták. Az udvar tele volt ünnepelő munkásokkal, a szolgabírók ezen az eljárásán. Rögön bizottságot választottak és mentek a szolgabíróra. — „Egyre többen gyűltek az a hír terjedt el, hogy kitört a forradalom.”

„Egy két óra tájban azután hírrel hozta valaki, hogy a nagy alkalmat felül egy század katonája jön rohamlépésben. Először akartuk elhinni, hogy katonákat hoznak ellenünk, pedig igaz volt a híradás. Nem sokára feltűnt az utca végén id, ahogy szuronyozókkal jött felénk. Az elkecserezés tét-

fokra hágtott. Nem hangzott el közöttünk semmiféle vezényszó, csak egy elkecserezés morajlás zúgott végig a tömegben, mindenki tégladarabokat, göröngyöket, kavicsokat szedett fel a földről, és a következő pillanatban recsegve tört be a járásbőrösök összes ablaka. Mire odaért a katonaság, nem volt egy ép üvegtábla sem.”

„A szuronyokkal persze nem lehetett szembeszállni, mert a tényér, az csak tényér és nem puská. Nagy zűrzavar kezdődött, mindenki menekült. A katonák nem is sebesítettek meg senkit. De egyszerre csak nagy porfelhő kíséretében három csendőr érkezett Apáca felől. Tőlünk nem messzire leszálltak az izdát lovakról, megszorogatták a nyeret, aztán újra felültek, kirántották a kardot és főtárgya nekikhajították a tömegnek. Ütötték, szúrták, tapostak, akikt csak értek. Különösen az egyik, egy fehérlovas csendőr volt kíméletlen. Utánavágatott a mellékutca mentén, a mellékutca mentén, még a kapukban békésen pipázgató öreg parasztok is végigvágott, ha nem kotródtak be idejekorán...”

1893 május 1-én a hódmezővásárhelyi szocialisták rendeztek gyűlést a vásártéren. Nagy erővel lángol fel a munka megünneplése az 1919-es május 1-én, amikor munkásszövetségünk először a történelemben szabadon ünnepelte ezt a napot. Majd az ezt követő években, a Horthy-reakció idején az illegális Kommunista Párt vezetésével, változó erővel és lendülettel hol békés, gyakran pedig igen harcias formában, nehéz, véres ütközetekben, de újra meg újra megünnepezték május elsejét.

Hosszú küzdelmek után a Szovjetunióban, majd később a népi demokráciákban is győzelemre értek a május elsejék. A Szovjetunióban és a szocializmust építő országokban a munkásszövetség és az egész dolgozó nép megnyerte a csatát. Kívívta történelmi követelését, kezébe vette a hatalmat, a megszüntette a kizsákmányolást és az önző haszonlesés világát.

A tizenkettedik szabad május elseje ünnepén munkásszövetségünk, dolgozó népünk büszkén tekintett vissza a hősi küzdelmekre. Nem voltak hiábavalók ezek a harcok! Eredményük, hogy ma a szocializmust építő Magyarországra hatalomra jutott dolgozó népe ünnepelte május 1-ét, és bizakodva tekint a jövőbe. Bizakodásához új és minden eddiginél nagyobb erőt ad az SZKP XX. kongresszusa, amely új távlatokat, új lehetőségeket világított meg a munkásszövetségnek, a népek előtt. Az együttműködés a szocialista pártokkal; a munkásszövetség akcióegysége; a néprontpolitika kibontakoztatása, a háború elkerülhetősége, a szocializmus és a kommunizmus építésének nagyszerű perspektívája — megannyai lelkesítő erőt adott a nemzetközi munkásszövetség nagyszerű ünnepének.

Ezek az útmutatások a többi országokban is biztos kiindulópontjai lesznek a további, győzelmes, szabad május elsejéknél. Felbecsülhetetlen érdeme a XX. kongresszusnak a személyi kultusz felszámolására vonatkozó útmutatások. A személyi kultusz felszámolásával magasra emelkedik a néptömegek szerepe, aktivitása, s egyben kiszélesedik kezdeményező készségük is. Egyik legnagyobb tanulságként kell szolgálnia számunkra annak a történelmi ténynek, hogy a néptömegek, a dolgozók az élet, a történelem igazi alkotói és formálói.

A XX. kongresszus szellemétől áthatott bizakodás és lelkesedés léghőreben sorakoztunk fel mi magyar dolgozók is május 1. harcos megünneplésére, hogy a világ dolgozó sorában mi is megmutassuk erőnket, elszántságunkat a szocializmus építésére, életünk gazdagítására, a népek testvériségének erősítésére, a béke védelmére.

A XX. kongresszus útmutatásával gazdagodva és megerősödve, szívből jövő harcos helytállással köszöntöttük mi, tűzoltók is a tizenkettedik szabad május elsejét, a munkásszövetség harcos ünnepét!

A miskolci alosztályra

olitikai foglalkozás megkezdésekor érkezünk. Nemes Déri főm. elvtárs éppen a Szép Nép egyik cikkét olvasta. Belépésünkkor köszöntött az elvtársakat. Úgy látszik abban, hogy a felolvasás yira lekötötte figyelmüket, y észre sem vettek bennün-nemhogy az üdvözlést vizonozták volna... A röviddel lán a tanterembe lépő Bar-ahdgy. elvtárs sem járt kü-ven, mert a beosztottak to-bra is nyugodtan könyököl-az asztalon...

szeminárium során az CP XX. kongresszusának be-nolójából a nemzetközi zretre vonatkozó rész meg-nyalása a kitűzött cél, de szólván „vadászni“ kell a zászolókat. És az a néhány ri is — akit szóra lehet ni — régebben tanult álta-s szövegeket ismételtet, a pedig a tárgyhoz szól-zá.

libás módszernek tartjuk, y Barna alhdgy. elvtárs is összefoglalja a tananyag-: ezt a részét, hiszen nyil-ivaló, hogy e döntő jelentő-ű kérdés ismeretének hiá-felett nem lehet napirend-terni!

foglalkozás után elbeszél-ünk Barna elvtárral és az társakkal arról, mi okozta a sikertelenséget. Az elő-s vázlatából az előadó lelki-eretes és alapos felkészülé-mellett az az igyekezet is gállapítható, hogy az anya-közérthető módon, egyszerű vakkal kívánata ismertetni. elvtársak viszont arra hi-koznak, hogy még így is ne-nem megy a kongresszusi ag tanulmányozása, s ezt a zetek összeviassasága is bi-nyítja. Elismerjük, hogy nem nyú feladat csekély előkép-séggel és alig néhány hóna-tűzöltői gyakorlattal ren-kező elvtársakkal foglalkoz-De ha Barna elvtárs na-bb gondot fordítana az éni tanulás és a helyes yzetkészítés megmagyarázá-a, akkor — a nehézségek nére is — jobb eredményt etne el.

még valamiről kell beszél-ük, ez pedig az alaki fegyve- hiánya. Vajon az a laza, gyola magatartás, melyet pésünkkor tapasztaltunk, n ennek az „eredménye?“ yos hiba ez, s még az sem ntség, hogy néhány fiatal lító csak rövid ideje van az sztályon. Sőt! Véleményünk rint a felelősség elsősorban alosztályparancsnok elvtár-terheire! Úgy látszik, Mis-son az alaki fegyvelm kér-e csupán frott malaszt! Úgy jük, nem árt, ha az illetéke-elgondolkodnak ezen. S az i lenne hasznatlan, ha a al elvtársak nem egymásról, nem inkább az alosztályon gálatot teljesítő, idősebb,

fegyelmezett és katonás magatartást tanusító, példamutató elvtársaktól vennének példát.

Kövért hdgy. elvtárs irodájában meghallgatásos eljárás folyik. Ennek során Krajcsovits Béla vállalati dolgozót azért vonják felelősségre, mert vállalatánál több ízben eltorlaszolta a közlekedési utakat, és más tűzrendészeti szabályokat sem tartott be. Kövért hdgy. elvtárs — igen helyesen — nemcsak a szabálysértés tényét hozza az elkövető tudomására, hanem azt is közli vele, milyen rendeletek alapján vonta felelősségre.

Amennyire a szabálysértési rendeletben meghatározott módon és helyes hangnemben zajlott le ez a meghallgatásos eljárás és a bírság kiszabásának módja, annyira helytelennek találjuk az eljárás megindítását egy másik, soron következő ügyben. Az elkövető nem jelent meg ugyan, de a feljelentésből és Kövért elvtárs felvilágosításának alapján megtudtuk, hogy eljárás indult Ördögh Sándor önkéntes tűzoltó ellen, aki április 4-én vonakodott megjelenni a szolgálatban és amellet a tűzoltóságot becsmérlő kijelentéseket tett. Kövért elvtárs azt állítja, hogy az illető ellen — szabálysértés hiányában — úgy is megszüntető határozatot kell hoznia s csupán azért idézték be őt, hogy „egy kicsit elbeszélgessek vele“. Az természetesen helyes, hogy ezt az ügyet nem hagyták annyiban, de ilyen esetben a szabálysértési rendelet világosan kimondja, hogy a feljelentést el kell utasítani, ha a cselekmény nem szabálysértés. Sokkal helyénvalóbb lett volna az illetővel más módon „elbeszélgetni“. Amennyiben pedig a felvilágosító szó eredménytelen maradna, akkor az 1001/1956. MT számú határozat módot ad arra, hogy a tűzoltótestületből kizárják az oda nem való elemeket. Ha viszont Ördögh Sándor magatartása súlyosabb elbírálás alá esne, úgy a felelősségrevonás törvényes keretei között kell eljárni vele szemben. Emellett azt sem helyeslehetjük, hogy egy állami vállalat dolgozóját a kora délelőtti órákban rendelik be az alosztályra. Így ugyanis — amennyiben megjelenik — legalább három-négy óra munkaidő elfecsérlését eredményezte volna ez az „elbeszélgetés“.

A pécsi osztályparancsnokság

központi raktárába — őszintén szólva — kíváncsiságból kerülnünk.

Eppen be akarunk menni az ajtón, amikor egy „félszemüveges civil bácsival“ találjuk magunkat szemben, amint tekintélyes terjedelmével „eltorlaszolja“ előttünk az ajtónyílást... Szükszavú bemutat-

kozás után kiderül, hogy ez a „félszemüveges civil bácsi“ nem más, mint Déri János főm. elvtárs, az osztályparancsnokság központi raktárának a kezelője, vezetője, sőt — ahogyan későbbben megtudjuk — az osztály anyagi vonalának a „lelke“ is.

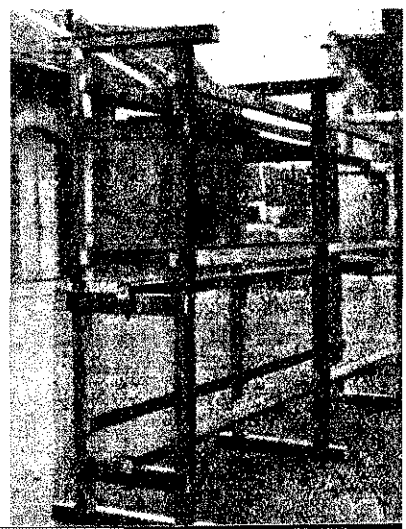
Déri elvtárs betessékel bennünket „birodalmába“, ahol a tömítőgyűrűtől kezdve, a kis-motorfecskendőn keresztül az irodabütorig úgyszólván az összes létező tűzoltófelszerelési tárgy együtt látható. A fal melletti állványok egyikén tömlők sokaságát látjuk. A másikon kézioltók, lúgosszelencék, sugárcsővek, áttéti darabok, kombinált csavarpárok, storzkapcsok, s ki tudná számbavenni hamarjában, milyen anyagok tömkelege sorakozik katonás rendben. Itt bekötött és még bekötésre váró szívó- és nyomótömlők, amott szivattyúk — egyszóval ember legyen a talpán, aki hirtelenjében eligazodik ebben a „birodalomban“ — legalábbis előszörre ezt érezzük.

Pár perc múlva aztán mégis megbarátkozunk a szokatlan környezettel és hamarosan úgy tűnik, mintha már sokszor jártunk volna itt, mindent ismer-nénk, s az „öreg“ Déri elvtársal együtt az egész raktár a szívünkhez nőtt volna. Vajon, ki érezne másként, amikor ott a raktár közepén Déri elvtárs megszólal, s körüljártatja tekintetét a gondjaira bízott anyagokon. Szeme megcsillan a főlüveg felett és olyan szeretettel beszél beosztásáról, munkájáról és terveiről, amilyenre csak egy hivatásának élő ember képes.

Így ismertük meg őt, aki 55 életévét megcáfoló lendülettel és egész szívvel dolgozik fáradhatatlanul. Déri elvtárs, az öreg hidszerelő ezermester idestova 36 esztendeje tűzoltó és ebből az időből tizennyolc évet már itt, a raktárban töltött el, még-hozza becsülettel.

A beszélgetés során megtudjuk, hogy többszörös újíto. Hogy az ő szavaival éljünk: olyan ember, aki, ha valamit elgondol, azt meg is csinálja. Egyik újítása — a kocsifecsk-

Déri főm. elvtárs „birodalmában“, és az egyik tömlőállvány, amelyet kiselejtezett létrákból készített

Fabián főm. elvtárs munka közben

kendők áttéti darabjainak megoldása — elfogadott és ország-szerte ismeretes. Legutóbb négy tömlőállványt is készített, még-hozzá kiselejtezett létrákból és a saját szerszámaival! Most, pedig — szintén saját tervezésű és készítésű szerszámmal — tömítőgyűrűket „gyárt“ tömegével.

Azt is el kell mondanunk róla, hogy nemcsak a raktárban mozog otthonosan, hanem a megyét is úgy ismeri, mint a tenyerét. Ha valaki megkérdezi tőle, hogy melyik községben milyen felszerelések vannak, csak úgy önti az adatokat, még-hozzá „fejből“ — valóság-gal olyan, mint egy élő leltár-könyv. Mint megjegyzi, előle semmit el nem rejthetnek, hiszen a községi szertáraknak még a padlását is megnézi...

— Nem is dugnak el előlem semmit — mondja nevetve —, mert tudják, hogy ha jön az öreg, azzal a félszemüveggel úgyszóval megtalálja...

— Aztán hiánya nem volt még soha? — kérdezzük a komolyságot tetteve. Ránk néz félszemüvege felett és így válaszol:

— Az még nem, sőt inkább az a „baj“, hogy mindenütt rendben van a felszerelés és mégis mindig többetlem van...

Hát ilyen ember Déri főm. elvtárs! Szívűl örülnünk, hogy megismertük és hogy beszél-hettünk róla. Példaképpül állítjuk őt testületünk minden tagja elé, s azt szeretnénk, ha csupa ilyen Déri Jánosunk lenne, s ha minden tűzoltónk úgy szeretné hivatását, mint ő, ez az őszhajú „öreg félszemüveges“ tiszthelyettes.

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútajáról

XII.

Riadó Leningrádban

A leningrádi elvtársak nagy és tanulságos meglepetésben részesítettek bennünket. Ez azon a napon történt, amikor az Esmeralda c. gyönyörű baletet megtekintettük a Kirov-színházban. Az érdekes eset előzményét Moszkvában kell keresnünk, Csajkovszkij Hatytyúk tava c. balettjének előadásán. Az égő vár jelenete — ami a tüzet illeti — oly meggyőző volt, hogy csodálatunkat fejeztük ki kísérőinknek. Hazai Nemzeti Színházunkból ismerjük már a tűzzel kapcsolatos trükköket, itt azonban főleg az ragadott meg bennünket, hogy a hanghatások pontosan beleilleszkedtek a tűz lefolyásába. Egyszóval a tűz tökéletes volt és érthetően felébresztette kíváncsiságunkat. Az elvtársak nem szóltak semmit, csak — szokásuk szerint — fűzetükbe bejegyezték kívánságainkat. Néhány nap után a kis jegyzetfüzet erejét és varázsát Moszkvától 650 kilométernyire ismertük meg, a gyönyörű Leningrádban.

Napi programunk általában vacsora után, 11 óra tájban fejeződött be. Az említett napon, az Esmeralda balett megtekintése utáni vacsorán közölték velünk, hogy rendes napi programunkban változás történik és éjjel fél egykor visszatérünk a színházba. A Kirov-színház a konzervatóriummal szemben áll a téren és a nagy szovjet színházak közé tartozik.

A háború alatt a németek felgyűjtötták az Operát. A tüzet elsőként a konzervatórium tűzvédelme vette észre. Ennek parancsnoka akkor a lángeszű szovjet zeneszerző, Dmitrij Sosztakovics világhírű művész volt, akinek békedalát az egész világon ismerik. Ő maga is olyan példás hősiességet tanúsított a lángbaborult színház megmentésében, mint a Néva partján harcoló több száz ezer harcos bármelyike. Erről meséltek nekünk kísérőink a színházba menet, ahova percnyi pontossággal megérkeztünk. A hátsó bejáraton mentünk fel a színpadra, ahol a színház dolgozói bemutatták a darab színpadi tűztrükkjeit. Középről láttuk a hang, a fény, a gőz és a papírszikkra tökéletes összejátékának trükkjét, ami a nézőnek érthetetlennek és valóban titokzatosnak tűnik. A továbbiakban megtekintettük a színháznak nagyteljesítményű szivattyúkkal és vízcseppek sűrű hálózatával ellátott tűzvédelmi berendezését is. Az önkéntes tűzoltócsoport parancsnoka elkísért bennünket és megmagyarázta az objektum egyes részeinek védelmi rendszerét.

A fő esemény azonban csak ezután következett. Pontosán éjjel egy órakor

néztük a tér felől a következő tüzet, ezúttal a színház tetején, az egész kupola körül. Lángok, füst, korom! — Mindez olyan valóságosnak tűnt, hogy a villamosok is leálltak és az emberek izgatottan siettek, hogy a tűz oltásánál segítsenek. Pontosán egy órakor volt a riadó. Pillanatok múlva megjelentek a különféle kocsik — a gépkocsifecskendők, a tűzoltókocsik — a gépkocsifecskendőtől kezdve egészen az önműködő tololétraig és fényszórógépig, amely valóságos vándor-villanytelep.

A színház „égése” nagy riadalmat keltett, amíg ki nem derült, hogy gyakorlatról van szó. A zavar bizonyára még sokkal nagyobb lett volna, ha nem Leningrádban történik az eset. Abban az évszakban ugyanis, amikor ezt az estét Leningrádban töltöttük, ún. fehér éjszakák vannak. Egy hónapig tartanak ezek a napok kb. A nap „program szerint” lenyugszik ugyan, a városban azonban továbbra is csaknem nappali fény van. Nagy öröme ez a parkok látogatóinak, akik a padokon ülve éjjelkor is olvashatnak újságot vagy könyvet, de a város közigazgatása is örül, mert mentesül az utcai lámpák meggyújtásától.

Térjünk azonban vissza gyakorlatunkhoz és számláljuk meg a gépkocsikat, amelyek a parancsnok utasítása szerint máris elfoglalták helyüket. 25 volt összesen, valamennyi tökéletes technikával felszerelve. Nem győztünk eleget futkosni az egyik kocsitól a másikig, a térről a színpadra, sőt a kupolában levő kötél szerkezet állványzatáig.

A parancsnok a híradókocsi melletti állomáshelyéről távbeszélőn és rövidhullámú leadóállomáson ad utasításokat, így összeköttetésben van a gépkocsikkal és a tűzoltókkal, akik már behatoltak az égő épületbe. A fényszórókocsi 20 erős reflektora világítja meg azokat a helyeket, ahova az önműködő tololétra irányulnak. A telefonisták már megteremtették az összeköttetést a legmagasabb és legtavolibb helyekkel is — a víztartálykocsik, az autófecskendők, a tömlőkocsi, a gázvédelmi szolgálat kocsija és a műszaki kocsik személyzetével. Valamennyien komolyan vették feladatukat. Semhol semmi jele a pániknak: a parancsokat nyugodtan ismétlik és teljesítik. Már az egészségügyi szolgálat kocsija is a helyszínen van és személyzete készen áll arra, hogy szükség szerint beavatkozzék. A színház önkéntes tűzoltócsoportja állt leghamarább készenlétben, hiszen nekik időbeni előnyük volt és legközelebb voltak a színpad alatt elhelyezett vízcseppekhez

és szivattyúkhöz. A vándorlabirintus, amely a tűzvész okának kivételére minden eszközzel el van gyúgancsak készülségben áll.

A riadótól számított 37 perc múlva jelezték a roham befejezését, aminek során a tűz eloltását is jelentette. A tűzoltókocsik sorjában visszaindulnak a színpadra és csak a csoportok parancsnokai maradtak a helyszínen, hogy a gyakorlat lefolyását értékeljék. A tűzoltók tékelésen mi is résztvettünk és a tűzoltók során még alaposabban megismertünk a roham minden fázisával és a gyakorlati kérdéseivel. Ebben segítség volt egy alapos helyszíni tervrajz, amelyet a roham alatt készített a parancsnokának törzskara.

Reggel lett, amikor a téren megjelentek a csoportparancsnokoktól a tűzoltók, mikor biztosítottuk őket arról, hogy a gyakorlat fő célját, tehát azt, hogy harci akcióban az új technika nemet bemutassák, tökéletesen elvégezték.

A bemutatott támadás igazolta a leningrádi tűzoltóknak — a tűzoltórend viselőinek — nagy hagyományát. A mesterek a szakmában és különösen a vezetők káderek tudják felhasználni a fasiszta blokáid ideje alatt a tűzoltók lelkében szerzett gazdag, értékes tapasztalatokat. Ez érthető is, hiszen a hadsereg által körülzárt, ostromolt város védelmében döntő szerepet játszott. Erről is beszéltek és hangsúlyozták, hogy milyen biztos támasz nekik a derék, bátor városi lakosok mesélték, a németek visszavonulása után hogyan harcoltak a tűzzel, amelyek a vandál fasiszták „búcsúztak” a városát. A közeli Gacsina és a környező községekben is jártunk, ahol a tűzoltók félig megszállt területen a németek mögött oltották el a németek gyújtása nyomán lángbaborult történelmi emlékek tüzeit.

Egy filmet is láttunk, a leningrádi tűzoltók hősi munkájáról. A film a belövések közben és nagy emberek árán úrrá lettek egy nagy gyújtás felett, úgyhogy másnap már folytatták a termelést.

Leningrádban és a Szovjetunió területén szeretik, tisztelik és büszkék a tűzoltókra. Erről meggyőződöttünk éjjeli gyakorlat folyamán is. A leningrádi tűzoltók komolysággal és érdeklődéssel figyelemmel a gyakorlatot. A tűzoltók élénken vitáztak és egy arca jelent meg az a lenező mosoly, a tűzoltók igen gyakran láthatunk a mi tűzoltók hasonló gyakorlata alkalmával. A gyakorlat napon sokat beszélgettünk a történelmi és összehasonlításokat tettünk a tűzoltókkal. A tűzoltók munkatársak akik bizonyára ugyanilyen lelkesen értékelnék a szovjet tűzoltók azon áldozatkész törekvését, hogy minden lehetséges eszközzel megmutassák nekünk az előre vezető utat. Hála a tűzoltóknak, leningrádi tűzoltóknak!

(Folyt.)

...első karhatalmi harcok objektum-
másként. Az örményből éberén fi-
szet, hogy illetéktelen egyének meg-
...ellenléte vagy ellenséges ügy-
...kár, ne lehessenek a népgaz-
...létesítményben.

A Híradószolg. harcosai fáradtságot
nem kímélve, az új hazánk határait
...helyállással ve-
...határsértők, ké-
...és csempészek el-
...szocialista építé-
...törekvéket még
...megakadályozzák az
...bejutásukban és
...elkövetésében.

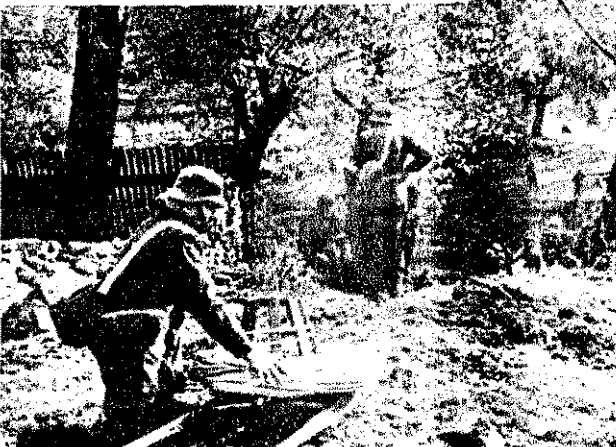
Közös erővel — a nép szolgálatában

Sokrányú, bonyolult, de egyben megtisztelő feladatokat bízott dol-
...népünk a Belügyminisztérium valamennyi dolgozójára.

Látunk, hogy a belügyi szervek munkája egyaránt és egyfor-
...fontos, hiszen csak valamennyi szervekünk együttes, jó munkájával
...népünk élet- és vagyonvédelmét, ellenségeinek ártalmat-
...eltelí.

E nagy ügy érdekében le kell küzdenünk a „testületi sovinizmus”
...még fellelhető, káros, kispolgári jelenségeit, meg kell szilárdítá-
...szervek közti elviári barátságot.

Csak egymás munkájának nagyobb megbecsülésével, jobb megismer-
...és állandó támogatásával bizonyíthatjuk be, hogy valóban méltó-
...vagyunk pártunk és népiak megtisztelő bizalmára!

A Közlekedési és Postaügyi társaság munkásai beosztottai
...biztonsági munkát végeznek a
...szállítás zavartalanításának
...és a hajós vasúti bűn-
...elkötésének elhárítása terén.

A Híradószolg. harcosai fáradtságot
...nem kímélve, az új hazánk határait
...helyállással ve-
...határsértők, ké-
...és csempészek el-
...szocialista építé-
...törekvéket még
...megakadályozzák az
...bejutásukban és
...elkövetésében.

A híradószolg. a légi támasz készletét ideje alatt karbantartja a légi támasz szervezeti
...híradó vezetőket és berendezéseit, légitámasz után pedig a megrongálódott
...vezetőket és berendezéseket állítja helyre.

A műszaki mentő- és helyreállító szolg. feladatai közé tartozik a város életfontos-
...közvetlen berendezéseiben légitámasz alatti bekövetkezett rongálódások gyors
...helyreállítása.

A Híradószolg. harcosai fáradtságot
...nem kímélve, az új hazánk határait
...helyállással ve-
...határsértők, ké-
...és csempészek el-
...szocialista építé-
...törekvéket még
...megakadályozzák az
...bejutásukban és
...elkövetésében.

A tégely — segítőtárs. A hv. őrség beosztottai nagy gondot fordítanak tégely-
...karbantartására és rendszeres ápolására.

Előkezületek / MEZŐGAZDASÁG TÜZVÉDELME

(TUDÓSÍTÓINKTÓL)

A nyári mezőgazdasági termények tűzvédelmének biztosítása érdekében az osztályparancsnokság — a Tűzrendészeti Parancsnokság intézkedési terve alapján — részletes feladattervet dolgozott ki az alosztályparancsnokságok és a járási kirendeltségek részére. Ez a feladatterv pontosan megszabja azokat a feladatokat, melyeket az alegységeknek végre kell hajtaniuk.

Az 1—93/1954. MTE sz. rendelet értelmében beszámolunk a megyei tanács VB-ülésén a megye tűzrendészeti helyzetéről és megszervezzük a megyei tűzvédelmi bizottságot, s gondoskodunk a bizottság folyamatos működéséről.

Az osztálytörzs dolgozói között felosztjuk a megyét: 2—2 fő instruál egy-egy járást, és az előre meghatározott ütemterv szerint végzik ellenőrzéseiket.

Az alegységek is határidőre megszervezik a tűzvédelmi bizottságokat és a pártszervezetek is kapcsolatot keresnek a járási pártbizottságokkal és tömegszervezetekkel, hogy hathatós segítséget nyújtsanak a szervezés és ellenőrzés munkájában.

A területfelelősök beszámolója és jelentései alapján figyelemmel kísérjük a gépállomások munkáját, hogy az aratás megkezdéséig ütemterv szerint minden erőgépet megfelelő szikrafogóval lássanak el. Ezenkívül természetesen az osztályparancsnokság műhelyrészlege is felkeresi azokat a községeket, ahol javításra szoruló szer van, és a kisebb javításokat a helyszínen, a nagyobbakat pedig a műhelyben végzik el.

A megyei tanácson keresztül oda hatunk, hogy a községekben minden hibás tűzoltószert — a tanács költségvetésében erre a célra biztosított összegből — az aratás megkezdése előtt kicseréljék.

A megyei sajtóban megjelenő cikkekkel, hangos bemondók útján és más eszközökkel is tájékoztatjuk a megye lakosságát az időszakos tűzrendészeti szabályok betartásáról. A propagandamunkába bevonjuk a községi tűzoltóparancsnokokat is, s emellett részükre is feladattervet dolgozunk ki a feladatok elvégzésére.

Az alegységek részére kiadott feladatterv — többek között — utasítást ad arra is, hogy a szabálysértésekkel kapcsolatos tárgyalásokat nyilvánosan kell lefolytatni és okulás céljából a határozatot tudatosítani kell a lakossággal.

NÉP MIHÁLY
tű. fhdy.,
Kecskemét

A mezőgazdasági tűzrendészeti terén eddig végzett és a jövőben végzendő munkánk célja, hogy a nagy tömegeket a feladatok végrehajtásába bevonjuk. Ez egyben a tűzvédelem széleskörű kiterjesztését jelenti.

A feladattervet, valamint az ebből adódó feladatokat az osztályparancsnok elvtárs értekezleten ismertette az osztálytörzs dolgozóival. Ennek alapján felelősöket jelöltünk ki, akik egy-egy területfelelős irányítása mellett dolgoznak.

A feladatok sikeres megvalósítása érdekében — a mintegy 25 megyei szerv mellett — a rendőr-körzetmegbízottakat is bevonjuk az ellenőrzés munkájába, s elláttuk őket a mezőgazdaság tűzvédelmével kapcsolatos írásos szempontokkal.

Az aratás megkezdéséig az állami gazdaságokat, gépállomásokat, tsz-eket felülvizsgáljuk, és határozattal, illetve kiegészítő jegyzőkönyvvel látjuk el.

Május első felében tartjuk meg a megyei tűzvédelmi bizottság első ülését. Fokozott gondot fordítunk a járási, illetve a községi tűzvédelmi bizottságok megalakítására és működésére is.

A megyei gépállomás igazgatóságával karöltve, már most intézkedtünk az erőgépek szikrafogóinak időbeni elkészítéséről, emellett a megyei gépállomás igazgatósága valamennyi gépállomás vezetőjének feladattervet adott ki a tűzrendészeti feladatok végrehajtására.

Közbejött akadályok miatt nem tudtuk megtartani a szocialista szektor vezetőinek megyei értekezletét, ezért meghatározott időben majd az alosztályparancsnokok tartják meg eze-

ket az értekezleteket, ahol természetesen az osztályparancsnokság is képviselteti magát.

Az eddigiek során a feladatokat meghatározott időre végrehajtottuk, s a jövőben is arra törekszünk, hogy az előtűnt feladatokat határidőre hajtsuk végre.

ZSOLDI ISTV
tű. fhdy.,
Szeged

A Tűzrendészeti Parancsnokság mezőgazdasági intézkedési terve átfogóan meghatározza a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására vonatkozó feladatokat. Eppen ezért ezekről feladatokról nem is beszélünk, ehelyett inkább néhány olyan adatot ismertetünk, amelyet — az általános feladatok mellett végre kell hajtaniuk, illetve részben már végrehajtottunk.

Legfontosabb feladatunk megyénk és ezen belül a járási tűzrendészeti helyzetének felmérése. Ezt a munkát május befejezzük. Erre azért van szükség, mert a feladattervben e nem látott feladatok ilyenkor kerülnek felszínre, s az aratás megkezdéséig ezen feladatok megoldására még elegendő idő rendelkezésünkre.

A szikrafogók eddig minden esztendőben eléggé vontatók készültek el, ezért az idén már januárban megtárgyaltuk illetékesekkel, hogy kezdjék meg az elmúlt két év megyei szonylatában bevált szikrafogók elkészítését. Így a szikraft beszerzésére, illetve pótlására elegendő idő — közel 6 hé — áll rendelkezésre.

Fokozzuk a propagandamunkát. A megyei sajtóban áprilisban foglalkoztunk az erdők tűzvédelmével. Az elkövetendő időben rendszeresen jelentetünk meg a mezőgazdasági tűzvédelmére vonatkozó tudatosító jellegű cikkeket, s ezzel témával a megyei rádióban is többször kívánunk foglalkozni. Rendelkezésünkre álló filmeket — a MOKÉP igazgatóság való megállapodásunk alapján — a megye keskenyfilm-moziban kísérőfilmként vetítik. Emellett — az időszűrés szemtartásával — folyamatosan dobolási szövegeket adunk ki a megyei tanács igazgatási osztályának.

A szocialista szektort — jelenlegi tűzrendészeti helyzete függetlenül — egy alkalommal vagy szükség szerint több alkalommal is ellenőrizzük, amíg a szükséges megelőző intézkedések végre nem hajtják.

A községi tanácselnökök II. negyedévi értekezletén mi I. fokú tűzrendészeti hatóság előadást tart a mezőgazdasági tűzrendészetről, különös tekintettel a behordás kérdésre, megyénkben leginkább ezen a téren fordul elő sok szalatalanság.

A mezőgazdaság tűzvédelmét biztosító rendeletek és ellenőrzési tapasztalataink alapján a rendőr-területfelelős társakat már az elmúlt évben „zsebkönyvvel” láttuk el. Az a rendőr elvtársakat, akik ilyen anyaggal nem rendelkeznek, pótlólag látjuk el „zsebkönyvvel”. A közeljövőben a járási tályok vezetőivel a rendőr elvtársaknak eligazító értekezletet tartunk, hogy szolgálatuk ellátása közben még nagyobb segítséget nyújthassanak a mezőgazdasági termények tűzvédelmi biztosításában.

TAKÁCS JÁNOS
tű. alhdgy
Győr

Tudósítóiink jelentéseiből — kivonatosan — csak a megye viszonylatában számoltunk be azokról az előkészítő munkákról, melyek a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítására irányulnak. Tűzoltóságunk munkájának előterében most a mezőgazdaság tűzvédelmének megszervezése áll. Lényeges, hogy a tűzrendészeti szerveink a Tűzrendészeti Parancsnokság intézkedési terve alapján úgy készítsék elő e fontos munkát, hogy a viszonyoknak megfelelően a legmesszebbmenőkig biztosítsák a tűzvédelem betakarítást.

A megyei és üzemi sajtó a tűzvédelemért

Kalapács
MÁVÁS MOZDONY ÉS GÉPVEZÉREK DOLGOZÓINAK LAPJA

Óvatosabban a benzinnel!

Az elmúlt napokban gyárunkban könnyen végzetessé válható benzintűz ütött ki. szállítási osztály két dolgozója, Hovavicz Lajos munkatárányító és Babos Ferenc traktorkezelő éjszaka a traktorhoz színt akartak tankolni. A Déli úton levő színtkamra kulcsát nem találták meg, ért a vasajtót alul feltörték. Babos a sílason bemászott a kamrába, hogy kézi-ivattyújával a vödörbe benzint engedjen. színt jelzőlámpáját közben a földre heezte. Lefejtés közben a földre is folyt az olaj, nagy felületéről párologott, s ennek következtében a zárt lámpa nyílt lángja behúzódo benzingőz által belobbant, s a ládón szétfolyt benzint meggyújtotta.

A benzinnel a hordóból való lefejtésénél két dolgozó súlyos gondatlanságot követett el. Tudniuk kellett volna, hogy a benzint, vagy bármiféle tűzveszélyes anyag közelében nyílt lángot használni, vagy dohányozni nem szabad.

Hogy a jövőben ilyen és hasonló eset ne fordulhasson elő, felhívjuk dolgozóink gyelmét: bármiféle tűzveszélyes anyag közelében nyílt lángot ne használjanak, és dohányozzanak! Tűz esetén a legközelebb rendelkezésre álló oltóeszközökkel zonnal lássanak hozzá a tűz elfojtásához, gyűdejük a legközelebbi telefon útján 175-ös számot tárcsázzák, vagy a felhívó "Tűzjelző" felirattal ellátott nyomógombos jelzőállomást vegyék igénybe.

Elvtársak! A megelőző tűzrendészeti előírások szigorú betartásával is a nép biztonságát védjük!

SOMORJAI ISTVAN
tűzrendészeti előadó

HIRLAP
MÁVÁS MOZDONY ÉS GÉPVEZÉREK DOLGOZÓINAK LAPJA

Védjük a tűztől érdeinket!

A tavalyi száraz fűvet még nem váltotta el az új, a cserjésekben még nem hullott el a tavalyi száraz levél, és ilyenkor egy gondatlanul eldobott égő gyufa vagy cigarettavég új telepítéseket tehet a tűz nartalékává.

A gondatlan emberek tüzeket okoznak a távoliak erdőinkben. Ilyen eset meggyújtott a Kóvács Károly sopronhorpácsi akos az erdőben pipára gyújtott és az égő nyufaszalát eldobta. A gyufától a száraz fű meggyulladt. Kóvács Károly igyekezett a tüzet eloltani, de az hírtelen terjedt a cedvező szélben. Ebből a meggondolatlan cselekedetből 10,4 hektár négyéves erdei fenyő- és hegyi juhar-csemete telepítés pusztult el. De történt olyan is, amikor az okozta a tüzet, akinek meg kellett volna akadályoznia az erdei tüzrakást: a Soproni Erdőgazdaság. A gazdaság ugyanis a fenyőcsemetés tisztításából származó száraz galy-

lyak és száraz fű eltűzésére adott utasítást. A dolgozók az utasításnak engedelmességek és a csemeték közé lerakott hulladékokat meggyújtották. Az eredmény négy hold fenyőcsemete részleges pusztulása.

Ha nemcsak azt tekintjük, hogy pillanatnyilag mennyi kár keletkezett, hanem a jövőbe nézünk, a kár megsokszorozódik. A leégett erdőrészek termése helyett külföldről kell majd faanyagot behoznunk. Ez népgazdaságunk részére súlyos károkat jelent. Minden erőnkkel azon kell lennünk, hogy az ilyen tüzeseteket megakadályozzuk. Ezért felhívjuk a megye lakosságát, hogy erdőben égő gyufát, cigarettát ne dobjon el, tüzet ne rakjon.

Az erdőgazdaságokra is hárul feladat, még pedig az, hogy az erdő tűzrendészeti az érvényben levő rendeletek értelmében biztosítsák és a szükséges figyelmeztető táblákat megfelelő helyeken helyezték el.

FARKAS JOZSEF
a tűzrendészeti osztályparancsnokság vezetője

NÉPÚJSÁG
MÁVÁS MOZDONY ÉS GÉPVEZÉREK DOLGOZÓINAK LAPJA

Ügyeljünk

a tűzrendészeti szabályok betartására

Könnyen gyúló anyagok közelében tüzet rakni tilos. Kályhák, fűtőtestek közelében egy méteres körzetben belül tüzelőanyagot elhelyezni tilos.

A kályhák füstcsöveit szétesés ellen rögzíteni kell. Meleg padozatú helyiségekben a kályha alá olyan vashüvellyel kell elhelyezni, mely megakadályozza, hogy a tűz, illetve parázs padlóra hulljon.

Tilos égő parazsat eloltása nélkül a szabadban kiönteni.

Benzinnel, könnyen gyúló folyadékkal tüzet gyújtani, illetve azt a tűz felélesztése céljából önteni tilos.

A lakásból húzamosabb időre való el-távozás esetén a kályhában, vagy tűzhelyben tüzet hagyni nem szabad, tehát azt ki kell oltani.

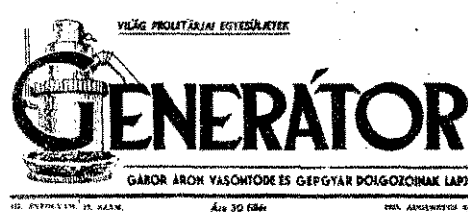
Gyufát vagy egyéb gyújtogató eszközt magukra hagyott gyermekek előtt hagyni tilos.

Január 25-én Heves községben Bakos István állami gazdasági dolgozó reggel nyugodtan elment dolgozni munkahelyére; mire este hazajött, a lakása kiégett.

Magára hagyott két kisgyermek meg-betűlt a gyufát, azzal játszani kezdett. Belső tűz keletkezett, s a két kisgyermek élete megmentése csak a közeli szomszédoknak és két rendőr elvtársnak volt köszönhető.

A példa is azt igazolja, hogy a tűzrendészeti szabályok betartása mindenekre nézve fontos és szükséges, mert a szabályok be nem tartásából komoly károk keletkezhetnek.

KOSTELE CZKY SÁNDOR
tű. fhőgy., tűzr. osztálypk. h.

GENERÁTOR
GÁBOR ÁRCH YASOMIODES ÉS GÉPVEZÉREK DOLGOZÓINAK LAPJA

Néhány szó a tűzrendészetről

Azt tapasztalom üzemiinkben, hogy még mindig akadnak olyan dolgozók — a gazdasági vezetők között is — akik nem tartják be a tűzrendészeti szabályokat.

Az öntöde melletti salaktároló területen például teljesen eltemették szeméttel és salakkal a tűzvédelmi berendezést. Hiába hívtam fel erre több ízben is Németh Elek elvtárs, meglezemen gyáregység-vezető figyelmét. Tűz esetén ebből nagy kár származhat.

Nem tartja be a szabályokat Herold Károly, az öntvényraktár vezetője sem. A raktárban ugyanis a közlekedési utakat még mindig eltorlaszolják.

A Kirov-üzemben a hűség-szerelésében is járhatatlanok a közlekedési utak, bár itt már tapasztalható némi javulás.

Vannak azonban társadalmi tűzoltóink között olyan elvtársak is, akik dícséretet érdemelnek; így például Greilinger Győző elvtárs és munkatársai, akik a tűzoltószer-tár előtti utat teljesen megtisztították a hótól.

Tóth József, Csányi József, Bogó Antal és Szentgyörgyi Ernő társadalmi tűzoltókat — jó munkájukért — az igazgató elvtárs pénzjutalomban részesítette.

NAGY PÉTER
tű. őrm., instruktör

VIHARSAROK
MÁVÁS MOZDONY ÉS GÉPVEZÉREK DOLGOZÓINAK LAPJA

Tűz a szentesi Petőfi-szálló padlásán

Vasárnap délelőtt a szerelések miatt nem volt villanyáram Szentesen. A Petőfi-szálló és étterem takarítóinak, mivel nem volt elegendő vizük, fel kellett menniük a padlásra a hidrofortartályhoz. A takarítóknak elkészített látványban volt részükhöz néhány szarufa, gerenda parázslott az egyik kémény mellett. Nyomban hozzákezdtek az oltáshoz és szóltak a tűzoltóságnak. A tűz elfojtása sikerült.

A vizsgálat megállapította, hogy a 65 évvel ezelőtt épült ház padlása fából készült és helytelenül a kéménybe építették be néhány összekötő gerendát. Évek során a habarcsréteg lekopott és a gerendavég már hetekkel ezelőtt tüzet fogott. Ha a lappangó tüzet a takarítók nem veszik észre, akkor néhány órán belül a tűz feléled és ha több levegőt kap, úgy az egész tűzszerkezet leég.

A helybeli Építő KSZ megvizsgálta a kárt, s megállapította, hogy 5000 forintért javíthatja ki. A Petőfi-szálló és étterem padlásán megnézik a többi kéményeket is, hogy hasonló eset ne fordulhasson elő.

Szemlére indul a tűzvédelmi bizottság

A rendkívül kemény és tartós tél után máról holnapra kitavaszkodott. Az egész országban — a termelészövetkezetekben, az állami gazdaságokban és a falvakban — teljes erővel megindult az élet, hogy — 1956. évi tervüknek megfelelően — a Központi Vezetőség határozata szerint „a falut és a várost egyaránt bőségesen elláthassuk minden fontos élelmiszerral”. A mezőgazdaság dolgozói most nem kimélik erejüket a több termésért, a magyar nép egyre gazdagabb jólétének emeléséért végzett munkában.

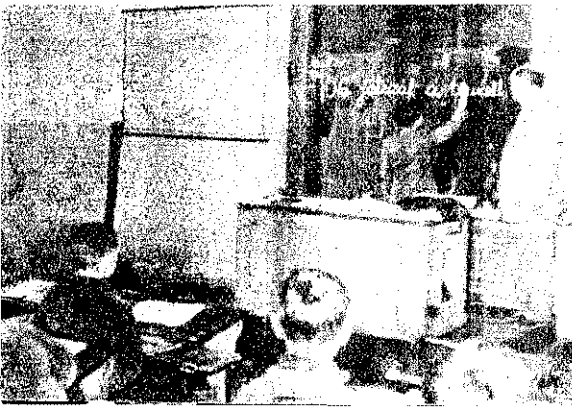
A feladatok megoldásába a tűzoltóság is bekapcsolódik. Kidolgozták a tűzvédelem legfontosabb terveit, meghatározták, mit kell tenni a mezőgazdaság területén a káresetek megelőzéséért, a készenlét és a készség megerősítéséért. A tapasztalatok azt mutatják, hogy munkakedvben eddig nincs hiba. A tűzoltóság dolgozói megértették a belügyminiszter elvtárs 12. számú parancsát, amely meghatározza „a mezőgazdaság biztosításának 1956. évi tervét”.

Az első intézkedések folytatásaképpen azonban már most az a fontos, hogy — a legjobb munkamódszereket megválasztva — a tűzrendészeti szervek irányítása, az útmutatás és a szükséges segítség mindennél a mezőgazdasági munka természetéhez igazodjon és minél közelebb kerüljön az élethez.

A mezőgazdaság tűzrendészetére vonatkozó szabályok

A szükséges igazgatási intézkedésekhez részletesen meghatározzák a tudnivalókat az idevonatkozó jogszabályok. A Miniszter-

Tűzrendészeti propaganda egy általános iskolában

IDŐSZERŰ SZAK

A mezőgazdasági tűzrendészet

tanács 43/1952. (V. 27.) MT számú rendeletében foglalt felhatalmazás alapján a mezőgazdasági termények tűztől való megővése tárgyában a belügyminiszter kiadta 9360—1/1952. V. BM számú utasítását. Ennek egyes rendelkezéseit a Minisztertanács Elnöke 1—120/1954. MTE számú utasításával kiegészítette és módosította. A belügyminiszter 367.800/1951. (VI. 12.) sz. rendeletével szabályozta az állami gazdaságok, gépállomások, termelészövetkezetek és termelészövetkezeti csoportok tűzrendészetét; legutóbb pedig a 23—112/1/1956. BM OTP sz. utasítás szabja meg a tűzoltóság 1956. évi feladatait.

A jogszabályok természetesen inkább általános rendelkezéseket tartalmaznak. A meghatározásoknak az életben való megvalósításához azonban az szükséges, hogy a tűzrendészet szervei a helyszínen elemezzék a soron lévő feladatokat és a helyi sajátosságok figyelembevételével találják meg azokat a módszereket, amelyekkel a legtöbb segítséget nyújthatják.

Tűzvédelmi bizottságok

A tűzvédelem megszervezésének legfontosabb előfeltétele, hogy a társhatóságokkal való szoros együttműködést, valamint a politikai és társadalmi szervek tényleges támogatását biztosítsuk. Ezt a célt szolgálja a tűzvédelmi bizottságok szervezete. Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság utasításában — általános irányelvként — meghatározza megyei, járási és községi vonatkozásban azokat a szerveket, amelyeknek a vezetőit feltétlenül be kell vonni a tűzvédelmi bizottságba. Ez az utasítás azonban nem merev szabály, hanem elsősorban útmutatás, amelynek értelmében a tűzvédelmi bizottság olyan személyekből tevődjön össze, akik helyzeti adottságaiknál és rátermettségüknel fogva a legtöbb segítséget nyújthatják a tűzvédelem szempontjából. Pl. egészen természetes, hogy a pártszervek, a rendőrhatóságok, a végrehajtó bizottság és egyéb központi államigazgatási szervek vezetői, tagjai legyenek a bizottságnak. Ezek az elvtársak ugyanis biztosítják azt az erkölcsi előfeltételt, amely az intézkedések foganatosításánál nélkülözhetetlen. Magától értetődik, hogy mellettük másokat is be kell vonni ebbe a nagy horderejű társadalmi munkába. Igen jó példával szolgáltak erre a határsávok járásai, ahol több helyen a katonai parancsnokokat is beválasztották a tűzvédelmi bizottságba. Ezzel új lendületet adtak a munkának és ugyanakkor új erőforrást teremtettek a szervezéshez, mert így igen sok segítséget kaptak a készenléti és

készültségi szolgálat ellátásához, a figyelemmel kísért szolgálathoz, s az esetleg előfordult kárel eseteknél a megfelelő erő biztosítására.

Hasonló jó megoldás, amikor a tanácsmánya felügyelő kerül a bizottságba és a tanács oktatási osztályának vezetője a tanulmányi felügyelő ugyanis állandóan a területen tartózkodik, ennél fogva sokkal több segítséget nyújthat az iskolai oktatásban vagy a gyermekek felügyeletének megszervezésében. Ilyen esetben tehát az a fontos, hogy vezető legyen a bevált személy, hanem az, hogy olyan legyen az osztású, aki helyzeténél fogva a leg hatósabban irányíthatja a nevelést.

Tudatosítás

A következő, rendkívül fontos feladat a dolgozók kioktatása azokra a tudnivalókat, amelyek a mezőgazdasági termények védelmével kapcsolatosak. Ezt a célt szolgálja a tűzrendészeti hatóságok által készített hirdetmények kifüggesztése. A megoldás a dolognak a legszorosabban hivatalos része. Hozzá tartozik azonban is, hogy a tűzrendészeti szervek a munkájuk sikeréhez találják meg azokat a hatóségeket is, amelyek a legeredményesebben kiegészítik a tudatosító munkát. Számítani kell ugyanis arra, hogy a hirdetményeket nem mindenki olvassa el figyelmesen, s éppen ezért meg kell találni a módját — módját — annak, hogy a hatóságok előírásairól mindenki tudomást szere

Természetesen előre nem határozható meg, milyen úton kelthetjük fel leginkább a dolgozók figyelmét. Lehet, hogy a sajtó vagy a tanácsházánál felszerelt gombemondó, esetleg a gyűléseken előadott tudatosítás biztosítja a legjobb eredményt. De az is előfordulhat, hogy a egyszerűbb módon, a falragaszok módjára a dobos útján hirdetjük a fontos tudnivalókat. A módszert mindenkor a tudatosítás felelősen kell megválasztania.

A tudatosításhoz tartozik az iskolákban a mekek kioktatása is. Ezen a téren többször az a hiba, hogy az oktatás szükséges beszédvázlatot a tűzrendészeti szakértők készítenek el a tanárok vagy a tanítók számára. Ez a gyakorlat helytelen, mert az oktatás hivatásos felelősei sokkal jobban értenek ehhez a munkához, és ezért fontos, hogy a beszédvázlatot ők állítsák össze. Lényeges azonban, hogy az oktatás anyagának összeállításánál a szervezőknek minden segítséget adni kell.

A tudatosítás igen lényeges része a tor-, illetőleg gépkezelők és ezek hely

KÉRDÉSEKRŐL

ek néhány gyakorlati kérdése

kioktatása. Köztudomású ugyanis, hogy a cséplés tűzrendészeti felelősei, munkájukon múlik a legtűzveszélyterület védelme. Ha a traktorkezelők szetesen betartják és betartatják a zés szabályait, akkor a tűzvédelem rvezését a legnagyobb részben síoldottuk meg. A traktorkezelők elánál és ellenőrzésének munkájába be a gépállomások vezetőit, akik minden segítséget meg kell kapnunk területen.

dejűleg foglalkoznunk kell a szerűők kioktatásával is. A tanácselnő-rendeletnek megfelelően kijelölik a rakodók helyét, azonban nem minsetben gondoskodnak arról, hogy a lás idejére kitakaríttassák és gaztaik ezeket a helyeket. Általában nahányosan, vagy csak jelképesen kéik elő az előírt tűzoltó eszközöket. ett hiba még az is, hogy a behordások helyen teljesen rendszertelenül és erűtlenül, egészen önkényesen folyik odás. Ennek a következménye azután, a cséplés kezdetén zsúfoltság és soklyan rendetlenség uralkodik a közös ön, amely mellett egy esetleg keletűz alkalmával teljesen lehetetlen az írolás. A mi feladatunk az, hogy a felelősöket alaposan kioktassuk tennira.

jó munka érdekében a felelős elvtár-ik a rakodás alkalmával úgyszólván dőan kint kell tartózkodniok a szerűs-en, hogy a torlódást, valamint a szalanságokat megelőzhessék. A felelőkioktatása azért is rendkívül fontos, tudniok kell, milyen felszerelések ségesek a rakodóba, melyek a tűztá-igok és mi az a végső lehetőség, amely ó termés alkalmával megengedhető.

Ellenőrzés

mezőgazdasági tűzrendészet sikerének ponti része a szakszerű ellenőrzés. Az őrzés kiterjed a tűzoltófelszerelések szközök előkészítésére és karbantartá-, továbbá a behordási engedélyekre, gyelb- és készütségi szolgálat ellátá-, az aratásra, a behordásra, a ésre és a begyűjtésre. Egyszóval a őgazdasági munka minden szakaszán ndőan figyelemmel kell kísénni azokat írűlményeket, amelyeknek döntő kihal-ik van a tűzkezelés megelőzésére, ésenlétre és a készütségre. Ez az el-írzés hivatott arra, hogy konkrét útba-íltó és szervező munkával a helyszínen íteremtssük a tűzvédelem minden előfel-ét.

Az ellenőrzés ne csak abból álljon, hogy kint tartózkodjunk a helyszínen, hanem ezt az időt megfelelően hasznosítanunk is kell. Nem az a fontos, hogy az ellenőrző-naplónkban minél több hely szerepeljen, s hogy egy-egy délután 5—6 utcát, vagy községeit végigrohanjunk. Ennek ugyanis az a következménye, hogy egy-egy helyen csak néhány percet tölthetünk, 3—4 kérdést intézhetünk az érdekeltekhez. („Mi újság?“, „Nem történt semmi?“, „Nincs szükségük az elvtársaknak valami segítségre?“), azután máris tovább megyünk, mert a beütemezés szerint még máshova is el akarunk jutni. Ez a formális munka semmiesetre sem meríti ki a szocialista igazgatás igazi tartalmát és nem ad semmi segítséget. Senki sem kényszerít és kötelez bennünket arra, hogy minden héten minden községben vagy minden utcában végigrohanjunk. Az ilyen munkamódszer teljesen helytelen. A szakszerű eljárás az, ha helyi ismereteink alapján elsősorban fontossági sorrendet állapítunk meg és azokat a helyeket vesszük előre, ahol jobban rá vannak utalva a segítségre.

Ez a módszer természetesen nem jelentheti, hogy a jobb körülmények között levő helyeket teljesen kihagyjuk a munkatervből. Ide is el kell menni és ellenőrizni kell, hogy az előírásokat végrehajtották-e és amennyiben ez nem történt meg, akkor az érdekeltek, valamint az illetékes hatóságok útján gondoskodni kell az előírások foganatosításáról.

Az ellenőrzést a tűzrendészeti hatóságok vezetői nem végezhetik egyedül. Az elmúlt évekhez hasonlóan vonják be a munkába az arra alkalmas beosztottakat. Lényeges, hogy a helyismeret alapján személy szerint kijelöljék mindenkinek a területét. A beosztásnál és a kijelölésnél az a fontos, hogy a nehezebb helyeket a gyakorlottabbaknak juttassuk, s a kevés tapasztalattal rendelkezőket küldjük oda, ahol talán minden előfeltétele megvan a lehetőségeknek és kizárólag azt kell ellenőrizni, hogy a megelőző tűzrendészet szabályait érvényesítették-e. Tervszerűség szükséges a beosztáshoz, mert aki még soha sem foglalkozott az ellenőrzéssel, az a legjobb szándék mellett sem találhatja meg a nehézségeknél a megfelelő megoldásokat. A kezdőket tehát a könnyebb helyekre juttassuk, de a munka megkezdésekor feltétlenül nyújtunk segítséget. Végül az is nagyon lényeges, hogy a szervezés és ellenőrzés munkájába bevont elvtársak járta-sak legyenek a szakmai ismeretekben, meglegyen a hozzáértésük. Az instruktó-

Helyesen megválasztott közös szerű

roknak és felelősöknek a rendeletben foglalt szabályokon felül ismerniök kell az irányításuk és felügyeletük alá tartozó terület nehézségeit és tűzrendészeti viszonyait, mert csak ezek birtokában végezhetnek eredményes munkát.

Az eligazítás soha ne legyen általános jellegű, hanem mindenkor a területre vonatkozzék. Az egységvezető parancsnok magyarázza meg, milyen megoldások szükségesek a község egyes részein. Ilyen szakszerű eligazítás mellett az instruktorok és a felelősök tudni fogják, mi a tennivalójuk adott esetben és hogyan kell megszervezniök változó körülmények között a tűzvédelmet. Ehhez az szükséges, hogy a tűzrendészeti szervek vezető és beosztott dolgozói mindent elkövessenek szakképzettségük és gyakorlati tudásuk fejlesztéséért, mert csak a legalaposabb felkészülés mellett adhatják meg minden esetben a hasznos útmutatást, a tanácsot és a megfelelő támogatást a mezőgazdaság számára. Ennek érdekében már a beérés előtt tanulmányozzák az adottságokat, az aratásig hársíták el a nehézségeket, nehogy a tűzoltóság el-késétt vagy helytelen intézkedése zavart vagy fennakadást okozzon.

Végül jegyezzük meg, hogy amennyiben a hatósági intézkedések végrehajtásánál mulasztást tapasztalunk, szükség szerint járjunk el az elkövetőkkel szemben a 32/1955. MT számú rendelet értelmében. Mindannyiunkra rendkívül nagy felelősség hárul a mezőgazdasági tűzrendészet megszervezésénél, éppen ezért használjunk ki minden lehetőséget és időt a jó munka érdekében.

Z. I.

Községi területfelelős — területi munkán

LEVELEZŐNK írják

PÉLDAMUTATÓ KEZDEMÉNYEZÉS

A fehérgyarmati járási tűzrendészeti kirendeltség párttagjai és tagjelöltjei kezdeményezésére a kirendeltség beosztottai május 1. tiszteletére az alábbi felajánlást tették:

A Központi Vezetőségnek a második öt-éves tervről kiadott irányelveit tanulmányozzunk és szempontjait ellenőrzésünk alkalmával tudatosítjuk.

Járásunk területén a községi tűzoltóságok meghibásodott fecskendőit május 30-ig kijavítjuk és egész éven át biztosítjuk a fecskendők ütközésségét.

Májusban három, júniusban öt, júliusban hat, augusztusban pedig hét szabadnapon végzünk ellenőrzést a járás területén. A tűzfigyelő és készütségi szolgálat beállítása után havonként két éjszakai ellenőrzést is tartunk.

A járás valamennyi községi tűzoltóságának egy-egy szerelőcsapatát beszervezük a járási versenyre. Emellett a járási versenyre legalább tíz úttörőcsapatot is beneveztetünk.

A nyári tűzvédelem idején széleskörű megelőző tűzvédelmi propagandamunkát fejtünk ki a községekben és a szocialista szektorban.

A kirendeltség vezetőjének segítségét adunk a soron levő feladatok végzésében, az objektumok ellenőrzésében és a mezőgazdasági tűzvédelem biztosításának meg-

szervezésében — a kirendeltség vezetője által meghatározott községekben.

Ellenőrzésünk alkalmával minden elvtárs 100 lakóházat és gazdasági udvart vizsgál felül és a községi területfelelősöknek gyakorlati segítséget ad munkájukhoz.

Laktanyánk belső rendjét állandóan biztosítjuk.

A MÖHOSZ helyi szervezeteinek mindannyian tagjai leszünk és kollektíven részt veszünk az MHK-próbák letételében.

Kondor Bertalan t. őrm.
Fehérgyarmat

Reméljük, hogy ez az egészséges kezdeményezés az ország valamennyi egységén követésre talál. A pártszervezeteknek és az egységeken szolgálatot teljesítő kommunistáknak arra kell törekedniük, hogy — a fehérgyarmati elvtársakhoz hasonlóan — az egész kollektíva bekapcsolódjon második öt éves tervünk megvalósításának elősegítésébe, s az előttünk álló nagy feladat, a mezőgazdaság tűzvédelmének biztosításába.

KÉT KIVALÓ TŰZOLTÓTESTÜLET

Községi tűzoltóságaink életében jelentős esemény a továbbképzés összefoglalóinak megtartása. Az összefoglalók eredménye híven tükrözi a községi tűzoltók képzettségét és hivatásszeretét.

Járásunkban az eddig megtartott összefoglalókon Vértestolna és Vértassomló bizonyult a legjobbnak. Nem kis érdeme van ebben a testületek parancsnokainak,

akik a parancsnoki továbbképzésben esetben részt vettek. S amilyen parancsnok, olyan a tagság is. Az év máján tartott rendszeres továbbképzés minden esetben a tagság legalább 70 százaléka megjelent.

Községi elvtársaink az összefoglalókat igen jó felkészülésről tettek tanulságot. A teljes létszám mellett mindkét községben négy fő vezetői tag is megjelent. Az összefoglalón, bizonyosságul annak a vezetőség törődik a tűzoltósággal, aki a legelőször a továbbképzésről, deklarációjában megígéri.

A jó idő beálltával eddig is, de az összefoglaló után még nagyobb erővel kezdtek a gyorsasági versenyekre, melyek pl. Vértessomló tűzoltósága egy férfipot kocsifecskendővel és 400-as kismotorral, Vértestolna pedig két kocsifecskendővel, egy női és úttörőcsapatot indított kocsifecskendővel indít.

Tihanyi Péter t. őrm.
Tata

TOVÁBB A MEGKEZDETT ÚTON

A kunbajai községi tűzoltóság eddig munkát végzett, de a testülettel való szervezés után még jobban megerősödött. Az elmúlt évben két férfi-, egy női és egy úttörő csapattal vettek részt a megyei versenyen. A járási versenyen a megyei versenyen pedig második helyezést értek el.

A napokban megtartott összefoglalókon ahol a tagság igen jó eredménnyel vett részt, megjelent minden vezetőségi tag. S hogy a továbbképzésen tanult elméleti anyagot jól hasznosítják a gyakorlatban, azt mi sem bizonyítja jobban, mint a június 17-én történt lakóházi tűzszakszerű eloltása. Az oltási munkát derekasan kivették részüket az úttörők akik az iskolából tanítás ideje alatt a tűz színhelyére, hogy az munkában részt vehessenek.

Marusa József t. alhdg.
Bácsalmás

KÖSZÖNET A GYORS SEGÍTSÉG

Múlt év tavaszán a 400 l/p-es kismotor fecskendőnk meghibásodott, üzemképtelenné vált. A községi tanács azonnali szállíttatta a motort a jászberényi gyesipari KTSZ-hez azzal a kéréssel, hogy sürgősen, lehetőleg még az aratási javítások meg a kismotort, mert ebből az időszakban a motor nélkülözhetetlen.

Teltek, múltak a hónapok, s a kismotor helyett a KTSZ-től egy új kismotort, 1956 áprilisig csak ígéretet kaptunk. Ekkor jelentettük az esetet a tályparancsnokságnak, és a megyei oltó javítóbrigád április 4-i felajánlása miatt elhozta a Vegyipari KTSZ kismotort, és amit a KTSZ egy évvel ezelőtt, ők helyben, szakszerű munkával rövid idő alatt elvégeztek.

Ezúton is köszönjük a gyors segítséget üzemképes kismotorfecskendőnk most már nyugodtban nézünk a gazdasági termények tűzvédelmének biztosítása elé.

Katona Pál t. pk.
Jászfelsőszentgyörgy

ÉRTEKES FELAJÁNlás

Alosztályunk kollektívája április 1-én értékes munkafelajánlást tett, mely táridőre teljesített is. Most május 1-től kezdve újabb értékes felajánlások

Szerkesztői üzenetek

Tóth Károly t. őrm., Kazincbarcika. Értékes hírnagyát jövő havi számunkban közöljük. Kérjük, hogy levelet a jövőben úgy adja postára, hogy azt legkésőbb 20-ig megkapjuk.

Bartha János t. őrm., Encs. Az alosztály munkájáról írt részletes leveleink csak egy részét használtuk fel, mert az áprilisi felajánlásokról és az ezt megelőző — márciusban tartott — értekezletről lapunk májusi számában már nem számolhatunk be. Kérjük, hogy tartsa szem előtt az időszűrség kérdését és egy-egy eseményről azonnali értesítse szerkesztőségünket.

Varga Károly t. tiz., Nyírbogdány. Örülünk, hogy hosszabb halgatás után levelet írt ismét felkeresett bennünket. A továbbképzési vizsgákra való felkészülésről lapunk májusi számában számolunk.

Katona Pál közs. t. szds., Jászfelsőszentgyörgy. Örömmel vettük levelet, mely lapunkban közlünk is. Kérjük, hogy máskor is írjon a testület életéről és munkájáról.

Lakos György t. alhdg., Dombóvár. Múcsi község tűzoltóságáról szóló levelet nem kaptuk meg, ezért kérjük, hogy írja meg még egyszer. A zenekarra vonatkozó kérdésével forduljon az Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztályához: Budapest, VI., Bajcsy-Zsilinszky út 7.

Tóth József t. őrm., Gyöngyös. A visznaki és vécsi tűzoltótestületek kultúrunkájáról szóló levelet közöljük. Re-

méljük, hogy a jövőben is tájékoztatja szerkesztőségünket a területén előforduló eseményekről.

Kisfúrjesi Antal t. hdgy., Lovászti. Fehér Lajos t. őrm. továbbított cikkét közöljük. Felhívjuk figyelmét, hogy az elvtársak közvetlenül is írhatnak szerkesztőségünknek, s nem szükséges a levelek továbbításával fáradoznia. Szeretnénk, ha a közeljövőben — mint régi levelezőnk — hadnagy elvtárs is írna levelet, melyben beszámol az alosztályi életéről.

Pillő György t. őrm., Sztálinváros. Az elvtársak sportéletéről lapunkban hírt adunk. Kérjük, hogy a különböző sportágakban való szereplésükről és eredményeikről — legkésőbb minden hó 20-ig — folyamatosan értesítse szerkesztőségünket.

Helvédy János közs. t. hdgy., Kecel. Az áprilisban tartott jubileumról szóló levelet közöljük. Reméljük, a jövőben gyakrabban tájékoztat bennünket a testület terveiről, munkájáról.

Kiss Gyula t. őrm., Ozd. Értékes cikket közöljük. Helyes volt, hogy cikkével fényképeket is küldött, mert így azonnal felhasználhatjuk. Reméljük, hogy továbbra is szoros kapcsolatot tart szerkesztőségünkkel.

Bereczky Gyula t. őrm., Karcag. Kondor Bertalan t. őrm., Fehérgyarmat, Marusa József t. alhdg., Bácsalmás. Beküldött levelüket közöljük, várjuk további írásait!

Fodor István tűzrendészeti előadó, Budapest. A levelemben említett tüzessel nem foglalkozunk, azonban lapunkban „Tüzesetek — tanulságok” c. alatt más, ugyancsak tanulságos tüzéseket közlünk.

Osztie István t. hdgy., Szekszárd. Beküldött cikke már nem aktuális. Ezzel a témával lapunk áprilisi számában foglalkoztunk.

Tihanyi Péter t. őrm., Tata. A Községi Tűzoltótestületek munkájáról szóló értékes cikket felhasználjuk. Előző levelemben feltett kérdésére levelemben válaszolunk.

Sulcz Márton ú. t. hdgy., Győr, Szabó János közs. t. szds., Jászárokszallas, Kovács Sándor pk., Hatvan, Marton József pk., Zalaszántó, Sági Géza t. őrm., Jászberény, Kállai Endre t. szkv., Tata I. Kérdésekre az OTF illetékes osztályaitól kapott felvilágosítás után levelemben válaszolunk.

Szabó Ferenc t. hdgy., Szolnok. A jánoshidai önkéntes tűzoltóságról írt cikkét közöljük, de nem közzétük, mert ezzel a témával már áprilisi számunkban foglalkoztunk. Kérjük, hogy a jövőben gyakrabban számoljon be a megye területén történő eseményekről.

Szabó József t. szkv., Tiszafüred. Az alosztály munkájáról szóló leveleiről lapunkban hírt adunk. A levelehez csatolt fénykép technikailag nem megfelelő, ezért levelemben visszautasítjuk.

Eltársaink vállalták, hogy a összes községi tűzoltótestületeinek rendszeren — segítséget nyújtanak a mezőgazdasági tűzvédelemre való züléshez. Vállalták továbbá az ágazatok, gépállomások és tsz-ek kívüli felülvizsgálatát, a lakóházak észzeti ellenőrzését, a propaganda-kiszélesítését és a lakományban éges átépítési munkák elvégzését.

Bartha János
tű. őrm.
Encs

JS TANULÁS — JÓ EREDMÉNY

közélgő politikai és szakmai tovább-
s vizsgáira már megkezdtek a fel-
lést. Szabad időnkben csoportosan
unk, jegyzeteinket összeolvassuk,
egy-egy kérdést tisztábban lássunk.
engébbeket és a fiatal elvtársakat —
eddig is — közösen tanítjuk, hogy a
án jó eredményt érjenek el. A közös
ának nem is marad el az ered-
e, mert pl. Bartók László elvtársat,
alig háromhónapos tűzoltó, szakmai
lése és fegyelmzett magatartása
nemrégiben örvetzővé léptették elő.
kollektív munka azonban nemcsak a
lásban, hanem a munkában is meg-
ánul. Őrsünkön — annak ellenére,
üzemi őrs — két-két elvtárs vállalta
község patronálását, s munkájukat a
égi tűzoltóságok összefoglalóinak le-
léseivel már meg is kezdték.

Varga Károly
tű. tiz.
Nyírbogdány

AZ ŐRSÉGPARANCSNOKI FELADATRÓL

tűzoltóság előtt álló feladatok még
elvégzése érdekében bevezették az
g- és rajparancsnoki szolgálatot. Ez a
ztás szép feladatot jelent, és egyben
lóságot biztosít az őrség- és rajpa-
snokoknak.

ép feladat, mert az őrségparancsnok
és a hozzá beosztott elvtársak politi-
szakmai fejlődéséért és fegyelmzett
gálatellátásukért. Ezt a megfizelő
ikát csak úgy tudjuk ellátni és maga-
s szintre emelni, ha elsősorban mi,
gparancsnokok mutatunk jó példát
elmezt magatartásunkkal, valamint
épzésünk szakadatlan fokozásával.

osztályunkon az új szolgálat beállí-
óta mindkét szolgálati csoportnál ja-
is észlelhető a szolgálat ellátása és a
elem terén egyaránt. Jó a kollektív
lem és gyümölcsöző az elvtársi segít-
nyújtás.

politikai és szakmai oktatás mellett
általános műveltség emelése érdekében
ad időben számtan, földrajz, történe-
tanulásával és szépirodalmi könyvek
asásával foglalkozunk. Emellett —
el önálló kultúrcsoportunk nincsen —
k az elvtársak, akik az üzemi kultúr-
portban szerepelnek, színdarab és vers
ulásával is foglalkoznak.

élünk, hogy a pártszervezet és a pa-
csnok további irányításával és segít-
ével olyan szintre emeljük politikai és
kmai képzettségünket, hogy üzemi-
i a tüzkart a legminimálisabbra csök-
ítsük.

Fehér Lajos
tű. főrm.
Lovászi

KÖZSÉGI TŰZOLTÓSÁGAINK életéből

— TUDÓSÍTÓINKTÓL —

A Községi Önkéntes Tűzoltótestületek munkája Pest megyében

A Községi Önkéntes Tűz-
oltótestületek megalakít-
tása a legtöbb községi
tűzoltóság életében gyökeres
és mélyreható változást
eredményezett. Már maga
az a tény is, hogy önálló
testületi életet élhetnek, s
a testület életének irányít-
ását külön vezetőség intézi,
amelynek tagjai tudatában
vannak annak, hogy a községi
tűzoltóságoknak igen fontos
szerepe van a község életében,
szinte egy csapásra megváltoztatta
a testületek életét és munká-
ját.

Nézzük meg pl. a buda-
kalászi önkéntes tűzoltótes-
tület munkáját. A község-
ben évekig igen rosszul
működött a községi tűzoltó-
ság. Volt ugyan néhány lelkes
tagja, de eredmény alig mutatkozott,
mivel a helyi tanács jóformán sem-
miféle segítséget sem
adott. Már a testület megalakít-
tása is sok nehézségbe ütközött.
Annál örvedesebb, hogy a testület
munkája napról napra
eredményesebb. Első tény-

kedésük: elkészítették a 3
hónapos munkatervet, s ezt
hónapokra is felbontották.
Munkatervükben foglalkoz-
nak a vezetőségi ülések és
a közgyűlések anyagával,
s az elvégzendő munkával;
s az egyes feladatok elvégzé-
sére felelősöket jelölnek ki
és — nagyon helyesen —
beszámoltatják az elvtársak-
at végzett munkájukról.

Kenyeres tanácselnök elvtárs
máltán büszke arra, hogy ő a
testület elnöke. Hozzá kell
tennünk ehhez, hogy a legutóbbi
tűzesetnél az első között jelent
meg és alaposan kivette
részét az oltási munkából.
A tűzoltó elvtársak rendszeresen
megjelennek a gyakorlatokon
és a továbbképzési oktatásokon
és szorgalmasan készülnek a
járás versenyre, hogy —
amint mondják — vitathat-
atlanul elnyerhessék az
első helyezést.

Sajnos, nem egy olyan
község akad a megye területén,
ahol még az alakulási jegyzőkönyvet
sem küldték el a járási tanácshoz

jóváhagyás, illetve nyilván-
tartásba vétel végett. Több
községben nem biztosítanak
helyiséget a testületeknek,
mint pl. Tápiószentmártonban,
ahol még az őrszobát is „elvette”
a tanács, vagy Kókán, ahol
egy már régen üresen álló
épületet nem akarnak átengedni
a tűzoltóknak; hasonló a helyzet
Tápióbecskén. Annál meglepőbbek
és sajnálatosabbak ezek az esetek,
mert mindhárom községben
lelkes tűzoltó elvtársak vannak,
akik lassanként elveszítik türelmüket
és azzal a gondolattal foglalkoznak,
hogy amennyiben a tanács nem
változtatja meg eddigi rideg
álláspontját, akkor kiválnak
a testületből.

A tanulság az, hogy a helyi
tanácsok ne csak papíron szorgalmazzák
a testületek működését, hanem
ehhez biztosítsák is a megfelelő
helyiséget, hogy tűzoltó elvtársaink
a továbbképzésükhöz szükséges
előfeltételek birtokában dolgoz-
hassanak.

Közös munkával a község tűzvédelméért

Kerekelyháza község tűz-
oltótestületének megalakulásáról
már beszámoltam a közelmúltban.
Szükségesnek tartom azonban,
hogy jó példaként most újra
foglalkozzam a testület életében
eddig eltelet időszakokkal.

A parancsnok elvtárs tanácsulésen
ismertette a község tűzvédelmi helyzetét,
valamint az elkövetkező feladatok-
at. A VB-ülésen is beszámolt a
tűzrendészeti helyzetről és ismertette
a feladatokat. Kiemelte, hogy a
legaktívabb munkát Nagy elvtárs,
a testület titkára — aki egyébként
az állami gazdaság igazgatója — fejtí
ki.

A megalakulás óta már tartottak
vezetőségi ülést, amelyen az alosztály
által kijelölt munkatervi szempontok-
at a község saját viszonyaira
átdolgozva elfogadták és megkez-
dték abban foglalkozni végrehaj-

tását. A titkár elvtárs rendszeresen
ellenőrzi az elvtársak elméleti és
gyakorlati foglalkozásait, ahol
átlagosan mintegy 60 száze-
lékben jelennek meg az elvtársak,
s a hiányzókkal személyesen
elbeszélget. Érthető, ugyanis a
község önkéntes tűzoltóságának
98 százaléka az állami gazdaság
dolgozóiból tevődik össze.

A titkár elvtárs — nagyon helyesen — gondol arra is,
hogy a tűzrendészet terén
kiváló munkát végző elvtársakat
megjutalmazza. Magyar István
tű. őrm. elvtársat pl. a jó területfele-
lősi szolgálatért, valamint a
testületben kifejtett odaadó
munkájáért egy rend új szabály-
egyenruhával jutalmazta.

Magyar elvtárs mellett a többi
elvtárs is eredményes területfele-
lősi munkát véggez a község
területén. Munkájukról rendszeresen

beszámolnak, illetve jelentést
készítenek az észlelt hiányosságokról.
A jelentések egyelőre még gyakran
tartalmazzák a „Hiányosságot
nem tapasztaltam” és hasonló
észrevételeket, azonban az elvtársak
jó szándéka, valamint a folyamatosan
megtartott elméleti foglalkozás
biztosíték arra, hogy a területfelelősi
munka színvonala egyre
jobban javul.

Fokozott gondot fordítanak az
elvtársak a szerek, felszerelések
karbantartására és tisztántartására,
s komoly elhatározással készülnek
a továbbképzési vizsgára,
valamint a tűzoltóversenyekre.
Az őrszoba falán már nyolc oklevél
tanúsítja, hogy komoly verseny-
szellem él bennük. Reméljük,
hogy ez évben nemcsak az oklevelek száma
szaporodik, hanem a versenyek
során értékes nyerteményekkel is
gazdagodik a csapat.

TÜZESÉTEK-tanulmányok

A zalaegerszegi pakurató égése

A zalaegerszegi alosztálynak március 14. óra 22 perckor távbeszélőn jelenték, hogy az ÁFOR tulajdonát képező pakurató meggyulladt, és a helybeli tűzoltóság segítségét kér. A telefonügyeletésnél riasztott, s az alosztály két Csepel járműfecskendővel és két 800-as kistortfecskendővel a helyszínre vonult.

A pakurató 540 méter hosszú; egyik fele méter, a másik pedig 85 méter széles. Ágass mélysége 3 méter.

Nyugati és északi oldalát 180 cm magas betonkerítés határolja. Kívül, a kerítés mellett a tóval párhuzamosan vasúti sín és benne a Zalaegerszegről Bak község felé vezető műút húzódik.

Keleti része a tótól 4 méterre 3 gözmozony, 4 pakura-előmelegítő kocsi és 3 olajtály van. Ezek mögött — a tűz keletre — az első vasúti sínen 30 vagon rölcum, a másodikon pedig 7 vagon

A hatalmas kiterjedésű tűz a pakurató nyugati oldaláról nézve

zin és egy deszkával megrakott vagonok. Közvetlenül a sínek mellett délről a tó felé sekély vízi patak folyik.

A tó déli oldalát a műútról leágazó földhatárolja. Ezen az oldalon a tótól 20 méterre áll a transzformátorház, ettől délre pedig egy 500 m³-es derítő van, melyet víztárolóként is használnak.

A pakurátókat 150 cm-es földtöltés veszi körül, s keresztben három, egy méter szélességű földgát választja el. A déli oldal felé a földgátat azonban — a folyamatos kiterjedés biztosítása érdekében — átvágták, így a pakura a kitermelőhely felé átvihasson. Ez az átvágást gát okozta a több mint 200 m-es kiterjedését. A területen vízvezeték nincs, a legközelebbi tűzcsap (az A és B út kereszteződésénél) 250 méter távolságra van.

Az alosztály megérkezéséig a helybeli társadalmi tűzoltóság és a szomszédos ványolajfinomító Vállalat üzemi tűzoltósága habbal kísérte meg a tűz eloltását, de munkájuk a tűz kiterjedése miatt nem vezetett eredményre, mert a pakura 10 méter széles és 100 méter hosszú sárga lett.

A tűz gyors tovaterjedését nagymértékben elősegítette az erős északi szél, valamint a pakurával a tóba kerülő könnyű füst. A derítóból a kivált párlatokat szipp anyagot) ugyanis a pakurató délkeleti sarkába szivattyúzták. Mire az alosztály egységeinek vezetője elosztotta a szert és további segítséget kért, a tűz már 20 méter szélesen és 200 méter hosszú lett.

A zalaegerszegi I. szer az A—B út keresztezése melletti magasnyomású vízcsonkól szerelt két E sugarat a pakurakitermelő gátra, közvetlenül a tűz fészke.

A II. szer a B úton levő magasnyomású tűzcsapról két alapvezetéssel táplálta a patak jobb partján levő üzemi tűzoltóság 800-asát, illetve az alosztály gőzkazánok mögött (a sínárok között) elhelyezett 800-asát.

Az üzemi tűzoltóság egy E sugárral a tűz keletkezési helyét támadta, a másik E sugárral pedig a tűz haladási irányában támadta a tüzet.

Az alosztály első 800-asa ugyanezt a feladatot hajtotta végre két E sugárral.

A társadalmi tűzoltóság a víztárolóról szerelt egy M sugarat a tó déli oldalára, egy E sugarat ugyancsak a déli oldalra, a második E sugarat pedig a nyugati oldalra irányította.

A megfagyott pakurán elhelyezett deszka pallókról oltották a tüzet.

félig kemény állapotban levő pakurára deszkákat fektettek, s közvetlen közelről így támadták a tüzet. A hő hatására kavarogó szél támadt, ezért a tó nem égett részét a sugarak többszöri áthelyezésével kellett biztosítani a tüztől.

A tűz ilyen módon való támadása a sűpedő pakurában bátor helytállást követelt minden tűzoltótól. Különös figyelmet kellett fordítani a sugarak elhelyezésére, illetve hosszabbítására, hogy a tömlők be ne ragadjanak a felolvadt pakurába. Gondos munkával a deszkajárdákon közvetlen közelről szórt sugárral lépésről, lépésre szorították a tüzet a déli sarokba.

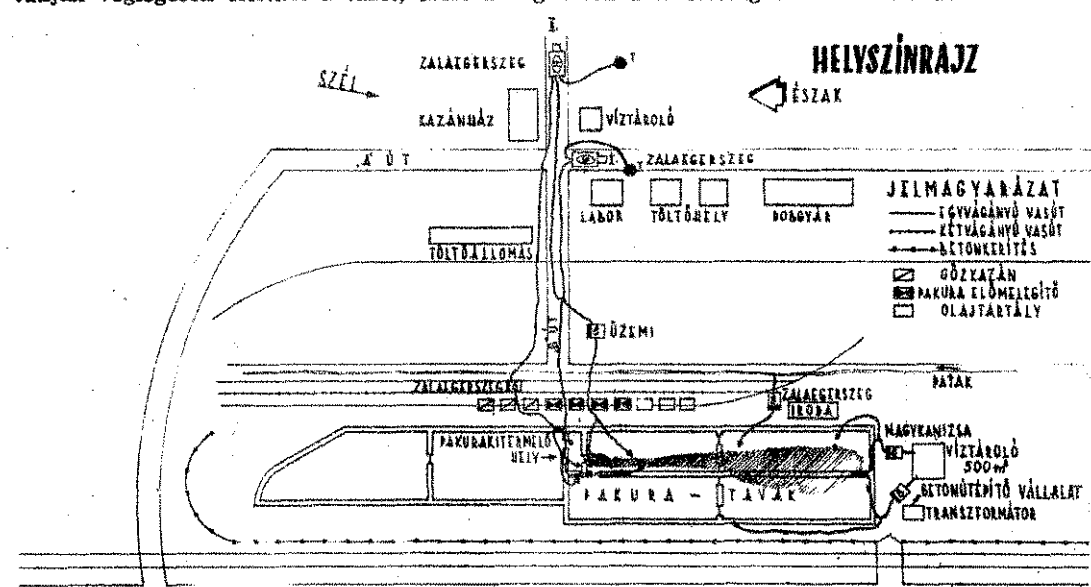
A tűzvizsgálat megállapította, hogy a tűz hegesztéstől keletkezett. A telepvezető utasítására a kitermelőhely nyugati részén — engedély nélkül — hegesztették a pakura csővezetékét, s a hő hatására a csőben levő gázok meggyulladtak, s így a csővezetékben keresztül került a tűz a tóba. A derítóból átszivattyúzott anyaggal ugyanis bizonyos mennyiségű fehértermék is került a tóba.

A tűz kezdeti oltásánál hátrányos volt, hogy az üzemi és társadalmi tűzoltóság először habbal avatkozott a tűz oltásába és az egységek csak az alosztály megérkezésekor támadták vízzel a már meglehetősen kiterjedt tüzet.

A nehézségek ellenére a jó irányítás, a szervezett munka és a bátor beavatkozás eredménnyel járt. A zalaegerszegi elvtársak az 5420 m² területen égett tüzet megfeszített munkával 2 óra 15 perc alatt eloltották. A tűzoltásban részvevő elvtársak — parancsnokok és beosztottak egyaránt — dicséretet érdemelnek szakszerű, gyors beavatkozásukért és bátor magatartásukért. De nem kevesebb az érdemük a telep dolgozóinak sem, akik a tüztől veszélyeztetett vagonokat távolabbra vontatták, hogy a további veszélyt megelőzzék és mindenütt — ahol a helyzet megkívánta — segítettek a tűzoltóságnak a tűz eloltásában.

A nagykanizsai alosztály — amely 15 óra 20 perckor érkezett meg — a víztárolóról két E sugárral ugyancsak a déli oldalon avatkozott be. A déli oldal véde azért vált szükségessé, hogy a transzformátorházat megvédjék az erős szél által a déli oldalra hajtott tüztől.

A habbal való oltás a tűz mérvének következtében a kb. 40—50 cm-re felforrósodó pakurára nem volt hatásos, mert a habanyag összeégett, s ezért az egységek vízzel támadták a tüzet. Az osztályparancsnok azonban — igen helyesen — megállapította, hogy a távolság miatt a tó partjáról nem tudják véglegesen eloltani a tüzet, ezért a

A magorlemez — mint tűzveszélyes építőanyag

Köztudomású, hogy Magyarországon a fa — különösen az építőfa — hiányzik. A magyar tudósok, kutatók és műszaki szakemberek éppen ezért elsőrendű feladatuknak tekintik a faanyag helyettesítését, más, megfelelő anyagokkal való pótlását. Ezen a téren kétféle irányzat alakult ki. Egyes kutatók új műanyagok kidolgozására dolgoznak, mások viszont a már meglévő, ismert tulajdonságú anyagok hulladékainak felhasználását igyekeznek lehetővé tenni. Mindkét irányzat számottevő eredményeket ért el. Az utóbbi csoportba tartoznak az úgynevezett faforgácslemezek, melyeket — a bennük levő ragasztó-kötőanyagtól függően — különböző elnevezéssel jelölnek (pl. „Herablit”, „Rekord”, „Magor” stb.).

Érdekes példát a „Herablit” elnevezésű hőszigetelő készítmény létrejötte. Ez a gyártmány Ausztriából származik, ahol Radentheimben egy magnéziumoxid-gyárban a gyártás folyamán a fongókemencékben áthaladó füst nagy mennyiségű magnéziumoxid (MgO) port vitt magával, mint használhatatlan mellékterméket, és a külső levegőt beszennyezve, egészségtelenné tette az egész környék levegőjét. Az osztrák hatóságok előírták, hogy a távozó MgO port a lakosság egészségvédelmének biztosítása érdekében fel kell fogni. Ily módon nagy mennyiségű szürke por halmozódott fel. Laboratóriumi kísérletek kimutatták, hogy ez az értéktelenné hitt hulladékanyag kiválóan alkalmas faforgácsnak sajtolás útján történő ragasztásához. A faforgács az ugyancsak azon a vidéken kitermelt fatörzsek négyzet-keresztmetszetűre való faragásából származott. Az első ilyen faforgácslemez-gyár két másik üzem hulladékának felhasználására

létesült. Az itt előállított lemezek mérete 200x50 cm, 2,5—3 cm vastagsággal. Térfogatsúlya 350—360 kg/m³, könnyű, porózus anyag, tehát igen jó hőszigetelő képességgel rendelkezik.

A Magyarországon előállított faforgácslemezek cement kötőanyaggal készülnek. Ilyenek a „Rekord” és a „Magor” néven forgalomba hozott lemezek, melyek szintén 200x50 cm-es lapmérettel és 2,5—3 cm vastagsággal készülnek. Készítenek 8, 10 és 12 cm vastagságban üreges lapokat is. Ezeknél a 2,5 cm vastag borítólapok közötti nagyméretű üregek találhatók. Hazai viszonylatban általában ezeket a cementtejjel sajtolt faforgácslemezeket alkalmazták széles körben, „Magor” lemez néven. Az építési gyakorlatban szívesen használják, mert olcsó, nagy méretekben szállítható, elég szilárd, s emellett kevés gyámlító szerkezetet igényel és beton, illetve vasbeton szerkezetek zsuzálására is sikeresen alkalmazható. Kívánt méretre fűrészelhető, szögezhető, jól feldolgozható építőanyag. E sokféle előnyös tulajdonsága mellett csupán néhány hátrányos tulajdonsága van, többek között az, hogy — ha átnedvesedik — a rostok megduzzadása következtében a vakolatot lereszti. Ilyenkor különböző rovarok fészkelik be magukat, melyek a lemezeket tönkreteszik.

Alkalmazási területe igen széleskörű. Legelterjedtebben épületeken a különböző szerkezeti elemek borítására használják, hőszigetelés céljából. Kisebbségi igényű, alárendeltbéli jelentőségű épületeken burkoló anyagként is alkalmazzák izlésessége miatt. Sok példa mutatja, hogy adott esetben komolyabb szerkezetek előállítására is használják (pl. válaszfal, mennyezet stb. építésére).

A magorlemez tűzveszélyességéről tűzben való viselkedéséről sokféle nézet terjedt el a köztudatban. Ezek közül a legveszedelmesebb az az állítás, mely szerint a magorlemez — tekintve, hogy kőanyag cement — nem tűzveszélyes. Eyszer s mindenkorra le kell szögezni, hogy ez a vélemény tévedésen alapszik. Igaz ugyan, hogy a cementtel való sajtolás következtében a magorlemez nem gyullad meg könnyen, nem ég hevesen, nagy lánggal, viszont számos példa bizonyítja, hogy ha tüzet fogott, akkor tartósan, nagy tőarással izzik és teljesen hamuvá válik.

Ez történt Budapesten a Kőbányai Forgárházban is, ahol 1954 októberében egy háromemeletes irodaépület tetőszerkezete teljesen leégett. Az irodaépület padlasterét vállalat növekedése miatt irodákká alakították át. Magorlemezekből alakították a középfolyosót és az irodahelyiségek falvakolt és festett kivitelben oly módon, hogy a tetőszerkezet szarufái és gerendázatát beborították magorlemezrel. Az alakítási munkálatok teljesen elkészülték már, és csak a központi fűtés próbája várt hátra. A próbafűtés alkalmával egy hely gőszivárgást észleltek. A csővezeték lefűtését hegesztéssel javították ki, miközben — az utólagos megállapítás szerint — a fűtőrács hullott az épület oromfala és a távolság kb. 30 cm távolságban emelt magorlemez fal közé. A javítási munkák befejezése után kb. 24 órával a fent leírt helyen fűszivárgást észleltek. A szivárgás hely megborították a falat és ekkor — miután más, hasonló esetben — a tűz teljességgel kitért és olyan gyorsan terjedt, hogy mire a tűzoltóság beavatkozott, már nem lehetett a tetőszerkezetet — és a létező magorlemez falakat — a teljes pusztulástól megmenteni. A beépített elpusztult a vakolat, valamint az építési költségeit figyelembe véve, több száz ezer forint kár érte népgazdaságunkat — e minden kétséget kizáróan megállapított gondatlanság következtében. Ez az eset bizonyítja a magorlemez tűzveszélyességét, melyet egyesek olyan könnyelműen lebecsülnek.

A különböző magorlemez-tűzek és az általuk okozott tetemes károk parancsoló kötelességünké teszik, hogy a jövőben között gondot fordítsunk azokra az építkezésekre, ahol magorlemez használják. Ez a kiváló építőanyag az építési gyakorlatban mind nagyobb teret hódít és ha gyelman kívül hagyjuk ezt a körülményt, s nem veszünk tudomást a technikum ezen a téren is megmutatózó fejlődéséről, még igen sok kellemtelen meglepetés ér bennünket a magorlemez égésével kapcsolatban.

Tekintettel arra, hogy a magorlemez égés közben az égő fától eltérő tulajdonságokat mutat, ezért oltási módszere is el kellene feleltetnünk. Köztudomású, hogy az égő faanyagok oltásánál nagy nyomású lövedék sugár lehet a legeredményesebb alkalmazni. A magorlemez tüzeknél ez a módszer nem látszik a legalkalmasabbnak, mivel itt inkább izzással parázsló égés állunk szemben. Leszögezhetjük, hogy ilyenkor igen jó oltási hatásfokot érhető el a kisebb vízmennyiséget igénylő szórólépcsős sugárral. Ez az oltási eljárás a legbiztosabbá teszi munkánkat, s ugyanakkor nem okoz vízkárt, s ezt a körülményt is kedvezően kell értékelnünk.

Ruppert Ferenc
tű. hdgy.

Tűz van!... Tűz van!...

Félrevert haragok vészjelző kongása riasztotta fel a községet. Pillanatok alatt mindenki az utcára töbült. Tűz van Kozármislyenben! — mondták többen. Néhány perc múlva két lovakocsis szágúditott végig az utcán: a községi tűzoltók.

A tűzoltást Nagypál János, kozármislyenyi tűzoltóparancsnok irányította. A könnyen égő szüpfedelez ház tetjét már ellepték a lángok. De a tűzoltók gyors munkája nyomán hamarosan elmúlt a veszély és a házat megmentették a teljes pusztulástól. Csak a szüpfé égött el, bent a házban, még a bútorok sem rongálódtak meg...

Mindaz két esztendővel ezelőtt történt, mert akkor volt utoljára tűz Kozármislyenben és akkor is a község önkéntes tűzoltói akadályozták meg a veszélyt. Kik ezek a tűzoltók? Józsa István, Balázs József, Sipil Ádám, Sívári János, Péter István és sorolhatnám mind a 24 önkéntes tűzoltó nevét, akik Nagypál János tűzoltóparancsnok vezetésével már évek óta becsületesen részt vesznek az önkéntes tűzoltótestület munkájában és védik községüket a tűzveszélytől. Rendszeresen sportolnak, gyakorlatoznak, szakmailag és elméletileg állandóan képezik magukat és minden pillanatban készek megvédeni Kozármislyent a pusztító lángoktól. Jó munkájukért becsülik és szeretik a tűzoltókat a község-

ben. Vasárnaponként nemcsak a gyerekek, hanem a felnőttek is szívesen nézik végig gyakorlatait. Amikor pedig az önkéntes tűzoltótestület tagjai versenyre indulnak, „lázban ég” és együtt izgul a versenyzőkkel az egész község. Nem hiába, mert pl. a múlt esztendőben is másodikok lettek a kozármislyenyiek a Baranya megyei tűzoltóversenyen.

A kozármislyenyi tűzoltók érdeme, hogy a községben a felzárkózás óta nem volt nagyobb tűz. Az önkéntes tűzoltótestület legfontosabb feladata a megelőző tűzvédelem — vallják az elvtársak —, éppen ezért körzetekre osztották fel egymás közt a községet. Mindenki felelős a maga területéért. A területfelelősök kéthetenként meglátogatják a körzetükben levő házakat, ellenőrzik, hogy van-e elegendő tűzoltóeszköz, alkalmas víz, mindezt a padlásokon gyűlékony anyag stb. Emellett Nagypál János tűzoltóparancsnok rendszeresen előadásokat tart a tűzvédelemről. Legutóbb például „Ne adjunk gyufát a gyerekek kezébe!” című előadásában rávilágított arra, hogy a legtöbb tűz okozója a gyerekek gondatlan játéka.

Hogy Kozármislyenben az önkéntes tűzoltótestület ilyen kiváló munkát végez, az nagy-méretűben a községi tanács végrehajtó bizottságának is köszönhető. Balázs József községi VB-elnök tagja a tűzoltótestületnek. A végrehajtó bi-

zottság és a testület közti kapcsolat a lehető legjobb. A VB kéthetenként rendszeresen ellenőrzi a tűzoltók munkáját, megpedig úgy, hogy a területfelelősök a körzetük tűzvédelmét, eredményeit és hiányosságait jelentik a parancsnoknak, Nagypál elvtárs pedig a végrehajtó bizottságnak számol be az egész község tűzvédelméről.

A tanács minden segítséget megad az önkéntes tűzoltótestületnek. Csak néhány példa: A napokban adták át az új tűzoltószertartót, melyet a község 47 000 forintért építtetett a testületnek. A nyári tűzbiztonság megszervezését és beosztását a VB-elnök és a tűzoltóparancsnok közösen készítik el.

A községi végrehajtó bizottság nemcsak az önkéntes testülettel, hanem a megyei osztály parancsnokságával és a járási alosztállyal is rendszeres kapcsolatot tart. Keszthelyi Róbert tűzoltóhadnagy a napokban hozta az örömhírt: gépkocsit kapnak a kozármislyenyi tűzoltók. Daranyi Ferenc tűzoltószerszermester is gyakorli vendég Kozármislyenben. Újabb eredmény a végrehajtó bizottság elnökének kérésére a megyei osztály kifizetési az új tűzoltószertartót.

Kozármislyenben az önkéntes tűzoltótestület tagjai örülnek a tapasztalatuk, hogy munkájukat szeretik, megbecsülik a községben és az egész megyében.

RÁCZALMASI GYÖRGY

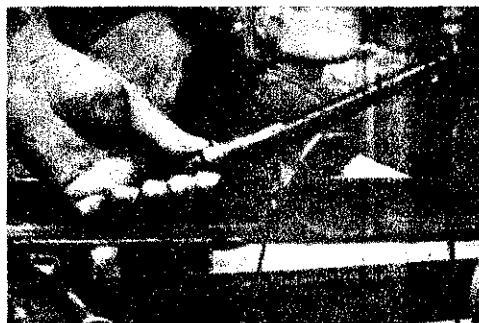
MŰSZAKI TANÁCSADÓ

A 400-as kismotorfecskeendő olajozása

400-as kismotorfecskeendő olajozása szivattyúrendszerű. Az olajszivattyú a motorteknőben van. Az olajszivattyú előtt szűrőszitát helyeznek el, ennek tisztításáról legtöbb esetben meg kell gondoskodni. A szita tisztáltsága pe az olajozás elégtelenségét idézi elő, sőt az zzás megszűnését is okozhatja. Ilyen hibák ágyoivadáshoz vezetnek. A 400-as kismotorfecskeendőknél az olajszűrő a motor szétszerelése ül igen könnyen kiszerezhető és tisztítható. motorteknő oldalán aduk egy hatszögfejú ar van, melyre rászerelhető az olajszűrőt: latszögfejú csavar kocsavarasákor a csalal egyútt a szűrő is kiemelhető. A 400-as motorfecskeendők meghajtó motorján elheert olajszűrő tisztítását minden olajsere árnával el kell végezni. A megfelelő kenés szszel a motor üzembiztonsága és élettartá csak így biztosítható. Az olajszűrőnél ta-talt másik hiba, hogy annak végét több egy-n levágták, mert így könnyebben lehet he-e visszarakni. Ez súlyos hiba, mert a szűrő nek levágásakor a szűrő nem ér el az olaj-atyúig, a emiatt az olaj szűrés nélkül jut a attyúba.

hoz viszonyítva, az olajcsere sűrűbben kell elvégezni. Ezt az teszi szükségessé, hogy kis-motorfecskeendőknel a kenőolaj hígulása, vagyis kenőképességének csökkenése gyorsabban kö-vetkezik be, mint más motoroknál. A kismotor-fecskeendőknel ezt az okozza, hogy beindításokor

A beindítási próbáknál a legtöbb motorkezelő rendszerint csak a beindítás után egy-két percig járatta a motort, és mielőtt még a motor üzembiztonságára felmelegednék, a motort leállítja. Ilyenkor a kellő felmelegedés hiányában nem indulhat meg a tökéletes olajozás. Ugyancsak a rövid ideig tartó indítási próbák következménye, hogy az indításokor szükséges benzintben dús keverék miatt a henger faláról a benzint lemossa az olajat. Ez nemcsak kopást okoz, hanem a motorteknőben elhelyezett olajba lecsapódó, leszivárgó benzint a kenőolajat felhígítja. Az ilyen hiba csökkentésére célszerű minden beindításnál addig járattatni a motort, amíg az az üzemi hőmérsékletre felmelegszik. Ekkor ugyanis nemcsak a leszivárgó benzint párolog el az emelkedő hőmérséklet hatására, ami az olajhígulást nagymértékben csökkenti, hanem a motor tökéletes kenése is megindul. Ez azért is előnyös, mert a hőmérséklet következtében megfelelő folyású olaj minden kenési helyre eljut, ott kenést végez és így megakadályozza a motor belső rozsdásodását.

A 400-as kismotorfecskeendő olajszűrője

és különösen hideg idő esetén történő indításokor benzindús keveréket kell használni. Tűzoltói viszonylatban az indítási próbát rendszeresen, készletnyi kismotorfecskeendőknel hetenként kétszer kell elvégezni, hogy a kismotorfecskeendők üzembiztonságáról meggyőződjünk.

Kendkívül fontos tehát, hogy a kismotorfecskeendőknel az olajcsere minden 12 órai üzem után elvégezzük. Emellett egy év után a motorolajat még akkor is ki kell cserélni, ha a motor nem volt 12 óra hosszat üzemben. Ez azért szükséges, mert egy esztendő alatt az olaj még a levegő hatására is vegyileg bomlik, savtartalma megnövekszik, és ilyen állapotban már nem alkalmas a motor kenésére.

olajteknoében levő olaj mennyiségét a be-nyílás kupakjára épített mérőpálca segit-vel minden üzemeltetés alkalmával elleni-ni kell. Ha az olaj szintje nem éri el a mé-licán lévő jelzést, akkor olajutántöltést kell ezni.

motorok élettartama szempontjából igen ntős feladat a motorolaj előírt időben tör-ű lecserélése. A kismotorfecskeendőknel erre ozott gondot kell fordítani és más motorok-

Üzemi híradó

Tűzjelző berendezés

tűzkárok csökkentése érdekében fontos a keletkezett tűzek gyors elé-ése és ezzel kapcsolatban a tőltség azonnali értesítése. Ennek élnak elérésére számos helyen inböző tűzjelző berendezéseket stítenek, amelyek az üzem, a ház stb. tűzoltó-órszobáján, a us fülkékben jelzik a tüzet; más t a tűzveszélyes és egyéb szem-ábol fontos létesítményeket köz-én tűzjelző telefonnal kötik ösz-á tűzoltósággal. Erre a célra az m, a színház stb. és a tűzoltó-özött külön, közvetlen telefon-álat, érpárat kell kiépíteni. Az n közvetlen tűzjelző telefonok stése meglehetősen sok pénz és -ágot igényel, s emellett a vona-át nem lehet jól kihasználni. t tűzjelzésen, a tűzoltósággal t beszerelésen kívül másra nem ználhatók. Eppen ezért a közvet-űzjelző telefonvonalak létesí-és fenntartása is meglehetősen ga.

gétést eredményez. A tűzoltóság te-efonnyelvetésének jelentékesésekor a tűzjelzést a telefonon elő szóval meg kell mondani. A telefonköz-ontban elhelyezett átváltó jelzőg-ól a találmányi bejelentés szerinti tűzjelző telefon „átváltós tűzjelző áramkör”-nek is nevezik.

Az átváltós tűzjelző áramkör rend-zerét — a találmányi bejelentés szerinti — össze lehet építeni a már meglévő bármilyen rendszerű önmű-ködő elektromos tűzjelző berende-zéssel is. Ebben az esetben a be-rendezés a tűzjelző központban tűz-jelezést eredményez, de emellett önmű-ködően, tehát minden emberi beavatkozás nélkül a már ismerte-tett közvetlen összeköttetést is lét-rehozza a tűzoltóság hírközpontjáv-ál. Az önműködő tűzjelző berende-zés központjában elhelyezett, a ta-lálmányi bejelentés szerinti beren-dezésben magnetofonos szerkezet is van. A tűzjelzés önműködő beindí-tásakor a magnetofon telefonon be-mondja a tűzoltóságnak a magne-tofonszalagra felvett szöveget, amely tartalmazza az üzem stb. ne-vét, címét — ahol a tűz van — és az esetleges szükséges adatokat. A magnetofonszalagon lévő szöveget a berendezés mindaddig mondja a te-telefonba, amíg a tűzoltóság hírköz-ponkjában a telefonközpont kizáró kulcsával a vonalat meg nem sza-kítják. A találmányi bejelentésnek ez a része tehát lehetővé teszi, hogy önműködő tűzjelző berendezéssel összekapcsolva, minden emberi be-avatkozás nélkül, önműködően, a magnetofonszalag szövegének távb-eszélón való hallásával a tűzoltóság tudomást szerezzen a keletkező tűz-ről. Mivel a találmányi bejelentés a riasztást (alarmírozást) magnetofon-szalaggal végzi, ezért a feltalálók az „alarmofon” nevet adták találmá-nyuknak.

A bejelentés szerinti berendezés lehetővé teszi azt is, hogy a magne-tofonszalag révén a tűzoltósághoz hanggal továbbított tűzjelzés mellett

önműködően távgéppíróval is jelez-zék a tüzet. Így a tűzoltóságon a távbeszélőn hanggal történő tűzjel-zés mellett a távgéppíró írásban is maradandóan rögzíti a tűzjelzést.

Az „alarmofon” tűzjelző berende-zésnél lehetőség van a berendezés működőképességének ellenőrzésére is. Az önműködő jelzés mellett kézi beavatkozással és élő hanggal is le-het a berendezést használni.

A berendezés az automata távb-eszélő központok mellett a CB-rend-zerű központoknál is alkalmazható. Az LB-rendszerű központoknál ugyancsak megvalósítható a beren-dezés, de ennél még egy külön ki-segítő szerkezetre is szükség van.

Az „alarmofon” kísérleti példánya és több nyomógombos tűzjelző már több mint egy éve üzemben van

Budapesten. A kísérleti idő alatt a berendezés a gyakorlatban igen jól bevált.

A Tűzrendészeti Parancsnokság az elkészített kísérleti példány mel-let megrendelte az „alarmofon” tűz-jelező berendezés sorozatgyártásának mintapéldányát is, melynek elkészí-tésére befejezés előtt áll. A Tűz-rendészeti Parancsnokság megtette a szükséges előkészületeket, hogy a berendezés majd minél szélesebb körben alkalmazásra kerüljön, s a gyors tűzjelzést és a tűzkárok csök-kenését előmozdítsa.

A találmányi bejelentés — Polgár Mihály tá. hdgy., Tóthfalusi Jó-zsef és Bajcsi György — eddig szem-élyenként ezer forint díjfelteget kaptak a Tűzrendészeti Parancsnok-ságtól. A bejelentésnek találmány-ként való elfogadása hamarosan várható, s akkor a feltalálók meg-kapják a törvényes feltalálói díjat. H. L.

Az „alarmofon” tűzjelző berendezés

A tűzoltókerek fejlődésének története

A tűzoltóságok a tűz megközelítésére már a római birodalomban is használtak létrákat. A létrák hosszát minden korban az épületek magasságához szabták. A legegyszerűbb létrátípust a községi tűzoltóságok sok helyen még ma is alkalmazzák. Nagyobb magasságra 14 m hosszú támrudakkal készítették a támasztólétrát. A támrudak vagy szilárdan összefüggtek a létrával, vagy pedig lekapcsolhatók voltak. Az ilyen hosszú létra előállítására nem volt könnyű feladat. Valószínűleg ez a körülmény vezetett az osztott, több darabból összerakható létrátípusok kialakításához. Ilyenek a még ma is használatos, úgynevezett angol és gráci dugólétrák. Érdekes, hogy az utóbbi támrudakkal is készült. A dugólétrák 2-4 darabból állnak és az egyes részek acéllemezről készültek, amelyek segítségével illeszthetők egymásba. Az 1800-as évek vége felé a gráci létrát különös előszeretettel ajánlották a községi tűzoltóságnak, mert egyes részeiben kis magasságra, összetéve viszont nagyobbra is (6-14 méter) használható és emellett kis helyen elfér. Mindkét létrátípus szabványosítva van.

Abból a célból, hogy emeletes épületeknél az ablakon át lehessen megközelíteni a tűz fészket, a horoglétra-féleségek egész sorát készítették. Ezek 3-4-7 méter hosszúak, s vashorguknál fogva akaszthatók be az ablakpárkányokba. Vannak egy- és kétkarúak, de ezek ismét egy és két horgukra tagozódnak. Az 1. ábrán különböző horoglétrákat láthatunk. Több külföldi tűzoltóságnál még ma is alkalmazzák a horoglétrákat, főleg gyakorlatoknál, mert a horoglétra-szereléssel nagyon fokozható a tűzoltók ügyesége, bátorsá-

ga és rugalmassága. A szovjet tűzoltók pl. hihetetlennek tetsző rövid idő alatt képesek felhatolni horoglétráikkal a legnagyobb épületekre is.

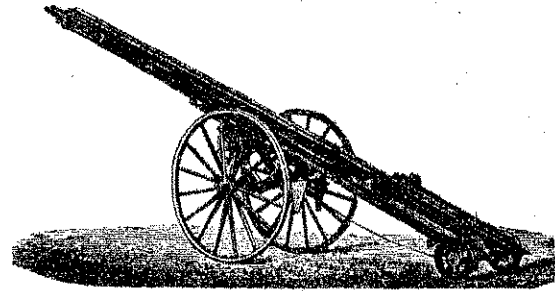
A párkánylétrát azzal a céllal készítették, hogy az utolsó emelet ablakából a tűzoltók fel tudjanak jutni a tetőre. A párkánylétra kéthorgú horoglétrából, a vastámokra fekvő hídból és a tetőre vezető tetőlétrából állt, melyet kötelekkel feszítettek az épülethez. Szerelése eléggé körülményes volt, ezért hamarosan felhagytak használatával.

A tetőlétrák tulajdonképpen kétkarú létrák voltak, azzal a különbséggel, hogy a fokokat felülről illesztették a támfákra. A tetőlétrák is igen sok változatban készültek. A gráci tetőlétrát pl. horgánál fogva akasztották a tetőgerincbe (2. ábra). Voltak olyan típusok is, amelyeket a tetőlecebe akasztottak be, míg egy másik típust dugólétrák módjára szereltek és a tetőlecebe akasztott tetőkampó segítségével rögzítették. Az úgynevezett szögésiétrák kb. 2 m hosszúak voltak és 4 hegyes vaskampójuk segítségével kapaszkodtak a tetőzatra. A tetőlétrákkal biztosították a tetőzet kívülről történő megmászását. A tűzoltóaktívika fejlődésével ezek a létrátípusok lassanként felcsigessé váltak.

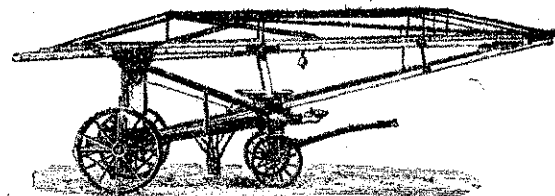
Az ismertetett létraféleségek tárgyalásakor nem feledkezhetünk meg a létrák tűzhöz szállítását szolgáló szerkocsikról sem. A szerkocsi kezdetben kétkerekű, kézzel vontatott, egyszerű targonca volt, később azonban már 4 kerekkel és lóvontatásra készítették (3. ábra).

A városok fejlődése és az egyre magasabb épületek építése szükség szerűen még magasabb létrák gyártását tette szükségessé. Így

alakultak ki a tolólétrák, melyeket 14 m magasságig kerekék nélkül (4. ábra); 18 méterig kétkerekű kocsiival, ezen a magasságon felül pedig négykerekű kocsiival készítettek. A 25 méternél magasabb épületekhez alkalmas, szállítható és lóvontatásra berendezett létrákra a

5. ábra

6. ábra

7. ábra

XIX. század utolsó évtizedeiben került sor. E létrák első példánya 1844-ben készült Londonban. Az első létra elkészítése után óriási fejlődés következett a tolólétrák készítésében. A főbb típusok a következők:

1. A nürnbergi létrát 1862 Fischer és Stahl konstruálta. szőr kettő, majd három részre szült (5. ábra).

2. Giessmann ácsmester t fel 1873-ban a róla elnevezett C mann létrát.

3. Az insbrucki létrát ugyan 1873-ban konstruálta Egidius P. tűzoltóparancsnok.

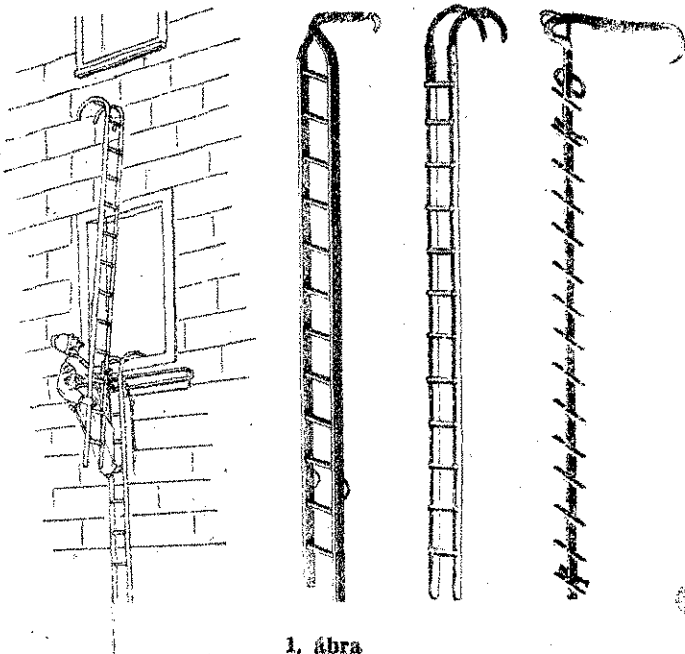
4. Láb négykerekű toló szerkesztett lóvontatásra, de 1 tett háromrészeset 16-20 méter négyrészeset 20-26 méteres m

sághoz. Mindegyik típus könnyen kezelhető és emellett bill is volt (6-7. ábrák).

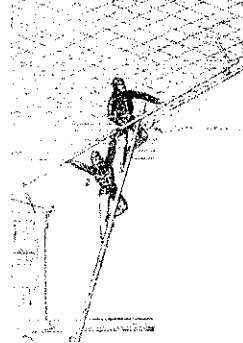
5. Az ulmi létrát az 1873. évi csi kiállításon mutatták be. A tulajdonképpeni feltalálója Magirus volt (1872-ben), tehát létrája az őse a mostani Magi féle forgólétrának (8. ábra).

Az ismertetett létraszerkezetek a két vagy több egymásra fektetett létrarész kitolása vagy kihú- segítségével állították a kívánt magasságra. Tekintettel arra, hogy egyes részek összetolása révén létrák aránylag rövidke voltak, az egyben a könnyen szállíthatóság is megoldódott. E létrák részek kitolását kötelek segítségével végzik. Újabban oldalhajlított szülékkel, rugózárakkal, lebecs-dörzskékekkel, önműködő esés- rakkal és feszítőszerkezetekkel ellátták a létrákat, s a támrud- létrákkal összefüggő egészet s- nak. Kezelésük természetesen gyakorlottságot és fokozott óv- ságot igényel, mivel sem ter- sem a megengedett határon tú- lítani nem szabad a szerkezet- A kihúzott létrák ide-oda tolog- is bizonytalanra teszi a haszná- t. Az ilyen típusú létrák szerel- nem egy esetben a sugárv- fletébe került a nem eléggé g- kezelés.

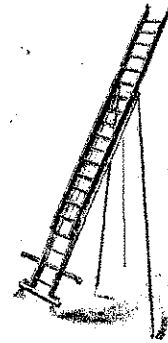
(Folytatjuk.)

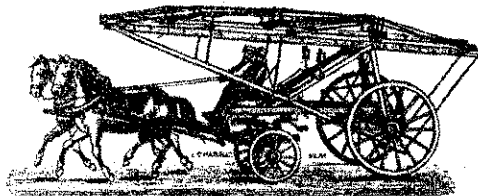
1. ábra

2. ábra

4. ábra

3. ábra

Miért kell az oxigénes légzőkészüléket használatba vételekor kiszellőztetni?

Az oxigénes légzőkészülék teljesen függetlenül viselőjét a külső levelel. Erthető tehát, hogy a környező levegő bármilyen nemű és töményszennyeződése, fertőzése esetén is teljes biztonságot nyújt. Az énes légzőkészülék biztonságos használatának előfeltétele azonban, hogy a készülék összeszerelése és karbantartása az előírások szerint történjen, s a légzőkészülék felvételekor és használatakor betartsák az előírásokat, elsősorban azt, hogy az ún. szellőztetést elvégezzék. Ennek módját több szakkönyv, továbbképzési tananyag és számos leírás, utasítás almutatja ugyan, mégis azt tapasztaljuk, hogy a légzőkészülék használatára vételekor sok túlzott elmulasztja a szellőztetést elvégezését. Eppen t szükségesnek tartjuk, hogy a szellőztetés mozzanatait rögzítsük és beszéljük, s megvilágítsuk, miért van szükség a szellőztetésre.

A légzőkészülék használatba vételekor a hátunkra vesszük, s a vállakkal és a derékszíjjal jól a testhez csatoljuk. A vállszíjak hosszát szabályozzuk, hogy a készülék a hát közepén kényelmesen feküdjék. A zárlat és a légzőtömlők összeszerelése után az álarcot a hordozzalag-nyakba akasztjuk. Ezután jobb kézzel hátranyúlva, az oxigénpat-zelepet kétszer balra körülforgatjuk, tehát nyitjuk, s az oxigénnyo-nt a fészmerőn ellenőrizzük.

A leírt műveletek elvégzése után, de az álarc végleges felvétele előtt kell végezni az ún. szellőztetést, amelyet sok elvtárs gyakran elmu-rt. Pedig a szellőztetés a légzőkészülék megbízható használatára érdeké-nt rendkívül fontos. Ennek megértésére elsősorban azt kell tudnunk, ty a levegőnek közel 80 százaléka nitrogén. A nitrogént az emberi rvezet nem tudja felhasználni, mert a szervezetünkben végbeméno-ú égés fenntartásához oxigén szükséges, ami a levegőnek kb. 20 zaléka. Tudnunk kell azt is, hogy a légzőkészülékhez használt oxigén -99 százalékban tiszta oxigén, 1-2 százalékban pedig nitrogén. Ez azt -nt, hogy az egyórás légzőkészülék 1 literes oxigénpalackjában tárolt atm. nyomású oxigénnél közel 3 liter nitrogénnel kell számolni. Azt meg kell jegyeznünk, hogy az oxigénes légzőkészülék légzőtömlőinek, szakjának és a készülék egyéb szerkezeti részének, csővezetékeinek ür-ralma közel 6 liter. Ennek egy részében még a használatbavétel előtt került külső levegő van, amely 80 százalékban nitrogént tartalmaz. gül le kell szőgeznünk azt is, hogy az emberi tüdőben még a legerő-ív kilégzés után is visszamarad kb. 1 liter levegő, amelyet „maradék egő”-nek neveznek, és nagyrészt ez is nitrogéntartalmú.

Láthatjuk, hogy az oxigénes légzőkészülék szellőztetés nélküli felvé-ekor hány liter nitrogéntartalmú levegő maradna a légzőkészülék zárt -szerében. Ezt a nitrogént azonban a szervezet nem tudja felhaszná-ni és a légzőkészülék lúgos szelencéje sem köti le. Mivel a nitrogén zárt körfolyamatból nem tud távozni, ezért bent marad a légzőkészülék t rendszerében, sőt ott állandóan lassan szaporodik. A palackból el-sznált oxigén arányában ugyanis az oxigénben levő nitrogénszennyező-: is belekerül a légzőkészülék zárt körfolyamatába.

A tüdő és a légzőkészülék szellőztetésének elmulasztása esetén bekö-kezzhet az az eset, hogy a légzőkészülék használatakor az emberi szre-nt tüdőjében és a légzőkészülék zárt körfolyamatában olyan mennyi-ű nitrogén marad vissza, hogy az oxigéntartalom 15 százalék alá lye. Ilyen esetben már légszűri nehézségek lépnek fel, ami az érverés orulásában és szédülésben nyilvánul meg. Ha az oxigéntartalom még rább csökken, akkor az agy kihagy, majd ájulás következik be; sőt százalék oxigéntartalom alá csökkenéskor a szervezet már nem képes -gát tovább fenntartani, és bekövetkezik a halál.

Az ismertetett veszély azonban csak akkor következhet be, ha a légző-szülék használatba vételekor a készülék használója nem szellőzteti ki fejét és a készüléket, vagyis a bent levő nitrogén tartalmú levegőt nem volítja el, nem lélegzik ki a szabadba. Eppen ezért a légzőkészülék -gépalkackjának kinyitása után, de az álarc felvétele előtt feltétlenül kell végezni a szellőztetést, vagyis a tüdőből a levegőt a szabadba tör-ő mély kilégzéssel el kell távolítani. Ezután az álarcot két tenyérral -rchoz szorítjuk és mélyet belélegzünk. Ezt követően az álarcot el-aszuk az arcról és a szabadba ismét mély kilégzést végzünk. Ezt a -veletet, vagyis az álarcból történő mély belélegzést és a szabadba való -ly kilégzést háromszor kell megismételni, és csak ezután vehetjük fel -giesen az álarcot.

A gázálarc felvétele után a pótdagoló gombot 1-2 mp-re megnyom-uk, hogy a készülék oxigénnel megteljen, majd azonnal ellenőrizzük a -zálarc tömítettségét. Ezt úgy végezzük, hogy a légzőtömlőket a gáz-arcnál a kettős tömlőcsomok alatt kézzel összeszorítjuk és szívást vég-ntek. Ha az álarc zárókerete tökéletesen felkieszik, tehát az arcon lé-ntesen zár, akkor az álarc felülete az arca szívódik és az álarckeret-ell nem szívárog be levegő.

Az oxigénes légzőkészülék használatára közben célszerű a percenkénti -gések számát 12-14-re lecsökkenteni és egyenletes, erőteljes, hosszú -lykilégzéseket venni. Ilyenkor ugyanis a készülékben egyenletes, -ndszeres lesz az oxigén körfolyamata és így nehéz munkát is bizton- -gosan végezhetünk.

A készülék használatára közben többször is meg kell nézni a fészme-nt. Amennyiben az oxigén nyomása 10 atm-ra csökkent le, a készüléket -m szabad tovább használni. Soha ne várjuk meg, hogy a hangos fi- -rlemzettető megszólaljon. Ne feledkezzünk meg arról, hogy a fertőzött -rületről való visszavonulást — a távolságtól függően — legkésőbb 20-30 -m. nyomásnál meg kell kezdeni. Ez az előírás azért rendkívül fontos, -ert a légzőkészülék zárt rendszerében nem szabad bekövetkezni a ká- -s és veszélyes nitrogéntartalom-emelkedésének.

Amennyiben pontosan betartjuk az ismertetett előírásokat és művele- -ket az oxigénes légzőkészülék használatba vételekor és használat köz- -ben, akkor a készülék bármilyen nemű és töménységű gázal, füsttel fer- -zött vagy oxigénben szegény légtérben is teljes biztonságot nyújt vise- -jének.

FEJTÖRŐ

VIZSZINTES SOROK:

1. AZ ÁLLAMI TŰZOLTÓSÁG EGÉSZ ALLOMÁNYA ELŐTT ISMERTETETT FONTOS UTASÍTÁS (folytatása: függőleges 22., 23., vízszintes 30., függőleges 33. és vízszintes 42. sor), 18. Kís. rés. 19. Amerikában honos növény, nálunk kertekben ültetik. 20. Mohamed által alapított vallás. 21. Életnád. 22. Pápirvágó, névelővel és vissza! 24. XU, de ez is vissza! 26. Alá. 28. Magánhangzótlán rész! 29. Záról, de magánhangzótlánul. 34. AII. 35. Házállat. 36. Levegő, idegen nyelven és az első betű ékezzettel duplázva! 37. Két szó vissza: szomjat oltani és csend legyen! (nem valami udvarias kifejezés) 38. Modellrész! 40. Névelővel: vaspályát. 45. Kizöldül eleje. 46. Két szó: járunk rajta és fogyaszt! 48. Szibériai folyó. 49. E közel írt középkori könyve (ék. hiány). 51. A Föld legnagyobb sivataga. 54. Van kereszt és vezeték is (ék. hiány). 55. Diákon, de az egyik magánhangzó-ról a másikra csúszott az ékezet! 56. ATZ. 58. Kevert tőge. 59. K és egy kérdőnévmás! 60. Kevert hálajta. 61. LNK. 62. Sír. 63. A legnagyobb karthágói hadvezér volt. 65. Kereszt-től. 66. KSHA. 68. Csodalámpájáról híres mesealak. 70. Volt bátorságod. 72. Megérkezik otthonába. 74. A Nübiai sivatag elején látható. 75. Norvég sarkutazó volt. 77. Nem keveset. 79. Futó kaland. 80. Cigarettavég. 82. Az épület tartóoszlopait. 84. Az évezet kezdete. 85. Lábrész. 87. Kérdőnévmás. 88. Van ideje. 89. Visszaszó! 92. Ut- vagy bányamunkás. 94. Tenger névelővel. 97. Nem ki. 98. Nekem vagy engem — franciául (fonetikus-san). 102. Figyelmét nem kerül el semmi (vissza). 104. Ide érkezik. 106. Magánhangzó, kiejtve. 107. Autó-lég-abroncs. 108. Névelővel: déligyű-mölcsre. 111. A legegyszerűbb gép. 112. AV.

FÜGGŐLEGES SOROK:

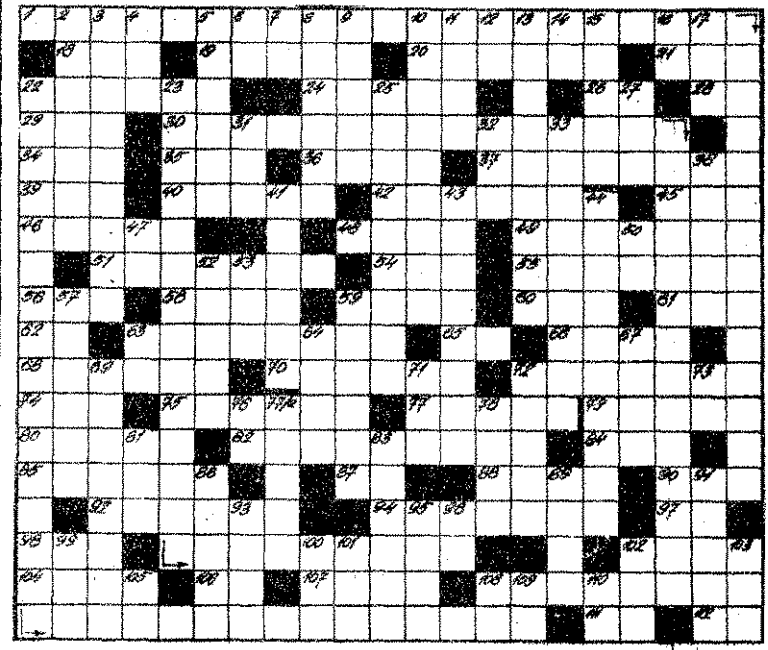
2. Francia mérnök, a repülés egyik úttörője. 3. Görög matemati-

kus volt. 4. Alkatrészi? 5. Nem épen megbízható. 6. A vízszintes 19. sor kezdete. 7. 1100. 8. Becézett leánynevet. 9. Névelővel: téli sport és közlekedési eszköz (vissza) és ék. hiány). 10. Eredményeinek, dicsőségének. 11. Erdélyi havasokban eredő folyó magyar neve. 12. Tíz, magánhangzótlánul. 13. Nincs meg. 14. Te-tejére. 15. Valakitől kapott kedves tárgy. 16. Azonos mássalhangzó, 17. Beépítetlen rész. 25. Aitatót, nyugtatót (fonetikus-san). 27. Van ilyen hal is. 31. NDI. 32. Kevert len? 36. Az USA alelnöke. 41. Fejtájás (vissza). 43. A krokodilusok családjába tartozó indiai állatfaj. 44. A légkör 100 km-en feletti része; igen erősen befolyásolja a rádióhullámokat. 47. DZ. 50. Te, Bécsben. 52. Női név. 53. Aón. 57. Névelővel: iskolát, diáknyelven (vissza). 59. Luxor melletti helység, régi templomáról híres. 63. Magánhangzótlán híd. 64. Marhahús angolul. 67. Erzékelő a hangot. 69. Házállata (névelővel). 71. Két kötőszó. 72. Országszó. 73. Csak a kapitalizmusban van! 76. Németh Ferenc. 77a. A népi zenekar tagja (vissza). 78. Harcoskőz. 81. KKO. 83. Két szó: női név és minőségellenőrző. 84. Tüzelőanyag. 89. Névmas, birtokos alakban (vissza). 91. Csirkés állat. 93. Baffia eleje. 95. Indogermán kösten. 96. Andor Gábor. 99. Az elején olyan! 100. Magánhangzótlán japán. 101. Antal-rész. 102. Olyan állat, mely visszafelé megy. 103. Kevert női név. 105. Gyilkol, 108. -tól, -től, latinul. 109. Azonos mássalhangzó. 110. Személyes névmás, vissza.

Megfejtési határidő: 1956. május 25. Megfejtésül be kell küldeni a vízszintes 1. sz. sort és folytatásait.

Az 1956. I. negyedévének helyes megfejtői: Szekeres István tő. őrv. Budapest; Szalai János tő. szkv. Kőszeg és Kovács István tő. tőrm. Veszprém, sorsolással egy-egy könyvjutalomban részesültek.

K. I.

Megalakult az Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztálya

A belügyminiszterhelyettes elvtárs 10. számú utasítása értelmében az Országos Tűzoltó Egyesület 1956. április 15-ével megszűnt. Ezzel egyidejűleg megszűntek az állami, üzemi és községi tűzoltóság tagjainak tagdíj fizetését is.

Az állami tűzoltóság tagjainak kulturális neveléséve a jövőben a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság foglalkozik. Az utasítás értelmében gondoskodni kell arról, hogy az üzemi tűzoltóság tagjai április 15-e után belépjenek az illetékes iparági szakszervezetekbe, és intézkedés történik arról is, hogy az üzemi tűzoltók segélyezését 1956. január 1-től visszamenőleg a szakszervezetek végezzék.

Az Önkéntes Tűzoltótestületek feletti közvetlen felügyeletet 1956. április 1-től az állami tűzoltóság járási (városi), illetékes megyei szervei gyakorolják.

A községi tűzoltótestületek feletti felügyelet ellátására 1956. április 15-i hatállyal az Országos Tűzrendészeti Parancsnokságon belül Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztálya felállítását rendeli el az utasítás.

Az új osztály a községi tűzoltótestületek munkája feletti felügyeletet gyakorol, számszerű nyilvántartást vezet a testületekről és előterjesztést készít azok jutalmazására és kitüntetésére, továbbá toborzás útján gondoskodik a községi tűzoltóság szervezetszerű létszámának biztosításáról és a területfelelősi szolgálat szervezéséről; megszervezi a különböző fokozatú tűzoltóversenyeket, megszervezi és ellenőrzi a testületek tagjainak szakmai továbbképzését; kidolgozza a testületek szervezési gazdasági és kulturális munkájának főbb irányelveit.

Az utasítás értelmében a Baleseti Segélyzöpnéztár továbbra is megmarad. A Segélyzöpnéztár által kezelt összegből 1956. április 1-től csak községi önkéntes tűzoltótestületi tag részesíthető ellátásban, illetve juttatásban. Ebben az évben az üzemi tűzoltók segélyezését még a Baleseti Segélyzöpnéztár látja el.

Az utasítás intézkedik arról is, hogy az Országos Tűzoltó Egyesület tulajdonát képező ingó vagyont, valamint az összes bevételt 1956. április 1-től a Községi Önkéntes Tűzoltótestületek támogatására kell fordítani.

Az 1001/1956. MT számú határozat megjelenése óta — sok más intézkedés mellett — ez az utasítás is a Községi Tűzoltótestületek tevékenységének fokozottabb támogatását célozza. Eredményes munkát kívánunk az új szerv dolgozóinak és reméljük, hogy fontos feladataikat terén hamarosan örvendetes kezdeményezésekről és sikerekről számolhatunk be.

HELYES KEZDEMÉNYEZÉSEK

Április 13-án Nép Mihály től. fndgy. előadást tartott a tisztakécskei Permetezőgyár 130 dolgozója részére. Az előadást filmvetítés követte, melynek során nemcsak tűzrendészeti, hanem közlekedéssel kapcsolatos filmeket is vetítettek. Az előadás előtt a községi orvos a balesetek megelőzésével és az elsősegélynyújtással kapcsolatos tudnivalókat ismertette.

A Bács-Kiskun megyei elvtársak a társhatóságokkal és más szervezetekkel karöltve a jövőben több rendezvényt terveznek.

A miskolci alosztályon szolgálatot teljesítő Bencze Ferenc től. örm. gépkocsivezető a 12-es számú mi-

niszteri parancs szellemében ékes felajánlást tett. Mint műsorbeosztást, vállalta, hogy Borsnádásd község, valamint a Bács és a Lemezygyár társadalmi iskolának hetenként háromnegyhetes kismotorfészkendő-kezelő tanfolyamot tart. A szemléltető rajzokat, alkatrészeket stb. — oktatás eredményessége elősegítésére — a helyi MŰOSZ-szerve bocsátja Bencze elvtárs rendelkezésére.

Örömmel üdvözljük e kezdeményezést és reméljük, hogy Bencze elvtárs példamutatása nyomon követhető számunkban több gépkocsivezető hasonló felajánlással számolhatunk be.

A szalkszentmártoni Községi Tűzoltótestület színjátszói

Kultúr hírek

A szalkszentmártoni Önkéntes Községi Tűzoltótestület április 13-án este 8 órai kezdettel műsoros estet rendezett az árvízkarosultak javára. A műsor keretében a kis együttes a „Katonadolog” c. szindarabot mutatta be. A darab Nép-nadabotunk egyik alakulatának életéből merítette témáját. A műsoros est, amelyet Kántor István tűzoltóparancsnok elvtárs rendezett, igen jelentős erkölcsi és anyagi sikerrel zárult.

A nyíregyházi alosztály kultúr-csoportja nemrégiben Sóstóhegyre látogatott el, ahol a Vörös Csillag tiszben nagy tetszéssel fogadott műsort adott elő.

A mezőcsáti alosztályparancsnokság kultúr-csoportja nemrégiben nagy sikerrel mutatkozott be Gelej, Hejőpán, Hejőszalonta és Nemesbikk községekben.

A karcagi alosztályparancsnokság dolgozói Fazekas től. elvtárs kezdeményezésére két hónappal ezelőtt kultúr-csoportot szerveztek. A csoport munkájában több elvtárs hozzátartozója is részt vesz. Dícséretet érdemel Monoki szkv. és felesége, Bereczky től. és felesége, továbbá Farkas től., Cinege és Vajó tiz. elvtárs.

A lelkes és áldozatos munka meghozta a gyümölcsöt. Az alosztály színjátszói április 14-én a karcagi kultúrotthonban nagy sikerrel adták elő Sásdi Sándor „Cseresznyevirág” c. színművét. Ezzel a szindarabjal egyébként a megyei kultúrversenyen is részt vesznek.

A monoki Községi Tűzoltótestület a közelmúltban műsoros estet rendezett melynek 1800 forintos lévelét ruházati célokra fordítják.

A békéscsabai alosztályra népszavazás esztendő óta minden héten el fogat Erdős Pál gimnáziumi tan. Az elvtársak egyre nagyobb felelősséggel hallgatják értékes tudományos előadásait. 1. dős Pál elvtárs lelkes munkájával már évek óta segíti békéscsabi elvtársaink kulturális fejlődését.

A vécsi Községi Tűzoltótestület színjátszó csoportját a helyi DIS szervezeti is segíti. Nagy sikerrel volt a „Fehér Anna” c. szindarab, melyet Kardos Rezső pedagógus rendezett. Az előadás megrendezéséért elsősorban Szalvány parancsnokot illeti a dícséret.

Lelkesen dolgozik a viszneki Községi Tűzoltótestület kultúrgárdája. A községi tűzoltóparancsnok Szó Máté DIS-vezetőségi taggal Csombók Józsefné pedagóguskaröltve mindent elkövet az előadások sikeréért. A kultúros legutóbb „A néz bakancsos és a huszár” c. népszínművet adták elő Viszneken és a hevesi járási közegységben. A bevételből tűzoltóegyenruhát vásároltak.

A dunaföldvári tanács 70 ezer forintot adományozott a Községi Tűzoltótestületnek. Az összeg jelentős részéből a testület fúvószenekara számára hangszereket vásárolnak.

A SZOT munkavédelmi kiállításának megelőző tűzrendészeti részlete

Munkavédelmi és tűzrendészeti kiállítás

Jól sikerült, állandó jellegű munkavédelmi kiállítást rendez a SZOT Budapesten, a Rózsa Ferenc utca és a Sztálin út sarkán levő helyiségében, ahol számos fényképen, rajzon és modellen mutatja be azokat az újításokat és intézkedéseket, melyek a dolgozók életét, testi épségét, valamint egészségét védik. A kiállítás keretében fényképek és rajzok szemléltetik a tűzoltóság munkáját, és — szinte kézzelfoghatóan — érzékelteik a megelőző tűzrendészet fontosságát.

Penyigén is így kellene ...

Vámosoroszi szocialista községben az önkéntes tűzoltóság tagjai, valamilyen természetvédelmi tagok, a természetvédelmi párttitkára a parancsnok. A községi tanács gondoskodása nyomán új szertárt kaptak, melyet felajánlásuk értelmében társadalmi munkával alakítottak át.

Penyige, Kistar, Körmör, Mánd és még jónéhány Szabolcs megyei községben a helyi tanácsok nem sokat törődnek az önkéntes tűzoltósággal. Penyige községben pl. sem a tanácselnök, sem a megválasztott vezetősek nem támogatja a tűzoltóparancsnokot abban, hogy a községben jól képzett és megfelelő létszámú önkéntes tűzoltóság működjen. Az elmúlt évben a tanács — érthetően okokból — leszedette a szertár tetőzáróját a cserepeket, úgyhogy a szertár jórformán összedőlt.

Ajánljuk, hogy az említett községek tanácsai az 1001/1956 MT határozat végrehajtásában vegyenek példát Vámosorosziról.

Értékes vállalás

A tisztifüredi járási alosztály beosztottai társadalmi munkában telefonszobát építettek a munkájukkal kb. 2000 forintot takarítottak meg. Az alosztály pártszervezetének vezetősége a három legjobb munkát végző elvtársat könyvtáralomban részesítette. Különösen Tüdös Kálmán tiz., Ferge József tiz., Ujvári Lajos szkv. és Kóta Sándor tiz. elvtárs dolgozott példamutatóan a vállalás teljesítésének érdekében.

Jelenet a karcagi alosztály színjátszóinak előadásából

Külföldi HIREK

A bécsi tűzsdé épületében április 13-án éjjel — eddig még kitiltetlen okokból — tűz keletkezett. Az osztrák fővárosban a há- úi utolsó napja óta nem for- t elő ehhez hasonló arányú eset. A tűz színhelyére kivót 200 főnyi tűzoltóság 24 órá- esztől küzdött a lángok ellen, mégsem tudta megakadályozni épület pusztulását. A kárt 100 ló schillingre becsülik.

A déltől Bozenben legett a do" vendéglő. A kárt mintegy millió lírára becsülik. A tűz etkezését a kéményből kirepült papírdarabok okozták. A mek meggyújtották az épület szai- borítását tetőzetét.

Egyiptomban, a Nilus deltájánál hatalmas tűzvész során több i porrágett. A hajléktalanok ma a háromezret is meghalad- A borzalmas szerencsétlenség retkezésében tizenkét ember ves- ze életét, ötvenen pedig súlyos si sebeket szenvedtek.

A finnországi Kotka városban gett az Etelae-Suomi c. újság mndája. Az egy millió finn rkat meghaladó kárt okozó tűz án a lap szerkesztőségének ik munkatársa is életét vesz- te.

Hollandiában — mint azt a Die arheid c. lap közli — az év 6 negyedében 2 800 000 holland int tűzkár volt. Ez az összeg knem egy millió forinttal ha- ja meg a tavalyi első évnegyed kérszességét.

Az észak amerikai Laureiben de napon át tartó hatalmas vész pusztított. A negyedmillió lár kárnál járó tűzvész a helyi i tűzoltóparancsnok 14 esztén- leánya okozta. A kisváros há- n „ármádóját" és 15 esztendő s- átnőjét biztatta fel a gyújtoga- ra.

A hollandiai Leenwardenben gondatlanul eldobott égő ci- cetta egy garázsban tüzet, majd óbanást okozott. A káreset kö- keztében többen súlyosan meg- esültek.

Közlemény

motorkerékpárral rendelkező oltók bizonyára örömmel érte- nek arról, hogy az Állami Biz- ító igen kedvezményes biztosí- t vezetett be. Évi 50 forint díj anében a motorkerékpár veret- 000 000 forintig van biztosítva. ha motor használata során baleset . A biztosító emellett megértíti kárt is, ha a motoros mások esetét idezi elő, vagy vagony- gyait megrongálja és ezért fe- sséggel tartozik. Ez a biztosí- bármilyen hengerűrtartalmú, alkocsi nélküli motorkerékpárra ényes. Egyébként az oldalko- s motorok biztosítása is kedve- b lett.

AGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos

tűzoltó főhadnagy.

Felelős kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztőség:

V. Jászai Mari tér 16.

Telefon: 127-210

OTE, bev. száma: 100.905.

rős Csillag Nyomda, Budapest.

Felelős: Porozska L.

Két jubileum

Keceli község önkéntes tűzoltó- sága április 8-án érdemes évfor- dulóról emlékezett meg: 35 évvel ezelejt alakult újjá a helyi tűz- oltótestület. Az ünnepség előtt tar- tották meg a téli elméleti oktatás vizsgáját, melynek során a tesztü- let tagjai — többek között — be- számoltak a téli időszakban tanul- takról, a megelőző tűzvédelemmel kapcsolatos feladatokról, a terület- felelősi szolgálat ellátásáról, a nyári mezőgazdasági munkálatok tűzvédelméről, a felszerelések kar- bantartásáról stb. Az ünnepi meg- emlékezésen Helvédy János t. p. k. elvtárs köszönetet mondott a tesztü- let azon tagjainak, akik 35 év óta fáradságot nem ismerve dol- goztak a tűzvédelem és a községi tűzoltótestület fejlesztése terén. Köszönetet mondott azoknak az elvtársaknak is, akik csak rövi- debb ideje tagjai ugyan a tesztü- letnek, de önfeláldozó munkájuk- kal bebizonyították, hogy mindenk- or számítani lehet rájuk.

Kunszentmiklós község önkéntes tűzoltósága április 15-én nagyszerű tűzoltónap keretében ünnepelte meg megalakulásának 25. évfordu- lóját. A tesztület tagjai már a kora reggeli órákban megjelennek az ünnepélyesen felszított szertár- ban, majd 9 órákor gyülekezést tartottak a tanácsház udvarán. Az egység ezután — a helyi fűvész- nek ar indulónak ütemére a vá- sárterre vonult, ahol a legidősebb tűzoltók, majd a fiatalok külön- böző szerelési gyakorlatokat haj- tottak végre. Befejeztül három festszendő négy sugarúvá a község főterén támadási gyakorlatot tar- tottak, melyet nagyszámú érdeklő- dő nézett végig.

A bemutatók után a község kül- tőrtermében díszközgyűlésen em- lékeztek meg a tesztület eredmé- nyekben gazdag 25 esztendő mun- kájáról. Molnár János közs. t. p. k. elvtárs, parancsnok elvtárs beje- lentette, hogy új tűzoltószertár építését tervezik és rövidesen egy vonulós szert állítanak össze.

A beszámoló után a helyi ta- nács elnökje és az MDF párt- szervezetének titkára méltatta a tesztület eredményes munkáját.

Keceli község tűzoltósága nevében Helvédy János t. p. k. üdvözölte a tesztület tagjait, majd Nép Mihály t. p. k. elvtárs, a Bács-Kiskun megyei osztályparancsnokság nevé- ben főosztályvezető és osztálypa- rancsnokai elismeréseket nyújtott át azoknak a tűzoltóknak, akik 25 éve tagjai a tesztületnek.

Tűzrendészeti értekezlet Bács-Kiskun megyében

A Bács-Kiskun megyei tűzrendé- szeti osztályparancsnokság a mű- ködési területéhez tartozó állami gazdaságok, tanegységek, termé- lőszövetkezetek vezetői és tűzrendé- szeti felelősei részére április 30-én értekezletet tartott. Az értekezle- ten Kapta Gyula t. p. k. alezredes osz- tályparancsnok értékelte az eddigi munkát, majd ismertette azokat a feladatokat, melyek végrehajtása elengedhetetlenül szükséges a tűz- kármentes aratás, behordás, csép- lés érdekében. Kapta elvtárs rá- mutatott arra is, hogy az eddigi- nél jóval nagyobb gondot kell for- ditani a szocialista szektor tűzvé- delmére.

A beszámoló után az értekezlet résztvevői közül többen hozzászó- ltak az elhangzottakhoz és egyben ígéretet tettek, hogy a jövőben még jobban ellenőrzik a tűzren- dészeti határozatok végrehajtását.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság több jó munkát végzett vezetőinek és tűzrendészeti felelősnek pénzjutalmat, illetve dícsérő oklevelet adományozott.

SPORTHIREK

A BM-szpartakiád és bajnokság 1956. évi műsora

A Dózsa SE elnöksége nyilvános- ságra hozta a BM-szpartakiád és bajnokság 1956. évi programját. A versenynaptár összeállításában az a cél vezette az egyesület elnökségét, hogy az idén — a múlttal ellentét- ben — egész év rendszeres sporto- lási lehetőséget biztosít a belügyi dolgozóknak. Ennek megfelelően a BM-szpartakiádot az év II., a BM- bajnokság versenyrendjét a III., az ún. kiegészítő alaptípusú versenyeket pedig a IV. negyedévben bonyolít- ják le.

A BM-szpartakiád versenyei alap- fokon április 15-e és június 17-e kö- zött, középfokon pedig június 15-e és július 2-a között kerülnek megren- dezésre.

A BM-bajnokság versenyeit alap- fokon június 23-a és augusztus 12-e, középfokon augusztus 18-a és 26-a között tartják meg.

A szpartakiád és a bajnokság ver- senyeinek összevont döntőjére szept- ember 14-16 között kerül sor. A bajnokságot a következő sportágak- ban rendezik meg: kispuskalövés- szet, hárompróba, birkózás, ököl- vívás, úszás, fegyveres váltó, járőr- verseny és labdarúgás.

Nagy érdeklődésre tarthat számot a „Belügyi hárompróba" versenyek bevezetése is. A férfiaknál 800 m-es, a nőknél 400 m-es futásból, 50 mé- teres szabadúszásból és kispuska- lövészetből tevődnek össze a ver- senyszámok.

A BM-beosztottak kérésére alapfo- kon sakk-, asztalitenisz- és tekeba- jnokságokat is rendeznek.

Az alapfokú versenyeken minden olyan BM-beosztott indulhat, aki 1956. április 1-ig nem ért el III. osz- tálynál magasabb minősítést abban a sportágban, melyben indulni kí- ván.

A szpartakiád és bajnokság dön- tőjét ünnepélyes keretek között ren- dezik meg. A versenyen eredmé- nyesen szereplők értékes tiszteletdí- jat kapnak. A BM vándorzásdíját a megyei BM-szervek közötti ösz- szetért pontversenyben győztes és a II-III. helyezett BM megyei fő- osztály nyeri el.

Az alapfokú versenyekre a be- osztottak számához mérten legtöbb induló mozgósított és legtöbb új, minősített sportolót nevelt BM he- lyi szerv 5000 forint értékű sport- felszerelési jutalomban részesül.

Két új tekevilágcsúcs

Nagy öröm volt a közelmúltban a Dózsa Dagály utcai teke-szakosztá- lyában. És az azt a nagyszerű eredményt üdvözölte, amelyet válogatott tekecsapatunk az osztrák fő- városban megrendezett Magyaror- szág-Ausztria közötti válogatott mérkőzésen kiharcolt. Az ered- meny 5260:4862 lett válogatott csa- patunk javára. A mérkőzésen két új világcsúcs született. Az egyiket hatos csapatban érték el verseny- zőink, ami azt jelenti, hogy csa- patunk teljesítménye 181 fával jobb volt a réginél. Egyéni pedig Bubori és Révész elvtárs szár- nyaita új a régi csúcstól 14. illet- ve 7 fával. A két Dózsa-versenyző

A szegedi alosztály beosztottai társadalmi munkával röplabdapályát építenek

VIDÉK

SZEGED

A szegedi alosztály beosztottai társadalmi munkával röplabdapályát építettek. A munkából jóformán valamennyi elvtárs kivette részét. Az új pályán rövidesen megkezdődnek a megyei BM-bajnokság küzdelmei.

BÉKÉSCSABA

A békészsabai alosztályról számos nevezés érkezett az idei MHK-ver- senyekre. A 800 m-es futóversenyen Turbucz t. p. szkv. elvtárs jó idővel szerepelt meg az első helyet.

SZABOLCS MEGYE

Valamennyi Szabolcs megyei tűz- oltó-alegységben megalakult a MO- ROSZ-szervezet. A megyei osztály- törzs tagjai rendszeres löklékpézen vesznek részt. Tóth alhdgy. elvtárs vezetésével rövidesen megkezdí munkáját a motoros szakkör is.

KARCAG

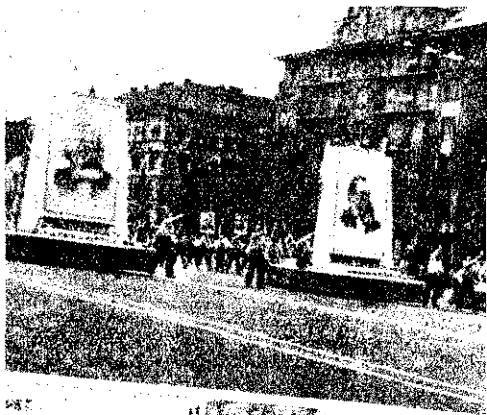
Az idén is szép sporteredményeket szeretnénk elérni a karcagi alosz- tály beosztottai. Terveik között egy megyei röplabdatorna megrendezése is szerepel. Sajnos, a megyei főosztály anyagi alosztály jóformán még néhány asztalitenisz-labda erejéig sem támogatja a karcagi sportoló- kat. Ok azonban ennek ellenére sem kedvetlenedtek el, hanem saját pénzükből vásárolt labdákkal játsza- nak.

SZTÁLVÁROS

A sztálvárosi alosztály beosztot- tai is beneveztek a városi DISZ- szervezet által kiírt asztalitenisz- és labdarúgó-bajnokságba. Lelkes sportmunkájáért különösen Grad- volt főrm., Fülöp örm., Boros szkv. és Tóth t. p. elvtársak érdemeink dícséretet.

Bubori és Révész elvtársak verseny közben

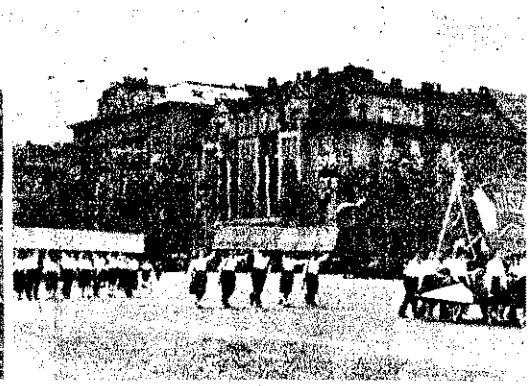
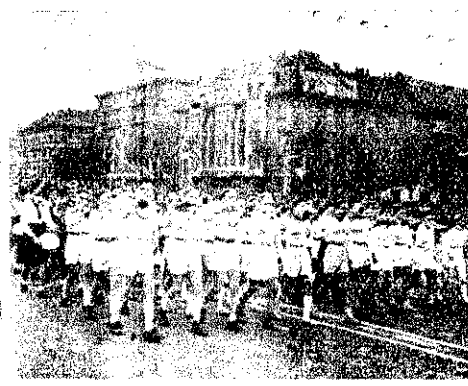
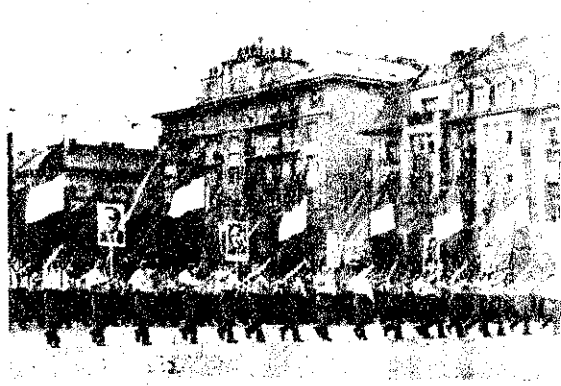

A budapesti dolgozók májusi seregszemléje

A 12. szabad május elsején a magyar nép — a proletárnemzetközi-
ség jegyében — együtt tüntetett a békéért, az emberiség jobb jövője-
ért harcoló százmilliók hatalmas táborával.

A május 1-i seregszemle egyben nyílt szavazás volt pártunk poli-
tikája, a szocializmus építése s nagy nemzeti programunk, a második
ötéves terv mellett.

MAGYAR

TÜZOLTÓ

FÜZÖLTŐSÉG FOLYOIRATA

— TUDOSÍTÓNKTÓL —

A Baranya megyei tűzoltók a pártszervezet kezdeményezésére felajánlották, hogy tíz szabadnapjukon segédkeznek Mohács szigetén, hogy az árvíz által súlyosan megrongálódott lakoházak minél hamarabb felépüljenek.

A kecskeméti alosztály pártszervezetének életében a vezetőségválasztás óta jelentős fejlődés tapasztalható. Az új pártvezetőség helyesen mozgósít a legfontosabb feladatok végrehajtására. Az alosztály valamennyi beosztottja részt vett a községi tüzoltótestületek megalakításában, és most a pártszervezet a parancsnokkal közösen felosztotta a patronáló elvtársak között a járás területét, kijelölte működési helyüket és feladataikat. A pártvezetőség hatékonyan támogatja az MSZT munkáját is. Ezzel magyarázható, hogy a népi demokráciák életét is mertető előadásorozatát — melyet az MSZT-szervezet rendezett — nagy érdeklődéssel hallgatják az alosztály beosztottjai.

A bácsalmási és a dunavecsei alosztály pártszervezete alig kéthónapos múltára tekinthet vissza. A két alosztályon a pártvezetőség — noha ilyen irányú tapasztalataik nem voltak — lendületes munkát végez. Ennek eredményeként a dunavecsei alosztályon hozzá látták a DISZ-alapszer-

vezetnek létrehozásához. tekintettel arra, hogy a beosztottak többsége fiatalokból áll. Bácsalmáson a MÓHOSZ-szervezet létrehozásán munkálkodnak. E helyes kezdeményezések azonban csak úgy vezetnek eredményre, ha az új pártszervezetek állandóvá teszik a tömegszervezetek támogatását.

A kazinebarcikai alosztályon egy éve alakult önálló pártszervezet. Az új pártszervezet azóta öt párttag mellett öt új — a DISZ munkában kitűnt — fiatal tagjelölttel gyarapodott. A pártszervezet — igen helyesen — foglalkozott a beosztottak munkakörülményeinek megjavításával is, és sikerült megfelelő étkeztést és lakást biztosítani az alosztály dolgozóinak. A pártszervezet kezdeményezésére több értékes felajánlás is született. Így pl. Berente községben három nap alatt elvégezték a lakóházak tűzrendészeti felülvizsgálását.

A szentesi alosztályon valamennyi elvtársnak állandó és emellett esetenként ideiglenes pártmegbi- ztatása van. A pártcsoportok vezetői rendszeresen beszámolják munkájukról az elvtársakat. A népnevelő felelős a népnevelő- értékeket előtt szakmai szempontokat kap a parancsnok elvtárstól. Így a

pártszervezet helyesen tudja összpontosítani munkáját a legfontosabb feladatokra való mozgósításban. A területfelelősi szolgálat jobb ellátása érdekében a területre induló elvtársakat politikai útravalóval is ellátják, és visszatértük után a népnevelő elvtársak elbeszélgetnek velük problémáikról.

A máfeszalkai alosztályon az újonnan megválasztott pártvezetőség szorosan együttműködik az alosztály parancsnokával. Az így kialakult helyes szellem eredményeként az alosztály beosztottjai számos értékes társadalmi munkát végeztek el. Többek között rendezhették az 60 m-es kösz- lópos drótkerítéssel vették körül az alosztály udvarát, a kapuszolgálat kényelmesebb és jobb ellátása érdekében betontetős örbödét építettek; szertárukat kíméselték és ezzel egyidejűleg a laktanya homlokzatát is tatarozták. Az alosztály beosztottjaiból kétfős javítóbrigád alakult, mely a járás területén a meghibásodott tüzoltófelszereléseket megjavítja.

A hatvani alosztály pártszervezetének kezdeményezésére az alosztályon szolgálatot teljesítő valamennyi elvtárs vállalta, hogy havonta egy szabadnapján társadalmi munkával négy községi tüzoltószertár felépítéséhez járul hozzá.

Használjuk ki a továbbképzés nyári szünetét!

Nem kétséges, hogy tüzoltó elvtársaink a most befejeződött oktatási évben elméleti és gyakorlati téren egyaránt jelentős fejlődést értek el. A vizsgák és a tüzoltói szolgálat ellátása terén szerzett tapasztalatok azonban azt bizonyítják, hogy még igen sok tennivalónk akad a további jobb eredmények elérése érdekében.

A meglévő hiányosságok felszámolása kizárólag rajtunk múlik! Noha egy év munkája után szükséges egy kis pihenő, és a nyári mezőgazdasági tűzvédelem biztosítása is nagy feladatokat ró elvtársainkra, mégis már most gondoljunk arra, hogy az elkövetkezendő oktatási évben még fokozottabb feladatokat kell megoldanunk, s ezeknek csak hibáink kijavítása után tehetünk eleget.

Elsősorban politikai munkásainknak, pártszervezeteinknek kell jobban kihasználniuk a rendelkezésre álló időt. Tegyük meg a szükséges intézkedéseket a propagandisták kiválasztására és foglalkoztatására. Hetenként legalább egy alkalommal tartassuk meg a sajtóvitákat, hogy elvtársaink tájékoztató nyervejenek a kül- és belpolitikai eseményekről.

Rendkívül fontos, hogy parancsnokaink ne csak saját képzettségük növelésére for-

dítsanak gondot a nyári szünetben, hanem törődjenek többet az őrség- és rajparancsnokokkal is, mert még igen sok javítani való van munkájukban.

A nyári szünet lehetőséget ad a taktikai gyakorlatok gyakoribb megtartására és a taktikai képzés módszertanának alapos elsajátítására is.

Alakiság tekintetében tüzoltó elvtársaink jó része feltétlen további nevelésre szorul. Indokoltnak látszik éppen ezért, hogy a nyár folyamán hetenként két órában alkalmi foglalkozásokat szervezzünk.

Ne feledkezzünk meg parancsnokaink a tisztí iskoláink jelölték neveléséről sem. Segítsék őket a felvételi vizsga anyagának elsajátításában.

Csupán röviden vázoltam néhány leg-szükségesebb tennivalót. Jó lenne, ha a felvételi kérelmeket az egyes pártszervezetek vezetősége a szakmai vezetéssel közösen megvitátna. Így bizonyára számos hiányosságot megszüntethetnének s a következő oktatási évben nem kellene idő pazarolnunk egyes visszaérő hibák kiküszöbölésére.

Szalay József t. t. örm.,
Eger

Megérkezésünkkor éppen az ótas utáni tennivalókat végezték a sarkadi alosztály beosztottjai. Az sak egy része még a szerek és félések tüzetes átvizsgálásával foglalkozott, a többiek azonban már a társadalmi munkát végezték, hogy ott a gépkocsivizsgájára minden a legnagyobb legyen.

A kifogástalan laktanyarend- melése után felkerestük az alosztály parancsnokát, aki éppen a rancsok objektumok vezetői részére értékeztet anyagát állította össze. Alosztályparancsnok tájékoztatása megállapíthatjuk, hogy a 12. számú rancs-mezőgazdasági vonatkozású már nagyrészt végrehajtották az elvtársak; számos más intézkedés a közeljövőben fogantatásnak.

Feltétlenül meg kell emlékeznünk a sarkadi alosztály elvtársainak tüzvédelmi ügyét jelentős mértékben előbbre viszi a járásban. Zsíki javaslataira ugyanis részletesen értekeztek a járásban levő községek, állami és termelőszövetkezetek és gépalakozások tűzrendészeti helyzetét. Az értékelés emlékeztet a társadalmi tüzoltóság zésének tapasztalatairól, a tüzoltó- lések karbantartásáról, a mezőgazd- lakóházi tűzvédelem problémáiról, a keletkezett tűzárak okait és egyéb fontos kérdést is.

Az értékelő tájékoztatást az alosztály valamennyi községének és zógazdasági objektumok vezetőinél dőtte, hogy a meglévő hiányosság- küszöbölésében ily módon is se- nyűjtsanak nekik, és egymás ere- débéli hibáiból okulhassanak.

Az alosztályon szolgálatot teljesítő csaknem kivétel nélkül fiatal pártvezetéseket — igen helyesen — rendelkezésre álló eszközzel segíti a pártszervezet munkáját. Ennek eredményeként a patronálómunkában is kiemelkedő munkát végeztek. Kovács Lajos elvtárs jó munkáját dicséri pl., hogy községben a községi tüzoltótestü- száma rövid idő alatt 35-ről 128-ra emelkedett; Vényi szkv. elvtárs pedig Sa- ért el hasonló eredményeket.

Sajnos, nem mondhatunk ennyit a gépkocsivezetők vizsgájáról. Az el- felelet bizony akadozott és a gy- feladatok végrehajtásakor gyakran talankodtak. Reméljük, hogy a ny- netben bepótolják ezeket a hiány- kat, és a következő oktatási évben- ményesebben vizsgáznak. Annál is- reméljük ezt, mert a tanulmány- hiányzik elvtársainkból. Ezt bizony- is, hogy az alosztály beosztottjai az- esztendőnkben kivétel nélkül elvége- általános iskola nyolcadik osztá- közülük keleten a jövő oktatási év- gimnáziumban folytatják tanulmá-

A foglalkozás befejezése után a- röplabdamerkőzés kezdődött, mely- elvtársak kérésére — mi is bekap- tunk. Sajnos az idő sürgetett ben- és így hamarosan búcsút kellett v- Csak távozásunkkor vettük észre- osztály előtti szökőkat, melyet az- sak társadalmi munkával építettek- ban a reményben búcsúztunk, hog- vetkező alkalommal még nagyobb s- ról emlékezhetünk meg.

A népért
tűzön-vízen át!

Védjük meg minden szem gabonát a tűzkártól!

Napjaink fontos feladata a szervezeti felkészülés a mezőgazdaság tűzvédelmére, melyre a gabona veszteségmenetakarítása és a tűzkárok csökkentése érdekében egyaránt nagy szükség van. Tűzrendészeti szerveink már tettek intézkedéseket a mezőgazdaság tűzvédelme érdekében, hiszen a felállítás csak akkor lehet eredményes, ha a tavaszi hónapoktól szívesen folyik. 1956 tűzkáralakulása mindannyiunkat nagyon figyelmeztet arra, hogy az elmúlt majdnem két negyed évtized helyesen vonjunk le következtetéseket, s határozott intézkedéseket tegyünk, ha azt akarjuk, hogy ez az év is a tűzkárok korszakává záruljon. Nem kétséges, hogy valamennyien ezt juttuk! Ezért van szükség arra, hogy különösképpen a nyári hónapok alatt maximális biztonságot teremtsünk a mezőgazdaság területén. Felkészülésünk s a nyári hónapok alatt tett intézkedések nagyban befolyásolják egész évi eredményeinket. Szükség van tehát, hogy az előkészületek kezdeti időszaka után a következő hetekben minden erőt a tényleges végrehajtásra fordítsunk.

A párt- és az állami élet minden területén széleskörű harc van a gabona veszteségmentes betakarításáért. A harc szerves része a tűzrendészeti szervek tevékenysége, mely a kenyérgabonák való megvédésére irányul. Ennek a feladatnak az elvégzéséhez a tűzoltó szervek mellett be kell vonni mezőgazdaságunk mind dolgozóit, a gyermekektől a felnőttekig, ha azt akarjuk, hogy a nyári hónapok alatt ne vesszen kárba egy szem gabona sem. A mezőgazdasági termények tűzvédelmére való felkészülést szerveink a legutóbbi intézkedési terv alapján végzik. A legutóbbi területi üléseken a tűzvédelmi bizottságok megbeszéléseken, melyeken a területi vezetők kezdeti intézkedés ellenére a végrehajtást illetően lemaradások észlelhetők. Itt van az ideje, s egy percet sem lehet várni a tűzvédelmi bizottságok megszervezésével, a tanácsoknál való beszámoltatással, s a propagandamunka széleskörű betartásával — a községekben s különösen a gépállomásokon.

A tűzvédelmi bizottságok munkájától nagyban függ egy megye, járás vagy község tűzvédelmi felkészülése, a kiadott feladatok végrehajtása. Arra törekedjenek elvtársaink, hogy a tűzvédelmi bizottságokba olyan vezetőket, dolgozókat vonjanak akiknek részvételük tevékenyen elősegíti majd a bizottság jó munkáját. Még ebben az évben el kell érniük, hogy a megyei, járási tűzvédelmi bizottságok mellett valóban élő, működő bizottságok legyenek községeinkben is, hiszen tőlük függ a kiadott feladatok helyszíni, gyakorlati végrehajtása.

Szerveink vezetőinek — a községtől a megyéig — be kell vonni a tanácsok végrehajtó bizottságainak a tett intézkedésekről és a felkészülés állásáról. Ezeket a beszámolókat a tájékoztatásnál túl fel kell használnunk arra, hogy tanácsaink szakmai feladatait elvégezzék a tűzvédelmi feladatok végzésében. El kell érniük, hogy a hozott határozatok biztosítsák részükre a szükséges segítséget.

Munkánk sikere leginkább mégis attól függ, hogy a tűzoltóegység személyi állományán kívül hogyan sikerül bevonni a mezőgazdasági, állami gazdaságok, termelőszövetkezetek és gépállomások dolgozóit a kalászos termények tűzvédelmébe. Mivel ilyen esztendőben a kalászos termények nem könnyű feladat, munkánk érdekében fordítsunk minél több időt, és gondot erre a feladatra. Különösen most lesz szükség arra, hogy egységeink, szervezeteink s a területi pártszervezetek segítségére támaszkodjunk, igyekezzünk megoldani a dolgozók bevonását.

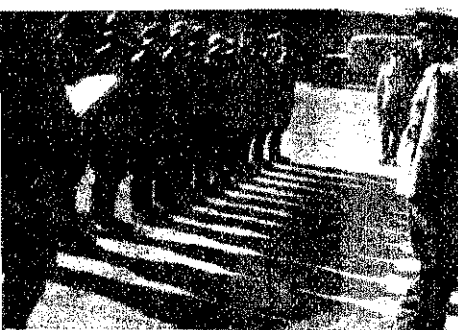
Egységeink pártszervezeteire hárul az a feladat, hogy a tűzmentes betakarítás érdekében meggyőzzék elvtársainkat a területi munka fontosságáról, szépségéről és elvárásokról, hogy türendészeti szerveink egész személyi állománya kivégye részét a nyári tűzvédelmi feladatok végrehajtásából. Szép agitációs feladat ez, hogy arra kell mozgósítani elvtársainkat, hogy a népi országos harc katonái legyenek a tűzrendészeti fel-

adatok tökéletes ellátásával. Egységeink vezetői és beosztottjai már számtalanszor bebizonyították, hogy a legnehezebb feladatokat is megoldják pártunk és kormányunk határozatainak megvalósítása, népiünk jólétének emelkedése érdekében. Most különösen szükség van arra, hogy elvtársaink helytálljanak, s a gyakorlatban segítsék községi tűzoltótestületeink új vezetőseit, mert a kalászos termények tűzkármentes betakarításától nemcsak a nyári hónapok, de általában egész évi tűzkárstatisztikánk megjavulását várjuk. Ebben a szemben kell tehát eligazítani, utabandítani azokat az elvtársakat, akiket a községi tűzoltótestületek patronálásával, a készségi és figyelőszolgálat, valamint a cseplőgépek ellenőrzésével bízunk meg. Pártszervezeteink, pártbizottságaink tűzzék ezt célul valamennyi elvtárs elő.

Községi tűzoltótestületeink, ezek a fiatal szervek most vizsgáznak először a következő hónapok tűzrendészeti feladatainak megszervezésével és végrehajtásával. Be kell bizonyítani, hogy a vezetőség kollektív intézkedései nagyobb eredményeket hoznak, mint az elmúlt évek során az önkéntes tűzoltóparancsnokok egyszemélyben végzett tevékenysége. Mindehhez viszont szükséges, hogy a községek tűzvédelmi felkészültségét, a végrehajtandó feladatokat vezetői üléseken megtárgyalják, helyi határozatokat hozzanak, melyek végrehajtásában a testület minden tagjának ki kell vennie a részét. Különösen nagy gondot kell fordítani a területfelelősök feladatainak meghatározására, munkájuk rendszeres értékelésére, hiszen falun csakis rajtuk keresztül tudják biztosítani a behordások szabályainak betartását, a dolgozó személyes kioktatását és a tűzvédelmi feladatok sikeres megoldását. Önkéntes tűzoltótestületeink vezetősei és beosztottjai érzékelik, hogy a kalászos termények tűzvédelmében való részvételükkel a falu, az ország önkéntes tűzoltóinak jó munkájukkal válaszoljanak a párt és kormány támogatására s a falu dolgozóinak bizalmára. Bizonyítsák be a nyári hónapok alatt, hogy az önként vállalt feladatok sikeres teljesítésével, a megelőző tűzrendészeti munka jó végzésével megakadályozzák a terménytüzek bekövetkezését, s továbbra is méltóak lesznek pártunk és népiünk bizalmára. Testületeink vezetősei a júniusban induló tűzoltóversenyeket is használják fel arra, hogy önkéntes tűzoltóink elméleti és gyakorlati felkészültségét hazánk minden községében a lehetőséghez képest fokozzák.

Állami és községi tűzoltóink, a tanács- és pártszervek közös összefogására van szükség ahhoz, hogy a mezőgazdaság dolgozóit közelebb tudatosítsuk azokkal az elemi tűzrendészeti előírásokkal, melyek betartásával a kalászos terményekben keletkező tűzkárok megelőzhetőek. El kell érniük, hogy a megyei lapok az aratás, a cseplés, a begyűjtés feladatairól írva, mindenkor mozgósítsák a dolgozó parasztságot a tűzrendészeti előírások végrehajtására is. Gépállomásaink dolgozóit úgy oktassuk a tűzrendészeti előírások ismeretéről, hogy saját feladataink hiánytalan végrehajtása mellett jól megoldhassák a cseplőgép-munkások tűzvédelmi felkészülését is. Községi tűzoltótestületeink vezetősei és önkéntes tűzoltóságunk tagjai törekedjenek arra, hogy a faluban a gyermekektől a felnőttekig mindenkihez eljusson a tűzvédelmi előírásokat tudatosító szó — akár tanács- és termelési értekezletek, akár pedig a községi területfelelősök útján. Soha ne feledkezzenek meg arról, hogy a tűzvédelmi szabályok és előírások ismeretében a mezőgazdaság dolgozó felmérhetetlen segítségét adhatnak számunkra a terménybetakarítás tűzvédelmében.

Az állami és önkéntes tűzoltó elvtársak összefogása, közös munkája alapvető feltétele a tűzkármentes betakarításnak. Feladataink végrehajtásának sikere attól függ, mennyire tudjuk megnyerni a tűzrendészeti szabályok megtartására a községek, gépállomások, termelőszövetkezetek és állami gazdaságok dolgozóit!

Órségváltás a nyiregyházi alosztályon

A NYIREGYHÁZI ALOSZTÁLYON az ébresztő utáni szokásos mozgalmass látványban volt részünk. Az elvtársak — az előre meghatározott beosztás szerint — fúrge kezekkel takarították, csinosították a helyiségeket és a hatalmas méretű laktanyaudvart, hogy váltáskor a szolgálatba lépő csoport minden rendben és tisztán találjon.

A laktanya takarítása, az udvar felsőprese, a színpompás virágágyak gondozása és öntözése után az elvtársak saját magukat „csinosították”, hogy az órségváltáson a Szolgálati Szabályzat előírása szerint jelenjenek meg.

Az órségváltást jelző csengésre mindenkit kifogástalan öltözékben és felszerelésben találtunk. Katonás magatartásuk és a váltás fegyelmezett, szakszerű megtartása arra vallott, hogy az alosztályon az utolsó fegyelem betartása nemcsak írott szó, hanem valóság.

A NYIRBOGDÁNYI T. SZ. ŐRSŐN meggyőződünk arról, hogy levelezőnk, Varga Károly t. t. elvtárs nem túlozt múlt havi számunkban közölt levelében, amikor többek között azt írta, hogy a gyengébbeket és a fiatal elvtársakat — mint eddig is — közösen tanítják, hogy a vizsgán jó eredményt érjenek el.

Éppen egyéni tanulás ideje alatt értünk az őrsre. Mindenki szorgalmasan készítette a jegyzetét, sőt láttuk azt is, hogy az egyik fiatal elvtársnak segítettek a jegyzetkészítésben.

Beszélgetésünk során az elvtársak elmondták, hogy az egyik anyag tanulásakor két vélemény alakult ki valamelyik kérdésről, s még ma sem dön-

A nyirbatorai elvtársak újítása 50 mp-cel rövidíti meg a 300-as kismotorfeeszkendő targoncáról történő szerelésének idejét.

Pillanatképek EGYSÉGEINK ÉLETÉBŐL

tőtek el, melyik „tábornak” van igazsága. A kérdést tisztáztuk és állásfoglalásunkkal mindenki egyetértett. A látottak és a vita alapján arról győződünk meg, hogy a nyirbogdányi elvtársak valóban alaposan készülnek a szakmai vizsgákra.

A szertár megtekintésekor az elvtársak szívesen hajtottak végre egy szerelési gyakorlatot, hogy bemutassák a 800-as kismotorfeeszkendő targoncáján házilag készített újításuk előnyét. Amint mondták, számtalanszor előfordult, hogy a járórozás és az esetleges hegesztési stb. munkafolyamatokhoz kirendelt felügyeleti szolgálat miatt egy-egy tűzesethez csak négy elvtárs tudott kivonulni. Éppen ezért a targonca elejére egy orsót hegesztettek, s így az alapvezetékre kapcsolt osztóval egy fő megszerelve húzhatja a tömlőt és az osztót, a megadott helyre. Ezenkívül elhelyezték a targoncán a hablövelőt, a dugólétrát, sőt a tartozékok részére még egy ládát is, hogy vonuláskor ne rázódjanak széjjel. Ezzel az újítással a szerelési időt 50 mp-cel megrövidítették, ami — az üzem tűzveszélyességét tekintve — igen jelentős eredmény. Az újítás kezdeményezése Váradi István t. t. őrsparancsnok kivitelezése pedig a kollektíva érdeme.

A NÓGRÁD MEGYEI OSZTÁLYPARANCSNOKSÁGRA a vállalati tűzrendészeti előadók vizsgájára érkezünk meg. Még reggel 9 óra sincs, de már szép számmal együtt vannak a vizsgázók és többen közülük még néhány futó pillanatot vetnek jegyzetükre. Megtudjuk, hogy a tűzrendészeti osztályparancsnokság — igen helyesen — nem egy időpontra rendelt be valamennyiüket, hanem módot adott arra, hogy a délelőtt és a délután folyamán ki-ki a számára legkedvezőbb időpontban jöjjön vizsgázni. Juhász elvtárs, az Észak-Magyarországi Áramszolgáltató Vállalat tűzrendészeti előadója éppen érdekli, hogy hol vannak a vizsgázatok, amikor — pontosan 9 órakor — belép a tanterembe Trampó alhgy. pol. helyettes és Kiss Imre alhgy. oktatási előadó elvtárs.

Trampó elvtárs láthatólag izgult a vizsga sikereért, pedig nem sok oka van arra, mert a feleletek egytől egyig arról tanúsítanak, hogy nyolc hónap alatt valamennyi tűzrendészeti előadó igen sokat tanult. A vizsgakérdéseket úgy állították össze, hogy az általános előírásokra adott válaszan túlmenően

leg valamennyi felelő beszámoljon saját üzemének tűzrendészeti helyzetéről is. A vizsga során az is kitűnt, hogy a tűzrendészeti előadók tanulmányozták a tűzrendészeti propagandamunka kérdéseit és feleleteikben erről is számot adtak. A sok jó felelet közül kiemeljük Pálföldi elvtárs feleletét, aki a Nógrád megyei Szénbányászati Tröszt tűzrendészeti előadója és már több éve tölti be eredményesen ezt a funkciót. Megjegyezzük azonban: helytelennek tartjuk, hogy a vizsgázóknak nem adtak elegendő időt a feleletekre való felkészülésre, mert úgy bizonyára még értékeesebb és színvonalasabb lett volna a vizsga.

Pálföldi elvtárs felel a salgótarjáni üzemi tűzrendészeti előadók vizsgáján

A FELSŐPETENYI RÁKOSI TSZ istállóépülete mellett üres motorkerékpár áll. Hamarosan feltűnik fiatal, vidám arcú gazdája is, Varga Albert t. t. alhgy., a rétsági járási kirendeltség vezetője. Varga elvtárs nemrégiben került vissza a tisztí iskolába elvégzése után a járási kirendeltség élére és most bőséges alkalmra van bizonyítania, hogy az iskolában valóban sokat tanult, mert a járásban kissé lemaradtak a mezőgazdasági tűzvédelmi munka előkészítésével. Varga elvtárs a sok bonyolult probléma ellenére sem kapkod, hanem alaposan, töviről hegyire megvizsgál mindent, és ha egy-egy szabálytalanságot észlel, türelmesen megmagyarázza a tsz elnökének a szabálytalanságokból adódó tűzkezelési lehetőségeket is.

A tsz kétemeletes gabonatarlójába együtt léptünk be Varga alhgy. elvtárral. Sajnos az ott látottak cseppet sem megnyugtatók. Az épületben jóformán egyetlen — használható állapotban levő — tűzvédelmi felszerelést sem találtunk, és a gabonatarló tisztán tartá-

sa terén is bőven akad teendő. Varga elvtárs gondi feljegyzi a szabálytalanság és az elnökkel rögtön a helyen megbeszéli a kiküszöböléséhez szükséges határidőket. Helyesnek tartjuk, hogy me ez barátságos, de határozott hangnemben történik. Az elnök fogadkozik, hogy hamar rendet teremt, és mi reméljük, hogy ez valóban így is lesz.

Jó lenne, ha valamennyi rási kirendelt követné V elvtárs helyes munkamódszát. Megállapításunk szerint ugy ellenőrzése során nemcsak törekszük, hogy „egy kicsit jelenjessen” a tsz-ben, hanem arra, hogy lásson is. Egy t napot szánt a felsőpetényi

szállásra, és mi úgy gondoljuk, hogy az ilyen alapos és körültekintő munkával több eredményt lehet elérni, mint a — sajnos elég gyakori, ún. „villámellenőrzésekkel”, melyek csupán jelentései statisztika számszerűségét növelik, de semmi esetre sem segítik elő községeink tűzvédelmének biztosítását.

A PILISSZÁNTÓI TŰZOLTÁRSZERTÁR UDVARÁN néhány 10–12 éves kislány olyan lelkesen rúgta a labdát, mintha ők lennének a jövő válogatott keret tagjai. Nem tudtuk megállni, hogy be ne menjünk megnézni, vajon belül is ol-

— A szecs-közömben is tisztogatót kell teremteni — mondtam Varga alhgy. elvtárs a felsőpetényi Rákosi Tsz elnökével.

aros-e ez a kis tűzoltószertár. Az órszoba ajtaja nyitva van: bent egy önkéntes tűzoltó tesztelt szolgálatot. De még előtt beléphetünk volna, követték bennünket a játszó gyermekek és büszkén újságolták, hogy legtöbbjük úttörő-tűzoltó. Közben a szemben lakó Illék Pál parancsnok elvtárs megérkezett. Megtudtuk, hogy községben jó tűzoltóélet van. Idősek mellett szép számmal vannak fiatalok és úttörők is. Utóbbiak boldogan rendeztek egy rögtönzött kis bemutatót. Bár még csak a tömlőfektetésnél tartanak, biztosak vannak abban, hogy ha így szakmáskodnak továbbra is, nem sokára már fecskendőket szerelnek.

Ebéd után kedves kép fogadt bennünket. Nagy sakkcsata zajt az udvaron. Később labrugómérkőzést néztünk meg: helyi Dózsa küzdött a perbáli aktorossal. Láthattuk, hogy a zsa csapatban, melyet a tűzoltótestület alakított, sok a kéntes tűzoltó. A mérkőzés in ismét a szertár előtt gyűlést a fiatalság, ahol — az aluk vásárolt — zenegépjaira táncraperdültek. Úgy szük, hogy a fau kultúrközönjtja a tűzoltószertár. Viszont is igaz — amint mondják —, hogy nincs olyan esemény, melyben a testület többsége ne ne részt.

Megtudtuk, hogy a nyári tűzdelemre már jó előre felkészülnek, és remélik, hogy ebben esztendőben nem lesz baj. en munkálkodik nemcsak a zoltótestület, hanem a tűzvélmű bizottság is, amely lelkes unkájával állandóan segíti a zoltótestületet.

A XIV. KERÜLETI ALOSZTÁLYON Szűcs szds. alosztályparancsnok a szakmai vizsgák írti ismétlés keretében érde-s, színvonalas előadást tart a gyészeti üzemek tűzrendésze-ről. Szűcs elvtárs — igen he-lesen — számos helyi tapasztalattal teszi szemléletessé ondanivalóját, s különösen a

z a magasba szerelést — helytelenül — mászó- és sisak nélkül végeztették el a XIV. kerületi üzemi tűzoltóparancsnokokkal

Gyakorlat teszi a mestert! — a pilisszantói úttörő-tűzoltók szorgalmasan gyakorolják a tömlőfektetést, a tűzoltószertár udvarán pedig izgalmas „sakkcsata” folyik.

műszaki szakemberekkel való együttműködés jelentőségét hangsúlyozza.

— Az egyik vegyészeti gyárban pl. a gyár technikusának segítségével sikerült egy, a tűzrendészeti szerveknek korábban sok gondot okozó és robbanásveszélyes anyagokat feldolgozó autókivájtó ártalmatlanná tenni — mondja többek között Szűcs elvtárs. Kár, hogy az elvtársak nem egészítik ki jegyzeteiket az ilyen és ehhez hasonló példákkal, hiszen ezeket a gyakorlati munka során hasznosíthatnák.

Helyiséghiány miatt az alosztály tanteremmé átalakított padlásán az üzemi tűzoltóparancsnokokat ismertetni meg Papanos alhdgy. a kismotorfecskendők alkatrészeivel. A kellő szemléltető eszközök hiányában és felületes, sietős előadásmódja miatt azonban, aki eddig sem ismerte a kismotorfecskendők alkatrészeit, az az előadás után sem tud többet erről a kérdésről, mint eddig... Az itteni üzemi parancsnokok zöme egyébként több éves tűzoltói gyakorlattal rendelkezik, ezért szükségtelennek tartjuk, hogy — ki tudja már hányadszor! — ilyen alapfogalmakat tárgyaló anyag tanulmányozásával töltsék idejüket.

Az előadást fegyelmezetten és jól végrehajtott alaki kiképzés, majd szerelési gyakorlat követi. A szerelési gyakorlat során azonban szabálytalanságot is tapasztaltunk. Helytelennek tartjuk, hogy a magasba való szerelést mászóöv és sisak használata nélkül hajtották végre, hiszen nem ok nélkül tiltja ezt a szerelési szabályzat!

Második öt éves tervünk során jelentősen kibővül a Zuglói Vegyészeti Gyár. A gyárban javában halad az építkezés, és ennek során a desztilláló torony mellett új, biztonságosabb vészletrát is építenek, a közeljövőben felépülő üzemszámára pedig már fűrik a kutatókat, hogy a bőséges vízforrás rendelkezésre álljon. A gyár egyik vezetője, Köszegi elvtárs megelégedéssel nyilatkozik az üzemi tűzoltóság munkájáról és reméli, hogy a jövőben sem lesz szükség komolyabb beavatkozásokra.

A gyárban tapasztalt helyzet azonban koránt sem indokolja Köszegi elvtárs optimizmusát, mert — mint Fekete ú. ít. alhdgy. elvtárs elmondja — több hónapja hiába sürgetik az új tűzrendészeti határozatot, holott a gyártástechnológia teljesen megváltozott, és a régi határozat pontjait elavultak. Ideje lenne, ha a kerületi alosztály és a budapesti osztályparancsnokság illetékesei ígéretések helyett mielőbb kiadnák az új határozatot, annál is inkább, mert abban minden bizonnyal egyetértenek velünk, hogy egy ilyen veszélyes objektumot nem szabad hónapokig tűzrendészeti határozat nélkül hagyni.

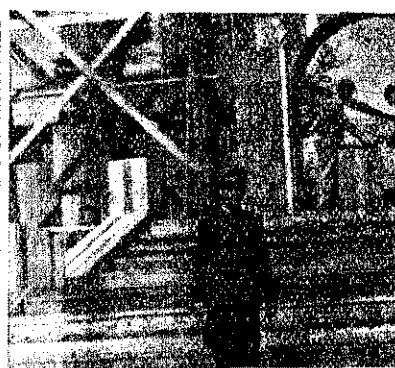
Elkeseredett és tegyük hozzá — kissé elfasult ember Pék József szkv. elvtárs, a Hunnia-filmgyár instruktora. A filmgyárban uralkodó állapotok valóban tarthatatlanok, hiszen a tűzrendészeti előírásokat úgy szólnán semmibe sem veszik. A filmgyár udvarán levő fatelepen nagy mennyiségű és szanaszét heverő faanyagot tárolnak, a fa-

telep közvetlen szomszédságában pedig gyúlékony anyagok egész garmadát találjuk. A műteremben felállított díszletek még a legelemibb tűzrendészeti követelményeknek sem felelnek meg... De mindez csupán egy kis ízelítő az itteni helyzetről. A filmgyár vezetői — úgy látjuk — kissé furcsán értelmezik a szocialista törvényességet is. A műteremben nap mint nap megszegik a dohányzási tilalmat. Ime egy „szép” eset: Amikor Pék elvtárs figyelmeztetni „merészelt” pl. Gertler Viktor rendezőt, a produkció „teljehatalmú ura” ezt válaszolta: „Maga ahhoz kislfiú, hogy engem rendreutasítson!”... De hasonló fogadtatásra talált tűzoltó elvtársaink felhívása — többek között — Maklári Zoltán színművésznél, Illés György operatőr-nél és Banovich Tamás filmrendezőnél is.

Amikor Pék elvtárs a kerületi alosztály értekezletén őszintén feltárta a gyárban tapasztalt hiányosságokat és segítséget kért azok felszámolásához, Szűcs szds. elvtárs — Pék elvtárs állítása szerint — „ledorongolta”. Persze, helytelen és elvtársiatlan magatartás az ilyen — ha ez valóban így történt —, azonban meg kell jegyeznünk, hogy Pék elvtárs is hibás, mert erélyesebb fellépéssel és a szabálysértők elleni hatékonyabb eljárással feltétlenül több eredményt érhetett volna el. Ettől függetlenül viszont a kerületi alosztály nem „ledorongolással”, hanem csak a gyengébb felkészültségű és gyakorlatlan elvtársak türelmes nevelésével és a tűzoltóság tekintélyének biztosításával teremthet rendet a filmgyárban!

A második öt éves terv során jelentősen kibővül a Zuglói Vegyészeti Gyár; már most gondoskodnak az új üzemszék bőséges vízforrásáról

Pék József szkv., instruktorkerületi elvtárs ellenőrző körútra indul

A nagy példa nyomán

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányújáról

XIII.

Tűzoltóegyetem

A szocialista államnak a tűzvédelemmel szemben támasztott nagy követelményei a tűzvédelemben dolgozókról való komoly gondoskodást és azok állandó nevelését tételezi fel. A Szovjetunióban valóban komolyan és alaposan járnak el ezen a téren is: különböző fokú iskolákon és tanfolyamokon készülnek fel a tűzoltók fontos munkájukra. Tűzoltónak lenni már rég nemcsak azt jelenti, hogy valaki vizet tud a tűzre fecskendezni! Ez az idő már nálunk is visszatérhetetlenül elmúlt, de még inkább a Szovjetunióban, ahol a nemzetgazdaság állandóan és gyors irammal fejlődik, amelynek mérhetetlen a gazdagsága és még nagyobbak a lehetőségei, ezeket fokozatosan kihasználják. Találom mondotta az önkéntes tűzoltótestület moszkvai csoportjának egyik műszaki dolgozója.

— Nem engedhetjük meg magunknak, hogy megtorpanjunk. Nemzetgazdaságunk gyorsan megy előre, tehát nekünk is ebben a tempóban kell védekezniünk hazánk gazdagságát!

Valóban, a Szovjetunió mai tűzoltóinak nemcsak a tűz oltásánál kell jó szakembernek lennie, de mindenekelőtt sokoldalú műszaki képzettséget kell szereznie, s ismernie kell az új technika és tudomány bonyolult kérdéseit.

A tűzoltóiskolák és tanulóotthonok gondoskodnak az egyes dolgozók elméleti és gyakorlati szaktudásának állandó emeléséről, ezzel egyben az egész tűzvédelem színvonalát is emelik. Ez azonban még csak a szervezett iskolázás. Ismertetjük majd emellett a nagyszerű önkéntes kezdeményezést, amelyet gyakorlati megvalósulásában a legkülönbözőbb hivatású és foglalkozású polgároknál is láttunk. Az önálló tanulásnak óriási hajtóereje van, állandó vágyat ébreszt a tudás kiszélesítésére, önmagunk és az egész társadalom javára.

Most az egyik hároméves tűzoltóegyetemre vezetjük el olvasóinkat, ahol a gyakorlatban már jó eredményt elért fiatal tűzoltókból csoportparancsnokokat és az állami tűzvédelmi felügyelőség dolgozóit képezik.

Nagy, többemeletes épületben van az egyetem, sportpályával a sport mindenága számára, főként pedig a tűzoltók gyakorlati kiképzésére. A tanteremben a következő tantárgyak szerepelnek: orosz nyelv, marxizmus-leninizmus, politikai gazdaságtan, kémia, matematika, fizika, tűzvédelmi megelőzés, a tüzesetek leküzdésének tantárgya, taktika, építéstan, motorismeret stb.; természetesen nem feledkeznek meg a testnevelésről és a sportról sem.

A tanítás tíz hónapig tart, majd egyhónapos gyakorlati munka következik a tűzoltóttestületnél, vagy pedig az önkéntes tűzoltócsoportok igazgatóságán. Egyhónapos szolgálati szünidő után kezdődik az új tanév.

A munkaterv szerint az előadások 9-től 15 óráig tartanak. A hét három estéjét a tanulók saját választásuk szerint töltik el, a többi estén önálló tanulmányt foglalkoznak, kivéve a szombat délutánt és estét, amikor rendszerint különböző kulturális rendezvényeket látogatnak meg, amennyiben nem szerepel a műsoron a város történelmi műemlékeinek megtekintése, vagy valamely sportrendezvényen való részvétel. A tanulók vasárnapja teljesen szabad, és saját kedvtelésük szerint tölthetik el. A tanári kar mindazon szakmák szakértőiből áll, melyeket már felsoroltunk. Egyébként az egyetemnek magának is van saját tűzoltócsoportja, amely kiszáll a tüzesetekhez, gyakorlatokat tart, miközben a tanulók minden beosztásban és a tűzoltóttestület minden ügymenetében váltakozva részt vesznek. Itt jegyezzük meg, hogy a tanintézet könyvtárában 60 000 könyv és 30 000 brosúra van. Felejtethetetlen élményt jelent a szertárak megtekintése.

A tűzoltótechnikai szertárban mindent megtalálunk, ami a korszerű tűzoltótechnikához tartozik: a gépek keresztmetszete a leírással, táblák a tömlőtípusokkal, a létrák minden fajtájának modelljei és hatalmas képcsoportok, melyek a tűzoltótechnika fejlődését szemléltetik a tűzvédelem őskorától egészen napjainkig.

A megelőzési munkák szertára módot ad a tanulóknak arra, hogy az építőanyagok minden nemével, a tűzzel szembeni ellenállásuk leírásával, teherbírással stb. megismerkedjenek. A különböző épület-típusok fából készült modelljei ségedeszközül szolgálnak az egyes épületekben végzendő megelőző munka tanításánál. A modellek keresztmetszetein a tanulók megismerik a tűzvédelem építészeti-műszaki problémáit is. Láthatunk itt mindenfajta garázstípus modelljét, lépcsőházak, egyes ipari termelőműhelyek — lakkgyár, gyűlékony anyagok raktára — modelljeit, továbbá kis cseplőgépegységet, kombájnos modelljeit, különböző nemű tetők konstrukcióját és számtalan dolgot, amelyek kicsinyített voltak ellenére sem veszítettek hiteltességükből. Kísérőnk elmondották, hogy a makettek és modellek legtöbbjét maguk a tanulók készítik. Megjegyezzük, hogy mindegyik szertárban tanulóasztalok is vannak és itt folynak a tanulóknak az előadókvaló való gyakori megbeszélései.

Rendkívül érdekes a tűzoltási technika szertára, főként célszerű berendezése miatt. A tanterem közepén hatalmas asztalok állnak, rajtuk városok, falvak, gyári objektumok plasztikus modelljével, továbbá a tűzoltókocsik és egyéb tűzoltási berendezések miniatűr modelljével. A hallgatók itt oldják meg a taktikai feladatokat is; a felelő vagy vizsgáló a tűzoltóberendezések mozgatható modelljeit — a megoldandó feladat szerint — saját felfogása szellemében helyezgeti el. Egyik sarokban egy bér-

ház nagy modellje látható, amelyet szerkesztettek, hogy az egyes síkok fozatos kitolásával az egész belső rész beleértve a lakásberendezést is — látható válik. Ezt a modellt is maguk a diákok szítették a lakástűzek taktikai feladatai szemléltetésére. Egyik modell egy aszta műhelyt ábrázol, egy másik nagy ipari műhelyt stb., tehát nem hiányzik innen semmi, amire szüksége van a tanulóknak e fontos tantárgy tanulásánál.

Egy másik helyiségben ismerkednek a tanulóknak a tűzvédelmet érintő minitörvényvel, normatív előírással, alapirányelvekkel és kormányrendeletek irattára és illusztrációs anyaga voltak. A tűzvédelem segítségére hozott állitörvényhozási intézkedések áttekintése. A tűzvédelemről szóló híres dekretum kezdődik — elvezeti az olvasót egészen a legutolsó — ebben a hónapban kiadott irányelvekig.

A vegytani laboratóriumban minitűzvesztés berendezés megtalálható. A tanulóknak padjaiba is bevezették, úgyhogy a kísérleteket helyükön is elvégezhetik.

Egy másik helyiségben a híradószolg minden titka feltárul: a telefonról a röhullámú leadókészülékig. Érdekes, hogy szertárnak saját telefonközpontja van minden tanuló asztalán telefonkészülék melynek segítségével üzembé hozhatják a helyiség körül elhelyezett híradóberendezéseket.

Más teremben van elhelyezve az elektrotechnikai szertár, az elektromos-berendezés minden nemével természetes nagyságú ahogy a tűzvédelmi szolgálatban használják. Minden megvan itt, ami az elektromos energia sokoldalú felhasználásához szükséges. Egy kisebb szertár a tanintézet főnelméről tájékoztatja a tanulókat. Végképpen 1907-ben alapították az intézetet fokozatosan fejlődött ki belőle ez a modern tűzoltóegyetem.

Az egyetem klubjának legszebb helyisége a 600 személyt befogadó nagy terem. Itt rendezik a színházi előadásokat, esztrádműsorokat, az iskolai zenekar adásait és más egyéb kulturális rendezvényeket. A klubban televíziós készülékek vannak.

A tornaterem hatalmas és felszerelésben megfelelő a testnevelés célszerű és sokoldalú követelményeinek. A tanulóknak, mincs egyetlen növendék is, aki tanulmányai folyamán — legtöbbje az első évben — ne teljesítette volna GTO- (Munkára Harcra Kész) jelvény irásos gyakorlatait.

A növendékek nagy, közös lakoszobában bizonyítják, hogy az intézetben a rendtisztaság törvény. Megnéztük még a mosdókat, a nagy éttermet is, amelynek falát a legjobb orosz képművészet reprodukciói díszítik. A szertár után mindannyian ugyanazon a helyiségben voltunk: az ilyen intézet a növendékeknek segítséget nyújt munkájukban. Megállapítottuk azt is, hogy nálunk nagy szükség lenne hasonlóra.

Ilyen intézet egyébként a Szovjetunióban jó néhány van és ezek mellett a tanulóknak parancsnokai és az állami tűzvédelmi felügyelőség dolgozói száma egyéves tanfolyamokat is rendeznek.

(Folytatjuk.)

Kovács Miska Szauer Jóska Vinkó Maté Csornai Feri Szöllösi Feri Raesman Matyi

A KUNBAJAI ÚTTÖRŐ-TŰZOLTÓK KÖZÖTT

engő éles hangja még a leve-vibrált, de máris kitérültek a nek ajtóit, és a vidám, gond-nyeréksereg hangos visongás-teli csintalan pajkosságát az iskolaudvarra.

idősebbek" — azok már hig-bak — hátrább maradtak: he-igedve a tolongó kicsinyek-

dvar pillanatokon belül tar-a zsongó gyereksereg kavar-s, a levegő is úgy megtelt hangokkal, hogy az ember a-angját is alig hallotta.

cs, Szauer és Vinkó — a há-sztálytárs és barát, amint ez: „Öregebbekhez” illik, sereg-nt sétált ki az üvegezett fo-ujtáján.

y kilépnek az ajtón. Kovács hirtelen megmerevedik és fe-igyelemmel hallgatózik és ha-an olyan izgatott lesz, mintha esztette volna.

Jóska! szírénaznak!... — ei hirtelen a Szauer kabátja

aggy a fenébe, mit hütyés-— mordul rá Szauer és el-a kezét. A következő pillá-azonban már ő is, meg Vinkó: a szírénahangot próbálja el-a fülével.

nyleg szírénaznak!... Tűz-rezen össze Szauer.

om gyerek hirtelen egymás-s úgy állnak ott, mintha yökerezett volna a lábuk-sztán hallatszik a szíréna-Elesen, panaszosan vijjog,ogva a gyerekszávját.

cs Miska tér először magához, endülve rákiált a másik ket-

erünk srácok, tűz van!

tegy parancsszóra — nekiz-az üvegezett folyosó másik-ak... Az útjukba kerülő-eket majd agyontaposóssák.

gyik ajtón be, a másikon ki,ül a virágoskerten — futnak, a lábuk bírja, s egy szemvil-latt el is tűnnek a folyosó-nyilásban.

em egyszerre érkeznek a há-kökerítéshez, s nem törődve-ogy mélyebb a túlsó oldalon-nesset neki, át a szertáru-

egyek már ott voltak. Lázás-vel rángatták elő a felszere-három gyerek meg csak kö-űdült; kapták a szerelést, ne-sckendőnek, aztán lóhalálá-a faluvég irányába: tüzet ol-

★

ezdőddt annak a tűzoltásnak-ete, amelyről múlt havi szá-m-n néhány sorban megemlé-és, s három úttörő-tűzoltó-szólo élménye — amely szá-a tűzkeresztséget jelentet-

itt ülnek velünk együtt, hátrán az osztályukban. ag felelés közben sem olyan

zavartak, izgatottak, mint ezekben a-percekből. Ülnek csendesen, hol le-sütik a szemüket, hol meg pirulva, úgy félig-meddig elmosolyodnak. Össze-összevillan a tekintetük, majd lassanként felegednek; bár még mindig csak fémondatokban, de azért lassan megered a nyelvük — barátokozunk, együtt, a szűk iskola-padban szorongva.

Három kis emberke, egyik sem több 15 évesnél — sőt: Vinkó még csak 13 múltott — de már tűzoltó-ak!... Hogyan lettek az? Hát... látták egypárszor a nagyok szerelé-

zőt, nehogy valami bajunk le-gyen... Még azután volt ott egy pár ember, aki el is akart zavarai minket, mivel azt hitte, csak bá-mészködni jöttünk, mint a többi-gyerekek... Mert hát nem tudták, hogy mi tűzoltók vagyunk...

Kimondhatatlanul jó érzés hallani ezeket az egyszerű szavakat és látni ezt a három csillogó szemű, élettel-gyereket. Egymás szájából veszik át a szót, és egyszerre csak azt ves-zszik észre, hogy túllentünk a „lé-mán”; a gyerekek önmagukról, ter-veikről, vagyukról beszélnek. De

nagy bajuk van — egyiküknek-má-sikuknak igen gyenge oldala a tanu-lás! Holott az lenne a helyes — és ennek így is kell lennie —, hogy ilyen szempontból is a legjobbak legyenek az osztályban, bár, hogy nem így van, ebben nemcsak ők a-ludasak...

De beszéljünk a többiekről is, azokról, akiket szintén sikerült „nyakonesipni”: Csornairól, Szöllő-siről és a kis Raesmanról. Az első-ből kettőt a futballezésről „cipeltük”, el, Raesmant pedig a kerékpárról „szedtük” le, éppen lisztet ment.

Csornai és Szöllösi már a nagyok közé számítja magát, elvégre már mindkettő dolgozik. Az egyik 15, a másik 16 éves — bár egyikük sem néz ki 12-nél többnek, s bizony már mindketten kinőttek az úttörő-sor-ból. (Egyébként azt mondják róluk, egyik se égne meg a tűzön...) Bá-rányiszélségű ábrázattal ülnek előt-tünk a fűvön, a szavukat alig hal-lani... Egy-egy vállrándítás, ajk-biggyesztes, hányaveti mozdulat azonban azt sejteti, hogy ezek már — sajnos — igen közel járnak a „vagánysághoz”, ha ugyan nem azok...

Racsman senki nem nézné több-nek 9 évesnél, pedig már 15-ön is túl van — most mutatja a hangja. Hetedikes, de nála is hiba van a tanulás körül... Két esztendeje múlt, hogy tűzoltó, s aki ránéz, el sem hinné — ő a sugarvezető!... Csendes, fegyelmezett, jóra való kis emberke — egy kislánynon is túlsz-szégységével, de — a csapat egyik lelke.

Rádics Jóska, Meggyesi Pistát és Sáfárt nem tudtuk megtalálni, pe-dig ők is lelkes és szorgalmas tagjai a kis csapatnak, akár a többiek.

Körülbelül ennyit tudnánk mon-dani hamarjában a kunszállás úttörő-tűzoltókról: jót is, rosszat is. Egy azonban bizonyos: ha a testület ve-zetősége és tagjai még többet törő-dnek, még elmélyültebben foglalkoz-nak ezekkel a gyerekekkel, akkor nemcsak az utánpótlást biztosítják, hanem egyúttal olyan összeforrott kis csapatot kovacsolhatnak belő-lük, amelyre néhány esztendő múlva nemcsak mint tűzoltókra, de mint emberről emberekre is büszke lesz a falu dolgozó népe!

Ez az „akció” bizony rosszul sikerült...

sét és igen megtetszett nekik. Meg a Félián Lajos bácsi... az kérde-zte meg őket: — Gyerekek, nem akartok tűzoltók lenni?

Ennek már több mint egy esztén-deje, s azóta is szorgalmasan elő-rogatnak a gyakorlatokra, sőt, már vésztáztak is, és majdnem jobban ment nekik, mint az öregeknek!...

Kovács Miska a „legöregebb” tűz-oltó közöttük. Ő már a tavalyi já-rási versenyen a győztes úttörő-csa-pat egyik tagja volt. Szauer és Vin-kó még nem volt versenyen, de ne-ki is az a vágyuk, hogy az idén már ők is ott lehessenek.

Már jóformán kérdezni sem kell őket, beszélnek, mint a vízfolyás — csak győzzük jegyezni, amit mon-danak... Aztán hogy is volt az a tűzoltás?

— Mikor odaértünk, javában égett a tűz — magyarázza nagy hévvel Kovács Miska. — Már a szomszéd házba is belekapott a láng... Lajos bácsi felrohant a padlásra, megbon-totta a cserepet, aztán neki a vö-dőrről... Mi meg kinyitottuk a szomszéd ház kapuját, megnéztük, van-e víz a kútban; megszereltük a fecskendő, feltöltöttük... Azután hol itt, hol ott segítettünk; átfor-gattuk villával a szalmát, az ői kö-rül meg felástuk a földet, nehogy tovább terjedjen a tűz...

— Hát ti nem oltottatok? — kér-dezzük.

— A, — feleli megint csak Miska — nem engedtek bennünket a tűz-

amikor a tanulás is szóba kerül, egy csapásra csend lesz... Egymás-ra tekintgetnek, látszik, hogy igen nagy zavarban vannak. A végén azonban mégis sikerül kiesalogatni a vábaszt, amely bizony nem mind-egyiknél örvendetes... Kovács Mis-kánál például igen nagy bajok van-nak: van esze, de nem tanul, csak a futball a mindene!... Szauer? Ő közepes tanuló, bár jobb is lehetne, mert nála is megvan minden adottság... Vinkó Maté — az a legkü-lönb közöttük: négyes tanuló, leg-jobb az osztályban. Nála meg az a hiba — bár nemök szeretne lenni —, hogy jobb is volt már, de nincs versenytársa, így aztán elkényelmes-kedett...

Egyszóval ilyen ez a három gye-rek: izg-vegy tűzoltók, csak egy

„Erre futottunk... aztán neki a kerítésnek!...”

Mit tett Vas megye A 12-ES SZÁMÚ PARANCS VÉGREHATÁSÁRA

Az osztályparancsnokság folyamatosan gondoskodik a községek hiányzó felszereléseinek pótlásáról

„A tűzoltóság feladata fejlődő népgazdaságunk javainak, a dolgozók vagyonának a tűz pusztításaitól való megvédése. Fegyelmezett, példás szolgáltatásai, a kiképzés megjavításával, az egész állomány fokozott politikai és szakmai színvonalának emelésével biztosítani kell, hogy az ellenség esetleges kártevőseit megakadályozzuk” — hangzik a parancs és tűzoltószerveink azonban hozzáálltak a feladatok végrehajtásához. Tervezett munkáival készültek fel területük tűzvédelmének biztosítására.

A Vas megyei osztályparancsnokságon

az utasítás értelmében — a helyi viszonyok és körülmények figyelembevételével — tervet készített a megye tűzvédelmének hatékonyabb biztosítására, s a feladatok végrehajtásáért — határidő megjelölésével — felelősöket jelölt ki. Így többek között az ipari üzemek fokozottabb tűzvédelme érdekében havonta számos nappali és éjszakai ellenőrzést tartanak. Ezek az ellenőrzések nem az üzem bejárását szolgálják, hanem a társadalmi tűzoltók működésére, az üzemi tűzoltók szolgálat-

elátására, gyakorlati felkészültségükre, a propagandamunkára és más — a határozat előírásainak végrehajtására vonatkozó — gyakorlati munkák felülvizsgálására szorítkoznak.

Az üzemek tűzvédelmének biztosítása mellett — s Vas megyei viszonyokban ez a feladat kisebb — megszervezték a mezőgazdaság tűzvédelmének fokozottabb biztosítására vonatkozó előkészítő munkákat is. Időben megkezdték a községi postületek felszereléseinek ellenőrzését, felszerelések javítását, illetve kiegészítését.

A társzervek bevonásával több fontos intézkedést adtak ki a szocialista szektor vezetőinek az üzemegységek tűzvédelmére, illetve az erőgépekre vonatkozó tűzrendszeti előírások betartásának előkészítésére.

Jól láttak hozzá a tűzrendszeti tudnivalók tudatosításához is. Ennek érdekében a helyi sajtóban havonta jelentenek meg egy-egy cikket, s a filmszínházak ilyen irányú felhasználására a MOKEP-pel is megállapodtak.

Gondoskodtak a középületek, újlágos és a lakóházak tűzrendszeti felülvizsgálatáról, behatóbban foglalkoznak saját és a beosztottak politikai és szakmai képzettségének növelésével, és hogy mindez ne csak frott szó maradjon, komplex-ellenőrzésekkel segítik az alosztályokat a feladatok végrehajtásában.

A megyei politikai helyettes és a pártszervezet is aktívan bekapcsolódott a munkába, és nagymértékben elősegítette a miniszteri parancs végrehajtását. A politikai helyettes értekezleten ismertette az egységek pártszervezeti titkárainak a megye tűzoltósága előtt álló feladatokat.

A helyes intézkedések mellett azonban több fontos feladat végrehajtását elmulasztotta, illetve későbbi időpontra hagyta az osztályparancsnokság. Eddig meg nem tartottak értekezletet sem a vállalatok vezetőinek — s ezt csak az ősz folyamán kívánják végrehajtani! —, sem a gazdaságok vezetőinek, pedig ez rendkívül fontos az objektum tűzvédelmének és az újonnan szervezett önkéntes tűzoltók munkájának elősegítése szem-

pontjából. Nem szervezték meg a megyei tűzvédelmi bizottságot sem — ami természetesen a megyei tanács hibája is! —, s ez kihat a járások és a községek munkájára, mert addig az alsó szervek sem hívják életre e fontos szervet, amíg a megyei tűzvédelmi bizottság — főként tanácsi vonalon — erre nem ad utasítást.

Az alosztályok — az osztályparancsnoksághoz hasonlóan — ugyancsak tervet készítettek a feladatok végrehajtására.

A szombathelyi alosztály

eddig főként az üzemek, középületek és a lakóházak tűzrendszeti helyzetének megjavítására, illetve biztosítására törekedett. A lakóházak felülvizsgálatát már januárban megkezdték, s a parancs megjelenése után folyamatosan végezték a középületek és az üzemek tűzrendszeti szemlét, melynek alapján a megváltozott körülmények miatt több helyen felújították a határozatot.

A Mezőgazdasági Gépgyárban, amikor az udvar zsúfoltságát láttuk, azt gondoltuk, hogy az üzemrészekben sem lesz külön látványban részünk. Kellemesen csalódtunk, amikor Mészáros Imre tűzrendszeti előadóval és

A Takarógyár társadalmi tűzoltóinak gyakorlatát az igazgató és a tűzrendszeti felelős is rendszeresen megszemléli

Szakály Ernő üz. tű. alhdgy., parancsnokkal végigjártuk a gyárat, mert nemcsak rendet és tisztaságot találtunk, hanem minden üzemrészben láttunk a tűzrendszeti szabályok betartására figyelmeztető plakátokat, és feliratokat.

Beszéltünk társadalmi tűzoltókkal, és szavaikból megértettük, hogy a gyár tűzvédelme érdekében szívesen és lelkesen végzik tűzoltói munkájukat. Találkoztunk járőrözés közben üzemi tűzoltóval, aki katonás fegyelmellett jelentkezett és tett jelentést a szolgálati ideje alatt észleltekről. Láttunk dolgozókat, akik a kijelölt helyen dohányoztak, mert tudják, hogy munkahelyükön tilos a dohányzás és ennek be nem tartása

milyen következményekkel járhat.

A látottak és az üzem védelmi bizottság legutóbbi tekeztetéről készült jegyzőkönyv, valamint a határozatban 50 m³-es víztároló medence tévés kezdeti munkálat bizonyítják, hogy a Szombathelyi Mezőgazdasági Gépgyár részétét — a vállalat vezetőségétől kezdve a dolgozóktól mindenki szívügyének tekint.

A Szombathelyi Takarógyár nagy teljesítményű exportüzem, mely nemcsak munkafolyamataiban, hanem — a múlt „örökösöként” — fasztervezetű és rányitós építkezése miatt — nagy tűzveszélyt rejt magában. Felszabadulásunk tíz éve óta már több üzemrészt korszerűsítették és a tűzrendszeti tevékenységnek is megkezdték az átépítést, azonban még a régi építések szükségessé váltak ahhoz, hogy a munkafolyamataik kívülcsökkentsék a tűzveszélyt. Ilyen pl. a bálarakatár, melynek szűk is, úgyhogy az előírt tározási módot sem tudja tartani. Ez természetesen a vállalat hibája, mert ennél az átépítési összegnek biztosítékot kértek felettes határtól, s míg nem készül el a rakatár, addig is víztároló medencével — mely a gyár

Készül a víztároló medence a Szombathelyi Mezőgazdasági Gépgyárban

Két üzemet látogattunk Szombathelyen és a l

...ján az volt a benyomásunk, hogy az alosztály helyesen járt a miniszteri parancs üzemek védelmére vonatkozó részvégrehajtásában.

A sárvári alosztályon

...cius 29-én ismertették a feltervet a beosztottakkal, és minden elvtárral közölték az alosztály részfeladatát. A pártszervezet sem maradt tétlen és a miniszteri értekezlet után tagülésen határozták meg a tagvezetési irányú tennivalóját. A következő taggyűléseken — az alosztály taggyűléseken — a jegyzőkönyvek tanúsították a bírálat és önkritika szellemében értékelés az eddig végzett munkát és a további feladatok elvégzéséhez.

...z alosztályparancsnokság minden állította össze a feltervet, véleményünk szerint a II. negyedéves munkaterv — mely szorosan összefügg a 12-es parancsral — nem lehet módosítani. Nem vitatkozunk Rigó elvtárs alosztályparancsnok elvtárs szakmai képességét, de kétséget keltünk abban, hogy a 40. pontból álló feladat

felelős felmérése alapján megkezdtek a községek hiányos felszereléseinek kiegészítését, s a szivó-, illetve nyomótömlők bekötésére maguk szerkesztettek egy „tömlőbekötő gépet”, mellyel szakszerűen végzik a kapcsolópárok bekötését.

Ikerváron már erősen sötétedett, mire a községi tűzoltóegyesület tagjai összegyűltek a szertárhoz tartozó bekerített udvaron. Megtudtuk, hogy a közelgő járási versenyre való tekintettel az egyik szerelősapat tart gyakorlatot. Alig kezdték meg a férfiak a 400-as kismotorfecskenkővel a foglalkozást, amikor a lányok máris tolták kifelé a szertárból a kocsifecskenkőt is.

A „Makarenkó” Leánynevelő Intézet dolgozója, Erős Endre — aki egyébként régi községi tűzoltó — elmondotta, hogy az intézet új tűzrendészeti határozata előírta, hogy az intézetben belülről társadalmi tűzoltóságot kell szervezni. Az igazgató helyeselte Erős elvtárs elgondolását, hogy a lányokat megtanítsák a kocsifecskenkő szerelésére. A lányok ügyes mozgása és tanulni akarása után ítélni nem csodál-

A napi fáradságos munka után esteként készülnek az ikervári önkéntes tűzoltók a versenyre

szam alatt láttak el tűzrendészeti határozattal, illetve mikor ellenőrizték; a térképről pedig egy tekintettel felmérhető a járás tűzrendészeti helyzete, a felszerelések elhelyezése, a vízszervezési helyek stb. ...

A példásan rendbentartott iratokból megtudjuk, hogy a figyelemmel nagy százalékát ügyoldották meg a járás területén, hogy a határolók figyelői közösen telefonon értesíthetik az alosztályi a keletkezett tüzről. Emellett megszervezték a társ-szervekkel a kölcsönös segítségnyújtást is, s észrevételeik alapján a rendőr-területfelelősök már több szabálysértő ellen tettek feljelentést.

A patronáló elvtársaknak sok esetben nehéz a dolguk, mert a járás területén több nemzetiségű falu van, s bizony a lakóházak tűzrendészeti ellenőrzésekor vagy egy-egy behordási engedély felülvizsgálásakor csak a községi tűzoltók segítségével tudják megértetni magukat.

A községi tűzoltókból itt sem hiányzik az odaadás és a felkészültség. Szakonyfalun pl. a parancsnok felesége, Krei Istvánné „magánszorgalmából” ki-munkálta a szertárat és az őrszobát, hogy az összejövetelek és a kultúresemények próbái alkalmával a tiszta helyiségben otthonosabban érezzék magukat a tűzoltók.

A körmendiek

...től maült, jól képzett tűzoltó-sággal és jó felszereléssel dícsé-rekölthetnek. Ezek az eredmények elsősorban Boda Mihály elvtárs parancsnok elvtárs érdeme, aki nemcsak jó tűzoltó hanem egy-

ben a motor „szerelmese” is. Meg is látszik ez az egész laktanyán... Ugyanis nyugodtan nevezhetjük laktanyának a tűzoltók otthonát, melyben két hatalmas szertár, hálólhelyiség öt patyolatliszta ágyval, tanuló-és parancsnoki szoba, no meg egy jól felszerelt műhely van.

S hogy a „gazda” kiváló műszaki ember, az meglátszik a „különleges” szereken is. Lánc-talpas motorkerékpárjukal vontatják a targoncán elhelyezett 800-as kismotorfecskenkőt, de ha kell, a motorkerékpár egyidejűleg elbírja az 1913-ban készült, — de még kitűnő állapotban levő — lövönatású motoros fecskenkőt is. Az egyik gépkocsivezelő a parancsnok, a másik Szallár Ferenc törm., aki ugyan-csak kiváló motorszerelő.

Körmend tűzvédelme jó kez-zekben van, s hogy a község lakói nyugodtan alhassanak, a 48 főből álló testület tagjai kö-zül két tűzoltó — felváltva — éjjel a laktanyában alszik.

Sokfelé jártunk, sokat tapasztaltunk a megyében. A látottak alapján megállapíthatjuk, hogy a Vas megyei elvtársak jól lát-lak hozzá a megye tűzrendésze-tének fokozottabb biztosításához. A hiányosságok azonban a pa-rancsnokokat és beosztottakat egvaránt arra figyelmeztetik, hogy még nem tettek meg min-dent a miniszteri parancs vég-rehajtásáért. Az idő sürget! Fog-janak tehát hozzá a hiányossá-gok mielőbbi felszámolásához, hogy nyugodtan elmondhassák: Mindent megtettünk a parancs maradéktalan végrehajtásáért és megyénk tűzvédelmének biztosí-tásáért!

...nyemen megy a munka a sárvári alosztályon a házilag készí-tett tömlőbekötő géppel

... mint felét — a határidők betartása mellett — egyedül is vég-re tudja hajtani.

...ki sokat markol, keveset mondja a közmondás. Rigó elvtárs is így mert számos olyan feladat mint többek között a be-ottak ruházata és személyi szerelése állapotának ellenör-t vagy az üzemi és községi otók foglalkozásához nyúj-segítséget és más egyéb fel-tol — nem személy szerint tál neki kell megoldania. a ezeket bátran az őrsépa-nsnokokra és a fejlettebb helyettesekre. Ezzel kettős ér el. Elsősorban nem ap-a fel munkáját, és így több e jut a fontosabb feladatok oldására, másodsorban a ortfeladatok megosztásával eli a beosztottak önállóságát szakképzettségét. Csodálko-k, hogy az osztályparancs-ságon Molnár elvtárs ezt észrevételezte, s jóváhagyá-il adta vissza az alosztály-a munkatervet.

...koznánk, ha a község csapata r mellett a lányokkal is találko-znánk a járási tűzoltóversenyen.

Arra a kérdésünkre, hogyan segíti a tanács a testület munkáját, Kuglicz Lajos parancsnok megmutatta 12 tagú fúvós zenekaruk hangszereit. Azt is el-mondották, hogy a szertárhoz épített figyelőtornyot — mely egyúttal tömlőszárításra is alkal-mas — tavaly építtette Joó Ist- van tanácselnök 27 000 forintért, ez évben pedig 14 000 forintot irányított elő a szertártető és az udvar kerítésének kijavítására.

A szentgotthárdi alosztályon

Tóth József törm. alosztálypa-rancsnok-helyettes éppen az erőgépek és a motorikus kazalo-zógépek tűzrendészeti határozat-tal rendezte. Amikor megkér-deztük, milyen intézkedéseket tettek eddig a 12-es parancs értelmében, elővett egy kimutatást és a járás térképét, melyből úgyszólván mindent megtud-tunk. A kimutatás alapján rö-gtön meg lehet állapítani, hogy valamelyik üzemet vagy szocia-lista szektort mikor és milyen

A szentgotthárdi járás legtöbb községében elkészítették a víz-szerzési helyekhez a lejáratot

És szerült anyaggyártóalkodást!

Bonyodalmak egy elektromos jelzőkürt körül

A bajai alosztály udvarán egy előző viharvert MÁVAG tartályos gépjárműfecskenő áll. Karoszeriája ütött, kopott — az alföldi útviszonyok visszaütésége és az idő vasfogának nyoma megittaszik rajta, no meg — legalábbis néhány jel csalhatatlanul erre vall — egy-két esetben már más járművekkel is „találkozott”... Bár ez most nem is nagyon lényeges! Inkább az a tény fürja az oldalunkat — és nem kevésbé Poros és Loósz elvtársaké is —, hogy még mindig az udvaron áll, holott motorikus szempontból már az égvilágon semmi baja nincs, csak megni kellene vele. Igen ám, ha ez olyan egyszerű lenne! De cseppet sem az! Hogy miért?

Egy közönséges dudu (röviden így szokták mondani), azaz elektromos jelzőkürt olyan akadályt gúrdított az öreg újságüzemeltetés útjába, hogy kénytelen-kelletlen ott ragadt az udvaron.

Május 9-e óta foglalja a helyet, — ugyanis azóta kész. De mit ér a kabát, ha hiányzik egy gombja!... mondja a közmondás. Hát körülbelül itt is hasonló az eset. Régi törvényszerűség — nem mi találjuk ki —, hogy az anyagok a használat során egyszerűen felmondják a szolgálatot. Így történt ez a szóbanforgó járműnél is: a dudája hangja gyengülni kezdett, majd máról-holnapra egyszerűen, de végérvényesen elhallgatott. Mi a szokás ilyen esetben? Ha nem lehet vele már mit kezdeni, becserelik egy használhatóra, vagy — ha lehetséges — újat kérnek helyette. Jobb megoldás híján ezt tették a bajaiak is.

Gyimesi főrm. elvtárs azon a bizonyos május 9-én felkerekedett, hős a lába verte a végérvényesen megrokkant selejtdudát, és elindult szerencsét próbálni Kacsókmétre a főosztály gépjárműosztályához. S itt kezdődött a bonyodalom. — Ha ugyan annak lehet nevezni — a raktárban ugyanis neto volt jelzőkürt, a cserének tehát befellegzett!

Mit tettek erre a jászandékú bajaiak? „Egy nyavalyás dudán csak nem mőlés!” — jélszóval „merész tettere vetemedtek”... Azt javasolták, hogy ha már a raktárban nincs dudu, akkor engedélyezze a gépjárműosztály, hogy — helyben, az AKÓV-tól (Autóközlekedési Vállalat) — újonnan beszerezhassék 304 forintért. No, csak éppen ez hiányzott! „Szó sem lehet róla, nem engedélyezzük!” — jelentették ki kerekre és megfellebbezhetetlenül a gépjárműosztálynál: „Majd megigényeljük!” — mondták ki a zserőt, — „És akkor esetleg egy hónap múlva megkapják...” S mint akik jól végeztek dolgukat, ezzel a maguk részéről „elintézték” nek, is tekintették az egész dudu-ügyet.

Amit persze a bajaiak erre maguk között mondtak, azt nem írhatjuk le, csupán annyit, hogy többek között a bürokrácia szó is ismétlődött néhányszor, s a nemtörődomségről és hasonlókra is beszélték... És mint azelőtt is már anyanyiszor megkezdtek a „kunyerátást”, a „kolodulást”, hogy azért mégse álljon az a fecskendő! Fűhöz-fűhoz mentek, érvényesíttek, míg végül a mentőknel kötötték ki, ahol „csodálatos” dolga történt: a mentők

szolgálat dolgozó megértették a tűzoltók helyzetét. Sőt, mi több: az egyik javításban levő kocsijáról leszerelték a jelzőkürtöt és a tűzoltóknak adták azzal, hogy ha majd egyszer mégis megkönyörül rajtuk a gépjárműosztály, akkor majd visszaadják...

És most felvetjük a kérdést: Tud-e arról a gépjárműosztály, hogy annak a bizonyos MÁVAG tartályos tartalékszernek, amely az elektromos jelzőkürt hiánya miatt csaknem 3 hétig az alosztály udvarán rostokolt, mi a rendeltetése? Ha nem tudná, hát mi csináljuk: azt a szert azért javított meg Poros és Loósz elvtárs, hogy — a mezőgazdasági tűzvédelem nagy és felelősségteljes munkájának sikere érdekében — annak segítségével bújárhassák az egész megyét és idejében elvégezhesék a közúti és a szocialista szektor kismotorfecskenőinek és a gépjárműfecskenőinek futó javítását!... Talán azt

Az a bizonyos szer, amely 3 hétig „duda-hiányban szenvedett”...

sem ért megjelyeznünk, hogy az utóbbi járművek futó javításáról való gondoskodás a gépjárműosztály feladata lenne, és a műhely két felkes és kiváló dolgozója — Poros és Loósz elvtárs — azért vállalta önként a hivatás szeretetétől fűtött és a tűzoltóságára háruló nagy felelősség súlyát érezve a feladat végrehajtását, mert az ügynek — sajnos — nem volt gazdája!

S ha mindez kevés lenne, néhány szóban cégebbi dolgokra is emlékeztetünk. A bajaiak annak idején roncsokból építették újja a GMC-t, a legmosolygósabb körülmények között, olyan közönytől birkózva, hogy a végén a hovatárgyától kapták hozzá a teljes elektromos berendezést — minden térítés nélkül!... De akad újabb keletű eset is, amely náldán a MÁVAG—Mercedes differenciálje körül bonyolódott... De erről már nem írunk bővebben: Kóbor elvtárs úgy is tudja, miről van szó... Valamire azonban mégis fel kell hívniuk a figyelmet, mert a történetek után joggal feltételezhetjük, hogy erről még nem tud. „Csupán” annyi az egész, hogy a bajaiak minden kedvükkel végképp elveszítették, és ha továbbra is ilyen „támogatást” és „segítség” kapnak, annak előbb-utóbb, de inkább előbb, mint utóbb alaposan megéreződik majd a hátránya. A bajai elvtársainak ugyanis nem kötelességük — főként ilyen körülmények között — a

gépjárművekkel való bajlódás —, ok becületből végzik és így joggal élvezik a megélt, bürokráciamentes elvtárs-mogatást és megbecsülést, mivel a jódéknak is van egy bizonyos határa.

Takarékosság vagy bürokrácia?

A monda szerint a török birodalom egyszer hatalmas szárazság pultott. A szultán esőért könyörgött az urához és Allah nyomban teljesítette resét. Igen ám, de eső helyett jégeső dult a vetésekre, s ezt látva így kiált fel a szultán: „Allah segits, de ne jöj nagyon!”

Szűcs szds. alosztályparancsnok elpanaszának hallatára jutott eszünkbe történet. Hozzá kell tennünk ehhez, a Budapesti Főosztály Anyagi Osztályáról — sajnos — nem elszigetelt jóság az effajta segítség...

Egy Csepeli motorkerékpár dugattyúrújének 27 fillér az önköltségi ára, így forintért akár néhány százat is vehetnek zugló elvtársaink. Az anyagi osztály szigorú utasítása értelmében azonban motorkerékpár karbantartásra ki-havi 50 forintért nem vásárolhatnak dugattyúgyűrűt, s ha cserére van szükség, azt csak a műhelyben végeztetik el. Kissé különös értelmű ez a takarékoságnak, hiszen a műhely esetleg 3—4 hét is eltelik, míg erre a perces munkára sor kerül. Ilyenkor rékpárra ülnek az alosztály tűzrendészeti, ami még nem lenne baj, de az már zán meghökkentő, hogy ha a „norma” meghatározott idő előtt kell kerékpárt cserélni, könnyen előfordulhat, emiatt hónapokig gyalog ballaghatna meglehetősen hosszú zugló utcákon.

Igaz, hogy nem minden esetben „takarékos” az anyagi osztály. Pl. március 10-én porosodik a XIV. kerületi osztály szertárában tíz kitűnő állapotú levő szekrény, de ha az anyagi osztály „kijön” valaki, akkor elvtársaink haddolgot találnak: 1. Az eredetileg használható állapotban volt és hónapok óta szertárban heverő benzinmotorról relnek-e le újabb alkatrészeket? 2. A gének „kiszuperált” kézi orsó hollétéről dakozódnak-e? (Ez szintén a szertárban van, de — Szűcs elvtárs felvilágosítás szerint — egy téves leltári felvétel következtében az anyagi osztály közvegi kelatos módon megduplázták.) 3. Talál alosztály melletti épületben levő és alosztály udvarán roszadósodó értékes felreleket, gépeket szemlélik?... Milyen rom eset lehetséges, de annyi bizonyos, hogy kábelt semmi esetre sem hozták alosztály agregátorához, sőt még utalás sem...

Nemrégiben egy szigorú hangú közegységünknek megtiltotta, hogy a problémáikat az üzemi segítségigénybevételével oldják meg. Ez természetesen helyes intézkedés, de ne csak a szűcs, hanem egyúttal adjunk segítséget az ismertett és hasonló nehézségek oldásához. Ez annál is inkább sürgős, ha a kicsinek látszó és nevetséges bürokrácia intézkedések cseppet sem vidámságos, hanem kellemetlen következményekkel járha

Erősítsük a tűzvédelmi propagandát!

Vége az iskolaévnék — a gyerekek nyári felügyeletéről tanácskozik a tűzrendészet és a szülői munkaközösség

megelőző tűzrendészeti szabályok érvényesítése, a tűz gyors eloltása és a tűzalkalmazási ok megállapítása csak úgy leeredményes, ha úgyszólván mindenki meggyőződésévé válik, hogy a tűzvédelem a társadalom egyik legfontosabb adata. Mindenkinnek éreznie kell, hogy az őz pusztítása esetenként nemcsak egyes ületeket vagy foglalkozási ágakat, vagy egyes személyeket érint, hanem a károsos egyformán sújt mindenkit a dolgozók körében. A tűz elleni védekezésben tehát mindenki érdekelt! Nemcsak az a fontos, hogy a tűzoltósapatok jól képzettek, ki-ében felszereltek legyenek és szeressék atásukat. Ezzel még nem oldhatók meg a feladatok. A védekezés teljes sikeréhez a dolgozók segítségével és állandó támogatása szükséges!

A társadalmi munkák után — a tűzvédelem szocialista átszervezése során — megindult a társadalmi munkák, és egyes területeken el-érte célkitűzéseit. Vannak olyan üze-kek és községek, ahol a dolgozók valóban magukénak vallják a tűzvédelemet. Buda-ten vagy Saigótarjánban, Kecelen vagy zárokszállások az ország sok más vá-ában és községében igen szép számmal vannak. akik valósággal büszkék arra, hogy vért vállalták a tűzoltószolgálatot. Eze-ek a helyeken meg is látszik a jó munka-eredménye — a tűzkáradatokból. Vannak azonban olyan kirívó hibák, amelyek miatt a tűzoltóság szerveinek a legerélyesebben be kell vennie a szervezés ügyét, hiszen anyagi károk mellett nem egyszer még a személyek is áldozatul esik a tűz pusztí-ásának.

társadalmi munkák terén mutatkozó hibák

A „Magyar Tűzoltó” áprilisi számában olvashattuk, hogy a mosonmagyaróvári tűzoltóság ügyésze gondatlanságból okozott ember-áldozat miatt vádiratot nyújtott be a mosonmagyaróvári Járásbírósághoz az ügyész Ferencné ellen, mert az év febr-uarjában gondatlanul felügyelet nélkül hagyta lakásában 3 éves és 1 1/2 éves gyer-keket. A 3 éves gyermek a kályhában levő tűzrel játszott, s az így keletkezett lakás-áldozat következtében az 1 1/2 éves gyermek meghalt. De számos hasonló esetről is be-mondhatnánk.

A társadalmi munkákhoz érkezett egyik levél-ül, pl. megtudjuk, hogy Ivánbattyán közs-égben (Baranya megye) március 18-án a 3 éves Veres Miklós raktári munkás laká-ában tűz keletkezett. A hivatalos vizsgál-ás megállapította, hogy Veres Miklós né-gyzetlenül hagyta a lakásban 3 hónapos és 3 éves gyermekét. A gyermekek a kony-ában egy kis ágyban a tűzhely közelében voltak. A 3 éves kisfiú a tűzhelyajtón ke-zetlenül kihúzott egy égő kukoricacsutkát, az a takaró alá tette. A gyermekek között az idő elég volt ahhoz, hogy a kony-ában a párná és a szalmazsák meggyul-jon és olyan tűz keletkezzen, hogy a kony-ára a gyermekek anyja hazaért, a kiseb-berüléseibe belehalt, a 3 éves kisfiú pedig életveszélyes, harmadfokú égési se-bet szenvedett.

Az elmondottakból kiderül, hogy a ke-letkezési okok általában nem valami bo-

nyolult, eddig még alig ismert új techno-ológiai eljárásból vagy a zavartalan ter-melés érdekében szükséges rendkívüli rak- tározásokból, hanem a legtöbb esetben gondatlanságból, hanyagságból, nemtörő- domségből — és tegyük hozzá — egyes esetekben szándékosságából erednek. A hi- bák kiküszöböléséhez és megszüntetéséhez tehát általában nem szükséges különleges tudományos kutatómunka vagy technikai felkészültség. Szándékosság esetén az a lényeg, hogy a bűnösöket megfelelő éber- séggel leleplezzük és a hatóságoknak át-adjuk.

A tudatosítás és a társadalmi munkák cél- kitűzéseit jogszabályok biztosítják. A 62/1952. MT számú rendelet 9. és 11. §-a társadalmi munkák terén határozza meg a tűzvédelem és megállapítja, hogy minden üzemben gondoskodni kell a dolgozók felügyeletéről. A 2018/2/1954. MT számú határozat a társadalmi felügyelet megszervezését, a 2138—46/1954. MT számú rendelet pedig a tűzrendészeti bizottságok felállítását és ezek feladatait szabályozza.

A végrehajtás ellenőrzése során azt ta- pasztaljuk, hogy az üzemekben a felügye- let, az üzemeltető, a hangosbemondó rendszeresen foglalkozik a tűzvédelemmel. Előadásokon diaposzitiv filmek vetítésével, termelési értekezleteken az üzem tűzren- dészeti viszonyainak ismertetésével és még sok más változatban tájékoztatják a dolgozókat a szükséges feladatokról. Ugyan- akkor viszont meg kell állapítanunk, hogy a módszer és általában a társadalmi mun- kák, valamint a tudatosítás módszere igen gyakran meglehetősen íróasztali. Amint ezt a felsorolt példák is igazolják, a gyer- mekek felügyeleténél, a dohányzási és tűzrakási tilalom betartásánál és egyéb elő- írások érvényesítésénél olyan mulasztások fordulnak elő, amelyeket a felhívások és felügyeleti munkák nem szüntethetnek meg. Köz- vetlen segítséget adó ellenőrzés, megfelelő oktatás és nevelés vezetne csak a hibák kiküszöböléséhez!

Feladatok a tudatosítás során

A gyakori tapasztalatokból azt a sürgető következtetést kell levonnunk, hogy a jövőben olyan segítséget kell adnunk, amelyet még eddig nem kaptunk be a tűzvédelem tudatosításába és társadal- masításába. Így pl. a gyermekek felügye- leténél az instruktori és terhelési hálózat mellett a háztömb- és utcameg- bíztott-szervezet is igen nagy segítséget ad- hat. Ennek tagjai ugyanis általában olyan személyek, akik otthon tartózkodnak. Meg- van a lehetőség arra, hogy megfelelő szer- vezéssel olyan ellenőrzési rendszert épít- sünk ki, amely mellett — különösebb erő- forrás nélkül — társadalmi munkáival ál- landó felügyelet alá kerülhetnek a lakó- házak, játszóterek és általában az olyan helyek, ahol a gyermekek — a tapasztalat szerint — együtt vannak és igen gyakran a tüzet választják játékszerül. Különösen időszerű ez a feladat most, amikor az iskolaév befejezése után még fokozottab- ban valószínűsíthető a gyermekek fel- ügyelet nélküli egyedüllete.

A háztömb- és utcameg-bíztott-szervezet bekapcsolásánál mindenkor vegyük igény-

be a tanácsok segítségét. Tőlük induljon el az a szervezés, hiszen az egyéb igazga- tási feladatok mellett nem jelent újabb megterhelést a háztömbmegbízott-szerve- zet számára a tűzrendészeti szabályok el- lenőrzése. A felügyelet azonban foko- zottabban részt kell vennie a munkában. Adjuk meg az útbaigazítást és a helyi adottságok szerint mutassunk rá arra, me- lyek azok az előírások, amelyeket ellen- őrizni kell. Segítsük ezt a munkát a hely- színen is! Nem jelent pótolhatatlan idő- vesztést, ha pl. egy-egy helyszíni el- őírás vagy üzem, szemle alkalmával be- tartatunk egy-egy lakóházi ellenőrzést is. Ilyenkor ugyanis olyan hibákat fedhetünk fel, amelyeknél a tanács végrehajtó bizott- sága vagy a rendőrség azonnali beavatko- zása, esetleg a szabálysértési eljárás meg- indítása szükséges. A legtöbb esetben azonban a tájékoztatás is segít. A tájéko- zásban emberek ugyanis sokszor a segítő- készség és a jóakarát mellett sem tudják, hogy adott esetben mi a tennivalójuk.

Látogassuk a lakógyűléseket! Nem fon- tos, hogy minden esetben a vezető men- jen el ezekre a gyűlésekre. Az alosztály- parancsnokság bármelyik beosztottja részt vehet ezeken, csak az a lényeges, hogy fel- hívítsen jelenjen meg, pontos helyisme- rettel rendelkezzen és teljesen tájékozott legyen a megoldásra váró feladatok terén. Ez azt is jelenti, hogy ne általános szóla- mokban „nyilatkozzék” a gyermekek fel- ügyeletéről vagy a padláscsereiről és az el- lenőrzés fontosságáról. Ennél többet kell tennie! Magyarázza meg a helyszínen — az ottani körülményeknek megfelelően — a felügyelet megszervezését, mutassa meg a padláson levő rendtelenség megszünte- tésének módját és magyarázza meg a helyi adottságoknak megfelelő ellenőrzés módszereit.

Soha ne feledkezzünk meg arról, hogy a szülői munkaközösséget bekapcsoljuk a munkába. Hiszen ennek a társadalmi szervezetnek úgyszólván egyetlen feladata a gyermekek gondozása, a felügyelet és az ellenőrzés. Tudatosítsuk, hogy tevékeny- sége ne csak a ténnyre terjedjen ki! Min- dennél fontosabb, hogy a nyári szünetben a szülői munkaközösség fokozott erővel kísértse figyelemmel a gyermekek feletti felügyeletet.

A tűzveszélyes környezetből az utcameg- bíztott elválogatja a gyerekeket — itt nem engedheti meg a játékot!

A mezőgazdaság tűzvédelmi munkájának egyik legfontosabb alapja a tanácsokkal való szoros együttműködés. Tűzrendészeti hatóságaink értekezleteken tájékoztatták a tanácsokat a terület tűzrendészeti helyzetéről, hogy közösen határozzák meg a feladatokat. A szolnoki járási tanács ülésén Kucsera hdgy. elvtárs tartott beszámolót, melyen a tanácsstagok számos értékes javaslatot tettek

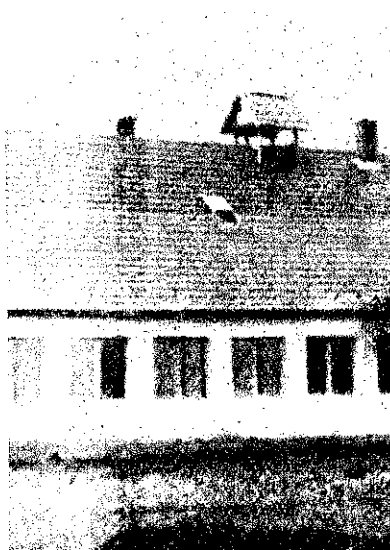
Az alosztályok munkájával a helyszíni

A kalászos termények beérése előtt igen fontos a figyelő és készütségi szolgálati helyek biztosítása. Nagyhegyesen a községi tanács által épített figyelőtoronyból az egész határt szemmel lehet tartani

★

Viszont nem sokat ér az ilyen alacsony figyelőhely, ahonnan a falu széléig sem lehet minden irányban ellátni. Gondolható volna erre a rákócziújfalusi tanács is, amikor az új tanásházat építették

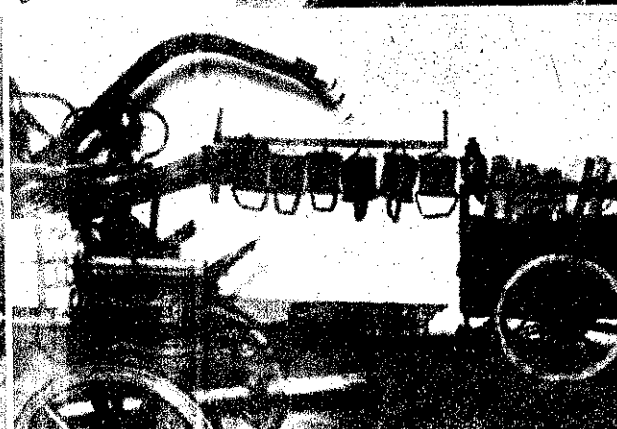
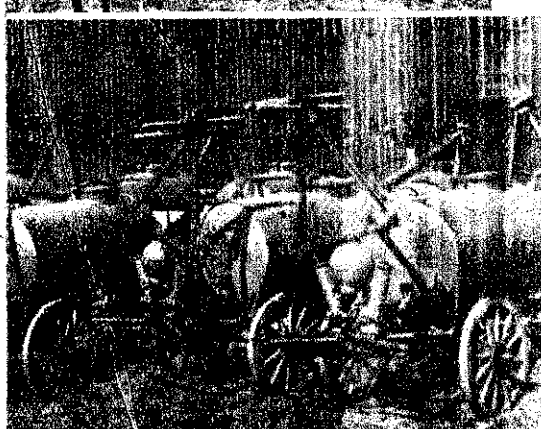
A mezőgazdaság

Már csak hetek választanak a kalászos termények betakarítására márciusi és novemberi határoza számú parancsa meghatározza a adatok végrehajtásában — az lett — igen fontos helyet foglal a szektor tűzvédelmének biztosításában

Tűzrendészeti szerveink szerte tartak egyaránt — nagy erővel és védelmének fokozottabb biztosítását előbb megkezdték, s most — az hogy a nagy munka megkezdésekorban érvényt szerezzenek az a rendészeti hatóságok által előírtak

Ebben a munkában nagy szerepet játszanak a községi tűzoltótestületek tagjai, akiknek tükében hozzájárulnak ahhoz, hogy a tűzrendészeti szabályok betartásának érdekében

Nagy és felelősségteljes feladatot kell elkövetkezendő időben. Az utóbbi az esetleges lemaradást behozzák. Így végezzék munkájukat, szem gabona se váljon a tűz

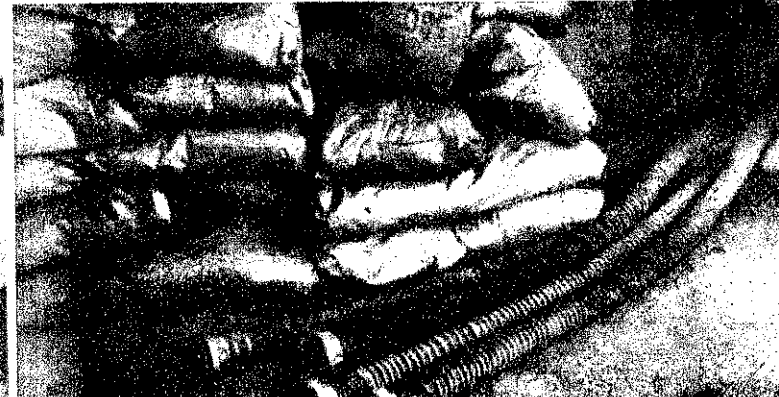
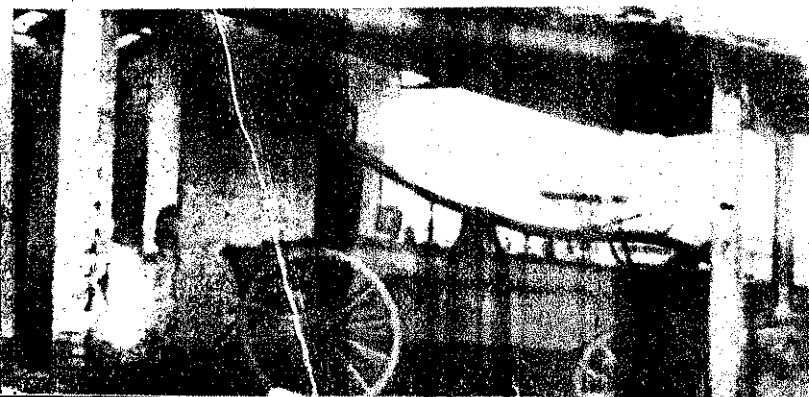

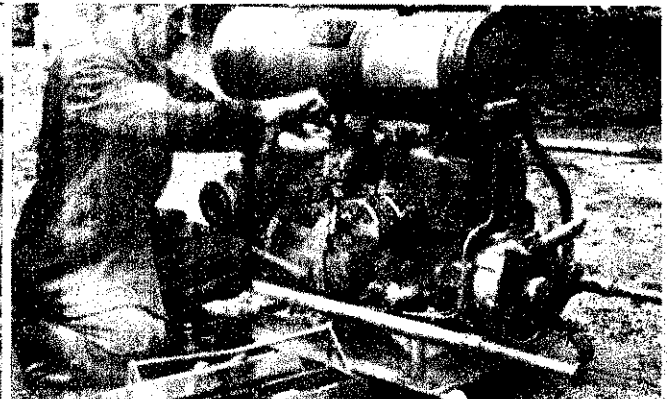
Az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság folyamatosan biztosítja a községek és a szocialista szektor tűzoltófelszerelésekkel való ellátását. Az új lajtfecskendők szállítás előtt

A frissen mezeit tiszta szertár, a gondosan ápoló és szakszerűen elrendezett szerek és felszerelések a mátraszélei tűzoltók jó munkájáról tanúskodnak

Rákócziújfalusi tanácsának két éven át rendelkezésére állt a tűzoltószertár felépítéséhez szükséges összeg, s ennek ellenére még most is „így néz ki a szertár”. Természetesen a kocsifecskendő is megrozsdásodott, tönkrement

Ezt a négy szívótműt a Zabari Állami Gazdaság irodaépülete tártuk, ahol éppen egy kűttisztítás fáradsálmait heverik ki, nem a legtisztább állapotban...

entése alapján a debreceni osztály javítóbrigádja — Szekeres Sándor és Sánta Imre fő. tőrm. elvtárs — a jól felszerelt műhely-
hibásodott szereket. A nagyobb javítási munkákat az osztályparancsnokság műhelyében gyors, szakszerű munkával végzik el,
és megkezdése előtt mindenütt ütöképes feckendő álljon az állami és községi tűzoltóságok rendelkezésére

delméért

aratás megkezdésétől és a
ezetőség nagy jelentőségű
gyminiszter elvtárs 12-es
1956. évi feladatát. E fel-
delmének biztosítása mel-
g, különösen a szocialista

parancsnokok és beosztot-
nozzá a mezőgazdaság tűz-
munkát már hónapokkal
ltve — azon fáradoznak,
ben és a szocialista szek-
nányrendeletek és a tűz-
lyok betartásának.

állami tűzoltóságunknak
kor területükön nagymér-
ségünkkel megértessék a

özségi tűzoltóságainkra az
t el kell követniök, hogy
hiányosságokat felszámol-
s tervünk első évében egy

vízszerezési lehetőség fontos
a mezőgazdasági tűzvédelem
a. A felsőpetényi tanács és a
t gondoskodott a bővizű pa-
artalan megközelítéséről

Az osztályparancsnokságok a megyei adottságoknak legmegfelelőbb szikrafogók használatát hagyták jóvá. A püspök-ladányi gépállomáson már próbálják az első házilag készült szikrafogót

★
Tomasovszky András tőrm., a kővárdai al-osztályparancsnok helyettes a községi tűzoltók előtt álló feladatterveket készíti, hogy a községi elvtársak még hatékonyabban részt vehessenek a megelőző tűzvédelmi munkában

Jászárokszálláson a testület közgyűlésén vitatták meg a mezőgazdaság tűzvédelmével kapcsolatos feladatokat. A 40 körzetre bővített területfelelősi szolgálatra önként jelentkeztek a területtel nem rendelkező elvtársak

A lakóházak felülvizsgálása során a községi területfelelősök mindenütt felhívták a dolgozók figyelmét az udvar tisztántartására is. Vitális Mihály, Ófehértó község parancsnoka ellenőrzésen

A tűzrendészeti beruházási keret helyes felhasználásában is segítik a tanácsokat a salgótarjáni alosztály patronálói. Kékési hdgy. elvtárs az egyenruha-vásárlás ügyét beszéli meg a mátra-szelei tanács VB elnökével és titkárával

A salgótarjáni alosztály beosztottai kiszállásaik alkalmával a lakóházak tűzrendészeti ellenőrzéséből is kiveszik a részüket

Cselekedjünk iryák

Egy példamutató tűzoltótestület

Együtt a községiekkel a 12. számú parancs végrehajtásáért!

Pártszervezetünk vezetősége króvíven vezetőségi ülésen tárgyalta meg a belügyminiszter elvtárs 12. számú parancsa és a mezőgazdasági intézkedési terv végrehajtásával kapcsolatos feladatokat. Ezt követően taggyűlésen ismertették a vezetőség javaslatait, melyeket az elvtársak egyhangúlag elfogadtak.

A pártszervezet és a szakmai vezetők — a múlt év tapasztalatait figyelembe véve — elhatározta, hogy idén jóval több támogatásban kell részesíteni a községi tűzoltótestületeket, és a községi tűzoltó elvtársakat jobban kell bevonniuk a területi munkába. Az 1955-ös szakmai továbbképzés összefoglalói — melynek során különösen Jászkarajenőn, Albertirsán, Ceglédbercelen, Törtelem és Körösfőtelepen születtek kiemelkedő eredmények — az bizonyítják, hogy községi tűzoltóságaink a testületek megalakulása óta jelentősen megerősödtek és munkájukra fokozottan számíthatunk.

Albertirsán pl. megalakulása óta jó eredménnyel gyarapodott a testület, és Pintér József t. hdgy. elvtárs jó szervező munkája

eredményeként társadalmi munkával rendezték szerszámukat; szereiket, s felszereléseiket gondosan ápolják.

Leikes munka folyik alosztályunkon a mezőgazdasági termények megelőző tűzrendszere terén is. Eddig a mezőgazdasági szocialista szektorban 14 ízben 550 fő előtt tartottunk tűzvédelmi propaganda előadást. E munka során különösen Csete István t. törm., Temesi József t. törm., Krenyóczy József t. örm., Pusztai József t. szkv. és Kósa István t. tiz. elvtársak tündek ki.

Pártvezetésünk a mezőgazdaság szocialista átszervezéséből is derekasan kivesszi a részét. Választuk, hogy a városunk területén levő Micsurin Tsz-t az őszig III. típusú termelőszövetkezetté szervezzük át. Alosztályunk kommunisztái szabadnapjuktól rendszeresen paronálják a tsz-t, és a városi pártbizottság megállapítása szerint a mezőgazdaság szocialista átszervezése terén városunkban a tűzoltó elvtársak végzik a legtöbb munkát.

NAGY KÁLMÁN
t. törm. Cegléd

Minden segítséget megadunk a DISZ-szervezetnek

Még most is számos olyan tűzrendszert alosztály akad, ahol nem működik a DISZ-szervezet, és a pártszervezet sok alosztályunkon nem foglalkozik kellően a fiatal elvtársak nevelésével.

A diósgyődi alosztály pártszervezete minden segítséget megad az alosztály DISZ-szervezetének. Jórészt ennek tulajdonítható, hogy az elmúlt kiképzési évad során fiatal tűzoltó elvtársaink szakmai és politikai léren egyaránt megajtkák a helyüket. De nemcsak a kiképzésben, hanem a tűzoltómunka terén is derékes

munkát végeztek fiataljaink, akik az ormosbányai tüzesetnél és még számos alkalommal bizonyították tettek arról, hogy a tűzoltóéletet hivatásuknak tekintik. A felajánlások teljesítésében is példamutatóan dolgoznak alosztályunk DISZ fiataljai.

Most még fokozottabban támogatni kívánjuk DISZ-szervezetünket, hogy a jövőben az eddiginél még jobban mozgósíthassa fiatal elvtársainkat az előttünk álló feladatok elvégzésére.

KOVÁCS GYULA
t. örm. Diósgyőr

Az árvízkarosultakért

Néhány héttel ezelőtt Tóth János t. törm. elvtárs, a tatábanyal alosztály egyik őrségparancsnoka ezzel a javaslattal fordult az alosztályparancsnok elvtárhoz, hogy megvén tűzoltósága is vegye ki részét az árvízkarosultak megsegítéséből. A kezdeményezést az alosztályparancsnok elvtárs is helyesnek tartotta és felhívta a nagyvil egységeket, hogy tegyék magukévá Tóth elvtárs kezdeményezését. Ez a felhívást egységeinkön egyhangú aszhangúval elfogadták elvtársaink.

Aminék nevelésére szabadna lennie!

Nagy zűrzavar van a nyomótürelők svi nyomáspróbája, a tűzveszélyes folyadékokat tároló edények lefűvizsgálata, és a kézioltókészülék ellenőrzése és töltése terén. Még ez év januárjában hat nyomótürelőt szűllítottunk. Műszaki Tervezési Tűzoltó Armatura és Tömegbizk Készítő KTSZ-be, de a pártszervezet a nyomótürelők csak 3 hónap múlva küldte vissza üzemünkbe, s az utána küldött hét üzemű nyomáspróbát már el sem várhatta. A visszaküldött tömőtürelő valószínűleg szűllítés, dohos helyen tárolták, mert sárga, rohadást jelző csíkokat és foltokat találtunk rajtuk. Így tömőtürelőnk rossz állapotban kerültek vissza a szűllítésre.

mint amilyen állapotban elszállítottuk azokat!

A Úszó- és Szűllvényértékesítő Vállalatnál 4-5 hónapig is eltart, amíg a beküldött kézioltókészülékeket megvizsgálják, illetve megajtkák a tűzveszélyes folyadékokat tároló edények nyomáspróbájára pedig egyetlen vállalat sem vállalkozik.

Az illetékes szerveknek behatóbban kellene foglalkozniuk ezzel a kérdéssel, mert hivatásos igazságosokkal és nemleges vállalkozókkal való nem lehet tüzet oltani. Ideje, hogy rövid idő belül rendet teremtsenek ebben a szűllítésben!

SZÁRAZ JÓZSEF
sz. tiz. főörm. Budapest

Alig félszáz házból áll Homokkő község, de ebben a kis községben és szépszámú önkéntes tűzoltóság n dik. A testület parancsnoka, Véber I elvtárs már 26 éve áll a községi tűzoltóság élén.

A múlt rendszerben jóformán ü állt a községi szertár, míg most a f badulás utáni években számos tűzoltó szerelést kapott a község, és a homokkő maromi tűzoltók megbecsülik, szakszó apóják ezeket a felszereléseket.

Vasárnaponként már a kora ny órákban benépesül a tűzoltóotthon nyéke, és a sorakozó után fegyelmel hallgatják a tűzoltók a parancsnok elvtársat. Az előadást követő vita azonban nem élenkebb. Kérdések özönét zúdítanak a parancsnok elvtársra, aki den kérdésre részletesen válaszol. A előadást és a vitát gyakorlat követi, mely során nagy a versengés a csapatok között, hogy melyik bizonyul a leggyorsabbnak. A járási versenyen ugyanis egy férfi női és egy úttörőcsapatot indítanak a mikkomáromiak. A területfelelős szűllítőből is derekasan kivesszi a részű testület tagjai: nincs olyan család, amely idén nem kerestek volna fel a területi lösök.

Nem kisebb lendülettel dolgoznak újított szertár és környékének szépp rázsolásánál sem. Elhatározták, hogy szertár felújításához biztosított 5000 forint mellett legalább ugyanennyi értékű földmunkát végeznek. A vállalkos követte. Kézierővel és kocsival hozták a földet a szertár alapjának feltöltés szűllítőt tanultak és mutattak be, hogy tervezett kerítés létesítéséhez rendelkezésre álljon a szükséges pénzösszeg építkezési munkákban különösen T János, a testület kürtősenek brigádjának.

A tűzoltó elvtársak saját szórakozásról sem feledkeznek meg: a szertár fedett beton tekepályát építenek. A s köré rózsafákat és virágokat ültetnek ezzel a munkával elkészülnek a virágos tet a lányok között hat részre oszlik.

A testület elnöke és a tűzoltóotthon társadalmi munka végzésében is példamutató. Ők voltak az elsők, akik sajátgukkal hordták a földet a szertári segédkeztek a kerítés építésében, olyan foglalkozás, melyen Horváth párttitkár, Szépvölgyi János tanács Gerőcs Boldizsár dolgozóparaszti és Tóth János, a Hazafias Népfőbiz elnöke közül valaki ne képviselne a testület vezetőségét. Meggyőződésünk, az olyan testületi vezetéssel, mint ilyen Homokkőotthonban dolgozik, sőt van a község tűzvédelme. Ez elvtársak munkájukat hivatásszerűen végzik, s méltán kiérdemlik dolgozó pünk megbecsülését!

★

Minden év elején tömött borítékokba kezik meg alosztályunkra a BM Zala megyei Főosztályának utasítása, mely arra felhívja figyelmünket, hogy jogunk van az érdekes és a belügyi dolgozók üdülési bármelyiket igénybe vehetjük. „Folytatólagos munkát — hangzik az utasítás — hogy minél több elvtárs vegye igénybe üdülését, s az erről szóló kimutatást megadott határidőre terjessze fel.”

Igem én, de ha a kellő „nevelés” folytatása után el is küldjük jelentéseket, akkor a legtöbb esetben még vá-

lemesítik a jelentkezőket. Ha pedig keszen vagy telefonon érdeklődünk, utalás helyett azzal a válasszal kell nekünk, hogy az illető elvtárs „nem kap az engedélyt”.

Írtént az elmúlt években is, amikor zban szenvedő Magyar Gáspár és a Billege László törm. elvtársak bekat kérték Hévízre. Magyar elvtárs erencsés volt, mert őt az SZTK réutalták a hévízi reumakórházba és gi állapota javult is. Billege elvtárs jómagam is hiába szeretünk volna gyógvízében és gyógyító iszapjában badulni az oly sok fájdalmat okozó ól — érdeklődésünkre a sajnós már kott választ kaptuk.

etetlen számunkra, hogy a Zala me- osztály miért nem ad helyt jogos únknek, s hogy alosztályunknál má ra miért nem élvezheti senki Hévíz ízet.

EGYED DEZSÓ
tű. fhágy.
Nagykanizsa

A keceli tűzoltótestület küldöttségének látogatása Jászárokszálláson

as 21-én a keceli községi tűzoltóte- iet tagja és a községi tanács VB-elye- itese tapasztalatszerelátogatást stületünknel. A szívélyes és vala- i bennünket érdeklő közös problé- kiterjedő beszélgetés után a keceli ak megtekintettük szereinket, felsze- nket és szertárunkat. A látottakkal el láthatóan meg voltak elégedve. i a tűzország figyelőhelyét keresték ajd újabb rövid megbeszélést tartot- melynek során megbeszéltek szer- kérdéseinket, a pártszervezethez, a hoz és a rendőrséghez való viszo- at, valamint kulturális tennivalóin-

án vendégeink megtekintették víza- ainkat és töltdállomásainkat, vala- községünk kulturális intézményeit. lé megérkezett Kuizs szds. osztály- snok és Nagy Lajos fhágy. alosztály- snok elvtárs, s ők is bekapcsolód- egbeszéléseinkbe. Ezután még a késő ág együtt maradtunk kedves vendé- tel.

n reggel korán még röviden meg- k a tisztázatlan problémákat, majd t vettünk a keceli elvtársaktól. Bú- kor a keceli elvtársak baráti okleve- tak át nekünk, mi pedig egy nem- nű selyemzászlóval viszonzottuk fi- sességüket. Bízunk benne, hogy ez a nányút is elősegíti testületeink mun- ak megjavítását.

SZABÓ JÁNOS
tű. szds.
Jászárokszállás

A bajai bábjátások örömei — gondjai

éli nagy hideg az év első hónapjai- kisse megakasztotta munkánkat, de már újra teljes erővel dolgozik al- yunk bábcsoportja.

jus 2-án a bajai József Attila kultúr- n 200 gyermek előtt tartottunk elő- melyen „A három kívánság” c. báb- tot mutattuk be. A gyermekek nagy- nel fogadták az előadást és alig ak elengedni bennünket. Május 20-án községbe utaztunk, ahol a helyi mozi- ásig megtelt termében mutattuk be

műsorunkat. A kis nézők boldogan vés- tak, amikor rájöttek Füllesztő bácsi „Csali” meséjének hamisságára; s egyöntetűen megígérték „Okos Katá”-nak, hogy soha többet nem játszanak gyufával. Sőt, figyelmeseztük azokat a gyerekeket is, akiket meglátnak gyufával játszani, hogy ilyet nem szabad tenniük.

A gyermekek öröme nekünk is drámót okozott, mert láttuk, hogy munkánk meg- éri a fáradságot. Elhatároztuk, hogy báb- csoportunk május 27-ig a gyermekkét- keretében tíz óvodában lép fel.

É szép eredmények és tervek mellett azonban számos problémával küszködünk: bábuknak kopnak, rongyolódnak, felsze- relésünk romlik. Itt-ott sikerül néhány forin- tot szereznünk és akkor igyekszünk felsze- relésünket úgy ahogy rendbehozni. Báb- csoportunk tagjai otthonról hozott anya- gokból újabb — a szerepekhez szükséges — bábukat készítenek. Anyagi segítséget azonban sehonnan sem kapunk, pedig enélkül nem hozhatjuk teljesen rendbe felszerelésünket.

Második problémánk az, hogy „Okos Kata” jó tanácsait már lassan minden gyermek ismeri, és attól félünk, hogy anal- mosak leszünk velük. Sajnos, jó tanácsok egyikünkben sincs, illetve nem olyan, hogy hasznosat is, érdekeset is, jót is és báb- színpadra alkalmazható is tudnánk írni. Ezért jó lenne, ha ilyen tárgyú darabokat kaphatnánk.

Légnagyobb problémánk azonban az idő kérdése. Elvtársaink igyekezzenek minden előadásra lelkiismeretesen felkészülni, de éppen ezért nem járhatunk annyit vidék- re, mint azok az elvtársak, akik nem tag- jai a bábcsoportnak. Az alosztályparancs-

nok — különösen az utóbbi időben — mindenféle tehetségszolgálatot megad szá- munkra, de mégis fél nekünk, amikor lát- juk, hogy valamelyik elvtárs a patronálási munkáért dicsegetni kap, ugyanakkor a mi bábcsoportunk tagjai nem részesülnek dicsegetésben, pedig sokan közülük már há- rom éve végzik munkájukat. Egyik el- vtársunk el is lépett a bábcsoportból, mond- ván: ezt a munkát úgy sem „számítják” be neki.

Személtük, hogy ezek a problémák lassan megoldódnak. Mi mindenesetre addig is igyekszünk, hogy a gyerekeknek még több örömet okozzunk és szépre, jóra tanítsuk őket.

Május 25-én tartottuk meg az alosztály küldöttségében első gyermekheti bábélő- adásokat, melyre a Bajai Gyapjuszövet- gyár dolgozóinak gyermekeit a Kinizsi Pál utcai óvodásoktól hívtuk meg. De az alosztály könyvéken lakó gyermekek is el- jöttek szüleikkel együtt, s így műsorun- kar 130 fonyi „közönség” előtt adtuk elő. Az előadást mindvégig nagy figyelemmel hallgatták és hangosan figyelmeztették báb- bunkat is. A lelkészes akkor érte el a tetőfokát, amikor a „Nyuszi kunyhója” című darabban a kakas megverte a rókat és a gyermekek „Hajós kakas!” kiáltással biztolták barátjukat. Később az egyik kisfiú, amikor „Okos Kata” figyelmeztette a gyermekeket a gyufával való játék ve- szélyére, felszólt, és elmondta, hogy ő már látszott gyufával, de ezután nem teszi többé.

FOGARASI IMRÉNÉ
Baja

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Nagy Kálmán tű. törm., Heg- léd. Az alosztály munkájáról küldött híryanagyát közöljük. Reméljük, hogy az elővetkező- zendő hónapokban rendszerese- sen beszámol a további munkákról.

Kovács Gyula tű. törm., Diósgyőr-Vasgyár. Értékes le- velét lapunk júniusi számában közöljük. Örülünk, hogy hosszú- szű hallgatás után a diósgyő- riek is hírt adnak munkájuk- ról. Kérjük, hogy legyen ál- landó levelezőnk, és folyamato- san értesítse szerkesztőségün- ket az alosztályi munkájáról, tevékenységéről.

Szárás József tű. törm., Bu- dapest. Beküldött levelét, mely aktuális problémákról szól, lapunkban közöljük.

Kátai András tűzoltóparancs- nok, Majs. A Junifálisra szóló meghívást köszönjük. Amennyi- nyben munkánk engedő fel- tétlenül részt veszünk az ün- nepségen. Örülünk, ha — ha- voltátunk esetén — beszámol- nának a Junifálisról.

Egyed Dezsó tű. fhágy., Nagykanizsa. Mindkét cikket köszönettel vettük és azokat lapunk júniusi számában köz- lözzük. Homokkomárom kö- zség tűzoltóságáról készült fény- képet anyagtorlódas miatt nem közölhetjük.

Tóth Imre úz. tű. törm., Hódmezővásárhely. Eszrevendé- helyes. A szívatást csak az MNOSZ 9781. sz. szabvány szer- rint meghatározott módon lehet használni.

Kállai András sz. törm., Dombóvár. A Községi Tűzoltó- testületnek munkájáról szóló érvelésk egy részéről hírt adunk. A beküldött fényképek technikailag nem alkalmasak közlésre, ezért levelében vis- szaküldjük.

Vencsek János sz. szds., Budapest. Örömmel vettük le- velét, melyet lapunkban köz- lünk is. Kérjük, hogy máskor is írjon az órs életről, mun- kájáról.

Kunyadi László tű. törm., Sáccsalmas. A tűzrendészeti fe- lfeladók vizsgájáról szóló levelet felhasználtuk. Várjuk további híreit.

Fogarasi Imréné, Baja. Az alosztály bábcsoportjáról írt le- velét köszönjük. Még idejé- ben képtük megkezdni a so- márt is. Kérjük, hogy a jövő- ben rendszeresen számoljon be a bábcsoport szerepléséről.

Csuth János közs. tű. fhágy., Tanyegmatolcs. A testület élé- téről levele alapján hírt adunk. Reméljük, hogy a csap- atunk eredményes szereplésé- ről többször is beszámolha- tunk.

Csopó András sz. szds., Sop- ron. A kultúrcsoport további fel- szereplésével kapcsolatos segítségkérést továbbítottuk. Az eredményről levelében értesít- jük.

Tihanyi Péter sz. törm., Tara. Az árvízkarosultak megsegíté- séről szóló cikket júniusi szá- munkban közöljük.

Bóta Lajos tű. fhágy., Bu- dapest. Beküldött cikkét nem használtuk fel, mert csak által- lanosságokat tartalmaz. Arra kérjük, hogy a jövőben rész- letesebben és megmondanivaló- lán, és konkrétan rögzítse az eseményeket. A leveléhez mel- léken fényképet postán vissza- küldjük.

Kiss Gyula tű. törm., Ozd. Köszönjük észrevételét, kéré- sének eleget tettünk. A tűz- esettel kapcsolatos levele re- velésben részletesen válaszolunk.

Huszár János közs. tű. fhágy., Derekegyháza. Kéré- sére a helyesbített lapunkban közöljük.

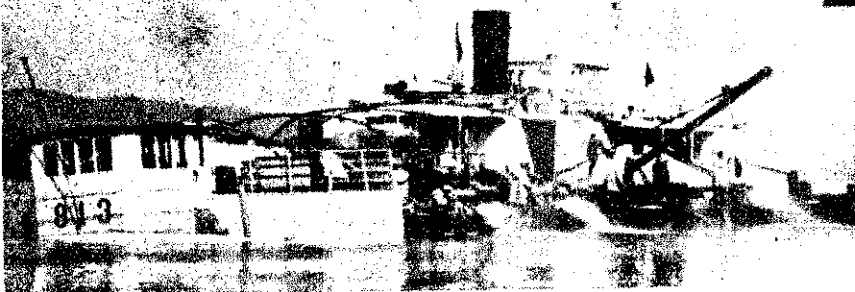
Varga Karoly tű. úz., Nyír- bogdány. Legutóbbi levelet nem használtuk fel, mert ri- portunkban egyébként is meg- emlekedtünk az órsról.

Heszvári János tű. fhágy., Budapest; Kisfűrészi Antal tű. fhágy., Lovász; Helvidy János közs. tű. szds., Kecel; Takács Béla sz. tű. törm., Budapest; Dócsai Csapágy-gyár tűzoltósá- ga; Nagy Ferenc úz. tű. szkv., Szombathely; Tormási Mihály tű. szkv., Kecskeném; Welser Vilmos közs. tű., Kistelek. Beküldött leveleikre levelében vá- laszolunk.

Szabó János közs. tű. szds., Jászárokszállás. A tapasztalat- eszeről szóló cikket felhasznál- tunk. Az ünnepségre szóló meghívást köszönjük, de — saj- nos — nem vehetünk részt, mert ideig egybeesik a lap elő- állítási munkálataival.

Tűzoltók 102 órás harca a Dunávan

— egy 1200 tonnás uszály megmentéséért

Szokatlan láрма verte fel május 9-én este 20 óra után a Duna csendjét a Zebegény előtti kanyarban, közvetlenül a szobi országút mellett. Kismotorfecsken-dők okozták ezt a zajt egy 1200 tonnás szovjet uszályhajó vízből alig kilátszó fedélzetén.

Az uszályt a Jakutzk nevű szovjet hajó vontatta Szob felé 9-én 19 óra tájban. Amikor a Jakutzk a dömösi átkelési helyhez ért — ezen a helyen igen erős a Duna folyása és ráadásul a zebegényi oldalon erősen sziklás a part — kitért egy felülről jövő, több uszályból álló vontatmánynak, s közben a legszélső uszály közel került a parthoz és a víz alatt levő sziklákon több helyen megsérült. A Jakutzk kapitánya, amikor észrevette a balesetet, azonnal megfelelő kikötőhelyet keresett, s kb. 300 m-rel feljebb a part közelébe vontatta a megsérült uszályt, amelyben 800 tonna vasérc volt. Az uszály kormánytülke felőli része közben már teljesen megtelt vízzel.

Uszálymentéshez riasztják az egységeket

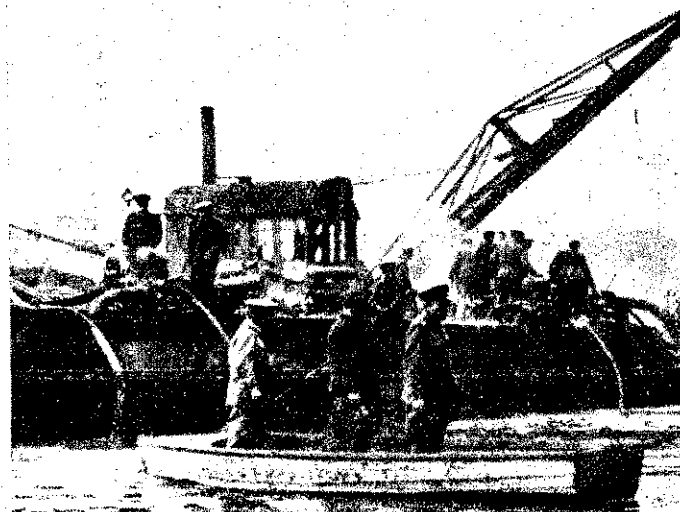
A baleset a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság-

nak jutott először tudomásra, ahonnan az ügyeletes tiszti azonnal riasztotta a Pest megyei Tűzrendészeti Osztályparancsnokságot és a Budapesti Tűzrendészeti Osztályparancsnokságot.

A színhelyre a váci tűzrendészeti alosztály beosztottai érkeztek meg elsőnek, s azonnal hozzáfogtak a lejáró elkészítéséhez a meredek és kb. 8 m magas partrészen, hogy a 800-as kismotorfecsken-dőt tartozékaival és az üzemanyaggal együtt a hajóra szállíthassák. Közben a Jakutzk kapitánya csónakot küldött, hogy a kismotorfecsken-dőt a tűzoltók a parttól kb. 20 méterre levő hajóra szállíthassák. Kb. éjfél tájban érkezett meg a budapesti osztályparancsnokság segítsége 10 kismotorfecsken-dővel és 20 tűzoltóval. A 10 kismotorfecsken-dő üzembehelyezése után lassan apadni kezdett a víz, azonban a fedélzet hátsó része még 10-én reggel is víz alatt állt, és így szükségessé vált újabb 10 kismotorfecsken-dő és két Hortobágy-szivattyú üzembehelyezése. 10-én délután már 22 db 800-as kismotorfecsken-dő, 2 Hortobágy-szivattyú, a Jakutzk és a Zsdanov vontatóhajó Worthington-szivattyúi működtek, és percenként kb. 18-20 000

liter vizet emeltek vissza a Dunába. Az eredmény azonban így is csak lassan mutatkozott, és csak 11-én vált lehetővé, hogy a segítségül hívott búvárok megkeressék a léket és megkíséreljék azok eltömítését. Ez részben sikerült is, úgyhogy 11-én, az esti órákban az időközben kiérkezett Előre hajódaru megkezdte az uszályban levő 800

előtti órákban a Jakutzk mélyzete — élén a hajó tányával — hozzáfogó uszály hátsó rekesze felelvő nagy sérülés eltömléséhez, amely elé a búvárgítségével — időközben rült ponyvát húzni. A r tömitése sikerrel járt, de hátra volt a középrész az első rekeszben levő vízbeömlési hely seml

Üzemanyagutánpótlás

tonna vasérc kirakását az uszály hátsó és középső rekeszeiből, ahol a legnagyobb sérülések voltak.

Éjjel-nappal, megállás nélkül folyik a mentés

Közben a kismotorfecsken-dők és a szivattyúk ügyszólván éjjel-nappal megállás nélkül működtek. 12-én, a dél-

tése. Egésznapos fárad munkával 13-án végre e került. Az első rekeszben léknél a víz nyomása töl is kinyomta a tömitőan; míg végre sikerült a tö úgy megoldani, hogy a már csak lassan szivárg uszályba. Ekkor már csak hány 800-as kismotorfecs dő és a hajószivattyúk ködtek.

13-án Lékó őrgy., a megyei Tűzrendészeti Os parancsnokság vezetője a helyszínen fáradtságot ismerve kezdtől fogva nyitotta a mentési munk a Szovjet Hajózási V vezérigazgatójával és a kutzk kapitányával meg yalták a további munk tokat. Elhatározták, amennyiben a tömitése lyén nem lesz nagyobb folyás, akkor 14-én a reggeli órákban a tűzo készenléte, illetve a fec dők és a szivattyúk r közbeni üzemeltetése m az uszályt bevontatják márnóba. Lékó őrgy. az helyzetet nyomban jele a felettes, illetékes szer és engedélyt kapott arra, az uszályt — a szükség

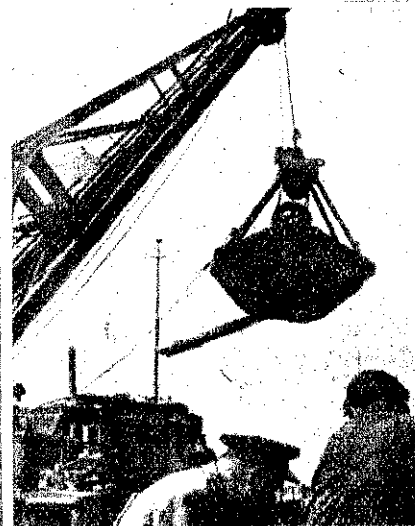

Újabb erősítés érkezett

Megállás nélkül folyik a szivattás

torfecskendőkkel és a ke-
ésükhöz szükséges tűzoltó-
kkal Komárnóba kísérje.
13-án este megtörtént az
készület. Elszállították a
ir feleslegessé vált kismot-
fecskendők egy részét, több
rdó üzemanyagot tartalék-
ltak az uszályra, de a víz-
maradt kismotorfecskend-
ket készenlében tartották.
kor már csak 3 db 800-as és
hajó szivattyúja működött.

Újra süllyed az uszály

14-én hajnalban élénk moz-
s indult az uszályon és a
ntatóhajókon. Mégegyszer
ülvizsgálták a tömítéseket
a fecskendők üzemképessé-
t. Az uszályon 7 db 800-as
smotorfecskendőt és 2 Hor-
bágy-szivattyút tartottak
szenlében, de csak 3 db
0-as fecskendőt működtet-
s. Végre fél hatkor elérke-
t az indulás ideje. A Baku
ntatóhajó vontatókötélre
tte az uszályt, a másik két
ntató elállt az uszály mellől
a Baku lassan elindult a
na közepe felé. Az indulás
5 perceiben semmi változás
n mutatkozott a tömítések-
l, 4—500 méteres út után
omban — amikor az uszály
Duna közepére ért — izgal-
s pillanatok következtek.
uszály első rekeszében
ő tömítést ugyanis kimosta
erős víznyomás és nagy
vel ismét megindult a víz-
ámlás.

Az uszály fedélzete szinte
7 csapásra megélenkül-
tő őrgy. intézkedése nyo-
n a tűzoltók azonnal
mbe helyezték a tartalék-
l levő fecskendőket és szit-
tyúkat, s azonnal jelzést
ak a Baku-nak, hogy az
ályt vontassa a dömsödi
t felé. A hátrább levő Ja-
szk és Zsdanov vontató-
ót is értesítették, hogy
kség van a segítségükre.
két hajó teljes gőzzel sike-
t az uszály mellé és sike-
t is sekélyebb vízterületre
ni, ahol ismét lehorgo-
zták az időközben félig
zel megtelt uszályt.

erőfeszítés sikerrel jár

Az uszályon levő szivattyúk
a két vontatóhajó szivaty-
inak működésével 2 órai
gfeszített munkával sike-
t eltávolítani a nagymeny-
ségű vizet. Közben új tö-
ési eljárással vastag filcet
vaslemezt helyeztek a fe-
lemezen levő kb. 50—60

cm-es hasadásra, majd az alsó
vázat alkotó vasgerenda és a
fenéklemez közé helyezték 5
tonnás emelővel leszorították
ezt, és így sikerült megakadályozni a további vízbeömlést.

Négy és félórás kemény
munka után a Baku vontató-
kötélén fél tizkor ismét elin-
dult az uszály Komárnó felé.
Az új tömítés most már jönnek
bizonyult. Gyengén szivár-
gott ugyan még a víz, de ezt
az uszály kisebb sérülésein
beszivárgó víz eltávolítását

Gyertyacsere

már könnyűszerrel biztosí-
totta 2 db 800-as fecskendőt
és a két hajószivattyút.

Végre, 16 órakor feltűntek
a komárnói Barátság-híd ívei
és a komárnói kikötő. Pontosan
17 óra volt, amikor az
uszály a komárnói hajóki-
tőbe érkezett, ahol már vár-
ták a Szovjet Hajózási Vállal-
at komárnói telepének veze-
tői és rakodómunkásai. A ki-
kötő 10 tonnás daruja nyom-
ban megkezdte az uszály kirak-
ását és 3 db 800-as kismotor-
fecskendő biztosítása mellett
22 órára teljesen kiürítették
az uszályt. A munka befeje-
zése után a daruk partra tet-
ték a kismotorfecskendőket
és tartozékait.

Munkában a búvár

Elvtársi elismerés — az eredményes munkáért

A Szovjet Hajózási Vállalat
vezetője a kirakási munka
befejezése után vacsorára
hívta a hajót kísérő magyar
tűzoltókat, valamint a Baku,
a Jakutszk és a Zsdanov von-
tatóhajók törzskarát. A vac-
sóra igen szívélyes és barát-
ságos hangulatban folyt le. A
Jakutszk politikai helyettese
megköszönte a magyar tűzoltó-
ság áldozatkész, fáradságot
nem ismerő munkáját, majd
a Jakutszk parancsnoka és
személyzete nevében dicsé-
rő oklevelet adott át Lékó őrgy.
elvtársnak. Lékó őrgy. válasz-
beszédében utalt a szovjet-
magyar barátságra és kifejt-
ette, hogy a Szovjetunió ré-
szünkre nyújtott eddigi seg-
sége magától értetődően
követelte, hogy segítségére
legyünk a magyar területen
bajba jutott szovjet hajónak
és személyzetének.

A vacsora után a tűzoltók
szeretettel búcsúztak el a
szovjet elvtársaktól, s felra-
koltak az időközben megér-
kezett tehergépkocsikra. Be-
vonultak a komárnói alosz-
tályra, s rövid pihenő után
15-én fél hatkor vissza indultak
Budapestre, illetve Vácra.

A mentési munkálatokban
résztvevő magyar tűzoltók
mindvégig fáradságot nem ismerve
és fegyelmezetten végeztek
munkájukat. Nehéz
körülmények között hordták a
partról a hajóra és a hajóról
a partra a nehéz kismotor-
fecskendőket és a szükséges
üzemanyagot. A legveszélye-
sebb helyzetben is megállták
helyüket. Munkájuk eredmé-
nyeképpen sikerült 102 óra
kemény küzdelem után a kom-
árnói kikötőbe vontatni az
1200 tonnás, vaslemezből ké-
szült uszályhajót 800 tonna
vasérc-rakományával együtt.

Még alig léptünk az esz-
tendő második felébe, máris

Fogy a vasérc az uszályból

számos olyan eseménynél bi-
zonyította be tűzoltóságunk
önzettel, fáradságot és aka-
dályt nem ismerő kiváló
munkáját és szakmai felké-
szültségét, amelyek mind-
egyike bátor, férfias helyt-
állást követelt. Az év első
napjaiban a földrengés okozta
károk felszámolása, a gyors,
szakszerű mentési munka je-
lentett kemény feladatot;
majd a jeges ár által elöntött
területek lakosainak, káro-
sultjainak élet- és vagyons-
mentésében való részvétel
fémjelzte tűzoltó elvtársaink
példamutató helytállását.

A földrengés és a dunai ár-
víz idején végzett hősi munka
után, most, a magyar felség-
vizeken balesetet szenvedett
szovjet uszály mentésénél újra
bebizonyosodott, hogy a ma-
gyar állami tűzoltóság bármi-
kor, bárhol és bármilyen
helyzetben készen áll a bajba-
jutottak megsegítésére és
megtisztelő, szép, de súlyos
felelősséggel járó feladatai
lelkismeretes elvégzésére.

Selmecsi István
tű. szds.

A jó munkáért

Komárnóban az uszályt a szovjet tűzoltóság mentette meg. A magyar tűzoltóság a szovjet uszályt mentette meg. A magyar tűzoltóság a szovjet uszályt mentette meg.

Az uszály mentése során a magyar tűzoltóság a szovjet uszályt mentette meg.

Komárnó, 1956. május 14.

A „Jakutszk” gőzhajó parancsnoksága és legénysége szívből jövő köszönetet mond a Magyar Népköztársaság tűzoltóságának, amely Lékó László őrnagy vezetésével testvéri segítséget nyújtott a Magyarországi segítségvétel balesetet szenvedett SZDTP 913. sz. uszály mentésénél. Még egyszer szívből jövő köszönetet mondunk Önöknek, drága elvtársak a testvéri segítségnyújtásért. 1956. május 14.

a „Jakutszk” gőzhajó kapitánya
Nevszkó

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

Kismotorfecskendők karbantartása

kismotorfecskendők üzemeltetésénél az előfordul, hogy a meghajtó motor szűrőjéről levezik a levegőszűrőt, és szűrőjüket a kismotorfecskendőt. A levegőszűrő nélküli járattása pedig mert ilyenkor poros levegő kerül orba, s a porszemcsék a motor gyorsítását idézik elő. A motor szét szer is azonnal megállapíthatjuk, a levegőszűrő nélkül járatták a motort, ilyenkor a dugattyú felülete a portól é vált.

vegőszűrővel kapcsolatos másik igen i hibajelenség, hogy elmulasztják a szűrő rendszeres tisztítását. Ilyenkor ön fennakad a szennyeződés, ami velti a szűrő légellenállását. Ennek ztében kevés levegő jut a henger motor és egyben a szivattyú teljes ye is csökken. Az ilyen hibák meg re a kismotorfecskendőkön a por levegőszűrőjét rendszeresen, még 30 üzemóránként, de évenként leg egyszerű feltétlenül ki kell mosni. A ist benzinnel végezzük. A levegőszűr ször benzinben áztatjuk. Ha a rajta zennyeződés már felázott a benzink kor a szűrőnek a benzinben történő tásával, szükség esetén drótkéfével juk el a piszkot a szűrőről. A szűrő megtisztítása után a szűrőt és olaj keverékébe kell mártani: a uyanis elpárolog a levegőszűrőről, j azonban visszamarad, s a vissza t olaj felfogja, leköti a levegő ződését.

A jó levegőszűrő hosszú szálú vasfor gácsból készül, de még ez a szűrő is csak olajjal történt átitatás után tudja elvé gezni a por és piszkok felfogását. Több esetben tapasztaltuk, hogy a kismotorfecsk endő porlasztójának elveszett szűrője helyett rövid szálú vasforgácsból készítettek levegőszűrőt. Ez helytelen, mert a motor üzem közbeni rázkódtatásától a szűrőből kirázódik a rövid vasforgács és a henger sűrítőterébe kerül. Ez számtalan esetben okozott súlyos hibát: a henger berágódott és a dugattyúgyűrűk, sőt a dugattyú tör rését eredményezte.

A régebbi gyártmányú 400-as kismotor fecskendő szivattyújának tömítőszinóros, a 800-asokénak pedig tömítőpépes tömítő szelencéje van. Gyakran előfordul, hogy — nagyon helytelenül — túlságosan meg húzzák a tömítőszelence fedelét, illetve a tömítőpépet benyomó csavart, hogy ezzel teljesen megszüntessék a tömítőszelence csöpögését. Azt hiszik ugyanis, hogy a tö mítőszelencének egyáltalán nem szabad csepegni. Ezzel kapcsolatban tudnunk kell, hogy a tömítőszelencén másodpercenként kb. 1 csepp víznek szabad kicsepegni, ami egyáltalán nem káros, sőt elősegíti a tö mítőszelence hűtését. Ellenkezőleg, ha túlz ott meghúzással akarják teljesen meg szüntetni a csöpögést, akkor a szivattyú tengelye szorul a tömítőszelencébe. Ez víz szont nemcsak teljesítménycsökkenést idéz elő, hanem emellett a tömítőszelence is károsan felmelegszik. A káros felmelegedéstől a tömítőszinór idő előtt elveszti ru

galmasságát, és így már nem tudja biz tostitani a megfelelő tömítést. A túlzott meghúzás következménye lehet — külö nösen a tömítőpépes megoldásnál — a szivattyútengely berágódása is.

Az újabb gyártmányú kismotorfecskendők szivattyújánál Simmer-gyűrűs tömi tés van. Ennél a tömítésnél arra kell ügyelni, hogy a gyűrűt rendszeresen zsí rozzuk. Erre szolgálnak a zsírófejek vagy Stauffer-zsírók. A zsírást minden üze meltetés után és üzem közben óránként kell elvégezni, mégpedig a szűrő egyszerű megnyomásával, illetve a Stauffer-zsíró háromszori körbecsavarásával.

A kismotorfecskendő szivattyútengelyé nek a szívócsonkban csapágya van. Ezt a csapágyat is Stauffer-féle zsíró szelencé vel zsírozzuk, mégpedig minden fél órai üzem után fél fordulatot kell csavarni a szelencén. Ennél a zsíró szelencénél min dig egy csapot is iktatnak a vezetékbe. Ezt a csapot azonban csak a zsírást el végzése alatt szabad kinyitni, egyébként zárva kell tartani; máskülönbön ugyanis a nyitva levő csapon át a szivattyú elő szór zsírt szív be, majd ha a zsír elfogyott, a nyíláson át levegő áramlik a szivattyúba, ami lerontja a szivattyú vízszállítását, sőt teljesen meg is béníthatja. A szívó oldali csapágy zsírása újabban egyre több kis motorfecskendőn csap beiktatása nélkül történik. A csap azonban ezeknél sem hiányzik, hanem a zsíró rugós golyós szelep zárja el, amelyik a nyomás hatá sára a zsíráskor önműködően nyit.

Újítási híradó

Tűzrendészeti határozatok nyilvántartása

Tűzrendészeti határozattal objektumokat három tba soroljuk. A besorolás gócn az I. csoportba so bjektumokat minden ne /ben, a II. csoportba so t minden félemben, a III. tba soroltakat pedig min /ben egyszer kell ellen z az I. fokú tűzrendészeti gnak. Fenti besoroláson vannak az úgynevezett k"műhelyekre, külön üzetekre, stb.-re vonat atározatok, amelyeket a észzeti előírások betar tüzések megelőzése ér n ugyancsak évente egy ell ellenőrizni. Ezek mel eg kell még említeni az ározatok, vagy a hatá c kiegészítését, felújítá nert ezeknél a határidők s meg az előírások vég isát, amit ugyancsak el ni kell.

határozatok kiadásának zésének nyilvántartására az objektumok nyilván . Ezt a nyilvántartást teljesen végig kell néz a határozatok ellenőrzé idülő elvtárs például egy ben valamennyi objektu

mot ellenőrizni akar. Csak en nek alapján lehet ugyanis a községre vonatkozó valamennyi határozatot az irattárból kiven ni és az ellenőrzésre elvinni. A tervszerű és gazdaságos ellen őrző munka előkészítéséhez feltétlenül szükséges eljárás tehát meglehetősen sok időbe, keres gelésbe kerül. Ezeket a hátrá nyokat küszöbölte ki újításával a szekszárdi tűzrendészeti alosztá ly parancsnoka, Csöglei István tü. hdgy. elvtárs.

Csőglei István tü. hdgy. elvtárs a tűzrendészeti határozatok egyszerűbb kezelésére házlag előállítható szekrényt készít tetett. Az újítás szerinti szek rényt függőlegesen öt részre osztotta. Az első rekeszben az I. csoportba a további rekeszekben a II., majd III. csoportba sorolt objektumok határozatai vannak; a IV. rekeszbe a határidőbe tett vagy felújított határozatok; az V. rekeszbe pedig a már említett, úgynevezett „maszek"-határozatok kerülnek. Az elhelyezésnek megfelelően a függőleges rekeszröflek feltt balról jobbra I., II., III., H. és M. megjelölés van.

A függőleges öt rekeszszorra osztott szekrényben vízszinte sen anyi rekesz sor van, ahány város, illetve község tartozik az alosztály területéhez. Az egyes községekben levő objektumok határozatai egy vízszintes sor ban az objektumok besorolásá nak megfelelő függőleges osz lopban vannak. A szekrényben — a községnevek kezdőbetűi szerint — felülről lefelé abcé sorrendben minden község ré szére egy-egy vízszintes rekesz sor van. A járáshoz tartozó kö zségek egyforma rekeszszorai alatt levő legelső rekesz sor — helyi leg például Szekszárd városé. Ez a rekesz sor magasabb, mert Szekszárdon van a legtöbb ob jektum.

A fentiek szerint rekeszbe re osztott szekrénybe a községek nek és az objektumok besorolá sának megfelelően az év végén minden határozatot be kell rak ni a megfelelő rekeszbe. Ha egy községbe ellenőrző indul, akkor egyszerűen kivesszi és magával viszi a községnek megfelelő sorban levő határozatokat. Az ellenőrzés után megtörténik az objektum-nyilvántartásban az ellenőrzés feljegyzése, de a ha

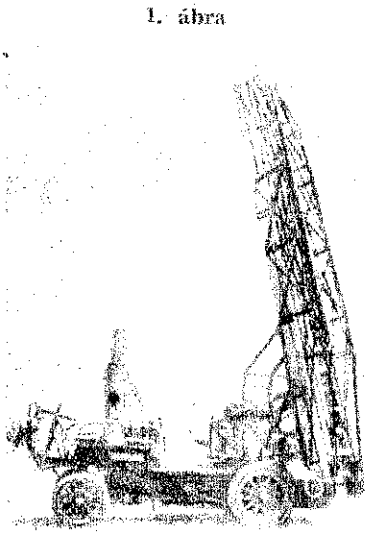
tározatot már nem a fenti szek rénybe, hanem a határozatok gyűjtőjébe rakják vissza. Így az I. csoportba sorolt objektumok rekeszeinek negyedévenként, a II-nak félevenként, a III-nak és az M jelzésűnek pedig éven ként meg kell üresednie. Ha a megüresedés után az előirt időszak — negyed-, fél-, illetve egy év — eltelt, akkor a hatá rozatokat a megfelelő rekeszbe ismét vissza kell rakni.

A tűzrendészeti határozatok Csöglei István tü. hdgy. elvtárs újítása szerinti gyűjtésének elő nyelt értékelve, a nyilvántar tási módot a Tűzrendészeti Pa rancsnokság helyi újításként elf ogadta és Csöglei hdgy. elvt ársat 100 Ft újítási díjban ré szesítette. Az újítás általános elf ogadása és országos bevezetése azonban nem valószínű meg, mert a járáások túlnyomó többségéhez jóval több község tar tozik, ezért a szekrény kialakí tása költséges és mérete is túlságosan nagy lenne. Másrészt számos egységünkön ügyes, helyileg megfelelő fogásokkal eredményesen oldják meg a hatá rozatok gyűjtését, illetve nyilvántartását.

Az 1877-es év újabb jelentős fejlődést hozott a létrák terén, mert Hönig Frigyes ekkor szerkesztette meg Kölnben az első forgótorony létrát. Ez a Hönig-létra, melyet azóta a modern kor követelményeinek megfelelően többször javítottak, még ma is használatos. A létrátípus hibája, hogy nincsenek merevítői, melyek egyúttal korlátot is szolgálhatnának.

A létraszereles meggyorsítását segítette elő a Fries-cég által készített pneumatikus forgólétra, melyet 1900-ban a párisi nemzetközi kiállításon első díjjal tüntettek ki. „E létra a kezelés gyorsasága tekintetében minden más ismert rendszerrel túlszárnyal! és kezelése csak két embert igényel!” — írták a korabeli lapok. A pneumatikus létra 4 részből áll, melyeket teleszkópszerűen acélcsőbe szereltek. A létraragok kitolása légnyomással történt. Összeszerelésnél a légnyomás felként szolgált. A kívánt magasságban a létrarészeket vasgyűrűk és csavarok segítségével rögzítették. Hibája volt, hogy a létra mászás közben nagyon kilenggett, sira vasfokokkal volt ellátva és az, hogy nem voltak feszítők, melyek korlátot képeztek volna. Így igen gondos kezelést igényelt és az előforduló javításokat is csak megfelelő specialista végezhetette. A létrát tehát gyorsan lehetett megszerelni, de nem volt elég biztos üzemű. Később készítettek olyan létrákat is, amelyeket víznyomással tolatnak ki, de a gyakorlatban ezek nem váltak be.

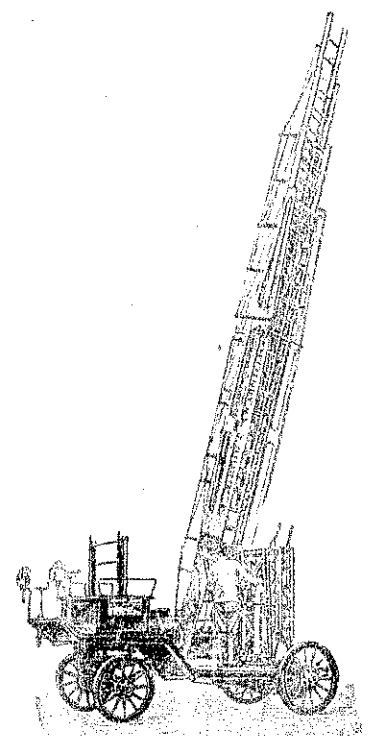
A forgólétrak másik csoportjába tartoznak az úgynevezett forgatható baklétrak. Ilyen például az 1879-ben készített „berlini vaslétra”. Ezt a létrát forgatható és állítható magas vaskerettel látták el, ami az

1. ábra

egyik létrarészecskéjéből acélcsövekből készültek. Az egyes létrarészek a kerékben sínekben haladtak. Az egyes részeket csapóátkötések kötik össze. A létra a kerettel és a bakkkal együtt forgatható rácsán áll. Számos baklétraféleség volt, azonban a fejlődés szempontjából a Magirus-féle gőzautomobilos és a Braun-féle elektromobilos és a Fischbauch-féle ingalétra a jelenlegi állapotig csak ezeket ismerteltük.

A gőzautomobilos létrát állítható rugókkal látták el, az

2. ábra

első és hátsó tengely közti távolság kisebb volt, mint a 16-vonattal látráké, ezért a szűk utcákban könnyebben mozgott. A hátsó tengelyt hajtották meg. A vezető helye mögött volt a kazán, melyre az összes armatúrát (biztonsági szelepek, vízműtató, manométer stb.) szereltek. A kazánt petróleummal fűtötték. Az őrségen a kazánt világítógázzal vagy koksszal tartották gőz alatt állandó 3-4 atm. nyomáson. Riadókor fogantyúk segítségével bekapcsolták a petróleumfűtést és a létra kb. 15 mp múlva kivanulhatott. A jármű 15 km-es óránkénti maximális sebességgel közlekedett. A létra állítását és hosszabbítását különböző áttétek segítségével ugyancsak a gőz segítségével végezték. De a felállítás és hosszabbítás, a kihúzás és visszahúzás kézi hajtással is törtéhetett. A létrák kezelését két ember végezhet, akár 30 mp alatt felállíthatók és for-

galhatták a 25 méter magasságra kihúzott létrát (1. ábra).

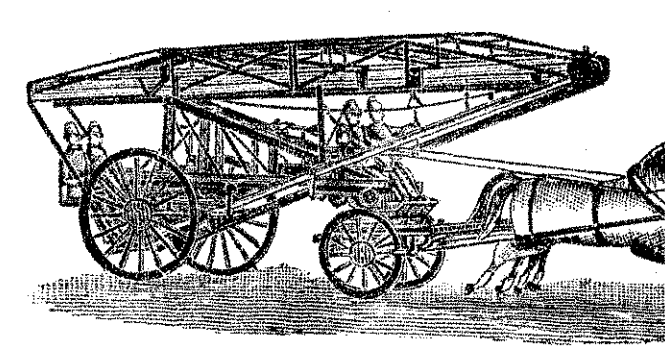
A Fischbauch-féle létra felállítására egyszerű lenyomással történt és minden tetszőleges helyzetben önfékezés által rögzítették. A meghosszabbítás szénsav gép segítségével történt, mely közvetlenül a forgattyútengelyt hajtotta meg, miáltal a kihúzás igen rövid idő alatt elvégezhető. Teljesen kihúzott állapotban a szénsav vezetéke automatikusan megszűnt, úgyhogy túlzott kihúzás nem következhetett be. A létrát önműködő esési zárral látták el (2. ábra).

Hazánkban a tűzoltólétra gyártásával egyedül az 1903-ban alakult Mátrai, Feik és társa létragyár foglalkozott. A gyár angol dugólétrái támrudas kihúzó és kétkerekes gépezetes létrái felülmúlták az Ausztriában készítettéket. 1905-ben a gyár bemutatta az új négykeres gépezetes, kihúzó létráját, melyről a „Tűzrendészeti Felügyelő” c. lap így írt:

„Ez a létraszervezet hasonlatos az e cég által eddig készített létrához, azzal a különbséggel, hogy a létraszervezetet lófogató kocsi keretbe építik, miáltal a létra könnyen szállítható és továbbítható. A létra háromszögletű keretben egy egészen kőrisfából, vagy ha kívánják, sarkvasból készült 4 kerekű kocsi keretben nyugszik, melyet rendelés szerint kocsi rugókkal vagy anélkül szállítanak. Az erős kerékkötő, amelynek kezelése az első ülésből történik, a hátsó kerekre hat mind a létra rögzítéséhez, mind pedig szállításakor.

A létra felállítására acélrótszalag segítségével történik önműködő fékezőkészülékekkel ellátott orsóval, amely a fogantyú megállásakor, illetve elbocsátásakor azonnal rögzíti a létrakeretet. Azáltal, hogy az acélrótszalagot egy keskeny orsóra egymás fölé felcsavarják, a hengerátméret egyre nagyobbodik.

3. ábra

Miért hagyták el a tetraoltót a manométert?

MINOSZ 1034—53. sz. szabvány foglalkozik a „Tetraoltó” belenyomott gáznütköző kézi tüzoltókészülékekkel. A ny előírása szerint a tetraoltó palnak töltőnyílásán manométer van. A néter mutatja a készülékben levő ist, amelynek 10—12 att nyomás kö- ell lennie. Ha a nyomás már 5 att ökken, a készüléket újra kell tölteni. i tüzoltókészülékek vizsgálatáról, át- től, karbantartásáról és ellenőrzésé- óló **MINOSZ 9780—52. sz. szabvány** a tetraoltó mérlegeléssel kell ellen- A telesúlyból (TS) —5% súlyeltérés tefő meg. A készülékben levő töltet megkapjuk, ha a készülék lemért ól levonjuk a készüléken feltüntetett (S) súlyt. A készülék ellenőrzésénél mérlegelés mellett minden esetben izni kell a belenyomott gáz nyomá- a készülékben levő manométerrel. A működtető nyomásnak 5 att felett nnie.

újabb gyártású, vagy újratöltésről rkező tetraoltó tüzoltókészülékeknel pszaltjuk, hogy a készülékben nincs véter, hanem a manométer helyén avaros dugó zárja el a töltőnyílást. életlen jelenség, hogy újabbban mar- r nélkül kerülnek forgalomba a tók, hanem a szabvány módosítása edett így. Nézzük meg, miért vált gessé a manométer elhagyását taró szabványmódosítás?

szabvány életbelépése óta eltelt né- v alatt gyártott számos tetraoltó ké- nél szerzett gyakorlati tapasztalat azt

mutatta, hogy a készülékben uralkodó nyomás ellenőrzésére szolgáló manométer több esetben hátrányt jelent: s ugyanak- kor kiderült, hogy a manométer nem bizo- sított a tetraoltó nyomásának megbíz- ható ellenőrzését. A manométerben bekö- vetkező korróziótól ugyanis a manométer több esetben nem mutatta a készülékben levő tényleges nyomást. Előfordult, hogy a korrózió következtében a manométer még előírásos nyomást mutatott ugyan, holott ez a nyomás már koránt sem volt meg a palackban. Emiatt többször előfor- dult, hogy a manométer helyes nyomást mutatott a készülék ellenőrzésekor és használatbavételekor, de a gázoltót még- sem lehetett eredményesen használni. Az eredményes használatához, utáshoz szüksé- ges gáznyomás ugyanis válojában nem volt meg a készülékben. Az ilyen tüzoltó- készülék pedig hátrányosabb, mintha egy- általában nincs tüzoltókészülék, mert csak álbiztonságot, álvédelmet nyújt.

A manométerekkel kapcsolatos másik hiba az volt, hogy a korrózió vagy a manométernél bekövetkező más hiba követke- zésében a gáz szivárgása éppen a manomé- tERNÉL indult meg. Gyakran okozta ezt az a jelenség is, hogy — mivel a tetraoltó- nak a manométer a legkiemelkedőbb része — a manométernek véletlenül nekimentek vagy valamit nekitűtöttek. Ilyen esetekben az értékes és emeltelt mérgező oltóanyag a manométernél szivárogni kezdett így, viszont nemcsak az oltókeszülék vált lo- kozatosán használhatatlanná, hanem a gázoltó mérgező töltete a környező légtérbe

jutott, s a környezetben tartózkodókat mérgezzel veszélyeztette.

A szabványmódosítás — a hiányosságok miatt — a tetraoltón megszüntette a manométert és helyébe csavaros dugót írt elő. Ezzel a módosítással együtt szükségessé vált az **MINOSZ 9780—52 sz. szabványban** rögzített ellenőrzés módosítása is. A manométer eltörölésével a mérlegeléssel történő ellenőrzést nem kellett ugyan megváltoztatni, a nyomás ellenőrzésére azonban új előírás vált szükségessé. A mó- dosítás szerint a nyomást évente egyszer ellenőrizni kell, mégpedig a lövőke helyén a szarv ellenőrző manométerrel. Az ellenőrzést lehetőleg a téli hónapokban kell végezni, mert az ellenőrzés után a sza- badba kerülő kis mennyiségű oltóanyag a hidegben kevésbé párolog, ezért nem kell mérgezési veszélytől tartani. Az ellenőrzéssel a tetraoltót használati hely- zetben, vagyis szelepkerekekkel felfelé kell tartani, és így kell megnyitni a szelepet. Ebben a helyzetben a cseppfolyós oltó- anyag és nem a belenyomott gáz működ- teti az ellenőrző manométert. Ellenőrzés- kor legalább 5 att. nyomás szükséges.

A próba után, ha a szelep elzárása, majd az ellenőrző manométer leszerelése és a lövőke visszahelyezése megtörtént, a szelep zárását is ellenőrizni kell. A tők- létes zárást a szelep vízbe mártásával vizsgálhatjuk. Ha az ellenőrzéskor a tetra- oltó nem kezd nyomást vagy a szelep hiba, rosszul zár, akkor a készüléket nem szabad tovább készletben tartani, hanem azonnal gondoskodni kell kicse- reléséről. **H. L.**

fejtoró

VIZSZINTES SOROK:

1. nyári hónapokban főleg ezt a előt tartanak (folytatása egyes 22. sz. sor). 18. Nem holt. 20. Olasz orvos és antropo- pit (1836—1909). 21. Vég nél- d. 22. Egy pontból kiinduló enes szárának egymáshoz lását állapíthatjuk meg vele, k része. 23. Arnyas kertí. Erzsébet része. 33. LAÉ. rt ital. 37. Debreceni Atléta 38. Ostyarész (vissza). 39. s építmény. 40. Kis Mihály. ett. 42. Mesterkékí testtartás. tt mútogi. 44. ÁÁÁ. 45. Van gell is (névelővel). 49. Nem yors (vissza). 51. YSI. 52. sor. 54. A betűt. 55. Csator- t el. 56. Bádoglemezek egy- rőslésének módja (vissza). bizonyos népé. 63. Folyadék. zo: háziállat és a leggyász- i. 65. P!?! 66. Nem egészen Ezen írásos feljegyzés. 75. sakk! 76. OULS. 77. Al- rövidítvi). 78. Most (magán- nu). 80. Taplálkozás. 82. -sen zsarnok! 85. VT. 86. aláira. 88. Növények részét megvették! 93. Kerti szer- 4. Becézett női név (vissza). rban ezekre kell a figyei-

met fordítanunk a vízszintes 1. sz. sorral kapcsolatban (folytatása a függőleges 56., vízszintes 67. és 75., függőleges 16., vízszintes 57. és 72., függőleges 3. és vízszintes 26. sz. sorok). 90. Csehszlovákia címke volt (vissza).

FÜGGŐLEGES SOROK:

2. Méhcek gyűjtük. 4. Vissza: a moz- donyt hajtja. 5. Gy!?!? 6. Egy bizo- nyos nevű férfi. 7. Két szó vissza: közeli hozzátartozó és évszak. 8. Rangjelző szócska. 9. Ételizelesítő. 10. Megtévészük, megbűvölük. 11. Gábor Béla. 12. Betűvetés. 13. Régi római ruhadarabot. 14. Úszó része. 15. Francia regényíró volt (1840—1902). 17. Udüléseket. 22. Magánhangzóla- nu) marabu. 27. Vadászszákmány emleke-e? 28. Részben eladlak!?! 29. Van ilyen eszma is! 30. AIN. 31. Helyezve. 34. Az állóvíz. 43. C?!! 45. Szögfüggvény (névelővel). 46. Vissza kiálti? 47. Húst készít. 48. Étiaprész! 49. Két szó: rang és szél- hártfa. 50. Hadamat. 53. Elvisei. 55. O csenti! 58. Ezen török ruhadarab (vissza). 59. Van ilyen készülék is! 60. Rettégsz, — de annyira, hogy az utolsó kettősbetűt fordítva (rod te! 61. Sertetlen. 63. Meggyilkolt. 68. Kutya fajta (egy fölös y-nal az ele- jén). 69. Azonos magánhangzók. 70.

Indian győzelem jelvény. 11. Hódol- skálákon olvasható rádióállomás ne- ve. 12. Rangsoromádár. 13. Négy nagy lovász. 21. Vissza: ezen szó- tasak. 23. Azonos magánhangzók. 24. Magánhangzólan eredetűk is Viki. András. 27. Epülcmaradvány. 28. Zokszó (véregek nélkül). 31. Larcus (magánhangzók nélkül). 32. Vissza: vékony vood. 33. LAR. 36. Ruz 37. Nem szék. 39. Nean kl.

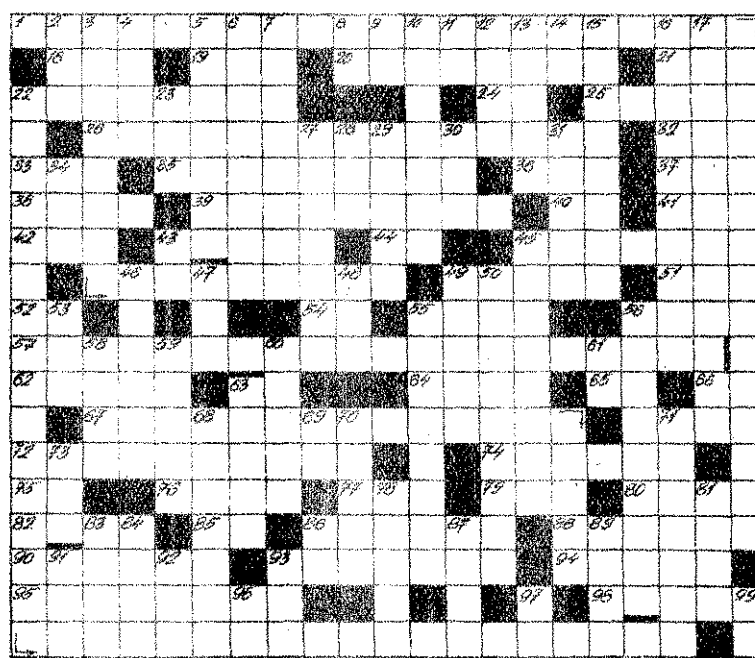
Figyelem! A rövid és hosszú ma- gánhangzókst nem kell megkülön- böztetni!

Megfejtés) be kell küldeni a víz- szintes 1. és 99. sz. sorokat, továbbá azok folytatásait.

Megfejtési határidő: 1958. június 25.

A helyesen megfejtők között ne- gyedvenként könyvjutalmakat sor- sölnek ki!

K. I.

A kisérdalok felajánlásból készített makettje

Becsülettel teljesítette kötelességét

Jászteleken május 10-én a zagyvasoron gyermekjátékból eredő és igen gyorsan terjedő tűz keletkezett az egyik nádfedezés házában. A közsegben töltötte szabadságát ebben az időben Kövér István ú. ú. örm. elvtárs, aki a riasztáskor haladéktalanul a tűz színhelyére sietett és irányította a közsegi tűzoltók munkáját. Ennek eredményeként a ház padlásáról kimentettek egy 4 esztendőes kisgyermeket és szakzerű munkával meggátolták a tűz tovaterjedését.

„BUDAPESTI TŰZOLTÓPARANCSNOKSÁGNAK!”

1956. V. hó 10-én tűz volt Jásztelek községben. A tüzet Kövér István budapesti tűzoltó irányításával sikerült eloltani. Ez úton kívánjuk tudomásukra hozni közönetünket ezért a lelkes munkájért.

Jásztelek, 1956. V. 11-én.

Punyfi Jánosné vb. elnök h.

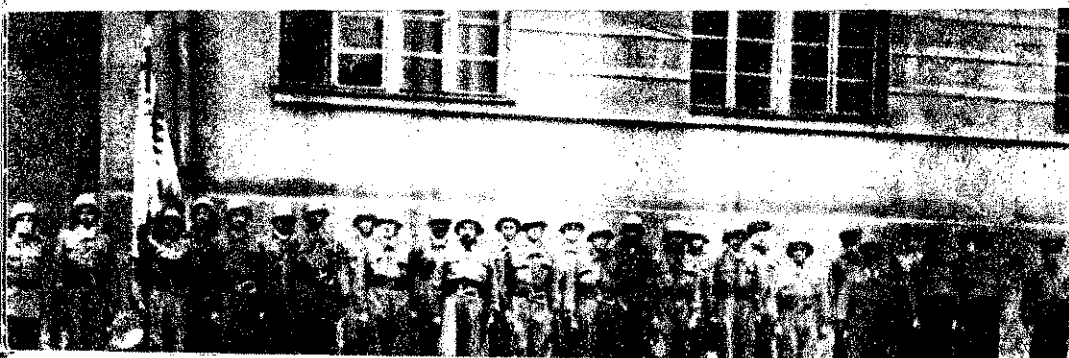
Üzemi tűzrendészeti felelősök vizsgálja

A bácsalmási üzemi tűzrendészeti előadók vizsgáján a sok jó felelet közül is kiemelkedett Mujity Bertalan és Szvetnik Kálmán elvtárs felelete. Mujity elvtárs a bácsalmási FÜSZERT tűzrendészeti felelőse. Üzemében a legnagyobb rend és tisztaság uralkodik, és a tűzrendészeti határozaiban előírt tűzoltó-felszerelések is állandóan ütközpes állapotban állnak rendelkezési helyükön. Szvetnik elvtárs a mélykúti géppálmáson dolgozik és dolgozóit rendszeresen kioktatja a tűzvédelmi feladatok ellátására.

☆

Május 8-a és 12-e között tartották meg a Bács-Kiskun megyei üzemi tűzrendészeti felelősök tanfolyamának záróvizsgáját. A jól sikerült vizsga azt bizonyította, hogy a tűzrendészeti előadók alaposan, elmélyülten foglalkoztak a tananyaggal. A 37 tűzrendészeti felelős közül 24-en kiváló, 13-an pedig jó eredményt értek el. Az eredmény értékét növeli, hogy a legtöbb tűzrendészeti felelős csak későn szerezte be a szükséges tananyagot.

A mosonmagyaróvári Kötöttárugyár jubiláló társadalmi tűzoltósága

Megvalósult terv

A Kisérdal elvtársak egy évvel ezelőtti elhatározták, hogy elkészítik a járás területén levő fontosabb üzemek és egy közsegi Kicsinyített mását. A nagy munka már régebben elkészült és a makettek hasznos szolgálatot tettek a továbbképzés során különösen a fiatal tűzoltó elvtársaknak.

Kulturális hírek Békéscsabáról

A Békés megyei osztályparancsnokság zenekara ebben az évben már több mint 20 hangversenyt adott, és ezzel jelentősen hozzájárult a közsegi tűzoltótestületek felkészítéséhez. Az osztály és az alosztály együttes kultúrportja legutóbb nagy sikert aratott a megyei főosztály klubhelyiségében rendezett műsoros esten, ahol az előadásra került műsorszámokat és zeneszámokat az osztályparancsnokság dolgozói írták.

TÍZÉVES A MOSON-MAGYARÓVÁRI KÖTÖTT-ÁRUGYÁR TÁRSADALMI TŰZOLTÓSÁGA

A Mosonmagyaróvári Kötöttárugyárban május 13-án ünnepélyes keretek között emlékeztek meg a társadalmi tűzoltóság tizenéves fennállásáról. Az elhunyt tíz esztendő során az öt főből álló társadalmi tűzoltóság 24 főre gyarapodott és tagjainak szakmai és politikai ismerete egyaránt bővült. Valamennyi alkalommal megtartják a foglalkozásokat.

Az ünnepi megemlékezésen jól sikerült bemutatót tartottak a tűzoltók, majd Leopold István főmérnök mondott köszönetet eddigi kiváló munkájukért. Az ünnepségen a megyei osztályparancsnokság és a mosonmagyaróvári alosztályparancsnokság is képviseltette magát. Az ünnepi beszédek után a jutalmak átadására került sor. Kiss Kálmán elvtársat a társadalmi tűzoltóság parancsnokai és Udvardi József tűzoltó a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság pénztalomban részesítette. Két másik tűzoltót pedig dícsérő oklevéllel tüntetett ki.

HÍREK

Ötvenéves az ócsai önkéntes községi tűzoltóság

Az ócsai önkéntes tűzoltóság május 20-án délután ünnepelte fennállásának félévszázados jubileumát. Az ünnepi megemlékezés műsora — a rossz időjárásra való tekintettel — szerelési versenyel kezdődött, amelyen a helybéli felnőtt-, úttörő lány- és fiúcsapat mérte össze erejét, tudását az alsónemzedi felnőtt és DISZ-csapat, valamint az alsópakonyi Gyógyivény Vállalat társadalmi tűzoltóságának csapataival.

A sportpályán rendezett szerelési verseny után a kultúrteremben került sor az ünnepi megemlékezésre, ahol — a rossz idő ellenére is — szép számú érdeklődő gyűlt össze, hogy tanúja legyen a közsegi tűzoltótestület ünnepségének.

Mátyás Boldizsár községi tűzoltóparancsnok nyitotta meg az ünnepséget, majd rövid megemlékezés keretében visszapiantást tett a testület 50 esztendő munkásságára, és méltatta azt a nagy jelentőségű változást, amelyet a felszabadulás, majd az azóta eltelt évtized jelentett a kis kollektiva életében. Kö-

szönetet mondott a testület tagjainak, akik fáradhatatlan önzetlennel munkálkodtak a gyarapodásán; mindenkéltől János bácsinak, aki 53 évesen edek Mihály bácsinak, aki lelkes és odaadó harcosa a tűzoltóságnak és a közsegi tűzoltótestület fejlesztésének.

Ezután Kolozsári elvtárs, segél tanács VB-elnöke üdvözlő jubiláló testületet, a testület és további munkájukhoz jó gait fejezte ki.

A közsegi pártbizottság Kuli elvtárs köszöntötte a tagjait, majd — ezt az alkalommal használva — kérte a közsegi tagoktól, hogy a jövőben rendszeresen az eddiginél is nagyobb mértékben a közsegi önkéntes tűzoltóságban vegyenek részt.

A rövid ünnepséget közönség követte, majd reggelig tartó látos táncmulatsággal zárult az önkéntes községi tűzoltók jubileumi megemlékezése.

Bukodi János bácsi és Benedek Mihály bácsi — az önkéntes tűzoltótestület két alapító tagja

Tűzoltási bemutató Szombathelyen

Május 13-án a megyei ifjúsági béketalálkozó alkalmával a Vas megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság nagyszámú közönség előtt két gépjárműveskendővel oltási

gyakorlatot mutatott be Szombathelyen a Tolbucin út és Hucsa sarkán. A bemutatott gyakorlatokat nagy tetszéssel végig a közönség.

Jól sikerült kultúrelőadás és vidám majális Páhi községben

A páhi önkéntes tűzoltótestület színjátszó csoportja május 20-án este 8 órai kezdettel nagyszerű előadás keretében mutatta be Heljai Jenő „A néma levente” c. vígjátékát. A jelentős erkölcsi és anyagi sikerrel zárult előadást B. Varga József, a községi tűzoltótestület parancsnoka rendezte.

A testület kultúrportja járási viszonylatban is elismert, amit az is bizonyít, hogy május 27-én a Kiskőrösi megvárosi kultúrális sereg-szemléln is szerepelt, s ugyancsak

napon Csengődön is bemutatta „A néma levente” c. vígjátékát egyébként elhatározott járás többi községében is színdarabot.

Az előadás követő napján a testület késő délutáni majális rendezett a színpadon. A majális tréfa-ból összcélított műsorán késő éjszakai órákba nyúló látáson vidám, önkéntes táncmulatságot a megjelölt számú közönség.

A páhi testület színjátszó csoportja

községi tűzoltóságaink életéből

tunyogmatolcsi községi tűzoltó-tűzoltó 45 tagja közül 43 elvtárs vett részt a téli továbbképző tűzoltótanfolyamon. A tanfolyam valamennyi feladatja sikeres vizsgát tett. A tűzoltó jó munkáját bizonyítja az a tény, hogy a községben 3 esztendő óta nem volt tüzeset. Most a járási vezetés készülnék a tunyogmatolcsi és remélik, hogy idén sem tük el négyéves veretlenségük. A versenyen a férfi-, a női-, a y- és fiúcsapat is indul. A testület eredményes munkáját a helyi szervezet és a tanács minden támogatja.

felszerelést kap a bogycsúzlói községi tűzoltóság. A sportfelszerelések megvásárolásához a községi testület 6000 forinttal járult.

bécsi járás községei közül az el- évben Bosta, Cserdi, Bicsérd igazgatóságok között a korszerűsítési pályázatot nyerték. Idén Aranyos- ion és Atán építenek új tűzoltó- rúkat.

jus 20-án az ösküli községi tűz- olótestület bált rendezett, melynek célja a felszereléseket és ruhá- vásárolásának.

surgói községi tűzoltótestület tszócsoportja előadta Gárdó- léza „A bor” c. színművét. Az á- sok bevételét az árvízkarosul- egélyezésére fordítják. A szí- ban fellépet Polgár István is, közeli jövőben ünnepli 50 éves tes tűzoltói jubileumát.

paksi községi tűzoltótestület en — újjászervezése után — 65 fejlődés tapasztalható. Az ló közgyűlés óta 10 fővel gyar- olt a testület tagsága. Az elv- t: nagy érdeklődéssel vesznek a vasárnapi foglalkozásokon. k a korábbi 2-2 óra helyett — a vita és a kérdések miatt akran 3-4 óra hosszat is el- ak. A kiképzés során min- alkalommal felőrárs politikai is és van, melyet a pártszér- kiküldötte — aki maga is — tart. A községi tanács az évben 25 000 forinttal tá- ta a testület munkáját, mely- többek között — 40 egyen- vásárolnak. A területfelelősi t is működik, és most új- izoltócsapat felállítását ter- a paksiak.

Helyesbítés

nk májusi (5.) számának 15. 1. „Közös munkával a község elméért” c. cikk nem Kerek- a községi tűzoltótestületének járól, hanem Derekegyháza tűzoltóságjáról szól. májusi szám 22. oldalán levő s kezdeményezések” c. cikk edzésében köztől Bencze Fe- ű. örm. gépkocsivezető az losztályon is nem pedig a 3. alosztályon teljesít szolgál-

Nyugállományba kerülő tűzoltók búcsúztatása

Ünnepélyes keretek között bú- csúztatták a Hajdú-Bihar megyei osztályparancsnokságon azt a hét tűzoltó elvtársat, akik több évtize- des példamutató szolgálatuk után nyugállományba kerültek. Az ün- nepségen Kovács Mihály örgy. elv- társ, a megyei főosztály pártbizott- ságának titkára is megjelent. Hu- nyadi László t. örgy., osztálypa- rancsnok bensőséges szavakkal bú- csúztatta a testület kötelekéből el- távozó elvtársakat és példaképpé ál- lította a megyei tűzoltó elvtársak elé. Hangsúlyozta, hogy ezek az elv- társak hivatásuknak tekintették a tűzoltói szolgálatot, és ez a hivatás- szeretet tette lehetővé, hogy pl. Da- czó Lajos t. örm. elvtárs 31 évi szol- gálatát alatt egyetlen alkalommal sem kapott fenyítést, sőt jó munká- jáért több ízben dicséretben részesi- tettek. Ugyancsak a tűzoltói szolgál- athoz való hűségüket bizonyította be Kalocsai György t. örm., aki 34 évet, Nagy Géza t. örm., aki 31 évet, Tóth Imre t. örm., aki 28 évet, Bar- kóci István t. örm., Szűcs Lajos és Veres Lajos t. örm. elvtársak, akik ugyancsak több mint negyed évszá- zadot töltöttek el a tűzoltóság szol- gálatában.

Az ünnepi beszéd után a megyei főosztályvezető elvtárs pénz- és tárgyjutalomban részesítette az elv- társakat, akik meghatottan vették át a jutalmat és közülük nem egy könnyezve búcsúzott a tűzoltóélettől, ahol küzdelmes, nemis hivatásukat teljesítették. Ezután Kovács Mihály örgy. elvtárs méltatta az elvtársak munkásságának jelentőségét és to- vábbi jó egészséget kívánt az elvtár- sáknak. E meleg közvetlen hangú búcsúztatás eredményeként a nyug- állományba került tűzoltók időpó- lódre felkeresik ügyes-bajos dolga- lkal a tűzrendészeti osztályparanc- snokságot, ahol készséggel segítenek problémáik megoldásában.

Külföldi HIREK

— Hivatalos közlemény jelent meg a legett Bécsi Tűzvéde épületében végzett tűzvizsgálatról. A vizsgálat során megállapított nyert, hogy a tűz keletkezéséhez és tovaterjedésé- hez jelentős mértékben az éghető anyagokat tartalmazó fűtési hálózat járult hozzá. Ezenkívül számos sze- bálytalanul szerelt elektromos veze- téket és lámpatestet is találtak az épületben.

— Könnyen végzettségé váló tüzeset keletkezett az ausztriai Eggenorf- ban. A tűz egy részeg háztulajdo- nos házban keletkezett és átter- jedt a szomszéd házra is. A tűz színhelyére kivonult tűzoltóság nem talált megfelelő vízszerről és le- tés és csak a vízterhordó önkéntes tűzoltók segítségével sikerült a tűz tovaterjedését megakadályozni. A tűz keletkezési oka feltehetően gyú- lógatás volt.

— Három ember életét mentette meg egy 19 esztendő bécsi lány, A házban egy 80 éven felüli idős há- zaspár lakásában gázcsőrepedés kö- vetkeztében gázszivárgás volt. A lány behatolt a lakásba, ahol esz- meletlen állapotban, de életben ta- lálta az idős házaspárt és házveto- nőjüket.

— Az angliai Sutton Surreyben tűz keletkezett egy kórházban. A tűz eloltásában a kórház orvosai és ápoló személyzete is részt vett. A kórház 400 betege közül százat el kellett távolítani az égő épületből.

— A Nyugat-berlini Állatkert mel- letti fátalépen hatalmas tűzvész pusztított. A tüzet a fátalép közelé- ben játszó gyermekek okozták. A kivonult tűzoltóság csak a tűz tova- terjedését tudta megakadályozni, de a több mint másfél százezer márkás tűzkárt nem.

Szorgalmasan edzenek a Dózsa evezősei

SPORTHÍREINK

Az MHK és BM szpartakiád versenyének eddigi tapasztalatai

A belügyminiszter elvtárs 4. számú utasításában megszabta, hogy a Bel- ügyminisztérium minden szervénél az MHK testnevelési rendszerre építsék a beosztottak testnevelését és a szabad időben folytatott sport- foglalkozásokat.

Milyen tapasztalatok mutatkoznak e célkitűzések elérésében? A hely- zetkép a megyék többségében meg- felelő. Az MHK-próbákra, a BM szpartakiád alapfokú versenyekre — elsősorban a parancsnok elvtársak személyes példamutatása alapján — számos úszoló elvtárs jelentkezett.

Május 11-ig Borsod megyében 37, Békés megyében 18 úszoló vett részt a mezeli futóversenyeken. Szolnokon 21 úszoló indult az ott megrendezett atlétikai versenyen. Itt az értékelés során megállapítást nyert, hogy a tűzoltóalosztály rész- vétele — az alosztály létszámához viszonyítva — a többi BM szerv számára is példamutató volt.

Békés megyében: Orosházán 14, Szeghalmon 8, Gyulán és Sarkadon pedig egyaránt 2-2 fő tett sikeres MHK-próbát a kerékpárosverseny- ben. Különösen Miskolc Bálint oros- házi úszoló tiszthelyettes ere- dménye példamutató.

Budapesten, továbbá Komárom, Baranya, Vas, Fejér, Pest és Bács megyékben azonban még jelentős lemaradás tapasztalható.

Biztosítani kell, hogy minden egészséges úszoló idejében jelent- kezzon, és kezdje meg a felkészü- tést az MHK-próbákra, a BM szpar- takiád alapfokú versenyekre.

Mindez nagymértékben elősegíti a belügyminiszter elvtárs 4. sz. pa- rancsának megfelelő végrehajtását, s egyúttal azt, hogy a tűzoltók már az év első felében is vonzó, dinamizáló, rendszeres teszne- velési és sportfoglalkozásokon ve- gyenek részt.

Gyenes József
áv. szds.

EVEZÉS

Elénk evezőselejt folyik a Dózsa Timár utcai víztelepén. Az evezősök és kajakerék naponta tartanak ed- zéseket, hogy az idej versenyeken is szép eredményeket érjenek el. A versenyzők és az edző lelkes mun- káját azonban a szakosztály vezetősé- ge nem támogatja, s a versenyzők közül sokan még a szakosztály el- nökét sem ismerik. Jó lenne, ha a jövőben több segítséget kapna ez a lelkes gárda!

BÁCSALMAS

A Dózsa SE-nek vajmi kevés ré- sze van abban, hogy a bácsalmási alosztályon eredményes sportélet folyik. Három esztendővel ezelőtt meg az OTE ellátta őket sportfel- szereléssel, és az alosztály röplab- dasai az elmúlt év tavaszán is örbi- tek a három pár cipőnek, mert ép- pen a legjobbak kapták azokat, de főmükbe hamarosan üröm is ve- gyült.

Röviddel ezután ugyanis meg- szűnt a helyi Dózsa sportegyesület és valamennyi sportfelszereléstük elvették tőlük azzal, hogy azokat „be kell szállítani a központba”. Azóta meg senki sem érdeklődött bácsalmási elvtársainktól hogy mi- lyen felszerelésben sportolnak, pe- dig Jellasiy örm. elvtárs — az al- osztály sportfelelőse — bizonyára elmondotta volna, hogy a helyi Ál- lami Gazdaságtól és a TSB-től kan- nyeráják össze időnként a legszük- ségesebb felszereléseket. Jellasiy elvtárs bizonyára azt sem rejte- tte volna véka alá, hogy a mosatás kinek a költségén történik...

Azzal mi is egyetértünk, hogy a sport területén is szigorú takaré- kosságra van szükség, de a takaré- kosság semmi esetre sem jelentheti azt, hogy „a fürdővízzel együtt ki- öntsük a gyereket is!” Egy kis jó-

akarattal, no, meg anyagiak tekin- tésében nagyobb körültekintéssel — bácsalmási elvtársaink problémái közül, jónéhányat meg lehetne ol- dani. Ehhez azonban az anyagi se- gítség mellett szervezeti támogatás- ra is szükség lenne.

EGER

A BM szpartakiád versenyei so- rán az egy alosztály röplabdacsá- pata mindkét mérkőzést megnyer- te. A BV röplabdacsapatát 3:2, az egy járási osztály csapatát pedig 2:0 arányban győzte le.

NYÍRBATOR

A nyírbátori alosztály röplabda- csapata az elmúlt évben nagy küz- delém arán megnyerte a járási röplabda bajnokságot. Ezt a szép eredményt az idej járási bajnoksá- gokon is szeretnék megismételni a nyírbátoriak. Ezért rendszeres, szorgalmas edzésekkel készülnek a küzdelmekre.

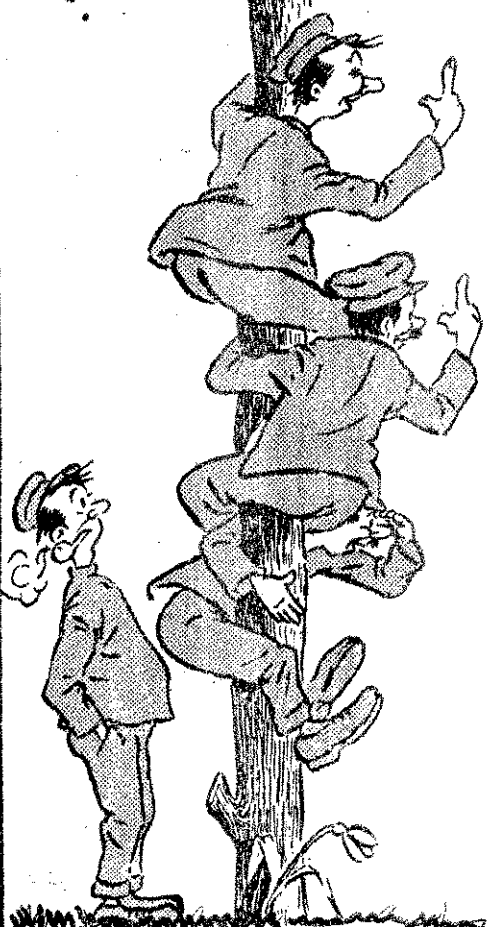
A nyírbátoriak edzőmérkő- zése a járási TSB csapatával

AGYAR TŰZOLTÓ

gyar tűzoltóság folyóirata. esztí a szerkesztőbizottság. Felelős szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltó főhadnagy. kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatója Szerkesztőség: Jászai Mari tér 16. Telefon: 127-210. E. bev. számla: 100.905. Csillag Nyomda, Budapest. Felelős: Poroska L.

**CSÍP-
DE HASZNÁL!**

A Paza contra Incendiilor, román testvérlapunk humorából

EGYIK NAGYÜZEMBEN RIADÓ ALKALMAVAL AZ ÜZEMI TŰZOLTÓK KOLBASZDARABOKKAL, SZENDVICSEKKEL, BORDS ÜVEGEKKEL STB. "FELSZERELVE" SIETTEK A HELYSZÍNRE. A HIA-GYARAZAT: ELŐZŐ ESTE BÁL VOLT A SZERTÁRBAN, S A BÜFFÉ MARAD VANYAIT MÉG NEM SZÁLLÍTOTTÁK EL.

ELLENŐRZÉSEN EGY ÜZEMI TŰZOLTÓSÁGNA

Bár az üzem tűzrendészeti parancsvonalának állítása szerint a tűzvédelmi felszerelés teljes rendben volt, az ellenőrzés alkalmával mégsem tudták beindítani az egyik fecskendő villanymotorját.

-A FECSKENDŐ JÓ, NEM TUDOM, MI A CSUDA VAN VELE?

-ASZERELŐ SEM BOLDOGUL? JÖJJÖN A LAKATOS!

-HÍVJÁTOK A KÖVÉCSŐT, AZ MARO ELBŐRINIG VELEM!

-HÁT MINDIG NEKEM! KELL BEINDÍTANI! ?!

-ELVITRÁS! BE INKÁBB CSÉPREG MINT FÜZÜK...
-NEM, PEGY BÍRJA LYUK!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Évfolyam 7. szám

1956 július

TARTALOMJEGY

Államunk újabb létszám-
növekedése

Az új elv

Az új elv

Az új elv

Az új elv

Az új elv

Az új elv

Az új elv

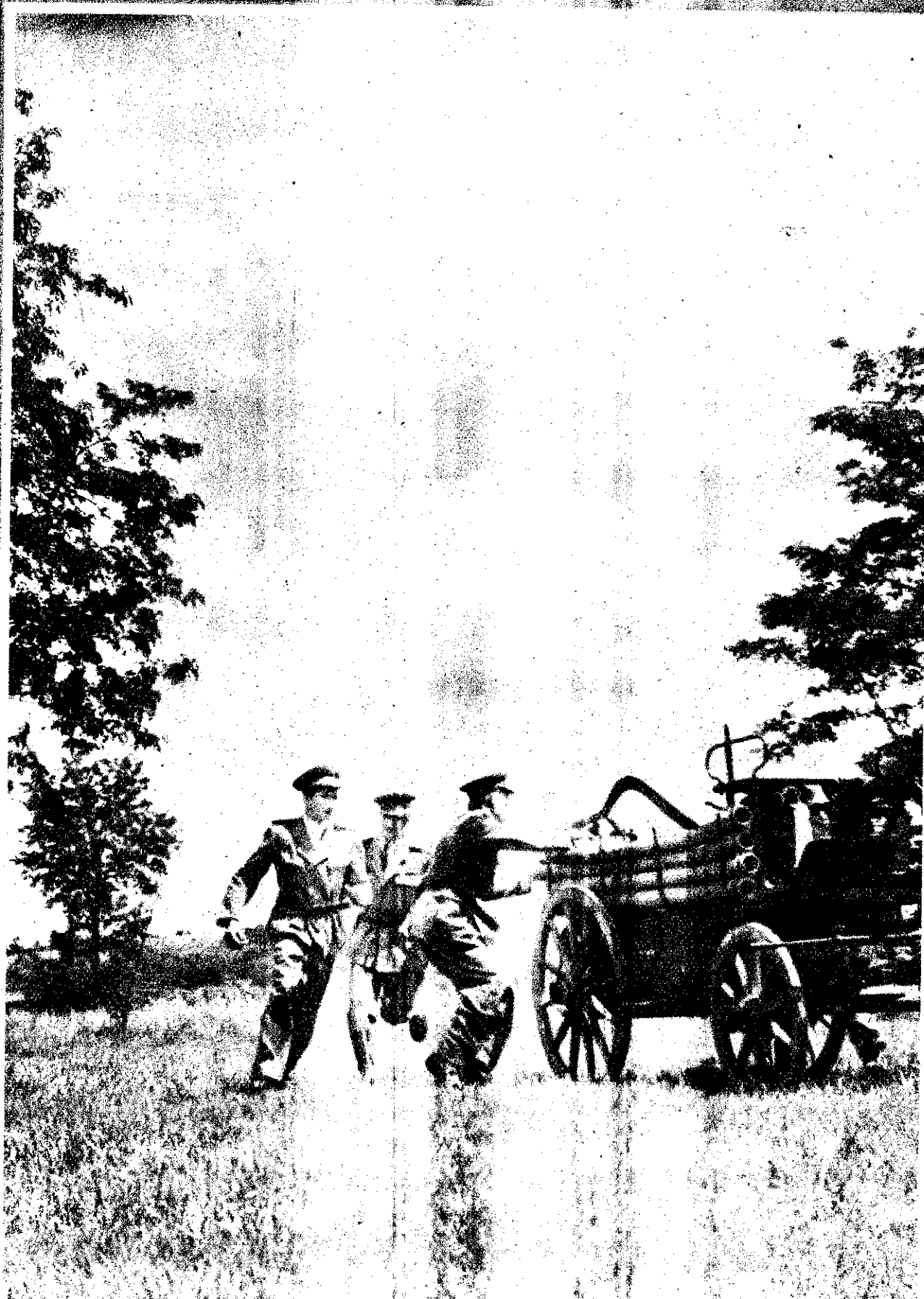
Az új elv

ÖSSZEFOGÁS

Az új elv

Az új elv

Az új elv

Gábrí elvtárs, a miniszter első helyettese átadja a „Kiváló Szolgálatért” Érdemérmét Horváth főrm. elvtársnak

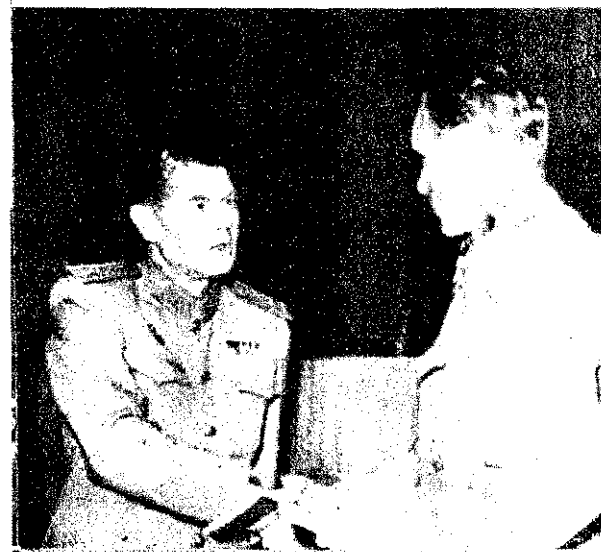
Árvízvédelmi kitüntetések

Bensőséges ünnep keretében tüntették ki azokat a belügyi dolgozókat, akik a kora tavaszi árvíz idején példamutató helytállással bizonyították be, hogy dolgozó népünk mindenkor számíthat áldozatkész munkájukra. Testületünk minden tagját büszkeség tölti el, hogy a nehéz napokban tűzoltóink közül számosan ott küzdöttek a gátakon és minden erejüket megfeszítve harcoltak azért, hogy a jeges árpusztítása minél kevesebb kárt okozzon.

Alig vonult el a jeges ár, amikor — a többi belügyi dolgozókhöz hasonlóan — máris az árvízűjtő lakosság megsegítésére siettek tűzoltóink. Ki pénzadományával, ki pedig munkájával járult és járul hozzá a pusztítás okozta sebek mielőbbi begyógyulásához, hogy ezzel is bizonyítsák: teljesítik esküjükben vállalt kötelességüket.

Az ünnepségen Gábrí Mihály elvtárs, a belügyminiszter első helyettese és Micskó Rudolf tüz. ezredes elvtárs, az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vezetője számos tűzoltó elvtársnak adta át a pártunk és kormányunk elismerését jelképező kitüntetések.

Micskó ezredes elvtárs a „Dunai Árvízvédelem” Emlékérmét adja át Bálint József főrm. elvtársnak

PÁRTÉLELET

A Békés megyei tűzoltó DISZ-szervezetek munkájáról

Egy nemrégiben tartott ellenőrzés megállapította, hogy az ifjúság k munkája megjavításáról szóló Központi Vezetőség határozat óta a megyei egységeknél jelentős javulás tapasztalható. A megyei politikai helyettes pártalapszervezetek tevékenysége nyomán ma már ott tartanak, hogy a tűzoltó fiatalok egyre nagyobb szerepet töltenek be az egységek szakmai és politikai kájában, életében.

Jelentős eredmény pl., hogy a sarkadi alosztályon 18 taggal működő alapszervezet tevékenykedik. Jó munkájuk egyik bizonyítéka, hogy nincs olya ajánlás, amelyet ne minden esetben a DISZ-alapszervezet kezdeményezne. De is beszélhetnénk, hogy a fiatalok tevékenysége az alosztály egészének (beleértve családtagokat is) kollektív szellemére is igen egészséges hatást gyakorol. Nben pl. egy felajánlás sikeres teljesítéséért 600 Ft pénzzutalmat kapott az alos A pénzt — közös elhatározással — nem osztották szét egymás között, hanem j 10-en a családtagok bevonásával elvtársi összefogással rendezték: meghitt szó zással töltötték az egész napot, sőt az összegből még a gyerekeket is megajánd ták. A sarkadi tűzoltó DISZ-fiatalokat egyébként a járási gyorsasági verseny vesésében is ott találtuk: egy fiú és lány úttörőcsapat előkészítését, illetve kikéj vállalták a versenyre.

Hogy az ellenőrzés megállapítása valóban teljesen reális, azt a mezőh kendergyári őrsön szolgálatot teljesítő tűzoltófiatalok munkája is ékesen bizon Az őrs nem rendelkezik mezőgazdasági területtel, de az elvtársak ennek ell 4 szomszédos major patronálását vállalták a nyári mezőgazdasági időnyre az céllal, hogy segítséget nyújtsanak és megkönnyítsék a szomszédos terület tűzo gának munkáját. De nemcsak ebben a munkában merül ki a fiatalok tényk Ha megnézzük felajánlási könyvüket, amelyben havonként feltüntetjük, hogy n vállaltak, felajánlást tettek, azt látjuk, hogy felajánlásaik erkölcsi jelentősége n azok anyagi értéke is figyelemre méltó, mert az év első négy hónapjában csa 6000 forint értékű társadalmi munkát végeztek.

A megye tűzoltófiataljainak területi munkája — az ellenőrzés ezt is megá totta — nem csupán a szakmai feladatok kizárólagos végrehajtására szorít S hogy ez tényleg így van, arra talán a legjobb példa az a jó kapcsolat, ar tűzoltófiatalok, valamint a községi és járási DISZ-szervezetek között kialaku a kapcsolat elsősorban a területi DISZ-szervezetek jelentős segítségével nyil meg. Mezőgyán, Geszt, Körösnagyharsány községekben pl. az egész DISZ-sze — vezetőségestől együtt — tagja az önkéntes tűzoltóságnak is, vagy pl. Geszt kó ben 35 fő helyett 128 fő az önkéntes tűzoltóság létszáma, s ennek jelentős fiatal elvtárs.

A fegyelem terén is érezhető az egységek párt- és DISZ-alapszervezei tevékenysége. Nem egy példát találhatunk arra is, hogy ezirányú munkájuk ményeként ma már számos olyan elvtársról beszélhetünk a fegyelem terén éler között, akik nemrégiben még igen elítélésre méltó magatartást tanúsítottak.

E néhány példát összegezve, leszögezhetjük, hogy a Békés megyei politikai helyettes és a pártszervezetek helyesen értékelték a párt ide vonatkozó határoz: A tűzoltófiatalok között végzett lelkiismeretes, rendszeres és mindenre kité nevelő- és felvilágosító munkájuk méltó hozta az eredményét: a megye tűzoltó fiataljai a tűzoltóélet minden területén elismerésre méltó munkát végeznek.

Pártalapszervezetünk — a tűzkármentes betakarítás.

Alosztályunkon ez év májusában alakult meg a pártalapszervezet, s bár még igen „fiatal”, mégis megállapíthatjuk, hogy munkájának jelentősége az alosztály életében a fegyelem, és az előtűntek álló feladatok végrehajtása terén egyaránt érezhető.

A pártalapszervezet segítségének eredménye már a szakmai és politikai összefoglalónál is megmutatkozott. Az elvtársak a szakmai oktatás összefoglalóján 4,64-es átlagot értek el. A kiváló szakmai eredményt elérő tűzoltóinkat dicséretre és jutalmazásra terjesztettük fel, a politikai összefoglalón kitüntettek pedig könyvrutalomban részesítettük.

Pártalapszervezetünk a megalakulás után egyik legfontosabb feladatának tartotta egy tömegszervezet létrehozását, illetve azt, hogy ebbe bevonja a pártonkívülieket is és így — az alapszervezet irányításával — a pártonkívüli elvtársakat is mozgósíthassa a nyári mezőgazdasági termények tűztől való megóvására.

Másik legfontosabb feladatunknak a területfelelős elvtársak kiválasztását tekintettük. Az alosztályvezető elvtárssal közösen olyan elvtársakat jelöltünk, akik politikailag és szakmailag egyaránt jól képzetek és személyükben biztosítékok láttunk arra, hogy jó propagandamunká-

jukkal, határozott intézkedéseikkel lamint a községi tűzoltó elvtársak násával megfelelően tudják biztosít belügyminiszter elvtárs 12. számú r csának végrehajtását.

Az eredmény érdekében a pártcs bizalmiak és elsősorban a komm elvtársak révén állandó politikai f gositó munkával, a tűzrendészeti h zatok rendszeres és alapos ellenőrzé a hiányosságok felszámolásával és nyag dolgozók felelősségrevom igyelecszünk biztosítani járásunk ter a tűzkármentes betakarítást. Min nyian tisztában vagyunk feladatunk ságával, felelősségünkkel és tudjuk, mindezt csak úgy biztosíthatjuk, ha ját területen minden tűzoltó elvtá vényt szerez a tűzrendészeti elő betartásának és felvilágosító mun eléri, hogy minden dolgozó meg nekki is hozzá kell járulnia a tűzká tes betakarításhoz azzal, hogy beta tűzrendészeti szabályokat és t együtt munkálkodik annak érde el egy a bácsalmási járás területén len szem gabona se váljon a tűz r lékvád.

Nagy 4. István tüz alapszervi titk Bácsalmás

A népért

tűzön-vízen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Fejlődésünk újabb lehetőségei

A tűzvédelem és tűzrendészet az emberek magán- és közösségi életében igen nagy múltra tekint vissza. A törvélem előtti idők primitív népeinél a tüztől való ösztönös védelem, de egyben már az ösztönös védekezés is jelentkezik. Ókor egyes kulturáltabb népeinél azonban már találhatóak olyan műemlékek, ereklyék és feljegyzések, melyek fejlett rendészeti viszonyokra utalnak. Az emberi társadalom fejlődésével párhuzamosan fejlődik a tűzrendészet is. A legelső isos rendelkezések még csak a tűzoltás közben keletkezett kár — lopás céljára — felhasználó személyek szigorú megbüntetéséről gondoskodtak. A későbbi rendelkezések azonban már a tüzeseteknél szerzett tapasztalatok alapján a tűzoltás szervezett megvalósítását célozták és bizonyos megelőző tevékenységet szabályoztak. A jelentősebb tűzvédelmi és tűzrendészeti szabályok minden esetben a tűzoltóság és a tűzoltómunka komoly fejlesztését eredményezték.

A magyar tűzoltóság történetében is vannak ilyen alapvető rendelkezések, melyek megjelenése után komoly fejlődés mutatkozott. Különösen a felszabadulás óta eltelt időinkben fejlődött rohamléptekben a magyar tűzrendészet és védelem. Fejlődésünk útjében történelmi szükségszerűség volt, mert a tűzrendészet és tűzvédelem csak így tudott lépést tartani a népgazdaság általános fejlesztésével. A felszabadulás megjelent fontosabb elvi rendelkezések egy-egy sorsfordulót jelentettek a magyar tűzoltóság életében.

4 z 5090/1949. Korm. számú rendelet a helyi önkormányzatok által fenntartott, szétfűgőcsolt tűzoltóság szervezéséről életre hívta az állami tűzoltóság nagy, egységes vezetését. A rendelet alapján kialakított országos hatáskörű tűzoltószervezet a tűzvédelmi feladatok tökéletesebb megoldása mellett egyre nagyobb szaksterülettel és erővel végezte a megelőző tűzrendészet kialakítását. Az állami tűzoltóság megelőző munkáját azonban ebben az időszakban még gátolta az a körülmény, hogy nem intézkedhetett a helyi hatóságként.

A 62/1952. MT számú rendelet azután hatósági jogkörhöz jutott fel az állami tűzoltóság szerveit és a hatósági joggyakorlásának eljárási részét egyértelműen, egységesen szabályozta. Ez a rendelkezés lehetővé tette a tűzrendészeti munka egységesebb és jobb megvalósítását, komoly mértékben növelte az állami tűzoltóság tekintélyét, továbbá lehetővé tette a megelőző tűzrendészet gyorsított fejlődését. A megelőző tűzrendészet fejlődése az elvi rendelkezés után kiadott egész sor anyagi jogszabályban és szabványban jelentkezik, melyek egyes iparágak, szakmák irtástechnológiai tűzrendészetét részletesen szabályozták. A népgazdaság sokrétűsége és a technika állandó fejlődése miatt azonban — annak ellenére, hogy folyamatosan jelentek meg anyagi jogszabályok és szabványok — a megelőző tűzrendészet szabályozása mégsem terjedt ki minden iparág, szakmára és technológiára. A tűzrendészeti hatósági jogkör gyakorlói szerveink pedig egyre inkább igényelték a népgazdaság minden ágát érintő és a jövő fejlődését is figyelembe vevő megelőző tűzrendészeti jogszabály megjelentését.

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa és a Minisztertanács ezt az igényt elégette ki a tűzoltóságról és a tűzrendészeti alkotói törvényerejű rendeletben, illetve minisztertanácsai határozatban. Az új törvényerejű rendelet és a minisztertanácsai határozat magától értetődően ismét fordulóponttal fog jelenteni a magyar tűzvédelem és tűzrendészet vo-

nalán. Rendezi az elvi kérdéseket — figyelembe véve a korábban megjelent jogszabályokat és a mindennapi gyakorlati életet — és a belügyminiszteri a népgazdaság minden ágát átfogó tűzvédelmi és megelőző tűzrendészeti rendelkezés kiadására kötelezi. A belügyminiszternek és rajta keresztül a tűzoltóság irányító szerveinek a törvényerejű rendeletben és a minisztertanácsai határozatban kapott felhatalmazás alapján lehetősége nyílik — sőt egyenesen kötelessége — a tűzrendészetre vonatkozó anyagi jogszabályok gyűjteményes (Tűzrendészeti Kódex) kiadására.

A kódex megjelenését a tűzrendészeti hatóságok 1952 óta igénylik, mert a hatósági munka tartalmi részének alapja, vagyis az anyagi jogszabályok egyrészt hiányosak, elavultak, másrészt minden rendszerezés nélkül igen elszórtan jelennek meg. A törvényerejű rendelet és minisztertanácsai határozat végrehajtási utasításának kidolgozásánál — a tűzrendészeti jogszabályok összegyűjtése mellett — szükségessé válik a hiányok pótlása és az elavult rendelkezések átdolgozása is. Ezt a hatalmas feladatot a tűzrendészeti anyagi jogszabályalkotás régi módszerével — a szakmai és iparági előírások összegyűjtésével, kibővítésével és átdolgozásával — nem lehetne tökéletesen megoldani. Ha ezt az utat választanánk, egyrészt roppant terjedelmes munkát készítenénk, melynek alkalmazása nehézkes, bürokratikus lenne és emellett a nap mint nap jelentkező új technológiák miatt állandó kiegészítésre szorúlna.

Megelőző tűzrendészetünk új jogszabályának rendszerezésében és felépítésében is különböznie kell a korábban megjelent anyagi jogszabályoktól. A rendszerezés alapja éppen ezért nem a népgazdaság iparágai, szakmai és technológiai, hanem a gyártás, a termelés fajtáitól függetlenül a termelési munkafolyamatban részvevő anyag tűzveszélyessége. Az egyes anyagok tűzveszélyességére legjobban jellemző lobbanáspont alapján állapítják meg a veszélyességi csoportokat, és egy-egy veszélyességi csoportra vonatkoztatva készülnek a tűzrendészeti előírások. Ez a rendszerezés tehát a jövő új anyagai tűzrendészetének szabályozását is megoldja, mert az új anyag lobbanáspontja alapján valamelyik veszélyességi csoportba sorolható és vele kapcsolatosan az illető csoportra vonatkozó előírásokat kell alkalmaznunk.

Az új rendelkezés nagyobb hatáskört és rugalmasabb intézkedési lehetőséget is biztosít a tűzrendészeti hatóságoknak. A régi jogszabályok ugyanis túlzott részletességgel szabályozták az egyes iparágak tűzrendészetét, ezért sok esetben — a helyi adottságokat figyelmen kívül hagyva — termelést gátló intézkedésekre kötelezték a vállalatokat. Ugyanakkor a tűzrendészeti hatóságoknak nem volt hatáskörük a jogszabályok egyes rendelkezéseinek módosítására, ami viszont az ügyintézés túlzott központosításához vezetett. A kódex ezzel szemben a tűzrendészeti hatóságoknak lehetőséget ad arra, hogy a helyi adottságok mérlegelésével készítsék el a megelőzésre vonatkozó előírásokat.

Az új rendelkezés — érthetően — a lehető legszélesebb körű kollektív munka eredménye lesz, hiszen az előkészítő munkában részt vesznek a megyei osztályparancsnokok és az érdekelt minisztériumok szakemberei is. A kollektív munka remélhetőleg azt eredményezi, hogy a végrehajtási utasítás minden vonatkozásban megfelelően szabályozza a tűzoltóságot és tűzrendészetet érintő kérdéseket, megszünteti a felesleges bürokráciát és a magyar tűzrendészet magyarországi fejlődésének újabb szakaszát nyitja meg.

Pár perccel a verseny megkezdése előtt — mindenki feszülten figyel...

...mialatt az asztalnál — a szerelésre bízza — eldől a sorshúzás eredménye: a csapatok szerelési sorrendje

Ki lesz az első?

A Csepel Autógyár társadalmi tűzoltóságának háziversenyén

A szertár és környéke olyan, mint a megbolygatott méhkas. Szürke, barna és kék overdilos társadalmi tűzoltók sürgősielőknek mindendönt. Egyik-másik helyen kisebb csoportokba verődnek össze, élcelődnek, ugratják egymást. Van, aki éppen a derékszíjjal bajlódik, hogy lyukkal jobbebb akarja húzni, hogy futás közben ne ne essék a nadrág... Aztán olyan is akad, aki a sisakon próbál tágitani — de hasztalan, mert ahogy se megy a dolog. A másiknál éppen az a baj, hogy ha a fejére teszi, egyszerűen az orrára csúszik, azán fuccs a látásnak... Megindul a cserebere, sisak, derékszija eszerint garadt, aztán végül is mindegyik méret gazdára akad.

A kéziraktár falánál — két kekeres élére állított motoros tömlőn üdögélve — idős, olyan 60 körüli, nagybajuszú szemüveges bácsi szemléli a csendesben, már amennyire a sisak engedi... Amikor odaérünk, már éppen készülődni kezd. Ránémosolyog a szemüveg és a sisak széle mögül.

— Megpuhult már? — kérdezzük a tömlőre célozva.

— Meg — válaszolja változatlanul mosolyogva és egy hunyorítással tudunkra adja, hogy éri, miből van szó... Majd hóna alá veszi a két ülőalkalmatosságot és lassú léptekkel indul ki felé.

Az udvaron lévő csoportok is lassan összeolvadnak egy nagyvá. A röplabdapálya mellett asztal is megürül, „kibicek”, játékosok egyaránt befejezettek nyilvánítják az uttipartit — mert hát ideje, hogy megkezdjék a versenyt, hiszen a kitűzött terminus is elmúlt már... S amilyen szongás és hangzavar harogott az előbb, most egyszerre olyan nagy lesz a csend, s — szinte hihetetlenül gyorsan — máris mindenki a helyén ül a röplabdapályán elhelyezett padokon.

Hatvan ember — egy szívvel

Hatvan meglett ember, mindmennyi társadalmi tűzoltó, a Csepel Autógyár dolgozója; hat üzemegeység csapata 10—10 fővel.

Fürkészzük a sorokat, az arcokat. Hatvan társadalmi tűzoltó elvtárs szorong előttünk a padokon. Hatvan nagyüzemi dolgozó, akik a farnadságos napi munka után izgatottan, a verseny, a nemes vetélkedés furca érzést kiváltó lázától, izgatottságtól fűtve várják, hogy összemérik erejüket. Vatemennyi meglett férfi, s tán tíz sípcs közöttük, aki már nem nagypapa, s az a

tíz is inkább a harminchoz, mint a húszhoz jár közelebb. Zagyben azonban mindannyian meg egyeznek: egytől-egyig szeretik a tűzoltóhivatást s öregje, és fiatalja egyaránt büszke arra, hogy tűzoltónak nevezheti magát. Legyen 30, vagy éppen 60 esztendő is, ha arról van szó, hogy helyt kell állni — egyik sem húzódik közlül; nem nézi az óráit, s nem érez időrádságot. Egyelőre talán csak engyagyt, s ahogy az arccokat vizsgálgatjuk, egyszerűen eltűnik minden korkülönbség; az öregek arca, szemé csillogása éppoly diákos szorongást árul el, mint a fiatalokéja, s amikor arról van szó, hogy most már véglegesen leszövezzék a kűtkötőt, használatát, abban a pillanatban olyan harcias elszántsággal állnak ki az ügyük védelmében, mintha a bérelszámolás egy félhavt tévedett volna a rovásukra... S aki nem bínné, hogy egy kűtkötőtörő-használat milyen vihart okozhat, az most a saját szemével és fülvél gyözödhett meg annak ellenkezőjéről, bár ez a fellobbanás már csak a vihar elvonulását kísérté. Hogy tisztán lássunk az ügyben, beszélünk kell az esetről.

„Vihar” egy újítás körül

Egyesek szerint a „bajnak” egy újítás az „oka”, amely Balogh Sándor síkkészítés és Farnadi Gyözö mérnök elvtárs (mindkettő a szerzőszámgvári csapat lelkos tagja) irányában született. Ez a két „nyugtalan ember” ugyanis már hosszabb ideje azon töre a fejét, hogyan lehetne rövidíteni a szivóval szerelési idejét. Addig-addig „spekuláltak”, míg kislütöttek, hogy a kűtkötőtörő okozza a szerelési késedelmet. Természetesen csendben maradtak, nem hangoztatták mit akarnak. Azonban, hogy hogy nem, mégis kiszivárgott a hír, hogy a szerzőszámgváriak valamiben suntkálnak; versenyt akarnak nyerni. A hír csakhamar be is igazolódott, mert megszületett az újítás: Balogh és Farnadi elvtársak új rendszerű, gölyöscsapágyas kűtkötőtörő szerkesztették, s az már el is készült: a gyakorlat során nagyszerűen be is vált. Ezt a Szerzőszámgvári csapata már gyakorlatozik is vele... No, fel is zúdult erre a többiek felé, hiszen „veszélyeztetve” látták a versenyen való esélyt (no meg a helyezést). Mát tettek erre az újítás birtokosai? „Am legyen — mondták. — Ha csak ez a baj, hát az oró bevált, próbálják ki ti is, és ha úgy látjátok jónak, ti is készítsetek magatoknak

egyét belőle és akkor egyenlők lesznek az esélyek!” Mint mondják, a többiek szerelték is vele, jó is volt, csak mégse csinálták meg! Viszont, ha már így állt a dolog, megintcsak ott voltak, ahol az elején... Ha a versenyen mégis ezzel szerelnék? Lemaradnak, mint a „borralvól”, hiszen alk volt a kezűkben! A szerzőszámgváriak viszont már ezzel készültek, tehát minden esélyük megvolt a nyeresésre. S hogy a kecske is egyen valamit, de a káposztából se sok fogyjon, most aztán ők jöttek a javaslat-tal: „Szereljünk a régi típusú kűtkötőtörővel — ajánlották — s akkor senki sem szólhat egy szót sem!... „No, mégcsak az kellene — így emezek —, hát akkor mi a fészkes fenének újítottunk mi?...” Egy szóval sehogyan se tudtak dűlőre jutni a dologban; egyik jobban kötötte az ebet a karóhoz, mint a másik.

Tán sosem ért volna véget köztük a szörfölődés, ha közben nincs itt a nyakukon a verseny. Márpedig nem lehet tovább teketóriázni, ki kell mondani a végső szót: Igen vagy nem?! S amin már napokig ették egymást, most egy „bölcs salamonit ítéletet” egyszerűben megoldották: hogy egyik félnek se legyen igaza, azt javasolták, ugyis csak házi verseny, hát hagyják a „nyavalyába” a kűtkötőtörő orsótól együtt és szereljenek anélkül!...

„No, végre!” Helyeslő felkiáltással szavazták meg egyhangúlag a szerelés végleges módját. A vita lezárult, a kedélyek lecsillapodtak, s amikor Molnár alhagy. elvtárs felállt, hogy ismertesse a versenyfeltevéteket, tán még a légyúzmögést is meg lehetett volna hallani, olyan nagy lett a csend.

— A szerelési sorrendjét sorshúzással döntjük el — javasolta. Az einökségben ülő Bujdosó Laci bácsi lekapta a sapkáját, odatette az asztal szélére, jelezve, hogy abba rakják a cédulákat. A csapatok sugárvezetői ezalatt odagyűltek, s csipkelődő megjegyzések közepette egymás után nyúltak bele a sapkába, s matattak a cédulák között, hogy a lehető legjobb sorrendszám akadjon a markukba...

— No, nekem a maradék jutott... de az a legjobb — jegyzi meg tréfálkozva a szerzőszámgvári sugárvezetője, s tán ha szándékosan így akarta volna, akkor sem sikerül jobban a csattanó: pont az 1-es sorsszámot húzta ki... Felcsattan a nevetés, megjegyzések röpködnek a levegőben... Kűrűj a sapka; innen is onnan is kifaltások hangzanak — most már végképp csoportokba oszlanak a csapatok.

Még egy utolsó megbeszélés, minden figyelem a szerzőszámgváriakra irányul, akik közben el tették a szerelést és a 800-as gótt felsorakozva várják a végsőt.

Ki lesz az első?

Különösen a járműg: „drukkolnak” nagy izgatottan szén sok függ attól, hogy a főbb esélyes — az ő legna és állandó riválisuk — milyen eredménnyel végez. Strausz dör elvtárs a gyáregység vezetőjével a kezében, ide szórája egymásután a cigarett rétvéntően igzul a csapatáért.

A többiek is igencsak nyuják a nyakukat hol erre, hol egyesek haikán össze-összesz

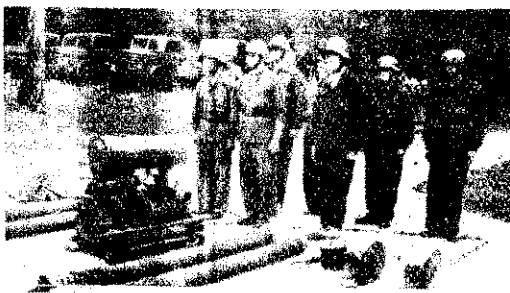

Strausz elvtárs: az „Izg verseny” győztese

Mások egy szót sem szólnak, figyelnek és izgatottságukról pán a bajuszuk rángatózása ködik. Van, aki az előbb m kölcsönkapott; derékszija fel lásával bajlódott, de most h vezénylő kiereszti a hangját, hagyja az egész műveletet, el a szíjat, s most már azzal tördök, hogy a szija a nad együtt veszedelmes csúszásnak — letelé...

A „Rajta!”-szóra mi is abbajuk a szemlélődést és olyan gy megfordulunk, hogy a sa majd lerepül, és ugyanabban lanatban már csak azt látjuk, a szerzőszámgvári csapat teljes vel nekzúdul. Rohanó lábak r csavarfórok csörrenése, a n tömlők jól ismert szélgépszert lődő hangja hallatszik, s egy kiáltás: „Vizeet!” Aztán egy natig csend, csak a közelünk b lő szerzőszámgváriak egyik-mási ziháló légzését halljuk...

Itt még senki nem tudta, ki lesz a győztes... A III-as üzem, a Járműgyár és a Hajtómű csapata — szerelés előtt

egy varázsütésre — egyszeriben kasszerű zsongás, kavargás kezd: mindenki az eredményre nézi... „Negyvenkilenc második!” — kap szárnya pillanatokra, s ki nekiptart, ki meg haloványabb lesz az eredmény hallatára. nerő morajlás, a szerelés egyzötti gyors, néhány szavas érlelése, miközben a visszaszerelés megtörténik.

Járműgyáriak bizakodnak

Most ki következik? — kérdezik az egyik csoporttól.

Mi, a szerszámgáriak — vála- a jelentőségteljes hangsúlyval a át egyik tagja, majd a nyomak- kedvéért kiadósan megköpi a kát és már ott sincs...

nig a járműgyáriak készülőd- a szerszámgári csapat másik lege is végez a vízvezeték-szele- l. De hogyan? ... Az előbb még kodó és szélesen mosolygós ar- ói azonnymában éppen az el- zező érzelésműlálmzást olvashat- Méltatlanokdó fejszöválások in- ak s a fogak közül félhang- ógleket emlegető megjegyzések kennek ki... S bizony éthető léltalankodás, mert amíg a 800- c mindent beledadtak, addig a ezetekesek alaposan lerontották sszerezeményt: 35 mp alatt sze- k.

Járműgyáriak is jól mozognak, úgy látszik, volt is alapja az bi bizakodásnak. „Vizeet...” — atszik a sugárvezető hangja... lan a stopper zárógombja; meg- lik a szívó- és nyomóoldal el- rzését. Hibapont nincs, de vala- nincs rendjén. Hamarosan ki is il: 1 mp-cel lemaradtak!... De semmi sincs veszve, a vízveze- sek behozhatják!... A tudat, y veszélyben a helyezés — való- gal szárnyat ad a részleg 3 tag- ik... De ki is vágják a rezet: np alatt szerelnek!...

in még madarat is lehetne fogat- a járműgyáriakkal! Erthető, hi- i a Szerszámgár balszerencséje in eddig ők az elsők, s tán már legesen is, mivel a riválist két- ra fektették. Strausz elvtárs ar- is csak úgy ragyog az örömtől, zik rajta, hogy kimondhatatlanul zke a „gyerekekre”, akiknek át- s életkora 49 év...

A „totórombolók”

Motorgyár már számításba se hiszen 5 hibaponttal, 74-re sze- , bár a vízvezeték-szerelésben 27- végeztek! A III-as üzem? Az sem ekes különösebben, hiszen eddig g sehol sem voltak — vélekednek ezek. A csapat tagjai azonban aha tartogatnának valamit... relés előtt még összesűgnak, le idegesen dörszölgetik a tenye- et... S amikor a vezényszó el- zik, valóságos szétröbbannak: kák a szerelést, s futnak, ahogy ábuk bírja. De könnyű is nekik, zen a többiekhez viszonyítva, ez agyetlen csapat, ahol unokaszám- menők is találhatók... Minden m rájuk szegződik, de talán sen- nem drukkol annyira, mint a jár- műgyáriak. S némi okuk van is rá, rt mozgásuk után ítéelve, ugyan- k veszélyeztetetnek látszik a jár- műgyári elsőseg... Moccanás sincs, ig „Vizeet!” nem kiált a sugár- ető, de akkor aztán mindenki az mérőt ostromolja.

47! — hangzik talán félszáz kör- re a felelet... No, majd a víz- etéknél!... De ott is becsa- t a mennyő — 23 alatt szerel- t!...

Totórombolók... — törli meg akt keseredő legyintve, a cse- n-

Itt már nincs sok mese — így nának.

No, hiába szaladtatok — estpke- lik egy hang az egyik csoportban. an derült égből a villámcsapás okozna nagyobb meglepetést, nt a III-as üzem eredménye. Min- ki ezt tárgyalja, sehogyan se nak napirendre térni felette. A

csapat tagjai meg nem szólnak egy szót se, csak állnak. Ilhveg egy csoportban, a szertárkapu előtt és boldog, mosolygós ábrázattal tekint- getnek hol egymásra, hol meg a többiekre és nagyokat szippantanak a cigarettából...

Közben a Normália csapata már meg is kezdte a szerelést. Az 52 éves Bulla bácsi úgy fut az osztó- val és a tömlővel, hogy egy 30 éves- nek is becsületére válnék. Szabad- ságon van, de bejött!... Próbálták volna csak megint kihagyni, mint a multkor!... Akkor úgy megharag- dott rájuk, azt hitték, hogy többet feléjük se nézi...

„Most jön a Söhajtómű!...”

Még jóformán be sem fejezték a szerelést, amikor egy hang — által- nos derűtlenség közepette — elkialtja: Most jön a „Söhajtómű”!... Tény- leg jön is már, és szerel is! De még hogyan! Csak úgy porzik!... Frei Imre bácsi — a maga 58 évével — a fiatalokat is megszégyenítő fű- rgeséggel mozog; legalább olyan- nal, mint amilyen nagy lelkesedéssel se- gített a ve-seny szervezésében. Jól mozog a csapat, és az ideje is azt sejteli, hogy ebből helyezés lesz, ha csak a vízvezetéknel be nem csú- szik valami!...

34 mp!... Most — aztán minden szem a másik részlegre szegeződik; bennük van minden remény... Ha

Az eredmény szinte már az arcokról is leolvasható

sikerül, akkor már nem vitatható a helyezés... Izgul is a részleg 3 tag- ja, de tán egyikük sem annyira, mint Korbadiés bácsi. Még egyikük sincs a tűzcsapnál, mert derékszíjra vadásznak. A másik kettőnek siker- rül, csak az öregnek nem sikerült szerejni. Pedig hogy szeretne egyet!...

— Te Józsi! — szól oda halkán az egyiknek — nekem nem jutott szj!...

— Hagyja, majd lesz, maga úgyis tűzcsapos...

Az öreg azonban nem nyugszik bele olyan könnyen a „kudarcba”, elmenőben — rettentő zavarban — mintegy önmagának megjegyzi:

— Majd nekem még szj kell!...

— Hol van, Korbadiés bácsi? — kiáltja az egyikük, mert már kezde- ni kellene. Már jön is az öreg, bol- dogan mosolygva, kezében a szj- jal. Mint akit rajtakaptak, olyad- zavarban áll be a sorba, s alig hall- hatóan mentegetőzik:

— Igen, csak a szj miatt, mert hát anélkül nem szabályos...

Elhangzik a vezényszó: úgy megy a szerelés, mint a karikacsapás! Korbadiés bácsi úgy lendíti a töm- lőt, csakúgy csattan a végén, aztán fut a kapcsolással, ahogyan a lába bírja összekapcsolja, majd kereszt- tal a tömlőn és vissza a tűzcsap- hoz... Aki nem tudja, hogy 58 éves, annak ugyan magyarázhatna, hiszen a mozgása rögtön megcélful- nál!... De eredménye is lett a vil- lámgyors mozgásnak, mert tűzcsap- szerelésben — 22 mp-cel — ők érték el a legjobb időt... S ami a legfon- tosabb: helyezést értek el, ők lettek a Járműgyár mögött a harmadi- koki!...

Ezzel a verseny be is fejeződött. Újra csoportokba verődnek az em- berek, s a délután eseményeit tárg- yalva, eldöntve, egymást ugratva — elindulnak az étkező irányába, hogy tén- esztal mellett tegyenek pontot a jöbtkerült nap végére. A szorongás, az izgalom — már rég a múlté. Fejszabadult, igazi verseny utáni a hangulat. A győztesek örül- nek az eredménynek, de meg a ver- senyidőnek, mert az sem lebecsülend- ő. Az igazgatóság kitett magáért: 1000, 600 és 400 forinttal jutalmazta az első három helyezett csapatot.

„Majd meglátjuk jövőre!...”

Az étkezőben a fehér asztal mel- lett még inkább emelkedik a hang- galak. Az asztaloknál csapatokként ülnek a vendéglátások, s üregje, fla- talja széles jökedvvel ugratja egy- mást, de főként azok, akik nem ér- tek el helyezést. A Normália aszta- lánál éppen az 59 éves Toth Rezső bácsit ugratják.

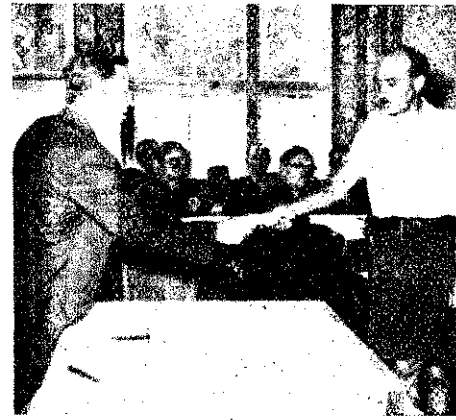
— Nem rajtam múlt, edes kom- mán, az osztónál volt a hiba — vagja vissza az öreg félig komolyan, félig tréfásan. — No, de majd jö- vőre! — teszi még hozzá jelentő- ségteljesen és megkapaszkodik a „söröskrigli” fölében.

— Hát bizony, ha jó lett volna a kapcsolás, behoztuk volna — veti közbe Toth Imre, a csapat „leg- ifjabb” (47 éves) tagja.

Igy csipkedődnek, nevetgélnek és a csipések Lendvai Sándor bácsit, a csapat legidősebb (60 éves) tagját sem kerülik el. Mindenki vidám, jökedvű, csak a Szerszámgár csapatán látszik, hogy bántja a vese- ség. Balogh elvtárs, a csapat veze- tője nem is állja meg szó nélkül az orot, hiszen — mint mondja — nekik aztán éppen nem mindégy. Később azért mégis megvigasztaló- dik és határozottan kijelenti, hogy „majd meglátjuk jövőre!...”

Vacsora végeztével Szántai elvtárs veszi át a szót és rövid visszapillan- tás után átadja a jutalmat a nyertes csapatoknak. A KGM nevében Buj- dásó, az osztályparancsnokság képví- soletében pedig Lékó Örnagy elvtárs mond köszönetet a Csepel Autógyár társadalmi tüzoltóinak.

Főrrő kézzel a búcsúztunk fölül, s bár szerettük volna, nem szoríthatunk kezet mindenkiel. De akiknek megfogtuk a jobbát, ab- ban a szorításban minden köszönet, minden elismerés benne volt. Hav- van társadalmi tüzoltó elvtársnak szól az a köszönet: esztergályosnak, marósnak, sikkzőrűsnak, szerelő- nek, mérnöknek, MECS-nak, beál- lító lakatosnak, adagolóknak — egy- szóval a Csepel Autógyár valamény- nyi társadalmi tüzoltójának. Azok- nak a dolgozóknak, akik a termelés frontján nap, mint nap, keményen helytállnak; harcolnak a termelési terv végrehajtásáért, a termeléseny- ség állandó növeléséért, s akik ka- mény és fáradságos napi munkájuk után időt es fáradságot nem ki- mélvé — korra és beosztásra való tekintet nélkül, — a tüzoltó hiva- tás szeretetével áthatva munkálko- nak üzernők tűzvédelmén. S most utólag engedjék meg, hogy gondo- latban valamennyiük kezét újból megsszorítva, üdvözöljük mindany- nyiukat. Örülünk, hogy megismer- tük őket, mert feledhetetlen napot szereztek valamennyiünknek. Büsz- kék vagyunk rájuk, de üszsük is az lehet, hogy ilyen elvtársak vigyáz- zák a tűzvédelmet.

Szentjóni elvtárs átveszi az 1000 forintos jutalmat

A 600 forintos második díj nyertesére: a Járműgyár

A Hajtóműgyár nyerte a 400 forintos harmadik díjat

A „totórombolók” a vacsorával is eredményesen megbirkóz- tak...

A nagy példa nyomán

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútfjáról

XIV.

A tűzoltók sportversengése

A Szovjetunióban a legjobb tűzoltócsapat címért folyó országos versenynek az a célja, hogy a versenyzők tömeges részvétele révén a tűzoltók is szüntelenül jobb eredmények elérésére törekedjenek munkájukban. Mi is átvettük a szovjet versenyzés alapelemeit, főként azokat a módszereket, amelyek nálunk az egyes versenyszakaszok általános színvonalának emelését szolgálják.

A Szovjetunióban a terület nagyságának következtében a versenyszervezés is az adottságok figyelembevételével történik. Így pl. amíg az egyes körzetekben minden évben rendszeresen megtartják a versenyeket, addig központi, országos versenyt csak minden két évben rendeznek.

Az egyes tűzoltórajok egész évben szorgalmasan készülődnek a versenyre. A versenyfeltételek begyakorlása egyébként a rendszeres foglalkozás programjába van beiktatva és nincs a rajoknak egyetlen faliújsága sem, mely ne közölné a verseny előkészületeiről, annak eredményeiről újabb és érdekes híreket. A versenyjuttalmakat: serlegeket, szobrokat, plaketteket, okleveleket az egyes rajok parancsnokainak irodájában a legelőkelőbb helyen helyezik el és a tűzoltók szinte mindenütt már az első mondataikban ezekkel szoktak eldicsekedni nekünk.

A verseny egyes számain a tűzoltók munkája követelményeinek megfelelően állítják össze, azonban szükség szerint meg is változtatják. A módosítás rendszerint az egész verseny értékelése után történik, annak mérlegelésével, hogy az egyes versenyszámok milyen befolyással voltak a tűzoltók szolgálatára és munkájára. Ime, egy példa: tűzoltóújságunkban nem is olyan régen fordításban részletesen közöltük az 5x100 m-es staféta egyes szakaszait. S mi a helyzet jelenleg? A verseny tulajdonképpen már csak 4x100 m-es (1), mint-hogy a tűzoltó-staféta egyik szakaszában szereplő nagy akadályt, az „egérfogót” és az egyik ház tetejéről a másik ház tetejére való áthatolást kihagyták.

Most tehát a versenyünkben a 2 méteres akadály, a gerenda, a tömlő két részének összekapcsolása és a gyúlékony folyadékot tartalmazó anyagtartály oltása szerepel. Ehhez a tartályhoz a versenyző két kézioltó készülékkel fut, azonban csak az egyiket használja fel az oltáshoz. Stafétabotként a sugárcsővet használják, melyet átadáskor külön láncsal akasztanak nyakukba. Továbbá versenyeznek 100 méteres futásban gerendával, két méter magas akadállyal, kétrészes tömlő-cél előtti szétválasztásával, ahova a tűzoltó már felesárvart sugárcsővel fut be. Itt tehát egyedül versenyéről van szó.

Az egyéni verseny legkedveltebb a egyben legelterjedtebb száma — a roham. Ez

a verseny 30 méteres futásból áll. A tűzoltó horoglétrával a gyakorlótoronyhoz fut, majd felmászik ennek harmadik emeletére. A torony magassága a harmadik emelet ablakának szélességéig 11,25 m, míg az első emelet ablakának széle 4,20 m távolságra van a földtől. Ebben a versenyszámban — melyben a tiszték is részt vesznek — 17,9 másodperccel egy azerbajdzsán tűzvédelmi tiszt tartja a rekordot. S hogy ez a rekord egyáltalán nincs védve a megdöntéssel szemben, ezt a moszkvai tűzoltók bizonyították be nekünk, amikor a Dinamo-stadionban az említett versenyszámban 18,4 és 18,5 mp időt értek el! Ugyanakkor a leningrádiaknak is szilárd elhatározásuk, hogy kerületi versenyekre készülve, megszerzik az össz-szövetségi elsőséget.

Az össz-szövetségi versenyszámok között tűzoltópár számára is szerepel hármas tolólétra segítségével a harmadik emeletre való feljutás. A torony egyébként az előbbivel azonos méretű. Ebben a versenyszámban 15 mp-cel a kievi tűzoltók tartják az össz-szövetségi csúcst.

A csapatok versenyében legfontosabb a tűzroham lebonyolítása. Ez azonban — ellentétben a mi versenyekkel — az alapirányelvekben nincsen részletesen leírva, a tűzroham feladatát csak néhány órával a verseny előtt közli a versenybizottság. Érthető, mivel rendszerint olyan a feladat, melynek végrehajtása során a versenyző csoportoknak azonos teljesítési lehetőségei vannak. Vagy magassági támadásról, vagy pedig síkban, akadályokkal nehezített támadásról van szó és a kocsik megérkezését a támadáshoz szükséges minden eszköz kirakását is elvből beszámítják az értékelésbe. A csapatok stafétája, a 100 méteres futások és mindkét fajta rohamozás alkalmából a versenyző kettősöket egyszerre indítják, s ezzel a verseny érdekesebb lesz. Moszkvában olyan kiegyensúlyozott átlagú stafétát láttunk, amelynél az utolsó 100 méteres szakaszon csak néhány tizedmásodperc döntötte el a győzelmet. A staféták és a 100 méteres futás gyakorlását csak két városban láttuk, a rohamozást azonban csaknem minden raj tűzoltói bemutatták. Fizikailag általában nagyon erősek, látható rajtuk a rendszeres sportelőkészítés. Nagyon jól futnak és gyorsaságuk a rohamozásnál olyan, amit ritkán láthatunk más sportágban. Érdekes, hogy még a „véletlenül” összeállított kettősök is gyakran azonos időben értek célhoz.

Megnéztük az utolsó össz-szövetségi versenyükről készült felvételeket, Sorra néztük az egyes versenyszámokról és a jutalmakról készült képeket. Bevalljuk, leginkább a hatalmas, szünültig megtelt stadionokról készült felvételeket irigyeltük.

Tűzoltósági műhelyek

Leningrádban — a leningrádi tűzoltó meghívására — meglátogattunk egy oltósági műhelyt. Ez jóformán már gyár, helyesebben műhelykombinát, melyben a tűzoltók maguk javítják meg gépeket és szerszámaikat s emellett több gépet gyártanak is, különösen olyanokat, amelyek gyártása különbözőségük és darabszámuk miatt nem lenne gazdaságos a nagy üzemekben. Itt vizsgálják meg egyébként a szükséges berendezéseket és a vizsgálat eredménye alapján a hiányok és hibák kiküszöbölésére számos tást alkalmaznak.

Ez az önálló kiegészítő termelés — a munkások között — lehetővé teszi azt is, hogy a különböző rendeltetésű tűzoltósági gépekhez szükséges karosszériák tekintetében nincsenek ráutalva a gyárra, mert számos fontos alkatrész mellett a munkások is maguk állítják elő műhelyeikben. Itt javítják az önműködő tolólétrákat, itt szerelik át az autópár által szállított új alvázakat is. Különböző fajtájú létrákat készítenek és maguk végzik el a hozott gépek generáljavítását. Itt történt egyébként a tűzoltóeszközök használatát adó különféle gépek és motorok működésének felülvizsgálata is. A műhely dolgozói meghatározott időközökben átnézik a kocsik tűzoltótestületek tűzvédelmi felszereltségét és a szakértők még a villámhárítókat is megvizsgálják.

Végigmentünk az egyes műhelyek

Egyik részlegben a generáljavításra szánt gépeket szedik szét, a másikban tisztítják és minőség szerint osztályozzák a szerszámalkatrészeket. Egy további részlegben javítják a motorokat, amelyekre következő műhelyben próbálnak ki. A munkásokban az önműködő létrák javítását végzik.

A műhelyben nagyon jól megállják helyüket a nők is, különösen a híradóberendezéseket előállító részlegben. Itt javítják a híradókocsik távbeszélő-állomásait, a tűzoltótestületek telefonközpontjait, rádió vevőkészülékeket, egyszerűen a rádió, ami a híradószolgálatnál kapcsolódik.

Ezekben a műhelyekben született meg az egyszerű, új típusú gépkocsi is, amelyet a tűzvész helyének megvilágítására szolgáló berendezéssel és a legfontosabb összekötőeszközökkel láttak el. Az elvileg csak — érthetően — büszkéek erre az eredményükre.

A szovjetföld majdnem minden körzetében működnek a leningrádihoz hasonló kisebb-nagyobb műhelyek. Ezek mellett azonban az önkéntes tűzoltószervezetek tart fenn kisegítő javítóműhelyeket is, nem minden nagyobb városban. A műhelyekben olyanok dolgoznak, akik előző már a tűzvédelemben is működtek, ez a kezük alól kikerülő minden munkát minden javítás vagy új termék alaposság, pontosság és minőség tekintetében értőn magán viseli előállítók, gyakorlati tapasztalatait.

(Folytatjuk)

A továbbképzés során tanultak tegyék eredményesebbé munkánkat!

Az 1955—56. évi továbbképzési évvel indult meg az állami tűzoltóság személyi mánya részére rendszeresített három éves továbbképzés. A továbbképzés feladatult le ki a szakismeretek folyamatos elsajátításának biztosítását, ezen keresztül egész nélyi állományunk szakudásának emelését, ami egyben alapul szolgál ahhoz, hogy állami tűzoltóság harcokésztsége, ütőképesége fokozódjék és a tűzoltóság megoldja azo feladatokat, amelyek népgazdaságunk tűzrendészeti helyzetének megjavítását szolják.

ELMÚLT ÉVI OKTATÁSUNKRÓL megíthatjuk, hogy a megelőző és a mentő rendszert vonalán egyaránt javította mélyi állományunk szakmai felkészültét. Elvtársaink többsége nagy szorgaloml igyekezett elsajátítani az előirt továbbzsi anyagokat, s a szakmai anyagok újítításának eredményeként észrevehető ulást értek el a szakmai feladatok végajtásában is.

TÖVÁBBKÉPZÉS EREDMÉNYESSÉ a megelőző tűzrendészeti munkakörben alkotott elvtársaknál mutatkozik g elsősorban, de a mentő tűzrendészeti idatkorú ellátó elvtársaknál is tapasztat fejlődés. A fejlődés azonban mentő rendészeti vonalán még ez évben sem tott lépést az általános fejlődés követelnyivel. Még nagyon sok tennivalónk i az őrségparancsnokok és rajparancsnok felkészültségének növelése tekinten.

az Országos Tűzrendészeti Parancsnok- , valamint az osztályparancsnokságokon gtartott „nagy tüzek oltása” gyakorlatok bizonyítják, hogy parancsnokainknál is javítani való van a taktikai felkészülési és a káresetek a taktikáinak helys irányításával kapcsolatban.

AZ EGYÉNI TANULÓK részére meghatozott anyagok elsajátítása parancsnokarésztől eredményes volt. habár az elvsak többségénél meglehetősen nagy sebésbe ütökött a „Távolsági vizsállítás” nyag feldolgozása. Ez részben azzal marázható, hogy a Parancsnokság részéről tisztított tanségédlet sem adott jó alapot oz, hogy elvtársaink részleteiben is gismerjék a távolsági vizsállítással zolatos problémákat. Az anyaggal zolatos sikertelment elv. hogy paracsnokaink érdeklődését felkeltettük a és iránt. Emellett tény az, hogy az es bírálók észrevétele jogos volt, amia a „Távolsági vizsállítás” c. anyaggal zolatban észrevételeket tettek. A tazzalatok viszont arra a megfontolásra zettek, hogy az Országos Tűzrendészeti rancsnokság a jövőben összegyűjti a még n tisztázott kérdéseket, valamint észreleket és helyes elv kialakítása érdeké i a parancsnokok rendelkezésére botja.

Az egyéni tanulóknál oktatási anyagként rept „A taktikai kiképzés módszertana” c. anyag. Ebben az oktatási évben ndenesetre elértük, hogy a taktikai kizzéshez már megfelelő módszertani út- tatót biztosíthatunk. A módszertani zgot azonban csak akkor alkalmazhat- g, illetve hasznosíthatjuk volna igazán dményesen, ha — különösen az iskolarú oktatásban résztvevők részére — az vgot már az oktatási év beindulásával idejűleg az elvtársak kezébe adjuk. A nyosság ezen a területen főként ott mukozott, hogy a gyakorlati életben csak zben alkalmaztuk az útmutatóban lefek- ett hasznos és jó módszereket. Az alkazás hiánya nemcsak a gyakorlati munka

során, hanem döntően a továbbképzés menetében is megmutatkozott. Egységparancsnokaink és őrségparancsnokaink ugyanaz a tanségédlet hiányában az első 4 hónapban nem tudták helyesen feldolgozni taktikai szempontból az általuk meghatározott és kiválasztott objektumokat.

A SZABÁLYSÉRTÉSI ANYAG tanulmányozásával kapcsolatban örvendetes tényként állapíthatjuk meg, hogy parancsnokaink és tisztjeink nemcsak elméletben sajátították el helyesen az anyaggal kapcsolatos ismereteket, hanem azokat gyakorlati munkájuk során is jól alkalmazták. Fontos, hogy parancsnokaink ne elégedjenek meg azzal, hogy ebben az oktatási évben elsajátították a szabálysértési anyagot, hanem minél elmélyültebben fejlesszék tovább ismereteket a szabálysértési ügyek intézésével kapcsolatban is.

AZ ELLENŐRZÉSEK sem biztosították minden tekintetben a helyes felkészülés módszerét. Parancsnokaink, őrségparancsnokaink — sajnos — nem tulajdonítottak nagy jelentőséget a felkészülésnek, de még a taktikai óraszámok helyes felhasználásának sem. Az első 4 hónapban éppen ezért a taktikai előadásokra való felkészülést sok esetben a „saját elgondolás” jellemezte. Ez a helytelen nézet és elgondolás azonban a tanségédlet megjelenése után nagy részét felszámolódott, és parancsnokaink jól kihasználták az oktatási év utolsó hónapjait s elvileg jól elsajátították az anyagot. Ezt bizonyították az évvégi vizsgák is. Egységparancsnokaink további feladata ezen a téren, hogy a kiadott „A taktikai kiképzés módszertana” című tananyagot rendszeresen és állandóan tanulmányozzák és a gyakorlatban is szerezzenek érvényt az abban foglaltaknak. Igen rövid időn belül el kell érniük, hogy a mentő tűzrendészet területén is olyan eredmények szülessenek, mint a megelőző tűzrendészet vonalán! Ezt viszont csak úgy biztosíthatjuk, ha parancsnokaink rendszeresen foglalkoznak az őrség- és rajparancsnokokkal és minden segítséget megadnak nekik feladataik jó ellátásának biztosításához.

GÉPKOSZIVETŐINK általában iparkodtak elsajátítani a meghatározott anyagokat, de sok nehézséget jelentett az elvtársaknak a mechanika, a hűtés és ezen belül a mozgástan anyaga. Meg kell mondanunk, hogy ebben a tekintetben elsősorban a gépkoszivető elvtársaknál voltak hiányosságok. Különösen megmutatkozott ez például abban, hogy az elvtársak a személyi állományunkon belül úgyszólván „területenkívüliséget” igyekez-

Az 1955—56. évi továbbképzés tapasztalatai — az elért eredményeink mellett — arra figyelmeztetnek bennünket, hogy politikai és szakmai oktatásunk módszerén és színvonalán sokat kell javítanunk. Igaz, nem lebecsülendők az elért eredmények, hiszen a továbbképzés évvégi vizsgái azt mutatták, hogy elvtársaink felkészültsége fokozódott, azonban az is bizonyos, hogy az egyre növekvő feladatokat csak akkor oldhatjuk meg eredményesen, ha ismereteinket szakadatlanul, állandóan fejlesztjük. Lelkes és kiváló munkánkkal ha kell bizonyítanunk: eleget teszünk azon célkitűzésünknek, hogy egyre eredményesebb harcot folytatunk a tüzek megelőzése és a tűzkárok csökkentése érdekében.

tek kialakítani, s ezt a helytelen álláspontot csak részben sikerült felszámolni. A gépkoszivetőknél meg kell érteniük, hogy munkájukhoz nélkülözhetetlen a műszaki tudás, amelyet adott esetben szakmai biztonsággal alkalmazhatnak.

AZ INSTRUKTOROK oktatásánál komoly hiányosságot követett el az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság, mert a részükre meghatározott szakmai anyagoknál nem biztosított elég időt arra, hogy a saját üzemük megelőző és mentő tűzrendészetével behatóan foglalkozhassanak. Ezt a hiányosságot a jövőben feltétlenül fel kell számolnunk, hiszen instruktoraink feladata éppen az, hogy azokat az üzemeket, ahol szolgálatot teljesítenek, teljes egészükben megismerjék mind megelőző, mind mentő tűzrendészetét, majd szempontról. Ehhez viszont nélkülözhetetlen, az üzem gyártási technológiájának ismerete.

AZ ELÉRT EREDMÉNYEK mellett rá kell mutatnunk arra, hogy egyes parancsnokaink és őrségparancsnokaink még mindig kevés gondot fordítottak az előadásvázlatok elkészítésére és az előadások helyes megtartására is. Sok hiba forrása volt, hogy a parancsnokok egy része nem szívesen tanulmányozta az üzemeket, pedig ezáltal jobb és gyakorlatiasabb előadásokat tarthatnak volna. Sok esetben helytelen volt az is, hogy az úgynevezett begyakorló gyakorlatokat nem a meghatározott objektumnál, hanem a laktanya udvarán tartották meg. Meg kell állapítanunk, hogy egységparancsnokaink eléggé liberálisak voltak ebben a tekintetben, mert nem voltak következetesek az őrségparancsnokokal szemben, nem vizsgálták felül az elkészített előadásvázlatokat, sőt nem is vonták felelősségre az olyan elvtársakat sem, akik készületlenül tartottak meg egy-egy előadást.

Parancsnokaink rendkívül fontos feladata, hogy a nyári szünetben, valamint a következő oktatási évben sokkal több segítséget nyújtsanak az őrségparancsnokoknak ahhoz, hogy feladatuk ellátásával kapcsolatos ismereteket mielőbb megszerezzék és az egység beosztottainak szolgálataellátását megjavítsák.

AZ SZKP XX. KONGRESSZUSA, valamint a második ötéves tervünk célkitűzései arra figyelmeztetnek bennünket, hogy politikailag és szakmailag egyaránt képezniük kell magukat, hogy az előttünk álló feladatokat maradéktalanul végrehajthassuk. Parancsnokainknak ezen a téren sokkal több újat kell belevinniük a szakmai továbbképzésbe, hogy ezáltal beosztottaik felkészültségét is minél magasabb színvonalra emelhessék. Egyembertől kell arra törekednünk, hogy a tűzoltói technika színvonalát emeljük, s a lehető legeredményesebbé tegyük megelőző és mentő tűzrendészeti munkánkat.

Riportkörítón — VÁGÁNYGÉPKOCSIVAL

Egy háromnapos út tapasztalatai

lentősebb: megismeri a vasút „mindenható” forgalmi tisztjeinek korlátlan uralmát és egy-kettő kivételével, minden vágánygépkocsi iránti olthatatlan haragvását, amely a kitérőkben vagy az elő- és kijáratijelzők előtti, órákig tartó rostokolásban jut méltó kifejezésre; s ha még ezek után is sajog a szíve és irigyen néz egy robbogó vágánygépkocsi után, akkor megérdemli, hogy mindig csak azzal utazzon...

Egyszóval az első napon nekivágtunk a „Ferencnek” és „már”! 2 órán belül ott is voltunk — a „Józsefből”!... (A tüzoltóvonat esetében is ilyen „rugalmasak”?...) 9.06-kor vég-

mert akad egy s más „lányosság”... Először a TÚ tárolási módszerét tanulmányoztuk. A felvételi épület „árkában” több ezer nádz „szerénykedik” már 3 1 persze, csak úgy, minden é tézkeedés mellőzésével; oltók letnek még csak nyoma sinc

A raktárnál is egy „érdeség”: a deszkafaltól 2 m-re csatornát forraszt az egyik gozó, s hogy ne kelljen me-re mennie (hiszen ez csak hető!...), az izzítókályha is lábatlankodik az eresz a két nádzsalu társaságában... mi van a két káddal? Hi-üres!... „Majd esik az eső!”

Az ilyen „tüztárvát” egyáltalán nem megnyugtató

Régi tervünk, hogy egyszer már beszéljünk a MÁV tűzrendészeti munkájáról, a vasút tűzrendészeti helyzetéről. Tervünk megvalósítását főként az a tény ösztönözte, hogy még soha nem foglalkoztunk vele, s tüzoltóink zöme nem ismeri ezt a területet.

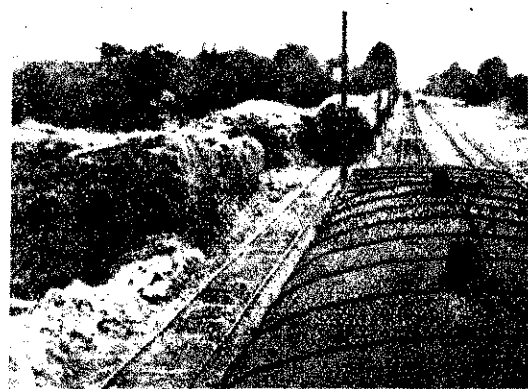
Mindenekelőtt arról a számos intézkedésről kell említenünk, amelyet a KPM Vasúti Főosztályának Élet- és Tűzvédelmi Osztálya az elmúlt évek során az Igazgatóságoknak kiadott. Ezek az utasítások kiterjednek a vasút egész területére, és szakszolgálatonként részletezve, mgszabják azokat a feladatokat, melyeket a megelőző tűzvédelem betartása érdekében minden dolgozónak tudnia kell. A rendeletek nagy része külön kitér a mezőgazdasági termények tüztől való megóvására. Gyakorlatilag ez azt jelenti, hogy többek között megkezdték a Helm- és az Erdődy-Osgyáni-féle új típusú, biztonságosabb szikrafogók gyártását; s megszervezték a vonali parancsnokok hálózatát, akik körzeteikben állandóan ellenőrzést gyakorolnak. A jelenleg még a forgalmi irodákban elhelyezett tüzoltófelszerelések pedig (2 db „E” tömlő, 1 sugárcső és 1 vízporlasztófej) majd a mozdonyokra kerülnek, hogy a mozdony személyzete adott esetben — a mozdony vizét felhasználva — azonnal beavatkozhasson a tűz oltásába. Ugyanakkor utasították a mozdonyvezetőit, hogy június 15-e és szeptember 15-e között nyílt pályán ne végezzenek tüztisztítást. Intézkedtek aziránt is, hogy időszerű propagandaanyagok tudatosításával felhívják az utazóközönség figyelmét a tűzkárok megelőzésére és még számos más olyan rendeletet adtak ki, melyek szintén a mezőgazdasági tűzek megelőzését szolgálják. (Egyébként az elvtársak azt mondják, hogy a

mezőgazdasági tűzvédelem és erdővédelem okozza számukra a legkevésbé problémát (?) és inkább a szállítványtüzek elleni hathatós védelem és az egyes állomásokon mutatózó helyi és külső szervek által okozott nehézségek, fonákságok miatt fő a fejük...)

Miután nagy vonalakban bepillantottunk a központi irányító szerv munkájába, vágány-

Veszélyes „szomszédság” a solti állomáson

A dunaföldvári 12 vagon kender...

gépkoocsin nekivágtunk a területnek, hogy lássunk, tapasztaljunk. Egyébként már előjáróban — közbevetőleg — megjegyezzük, hogy aki sajgó szívvel, irigykedve néz a pályatesten 80—90 km-es sebességgel robbogó vágánygépkocsi után, az hozzánk hasonlóan egyszer majd tegye szerét, hogy utazhasson vele. Egyről biztosíthatjuk: ha legalább 3 napig csinálja „szakszerűen” megismeri a forgalom összes szakkifejezéseit; kívülről, kapásból elmondja majd az integrá vonali jelzőinek két- és többfogalmú színjelzéseit, jelentését; megtanulja, mikor és miért áll, de inkább nem áll a „bicska” (jelző); megismerkedik — várakozás közben, mert ez a legtöbb — térközörök rettenthetetlen nyugalomával és a durrantyúk szakszerű elhelyezésének módjával; de ami a legje-

re sikerült átvergődnünk a kijáratú váltók labirintusán és elviharzottunk Soroksár irányában.

SOROKSÁRON találokunk az első „csemegével”. A felvételi épület mellett — jó pár köbméter tűzifa tözsomszédságában — lenolajat fejtett le egy honvédségi tartálygépkocsi. Övintézkedés persze semmi: hiszen „csak” olajról volt szó... Kézioltó? Az van!... belül a vezetőfülkében, merthogy ott van a legbiztosabb helyen... S hogy éppen bromidoltó? Az mellékes... A másik?... Csak a hült helye, senki nem tudja, hova lett...

Menet közben nem tapasztaltunk különösebbet, hacsak azt nem, hogy a vágánypár környéke inkább botanikuskerthez hasonlít...

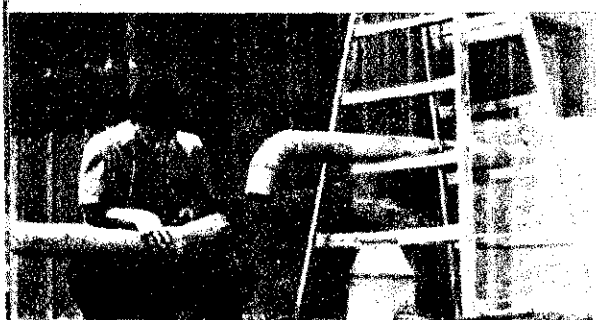
TAKSONYBAN ellenvonatot várunk. Eppen kapóra jött.

vágja rá éktelen nyugalom a raktárkezelő. (A lefolyócsa na vége mellesleg legalább m-re végződik a kádtól

KUNSZENTMIKLÓSON sokat időzünk, de a látottak mégis éppen elégünk és megünk lesz azon nyomban. állomáson lévő AFOR-té látványában „gyönyörködünk! Egyébként „csak” néhány s hordó heverészik a kerítébeül, de kívül is (!), 2 méte a rendezői vágánypártól, ross nyergelive, de talán inkább ny getetlenül, sőt, úgy is mondánánk, ahogyan éppen esett Oltókészlet? Abban nincs hiá Csak még most is azon tündünk, ha baj lenne, aki haszná; mit csinálna az állomás nők és a szomszédos lakos vagy éppen az az illetékes t rendészeti hatóság, aki megt az egészet ezen a helyen. n

A taksonyi „érdekességek” egyike...

Ime, a kunszentmiklósi AFOR-telep...

A pusztaszabolcsi állomás egyik „ideiglenes látványossága”...

★

...ez pedig a másik, bár a vontatóvezető álmát nem zavarja...

er is, ha egyesek a már jól ismert okokra hivatkoznak...
HALKSZENTMÁRTON után az első búzatáblák között robotolt. De nem ám akármilyen útságra! A sínkoronáktól kegy 3, 3 és fél méternyire, a gabonatóblák széle, sőt az egyes helyeken (a tulajdonosok féltette a krumpliját és oricáját a mozdonyszikrák) még közelebb és teljes szabán végig, mintegy „vérvéként” húzódik...

DLTON is megállunk, ha ért nem, az ÁFOR-telep... Hordós telep ez is, t a miklósi. Csupán az a bnség, hogy itt legalább — amennyire — rend van. lehet a telepítés itt is ha- óan „ésszerű”, mint az elő- helyen, sőt: a tüztisztítóhely 6 m-re a kerítéstől... ébként az illetékesek már ak itt egy tisztagú bizottság- és kimondták az ítéletet, y június 15-ig meg kell tnetni. A hiba az, hogy csak ítélethozatról gondoskod- a végrehajtásról nem!...

UNAFÖLDVÁRON 12 vagon der (és a vagonok mellett lábál ugyanannyi) töri meg állomás egyhangú látképét... k egy szikra kellene, s a nyékbeliek olyan tűzijátékot etnének végig, amilyen csak án adódik. Hogy aztán mit ntene ez a népgazdaság-?... Ilyenkor mindenki ra kezd hivatkozni... Csak a a rettentő „bátorságon” álálkozunk, amely az itte- tet eltölti, s amelyet nyil- és 14 hektoliter víz látvá- és egy üzemi tűzoltó állan- jelenléte vált ki, no meg ta- az a remény, hogy még a nem történt semmi baj. De lenne? Akkor vajon mit csi- nának?!... Űgy véljük, ehe- t sürgősen valami más, /leg megnyugtató megoldást ene találni, amíg nem késő!...

USZTASZABOLCSON a szer- on van a sor. A szertárnok csak toporog körülöttünk, kor egy-két észrevételt te- nek az euhanyagolt tömlőre, a ryzó sugárcsőre és az olaj- tár állapotára vonatkozóan. akkor sem érzi magát kü- sebben jól, amikor a beton- ról esik szó, amelynek ép- csak a fenekén csillog egy és poshadt víz... Reméljük, e a vonali parancsnok elv- újra meglátogatja majd, or már nem keil pirulnia... özben talán a pakuratároló a tüztisztítóhely szomszédsá- is „megzavarják”... De ab- is bizunk, hogy akkoráig a

pusztaszabolcsi Állami Gazda- ság VF—280 frsz. vontatója vezetőjének is kimegy az álm a szeméből és nem a tűzoltók ébresztik majd fel, miután a szikrafogó nélküli kipufogó „aláfűtött” a kenderszállítmány- nak...

CEGLÉDIG meg sem állunk másnap. Amíg az áthaladási en- gedélyt megkapjuk, kicsit széj- jelnezzünk. Az egyik tartályko- csiból gázolajat fejtenek le a távolabbi föld alatti tartályba; itt egyébként nem találunk ki- fogásolni valót. A TŰZÉP-tele- pen is tűrhető a rend, csupán az egyik rokkant kapcsoló- és biztosítéktábla láttán teszünk megjegyzést s talán még az egyik vízhordónál. Máskülön-

utolsó napon. Először a fűtőhá- zat és a mellé épített deszka- kalyibát (itt műhelynek neve- zik) járjuk sorra és rendkívül csodálkozunk egynéhány visz- szásságon, de főként azon, hogy milyen „szerencsésük” van a váciaknak... Máskülönben ki- vülről igen takaros a vadszöl- vel befuttatott tálalmány, s olyan szerényen húzódik meg a fűtőház falánál, hogy alig lehet észrevenni... Bizonyosan ez az oka annak, hogy még az illeté- kesek sem vették észre — a vadszölő miatt... Ezzel kapcso- latban lenne egy javaslatunk: mivel kívülről nem veszik ész- re, cseréljenek helyet azokkal, akik már évek óta itt dolgoz- nak, s legalább négy éve hall-

vennek (vagy legalább válasza- méltatnak) a MÁV tűzrendé- szeti szerveinek észrevételeit! Persze az lenne a legjobb, ha nem írásban reagálnának rá, hi- szen az semmivel sem viszi előbbre az ügyet, hanem mind- járt védősávok létesítésével és védőszántással vágnának visz- sza!...

Sok kilométeres utat tettünk meg három nap alatt. Vas- útvonalainknak csupán egy tö- redékén jártunk, s az itt észlel- teket rögzítettük. Tényekről ír- tunk, olyanokról, amelyek ered- ményekről és hibákról beszél- nek. Bár keveset láttunk, any- nyit mégis leszögezhetünk, hogy a MÁV tűzrendészeti helyzete- ről is sikerült némi fogalmat al- kotnunk annak ellenére is, hogy nem annak tüzetes vizsgálata volt a célunk és sem a tűzvé- delmi szervezetről, sem pedig felkészültségéről nem beszél- tünk. S annak ellenére, hogy nem ilyen szempontok vezettek bennünket, egyet leszögezünk: amit láttunk, az nem csupán „a MÁV belülről nézve — ki- felé”!... Mert a pusztaszabolcsi pakuratároló és a saiakozó „szomszédsága”, vagy sok helyen a vágánypárok környékének bo- tanikuskerthez, de legalábbis kaszálóhoz hasonló állapota; a számtalan, deszkából épült vas- úti raktár, vagy a 6326-os sze- mélyvonat mozdonya, amely jú- nius 20-án 20 óra 42 perckor a turai előjelzőnél menet közben tüztisztítást végzett — minden szépítgetés nélkül: a MÁV, de — belülről!...

A tapasztalatok azt mutatják, hogy lehet eredményt elérni. A hiányosságok viszont arra val- lanak, hogy a vasút tűzrendé- szeti szervei nem kapnak meg- felelő támogatást. Hogy valójá- ban milyen munkát végeznek az elvtársak, arról még a közel jövőben beszélünk majd. Min- den esetre azt szeretnénk, ha akkor már azt írhatnánk, hogy a MÁV illetékes szervei nem harmadrendű kérdésnek tekintik a tűzrendészetet, hanem minden segítséget megadnak a vasút tűzvédelmének biztonságán fá- radozó elvtársaknak.

A váci állomás „műhelye” — belülről...

ben semmi jelentősebb szabály- talanságot nem észlelünk.

TISZASZENTIMRÉN — leg- nagyobb örömünkre — rendet és mintaszerű tisztságot talá- lunk... még a raktárban is... Sajnos, az állomásról kijárva, ismét kezdődik az előző napi látvány — a búzatáblákkal, jobban mondvá, a szabálytalan távolsággal...

TISZAFÜREDEN várni kell egy keveset, amíg az ellenvo- nat bejár. Kihaszaljuk ezt a pár percet és a tűzrendészeti határozat megtekintése közben néhány kérdést intézünk a fő- nök elvtárhoz. Megtudjuk, hogy nemrégiben kapott ellen- őrzést a debreceni igazgatóság tűzrendészeti csoportjától.

— Hogyan szervezték meg a nyári tűzvédelmet? — kérde- zük.

— A községi tanáccsal és a tűzoltósággal karöltve — vála- szolja készséggel. Elmondja, hogy a be- és kijáratú váltóórók is rendszeres figyelmet látnak majd el szolgálatuk közben, merthogy főként ez a két kör- zet a legveszélyesebb...

VÁC az első állomásunk az

gatják az ígergetést. Így ugyan- is, ha netán éppen az ő fejük felett gyuladna ki, talán az lenne a legildomosabb, mert ak- kor nem kellene fáradozni a nyomozásnak, hiszen helyben lennének a felelősök is...

AZ ÁLLAMI ERDÉSZETET érinti leginkább utolsó napi utunk tulajdonképpeni fő célja. Amerre elhaladtunk — egy-két szakasz kivételével — szo- morú tapasztalatokat gyűjtöt- tünk. Megállapítottuk, hogy az erdőgazdaságok a fűlők botját sem mozdítják a védősávok lé- tesítése ügyében!... Pedig — az évente megsemmisülő erdőré- szek értékét tekintve — nem ártana, ha ők is felelővizsgálnák az érintett vonalakat és ektato- logatás helyett végre figyelembe

Sajnos, ez a látvány sem megnyugtató...

Időszerű szakmai kérdésekről

A magyar ipar megkezdi a PVC gyártását

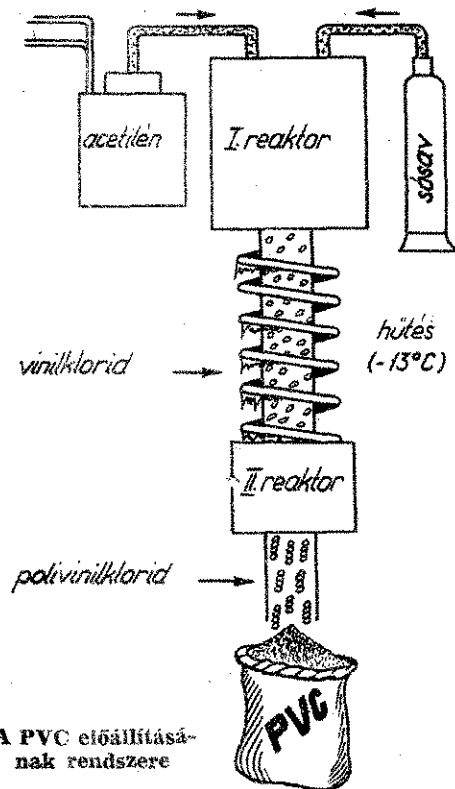
A Központi Vezetőség múlt évi novemberi határozata nyomán épül már nagyüzemi műanyagiparunk legnagyobb alkotása, a Tiszavidéki Vegyi Kombinát. Ebben az évben még csak az alapépítkezéseknél tartanak. Az üzemhez tartozó közművek, a csatorna-, a vízvezeték, a villamosenergia szereléseit fejezik be és megépítik a közlekedési utakat, valamint az üzemhez tartozó lakótelepet. Második 5 éves tervünk jövő évi feladataként azonban már felépül az a részleg, amely majd a PVC gyártásával foglalkozik. Rövid idő múlva tehát a magyar ipar biztosítja a műanyagipar egyik legfőbb alapanyag-szükségletét, úgyhogy ezen a területen sem szorulunk behozatalra. Műszaki dolgozóink szívós munkájának nagy sikere ez, akik kitartó szorgalommal kísérletek útján elérték, hogy a földgáz felhasználásával elindulhasson hazánkban a műanyagok nagyüzemi gyártása.

A PVC felhasználása

Közleményünkben a PVC előállításával foglalkozunk, mert ez az üzemműködésén új ipari termelésünkben. Az ismertetés ahhoz a sorozathoz kapcsolódik, amelyben a „Magyar Tűzoltó” a műanyagok gyártásánál a súlyponti részeket mutatja be olvasóinknak. Februári számunkban a Fenoszolván-üzemről írtunk, amelyek a műanyaggyártás egyik alapanyagát, a fenolt állítják elő további feldolgozás céljából. Márciusban az „Időszerű szakmai kérdések” rovatában a fenoplast-anyagokat tárgyaltuk. Ezzel a közleménnyel a műanyagok egyik családját, a hőhatásra keményedő műanyagokat ismertük meg. Szándékosan került sorrendben harmadszorra a PVC-ről szóló cikk, mert iparunk a műszaki fejlesztés tervszerű beütemezésével csak most tér rá ennek az anyagnak a gyártására. Indokolt tehát, hogy a tűzoltóság tagjai ezután behatóan foglalkozzanak a PVC előállításával, amely a másik nagy műanyagcsoport, a hőre lágyuló, úgynevezett fröccsanyagok között a legfontosabb. Jelentőségét talán az fejezi ki leginkább, hogy a világtermelés évi mennyisége 350—400 000 tonnára tehető. Ennek az a magyarázata, hogy a PVC-ből sok száz fajta elsőrendű közszükségleti és egyéb cikket gyártanak. Az anyag tulajdonságai olyan kiválóak, hogy sokoldalú felhasználhatósága miatt egyre nagyobb teret hódít.

A mindennapi használatra való anyagok mellett vegyipari készülékek bélelésére, ventilátorok és szivattyúk készítésére is alkalmas, mert a savak és a legtöbb vegyszer hatásának kiválóan ellenáll. A kész PVC vízben nem oldódik. Ha felmelegítjük, préseléssel tetszés szerinti formára alakítható. 85°C fölött veszti el eredeti alakját, ezért pl. vasalásra kerülő textilanyagok nem készíthetők belőle. Lágysítás után azonban formálható, s így ruadak, csövek, fogantyúk, gombok stb. ké-

szülnek belőle. A PVC-anyag esztergálással, gyalulással, fűrassal, vágással, fűrészeléssel megmunkálható. A különböző darabok ragasztással vagy hegesztéssel szilárdan kapcsolhatók egymással. A kocsonyás PVC-t papírra, selyemre, vászonra kenik. Így különböző célokra készítenek — külső hatással szemben nagyszerűen ellenálló — csomagoló, illetőleg bevonó anyagokat. Az úgynevezett kalanderezéssel lemezek; ruhaanyagok (esőköpeny, kötény, asztal-nemű stb.), szigetelőlemezek kiváló minőségben készülnek belőle.

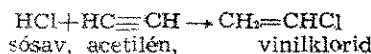

A PVC előállításának rendszere

A PVC előállítása

Az előállítás alapja az, hogy az acetilén és a sósav egyesítése útján vinilklorid keletkezik, amelyből azután az ún. polimerizációval elkészül a végtermék a polivinilklorid.

A folyamat megismeréséhez szükséges tudnunk, hogy reakció hatására a sósavból és az acetilénből az alábbi kémiai egyenlet szerint jön létre a vinilklorid:

Ez az eredmény gyakorlatiasabban: $\text{C}_2\text{H}_2\text{Cl}$.

Az egyik folyamat tulajdonképpen azon alapszik, hogy a különböző elemek atomjai elektromos vonzás következtében egymáshoz kapcsolódnak. Vannak olyan atomok, amelyek adottságaiknál fogva csak egy másik atomot tudnak lekötni, azaz egyvegyértékűek, egyszerűbben kifejezve, egy karjuk van, ilyen pl. a hidrogén- és a klóratom. Ha ezek egymáshoz kapcsol-

lódnak, akkor egy sósavmolekula kezik, amelynek vegyjele HCl. Ez a sósav egyik alapanyaga.

Vannak azonban olyan atomok is, amelyek többvegyértékűek, több karjuk azaz több hidrogénatomot tudnak lekötöni, pl. a szén, amely négyvegyértékű, hidrogénnel egyesülve metánná (metán) alakul; ennek vegyjele CH_4 . Több helyekedését az 1. ábra szemlélteti az ábrázolást szerkezeti képletnek is szokták.

A négyvegyértékű szénatomok egy-hoz is kapcsolódhatnak. Ha egymáshoz való kapcsolódásuk alkalmával egyvegyértékű szabadon marad, akkor még más atomot is le tud kötni. Ez a folyamat megy végbe az acetilénnek a hidrogénnel történő előállításánál, amikor két szénatom 3 vegyértékkel kapcsol egymással, a szabadon maradt egyvegyértékű pedig egy-egy hidrogénatomot köt le. A folyamat leírása a következő:

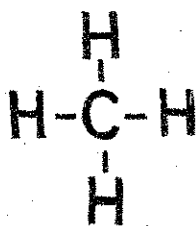

Az acetilén vegyjele C_2H_2 , amely mellett a PVC másik alapanyaga a vinilklorid.

A vinilklorid előállításának a magyarázatához hozzátartozik még az is, hogy két szénatomot a hármas kötés köti össze egymáshoz, ami viszont nagyszültséget okoz az anyagban, mert az atomok elektromos tulajdonságuk következtében egy bizonyos távolságon belül szítják egymást. Ez a törvényszerűsége vényesül a sósav és az acetilén egyesítésénél, amikor a feszültség következtében a két szénatom hármas kötése leszakad, s ez hozzájárul a sósavmolekula szétválásához. A szén felszabadult karja ugyanis lekötöti a hidrogénatomját, a másik szénatom szabadult karja pedig a sósav klóráját. Ez a vinilklorid keletkezése.

A továbbiakban a vinilklorid moláris katalizátorok segítségével összekapcsolják. Ezzel tetszés szerinti hosszú molekulaláncot alakítanak ki. Ezt a folyamatot polimerizációnak, magyarul sorozódásnak nevezzük. (A polimerizáció görög nyelvből vett szó: poli=sok; ros=alak.) A polimerizálás 3—4 em magas, kb. 2 m átmérőjű, zománcból készült acéltornokokban folyik. A reakció gyorsítására hidrogénszuperoxidot használnak. Ez az anyag fertőtlenítő hatású, a hajtórendszer tisztításánál használatos ismert. A polimerizációnál hűtőrendszer szükséges, mert a folyamat során sok energia szabadul fel hő alakjában. A vinilklorid térsére ezért vizet használnak fel. A vinilklorid gáz és a víz megfelelő elkeverésével az ún. elszáppanosító eljárást alkalmazzák.

A keveréket a műszaki szakértők az eljárásához szükséges anyagok mennyiségének szabályozásával biztosítják. Így a sósavgot, a katalizátort stb., amelyek együttes egymásra való hatására létrejön a polivinilklorid. Ezt az üzemeltetést ábra szemlélteti. Általában egy-egy üzemrendszerben 10—15 m³ oldat van polimerizációs folyamat kb. 16—18 óráig. A szükséges oldatokat a szivattyúk adagolják az edénybe.

A metán szerkezeti képlete

rendszerből kikerülő kész anyag s folyadék, amelyből a továbbiak-savanyító szerrel — a tej savanyít-z hasonlóan kiválik az összecsomótúrószerű anyag, a kész PVC. Ezt kiszárítják és a további felhasználás-céljából finom porrá őrlik.

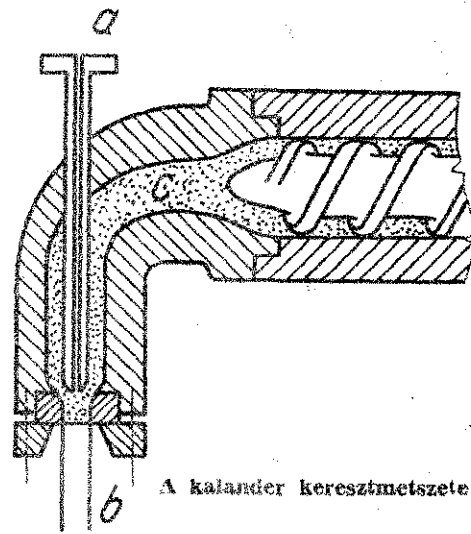
A gyártás tűvesélye

PVC előállítása az I. veszélyességi csoportba tartozik. A metángáz részleges égése, illetőleg az acetilénnek a földgáztörténő kiválasztása, továbbá az acéln és a sósav felhasználása fokozott tűz- és robbanásveszélyes helyzetet teremt. A vinilklorid, a többi alapanyaghoz hasonlóan szintén gáznemű, 14 °C-nál már mérgező. Belélegezve ugyanolyan hatása mint a kloroformnak. A meleg hatására — az egyéb más gáznemű anyagokhoz hasonlóan — térfogata progresszív módon növekszik. A rak tározás céljára a gázhalmaztató vinilkloridot nyomással és hűtéssel megfolyósítják és a felhasználást megelőzően tárolják. Az elmondottakból még az is kitűnik, hogy a PVC előállításánál felhasznált

Az anyag tulajdonságai

A minden idegen anyag hozzáadása nélkül, tiszta PVC-ből készített kemény tárgyaknak a tulajdonságai általában a következők. Fajsúlya 1,40. Lényeges tulajdonság ez, mert a korróziónak kitett helyeken színes fémeket helyettesítenek vele. Ezzel — a kisebb fajsúly következtében — pl. 1 kg PVC 8 kg ólomot vagy 6 kg rezet pótol.

Hőállósága 65 °C. Ez azt jelenti, hogy hőhatásnak kitett helyeken PVC-t csak ilyen melegségig használhatunk terheléssel. Vízfelvevő képessége 7 nap alatt 100 cm²-en 25 milligramm. Ez azt jelenti, hogy 100 cm² felületű kemény PVC-tárgyat szobahőmérsékleten 7 napig vízben áztat-hatjuk, akkor ez összesen 25 milligramm vizet szív magába. Ez szigeteléseknek a vízkárral szemben kiváló védelmi tulajdonság. Átütési feszültsége 20 °C-nál 45 kv/mm. Vagyis 1 mm vastagságú kemény PVC-lemez 45 kv feszültségig szigetel. Ennél magasabb feszültségnél már elalaktalanodik és vezeti az áramot. A legértékesebb tulajdonsága azonban a különböző vegyi anyagokkal szembeni ellenállókép-

A kalander keresztmetszete

kat 1—2%-os arányban keverik az alapanyaghoz.

A gyártásnál előfordul, hogy az anyag kopásellenállóságát vagy átlátszatlanosságát, illetőleg okosságát fokozni kell. Erre való-k a töltőanyagok. A töltőanyagok ront-ják a keverék jó tulajdonságait. Erre a célra általában kormot, grafitot, kalcium-karbonátot, szilíciumoxidot és kaolint használnak.

A meleg fémfelületeknél a jobb elfolyás érdekében a feldolgozáshoz kenőanyagok is szükségesek. Ilyenek az ásványolajfélék és a műviaszok. Ezeket kb. 1% arányban keverik az anyaghoz, ami az alaptulajdon-ságot nem befolyásolja.

A feldolgozás módszerei

A feldolgozás módszerei a következők: a) kalanderezés, b) idomhúzás, c) sajtolás, d) fröccsöntés, e) diszperziós eljárás.

A kalanderezés az a feldolgozási mód, amelynél a képlékeny PVC-anyagot több, egymás mellett futó, egymástól szabályoz-ható távolságban forgó fémhengerek közé folytatják. Ezzel tetszés szerinti vastag-ságban lemezszerű formára alakítják. Mielőtt a PVC-keverék a kalanderre jut, át-dugasztják, majd fűtött keverő hengerek-ken átkeverik, s ilyen állapotban jut a hengerek közé. Ezzel az eljárással század-millimétertől néhány milliméter vastag-ságig bármilyen lemez előállítása lehet-séges.

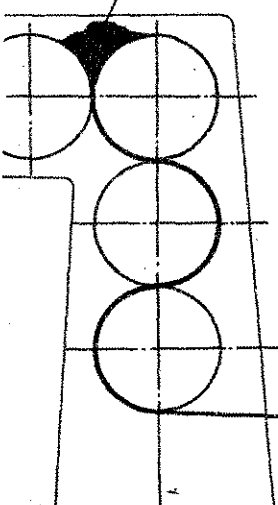
Egy másik előállítási mód az idomhúzás, vagy idegen kifejezéssel extrudálás. Az előbb már ismertetett módon előkészített keveréket egy húsdarálóhoz hasonló gép-be juttatják. A gép szájnílás-kiképzése adja meg a kívánt formát. Így készíthetők a különböző csövek, rudak, kábelek stb.

A feldolgozás harmadik módszere a saj-tolás vagy préselés. Ezzel a felmelegítés után folyóssá vált anyagot nyomás alati a kívánt formába juttatják, majd a nyomás alatti levő anyagot lehűtik.

A gyártás másik módszere a fröccsön-tés, amelynél a fémöntéshez hasonlóan, garaton keresztül adagolják az anyagot a fűtőtérbe, majd onnan egy szűkített nyíláson át a hűtött sajtolóba.

Külön meg kell említenünk az ún. diszperziós eljárást, amelynél oldószer-kelagytók felhasználásával oldat-paszta-szerű anyag készül. Ezt mártással vagy kenéssel a kívánt felületre juttatják. A PVC-t feldolgozó üzemek — amint az ismer-tetelésből kitűnik — a II. veszélyességi csoportba tartoznak, mert az anyagok már 200 °C-on felül teljesen elszeszenednek, tehát elpusztulnak. Ilyen helyeken ugyan-olyan biztonságot kell megkövetelnünk, mint a 300 °C-on alul lobbano anyagokat feldolgozó és tároló üzemeknél.

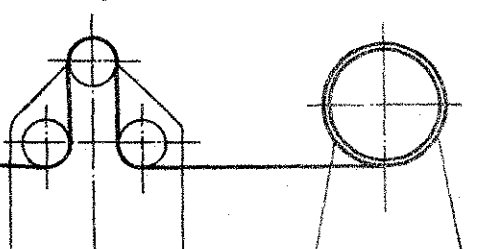
massza

A különböző csövek, rudak, kábelek stb. gyártásának módszere

hűtő

kész tekercs

gok a tűz- és robbanóveszélyen felül részsérege is igen ártalmasak. A külön-tartályokat, továbbá a gépi berende-gyéb részeit, a mosóedény- és cső-szereket éppen ezért a szabványok-megállapított módon, tökéletesen szí-ten kell megépíteni. Emellett bizto-sít kell a szakszerű ellenőrzést és ke-t, mert a berendezésből kikerülő gá-vagy egyéb más üzemzavar a dolgo-egészségét, sőt életét is veszélyez-zenkítheti a tűz és robbanás lehet-ís fennáll.

létesítésénél az I. veszélyességi fokra vonatkozó telepítési, építési és használati ályokat kell érvényesíteni.

PVC gyártását — hazai szükségletünk-megfelelően — a Tiszavidéki Vegyi ü-bint biztosítani fogja, a kész termé-ldozása azonban éppen a már ismer-t-kiváló tulajdonságok miatt számba-kis- és nagyüzemünkben történik. Az g sárgásfehér színű, szagtalan, ízte-por, amelynek szerves része is van (i), azonban az anyagban a hő hatá-vegbemenő folyamat mégsem nevez-ésnek. 80 °C feletti lágyul, 200 °C t bomlik. Ilyenkor színe teljesen vö-e változik. További melegítésre eg-elszeszenedik.

feldolgozásnál melegítik, nyomással elik, ezzel az anyag összeáll, s felveszi éselés formájától függő alakot.

pessége. Ezt az idevonatkozó szakirodal-mak anyagokként állapítják meg. Igen lényeges, mert az emberi szervezetre ká-ros és esetleg tüzet is okozó savak vagy gőzök és gázok a PVC-ből készült edé-nyeken nem hatnak keresztül és nem ve-szélyeztetik a környezetet.

Az eddigiekben a tiszta PVC felhasznál-ásával foglalkoztunk. Tudnunk kell azon-ban, hogy ilyen állapotban az anyagot nem használhatjuk fel elég előnyösen, mert alaptulajdonságánál fogva merev, rideg és kemény. Ezt a nehézséget lágyítókkal hidalják át, amellyel egészen gumiszerűvé válik. Ez a tény nemcsak fizikai, hanem kémiai elváltozást is okoz, tehát nemcsak a keménysége, hanem a szilárdsága és a szigetelőképesége is megváltozik. A lágyít-áshoz használt anyagok százalékos ará-nyának az anyagra vonatkozó hatását diagrammok fejezik ki. A keverékek is különbözők: vannak olyanok, amelyek a hideggel szemben ellenállóbbak és olyanok, amelyek a hőre érzékenyebbek. A felhasználás céljától függően a lágyítókat tulajdonságaik szerint alkalmazzák.

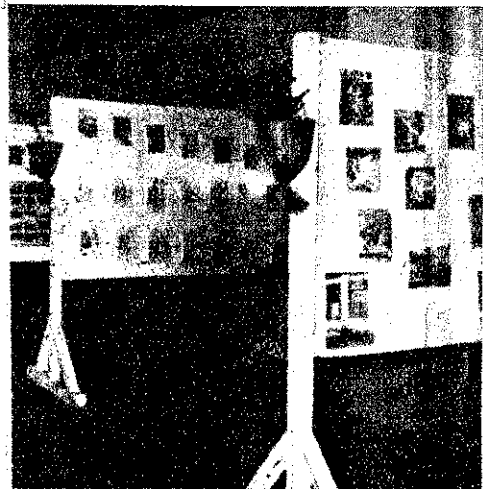
A PVC anyagát ezenkívül a vegyi bom-lással szemben is védeni kell. Ezt a célt szolgálják az ún. stabilizátorok. Ezeknek az a rendeltetésük, hogy a leváló sósavat megkötösek, közömbösítsék és a sósav ká-ros hatásait megelőzzék. Erre a célra bá-rium-, kalcium-, nátrium-, ólom- és ón-vegyületeket használnak. A stabilizátoro-

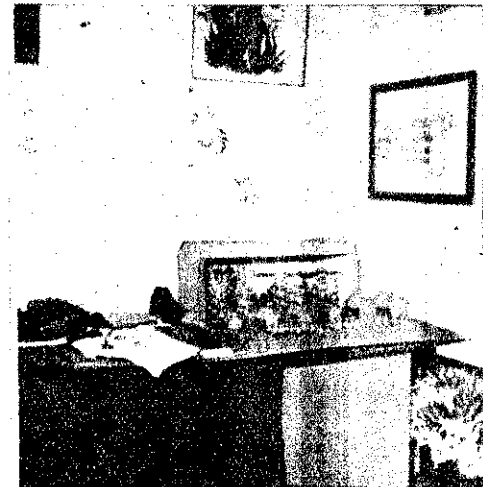
A kiállítás megnyitását zenekarunk tette ünnepélyesebbé

A jól megrendezett lakóházi részlet mély benyomást győrt a nézőkre

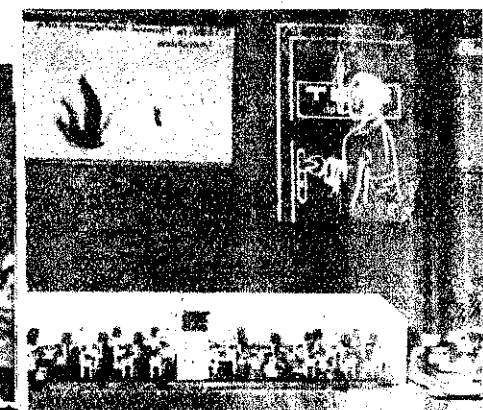

A sokrétű fényképtablók jól egészítik ki a kiállítás anyagát

Megégett ruházati anyagok egy része

Famegmunkáló helyes és helytelen üzemeltetésének bemutatása

A múlt év áprilisában rendezték meg a csongrádi elvtársak az első megyei tűzrendészeti kiállítást. Ennek a kiállításnak eredményei és hiányosságai, valamint a látogatók észrevételei, javaslatai alapján most újból megrendezték a kiállítást azzal a céllal, hogy — mint a propaganda egyik legjobb módszerét — rendszeressé tegyék és évről évre mind gazdagabb anyaggal mutassák be a tűzrendészeti szabályok betartásának fontosságát.

Hosszú hónapok előkészítő munkájával jutottak el a csongrádi elvtársak június 10-ig, a II. tűzrendészeti kiállítás megnyitásának napjára. Varga Győző örmester elvtárs már az év elején megkezdte a tavaly felhasznált és az új anyagok beszerzését. Sajnos, betegsége megakadályozta abban, hogy a szervezést és az előkészítést befejezze. Munkakörét Kecskeméti Péter ftórn. vette át, s a kiállítás szakszerű megrendezése arról tanuskodik, hogy a kiállítás ügye ismét jó kezekbe került.

Június 10-én, vasárnap reggel 9 órakor nyitotta meg Monostori János örgy. osztályparancsnok a szegedi alosztályon a II. megyei tűzrendészeti kiállítást. Egyszerű, keresetlen szavakkal ismertette a kiállítás célját és felhívta a megjelentek figyelmét a kiállításon látottak betartásának és tudatosításának fontosságára.

Még alig múlt 9 óra, s már közel száz ember nézegette a kiállított tárgyakat, fényképeket. Nagy hatást gyakorolt a nézőkre a bejáratnál szemben elrendezett szoborészlet, mely mintegy a gyakorlatban mutatja be a felügyelet nélkül hagyott gyermek, a kályha mellett felhalmozott tüzelő és az ágyban való dohányzás tüzzel járó következményeit. Közvetlenül mellette több ötletes plakát és számos fénykép hívja fel a látogatók figyelmét az állami biztosítás előnyeire.

A lakóházi tűzrendészet után külön rész foglalkozik az elektromos vezetékek és berendezések tűzveszélyével. Villanyfőzőlaptól átégett asztal és számos más tárgy, valamint egy rajz-

sorozat, mely a legkülönbözőbb módzatokban mutatja be az elektromos tüzesetek mellett az áramütés veszélyét is, hívja fel a látogatók figyelmét az elektromos vezetékek és berendezések szabályos szerelésének fontosságára.

A kiállítás harmadik része az ipar tűzrendészetével foglalkozik. Az iparáganként csoportosított üzemek modelljeit azonos témát ábrázoló fényképtablók választják el egymástól. Elsőnek a famegmunkáló üzemeket, gyárakat mutatják be. Egy kis makett jól szemlélteti a famegmunkáló gépműhely tűzrendészetileg helyes és helytelen üzemeltetését. Itt kapott helyet a Szegedi Bútorgyár és a Makói Bútorgyár makettje is.

Emellett közvetlen a Szegedi Ruhagyár és a Hódmezővásárhelyi Kötszövőgyár makettjeit, valamint egy szövőgép kicsinyített modelljét láthatjuk. Itt kérdeztük meg Nagygyörgy Máriát, a Szegedi Kendergyár igazgatóját — amint a szövőgépet nézegette — mi a véleménye a kiállításról.

— Már a tavalyi kiállítás is sokat nyújtott a dolgozóknak a tűzrendészeti tudnivalókról — mondotta az igazgató. Azóta mi is többet foglalkozunk üzemünk tűzrendészetével és jobban segítjük társadalmi tűzoltóink munkáját. Ehhez a kiállításhoz már mi is hozzájárultunk egy-két anyaggal, hogy többrétűségével minél többet nyújtson a látogatóknak.

A következő asztalon a szegedi Szivárvány Áruházban történt tüzesetnél kimentett, összeégett ruházati tárgyakkal is kiállítottak, hogy mindenki okuljon; a gondatlanság és a tűzrendészeti szabályok be nem tartása milyen következményekkel járhat.

A kijáratú oldalon a tűzoltó-felszerelések sorakoznak. Mellettük a káresetnél dolgozó tűzoltókról készült fényképek jó tájékoztatást nyújtanak a tűzoltóság munkájáról.

A mezőgazdasági részben a régi makettek mellett szemléltető eszközöket és tárgyakat láttunk, s a mezőgazdasági tüzeket és ezek megelőzését illusztráló

fényképek jól egészítik ki, szik még gazdagabbá az anyagot. A hódmezővásárhelyi mártírlások nagy terepasztala mellett a kiállítás egyik legértékesebb darabja. Új anyag Deák Béla Menyhért úr, t.ú. szds. makettje, mely a vasútállomás és a környékén a kiterők környezetének rakodást és a védőszántás ábrázolja. A Szegedi Malom mellett a kopatóból készült vasdarabok és szövőgépeményét is elhelyezték a gépeken a szikrafogó használatának szükségességét — osztályparancsnokság által gyűjtött — eredeti szikrafogókat mutatják be.

A mezőgazdasági rész utolsó régebbi makettekkel kiállították még a Makói KTSZ és a Fegyvergyár makettjét, továbbá a paprikaszárító és a Kenderkicsinyített mását is. Kár, hogy ezeket — helyszűke miatt nem tudták besorolni a megfelelő helyre.

A kiállítás kissé zsúfolt, megállapításunk szerint — a kiállított anyagoknak nem elegendő a szegedi alosztály szertárára, s a kiállításnak nem bonthatnak nagyobb termet, hanem a rendezőség az oka, nem elsősorban a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság dísztetéséhez szükséges összehozás miatt, hanem a nyitás előtt nem bocsátotta az osztályparancsnokság rendelkezésére, holott már jóval előbb szükség volt rá.

Tóth Mihály elvtársnak megyei tanács igazgatási osztályvezetőjének is ez volt a véleménye a „kiállítási terep” azonban ennek ellenére is kiállításként és elismert nyilatkozott a tűzoltók munkájáról.

— Szük a hely, de az ide kiállítottak a tavalyival szemben az az előnye, hogy sokkal fogóbb, részletesebb, s a kiállítottakkal sokkal többet nézhetnek. Eppen ezért nagy eredményt és várunk ettől a kiállítástól, s ennek a tűzoltóság tisztika csökkenésében kell mutatkoznia!

— Igaz, hogy nagyobb, szebb ez a kiállítás az elő-

lámpa ügyes meg-
állandóan égett

„Festői” rendtelenség
a kályha körül

A hőmezővásárhelyiek művészi terepasztala most is a kiállítás
„remeke”

Csongrád megyében

...nösen képanyagban, melyek
... több annyira megdöbben-
... atású, hogy aki megnézi,
... sosem fogja elfelejteni,
... a gondatlanság milyen kö-
... zményekkel jár — kapcsol-
... a beszélgetésbe Bán Er-
... et, a megyei pártbizottság
... nisztratív osztályának ve-
... e —, nekem mégis az a vé-
... nyem, hogy a kiállítás még
... esebb lenne, ha a képek-
... egy-két sorban megírták
... a, mit ábrázol egy-egy kép,
... hol és miből keletkeztek
... ztek.
... zat adunk Bán elvtársnő-
... és egyben hozzátesszük,
... a magyarzó szöveg hiá-
... an beállíthattak volna
... a tűzoltó elvtársakat, akik
... itogatók egy-egy csoportját
... aluzó magyarázatukkal vé-
... alerültak volna a kiállítá-

...m lennének azonban igazsá-
... k, ha csak ezekről az apró
... yosságokról beszélneünk és
... nakkor nem szólnánk azok-
... akik ezt a hatalmas munkát
... zték, elősegítették és
... kájukkal hozzájárultak a
... itás megrendezéséhez, sike-
... z.

...szervezés és rendezés fele-
... irányítója Csete György
... zds, elvtárs volt, aki „min-
... követ megmozgatót” a kis-
... sikeréért. Segítőitársai —
... a őrmester, Kecskeméti fő-
... őrmester, Deák úz. száza-
... — nemcsak ötleteikkel és
... k munkájával, hanem az
... nek segítségnyújtásának
... rbevételeivel tették színeseb-
... nívósabbá a kiállítást. Vin-
... Pál szkv., Macák Pál szkv.,
... Z. Jenő szkv., Reznák Já-
... őrm. és mások a közvetlen
... ezésben, a hőmezővásár-
... i államj és üzemi tűzoltók,
... agylaki kendergyári őrs be-
... ittai és a szegedi üzemek
... eszt tűzrendészeti tárgyak-
... másrészt díszítőanyagokkal
... ittak hozzá a kiállítás ered-
... yességéhez.

...jól előkészített propaganda-
... kában nagy szerepe volt az
... mi Tűzoltóság Központi Ze-
... rának is. A zenekar már
... ő nap délutánján térzenét
... t a Széchenyi téren. Vasár-
... a kiállítás megnyitása előt-
... rségváltáskor az alosztály

dolgozóinak kedveskedtek jó
munkájuk jutalmául egy-két
zeneszámmal, majd a laktanya
előtt az egyre sűrűbben gyüle-
kező látogatókat szórakoztatták.

A szegedi Nemzeti Színház-
ban a délelőtt rendezett hang-
versenyen „telt ház” volt. A
megnyitóbeszédet Monostori Já-
nos őrgy., osztályparancsnok és
Pusztai István, az Állami Bizto-
sító igazgatója mondta.

Monostori elvtárs bevezető-
jében köszönetet mondott áldo-
zatkész és fáradhatatlan mun-
kájukért az állami és üzemi
tűzoltóknak, valamint az üze-
meknek és az Állami Biztosító-
nak, hogy segítségükkel hozzá-
járultak a kiállítás megrendezé-
séhez.

— A kiállítás célja a tűzren-
dészeti feladatok kiszélesítésével
a tűzvédelem társadalmisítása.
A kiállítás bemutatja, hogy az
állami, üzemi és társadalmi
tűzoltók közös harca mellett
milyen nagy szerepe van a tűz
megelőzésében a dolgozóknak,
akik tudatlanságból vagy akár
gondatlanságból számos tüzet
okoztak — mondotta a többek
között Monostori elvtárs.

Ezután több megtörtént lakás-
tűz példájával, gyermekjátékból
és gondatlanságból eredő tűz-
esettel támasztotta alá a tűzvé-
delem társadalmisításának fon-
tosságát. Beszéde befejező ré-
szében kérte a megjelenteket,
hogy széles körben propagálják
a kiállítás megtekintését, mert
ezzel nagymértékben hozzájárul-
nak ahhoz, hogy mind több és
több dolgozó ismerkedjen meg
a tűzrendészeti szabályok betar-
tásának fontosságával.

Pusztai István igazgató elvtárs
a megelőző szabályok betartása
mellett ismertette a biztosítás
előnyeit és szükségességét, s
azt, hogy a tüzeset után milyen
nagymérvű anyagi segítséget
nyújt a károsultak vesztesége
megtérítésében.

A színes műsorban a szegedi
Nemzeti Színház művészei —
Iván Margit és Mucsi Sándor
—, valamint a zenekar a tűz-
rendészet terén jó eredményt
elért vállalatok dolgozóinak
ajánlották a műsorban szereplő
Kacsóh-, Strauss-, Kálmán- és
más népszerű operettek dalait,

melyeket a közönség szünni nem
akaró tapssal fogadott.

Másodszor jártunk Csongrád
megyében azzal a céllal, hogy a
tűzrendészeti kiállításról beszé-
mojjunk. Megvalljuk, mindkét
esetben szívesen vállaltuk a
„feladatot”. Örömmel adunk
hírt minden olyan munkáról,
mely célunkat, a tűzvédelem
társadalmisítását elősegíti.
Egyetértünk a csongrádi elvtár-
sak elgondolásával — melyet a
megyei tanács és a megyei
pártbizottság is támogat —,
hogy ne csak a városokban, ha-
nem a nagyobb községekbe is
vigyük el a kiállítás gazdag anya-
gát. Lényeges, hogy a megyé-
ben minél több dolgozó okul-
hasson és tudomást szerzhessen
a tűzrendészeti szabályok
betartásának fontosságáról és
azok elmulasztásának követke-
zményeiről.

Helyeseljük azt a tervet is,
hogy minden évben — termé-
szetesen egyre tökéletesedő for-
mában — megrendezik a kiállí-
tást. Igaz, hogy egy-egy kiállí-
táskor több ezren szereznek tu-
domást olyan tűzrendészeti sza-
bályok betartásáról, amelyekről
eddig talán nem is hallottak,
azonban a megelőző tűzvédelem
kiszélesítése érdekében minden
lehetőséget fel kell használ-
nunk, hogy ne csak ezek, ha-
nem minden dolgozó megértse
a tűzrendészet jelentőségét.

A kiállítás sokat fejlődött —
állapították meg egyöntetűen a
látogatók és hozzáértők, akik
az első kiállítást is megtekintet-
ték.

Aik Sándor tű. őrgy., a Békés
megyei „küldöttek” vezetője így
bücsüzt a csongrádi elvtársak-
tól:

— Ez a kiállítás ismét bebi-
zonyította, hogy helyes úton
járunk. A tűzrendészeti propa-
ganda egyik leghatásosabb
módja ez, mely egyre gazda-
gabb anyagával a legszélesebb
tömegeket ismerteti meg a tűz-
rendészettel. A kiállítás létreho-
zása és megrendezése sok mun-
kát és fáradságot igényel, de ez
az eredmény, mely a tűzkárok
csökkenésében mutatkozik, meg-
éri ezt a fáradságot. Kár, hogy
más megyék még mindig nem
jutottak el egy-egy kiállítás
megrendezéséig.

Az üzemek makettjei mellett el-
helyezett fényképek és plaká-
tok a megelőzés fontosságára fi-
gyelmeztetnek

Az elektromosság tűzveszélyét
és az áramütés veszélyét bemu-
tató részlet

A látogatókönyvet mindenki
aláírja, de sokan hasznos észre-
vételeiket is bejegyzik

Mindenben segítjük üzemünk társadalmi tűzoltóságát

Üzemünkben — az instruktorszolgálat bevezetése óta — jelentős eredményeket értünk el a megelőző tűzrendészet terén. Ebben nem kis mértékben segítette munkánkat a társadalmi tűzoltóság, melynek lelkes tagjai fáradságot nem ismerve dolgoznak a tűzvédelem ügyéért. Instruktortársammal együtt minden módon igyekszünk jogainkat kiharcolni és a foglalkozásokat változatossá, tartalmasá tenni. Sajnos, a vállalat vezetése nem támogatja ez irányú tevékenységünket, és így sok esetben nehéz helyzetbe kerülünk. Hogy mégis értünk el eredményeket, az annak tulajdonítható, hogy társadalmi tűzoltóink átirát munkájuk jelentőségét és közvetlen kapcsolatot teremtettünk velük. Több ízben gyárlátogatásokat szerveztünk, és így más üzem tűzveszélyeit is megismerték és a látogatások tanulságai alapján javaslatokat tettek a mi üzemünkben található hiányosságok kiküszöbölésére. A társadalmi tűzoltóság támogatásában nagy segítségünkre van az üzemi sajtó is. Ha pl. valamelyik elvtárs hosszabb időn keresztül példás rendet tart üzemrészében, nem fukarkodik a dicsérettel, de arra is módunk van, hogy az észlelt szabálytalanságokat és okozóit az üzemi sajtóban megírjuk. A vállalatvezetéssel egyetértésben havonta egy-egy üzemrészben gyakorlatot tartunk, melyet riasztásszerűen hajtunk végre. Így ellenőrizni tudjuk társadalmi tűzoltóink utóképeségét és egyben önálló működésre neveljük őket.

De nemcsak a mindennapi munkában

vagyunk együtt társadalmi tűzoltóinkkal, hanem sok esetben együtt töltjük pihenőidőnket is. Munkánk további megjavítása érdekében szükségesnek tartjuk, hogy a társadalmi tűzoltók gyakorlati és szolgálati ténykedésükért nagyobb megbecsülést kapjanak az illetékes minisztériumoktól és nem utolsósorban vállalatuktól. Lényeges, hogy a minisztériumok ne módosítsák szüntelenül a tűzvédelmi beruházási keretet, hanem amit kiutalnak, azt kapja is meg a vállalat, és ne vonják később vissza. Fordítsanak fokozottabb gondot a ruházatra és cipőellátásra, mert tapasztalatunk szerint általában nem megfelelő méretű overallt és bakancsokat adnak a társadalmi tűzoltóknak. Jó lenne, ha az illetékesek több gondot fordítanának a tűzvédelem propagandájára is. Tapasztalatunk szerint ugyanis ennek igen fontos szerepe van a tüzesetek megelőzésében.

Néhány hónappal ezelőtt — többedmagammal — iskolára való vezénylés iránti kérelmet adtam be az alosztályparancsnok elvtársnak továbbítás végett. Kérvényem mellé részletes önéletrajzot (egy másfél oldalas sűrűn gépelt papírt) csatoltam. Az alosztályparancsnok elvtárs egy-egy kb. 50 pontból álló űrlapot töltött ki rólunk és ehhez mellékelte véleményezését is. Röviddel ezután behívtak bennünket a Budapesti Főosztályra, ahol egy újabb kérdőívet adtak kezünkbe, hogy azt 15 napon belül töltsük ki. Ez a kérdőív újabb 75 pontból áll.

Érthetetlennek tartom, miért van minerre szükség, hiszen ha adataim pontoságát ellenőrizni akarják, akkor az illekedés elvtársnak régen elhúnyt nagy szülei után is kutatnia kellene. Vagy többszandós munkánk során és a szászint szinte kifejezhetetlen mennyiségű önéletrajz, továbbá közvetlen parancsnokunk jellemzése alapján nem ismerték meg — velem együtt — eléggé azokat elvtársakat, akik iskolára jelentkeztek. Úgy gondolom, az ilyenfajta kérdőív kitöltése csupán a bürokráciának kedv és semmivel sem viszi előre egy-egy elvtárs alapos megismerését!

Bajnok Imre
tű. tőrm.,
Budapest

Sikerrel szerepeltünk a járási versenyen

Nagy izgalommal készülődünk a júni 17-i járási versenyre, mely Kajdacs zajlott le. A verseny előtti két héten csak nem minden nap tartottunk gyakorikat, melyekre tűzoltó elvtársaink sok esetben közvetlenül a munkából jöttek, mégis késő estig szorgalmasan gyakoráltak a kismotorfeleskendő szerelését.

Kajdacscon mintegy 250 főnyi tűzgyűlt össze a versenyre. A verseny elrészét vettünk a kajdacsi tűzoltóság 50. jubileuma alkalmával rendezett ünnepi gálán is. A verseny számunkra a v eredményt hozta: bebizonyosodott, hogy a lelkes munka sohasem vész kárba. 800-as kismotorfeleskendő szerelésében első, a 400-as kismotorfeleskendő szerelésében pedig a harmadik helyezést ért el. Elképzelhető, milyen örömmel fogadják az eredményhirdetést és milyen jó hangulatban indultunk haza.

A járási tanácsnál is büszkék eredményeinkre és arra buzdítanak bennünk, hogy a megyei versenyen is igyekezzünk hasonló eredmény elérésére. Egyébként rövidesen megalakul a fűvös zenekaru úgyhogy a megyei versenyen már ze karral vonulunk fel. A 13 tagú zené felszerelését a tanács biztosítja.

Gyimóthy László
közs. tű. hágy. P

A gyakorlatban is megvalósítja a tanultakat

Pártszervezetünk az év folyamán gyűlésen foglalkozott a szakmai oltás kérdéseivel. A taggyűlésen hozott tározatok alapján láttunk hozzá munk megjavításához és büszkék vagyunk a hogy a vizsga eredményei alapján (elnyertük az Országos Tűzrendészeti rancsnokság vándorzászlaját. Elhatá tuk, hogy ezt az eredményt a követi oktatási évben túlszárnyaljuk.

Az elméletben tanultak jobb megér érdekében tanulmányi kirándulásokat s vezünk állami gazdaságokba, gépáll sokra és üzemekbe. Egy-egy ilyen látás sok esetben többet nyújtott számun mint sok tantermi óra.

Nemcsak az oktatásban értünk el eredményeket, hanem elvtársaink t esztendő társadalmi munkával vir parkká változtatták laktanyánk eg kopasz, gondozatlan udvarát. Alosztály utcai kerítését is társadalmi úton ép tük fel. Ebben a közel 20 000 forint ték munkában valamennyi becs részt vett.

Arra törekszünk, hogy eddigi erei

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Hajas Gyula tű. hágy., Zalaegerszeg. Zalaistván közsegi tűzoltótestület jubileumáról szóló irását közöljük. Örülünk, ha értesítései alapján a jövőben többször számolhatnánk be az alosztály területén történt eseményekről.

Újvári András tű. hágy., Budapest. Beküldött híryanagát közöljük. Kérjük, hogy hasonló témákról máskor is értesítse szerkesztőségünket.

Péntek János úz. tű. szds., Budapest. Híryanagát felhasználjuk. Szívesen olvassunk az őrs életéről szóló levelet is.

Kiss József tű. tőrm., Siklós. Az alosztály továbbképzési eredményéről szóló levelet lapunkban közöljük. Reméljük, hogy — mint régi levelezőnk — a jövőben gyakrabban értesíti szerkesztőségünket az alosztály munkájáról.

Gyimóthy László közs. tű. hágy., Pak. A versenyéről szóló irását közöljük. Kérjük, hogy továbbra is tartson kapcsolatot szerkesztőségünkkel.

Bajnok Imre tű. tőrm., Budapest. Mindkét anyagát felhasználjuk. A beküldött fényképet nem közöljük, postán visszaküldjük.

Tóth Károly tű. tőrm., Kazincbarcika. Legutóbbi leveleiről lapunk júliusi számában hírt adunk. A beküldött fényképeket technikai okok miatt nem használtuk fel, így azokat postán visszaküldjük.

Kiss György tű. tőrm., Miskolc. Az alosztály kultúrelőrelvet foglalkozó levelét közöljük. Kérjük, hogy a jövőben a sporthíreknel tüntesse fel a verseny milyenségét és közölje a csapatok megnevezését is.

Varga József tűzoltóparancsnok, Páhi. A kultúrcsoport szerepléséről szóló levelet felhasználjuk. Meghívását köszönjük, de sajnos későn érkezett, s így az előadáson nem vehettünk részt.

Varga Károly tű. úz., Nyírbogdány. A tüzesetről szóló irását nem közöltük. Kérjük, hogy lapunkban közölt "Tüzesetek — tanulságok" c. cikkekhez hasonlóan részletesebben írja le a tűz keletkezését, valamint a beavatkozás módját és körülményeit is.

Micskei Árpád tűzrendészeti felelős, Budapest. A levelemben feltett kérdésre még június 7-én válaszoltunk. Amennyiben leveleinket nem kapta meg, úgy kérjük ismételt értesítést.

Tihanyi Péter tű. tőrm., Tata; Patocskai Sándor tű. tőrm., Dunavecse; Lengyel Károly tű. hágy., Szentgotthárd; Gradovt Isván tű. tőrm., Szállásváros; Ocsai Lajos tű. szkv., Sajóbáony; Takács Béla úz. tű. tőrm., Budapest. Levelükben felvetett problémákra, kérdéseikre és közleményeikre levélben válaszolunk.

Kovács Gyula tű. őrm., Diósgyőr-Vasgyár. Levelét nem használtuk fel, mert nem elég konkrét. A társadalmi tűzoltók munkájáról beküldött fényképet sem közölhetük, mert egy sort sem írt arról, hogyan dolgoznak. Kérjük, hogy a jövőben részletesebben és alaposabban számoljon be egy-egy eseményről. A fényképet levélben visszaküldjük.

Szepesvári Mihály úz. tű. hágy., Budapest. Levelét nem használtuk fel, mert csak általánosságokat tartalmaz. Helyesebb lenne, ha mindezt úgy írná be, ahogy azokat a valóságban (üzemünkben) végzik.

Csapó András tű. szds., Sopron. Kulturális kérelmének sajnos nem tehetünk eleget, mert ilyen anyagokat nem áll módunkban beszerezni.

Sápi Géza tű. tőrm., Jászberény. A kiállítás kapcsolatos kérdéseivel forduljon közvetlenül a Csongrád megyei, illetve Békés megyei osztályparancsnoksághoz. Beküldött novelláit véleményezéssel visszaküldjük.

Virág Gábor tű. úz., Tiszafüred. A fennálló rendelkezések értelmében adóját helyesen vonják le illetményéből. Nagy I. István tű. őrm., Nácsalmás. Értékes cikkét lapunkban közöljük. Kérjük, hogy a továbbiakban is értesítse szerkesztőségünket az alosztály munkájáról.

ket megtartsuk és munkánk, vala-
tanulásunk további megjavításával
korlatban is bebizonyítsuk, hogy nem
ntelenül nyertük el a vándorzászlót.

Kiss József
tű. törm.
Siklós

Óvakodj a tűztől!

odik öt éves tervünk nagyon fontos
rdeke, hogy mindenki megismerje a
megelőzésének titkait. Erről kell most
lgozatunkat írni, amelynek a fenti
adtuk.

sapám 25 éve tűzoltó és járátja a
yar Tűzoltó" c. folyóiratot, melyben
rdekes, tanulságos kép is van. Sza-
időmben rendszeresen nézegetem a
Kiskoromban a képek miatt sze-
a, de ma már szinte várom meg-
sét.

gy a mostani értelemmel olvasom,
be jut kiskorom. Amikor oly na-
szerettem gyufával, de még jobban
jtóval játszani. Pedig ezt annyira
ék tőlem szüleim, akár a milliókat
kincset. Kisgyermek-eszemmel nem
n elképzelni, miért mondják mindig
m, hogy öngyújtóval és gyufával
szabad játszani, mert baj lehet belőle.
yon kicsi voltam még, amikor egy-
asárnap délelőtt félreverték a haran-
s megszólalt a sziréna. Kint az utcán
ttam, de a nagy riadalomra besza-
n. „Apukám, tűz van!” — mondtam
ttan.

ikám fogta a felszerelését és sietve
lt. Aztán nemsokára visszajött pisz-
, kormosan és vizesen. Kérdezősköd-
is ő elmesélte, hogy miként keletke-
a tűz dísznőperzsülésből. Végül azt
ta: „Látod kislányom, milyen baji
csinálni egy szál gyufával. Azok a
ny emberek most hajléktalanok!”

ta már többször volt tűz és apuká-
n minden esetben megkérdezem, miből
ezett. Megállapítottam, hogy a felé-
őbb tüzeset gyermekjátékból ered.
on helyes, hogy ezt a gondolatot most-
filmeken is vetítik.

den gyermektársam láthatja tehát,
milyen nagy baj, ha tűz van. „Ősi
égünk és barátunk a tűz” cím alatt a
yar Tűzoltó” újságban a nagy tüzek-
olvastam, amelyek külföldön kelet-
k. Pl. a Csikágóban pusztított tűz,
a bécsi Ring-színház égésének hor-
ú rázták fel az emberiséget, hogy a
lőző tűzrendészet gondolatával fog-
zzanak.

ejezésül valamennyi gyermektársam-
szólók. Ne játszanak a gyúlékony
okkal vagy gyufával, mert egy szál
vagy egy öngyújtó szikrája óriási
okozhat szüleinknek és népgazda-
knak.

re!

Rutterschmiedt Mária
VII. oszt. tanuló
Bátaszék

Polna megyei tanács VB ok-
si osztálya a tűzrendészeti osz-
trancsnokság által megadott szem-
k alapján elrendelte, hogy az osztály-
i órákon a tanulókkal irassanak dol-
t a gyermekjátékból eredő tüzesé-
l kapcsolatban. A fenti kis trást a
éki általános leányiskola tanárja,
i László küldte be mint az egyik
ban sikerült dolgozatot.

Magyar-csehszlovák tűzoltótalálkozó Órhalmon

Kedves vendégek érkez-
tek Órhalomra, a balassa-
gyarmati járási versenyre.
A baráti Csehszlovákia
ipolysági járásának tűzoltói
látogattak el a gyarmati já-
rás tűzoltóihoz. A 29 tagú

küldöttséget Juraj Slivka
kapitány, a besztercebányai
Kerületi Tűzrendészeti Fel-
ügyelőség főnöke és Jan
Szebellai elvtárs, az ipoly-
sági járási tanács elnöke ve-
zette. A versenyen részvevő

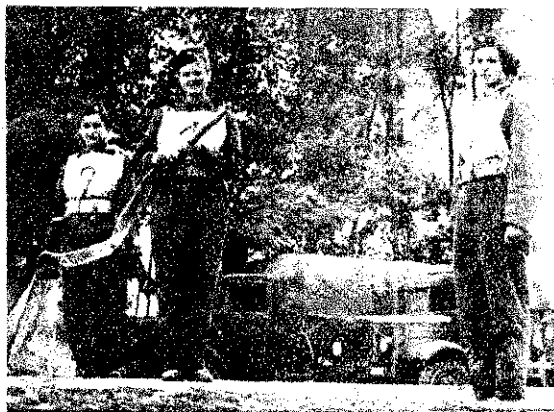
csehszlovák vendégek két
napig tartózkodtak hazánk-
ban. Ez a baráti látogatás
is hozzájárult a népeink és
tűzoltóságaink között fenn-
álló szoros elvtársi kapaso-
lat további elmélyítéséhez.

Jan Szebellai elvtárs az ipolysági járási
tanács nevében üdvözölte a versenyen
részvevő községi tűzoltócsapatokat

Az ipolysági Járási Tűzrendészeti
Felügyelőség nevében Jan Hornyák
elvtárs köszöntötte a megjelenteket

A verseny színvonalát nagymértékben emelte a csehszlovák felsőszemerédi leánycsa-
pat jólsikerült bemutatászerelése

A verseny első helyezettejének Jan Hornyák
elvtárs átadja a „Példás tűzoltó” kitüntetés
harmadik fokozatát

A csehszlovák leánycsapat boldogan
fogadja az elismerést kifejező aján-
dékot

SZABOLCS MEGYEI ÖNKÉNTES TŰZOLTÓK KÖZÖTT — a nyári munkák előtt

Öszintén meg kell mondanom, hogy ezidélgi nem a legjobb véleményem volt a falusi önkéntes tűzoltókról. Valahogy a régi kép élt még mindig az emlékezetemben: fényes sisakos, pocakos polgárok vonulnak réztrombitákkal és csinadrattával, de amikor tűz van, nem tudnak segíteni, legfeljebb sűrűn vetik magukra a keresztet és egy kiskertbe illő locsolóval fröcskölnek a lángokat, amelyek szabadon garázdálkodhatnak és pusztíthatnak el egész utcasorokat.

Most azonban, hogy alkalmam nyílt arra, hogy meglátogassam a szabolcs-szatmári önkéntes falusi tűzoltókat, bevallom, alaposan elszégyeltem magam. Sajnálom, hogy nem pillantottam be korábban életükbe, munkájukba, ahelyett, hogy legyintve elintéztém őket, s a régi réztrombitákkal hasonlítottam össze a felszabadult magyar falvak lelkes és ügyes önkéntes tűzoltóit, a közbiztonság derék katonáit! Legyen ez az írás egyben bocsánatkérés is.

Tűzoltóélet a határszélen

Azokba a községekbe látogattam el, amelyek a legtávolabb vannak a megye központjától, Nyíregyházától. Így jutottam Nyírbételekre, a legdélekeletibb határszéli községcskébe. Vajon, mit csinálnak itt a tűzoltók?

A községnek körülbelül 3500 lakosa van, 400-nál valamivel több lakóházzal. A silyáni természeti adottságok következtében általában a legszegényebb falvak közé tartozik. A lakónépek fedelének túlnyomó többsége nád, szalma, vagy zsop. Már csak ezért is érthető, hogy a tűzoltótestületet nagyon megbecsülik mind a dolgozók, mind a község vezető szervei.

A tűzoltótestületnek 35 tagja van, s 12 területfelelőse. A testület tagjai az egyszerű dolgozó parasztfiatalokból kerülnek ki, akik nagy áldozatot hoznak azért, hogy a tűzoltás és a gépi felszerelések kezelésének minden csínját-bínját elsajátítsák. Ugyanakkor a községi vezetők nagy többsége maga is részt vesz ebben a nemes munkában. A községi tanács vb. elnöke, Román Lajos elvtárs egyben elnöke az egyesületnek is. Kujtós Miklós elvtárs, a vb. titkár pedig pénztárosa. De részt vesznek ebben a munkában a község valamennyi szerve, kezdve a tantestülettől, a földművelésszervezeti vezetőségig, támogatásukkal érhetek el a nyírbételeki tűzoltók olyan szép eredményt, amellyel joggal büszkélkedhetnek: az elmúlt

három év alatt egyetlen tüzesetük nem volt. (Sajnos, a negyedik év örömeibe egy kis keserűség vegyült: két kisebb tüzesetük volt, de a tűzoltók itt is jó munkát végeztek.)

A községi tűzoltóparancsnokkal, Balogh Józseffel a nyári tűzvédelem előkészületeiről beszélgettem. Elmondta, hogy minden intézkedést megtettek a tűzbiztonság érdekében.

Az elmondottakról egyébként magam is meggyőződtem. Meglátogattam néhány udvart, szérűt: mindenütt a legnagyobb rendet tapasztaltam. A maradék szalmacsomók gondosan össze voltak rakva, s jónéhány kémenyt kijavítottak. Minden utcában táblákkal jelölték meg a bővizű kutakat, s a feltérképezett terület egyik példányát a járási tűzoltóparancsnokságra is elküldték.

Mit tettek a behordás és a cséplés jó megszervezése érde-

lőséggel hivatásuknak érzik. Ha gyakorlaton kell résztvenniük, még a nyári munkák idején is hiánytalanul megjelennek.

A község dolgozói nagy megbecsüléssel adóznak a tűzoltótestületnek. Nemrégiben, amikor gyűlést tartottak, vendégségen negyedszázal több dolgozó paraszt is megjelent. Érdekelte őket a tűzoltók munkája.

Végül arról beszélgettünk, milyen a felszerelésük, ruházatuk stb. Elmondták, hogy a gépi felszerelésük jó. A május 11-i tüzeset alkalmával például még 140 méteres tömlője is kötött sugárral dolgoztak.

— De a ruházattal baj van, — mondták.

A legutóbbi tüzeset alkalmával Krekó János fiatal tűzoltónak pl. elégett a cipője, s Balogh elvtársnak úgyszintén. A kárterítést azonban még a mai napig sem kapták meg. Egyen-

zette volna fel utcahosszal penészleki házakat a zsarátoló lobbantotta tűz. Ráadásul a katonák is rosszak voltak, nem adtak elég vizet, s az emberek sem szervezte meg senki. Egyetlen fecskendőjük, kocsijuk se volt. Itt igazán kénye-kedve szerint pusztíthatott a tűzvédelem s nyaranta valóságos rablókéz vette el a kenyeret a szegényektől. S mi van ma?

Nem a tűzoltóparancsnok kérdeztem meg, hanem egy elfogulatlanabb embert, a községi tanács végrehajtó bizottságának elnökét. A következőket mondotta el:

— Híres emberek a penészleki tűzoltók. A járási versenyeken évek óta nyerik el a győzelmi zászlót, nincs akaj megelőzi őket. De ez az életben is így van. Tavaly kigyulladt egy nagy ház, mire félreveték a harangokat, már el is fojtották a tüzet a mi legényeink. Mire odértem, már csak a parázs pislékölt. A községben így beszélnek róluk: „Úgy forognak a tűz körül, mint az ördögök!” De nagy szükség is van erre. Hiszen mire kiérne hozzánk egy-egy tüz esetén a járási állami tűzoltóság, az egész falu leégne ebben a sűrűn lakott, szalmával egymásra zsúfolt házu községben.

Megkérdeztem: hogyan segít a tanács a derék tűzoltókat?

— Arra törekszünk, — mondotta az elnök, aki egyben testület vezetője is, — hogy minél nagyobb társadalmi támogatást biztosítsunk a tűzoltóságnak.

Véleményünk szerint nem róluk, hiszen munkájuk által a község csületes, szeretettel vívtak maguknak a tűz elleni küzdelem penészleki katonái. Miben nyertek el a tűz elleni küzdelem penészleki katonái. Miben nyertek el a tűz elleni küzdelem penészleki katonái. Miben nyertek el a tűz elleni küzdelem penészleki katonái.

— Nagy gondunk volt, hogy miként öltöztessük fel a tűzoltóinkat, hogyan szerezzünk nekik egyenruhát. A falu akaratára az öltöztetésről rendeztünk és rendeztünk egy közgyűlést, s a helyszínről vettünk inget és zubbonyt. Sapkát a közeljövőben veszünk.

— S van-e kívánságuk a penészlekieknek?

Az elnök így válaszolt erre kérdésre:

— Van. Szeretnénk lenni szegények. Most ugyanis nincs. A megyei tanács végrehajtó bizottsága már hosszú ideje igyekezik, költségvetésbe is vette, mégsem építette meg senki. Most újabb ígéretet kapunk Szeretnénk, ha valóra válna. Vagy pedig mondja meg a n

A nyírbételeki tűzoltókat gyakran meglátogatja a tanács vezetősége

kében? — kérdeztem. A parancsnok füzetet vett elő, amelyben hosszú névsor áll.

— Az a tervünk, hogy a 270 rakodóhely helyett 150 szérűre hordják be a kalászosokat. Ezeket a szérűket már kijelöltük. Általában a falu szélére hordunk, ahol bővizű kánálisok vannak. Mert vízben eléggé szegények vagyunk, különösen a nyári időszakban...

Aztán elmondta, hogy testületi ülésen már megszervezték a figyelmességüket. Negyedszáz főt osztottak be, amj elég is lesz. A lófogatokat biztosították. Naponként két lófogatot igényelnek, hogy szükség esetén a lókat és a fecskendőket is egyidőben és legrövidebb időn belül harcba vethessék.

A fiatal tűzoltókkal is beszélgettem. Lelkesek és szívvel-lélekkel végzik ezt a munkát, va-

ruhájuk nincsen. Pedig erre nagy szükség lenne, mivel a kémeny munka közben nem igen kímélik saját öltözetüket és testi épségüket.

— Jó lenne, ha a felsőbb szervek bennünket is támogatnának határszéli, eldugott falunkban.

Ezekkel a szavakkal búcsúztak a nyírbételeki tűzoltók, s annak reményével, hogy a segítséget meg is kapják.

Ahol azelőtt minden évben utcatűzek voltak

Penészleki a következő állomás. Ez a szabolcsi község arról „nevezetes”, hogy alig van cseréptetejű ház — 1000 ház közül 970 szalmatetes. A múltira úgy emlékeznek az öregek, mint a szakadatlan tűzvédek esztendőire. Nem telt el jóformán egyetlen év sem, hogy ne per-

anács illetékes: ekkor és tudunk csak szertárt a Penészleken. Akkor mi almai úton felépítünk egy enes tűzoltószertárt. Ege-zsükséges már!

Általános kérdések után nekünk a nyári munkákra való zülés problémáira.

Hogyan biztosítják a falu ói a penészlekiek kenye-

Gyakrabban gyakorlato-hogy a feladatok beidég-nek. A határőrség tagjai-arólve megszerveztük a szolgálatot. Fogatunk bő-an, — a gazdák, a határ-egyaránt biztosítanak. A végrehajtó bizottsága két ezelőtt számoltatta be a felkészülésről a tűzoltó-csnokot s nem volt semmi osolni valója. Szervezzük

Több, mint 70 000 forintot osztottunk szét a tűzoltótestületek között. Igaz, ez még nem nagy összeg, ha kétszáznál is több helyre kell adni belőle. De a községek, a tanácsok végrehajtó bizottságai is sokat segítenek. A tiszavasvári tanácsülés például több, mint 8000 forintot szavazott meg a tűzoltóság ruházatára. De meg is érdemlik községük dolgozóinak gondoskodását. Rend és tisztaság fogad bennünket portájukon, és ezt tartják: „A tűzoltó akkor végez jó munkát, ha nem dolgozik” — vagyis megelőzi a tűz keletkezését.

A nyári tűzvédelemről beszélgetve a következőket állapítja meg:

— A községi és járási tanácsok végrehajtó bizottságai most számoltatják be a parancsnoko-

— Általánosak az ilyen hibák? — kérdeztem.

— Szerencsére, ilyen esetek egyre ritkábban fordulnak elő. Az önkéntes tűzoltók még az említett helyeken is mindinkább megértik, hogy a felszerelésüket állandó készenlétben kell tartani.

— Hogy milyen nagy lelkesedéssel látják el feladataikat, arra példa a vásárosnaményiak versenyfelhívása, melyet a járásokhoz intéztek a következő pontok alapján:

1. Ki készül legjobban?
2. Hol jelennek meg legtöbben?
3. Ki szervezi legeredményesebben?

Ezek a pontok természetesen a most beajló járási vetélkedésekre szólnak — fűzi hozzá Kovács őrnagy elvtárs, és megjegyzi, hogy a győztes csapatot a megyei osztályparancsnokság megjutalmazza.

Mielőtt befejeztük volna a beszélgetést, itt is megkérdeztem:

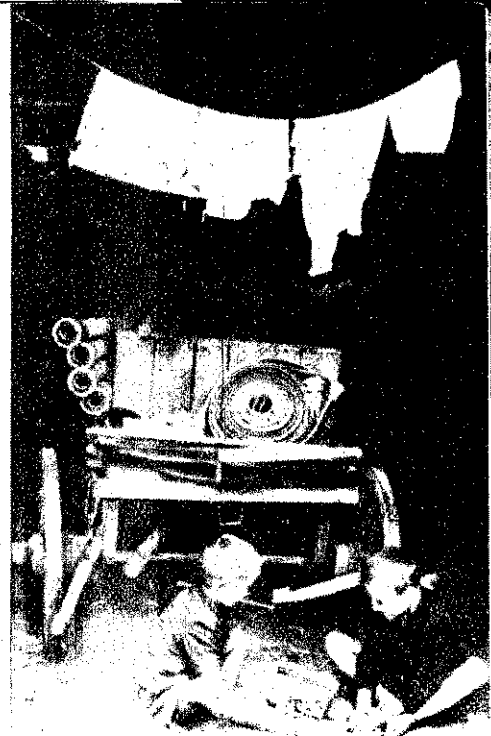
— Mit kérnek a tűzoltóság munkájának önkéntes segítői?

— Legtöbb helyen a szertárak javítását, új szertárak építését — válaszol a megyei parancsnok. S hozzátesszi, hogy ez a kérés jogos, hiszen szertár nélkül a legjobb felszerelés is tönkremehet. Akkor pedig hiába a nagy erőfeszítés, amely a dolgozó nép vagyonának megóvását tekintő fő feladatának.

A cikk írója teljesen egyetért Kovács őrnagy elvtárs megállapításával. Megjegyzése ezekhez a kérdésekhez mindössze annyit, a szertárak mellett az is segítené a tűzoltóság áldozatos munkáját, ha az országos parancsnokság néhány esetben segítené az önkéntes testületek tagjait ruházatának beszerzésében vagy elküldené például Szabolcs-Szatmár megye eldugott, kultúrára vágyó községeibe is zenekarát és kultúrcsoportját. Mert ez igazán sokat jelentene ezeknek az egyszerű embereknek, akik büszkék munkájukra, s akikre az egész megye tisztelettel tekint. Hiszen ők

a milánói győzők — a falu névtelen hősei,

akikről szólva, a nyíregyháziak és szabolcsiak manapság is sokszor emlegetik a 20-as években rendezett milánói nagy világversenyt, amelyen a nyíregyházi tűzoltócsapat első lett. Hőstettnek tartják azt az itteni embereket, s az apák elmesélik a győzelem részleteit fiaiknak is. Más csapatok a megoldandó feladat színhelyén vártak a jeladásra, s úgy kezdtek az oltáshoz, a nyíregyháziak nem. A zsűri megadta a jelt, de a csapat se-

Penészleken ilyen a „szertár”...

hol sem volt látható. Am egyszerre kürt harsant és a stadionba bevástatott a csapat s úgy látott a tűzoltáshoz. Így is rövidebb idő alatt oldották meg a feladatokat, mint a többiek.

De a nyíregyháziak, a szabolcsiak, szatmáriak ma már nemcsak a milánói győzőkre lehetnek büszkék, s nemcsak a nyíregyházi hívatásos tűzoltókat tekinthetik derék embereknek, hanem talán még inkább azokat a névtelen hősokeket, akik áldozatot, erőt nem kímélve, sokszor mostohább viszonyok között küzdenek falvainkban a pusztító tűz ellen.

Derék, lelkes emberek. Köszönet a munkájukért!

KOPKA JÁNOS

a Szabolcs-Szatmár megyei Néplap Szerkesztőségének munkatársa

Gabonaérettől kezdve, tűzfigyelmet is végeznek határőreink

b mint tíz éve tartja példás rendben Rézműves elvtárs a Tiszavasvári szertárt

és szerüket — három állí-fel, s máris biztosítottuk gyükhez a megfelelő víz-viséget.

nyugodva hagytam el Peket is. És így sorra a töb-séget is, ahol megnéztem gsztertem a falusi ön-tűzoltókat. S ezek után hatottak frázisnak, túlzás-zók a szavak, amelyeket s János őrnagy elvtárs, a i osztályparancsnok mon-

kat, a testületek tagjait a mezőgazdasági tűzvédelem felkészültségéről és határozatokat hoznak ezzel kapcsolatban. A megyei tanács végrehajtó bizottsága 19-én tárgyalt a komplexbrigádok létrehozásáról, amelyek az elmúlt években is jól látták el feladatukat. Javítóbrigádokat szerveztünk a járási székhelyeken a mezőgazdasági tűzrendészet biztosítására.

A nyíregyházi és nyírbátori tűzoltóság pl. már minden köz-ségben felülvizsgálta és kijavította a szereket. Ez a munka — amint ellenőrzésem alkalmával is meggyőződtem róla — a megyében mindenütt befejezést nyert.

Hibák persze még vannak a tűzoltóság munkájában is. Előfordul pl. egyes helyeken, hogy még nem tudják értékelni kellően a felszereléseket, néha más célokra veszik azokat igénybe, s ezzel veszélyeztetik az idejében való hatásos beavatkozás sikerét. Gemzse és Aranyosapáti községekben találkoztam ilyen jelenségekkel.

ről beszél a megyei ztály parancsnoka?

Derék, ügyes emberek a mi tes tűzoltóink. Nehéz a etük, mégis kiváló mun-égeznek. Mi nagyra be-k őket, hiszen 7000 önkén-zoltó olyan segítője állami óságunknak, amelyhez óra nincs példa a múlt-Milyen segítséget kapnak ájukhoz — kérdeztem Ko-őrnagy elvtársat.

Ebben az évben már ellát-t is kaptunk — válaszolt.

Önkéntes tűzoltóságaink életéből

Furcsa anyagmozgatás

Nemrégiben „különös” esemény történt Tündermajorban. A Vegyesipari Javító Vállalat emberei annyit sem mondtak, hogy befellegzett, hanem — se szó, se beszéd — leszedték a cserepet a tűzoltószertár tetejéről. A tsz elnöke hiába tiltakozott, mert a munkások arra hivatkoztak, hogy ezt a járási tanács elnöke engedélyezte nekik, — mondván: „Vegyének az elvtársak cserepet onnan, ahonnan tudnak”, mert ő nem tud szerezni számukra.

Most azután a gabonataroló emeletén rosszul megközelíthető helyen vannak a tömlők, a fecskendő pedig eszi a rozsda. Késsé furcsán értelmezi a járási tanács elnöke az anyagtakarékosságot, és az ésszerű anyaggazdálkodást. Ha ez így megy tovább, akkor könnyen lehetséges, hogy a szertárat is szétszedik, hiszen a faanyag kiutalása körül is nehézségek lehetnek. Jó lenne, ha a Veszprém megyei Osztályparancsnokság hatékonyabb segítséget nyújtana a hibákat felfedező, de azok kiküszöbölésével szemben olykor tehetetlen. Pressing alighó, elvtársnak, s rövidesen gyökeresen változtatna a helyzeten, és egyszer s mindenkorra megszűnne a járási tanács ilyenfajta „anyaggazdálkodása”.

Egy cserép — ötezer forint kár

Néhány héttel ezelőtt az akli termelőszövetkezet tűzoltószertárának tetejéről leestett egy cserép. Az esemény nem kélteti különösebb izgalmat, mert hiszen fél éve is van már annak, hogy valaki a vezetők közül a szertár tájára nézett... A tsz elnöke, ugyanis haragban volt a nemrégiben leváltott tűzoltóparancsnokkal...

A tűzoltóság — sajnos — csak papíron működik a tsz-ben, és az ott található állapotok cseppet sem megnyugtatók. Az asztalosműhelyben pl., hetek óta nem takarították el a forgácsot, az egyik tűzveszélyes helyiségben rögzítetlen gázipalackot találtunk, a magtár pedig egy MÉH-telepnek is beillene...

Az ilyen nemtörődőség persze nem maradhatott „eredmény nélkül”. A szertárba becsorgó eső 5000 forint értékű tömlőt tett teljesen használhatatlanná, és

alaposan berozsdásodott a kocsifecskeknél is.

Joggal elvárhatnánk, hogy ebben, a lakott helytől meglehetősen távolieső pusztában többet törődjenek a tűzvédelem ügyével és meghallgatnák a járási kirendelt észrevételeit. Annál is inkább meglepő mindez, mert a tsz elnöke egyben országyűlési képviselő. Bizony egyáltalában nem megnyugtató az a nemtörődöm magatartás, amit a tűzvédelem ügye iránt tanusít. Ne abból induljon ki, hogy ő ellene ügyis körülményes lenne szabálysértési eljárást indítani, hanem érezzen felelősséget a közösség vagyonának tűzbiztonságáért is, mert azért a mi országunkban az sem utolsó dolog!...

Rácalmáson sem magánügy a tűzvédelem!

A rácalmási kovácsműhely előtt éppen egy rakoncátlan lovat patkoló Tóth elvtárs, a helybeli kovácsmester — a község tűzoltóparancsnoka. Int, hogy rövidesen befejezi a munkát és mi addig szétnézünk műhelyében. A műhelyben két javításra váró tömlőt találunk. Amint megtudjuk — ezek mellett — a többi meghibásodott szert és felszerelést is maga a kovácsmester javítja meg szükség esetén — társadalmi munkával.

Nem szükséges sokat kérdezzetünk Tóth elvtársat arról, hogyan készítették elő a nyári mezőgazdasági munkálatok tűzvédelmét, mert a műhelyben tartja azokat a kimutatásokat, melyek a figyelő, készségi és fogatszolgálat sorrendjét tartalmazzzák és megmutatja a közös szerűk kijelöléséről szóló kimutatást is.

Benyitunk a tűzoltószertárba, ahol minden a helybeli tűzoltók gondos munkáját — de annál kevésbé a tanács segítségét — dicséri. A felszerelések kifogástalan állapotban vannak, a lajtba maga a parancsnok hordta a vizet a Dunáról, mert szerinte a dunavíz tovább eláll. Még arra is kiterjed a rácalmásiai figyelme, hogy a dohányszárítót eltiltó táblát is kitétték a szertár falára. A tanács ezzel szemben arra sem volt hajlandó, hogy az őrszobába egy egyszerű vaságyat szerezzen, ezért a készségi szolgálatra beosztottak — cseppet sem egészséges körülmények között — egy félig

elrothadt szalmaszákon éjszakázha majd a nyáron.

— Akármilyen kérdésben fordulunk tanácshoz, mindig elutasítanak bennü — mondja Tóth elvtárs. — Már régen naszkodom, hogy a tűzoltószertár tele patkányokkal, de ezt is csak egy váll dítással nyugtatja a tanács. Arról nem is beszéllek, hogy ha összejövünk tartunk, akkor magamnak kell minden elvinnem az értesítést. Még az a szere, hogy van egy ipari tanulóm, aki seg kézbesítésben.

Még a tanácsnak az a bürokratikus tévedése sem vette el a kedvét, hogy teletdíjából — törvényellenesen — ker adó és egyéb címen fél esztendeje 50 forintot levonnak. Úgy látszik, hogy a almási tanács magától értetődőnek ves tűzoltók áldozatkész és önfeláldozó r káját és úgy véli, hogy minek segí amikor ők maguk is megoldják problé kat. Úgy gondoljuk, semmiképpen érthetünk egyet ezzel a helytelen felk sal, mert a tűzvédelem ügye Rácalm sem a tűzoltók „magánügye” — ahol tanács gondolja —, hanem az egész község és így mindenekelőtt a tanácsé is!

A vésztői állami gazdaság

A vésztői állami gazdaság társadalmi oltóiról elmondhatjuk, hogy a Békés gyei szocialista szektor legjobb önk tűzoltói. Ezt bizonyítja — többek közz az a továbbképzési vándorzászló is, m az idén nyertek el másodsor és mos díszleg a gazdaság egyik irodájában éppen ez az egyik „bánata” ennek a k tagú kollektívának, hogy nincs hol t nioi a zászlót, nincs olyan szertáruk, a mellett őrszoba is lenne, ahol olykor-ol összejöhetnének, ahol úgy érezhe hogy sajátjukban van a „család”.

Nem panaszként mondotta el ezt nel Szántó Imre bácsi, a „család atyja”, h az ő gazda, a tűzoltóparancsnok gondj adott hangot. Tudja, hogy a gazdaság j ügyi keretéből eddig még nem futotta tárra, de Szántó Lajos igazgató megígé hogy most már rövidesen meglesz a szertár. Az igazgatót pedig úgy ism hogy amit ígér, azt valóra is váltja.

Fiatalos lendülettel, jókedvvel végzi k káját Szántó Imre parancsnok, pedig 63 éves, s ebből eddig 28 évet töltött e kéntes tűzoltóként embertársai élet-é gyonvédelmének biztosításában. S e önfeláldozó munkát folytatja a gazd ban is, amikor a társadalmi tűzoltó karöltve, megkezdtek a dolgozók tűzre szeti oktatását, sőt tervbe vették, hoi fecskendő szerelésére is megtanítják a gozókat.

A csapat már több tűzoltóversenyen részt, s erősen készülnek az idei vers is. Biznak tudásukban és remélik, hoi elsők között lesznek.

— S ha lesz nálunk jobb csapat, az baj — mondja Szántó elvtárs —, mer versenyt megnyerni dicsőség, de a jo vereséget szenvedni sem szégyen.

„Egység, összefogás és a tűzoltóhí ranti szeretet jellemzi a csapat mi tagját. Az eddigi eredményeket a gaz vezetőségével és a tűzrendészeti bizc tagjaival közösen érték el, akik támog munkájukat és lehetőséget adnak a j készülésükhöz.

Ne legy versenyezzünk!

A sok szép eredmény mellett egy igen kelle-metlen következmény-nyel végződött az adonyi járási tűzoltóverseny. A részvevő csapatok az adonyi községi tűzoltó-testület mozdonyfecskendőjével gyakorlatoztak. A versenyen szerepelt egy olyan tűzoltó-csapat is, mely szabály-talanul, meg nem engedett eszközökkel akart jó eredményt elérni. Az történt ugyanis, hogy az adonyiak mozdonyfecskendőjén és szívótöm-

lőin bizonyos „újításo-kat” eszközöltek: a szívó-tömlőkről leszedték a tömítőgyűrűket és a mozdonyfecskendő medence rögzítőjének kilazítása következtében majdnem egy tűzoltó lábára esett a fecskendő.

Ugy látszik, hogy az elvtársak öncélúan tekintik a versenyt és azon a véleményen vannak, hogy ha törik, ha szakad, de nekik feltétlenül győznök kell. Nem tudjuk milyen eredményt értek el a járási verse-

nyen, de annyi bizonyos, hogy — tűzoltóhoz nem méltó — magatartásuk-kal csaknem súlyos bal- esetet okoztak, és emel- lett az adonyiaknak még most is fő a fejük, hogy milyen módon pótolhat-ják szívótömlők tömítő-gyűrűit.

Ne így versenyezzünk! Hiszen az ilyen módon elért eredmények erősen kétes értékűek, annál is inkább, mert nem a ver- senyek igazi célját, a tűzvédelem ügyét szol- gálják!

az MNOSZ szabványok alkalmazása során a tűzrendészeti célok részben adminisztratív kötöttségek, részben pedig a felelősségvállalástól való huzódózás miatt hibákat követtek el. A kiküszöbölése érdekében az alábbi közlemény megszűnteti minisztratív kötöttségeket:

**Magyar Szabványügyi Hivatal elnökének és a Belügyminis-
terium Országos Tűzrendészeti Parancsnokság vezetőjének
közleménye a tűzvédelmi előírásokat tartalmazó országos
szabványok alkalmazásának szabályairól.**

A tűzvédelmi előírásokat tartalmazó országos szabványok (MSZ-ok) alkalmazására nézve az alábbiak irányadók:

Az országos szabványok olyan tűzvédelmi előírásait, amelyek épületszerkezetek kialakításával, tagolásával, építészeti és berendezések elhelyezésével, üzemeltetésével és karbantartásával kapcsolatosak, kötelezően alkalmazni kell minden olyan üzem (üzem, raktár stb.) tekintetében, amelynek létesítését szabvány hatálybalépése után kezdik meg.

Más létesítményeknél, úgyszintén ezek bővítésénél, átépítésénél az I. fokú tűzrendészeti hatóság a helyi adottságok és létesítmények figyelembevételével határoz az országos szabványok tűzvédelmi előírásainak alkalmazásáról, illetőleg arról, hogy a szabványok tűzvédelmi előírásai helyett vagy mellett milyen tűzvédelmi intézkedéseket kell végrehajtani.

Budapest, 1956. június hó 12.

Takács Pál sk.

Magyar Szabványügyi Hivatal
elnöke

Micskó Rudolf sk.

tü. ezs.
az Országos Tűzrendészeti
Parancsnokság vezetője

Az 1. bekezdés szerint tehát a szabványok teljes értékű alkalmazását csak új létesítményeknél kell megkövetelni. Ez esetben az egyes szabványok előírásainak teljesítése alól csak a Magyar Szabványügyi Hivatal adhat felmentést.

A 2. bekezdésben foglaltak már lehetőséget adnak a szabványok értelmezésére és rugalmasabb használatára. Eddig igen sok esetben előfordult az alábbi eset valamilyen változata:

Az I. fokú tűzrendészeti hatóságok szabálytalan tárolások megállítására szólították fel egyes üzemeket. Az üzemek az új raképítésre tervehitelt szerzetek, de építési engedélyt nem kaptak, mert az építés során a helyi adottságok miatt nem lehetett megvalósítani a vonatkozó szabvány minden előírását. A szabvány hatályáról szóló rendelkezések sok ilyen esetben ellentétesek a tényleges és bürokratikus intézkedések kiadására kényszerítő hatóságainak.

A szabványok alkalmazását szabályozó közlemény bővítéseknél, továbbá meglévő létesítményeknél lehetővé kell tenni, hogy az I. fokú tűzrendészeti hatóság a helyi adottságokat figyelembe véve, a szabványok alkalmaztatása során bizonyos változtatásokat eszközöljön. Az I. fokú tűzrendészeti hatóságoknak kell ezzel a lehetőséggel. A mérlegelés során azt vegyék figyelembe, hogy a változás a tűzrendészeti helyzet javulására vezet. Ezt a lehetőséget kihasználva, csökkenthetjük a felesleges bürokráciát és fokozatosan, állandóan javíthatjuk a meglévő üzemek tűzrendését.

Egy tüzeset tanulsága

egyik főnögyárban tüzeset történt a Wilhelm Pieck Vagongyár által készített V 52-es típusú elektromos targonca. A targonca vállalat a targonca kapcsolószekrényét nem képezte ki teljesen zártan, úgyhogy az ott tartó nyíláson keresztül a parafákra lelógó kóc a kapcsolószekrény érintkezőinek közelébe került. Kapcsolószekrény a két érintkező közötti távolság 5 mm az ívhúzás nagysága. A távolság ívindulás alkalmával magától lezárta a targoncán levő parafákat és könnyen veszedelmes váló tűz keletkezett. A tüzeset megfékezésére csak a tűzoltó és állami tűzoltóság jó munkája akadályozta meg.

A tüzeset történetéből az érintett munkásoknak haladéktalanul le kell vonniuk a tanulságot, hogy

a jövőben ne fordulhasson elő hasonló eset. A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság egyébként az esettel kapcsolatban felhívta a Kohó- és Gépipari Minisztérium figyelmét arra, hogy a felügyelete alá tartozó gyártó cégek kötelezzenek megfelelően zárt kapcsolóházzal ellátott elektromos targoncák gyártására.

A területi egységeknek és az egyes üzemek műszaki dolgozóinak a tüzeset tanulsága alapján feltétlenül meg kell vizsgálniuk az üzemekben levő, illetve a működési területükhöz tartozó üzemekben alkalmazott elektromos targoncákat, vajon nem jelentenek-e hasonló hibaforrásokat. A tüzeset megelőzési lehetőségeket saját hatáskörükben azonnal szüntessék meg!

Lapunk januári számában beszámoltunk a Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó- és Szervizműhelyének kismotorfecskendő-részlegénél készített néhány újításról, melyeket a 800-as kismotorfecskendőknél valósítottak meg. Már akkor jeleztük, hogy a részleg dolgozói a 400-as kismotorfecskendőknél is több újítást végeztek, amelyek közül néhányról most röviden tájékoztatjuk olvasóinkat.

A TL 400-as kismotorfecskendők szivattyújának víztelenítő csapja vasból készült, ezért a csap a rozsdásodás miatt gyakran beszorult. A beszorulás következményeképpen a bronz csapház gyakran berágódott és így a csap tömítetlenné vált. Az ilyen csapok javítása csiszolással nem mindig volt eredményes, s a csap forgórésze helyett gyakran újat kellett készíteni. A pótlást bronzból készítették, ami sok anyagot és emellett sok munkaidőt is jelentett.

A javítást Horváth István tü. törm., Lipótvári József tü. törm. és Hudacsek Sándor tü. törm. elvtársak úgy egyszerűsítették újításukkal, hogy az eddigi csap helyére egy kis 14 forintos bronzcsapot szereltek (1. kép). A csap kezelésének, használatának érdekében a csaphoz külön táblát is készítettek, illetve szereltek, ami jelzi a csap „nyitva” és „zárva” helyzetét. A régi csapnál a visszafolyó hűtővíz is a csapon keresztül kerül vissza a szivattyúba. Az új csapnál ez nem lehetséges, ezért az újítók a visszafolyóvíz-csövet a szivattyú fedőlapjához csatlakoztatták. Az újítás a gyakorlatban igen jól bevált, mert leegyszerűsíti az eddig használt bonyolult, hosszú, kettős csapot, csökkenti a hibalehetőségeket, s emellett az új csap jóval olcsóbb, mint az eddigi javítási költségek. Az újításért — a megtakarítás alapján — első díjrészként az újítók személyenként 150 forint újítási díjat kaptak.

Jelentős megtakarítást ért el a MÁVAG 400-as kismotorfecskendők légtelenítő szivattyújának javításánál Horváth István tü. törm. és Szigetfű Imre tü. törm. Eddig a javítás a légtelenítő

ház kiperselyezésével történt, ami sok anyagba és munkába került. Ehelyett most a légtelenítőházat felszabályozták. A kiesztergályozott ház megnagyobbodott átmérőjéhez a fedőlapot hegesztéssel történő anyagrávitellel, majd esztergá-

A TL 400-as víztelenítő-csapja

lyozással alakítják hozzá. Ezért az újításért — az eddigi megtakarítás után — az újítók személyenként 335 forint újítási díjban részesültek.

A kismotorfecskendő-műhely dolgozói több újítással is elősegítették a kismotorfecskendők javítását. A műhelyben például a kismotorfecskendők emelését, szállítását Dús Károly tü. törm., Jancsó Ferenc tü. törm. és Hesz Károly tü. törm. elvtársak egyszerűsítették egy kerekeken mozgatható daru elkészítésével (2. kép). A daruval egy fő könyveden tudja két méter magasra is felemelni a kismotorfecskendőket és más tárgyakat (három q-ig). Az újítók személyenként 200 forint újítási díjban részesültek.

Daru a kismotorfecskendők szállításához

A TŰZOLTÓSZEREK FEJLŐDÉSÉNEK Története

A habbal oltás

Az első habszabadalmak (1877—1903)

A szabadalmak történetéből kitéjük, hogy 1877. február 9-én Johnson angol szabadalmat kapott az általa feltalált tűzoltókészülékre. Azt javasolta, hogy a nátriumbikarbonát és alumíniumszulfát közötti kémiai reakciót használják fel arra, hogy szén-savat állítsanak elő a szappanszerű termékek egyidejű hozzáadásával éghetetlen, csekély sűrűségű, habosított keveréket képezzenek. A szappanszerű termékek között már megemlíti a szaponinokat és fehérjeanyagokat. Arról azonban nem tudunk, hogy Johnson szabadalmát gyakorlatilag alkalmazták-e a következő 25 évben.

A századforduló idején az orosz és az amerikai nyersolajmezőkön és Európában is több súlyos ásványolajtűz döbbentette rá az embereket arra, milyen óriási energiák rejlenek az akkor még olyan új és titokzatos „petróleum”-ban. Az akkori szakemberek lemondóan állapították meg: „... az ilyen olajtűz nem lehet eloltani. A munkának inkább a szomszéd-ság oltalmazására kell korlátozódni...”

1903-ban az amerikai Gates szabadalmában olyan készüléket írt le, amellyel az éghetetlen gázokat „buborekszerű” oltóanyagban „szállította” a tűz felületére. Szabadalmának azonban nem volt sikere (1. ábra).

Laurent munkássága és a vegyi hab bevezetése (1904—1906)

1904. december 1-én tartotta meg Alexandr Laurent az Orosz Cári Technikai Társaság első

(kémiai) osztályának ülését a híressé vált előadását, amelyben első ízben számolt be a bakui olajmezőkön végzett nagyobb és eredményes habbal oltási kísérletekről. Ugyanekkor Szentpétervárott a gyakorlatban is bemutatta az ásványolajtűz habbal oltását.

Laurent megértette, hogy a habanyag oltási lehetőségeit gyakorlati példán kell bizonyítani és használható szerkezeti megoldásokat kell kifejleszteni. Maradandó érdeme, hogy az olajtűz oltásához szükséges új, különleges oltóanyag lehetőségeit már akkor felismerte, amikor az Otto-motor, a Diesel-motor és általában a gépiármű éppen szerencsésen túljutott az első fejlődési fokozatokon, abban az időben, amikor Diesel a következőket írta: „... a technika még alig sejtli azt a jelentőséget, amelyre a folyékony tüzelőanyagok hivatottak...”

Laurent az oltóhabot két oldat egymásra hatásának eredményeképpen állította elő. Az egyik oldat szaponint és alkáli-karbonátot, a másik oldat alumíniumszulfátot tartalmazott. Ezeket a folyadékokat kérszivattyú lövelte a tűz felületére. Egyszerűbb eszközként kétféle osztott vödört használt, ebben helyezte el az előbbi folyadékokat, de olyan osztótartályt is alkalmazott, amely nyomás alatt tette lehetővé a hab fejlesztését és folyamatos használatát. A nyomás előállítására folyékony széndioxidot használt, azaz a habot alkotó buborékokban széndioxid volt.

Laurent szabadalmát kapott eljárására. Találmányát átvetették a németek és az angolok is.

Németországban Laurent 1906. június 17-én kelt német szabadalma alapján megkezdték a „Perkeo” habbal oltó készülékek gyártását (2. ábra). Angliában is a Laurent által alkalmazott oldatot használták.

Vegyi hab és felszerelése (1907—1927)

A haboltás fejlődésének újabb lökést adtak azok a nagy tartálytűzök, amelyek 1909-ben pusztítottak Németországban. A porosz tűzoltótanács már 1909. szeptemberében bemutatta a „Perkeo locsoló-készülék”-et és egy évvel később — 1910. októberében és novemberében — tartották meg Hamburgban az első nagyobb oltási kísérletet, amelynek helyhez kötött habbal oltó berendezést alkalmaztak. Ennek a kísérletnek a lefolyásáról szóló tudósítás a következőképpen fejeződik be: „Az oltási kísérletek igen érdekesek. Megmutatták annak lehetőségét, hogy az olyan könnyen gyúló folyadékok nagy tüzeit eloltás, amelyekkel szemben ez ideig tehetetlenül álltak...” Meg kell még említenünk, hogy néhány nap múlva — 1910. november 28-án — leegtek a németországi Rummelsburg benzintartályai.

A kísérletek tehát bebizonyították, hogy az ásványolajtűzök pusztító következményeinek elkerülésére egyetlen módszer a habbaloltás. Az ezután következő 17 évben a habfejlesztő felszerelések szerkezetében sokféle változtatást eszközöltek. 1911-ben elsőként a hamburgi tűzoltóság készítettet gépkocsira szerelt, kb. 800 l/p teljesítőképességű „tartós üzemi habbal oltó berendezés”-t.

1914-ben készítettek a habbal oltó rendszert. Az Stankó-készülék elkészítését Stanzig König és Rosenthal csi mérnökök nevéhez fűződik. Ebben a készülékben a hab előállításához szükséges szerves vegyszereket két, szervesen összekapcsolt kamrában az ásványolaj segítségével oldják fel, és az áramló nyomóhabképző anyaggal habbal oltják át. A felszerelés, amellyel az első világháború után takarékosan lehetett alkalmazni a tűzoltóságnak, hogy viszonylag olcsón és egyszerű berendezéssel, tartósan állítsanak elő. A Stankó-készüléket hazánkban is a tűzoltóság (Budapest, Szt. István) használták.

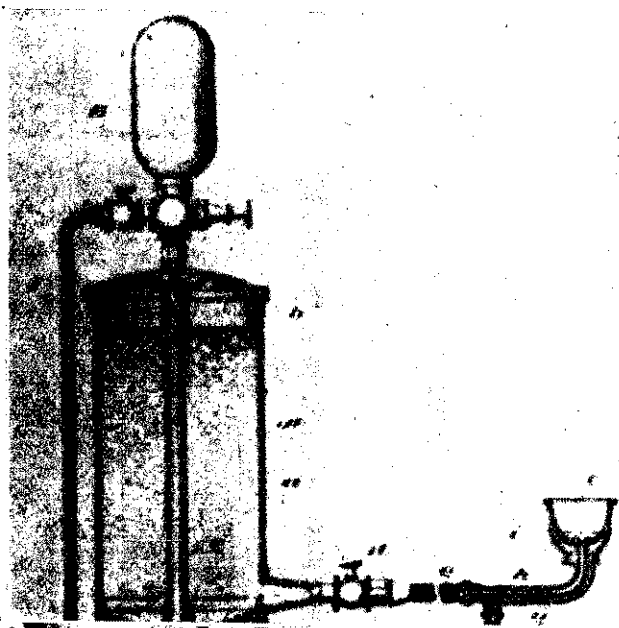
Általánosabban elterjedt a tűzoltóságok és az ásványolajüzemek körében az olyan berendezés, amelynek nemcsak a hab, hanem két különböző porral is állítható elő az oltóhab. Az előállításához szükséges porokat választással osztott tölcserén át vezetve a nyomás alatt áramló víz

Az első világháború évek technikai megoldásai a fejlődés utolsó állomásai. 1927-ig az egykamrás, szénporral működő habfejlesztő jelentette a berendezés a nimax-gyár készítette.

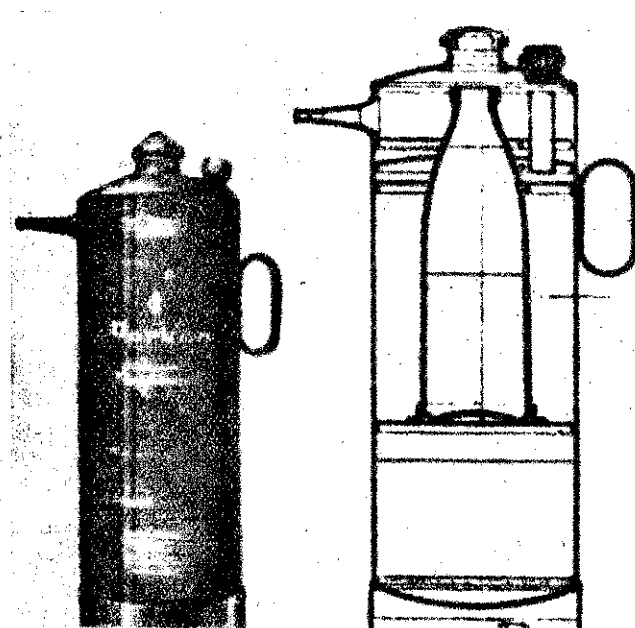
A vegyi-hab-fejlesztő felszerelések kialakításával a tűzoltóságok birtokába jutottak azok a különleges oltóanyagok, amelyek viszonylag egyszerűen és nagy mennyiségben előállíthatók és ugyanakkor lehetővé teszik az ásványolajtűz oltását. A habfejlesztő felszerelések nem feledkezhetünk meg a hátrányairól sem. Azt, hogy a habfejlesztő felszerelések nem lehetnek szagú maradékokat hagynak, még el lehet mondani, azonban a döntő hátrányát, amely a túlságosan nagy költséghatásokban mutatkozik, a tűzoltóságok nem tudták legyőzni. Ezek a körülmények vezettek arra, hogy a vegyi hab — mint oltóanyag — az ásványolaj mellett nem tudott jeles szerepet betölteni a habfejlesztő oltóanyagok sorában. A haboltó-anyagok történetét szempontjából nem döntő, hogy a vegyi-hab-képző anyagok habfejlesztő felszerelések alkalmazásánál vajon a tényleges előállítás költsége, az eladás költsége, az eladás lehetőségei optimista bebecsülés vagy pedig a túlságosan nagy propagandaköltség játszott-e szerepet. Tény az, hogy a habfejlesztő felszerelések ára igen magas. Összegezve tehát megállapíthatjuk, hogy nem a technikai nehézség, hanem a magas habfejlesztési költség ösztönözte a habfejlesztési technika fejlesztésével kapcsolatos szakembereket arra, hogy a habbal oltás terén új utakat keressenek.

(Folytatjuk.)

1. ábra

2. ábra

Miért veszélyes AZ ÁRAMÜTÉS?

1.

Áramütéstől bajbajutott személyek kezelése gyakran veszélyes és nehéz az elé állítja tűzoltóegységeinket. Bár az szabvány és egyéb korszerű elővalamint ezek alapján készített tűzszeti határozat is foglalkozik az ütés elleni védelemmel, mégis azt találjuk, hogy elég gyakori az olyan ütéses baleset, ahol a tűzoltóság bevonása is szükséges. Az áramütés az súlyos következményekkel jár. Áramütött egyéneket sokszor csak ki-orvosi segítséggel sikerül életben ni, de a halálos áramütés sem ritka. Áramütés lefolyásával és következmé-el kapcsolatban sok téves felfogás ztálható, ezért szükségesnek tartjuk, olvasóinkat részletesebben tájékoz-k az áramütésekkel kapcsolatban.

köztudatban az a téves nézet terjedt gy az általában használt 110 vagy 220 s áramütés veszélytelen. Pedig a stta-i adatok szerint a halálos áram- nek kb. a felét 250 voltnál kisebb ltség okozza. Itt megjegyeznünk s, hogy a körülmények összefüggése a — bár kicsi a valószínűsége — még voltos áramütés is okozhat halálestet. atisztikai adatokból azt is megtud- k, hogy az áramütéstől meghaltak- csak a kisebbik fele szakember. A szakemberek közül pedig kb. 10 szá- a gyermekek közül kerül ki.

fentiek előrebocsátása után beszéljük az áramütés lefolyását és azt, hogy

miért veszélyes az áramütés az emberi szervezetre. Közben megemlítjük az áram- ütés elleni védelem néhány kérdését, ame- lyek ismeretében az áramütés elleni vé- delem harcát a tűzrendészeti határozatok- ban és propagandamunkánkban is kiszé- lesíthetjük.

Ha az emberi test áramkörbe kerül, ak- kor az emberi testre közvetlenül az érin- tett berendezés feszültsége hat. A feszül- ség hatására az érintkezéstől függő két érintési hely között (pl. két kéz, kéz és láb, kéz és hát stb.) elektromos áram indul meg. Ennek az áramnak erőssége a két érintkezési pont közötti testrész ellenállá- sától függ. Az áramütés következményét, veszélyét megszabja a testen átfolyó áram erőssége, az áramütés időtartama és hogy az áram a test melyik részén hatol át. Amennyiben az áramütést váltakozó áram okozta, akkor az áramütés hatását a pe- riódusszám is befolyásolja. (Általában a váltakozó áram 50 periódusú, vagyis má- sodpercenként 50-szer változik az áram iránya.)

A testen áthaladó nagyobb áramerős- ség rövidebb idő alatt okozhat halálos áramütést, ezért az áramütés hatását a testen áthaladó áram erősségének (test- áram) és az áramütés időtartamának szor- zatával méri. Az irodalmi adatok szerint életveszélyes, a szív működését megszüntető áramütést jelent, ha 0,05--0,1 amper áram- erősségű áramütés 0,2 mp-nél hosszabb ideig tart. Ha az életveszélyt jelentő test- áramnak kb. 50 százaléka az áramütés,

akkor eszméletlenség következik be, 25 százaléknál szív működési zavarok lépnek fel, 10 százaléknál kezdődik a veszély kez- dete, ami légzésbénulással is járhat. Gyenge ütés akkor érezhető, ha az élet- veszélyes áramütésnek csak néhány száza- léka volt a testáram.

Az általában alkalmazott 50 periódusú váltakozó áramtól fellépő áramütésnél a halálos testáram átlag fele a halált okozó egyenáramú testáramnak. A periódusszám emelkedésével a veszélyt jelentő testáram erőssége is lényegesen emelkedik, vagyis ilyenkor az életveszély fokozatosan csök- ken. Sőt a több ezer periódusszámú vál- takozó áramot néhány amper áramerős- séggel gyógyításra is használják.

A fentiekben közölt adatok azonban a szíven áthaladó testáramra vonatkoznak. A legújabb vizsgálatok irodalmi adatai- nak megállapítása szerint azonban, a test ellenállásától és a testen áthaladó áram útjától függően a legkedvezőtlenebb ese- ben is csak a testáramnak kb. 10 száza- léka halad át a szíven. A szíven áthaladó életveszélyes testáram a rövid ideig tartó nagyobb áramerősségű testáramra vonat- kozik. Kisebb áramerősségű testáramok még huzamosabb ideig is életveszély nél- küli hatolhatnak át az emberi testen. A gyakorlati tapasztalatok megállapítása sze- rint az alábbi értékek esetén okozhat test- áram halált: 0,5 amper 0,1 mp alatt, 0,1 amper 0,6 mp, 0,07 amper 1 mp és 0,02 amper 5 mp alatt.

(Folytatása következik.)

SZINTES SOROK: 1. MINDEN ZTOTT TŰZOLTÓNAK ES PASNOKNAK SZEM ELŐTT TARTANIA EZEKET A SOT-ES ENNEK MEGFELELŐEN MUKAJÁT VEGEZNIÉ (foly- : a vízszintes 116., 43. és a leges 1. sz. sor). 18. Minden állat ezzel lélegzik. 19. Tova- pulók Országos Egyesülete (az cockában két betű). 21. Ame- gyártmányú fényképezési . 22. Veri. 23. A relatívitas el- nek következménye, mely azt ja ki, hogy a nagy tömegek -ből érkező fény hullámhossza gyobbodik. 27. Véd-e? 28. Nem -ntözés? 29. Zenészek ösz- géből áll. 30. Rengetet kez- . 31. A fülről és fülbetegségek- óló tudományág. 34. Két kötő- 35. Házállat-e? 38. Ipari nő- 39. A középén hiányosan 40. Nem az. 41. Természettudo- i Kar. 42. Azonos mássalhang- 51. Kutya. 52. Keresztülmegy - de visszafelé? 53. Tojás -ben. 54. Vonatrész. 55. Szaki- 57. Költemény. 62. Elébe kerül. UM. 65. Balra - de se eleje, get? 66. Végtag. 67. Feslő - de t és vég nélkül. 68. Nővényi . 71. Azonos magánhangzók. -ven teszl. 74. Két szó: elme és -roszul). 76. Tessék - egy ré- 77. Helyez! 78. Női név. 80. latinul, de visszafelé ol- ismert tűzhányó. 82. Táaska- 83. Leíró néprajz. 86. EZT SZABAD ELHANYAGOLNI! atása: a vízszintes 58. sz. sor). -nem veszt árn! 90. Két szó: -hang és étel, illetve nővény. 92. -zolt a feltejt kérdésre. 93. Pi- illatfaj (Y=J). 94. Ragadozóma- 96. AON. 97. Balzsam része! 98.

NAA. 99. Rag. 100. Frisskeletű. 105. Előd. 107. Női név. 110. Vércsator- nat. 111. Papíra vetette. 113. Gyü- mölcs.

FÜGGŐLEGES SOROK: 2. Operá- ciót. 3. Amerika egyik legnagyobb fittalalója (1847-1931). 4. Vissza: er- deti vad. 5. Derékszíja - de vissza- felé van ilyen kanál is? 6. Norvég zeneszerző, 1843-1907. (vissza). 7. A fainak egy része! 8. Két szó: ellen- tetes kötésgő és személyes névmás. 9. Szibériai folyó (névelővel). 10. Ki- csinnyító képzővel ellátott férfinév (a második kockában két betű). 11. Névelős seb (vissza). 12. ÚT. 13. Tengerpartok, amelyekre - felszi- getet alkotva - merőlegesen nyúl- nak ki hegylancok. A köztük levő völgyek, mint öblök szerepelnek (fo- netikusan és vissza). 14. Fém. 15. Eder Ferenc. 16. Feketészöld, szem- csés kőzet, földünk őskorából. 17. Megszerezete. 24. Vajon illat? 25. Végtagjal (vissza). 26. Csikós állat (vissza). 32. Szovjet város. 33. Fű- zetre. 36. Elhelyezi ruháját a kitűn- tetést (vissza). 37. Majdnem kínp- pad! 43. Hajápoló szerszámot. 44. Magánhangzólanul - letép. 45. Sű- lyos betegség. 46. Női név. 47. Még egy női név. 48. Finom húsfétel. 49. Elet. 50. Igen nagy tudású (vissza). 52. Szorítójának. 56. Nem tisztelt- tudó. 59. Nővény. 66. Mássalhangzó -s kiejtve. 61. „Csipős” állat. 64. Zú- gása. 67. Nagyon kérő. 69. Ezzel vesszük be a rossz ízű pororvossá- got. 70. Állatok „ujvédője”. 72. Me- zőgazdasági munka. 73. Délleltől elő- adás. 74. Keverten: féltet! 75. Szék része. 78. Mássalhangzó, kiejtve. 81. Nemzeti Vállalat. 84. Horogrész. 95. Irg László. 87. Hajt, üldöz. 88. To- va. 91. Tűzrevaló. 95. Folytak a könnyel. 97. Kevert Tata! 99. Az egyik kéz. 101. Detektív eleje. 102.

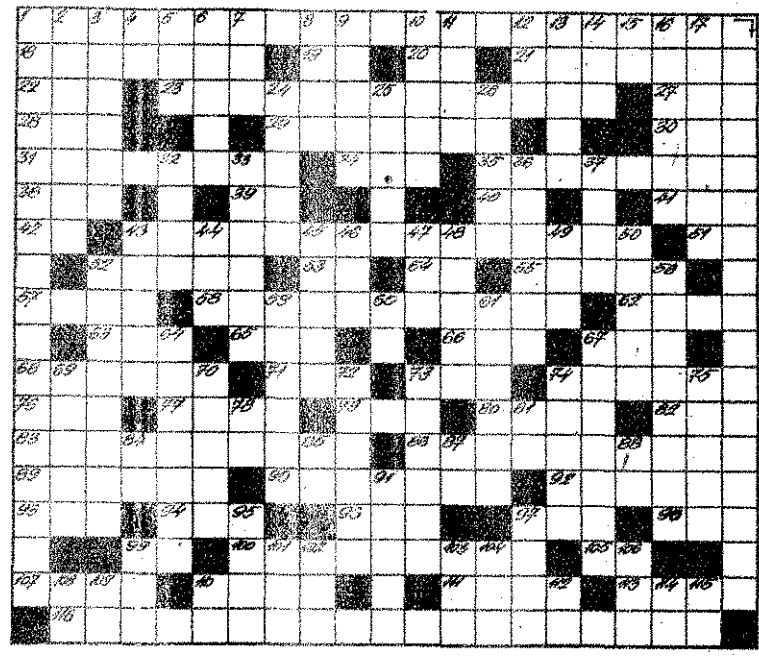
Két személyes névmás. 103. Ritka női név. 104. Az őrülap eleje! 106. Mint a vízszintes 94. sz. sor! 108. Rákosi Művek. 109. Tiltó szócseka. 118. Azonos magánhangzók. 112. Angyal Péter. 115. Enekhang. 115. Mágánhangzólan mén.

Figyelem! A rövid és hosszú magánhangzókat nem különböztetjük meg!

Megfejtésü be kell küldeni: a víz- szintes 1. és 85. sz. sorokat, továbbá azok folytatásait.

Megfejtési határidő: 1956. július 25. A helyesen megfejtők között meg- egyedevénként bonyvutalmakat sor- sulunk ki.

A második negyedévi helyes meg- fejtés a következő: Április: Tűzoltó- ságunk fejlődése visszatükrözi a fel- szabadulás utáni tizenegy év nagy- szerű eredményeit. Május: A bel- gyűminiszter elvtárs tizenkettes szá- mú parancsa, amely a legfontosabb feladatainkat szabja meg. Ennek szellemében kell a jövőben mun- kánkat végezni. Június: A mezőgaz- dasági tűzrendészet sikerének sül- yontú része az ellenőrzés. Áratásra, cseplésre, figyelőszolgálatra, behor- dást engedélyre, tűzoltófelszerelések és eszközök előkészítésére és kar- bantartására.

A kiállítás megnyitását számos meghívott vett részt

Plakátkiállítás

A Kohó- és Gépipari Minisztérium rendészeti osztálya június 11-től 20-ig a KGM kultúrtérjében tűzrendészeti plakátkiállítást rendezett. A kiállítás 138 plakátját a minisztérium felügyelete alá tartozó üzemekben készítették — a gyártás, illetve a helyi adottságoknak megfelelő megelőző tűzrendészet betartásának propagálására.

A KGM a legötletesebb és legkifejezettebb plakátok közül — a zsűri döntése alapján — az elsőt 600, a másodikat 500, a harmadikat 300 Ft pénzzutalomban részesíti. Tervük, hogy a díjazást nyert plakátokat sokszorosítják és minden üzemben elhelyezik.

A KGM rendészeti osztálya — Sárvári Simon elvtársal az élen — ismét egy lépést tett a tűzvédelem társadalmisítása felé, mert a kiállítást a KGM és a társmisztériumok tűzrendészeti munkakörben foglalkoztatott dolgozói közül közel háromrezen nézték meg.

Értékes vállalat

Mészáros Sándor és Németh Géza tü. tőrn. elvtársak — a pápai alosztály beosztottai — vállalták, hogy a megyei főosztálytól kapott kompresszorhoz manométerrel ellátott ülepítő tartályt építenek. A két elvtárs teljesítette vállalatát és most selejttanyagokból tömlőhajtó gépet építenek. Az alosztályon és a pápai járás több községi tűzoltótestületénél hosszabb ideje használják a két elvtárs által készített újfajta kútkötelőrsőt, melynek segítségével a kis-motorfecskendők szerelési ideje lerövidíthető.

Tűzrendészeti értekezlet

A Vas megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság június 14-én a megyei tanács nagytermében értekezletet tartott, melyen értékelték a megye mezőgazdasági tűzrendészeti munkáját. A beszámolót számos hozzászólás követte, majd a jó munkát végzett tűzrendészeti felelősök megjutalmazására került sor.

Új tűzoltó-híradófilm

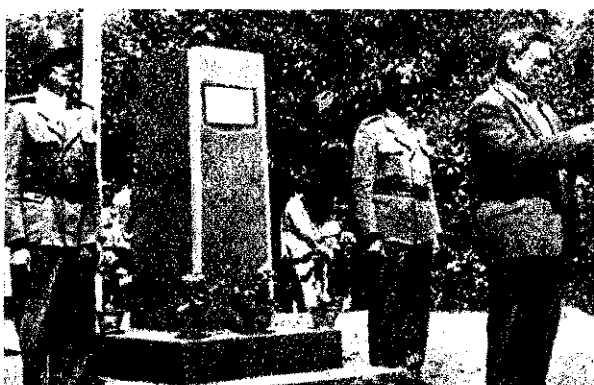
A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztálya közbenjárására a Magyar Dokumentum- és Híradó Filmgyár az elmúlt hetekben filmet készített az állami tűzoltóság és a községi tűzoltók közös, tűz elleni harcáról. A gyakorlatról készített filmet már több moziban játsszák.

A lengyeltóti jubileumon megjelent „veteránok” egy csoportja

Döbrököz község VB-elnöke, Gyulai elvtárs ünnepi beszédet mond

HIREK

Jubileumi ünnepségek

Ritka jubileumot tartottak a Somogy megyei Lengyeltóti községben június 17-én, amikor ugyanis a községi tűzoltóság nyolcvanöt éves fennállásáról emlékeztek meg. Az ünnepi műsor a község szépen feldíszített kultúrtermében rendezett díszközgyűléssel kezdődött, melyen Osváry Lajos testületi elnökhelyettes megnyitó szavai után Gábrriel Lajos községi tűzoltóparancsnok számolt be a lengyeltóti tűzoltók — küldelmekbe és eredményekben egyaránt bővelkedő — munkájáról. Ezután a BM Somogy megyei főosztály nevében Várazegi Gyula tü. őrgy. elvtárs üdvözölte a jubiliáló testület tagjait és további sikereket kívánt munkájukhoz, majd a BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokságának pénzzutalmát és elismerő okleveleit adták át a testület vezetője kezébe. Az ünnepi megemlékezést jólsikerült tűzoltóbemutató és kultúrtdmúor követte.

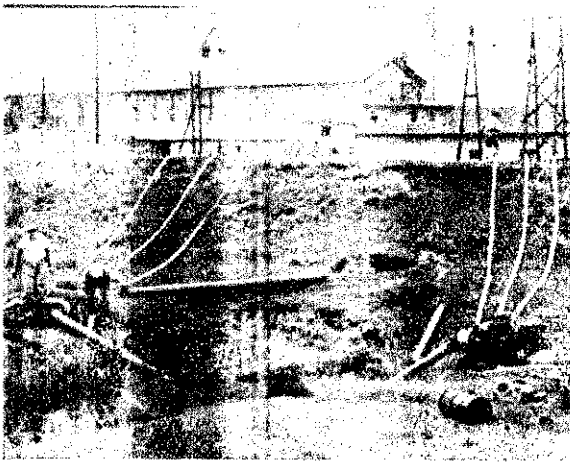

Június 10-én ünnepelte Zalaistvánd tűzoltótestülete fennállásának hetvenöt esztendő évfordulóját. Az ünnepségen a járási pártbizottság és a tanács végrehajtóbizottsága is képviseltette magát. Az ünnepi megemlékezés nemcsak az elmúlt évtizedekben elért eredményekről számolhatott be, hanem

községi tűzoltót elismerő oklevél tüntettek ki. Ezután a testület tagjai szívesen befejezése után ünnepelte fennállásának 60 éves fordulóját. A szerény ünnepségi versenyen résztvevő csapatok meglehetősen szép számmal megjelentek a közölgözöl is, hogy jelentőskette kifejezzék azt a megbecsülést szerzetet, amelyet a testület írtaznak.

A döbröközi önkéntes tűzoltótestület június 10-én a járási gyöcsági verseny befejezése után ünnepelte fennállásának 60 éves fordulóját. A szerény ünnepségi versenyen résztvevő csapatok meglehetősen szép számmal megjelentek a közölgözöl is, hogy jelentőskette kifejezzék azt a megbecsülést szerzetet, amelyet a testület írtaznak.

Gyenes Gyula elvtárs, a községi tanács VB-elnöke ünnepi beszédet mondott a testület hatévize közmegebecsülésnek örvendő munkásságát. Beszéde elején rövid beszámllantást tett a község tűzoltóságának több mint fél évszázad történetére, majd arról a döntő alapvető változásról beszélt, ami a felszabadulás jelentett a testületében. A továbbiakban részletes ismertette azokat az elismerésmértő eredményeket, amelyek a múlt 10 esztendő során még inkább növelték a testület tekintélyét és öregbítették hírnevét. Elismerően nyilatkozott a testület tagjainak készségéről, áldozatkészségéről

A békéscsabai egyik részlege munka közben

A tűzoltó-híradófilm egyik jelenetének felvétel

bán a szabadnapos tűzoltó elvtársak is részt vettek a nagy munkában és négy nap alatt éjjel-nappali megszüszített munkával sikerült vízteleníteniük a lakóházak belterületét.

Tűzrendészeti előadás Debrecenben

A Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetének megyei bizottsága a városi és a megyei tanáccsal karöltve, június 20-án nagy érdeklődéssel fogadott tűzrendészeti előadást rendezett.

arról is, hogy a zalaistvándi tűzoltók példamutatóan készítették elő a nyári mezőgazdasági munka tűzvédelmét: a községi tanács végrehajtóbizottságával karöltve dolgozták ki feladataikat, szereiket és felszerelésüket tüöképes állapotba hozták, emellett a szorgalmas területfelelősök nap mint nap járják a lakóházakat, hogy felvilágosító munkájukkal is hozzájáruljanak a tűzvédelem sikeréhez.

A jubileumi ünnepség keretében adták át a zalaistvándiaknak az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság 1000 forintos pénzzutalmát, és számos

arról a jó kapcsolatáról, amely a község tűzoltósága a pártszerveettel, a tanáccsal és a tömegszervekkel kiépített, továbbá arról a közös kollektív szellemről, amely eredmények eléérésének egyik szilárdabb alapját jelentette. Vezetül leleplezte azt a szerény, mérhetetlen megbecsülést és sztetet jelképező emlékművet, amemint többek között mondotta azért emelték, hogy ha a közölgözöl elmennek mellette, juszükbe, mennyit fáradtak, mennyit dolgoztak a tűzoltók — a község érdekében

A kiállítás megnyitására számos meghívott vett részt

Plakátkiállítás

A Kohó- és Gépipari Minisztérium rendszeti osztálya június 11-től 20-ig a KGM kultúrtérjében tűzrendszeti plakátkiállítást rendezett. A kiállítás 138 plakátját a minisztérium felügyelete alá tartozó üzemekben készítették — a gyártás, illetve a helyi adottságoknak megfelelő megelőző tűzrendszet betartásának propagálására.

A KGM a leglátványosabb és legkifejezőbb plakátok közül — a zsűri döntése alapján — az elsőt 600, a másodikat 500, a harmadikat 300 Ft pénzzutalomban részesíti. Tervük, hogy a díjazást nyert plakátokat sokszorosítják és minden üzemben elhelyezik.

A KGM rendszeti osztálya — Sárvári Simon elvtársal az élen — ismét egy lépést tett a tűvédelem társadalmisítása felé, mert a kiállítást a KGM és a tárminisztériumok tűzrendszeti munkakörben foglalkoztatott dolgozói közül közel háromezren nézték meg.

Értékes vállalat

Mészáros Sándor és Németh Géza t. örm. elvtársak — a pápai osztály beosztottai — vállalták, hogy a megyei főosztálytól kapott kompresszorhoz manométerrel ellátott ülepítő tartályt építenek. A két elvtárs teljesítette vállalatát és most selejtanyagokból tömlőhajtó gépet építenek. Az alosztályon és a pápai járás több községi tűzoltótestületénél hosszabb ideje használják a két elvtárs által készített újfajta kűtkő-térsort, melynek segítségével a kis-motorfecskendők szerelési ideje le-rövidíthető.

Tűzrendszeti értekezlet

A Vas megyei tűzrendszeti osztályparancsnokság június 14-én a megyei tanács nagytermében értekezletet tartott, melyen értékelték a megye mezőgazdasági tűzrendszeti munkáját. A beszámolót számos hozzászólás követte, majd a jó munkát végzett tűzrendszeti felelősök megjutalmazására került sor.

Új tűzoltó-híradófilm

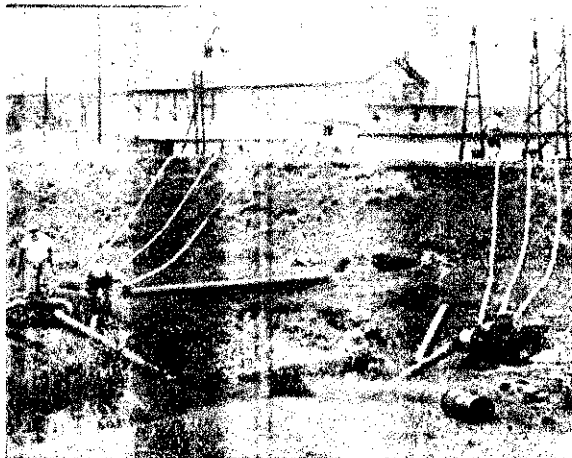
A BM Országos Tűzrendszeti Parancsnokság Onkentes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztálya közbenjárására a Magyar Dokumentum- és Híradó Filmgyár az elmúlt hetekben filmet készített az állami tűzoltóság és a községi tűzoltók közös, tűz elleni harcáról. A gyakorlatról készített filmet már több moziban játsszák.

Küzdelem a belviz ellen

A rendkívül nagy esőzés és a felgyülemlett belviz nagy feladat elé állította Békés megye szerveit és lakosságát. Június 18-án olyan nagy mennyiségű eső zúdult a megyére, hogy Békéscsabán az alosztálynak a város három különböző pontjára kellett kivonulnia és 800-as kis-motorfecskendővel a vizet elszívnia.

Másnapra még súlyosbodott a helyzet, és további fecskendők és vízatemelők beállítása vált szükségessé. Az osztályparancsnokság előrelátóan segítséget kért az Országos Tűzrendszeti Parancsnokságtól és ennek nyomán Szegedről, Szolnokról és Kecskemétről kaptak motorikus erősítést.

A rendkívül állapotra való tekintettel Békés községben és Békéscsaba-

A békéscsabaiak egyik részlege munka közben

A tűzoltó-híradófilm egyik jelenetének felvétele

bán a szabadnapos tűzoltó elvtársak is részt vettek a nagy munkában és négy nap alatt éjjel-nappali megszüntetett munkával sikerült vízteleníteniük a lakóházak belterületét.

Tűzrendszeti előadás Debrecenben

A Kereskedelmi és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezetének megyei bizottsága a városi és a megyei tanácsai karöltve, június 20-án nagy érdeklődéssel fogadott tűzrendszeti előadást rendezett.

HÍREK

Jubileumi ünnepek

Ritka jubileumot tartottak a Somogy megyei Lengyeltóli községben június 17-én, amikor egyenlő a községi tűzoltóság nyolcvanöt éves fennállásáról emlékeztek meg. Az ünnepi műsor a község szépen felszított kultúrtermében rendezett díszközgyűléssel kezdődött, melyen Országos Tűzrendszeti Parancsnokság elnöke Gyula t. örm. elvtárs üdvözölte a jubiléum testület tagjait és további sikereket kívánt munkájukhoz, majd a BM Országos Tűzrendszeti Parancsnokságának pénzzutalmát és elismerő oklevelét adták át a testület vezetőjének. Az ünnepi megemlékezést jóslakörű tűzoltóbemutató és kultúrversor követte.

Június 10-én ünnepelte Zalaistvánd tűzoltótestülete fennállásának hetvenöt esztendő évfordulóját. Az ünnepségen a járási pártbizottság és a tanács végrehajtóbizottsága is képviseltette magát. Az ünnepi megemlékezés nemcsak az elmúlt évtizedekben elért eredményekről számolhatott be, hanem

községi tűzoltó elismerő oklevél tüntetett ki. Ezután a testület a szépszázmű közönség előtt a sikerrel adták elő Molière: Da György című vígjátékát.

A döbrökői önkéntes tűzoltótestület június 10-én a járási győzelem sági verseny befejezése után ünnepelte fennállásának 60 éves fordulóját. A szerény ünnepségi versenyen résztvevő csapatok még szép számmal megjelentek a kétdolgozó is, hogy jelenlétükkel kifejezzék azt a megbecsülés szerzetet, amelyet a testület őröznek.

Gyenei Gyula elvtárs, a községi tanács VB-elnöke ünnepi beszédet méltatta a testület hatévű közmegebecsülésnek örvendő munkáját. Beszède elején rövid szapillantást tett a község tűz-ságának több mint fél évszáz történetére, majd arról a döntő alapvető változásról beszélt, ami a felszabadulás jelentette a testületben. A továbbiakban részlet ismertette azokat az elismerő méltó eredményeket, amelyek a múlt 10 esztendő során még inkább növelték a testület tekintélyét öregbítették hírnevét. Elismerő nyilatkozott a testület tagjainak készültességéről, áldozatkészességéről.

A lengyeltóli jubileumon megjelent „veteránok” egy csoportja

Döbrököz község VB-elnöke, Gyulai elvtárs ünnepi beszédet mond

Az oktatási munka megjavításáért

ortex, a Gyapjúfonó, a Fonalki-
ő és a Zsradékvállalat üzemi
ól hónapokkal ezelőtt elhatá-
t, hogy az oktatás megköny-
e céljából elkészítik üzemiük
tjét. Elhatározásukat végre is-
ták és a múlt hónapban át-
a XX. alosztály részére az
k készített maketteket. Ezek
kettek nemcsak a terület is-
t segítik elő, hanem még
abbá teszik a kapcsolatot az
és állami tűzoltók között.

A komlói tűzoltószobor

oltószobrot készítettett Komló

őzelműltben készült el az a
szobor, amely a komlói tűz-
tanya homlokzatát díszíti.
Az életnagyságú tűzoltószobor
ács Mária szobrászművész al-

Közös erővel

us 1-én a VI. Szondy u. 24.
ház lakói észrevették, hogy
tetőzetén kigyulladt a kérd-
da padlózata. Nyomban ér-
k a házban lakó Mona Kál-
z. t. őrmestert, aki a Fővá-
utóbuszüzemben teljesít szol-
Mona elvtárs az egyik lakót
ita, hogy jelezze a tüzet a
ságnak, ő pedig nyomban a
stetett és gyors beavatkozás-
a lakók segítségével — az ál-
gység megérkezéséig eloltotta

MAGYAR TŰZOLTÓ

Magyar tűzoltóság folyóirata.
ceszti a szerkesztőbizottság.
Felelős szerkesztő:
Beszterci Lajos
tűzoltó főhadnagy
kiadó: Közgazdasági és Jogi
Könyvkiadó igazgatója
Szerkesztőség
7., Jászai Mari tér 16.
Telefon: 127-210
TE. bev. száma: 100.905.
Csillag Nyomda, Budapest.
Felelős: Poroszká L.

Szertárakatás Kemencsmihályfán

Június 17-én avatták fel ünnepé-
lyes keretek között Kemencsmihály-
fán, a kis, alig ezer lakost számláló
Vas megyei községben a tűzoltótes-
tület új szertárát, melyet a testület
tagjai rövid idő alatt és túlyomó
részben társadalmi munkával építet-
tek fel.

Az ünnepségre — 1892-ből való
zászlójuk alatt — fegyelméletten,
katonás rendben vonultak fel a tes-
tület tagjai, majd Kiss Gyula el-
vtárs, VB-elnökhelyettes rövid ünnepi
beszédet tartott. Hangsúlyozta, hogy
a község lakossága nem első ízben
fogott hozzá egy akarattal nagy je-
lentőségű társadalmi munka elvég-
zéséhez, hiszen éppen négy esztin-
dével ezelőtt építették fel vasútál-
lomásukat. Mostani elhatározásukat
is egyöntetű lelkesedéssel váltották
valóra a község dolgozói, ennek
eredményeképpen építették fel kor-
szerű, új tűzoltószertárukat. Ezután
átadta az új szertár kulcsát Bolla
Imre községi parancsnok elvtársnak,
aki rövid felszólalásában megköszön-
te a tanács segítségét és — társai
névében is — ígéretet tett arra, hogy
a jövőben még nagyobb erővel
munkálkodnak a község tűzvédel-
méért. Ezután a közel 15 ezer forint
értékű társadalmi munkában élén-
járó elvtársak közül többen pénz-
jutalmat, illetve elismerő oklevelet
kaptak, és 18 tűzoltó — közöttük
több elvtársnő — előléptetésben
részesült. Az ünnepségen a helybeli
általános iskola kultúrcsoportja is
szerepelt, melynek kedves műsorát a
nagy számú közönség élénk tetszéssel
fogadta.

A propagandamunka megjavításáért

A kazincbarei alosztály beosz-
tói hat tűzrendészeti propaganda-
táblát készítettek. Közülük három-
at — kísérletképpen — a Borsodi Hé-
erműben helyezték el. A propagan-
datáblák a területen észlelt tűzen-
dészeti szabálytalanságokkal és azok
kiküszöbölésének módjával foglal-
koznak. Az egyes cikkek összeállít-
ásában a helyi tñác és a vállala-
tok is segédkeznek. Az ízlésesen el-
készített táblákat nagy érdeklődéssel
fogadták a dolgozók, s így a város
területén a másik három táblát is el-
helyezték.

Tűzrendészeti előadók vizsgálója

Június 7-én fejeződtek be a Város
és Községgazdálkodási Minisztérium-
hoz tartozó vállalatok tűzrendészeti
előadóinak vizsgálói. A vizsgaeredm-
nyek arról tanuskodnak, hogy a tűz-
rendészeti előadók zöme alaposan el-
sajátította a tanfolyam anyagát. A
kilencvenkét hallgató közül negy-
vennégyen értek el kiváló, tizenhe-
ten pedig jó eredményt.

Kultúr hírek

A miskolci alosztály kultúrcsoport-
ja — hosszabb szünet után — ismét
megkezdte működését. Vidám mű-
sorával eddig Alsószolcán, Ládpetri-
n, Nyékáldházán és Felsőszolcán
szerepelt az együttes és az előadá-
sok bevétele jelentős összegekhez
juttatta az ottani tűzoltótestülete-
ket. Különösen Ládpetri községben
fogadták nagy szeretettel az alosz-
tály színjátszóit, ahol a közönség
még az előadást követő késő éjsza-
kai órákban sem akarta hazaengedni
elvtársainkat.

A dombovári alosztály kultúrcsoport-
ja — bevételeiből — hatszáz fo-
rintot adományozott a dóbróközli
községi tűzoltótestületnek, mely ösz-
szegét a dóbróközliek a járási ver-
sény lebonyolítására használták fel.
Az alosztály kultúrcsoportja — töb-
bek között — ily módon is segíti a
községi tűzoltótestületeket.

Micskó elvtárs emlékszólót ad át a csehszlovákoknak

SPORTHÍREINK

Az UDA öttusázói Budapesten

Edzés jellegű párbajtőrverseny
zajlott le június 25-én délután a Bp.
Dózsa Eötvös utcai vívótermében a
Bp. Dózsa párbajtőrözői és a cseh-
szlovák UDA hazánkban tartózkodó
öttusázói között. A verseny megke-
zdése előtt Micskó Rudolf tü. ezredes
elvtárs, a Dózsa vívószakosztályának
elnöke üdvözölte vendégeinket és
azt a reményt fejezte ki, hogy a jö-
vőben még intenzívebbek lesznek a
két ország sportkapcsolatai. Ezután
átadta a Dózsa zászlóját Bartu ör-
nagynak, a csehszlovák csapat kapi-

tányának. Bartu elvtárs köszönetet
mondott a szívvelyes fogadtatásért és
viszonyképpen az UDA jelvényétél
ajándékozta meg Micskó elvtársat és
a magyar együttes tagjait. A mérkő-
zésen 11,5 arányban a Dózsa párbaj-
tőrözői szerezték meg a győzelmet.
A magyar csapat győzelmét közül
Nyulási négyet, Zékány harmat,
Barány és Farkas kettőt-kettőt szer-
zett, a csehszlovák csapat győzel-
mél Bartu (3), Csorny és Novotny
(1-1) győzelemmel osztott.

Megkezdődtek az MHK-versenyek a budapesti osztályon

Néhány napja a budapesti tüzen-
dészeti osztályparancsnokság beosz-
tói is megkezdtek az MHK próbá-
zásokat. Az alosztályok közül első-
nek a VIII. kerületi alosztály beosz-
tóiattal tettek le a próbákat a Dózsa
margitszigeti stadionjában. A szám-
szerű részvételt és az eredményessé-
get tekintve, egyaránt figyelemre
méltónak találhatjuk a VIII. alosz-
tály beosztottainak próbázásait; az
alosztály dolgozói közül több mint
száznegyvenen próbáltak és vala-
mennyien teljesítették a korcsoport-
juknak megfelelő követelményeket.

Várhegyi Istgy. alosztályparancs-
nok elvtárs például kiváló eredm-
nyekkel teljesítette korcsoportjában
az MHK fokozatának megfelelő szin-
teket. Klein János törm., Ott József
szkv. és Répási Mihály szkv. elvt-
ársak is igen jól szerepeltek és
ugyancsak teljesítették az MHK I.

fokozat követelményeit. Dicséret il-
leti az idősebb elvtársakat is, akik
nem húzódtak a versenyen való
részvételtől és közülük többen jó
eredményeket értek el.

A VIII. alosztály MHK-p. óbáin —
a részvevők gyakorlatlanságát te-
kinve — több figyelemreméltó erem-
mény született. Így például Cserni
József elvtárs 13,1 mp alatt futotta
a 100 métert, Szabó Lajos örv. 4,91
métert ugrott távolugrásban, Wink-
ler György tiz. elvtárs pedig 65 mé-
terre dobta el a gránátot. Mindez
azt bizonyítja, hogy a hiányos fel-
szereléssel és a sok esetben kedve-
zettel edzési lehetőségek ellenére is
sikertel lehet szerepelni az MHK
versenyeken, ha a parancsnokok és
a tisztek személyes példamutatásuk-
kal is buzdítják a beosztottakat, és
ha a sportfelelősök nem formális,
hanem tényleges szervező munkát
végeznek!

BUDAPEST

TÖRVIVÁS

A közelműltben lezajlott országos
I. osztályú törverseny — nagy küz-
delemben — Somodi tü. hgy. elvt-
árs, a Dózsa versenyzője nyerte
meg. Somodi elvtárs győzelmének
értékét növeli, hogy számos nagy-
nevű — hazai és külföldi versenye-
ken kiválóan szerepelt — ellenfelét
utasította maga mögé.

RÖPLABDA

A XX. alosztály röplabdacsapata a
kerületi bajnokságok során 3:2
arányban győzött a Bizományi Áru-
ház csapata felett. A Bizományi
Áruház röplabdásai már 2:0 arány-
ban vezettek.

A X. kerületi alosztályon is sokan próbáltak

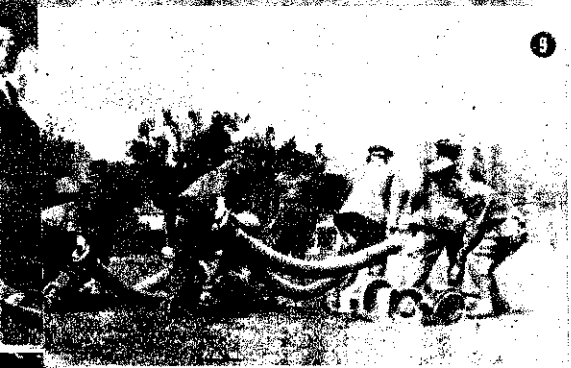

A járási elsőségért

Néhány hete úgyszólván az egész ország önkéntes tűzoltósága megmozdult, hogy a járási tűzoltóversenyeken való részvételével is bizonyítsa: méltó pártunk és kormányunk bizalmára. A versenyeken a községi és az üzemi önkéntes tűzoltók egyaránt jó felkészültségről és nagy fejlődésről tettek tanúbizonyságot. A sok jó eredményt elért csapat közül most a legkiválóbbak a megyei versenyekre készülődnek, de a verseny igazi győztese a tűzvédelem ügye lesz, melyet társadalmi tűzoltóink a versenyen való részvételükkel nagy lépéssel vittek előbbre!

1. Pattogó indulók hangja mellett vonultak a verseny színhelyére a döbrököl versenyen résztvevő csapatok.
2. A dorozsmai versenyen a helyi József Attila-Tsz csapata lendületes szereléssel vívta ki a járási elsőséget.
3. Munkában a versenybizottság.
4. Tápiószőlős község csapata lajtfecskendő szerelésben jeleskedett.
5. Akasztó csapata biztosan nyerte a kocafecskendőszerelést a kiskőrösi járás versenyén.
6. ...míg a kiskőrösi csapat a 400-as szerelésben biztosította járási elsőségét.
7. Az elméleti vizgán is megállta a helyét a bajnai női csapat.
8. A jó munka megérdemelt jutalma: kiosztják az okleveleket a tokodi járási versenyen.
9. A csornai járási versenyen a helyi csapat biztosan nyerte a 800-as szerelést.
10. ...de a szanyi ütőrcsapat is megmutatta „rosszánkérmet” a kocafecskendő szerelésben.
11. S amíg a csapatok a pályán vetélkedtek, a szakemberek az űst mellett nézték órák erejüket, s a remek ebédért kaptak elismerést.

MAGYAR TŰZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

Értelmezés
Egyesület

STANFORDI ÖMÖGEL

Építési munkák egyszerű tervlata

Építési munkák melege

Építési munkák melege

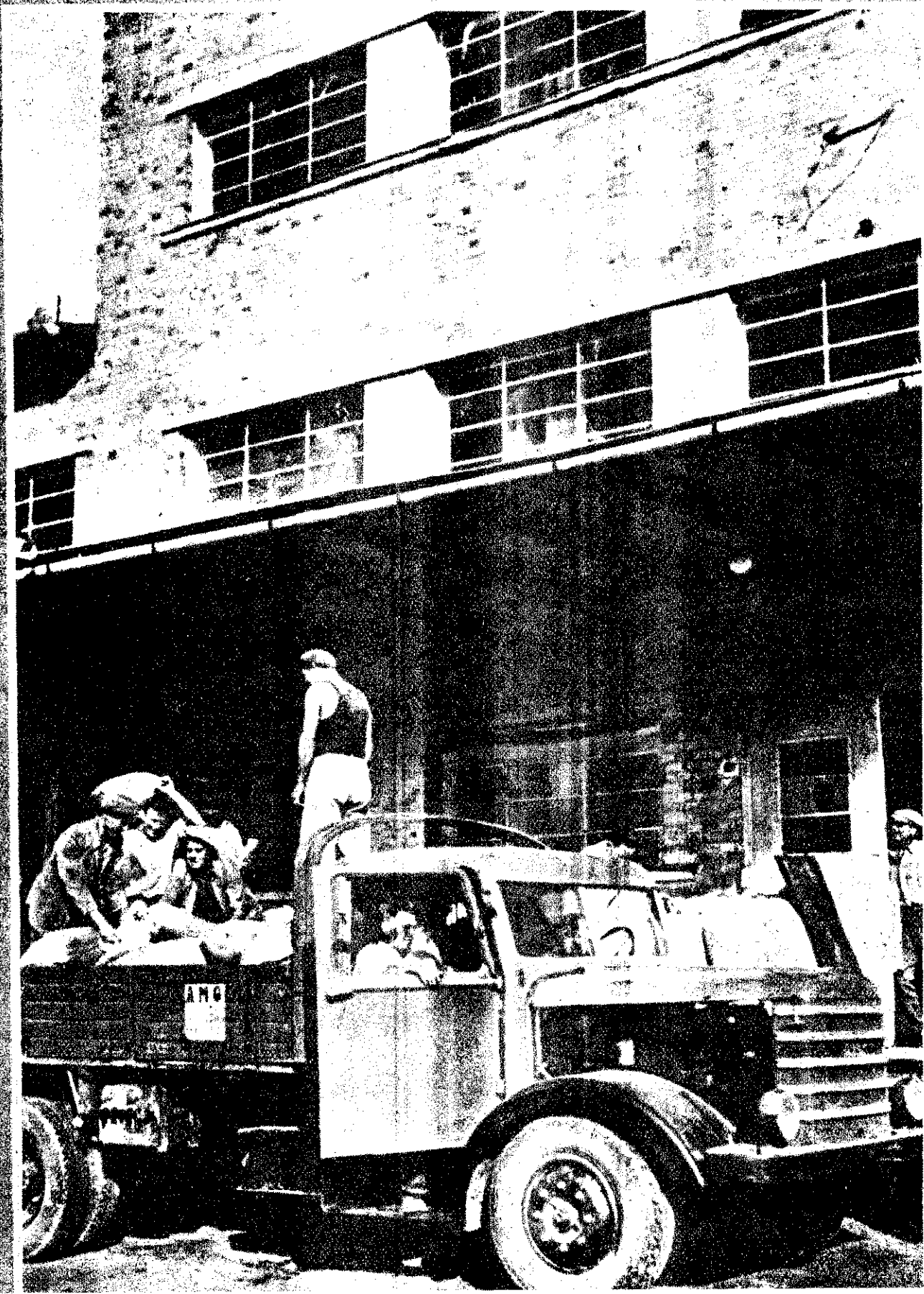
Építési munkák melege

Építési munkák melege

Építési munkák melege

SCHELLAPUNIC

Építési munkák melege

Alig néhány hónap telt el az SZKP törvényelmi jelentőségű XX. kongresszusa óta, de e rövid időszak eseményei minden-nél jobban bizonyítják, milyen hatalmas visszhangot váltottak ki hazánkban is a kongresszusi eszmék. A szocialista demokratizmus további kibontakozását elősegítő nagy jelentőségű intézkedések egész sora, az árleszállítás, az egyes alacsony bérkategóriájú dolgozók fizetésemelése s mindenekelőtt a második öt éves terv irányelv-tervezete körül kialakult termékeny vita voltak a kongresszusi eszmék megvalósításának kezdeti, de egyben igen lényeges lépései.

Tűzész nélkül állíthatjuk, hogy soha nem vártuk még ilyen feszült érdeklődéssel a Központi Vezetőség ülését, mint éppen most, s örömmel állapíthatjuk meg, hogy a várakozásunkban nem kellett csalódnunk. A Központi Vezetőség júliusi ülésén világos, egyértelmű választ adott napjaink legégetőbb kérdéseire és egyben további felemelkedésünk egyedüli járható útját is kijelölte.

A pártvezetés összetételében bekövetkezett változások pártunk további megerősödését, a párt és a dolgozó tömegek közötti kapcsolat még szorosabb összefonódását eredményezték. A múlt hibáinak bátor feltárása s az a törekvés, hogy fogvatékoságainkat a lehető legrövidebb idő alatt kiküszöböljük — pártunk erejét, a dolgozó néphez vetett hitét bizonyítja.

A politikai bizottság beszámolójának tárgyilagos és őszinte hangja, valamint a beszámolóban felvetett feladatok meghatározása világossá tette számunkra, hogy minden rendelkezésre álló eszközzel népünk életkörülményeinek további megjavításán kell munkálkodnunk. A politikai bizottság beszámolója ismételtelen leleplezte a jobboldali demagógia felelőtlen hirdetőit, akik megalapozatlan ígéreteikkel és intézkedéseikkel zavart és nehézségeket okoztak

népgazdaságunknak. Az életszínvonal emelése egyedüli módja csak gazdasági megerősödésünk arányában lehetséges, és csak úgy maradhat tartós, ha következetes harcot folytatunk a bürokrácia ellen államigazgatásunk, gazdasági vezetésünk egyszerűsítéséért, s ha gazdasági vezetésünket olcsóbbá és könnyen áttekinthetőbbé tesszük.

A legnagyobb érdeklődést természetesen a második öt éves terv irányelvével kapcsolatos határozat váltotta ki. Szocialista építésünk nagyszerű tervlatát, de egyben reális programját látjuk a második öt éves terv irányelveiben. A múlt hibáiból okulva, Központi Vezetőségünk sokkal nagyobb körültekintéssel állapította meg gazdasági feladatainkat, és most ez a program az országos vita során számos értékes javaslatlal kibővíve válik majd szocialista építésünk törvényévé. Osztatlan megelégedéssel fogadtuk a békekölcsönök kibocsátásának megszüntetéséről szóló határozatot is, mely szerény, de egy-egy család életében mégis már most jelentős mértékben emeli életszínvonalunkat. Ugyanakkor világosan látnunk kell azt is, hogy második öt éves tervünk csak kemény, megfeszített munka árán teljesíthető, s teljesen helytelenek azok az elképzelések, melyek szerint a jövőben már minden „simán fog menni”.

Felmérhetetlen jelentőségűek az állami élet további demokratizálódása érdekében hozott határozatok is. A néptömegek aktívításának megnövekedése hatalmas erőforrásokat szabadít fel, s a dolgozók fokozottabb részvétele a hatalom gyakorlásában egyik záloga lesz sikeres előrehaladásunknak. A pártélet lenini normáinak maradéktalan érvényrejuttatása pedig megerősíti s valóban „az azonos nézetet való kommunisták harci szövetségévé” teszi pártunkat.

A Központi Vezetőség ülése a Belügyminisztérium munkájával is foglalkozott lamennyi belügyi beosztott együttes feszítése szükséges ahhoz, hogy minisztériumunk — még inkább, mint eddig a dolgozó népet szolgálja. A szocialista vényesség védelme érdekében hozott határozatok arra köteleznek bennünket, hogy magunk területén is érvényre juttatjuk törvényeink megtartását. Nem utolsósorban a mi munkánkon múlik, hogy valamennyi állampolgár sziklaszilárd meggyőződésű legyen: államunk minden polgárát megilleti a törvénytörések ellen.

Fontos tanulságként szögezhetjük le is, hogy az osztályellenesség működési feltételeinek korlátozódása nem jelenti az osztályharc megszűntét. A poznavi események Petőfi-kör vitáin elhangzott egyes ellenes megnyilvánulások, kémelek lezárása stb. mind azt bizonyítják, hogy fokozottabban kell őrködnünk állami biztonságunkért.

Felesleges hangsúlyoznunk, hogy a teljes mértékben vonatkozik tűzoltókra is. Emellett meg kell szívlelnünk és a mi területünkön is meg kell tanulnunk munkánk egyszerűbbé tételét emelnünk kell mind megelőző, mind mentő tűzrendészetünk színvonalát, öt éves tervünk sikeres teljesítését minél kisebb tűzkár akadályozza. Bizonyár a tűzoltó elvtársaink is nagy örömmel fogadják az életszínvonal emelése érdekében hozott legutóbbi intézkedéseket, vidéki elvtársaink számára pedig mintegy öt-tíz százalékos életszínvonal-emelkedést eredményezett a budapesti és a vidéki tűzoltók illetékeltetésének megszüntetése.

Parancsnokaink, politikai helyett törődjenek főbbet a beosztottak problémáival, körültekintőbben vizsgálják meg feladataikat, s tőlük telhetően segítséget nyújtsanak ügyes-bajos dolgaik elintézéséhez. A tűzoltó segélyszervezés sokszor mechanikus, lélektelen módszereket helyett a fegyverrel megszerezhető egyre inkább a nevelőmunkával járjon előtérbe.

Pártszervezeteink álljanak a Központi Vezetőség határozatainak végrehajtásában, folytatott harc élére, segítsék elő munkánk további megjavítását, biztatják a pártélet lenini normáinak érvényrejutását a tűzoltó pártszervezetekben is.

Pártunk Központi Vezetőségének feladatai munkára, tetteire szólítanak bennünket. A múlt hibáit felszámoljuk, új lapot nyitunk pártunk életében. Helelünk azonban, ha a múlt bűnein sírunk ahelyett, hogy minden erőnk feladataink megoldására fordíthatnánk gyelmünket. Csak a vak nem látja eredményeinket, s az ellenség leleplezte a feltárását zavarteltetésre akar használni. A mi feladatunk is, a sáfránköveket leleplezzük, a kétli meggyőzzük, hogy dolgozó népünk egységben pártunk Központi Vezetőség köré tömörülve, minél hamarabb megvalósíthassa szocialista építésünk nagy programját!

A tűzkárok további csökkentéséért

Országos értekezletet tartott a BM. Országos Tűzrendészeti Parancsnokság

Július 26-án országos értekezletet tartott a BM. Országos Tűzrendészeti Parancsnokság. Az értekezleten Micskó Rudolf tű. ezre-

des elvtárs értékelte az első felévi munkánkat és megbeszélte az előttünk álló legfontosabb feladatokat. Micskó elvtárs előadásában rá-

mutatott arra, hogy az év első felében javult tűzrendészeti szerveink munkája, s megerősödtek a községi tűzoltótestületek is. E kétségtelen eredmények mellett minden erőnkön kell munkánk megjavítására kell összpontosítanunk. Megelőző és mentő tűzrendészeti szerveinknek a tűzkárok további csökkentésén kell munkálkodniuk, s a Központi Vezetőség határozatát munkánk egyszerűbbé tételével, a szocialista törvényesség legszigorúbb betartásával a magunk területén is végre kell hajtánunk.

Az értekezleten több megyei osztályparancsnok és politikai helyettes szólt fel, és közülük többen értékes javaslatokat tettek.

Az értekezlet résztvevőinek egy csoportja

A népért
tűzön-óizen át!

MAGYAR TŰZOLTÓ
A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

FÉLÉVI MUNKÁNK MÉRLEGE

Amikor új erővel és lendülettel nekivágtunk az új évnek, még nem gondoltuk, hogy az esztendő első hat hónapját történelmi jelentőségű állomások jelzik majd, mint az XX. kongresszusa; a nemzetközi helyzet jelentős mérvű bi enyhülésének hatalmas jelentőségű eseményei, vagy párt- és állami életünk további demokratizálódásának mata, gazdasági és kulturális fejlődésünk magyszerű dokumainak sorozata.

Tűzoltóságunk elé is komoly és nagy felelősséggel járó felkat állított a XX. kongresszus határozatai nyomán beköz változás, s e feladatok népgazdaságunk egyre nagyobb aenyelnek, vívmányainak fokozott védelmét jelentették. fél esztendő után, amikor a belügyminiszter elviárs 12-es i parancsának szemszögéből mérlegre tesszük eddigi tényünket és meghatározzuk további feladatainkat, őszintén elnünk kell, vajon mindenben eleget tettünk-e azoknak a elményeknek, melyeket pártunk és kormányunk támaszvelünk szemben.

előjáróban leszögezhetjük, hogy az első félév legjelentősebb atát, a községi önkéntes tűzoltóságok szervezeti megerősia felmerült nehézségek ellenére is, eredményesen és haire végrehajtottuk. Tűzoltóink fáradságot nem ismerő mungyümölcsözött: az új szervezeti alapokra épített testületek ősegei máris jelentős segítséget adnak a mezőgazdasági delem fokozott biztosítása területén.

Legelőző tűzrendészeti tevékenységünkben is javulás mutatott az elmúlt félévben. A hatóságaink által kiadott tűzszeti határozatok színvonala tovább emelkedett, s a lakóti tűzrendészeti helyzetének megjavítása terén is jelentős eket tettünk. Instruktoraink munkájában is komoly mérvű bbi fejlődés mutatkozott, amely nem csupán a megelőzés, n a dolgozókkal való egyre szorosabb kapcsolat elmélyi en is eredményeket hozott. Hasonló javulást tapasztalha a szabálysértési eljárások, a tűzvédelmi propagandamunka mezőgazdasági területi patronáló munka területén is. Kü en ez utóbbi feladat végrehajtása során olyan lelkesedéssel ult önzetlen segítőkészséget tapasztalunk tűzoltó elvtár nál, amely a mezőgazdasági tűzvédelem egyik legszilárdabb übékát jelenti.

szolgálati életünk elmúlt fél esztendeje is jelentős eredmé t hozott. Tovább szilárdult testületünk szolgálati fegyelme; tóinkban még inkább elmélyült a hivatásszeretet, amelyet gyes káreseteknél megmutatózó bátor, hősiesség helytállás os példája is nyílesen bizonyít. Az évvégi vizsgák átlagon i eredményei is arról tanúskodnak, hogy elvtársaink milyen ra értékelik a politikai és szakmai továbbképzés jelentő t; mentő tűzrendészeti munkánk javulása viszont parancs ink és tisztjeink taktikai képzettségének, kapcsolat szeri és irányítási készségének fejlődését igazolja.

Anyagi ellátottságunk is tovább bővült az első félévben, s k eredményeként számos új, korszerű felszereléssel gyara nk.

eredményeink elérését elősegítette és azoktól elválasztha tatlan az a lelkes politikai felvilágosító munka, melyet ó-pártalapszervezeteink, politikai munkásaink és kommu tizoltóink fejtettek ki az elmúlt hat hónap során. Jó agi- és propagandamunkával, a kommunista példamutatás ősitő erejével bizonyították be, hogy a párt irányításával, ésével a legnagyobb nehézségeken is úrrá tudunk lenni.

Félévi munkánk értékelése azonban csak úgy lehet teljes és a, ha az eredmények mellett az előfordult és a még jelenleg eglyevő hiányosságokról is beszélünk, s ugyanakkor meg- őozzuk a második félévben előtűnk álló jelentősebb fel- kat.

lár alapvető hibák nem mutatkoztak, a hatósági munka terü- mégis akadt néhány hiányosság. Számos helyen például el- dtak a határozatok ellenőrzésével, és néhol még mindig t határozatokat tartanak érvényben. Olyan jelenség is ta- alható, hogy a felelőségtől való félelem 5—600 pontos tűz- szeti határozatok kiadásában jelentkezett. Az ilyen és ehhez lő jelenségeket haladéktalanul meg kell szüntetnünk.

Gondoskodnunk kell az objektumok felülvizsgálatáról és a to- vábbiakban alaposan átgondolt, mindenre kiterjedő, szaksterű, de mégsem lexikonnak is beillő terjedelmű tűzrendészeti határo- zatok kiadásáról, valamint azok végrehajtásának tervszerű és rendszeres ellenőrzéséről. Ugyanakkor folytatnunk kell a lakó- házi tűzrendészeti felelős-hálózat további kiszélesítését és meg- felelő propagandamunkával el kell őrnünk, hogy a tűzvédelem a lakosság körében is társadalmi ügygé váljon.

Szabálysértési eljárásaink során is — bár nem ez a jellemző — tapasztaltunk szabálytalanságot. Ezek a hiányosságok abból erednek, hogy egyes elvtársak még mindig nincsenek kellően tisztában az alapvető jogszabályokkal. Mivel a szabálysértési rendszeres ellenőrzésről. Ugyanakkor folytatnunk kell a lakó- házi tűzrendészeti felelős-hálózat további kiszélesítését és meg- felelő propagandamunkával el kell őrnünk, hogy a tűzvédelem a lakosság körében is társadalmi ügygé váljon.

Szabálysértési eljárásaink során is — bár nem ez a jellemző — tapasztaltunk szabálytalanságot. Ezek a hiányosságok abból erednek, hogy egyes elvtársak még mindig nincsenek kellően tisztában az alapvető jogszabályokkal. Mivel a szabálysértési rendszeres ellenőrzésről. Ugyanakkor folytatnunk kell a lakó- házi tűzrendészeti felelős-hálózat további kiszélesítését és meg- felelő propagandamunkával el kell őrnünk, hogy a tűzvédelem a lakosság körében is társadalmi ügygé váljon.

Annak ellenére, hogy az alaki és szolgálati fegyelem tovább javult, ezen a területen is akadt elég tennivaló, mert még min- dig előfordulnak fegyelemsértések. Eppen ezért a belügyminisz- ter elvtárs 42-es számú parancsa alapján fegyelmi helyzetünk további javítása az egyik legfontosabb feladat. A pártalapszerve- zetek és beosztottak segítőségére támaszkodva, el kell őrnünk, hogy a fegyelemsértések száma tovább csökkenjen. Ugyanakkor fokozott gondot kell fordítanunk a beosztott elvt-ársak szolgálati, egyéni, családi és egyéb problémáinak meg- halgatására, érdemi elintézésére.

Mentő tűzrendészeti munkánk sem mentes a hibáktól. Bár a kis-, közép- és nagyüzemek oktatási gyakorlati elősegítetiek szín- vonalának emelését, azonban az egyes eseteknél előforduló tak- tikai hibák mégis arra figyelmeztetnek bennünket, hogy ellen- őrzéseink során az eddignél sokkal nagyobb segítséget kell adnunk egység- és őrségparancsnokainknak. Tűzoltóink kár- eseteknél tanúsított önfeláldozó és hősiesség magatartása ugyan- csak abban az esetben lesz igazán eredményes, ha egység- és őrségparancsnokaink taktikai képzettségével, kiváló szervezési és irányítási készségével párosul.

Anyagi ellátottságunk területén főként a nyilvántartásnál, az anyagkezelésnél és az anyagtarolásnál tapasztaltunk hiányos- ságokat. Egyes parancsnokaink követet törődtek ezekkel a kér- désekkel, sőt a nem állami tűzoltóság területén olyan esetek sem ritkák, hogy a szereket, felszereléseket a rendeltetésüktől eltérő célokra használták fel, de a karbantartást is elhanyagol- ták, holott szereink, felszereléseink megfelelő karbantartásának elmulasztása egységeink ütközésségét veszélyezteti! Eppen ezért parancsnokaink, tisztjeink és beosztottaink is érezzenek fokozot- tabb felelősséget az anyagi munka végzésében. Következéské- pen kell lépni azokkal szemben, akik a gondjaikra bízott népi vagyont a rendeltetésűl eltérő célokra használják, abban szán- dékosan vagy gondatlanul károsodást idéznek elő, s egy- időre minden területen érvényre kell juttatnunk a legszigo- rúbb takarékoság elvét.

Félévi munkánk során felmerült hiányosságokat haladék- talanul fel kell számolnunk, mert munkánk eredményes- ségét gatolják. Csaknem fél esztendő áll meg előttünk, többek között olyan feladatokkal, mint a mezőgazdasági tűzvédelem eredményes biztosítása, az 1956—57-es továbbképzési év alapos előkészítése, beindítása stb. Pártunk Központi Vezetőségének július 18—21-i határozata még inkább növelte felelősségünket, s a tennivalók, amelyek eredményeink további szélesítéséből és a fokozott helytállás révén valamennyiünkre várnak, követke- zetes és határozott intézkedést s ugyanakkor gyors, fegyelme- zett végrehajtást követelnek.

Eddigi munkánk eredményeit pártunk és kormányunk fo- kozott támogatása tette lehetővé. Ez a támogatás a bizalom és megbecsülés egyik megnyilvánulása, amely az egész magyar tűzoltóságunknak szól. Első félévi tevékenységünk sikerének is ez a záloga, s ez adjon erőt a további feladatok végrehajtásához, az 1956-os esztendő sikeres befejezéséhez is!

OLTÓVÍZ-ELLÁTÁSUNK a mentő tűzrendészet égető problémája

Oltóvízellátásunk jelenlegi helyzete

Magyarországon csupán Budapest és néhány — főleg ipari jellegű — vidéki város van abban a szerencsés helyzetben, hogy kimeríthetetlen vízforrással, korszerűen felszerelt vízművekkel és szerteágazó vízvezetékhalózzal rendelkezik. Nagyobb üzemekben rendszerint két-háromféle vízvezetékhalózzal is találkozunk. Külön csőhálózatban vezetik a gyártástechnológiához szükséges, úgynevezett ipari vizet, más csővezetékben az ivóvizet és külön hálózatot biztosítanak az oltóvíz részére. Ez az ideális állapot azonban — sajnos — nem biztosítható az ország minden vidékén. Vannak városaink, melyeknek vízzel való ellátása óriási nehézségekbe ütközik, és egy-egy tűzeset alkalmával a tűzoltóságnak szinte lehetetlen feladatot kell megoldania. Ilyen állapotok uralkodnak pl. Pécsen, ahol a Mecsek hegység úgynevezett karsztvizét — mely a karsztos kőzetek járataiban folyva megtisztul a szennyeződésektől és így ivásra is alkalmas — gyűjtik össze, szivattyúik segítségével víztornyokba nyomják fel és ilyen módon üzemeltetik a vízvezetékhalózatot. Az így felgyülemelő vízmennyiség azonban csak a város lakosságának minimális kiszolgálására elegendő és tűzeset alkalmával a vízhiány miatt óriási nehézségek merülnek fel. Hasonló a helyzet Békéscsabán, ahol a lakóházak udvarán létesített kutakon kívül a város szélén végigvonuló Köröscsatorna jelenti az egyetlen komoly vízszervezési lehetőséget. Ezt a vízmennyiséget azonban, ha taktikai szempontból a város ipari üzemének helyzetét vizsgáljuk, kevésnek kell minősítenünk. Vidéki városaink többségénél oltóvízzel való ellátottság tekintetében ilyen és ehhez hasonló állapotok uralkodnak.

A falvak vízellátásáról szólva, meg kell állapítanunk, hogy egyes falvakban és kisebb lakott településeken a vízellátás katasztrófális képet mutat. Bakonylókúton pl. a nyári időszakban 15–20 km távolságból hordókból, lovaskocsin hordja a lakosság az ivóvízszükségletét. Falvaink többségében csak úgynevezett talajvízkutak szolgáltatják a vizet, melyek nyári időben vagy teljesen kiszáradnak, vagy oly csekély mennyiségű víz marad bennük, hogy azt egy 400 l/p teljesítményű kismotorfecskendővel néhány perc alatt ki lehet szivtatni.

Problémák, amelyeket sürgősen meg kell oldani

Számos esetben előfordul, hogy a percek alatt kiszivartott, kimerült kútból másik, legtöbbször távolabbi kútra kell átszerelni

a beavatkozó egységeknek. Ez az átszerelés értékes és hosszú percekkel jelent akkor, amikor a szó legszorosabb értelmében a másodpercekért folyik a küzdelem. A szer átszerelését másikkal vízszervezési helyre mindig nagy nehézséget jelent, mert nemcsak technikai kivétel bonyolult, hanem legtöbbször a tűzoltóság vezetőjének taktikai elgondolását is megváltoztatja, tekintve, hogy az átszerelés vesztesége alatt a tűz tovább fejlődik. Az új helyzethez való alkalmazkodás a parancsnok részéről ismét időbe kerül, tehát ha mindezt számításba vesszük, megállapítható, hogy a szer átszerelése — sok esetben két alkalommal is! — mindenképpen elkerülendő, rossz megoldás. Hasonlóan nagy nehézséget jelentenek a tűzoltóság számára, a 8 m-nél mélyebben fekvő vízszintű kutak. Ilyen esetben az egység hiába szereli meg a fecskendőket nagyon rövid idő alatt, ha a nagy mélység miatt a vizet nem tudja felszivtatni, és a tűz színhelyére szállítani. Ilyenkor születik meg a kézi erővel való vízkimerelés és a vederláncsal való tűzoltás ősrégi, primitív módszere. Szerencsés esetben a községben vagy faluban artézi kút található, melynek vizét gazdaságosan felhasználva, biztosítani lehet a tűzoltásnál. A gyakorlatban kétféle artézi kúttal találkozunk. Egyik a pozitív, másik a negatív artézi kút. Az artézi kút akkor mondjuk pozitívnek, ha a víz a ránehezülő túlnyomás következtében minden külső beavatkozás nélkül felszínre kerül. Amennyiben motorikus úton vagy egyéb szivattyúberendezés segítségével kell a mély kútból a vizet a felszínre juttatni, negatív artézi kútról beszélünk. Számunkra mindig a pozitív artézi kút a legelőnyösebb megoldás.

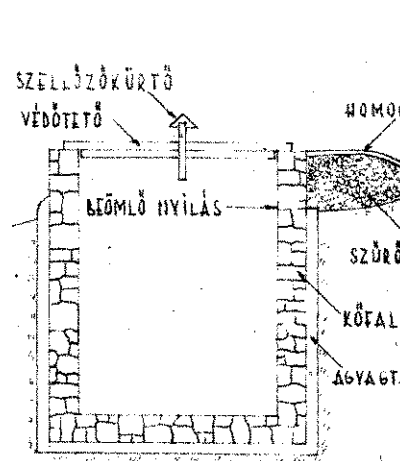
Az oltóvízszállítás biztosítása közös ügy

Számtalan példa bizonyítja az évek folyamán, hogy vízhiány miatt a tűzvész katasztrófális méreteket öltött, és a tűzoltóság munkája csupán az élet- és tárgymentesre, valamint a környezeti védelmére szorítkozott. Az is bebizonyosodott már, hogy ha a tűzoltóságnak elegendő oltóvíz áll rendelkezésére, általában mindig meg tud birkózni a keletkezőben lévő vagy akár kifejtett tűzvesszel is. Mindezek a körülmények arra figyelmeztetnek bennünket, hogy az ipar, a mezőgazdaság, a lakó- és középületek tűzvédelmét szem előtt tartva, elsősorban nekünk, tűzoltóknak kell az oltóvíz biztosításának problémáját központi kérdésként kezelni. Ez természetesen nem jelenti azt, hogy csak nekünk okozzon gondot a megfelelő oltóvízmennyiség biztosítása. Ennél a kérdésnél nagymértékben előtérbe kerül a tanácsok szerepe is. El kell érniük — és jó módszerek-

kel dolgozva rövid idő alatt el is juttatni — hogy a helyi tanácsok a közvesztési tervben az ügy fontosságát ten szerepeltessék azt a hitelkeretben a helyi vízszervezési viszonyok megváltoztatására hivatott megoldani. A szocialista törvények szintén saját fejlesztési területek foglalkozniok a vízszervezés kérdéseivel. A szocialista szektorok általában meglévő létszámú szakmunkás-brigáddal rendelkeznek, mely a kivitelezést — a szükséges anyag biztosítása esetén — minden nehézség nélkül meg tudja oldani. Munkánk folyamán nekünk, tűzoltóknak kell elernünk, hogy az oltóvízvezetők valóban megfelelő súlyúval rendelkezzenek a tűzvédelem kérdéséről és ennek kifizetését tartozóját, az oltóvíz biztosításának kérdéséről.

Néhány javaslat a vízhiány megszüntetésére

Ezek után felmerül a kérdés, hogy országos viszonylatban mutatkozó vízhiányt hogyan, milyen módszerekkel lehet megszüntetni. E kérdésre csupán általános választ adhatunk, ugyanis mindig a vidék földrajzi adottságai szabják meg a megoldás módját.

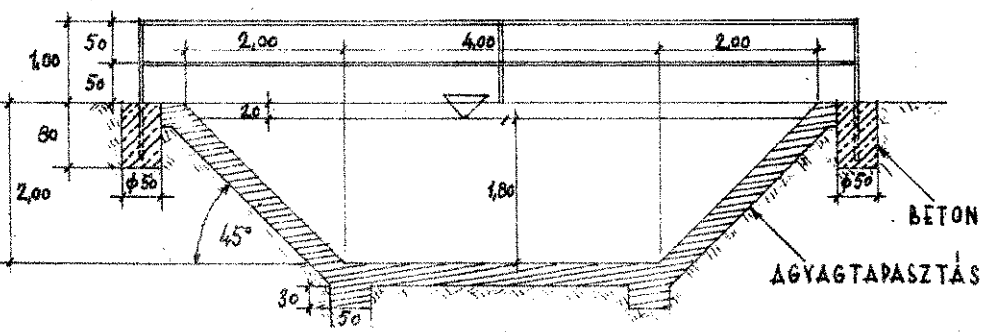
2. ábra.

kérdés műszaki megoldásának módját az alábbiakban — rövid műszaki leírás formájában — néhány megoldást javasolunk. A vízhiányos vidéki víztároló medence, vízgűjtő, valamint különböző vízvételi kiépítéséhez, természetes vizek (patak, folyók stb.) tűzoltás céljára való felhasználásához.

Agyagbeton víztároló medence (1. ábra)

Az itt ismertetett víztároló medence (1. ábra) kivitelezése minimális költséggel megoldható. Anyaga homokkal kevert agyaggal, mellyel 20–30 cm vastagságú réteget kiásott, 45 fokos szögben kiképzett gödör falát és alját kiépítjük. Igényesebb esetben, ha a medence rendelkezésre áll, az agyagbeton felületet kell adagolni olyan arányban, hogy minden köbméter agyaghoz egy zsebkendőnyi mennyiségű cement jusson. Ilyen módon úgy készíthető, amely természetesen szilárdabb, tartósabb és hosszabb ideig tart.

1. ábra.

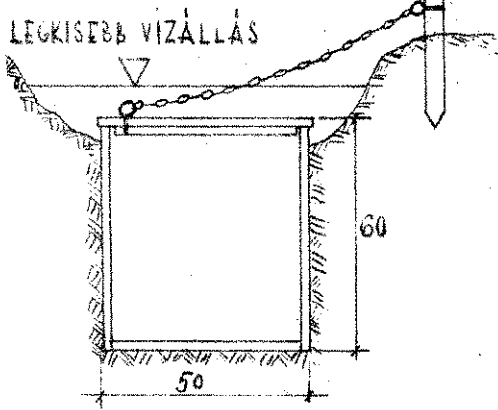
az agyag-homok keverék. Mindkét csak annyi vizet szabad adagolni, a keverék nehézség nélkül bedolgozgyen. A tároló medencét életbizton-
 korból 1 méter magas korláttal ta-
 körükeríteni. Az ábrán között kor-
 oldástól a helyszíni adottságoknak
 elől el lehet térni, de arra min-
 ügyelni kell, hogy a szivótmű lé-
 entes vízbeocsátása biztosítható le-
 Az 1. számú ábrán feltüntetett mé-
 ek betartásával — ha a tároló leg-
 ob pontján mérve 1,80 m a vízmély-
 a medence befogadóképessége hoz-
 legesen 50 m³, ami már megfelel a
 ményeknek, hiszen ez 50 ezer liter
 jelent, és így a medencéről egy 1000
 gépjárműfecskendő 50 percig tud
 akítás nélkül dolgozni. Az ilyen víz-
 medence megépítése különösen
 állami gazdaságokban, termelőszö-
 vetekben ajánlatos, ahol más vízszere-
 hetőség nincs, vagy pedig nem ki-
 mennyiségű. Sikeresen lehet alkal-
 vízszegény falvakban, községekben
 l a talajvízkiutak hamar kimerülnek.
 csés helyzetben van az olyan köz-
 gy falu, amely artézi kúttal rendel-
 mert az artézi kút vizét az ismer-

Közsefonással biztosított víztároló medence (3. ábra)

Tárolómedence esetében, ha a medencé-
 be befolyó víz szennyezett, iszapos, iszap-
 fogót kell beépíteni. Az iszapfogóval ellá-
 tott, közsefonással biztosított víztároló
 medence rajzát a 3. ábra mutatja (az
 „Unser Brandschutz” nyomán). Ennél a
 megoldásnál, ha az állandó vízbeömlés
 biztosítva van, a medencét vízelvezítés
 ellen nem kell ellátni tapasztással, hanem
 közsefonást kell alkalmazni, nehogy az át-
 áramló víz kimossa a medence oldalait.

Sekélyvízű patakba épített vízvételi hely (4. ábra)

A 4. ábra sekélyvízű patakba épített víz-
 vételi helyet ábrázol. A legegyszerűbben
 deszkából készíthető el négyzet alaprajzú
 kivitelben. A teteje szintén deszka, kari-
 kába fűzött láncsal rögzítve, melynél fogva
 adott alkalomkor fel lehet nyitni. Ez a
 kis fából készült, talajba mélyített vízvételi
 hely igen jól megfelel a célnak, mert
 lehetővé teszi a szűrőkosár teljes terjedel-
 mében való vízbemerülését. Fából csak
 azoknál a patakoknál, csermelyeknél ké-
 szíthető el, melyekben állandóan víz folyik,

4. ábra.

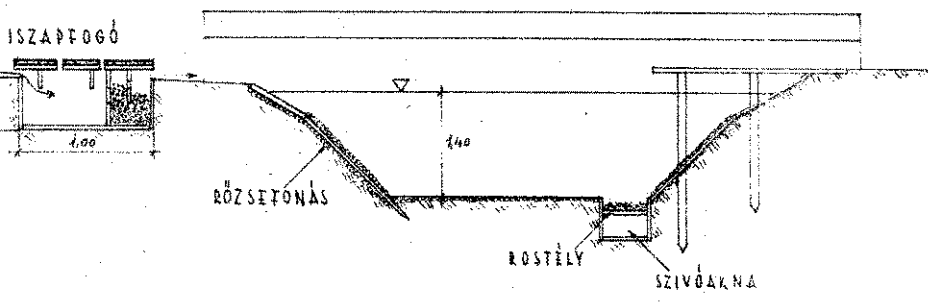
kisebb vízállás mellett is üzemeltethetők
 legyenek. Tehát ne fordulhasson elő olyan
 eset, hogy a szűrőkosár számára készített
 aknába nem kerül víz (4. ábra), vagy a
 vízállás olyan mértékben lesüllyed, hogy
 a szűrőkosár még 4 db szivótművel sem
 éri el a vízszintet (5. ábra).

Parancsnokaink legyenek a kezdeményezők!

E rövid ismertetésnek nem lehetett célja,
 hogy az előforduló összes esetekre „recep-
 tet” adjon, csupán néhány jellemző eset-
 ben mutatja a helyes megoldást. Ezen
 túlmenően — mindig a helyszíni adottsá-
 goknak megfelelően — még számos helyes
 és gazdaságos megoldás lehetséges, amelye-
 ket éppen a fentiek áttanulmányozása
 nyomán a saját területén minden parancs-
 nok kezdeményezhet az illetékeseknek,
 mint az illető területen legalkalmasabbnak
 látszó megoldásokat. A parancsnokra há-
 rú a feladat, hogy a helyi adottságoknak
 legjobban megfelelő műszaki megoldást ki-
 válassza, és azt a tanács, illetve állami
 gazdaság vagy termelőszövetkezetek veze-
 tőjével kiviteleztesse. Egyik vagy másik
 tárolómedence vagy vízvételi hely válto-
 zata aránylag kis beruházás segítségével
 általában minden községben és faluban
 megoldható.

Szocializmust építő népgazdaságunk
 számtalan ágazata egységes egészet alkot,
 és köztük szoros összefüggés van. Világo-
 san kell látnunk, hogy egyik sem képzel-
 hető el a másik nélkül. A mentő tűzren-
 dészet és ezzel együtt az oltóvízszükséglet
 biztosítása nem öncélú valami, hanem a
 dolgozók erőfeszítései nyomán elért hatal-
 mas eredmények, létesítmények, mező-
 gazdasági termények védelmének nehéz,
 de szép feladatát kell megoldania. Aki ezt
 az összefüggést megérti, akár tűzoltó, akár
 nem, mindenképpen arra törekszik, hogy a
 tűzvédelem ügyét — beosztásától és hatá-
 skörétől függő mértékben — elősegítse.

Ruppert Ferenc t.ú. hdgy.

3. ábra.

tároló medencébe be lehet vezetni és
 állandó csere folytán megszűnik a
 csúfodás veszélye is. Egyéb
 esetben, amikor az állandó jellegű be-
 ömlés nincs biztosítva, a vizet időn-
 cserélni, illetve párolgás esetén pó-
 kelli.

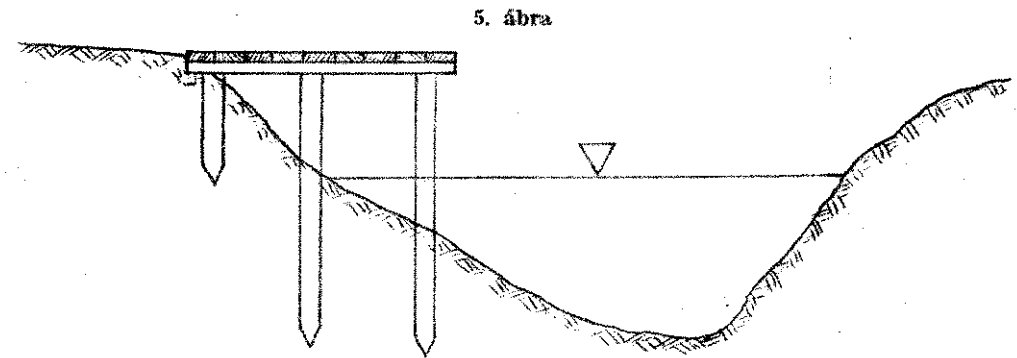
Ésővízgyűjtő ciszterna (2. ábra)

szegény dombos-hegyes vidékeken a
 rnáknak összegyűjtött csapadékvíz is
 an alkalmas tárolási célokra. A
 rnat lehetőleg olyan helyre kell tele-
 s, ahol a lejtőn lefutó csapadékvíz
 s felületről gyűjthető, mert így szer-
 sennyeződés a legkisebb mennyiség-
 erülhet a vízbe. A vizet a gyűjtő
 nába való beocsátás előtt a vízben
 lebegő szennyeződések visszatartása
 l szűrőrétegen kell átvezetni. A
 réteget zúzott bazalttufából, zúzott
 ból, vagy egyéb laza anyagból köz-
 ül a beömlő nyílás előtt kell elkészí-
 A vízzárás biztosítása céljából a leg-
 rűbb technikával épített ciszternák
 onból készülnek, de igen jól megfe-
 a célnak a kőből épített, külső ol-
 on agyagtapasztással ellátott ciszter-
 s. A fagymentességről a talajba való
 sztással kell gondoskodni. A 2. ábra
 gyűjtő ciszternát mutat, melynek vize
 nem alkalmas, mert egyszerű fel-
 e és szerkezeti összetétele következe-
 nem biztosít kellő szűrést a csapa-
 znek. Az ivóvíz-ciszternákhoz több
 réteg szükséges, de az oltóvíz tárolá-
 s a lényegesen olcsóbb kivitelű víz-
 is megfelelő.

Vízvételezési hely cölöpös megoldással (5. ábra)

Olyan esetben, ha pl. a folyó vagy a fo-
 lyam partjának alakulása miatt semmi-
 képpen nem lehet a vizet fecskendővel
 megközelíteni, az 5. ábrán látható mego-
 dás alkalmazása célszerű. Ez a deszka-
 plató a talajba vert cölövekkel aránylag
 olcsó eszközökkel egyszerűen megoldható,
 és a gépjárműfecskendők, valamint a kis-
 motorfecskendők számára egyaránt bizto-
 sítja a megfelelő vízvételezési lehetőséget.
 A balesetveszély kiküszöbölése céljából a
 platót célszerű korláttal is ellátni.

A 4. és 5. ábrán bemutatott vízvételi he-
 lyek építésénél úgy kell eljárni, hogy azok
 az illető patakra vagy folyóra jellemző leg-

5. ábra

A nagy példa nyomán

Riport a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról

XV.

Tüzet jelentenek!

A híradástechnika nélkülözhetetlen a tűzvédelemben. A Szovjetunióban a tüzeset jelentésének pillanatától annak teljes megfélemezéséig a tűzoltók munkáját a híradási berendezések ötletes összeállításának segítségével irányítják. Gyakorlatban azt mondhatjuk, hogy a nagyváros tűzvédelmét egyetlen ember — a város tűzvédelmi parancsnokságának diszpécsera — irányítja. A diszpécser rendelkezésére áll néhány telefonosnő és helyisége is van látva minden eszközzel ahhoz, hogy a város tűzvédelmi helyzetét tökéletesen a kezében tarthassa. Megkíséreljük leírni, mi történik abban a pillanatban, amikor valaki az ismert „01” számon a tüzesetet bejelenti. A beszélgetést a telefonosnők egyike veszi fel, a diszpécser pedig a munkaasztalán levő hangszórón keresztül értesül arról. Egy gombnyomás révén a város minden tűzoltórajával azonnal rövidhullámú rádióösszeköttetésbe lép. Bejelenti a tűz helyét és terjedelmét, s egyben meghatározza, hogy az illetékes rajok milyen kocsijai szálljanak ki a tűz színhelyére. Egyidejűleg a város részletes térképén, amely a diszpécser szobájának egyik falán van, vörös fény jelzi a helyet, ahonnan a tüzet jelentették.

A parancsnok, akinek a raja utasítást kapott a vonulásra — ez rendszerint az a raj, melynek szakaszán a tűz keletkezett —, visszahívó jellel közli a vonulást. A diszpécser asztalának jobb felén számos jelzések mutatják, hogy az illetékes rajnak milyen harci kocsijai vannak akadéiban. Hasonló fényjelzések gyulladnak ki az asztal bal felén is. Ezek viszont azokat a kocsikat jelzik, amelyek az egyes rajoknál javításban vannak, tehát ezekkel diszpécserünk nem rendelkezhet. Ez a rendszer lehetővé teszi, hogy a diszpécser minden időpontban pontos képet alkothasson az egész város készenléti eszközeiről. Érdekesképpen megemlítjük, hogy a tüzesetet jelentő egyén bejelentését a diszpécser szobája melletti helyiségben levő magnetofon is felveszi. Amennyiben csak kisebb tüzről van szó, a diszpécser hangszórójában csakhamar hallhatjuk az illetékes testület parancsnokának jelentését, hogy a tüzet eloltották. Egyidejűleg kialszanak a diszpécser asztalán a számos jelzőlámpák, ami viszont azt jelenti, hogy a kocsik már a szertárban vannak és készenléletben állnak esetleges újabb beavatkozásra.

Ha nagyobb tüzesetről van szó — ha a Szovjetunió nagyszerű tűzvédelmi munkájának, ilyen nagyon kevés van —, a magnetofon feljegyzi a tüztérre parancsnokló tiszti minden utasítását. A harci kocsik többsége ugyanis — főként a speciális kocsik — rövidhullámú adóállomásokkal vannak ellátva. Ez a rendszer lehetővé teszi a tüzesetek után a parancsnokok taktikájának tanulmányi elemzését. A tüztér parancsnoka nagy tüzeseteknél különösen felszerelt híradókocsit használ, mely lehetővé teszi számára, hogy az égő objektumon vagy objektumban dolgozó tűz-

oltókkal, a diszpécserrel és a központ magnetofonjával állandó összeköttetésben tartson. Ez a híradókocsi valóságos gördülő postai lehetővé teszi a telefonösszeköttetés 25 vonalra, sőt 200 méteres kábelek és rövidhullámú adókészülékek segítségével azokkal a tűzoltókkal is, akik a tüztér előretolt posztjain dolgoznak. A parancsnok tehát tökéletesen urálja a veszélyeztetett területen széthelyezett gépeket és állandó összeköttetésben van a tüzeset fontosabb pontjain dolgozókkal.

A speciális kocsik többségén, így a fecskendőautók túlnyomó részén nem kiemeltégű legénység van, mint nálunk, hanem tüztágró. Ugyanis két parancsnokhelyettesük van, akik közül az egyik a híradókészülék kezeléséről gondoskodik.

A tüzesetek jellege szerint különböző speciális gépeket is felhasználnak a beavatkozásnál, így éjjeli tüzesetek alkalmából például nagy fényzórókocsit, amely valóságos gördülő villanytelep. Az olyan tüzesetek alkalmával, amikor gázokkal és azok veszélyes hatásával is számolni lehet, különleges gázelhárító kocsik vonulnak ki. A kocsik legénységének különlegesen csillogó sisakja van, amely így messziről látható a gázzal ellepett területen. A tűzoltó, aki az ilyen esetekben a gáz elleni vizsgálatot végzi, a gázmaszkjában elhelyezett mikrofon révén állandó telefonösszeköttetésben van a gázelhárító csoporttal. Nagyszerű gázmaszkja lehetővé teszi, hogy az ellepett területen több mint 4 óra hosszat tartózkodjék.

Amikor a tüztérre való eljutáshoz építéstechnikai akadályokat kell áttörni, különleges technikai kocsik avatkoznak be, melynek erős kompresszora látja el energiával a kalapácsokat, fűrészeket, amelyek könnyen legyőznek bármilyen akadályt. Más esetekben speciális technikai kocsikat használnak, amelyek erős agregátorjaikkal befújják vagy elszívják a veszélyeztetett helyről a levegőt.

Magas szinteken levő tüzesetek alkalmával felvonókkal ellátott önműködő létrák dolgoznak. A vízforrásoktól távoli beavatkozások esetében hatalmas tömlőskocsik lépnek munkába, amelyek 3 percen belül 2 km-es vezetékot teremtenek.

KEDVES OLVASÓINK!

A fenti közlemény — befejező része annak a sorozatnak, amelyet 15 hónaponta olvashattak. Most, hogy e sorozat utolsó anyagával befejezzük a csehszlovák tűzoltók szovjetuniói tanulmányútról tapasztaltak ismertetését, néhány mondatban retnénk összegezni annak jelentőségét, eredményességét.

Amikor e sorozatot elindítottuk, az volt a célunk, hogy olvasóink jogosan nek elégüljünk, s Randák elvtárs riportkönyvének tűzoltó vonatkozású szövegét révén bepillantást adjunk nagy barátunk, a Szovjetunió tűzrendészeti szerkesztőségének életébe, munkásságába. Úgy véljük, célunkat, elértük, mert olvashatók hónapra örömmel és nagyfokú érdeklődéssel várták ezeket a közleményeket, amelyek az eltelt több mint egy esztendő alatt egyik legkedveltebb olvasmányunkat képezték. S ami a legfőbb: igen sokat tanultak, tapasztaltak belőle és nemcsak helyen az egyes tapasztalatokat alkotó módon alkalmazták is.

Végezetül ezúton is köszönetet kell mondanunk Karol Randák elvtárs „Nagy példa nyomán” című riportkönyv szerzőjének azért a barátj gesztusáért, amellyel könyvét és a személyi tulajdonát képező képanyagot önzetlen szívvel rendelkezésünkre bocsátotta, s ezáltal lehetővé tette, hogy lapunk olvasóitól meríthetjük abból a kiapadhatatlan forrásból, amelyből a „Nagy példa nyomán” könyv gazdag témányanyaga is született.

Ha esőben, illetve fagyban történe tüzeset, a tűzhöz egy nagy vörös autót száll ki, amelyben három helyiség van. Az elsőben palackgázzal fűtött kávé van, a másik helyiséget a tűzoltók ruhájának különleges szárítására rejtették be, a harmadik — a legtagasabb — pedig a harcra küldött rajok legényeinek pihenőhelyisége.

Minden tűzoltókocsi vörös színű. Ez a szín a Szovjetunióban a tűzoltók színe, tartják fenn és semmiféle más színre nem használhatják. Forgalom közben a tűzoltók vitathatatlan előnye van a tüztérre gyors kiszálláskor, mert a forgalmat nyitó milicisták már messziről észreveszik a kocsikat. A kocsik egyébként nincsenek — mint nálunk — megjelölve a tüztér rajok nevével, s csak a tűzoltó sisakján levő kis számok jelzik, hogy melyik oltórajról van szó. A mentőautók is megkért egyidőben érkeznek ki a tüztérre, mivel a mentőállomásokat a tüzesetek rajjal egyidejűleg értesítik.

Kisebb tüzesetek alkalmával a parancsnok szerv nem érkeződik a tüzeset helyére, az ő feladata a tűz mielőbbi eloltása. Azonban az első harcokcsival időben munkához lát egy külön nyitólétszerv, amely a tüzesetek vizsgálására szükséges minden alapeszközzel a tüztérre kocsin érkezik. Gyakran hamarabb szűl munkájával, mint ahogy a tüztérre juttatták. Ha bonyolult esetről van szó, már különböző tárgyak laboratóriumi vizsgálatát igényli, akkor ezeket a tárgyak magával viszi a tüztérre. A nyitólétszerv emberek valóságos mesterei szakembereknek. Elmeséltek pl. egy lakástüzesetet, amely zárt lakásban — 126 óráig — egész családnak szabadságra való távoztása után — keletkezett. Sokáig nem sikerült megállapítani a tüzeset okát és azt, ki a felelős, ki okozta a tüzet. A tüztér, melyet a vizsgáló szerv a tüztérre készített, észrevették, hogy az asztal helyesebben annak megpörköltödtött eldőlő állapotban lévő kis asztali megégett váza van.

Bár az okok kivizsgálásakor elsősorban a felelősség megállapításáról van szó, fő cél azonban mégis új tapasztalatok szerzése és általánosítása, hogy az okot fokozatosan ki lehessen küszöbözni a tüzesetek után. A bűnösök, illetve azok megbüntetése az Állami Tüztörvény Felelősség ügye ugyan, de a tüzesetek megelőzésének okát számbaveszik, és a tüzesetek okait és az eredményt továbbbírják más tüzesetek is, amelyek propaganda és oktatási útján figyelmeztetik a polgárságot a veszélyekre és oktatják őket, hogyan lehet megelőzni a tüzeseteket.

☆

Amit a jogszabályismeretről minden tűzoltónak tudnia kell

jogalkalmazás sok évszázados törté-
során alakult ki az a szabály, hogy a
ény nem ismerése senkit sem mentesít
rvényben foglalt rendelkezések követ-
ényei alól. Nyilvánvaló, hogy ameny-
en az állampolgár nem ismeri a törvé-
et és az állam egyéb rendelkezéseit,
kai számtalanszor szembekerülhet, ha
ont ismeri, megvan a lehetőség arra,
a törvény által tiltott magatartástól
őzködjek, illetve az abban előírt maga-
ist tanúsítsa. Az is természetes, hogy a
ényekben a tiltott magatartás esetére
tásba helyezett hátrányos következmé-
r alkalmazását nem lehet függővé ten-
től, hogy a cselekmény elkövetője is-
te-e a törvényt, hiszen ez a körülmény
feltlenül tenné a törvények alkalma-
t.

ocialista államunknak az a célkitűzése,
y minél szélesebb körben maguk az
mpolgárok váljanak a jogszabályok al-
názóivá — vagyis önként, tudatosan
fűtsák magatartásukat a jogszabályok-
foglalt rendelkezésekhez — és minél
cebb körben válják szükségessé állami
veink — ezek között bíróságaink és ál-
igazgatási szerveink — jogalkalmazó
vatkozása. Az állam ezt a célkitűzést
alkalmazó szervei tevékenységével, to-
bá a különböző társadalmi szervezetek,
mint propagandaszervek (sajtó, rádió
) nevelőmunkájával éri el.

ikkünkkel az a célunk, hogy a „Magyar
oltó” olvasóinak — egyrészt mint ál-
polgároknak, főként azonban mint ha-
gl jogkörrel felruházott tűzrendészeti
vek közgeinek segítséget nyújtunk a
szabályok megismeréséhez és azok he-
alkalmazásához.

mit a jogszabályról tudni kell

közismert meghatározás szerint a jog
llamhatalom által megállapított olyan
jartartási szabályok (jogi szabályok)
essége, melyek az uralkodó osztály
ratát fejezik ki, és amelyek alkalma-
it az állam kényszerítő ereje bizto-
a társadalmi rend védelme, megszil-
ltása és továbbfejlesztése céljából.

ocializmust építő államunk jogrendje
olgozó parasztsággal szövetséges mun-
szabály akaratát fejezi ki, annak az
álnak az akaratát, amely a szocia-
társadalom építésének vezető ereje,
nely az egész dolgozó nép érdekeinek
törkévéseinek letéteményese. Népi de-
ratikus államunk ezeknek — az egész
ozó nép akaratát kifejező — maga-
si szabályoknak az érvényesülését a
a kényszerítő erejével biztosítja, s
l végeredményben biztosítja a szocia-
a társadalmi viszonyok megszilárdulá-
és továbbfejlesztését, a kapitalizmus
evényeinek megsemmisítését a gazda-
rendszerben és az emberek tudatában
aránt.

jogszabály tehát — amint az az
iekből kitűnik — az államhatalom
l megállapított magatartási szabály,
ly mindig meghatározott előírást tar-
naz arra, hogy bizonyos esetekben az
mpolgároknak milyen magatartást kell
istítaniok.

jogszabály rendszerint három alkotó-
ból tevődik össze: a *feltételezésből*, vagy-

is azoknak a körülményeknek a megjelö-
léséből, amelyek esetén a magatartási
szabályt (jogszabályt) alkalmazni kell; a
rendelkező részből, vagyis magának a
magatartási szabálynak a leírásából; végül
a *következményből* (szankcióból), amely a
kényszerintézkedéseket tartalmazza és ez-
zel a jogszabály végrehajtását biztosítja.

A jogszabálynak tartalmaznia kell az
abban foglalt rendelkezések életbelépése-
nek időpontját (vagyis azt, hogy mikor-
tól fogva kell alkalmazni azokat). Ha a
jogszabályban nincsen ilyen rendelkezés,
akkor az életbelépés időpontja a jogsa-
bály közétételének napja. Amennyiben
a jogszabály korábbi jogszabályokat vagy
azok egyes rendelkezéseit módosítja, ak-
kor a módosításra, illetve hatályon kívül
helyezésre vonatkozó kifejezetti rendel-
kezést is kell tartalmaznia.

A jogszabályok rendszerezése

Ahhoz, hogy a jogszabályok tömegében
helyesen eligazodhassunk, ismernünk kell
azok rendszerét. E cikk keretében nem
foglalkozunk a jogszabályok tudományos
jellegű csoportosításával, hanem inkább
a gyakorlati munkában elengedhetetlen
rendszerezést tárgyaljuk.

A jogszabályok között megkülönbözte-
tünk:

- törvényeket, amelyeket az Ország-
gyűlés alkot;
- törvényerejű rendeleteket, amelyeket
a Népköztársaság Elnöki Tanácsa alkot;
- a Népköztársaság Elnöki Tanácsának
határozatait (NET-határozat);
- minisztertanácsi rendeletek (MT-ren-
delet);
- minisztertanácsi határozatokat (MT-
határozat);
- miniszteri rendeleteket, amelyeket az
egyes miniszterek, illetve az Országos
Tervhivatal elnöke bocsát ki;
- miniszteri utasításokat, amelyeket az
egyes miniszterek, illetve az országos ha-
táskörű szervek vezetői bocsátanak ki;
- tanácsi szabályrendeleteket.

A törvények, törvényerejű rendeletek,
minisztertanácsi és miniszteri rendeletek
minden állampolgárra kötelező magatartá-
si szabályokat állapíthatnak meg. Ezek
olyan jogszabályok, amelyekből az állam-
polgárokra közvetlenül jogok, illetve kö-
telezettségek származnak, ezért széles kör-
ben való ismeretük az állampolgárok jogai
és jogos érdekei védelme szempontjából je-
lentős.

Ezzel szemben a Népköztársaság Elnöki
Tanácsának határozatai, a Minisztertanács
határozatai és a miniszteri utasítások el-
sősorban az állami vezetés irányelveinek
meghatározását, illetve az állami szervek-
et és vállalatokat érintő olyan konkrét
rendelkezéseket tartalmaznak, amelyek az
állampolgárok jogait és jogos érdekeit ál-
talanban csak közvetve érintik.

A jogszabályok kihirdetése

A jogszabályokat abból a célból, hogy
az állampolgárokat, illetve az érintett szer-
vek megismerhessék, ki kell hirdetni; ez

a jogszabály érvényességi feltétele. A ki-
hirdetés a Magyar Népköztársaság hivata-
los lapjaiban, a Magyar Közlönyben és a
Határozatok Tárában, valamint az egyes
minisztériumok és országos hatáskörű szer-
vek hivatalos lapjaiban (Pénzügyi Közlöny,
Tervgazdasági Értesítő stb.) történik.

A Magyar Közlönyben kerülnek kihir-
detésre:

- törvények;
- törvényerejű rendeletek;
- Népköztársaság Elnöki Tanácsának és
a Minisztertanácsnak azok a határozatai,
amelyek az állami vezetés irányelveinek
meghatározását tartalmazzák, illetve ame-
lyekből az állampolgárokra közvetlenül
jogok vagy kötelezettségek származnak;
- minisztertanácsi rendeletek;
- miniszteri rendeletek (illetve az Or-
szágos Tervhivatal címűknek rendeletei).

A Határozatok Tárában kerülnek ki-
hirdetésre:

a Minisztertanácsnak azok a határozatai,
amelyek az állami szerveket és vállalatok-
kat érintő rendelkezéseket tartalmazzák.

(A Határozatok Tára kizárólagosan hi-
vatali használatra szolgál.)

A minisztériumok és országos hatáskörű
szervek hivatalos lapjaiban kerülnek ki-
hirdetésre:

a miniszteri utasítások (illetve az orszá-
gos hatáskörű szervek vezetőinek utasítá-
sai).

A jogszabályok megjelölése és idézésük

A jogszabályok megjelölése, illetve a
megjelölések pontos ismerete igen je-
lentős abból a szempontból, hogy a jog-
szabályok alkalmazása során helyesen
tudjunk hivatkozni rájuk és pontosan tud-
juk idézni azokat.

A törvények kihirdetésük évével és ró-
mai sorszámmal, a törvényerejű rende-
letek kihirdetésük évével és arab sorszá-
mmal vannak megjelölve. Pl. 1954. évi 26.
számú törvényerejű rendelet.

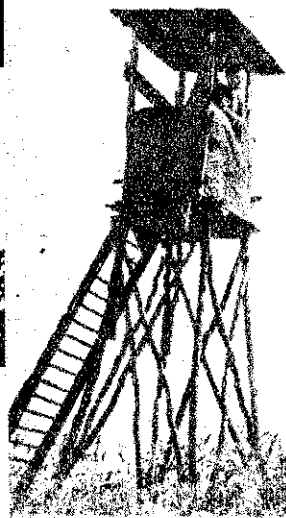
Ugyanígy jelölik a Népköztársaság Elnöki
Tanácsának határozatait évenként
1-től kezdődő arab sorszámmal. Pl. a
Népköztársaság Elnöki Tanácsának 1954.
évi 1. számú határozata (rövidítve: 1/1954.
NET).

A minisztertanácsi rendeletek megjelö-
lése 1-től kezdődő arab sorszámmal törté-
nik, utána a kihirdetés éve, majd az MT
megjelölés van feltüntetve. A betűjelzést
megelőzően zárójeltek között fel van tü-
ntetve a kihirdetés hónapja római, a napja
pedig arab számmal. Pl. 62/1952. (VII. 22)
MT.

A minisztertanácsi határozatok megje-
lölése ugyanígy történik azzal az eltérés-
sel, hogy 1000-tól növekvő arab sorszámmal
és Mt. h. megjelölést alkalmaznak. Pl.
1074/1954. (I. 14.) Mt. h. (Ugyanez a
megjelölésmódja a Határozatok Tárában
megjelenő minisztertanácsi határozatok
esetében azzal az eltéréssel, hogy a sor-
szám 2000-től növekvő szám.)

(Folytatása következik.)

HÉT MEGYE MEZŐGAZDASÁGI MUNKAJÁNAK TAPASZTALATAIRÓL

A mezőgazdasági tűzvédelem időszakos évről évre szinte „menetrendszerűen” közzéadjuk: hol előbb, hol meg később, de mindenképpen bekövetkezik. Esztendőnk óta így van ez, s az idén is így történt. Ahogyan sárgult a lábon álló gabona és közeledett az aratás, úgy nőtt tűzvédelmünk területi dolgozóinak mindennapi munkája és a munka sokasodásával együtt felelőssége is. Ha grafikonnal szemléltetnénk ezt az időszakot, talán szemléltetőbb lenne, mert a grafikon görbéje ilyenkor felfelé ívelne úgy, ahogyan a munka és a vele járó felelősség. Mi azonban nem ezt tesszük. Egyrészt azért, mert nem ez a foglalkozásunk, aztán meg erőltetett is lenne az ilyen ábrázolási mód; másrészt pedig azért, mert nem úgy tükröznék az általunk látottakat, ahogyan heteken át jó néhány megyében tapasztaltuk. Márpedig mi ezről szeretnénk írni, amit és ahogyan látunk, jobban mondván arról, mit tettek az illetékes szervek a mezőgazdasági tűzvédelem biztosítása érdekében.

Hajdú-Bihar megye

A SZÁSZTELEKI ÁLLAMI GAZDASÁG egyik gabonátábláján két kombájna küszködik a dőlt gabonával. Ez még csak próbavágás — tájékoztatnak bennünket — a nagya majd ezután jön.

Hogy ne tartóztassuk a 344-es kombájna vezetőjét, gyorsan körülnézünk a gépet, miközben néhány kérdést is „megeresztünk”. Különösebb hiányosságot nem tapasztalunk, „csupán” az egyik gázzal olító hiányzik...

— Hol van? — kérdezzük.
— Töltésen — így a válasz.

No, ettől még nem lett kefé, pedig a típushatározat világosan előírja... Egyébként a 1745-ös gépnél is hasonló a helyzet, de a válasz is...

Hol történt a mulasztás? Az igazgató elvtárs váltig a Cső- és Szerelvényértékesítőt szapulja, mert „már régen megrendelték, azonban nem kaptak, pedig a tűzrendészeti felelős is fenn járt érte Pesten...”. Bár gyanús az érvelés, nem fezzeljük tovább a dolgot, mert a kevéssel előtűnik berobogó két ellenőr érezhetően máshová kíván bennünket... Így hát futtatban még csak ennyit kérdezzük:
— Ki a tűzrendészeti felelős?

A nyíradonyi tanácsnál nem fedezkedtek meg a tűzrendészeti propagandaszöveg tudatosításáról sem

— A Szegedi bácsil! — tudjuk meg. A külnai akadunk rá. Rögtön a gázzal olítóval kezdjük, s lényeg kiderül, hogy a Cső- és Szerelvényértékesítő még nem küldte le. De miért?! Hát hogy küldhette volna, ha július 6-án vinték fel azokat a töltésre! Elvégre azok sem várás-léki!...

De ha így áll a helyzet, akkor miért próbált férevezetni bennünket az igazgató elvtárs? Ezzel talán a maga részéről megoldottnak látta a felelősség kérdését?... A jövőre vonatkozóan az a javaslatunk, hogy nem árt, ha többet törődik a gazdaság tűzvédelmével. Szilgyi bácsinak is elkélne a segítség, mert akkor majd nem feledkeznek meg a kezelők idejében való felkészüléséről, de a szerek állapota is másként festene — különösen a 400-asé!...

A NYIRÁBRÁNYI SZERTÁRBAN és őrszobában olyan példás rendet, tisztaságot találtunk, amilyent a megyében sehol másutt. A szolgálat is olyan mintaszerűen szervezett, hogy a parancsnok és az önkéntes elvtársak minden elismerést megérdemelnék.

A nyári tűzvédelem mintaszerű megszervezéséért is külön dícséret illeti Takács elvtársat, mert azt úgy csinálta, hogy bármelyik testületnek becsületére válnék. Azt azonban „nem bocsátjuk meg” a parancsnok elvtársnak, hogy az egyik legjobb tűzoltója — az elvtársi titulus megadásával egyidejűleg — „alázatosan” (!) jelentett... Mert 11 esztendő után azért mégis „furesa” az ilyen és az arra vall, hogy ilyen értelemben keveset foglalkozik az elvtársakkal... Márpedig ezt joggal elvárhatjuk tőle, mert a testület járási két első helyezése és eddigi eredményei erre is kötelezik!...

A NAGRÁBÉI PETŐFI TSZ elnökét „nagyhangú” embernek ismerik a faluban. Addig talán nem is lett volna semmi hiba, amíg olyannyira neki nem eresztette a hangját, hogy az a berettyóújfalusi alosztályig is elhallott...

Hogy tényleg mi okozta a tűzoltóság és az elnök közötti kenyérfőrést, arra nem sikerült teljes fényt derítenünk, mivel mindkét fél a maga igazát hangoztatja. Annnyit mindenesetre megtudtunk, hogy a legutóbbi ellenőrzésnél kezdődött a háborúság a tsz udvarán. Elég az hozzá, hogy az ellenőrzés jó néhány hibát talált: baj volt a borókák, az olítóvíz, az olítóhomok, a lapátok és a dohányzást tiltó táblákkal... Nyilván ezért eszólhatott az ellenőrző elvtárs. Hogy milyen volt a hangneme, azt még a tsz adminisztrátora sem tudja megmondani. Az azonban tény, hogy az elnök elvtárs igen „elragadtatta” magát és kijelentette:

— Vegyék tudomásul az elvtársak, engem a tűzoltóság nem utasíthat!

Nem is utasította aztán az égvilágon senki, hanem annak rendje és módja szerint szabálysértési el-

jarást indítottak ellene, és július 10-ére — kötelező megjelenéssel — beidézték. De Gyarmati Imre nem egykönnyen adja be a derekát!... Kapta a telefont és bejelentette, hogy a mezőgazdasági munkák miatt 10-én nem jön be, sőt 12-én is csak abban az esetben, ha a tsz ügyei úgy kívánják... (Nesze neked törvénytisztelet!)... De ez még nem minden!... Szavait még azzal is megtoldotta, hogy ilyen időzést bármelyik vállalat küldhet neki... Egyébként — mondta — majd megteszi az intézkedést az alosztályparancsnok ellen és felelőnyitja neki, hogy tévedésben van...
— Figyelmebe ajánlom, hogy hegy hegyvel nem, de ember emberrel találkozik!... — tette rá a koronát „dicső” magatartására és „szellemes”-nek vélt mondkájára. Persze 12-én se ment be, pedig benn járt a VB-ülésén, merthogy járási tanács tag is...

Ime, a nagyrábéi Petőfi TSZ elnöke „hősies ellenállásának” rövid és dicsőtelen története, amely után majd a tűzrendészeti hatóság teszi a pontot. De tegye is! És tegye va-

Jancsa József r. szkv. elvtársal a csökmői szertár előtt, Kovács János t. örv. elvtársal pedig Furta és Berettyószentmárton között találkozunk

lamennyi hatóságunk az ilyen „történetek” után! S ha az elvtársi szép szó nem használna, tanítsák meg az illetőket a törvény tisztelgetésére és a törvény teljes szigorának alkalmazásával értesék meg velük, hogy a hatósági határozatot, rendelkezést végre kell hajtani — még Nagyrábén is!...

BAKONSZEGEN, BIHARTORDÁN, SÁPON, ZSÁKÁN ÉS FURTÁN a szolgálatot és a szereket is olyan rendben találjuk, ahogyan annak lennie kell. Nem is csodálkozunk ezen, hiszen a bakonszegiek a járás legjobb női csapata, a bihartordániak pedig mozdónyszerelésben az első. Ezek után talán mondanunk sem kell, hogy ahol a testület és a község vezető szerveinek kapcsolata valóban élő, ott még lámpással se lehetne hibát találni: minden úgy megy, mint a karikacsapás. Bihar-tordán pl. 10 év óta nem volt tűz. Erihető! És ha ugyanilyen becsülettel vigyáznak a község tűzvédelmét másutt is, akkor nem lesz baj a „vörös kakassal”...

A CSÖKMŐI SZERTÁR előtt beszállítottunk, amikor egy kerékpáros rendőr elvtárs áll meg mellettünk,

s köszönt bennünket. Jancsa József r. szkv. közbiztonsági járóval reggel óta szolgálati úton van, mivel az eligazítást megkapták a tűzrendészeti szabálytalanságok mellett sem kerékpároznak el szolgálati úton. Mint mondja, ma is volt egy ilyen esete Darvason, a L. TSZ borsójának a csepeljében. Amikor 10-én arra felé járt, jó néhány szabálytalanságot talált: volt a dohányzóhely; tilalmi tábla meg éppen sehol; a vedernék ma sem volt, de a szikracsapó a villák is nyéi nélkül hányódtak nem is beszélve arról, hogy a tatókeletet is csak úgy tessékelték, a szemnek bigyesztés oda... Figyelmeztette őket a szabálytalanságokra, s ma újra nézte, mi a helyzet. Sok változást azonban nem tapasztalt, mert a dohányzási táblát meg a szikracsapót találta rendben. Azonnal távozott...

Jancsa szkv. elvtárs — mint állapítottuk — úgy ismeri a tűzvédelmi előírásokat, mint a székely tűzoltók. Egyébként is, mely „tűzoltó” tapasztalattal

Jancsa József r. szkv. elvtársal a csökmői szertár előtt, Kovács János t. örv. elvtársal pedig Furta és Berettyószentmárton között találkozunk

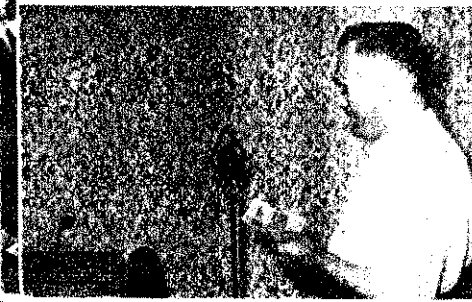
delkezik, hiszen már tavaly nyáron a derekas munkát végzett. Ha den testvérszervünk dolgozója segíti a munkánkat, akkor nem rad el az eredmény,

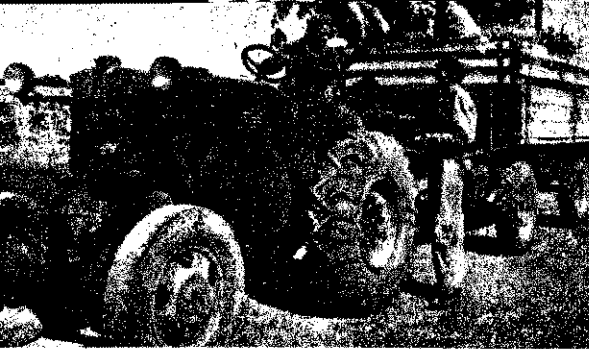
BERETTYÓSZENTMÁRTON egy kerékpáros tűzoltót először meg, aki igencsak tapossa a p... — szólnak szemben. Lassítunk, ne verjük fel a port, megáll, majd várunk, amíg utolér bennünket.

— Fáradt az elvtárs? — kérdeztünk, mert látjuk, hogy igencsak fúj.
— Hát bizony, alig érzem a lábamat, különösen így szólnak és és már visszafelé... — válaszolt a tűzoltó közben.

Tisztelettel tekintünk rá, de is érdemi, mert 60 km-t kerékpározni — reggel óta — nem győzött... Zsákán és Vekerden Az utóbbi az 6 területe; Zsákánig a pártnál és tanácsnál volt intézni valója — a tűzvédelem miatt.

Így végzi területi munkáját a berettyóújfalusi elvtársak mindkét kezéig hasonlóan — Kovács János t. örv., az alosztályi pártalja vezetőnek titkára: lelkesen, b

Szikrafogó nélkül tilos a vontatás! — figyelmezteti Kovács fhdgy. elvtárs Szatmári Gyula gépkezelőt

A Békési Tangazdaság földjein aratás után azonnal elvégezték a védőszántást

sok-sok kilométert keréknak, sokszor bizony fáradtan, de mégis fáradhatatlanul.

DUSZOVÁTON nincs készült szolgálat, mégis hiba, mert az és a KTSZ dolgozó „tartófrontot”, úgyhogy, ha baj menten ott lennének. A tanács dolgozója kiképzett tűzoltó, de a munkák pedig nem más, mint a Béla elnök elvtárs... Ime, Béla elnök így is lehet: csak a fogatosszolgálatot tartás a községben, tehát papírtörvény szerint ügynevezett kétszolgálat, de ami aztán az felér bármelyik község-

BERECSEKI TANÁCS nem fogatosokat, mondván, ott a tanács 2 pár lóva, minél ki a munkából a dolgozó parat. Elgondolása elismerésre példája követendő, de csak a... Amikor ugyanis ott jár az elnökhelyettes elvtárs az pár lóval éppen kiment egy került kombájnaratás fényképhez, a másik pár ló pedig hordott!... Nem tudjuk mi volna, ha közben valami baj... Sajnos, ezt nem kérdezheteg az elnökhelyettesétől, mert a... A tanács elnöke, aki megígéri, hogy gondosan elöltja a kukoricaszárból rakott tüzet és többé nem követ el ilyen könnyelműségeit.

KAJDOBAGOSI KÉSZÜLTSEGI... Békés megyei komplexbrigád megállapította, hogy Szabónét nem oktatták ki megfelelően feladatára... nek tekintik azt és felelősséget éreznek a község élet- és vagyonvédelméért.

ALMOSDI SZERTÁRBAN... A tanács elnöke, aki megígéri, hogy gondosan elöltja a kukoricaszárból rakott tüzet és többé nem követ el ilyen könnyelműségeit.

tette, hogy estére már azon alhatnak, mert más híján az elnök a sajátját bocsátja a szolgálatosok rendelkezésére.

Reméljük, azóta már rendeződött a dolog, és jövőre majd nem lesz ilyen probléma mert a tanács is tanul az esetből, és ezentúl idejében gondoskodik a szolgálati körülmények biztosításáról.

NAGYLETÁN ÉS BAGAMÉRON nem takarékoskodtunk a dicséző elismeréssel, sőt észrevételünk az elismerést naplóban is megtalálható. Jóleső érzés, amikor mindent példás rendben talál az ember és a látottak minden apró részlete arra vall, hogy a községi tűzvédelem jó kezében van, mert az államhatáron helyi szerveinek vezetői szívügyük-

A Békés megyei komplexbrigád megállapította, hogy Szabónét nem oktatták ki megfelelően feladatára

A KOMÁDI felé vezető út mellett, TEPE község után egyénileg dolgozó parasztoi földjezhez érünk. Az egyik búzatábla szélén szállongó füstöt látunk. Közlebb érve kiderül, hogy egy időse bácsi — a búzatábla szélétől mintegy 5-6 méterre — reggeli szalonnáját süti. Varga hdy. elvtárs figyelmezteti a kislés megszeppent öregét, aki megígéri, hogy gondosan elöltja a kukoricaszárból rakott tüzet és többé nem követ el ilyen könnyelműségeit.

Békés megye

VESZTŐ az első állomásunk. Megtudjuk, hogy a megyei tűzvédelmi bizottság nemrég volt itt, de azt már nem tudták megmondani, hogy merre felé vette az útját. Nem időzünk sokáig: a figyelő- és készütségi szolgálatot rendben találjuk és a szertárban is példás tisztaság uralkodik.

A KAMUTPUSZTAI ELÁGÁZÁS UTÁN egy vontató jön velünk szembe. Ahogy elhúznak mellett,

Kovács fhdgy. elvtárs észreveszi, hogy nincs rajta szikrafogó. Gyorsan megfordulunk, és leállítjuk. Vezetője igen csak vakarja a fejét, és elmondja, hogy benn a pusztán éppen az előbb „kapta el” egy bizottság a szikrafogó miatt... Most hazafelé tart a mezőberényi gépdőlmásra, s az lesz az első dolog, hogy felszereli a szikrafogót. Kovács elvtárs följárja a rendszámot, a vezető nevét és figyelmezteti, ha még egyszer szikrafogó nélkül közlekedik és így talákoznak, szabálysértési eljárást indíttat ellene.

A GYOMAI toronyban Szabó Béláné látja el a figyelőszolgálatot. Panaszkodik, hogy a társa nem jött el. A bizottság tagjai érdeklődnek: mi a teendője, és kioktatták-e or-

ról mialatt fejtett ide. Szabóné kislés előgondoltan, de azért magyarázó elmondja a feladatát, de a telefonálásnál szörnyű zavarba jön, mert mint mondja, ő még ilyen készüléken soha nem beszélt... Mi ebből a tanulság? Az, hogy nem elég ha a figyelőt csak elkísérik a toronyhoz, hanem ki is kell oktatniuk a teendőire! A bizottság azonban azt is megállapítja, hogy sok a hiányzás. Felhívja a tanács figyelmét, hogy erősebb intézkedéseket tegyen, mert a július 19-i tüzeset megelőzhető... Akkor sem volt figyelő a toronyban, így a tüzet csak késve tudták jelezni. Szerencsére, hogy nem volt nagy a tűz, nem terjedt tovább... Ugy látszik, a tanács még ebből az esetből sem okult.

A DÉVAVÁNYAI TANÁCSHAZ UDVARÁN szomorú kép fogad bennünket. Nem az épülő új tűzoltószertár nyújt szomorú látványt, hanem az a tény, hogy a dévaványai önkéntes tűzoltóknak már volt otthonuk, csak hát az már a Vörös Csillag Tsz-é... mivel annak az előbbi helye nem volt jó... Mit felelték a dévaványai önkéntes elvtársak? Hozzáálltak, hogy társadalmi munkával — egy régi épület át-

alakításával — másik otthont építenek maguknak. A tsz ugyan kötelezte magát, hogy a társadalmi munkával megkezdett szertár építését április 20-ra befejezzék, de csak a kötelezettségvállalásig jutott el; jobban mondván, annyit már megtett, hogy a volt tömlőszárító toronyt szétbontotta és fel is használta... Ugy látszik a tsz elnöke így kérvényelt a tűzvédelem biztosítását... Mindenesetre a bizottság ismételt ígéretet kapott a tanácselnöktől elvtársától, hogy a szertár és az onszoba most már napokon belül elkészül. Ugy veljük, ideje is mári!

Szolnok megye

A BESENYSZÖGI TEMPLOMTORONY megmászása közben gyakran az az érzésünk támadt, hogy a Vidám Park elvarázsolt kastélyában vagyunk... De mivel a felmászás nem szórakozásból történik, annyit mégis az illetékesek figyelmébe ajánlunk, hogy hetven éves öreg nemnek számára egyáltalában nem biztonságos az a hely, és ha innen lepotyog valaki, még örülhet, ha kéz- vagy lábtöréssel megússza a dolgot...

A figyelőket helyükön találjuk, s tennivalókat is ismerték. A fel- és lemenet okozta fáradalmakat a kiszolgáló, már nyugodt lélekkel indultunk volna tovább, amikor egy felelős siető rendőr elvtársra letünk figyelmesek. Kormos öm. — mint a későbbiek során megtudjuk — már hajnalban járt a toronyban, de nem talál ott senkit. Az „éjszakai műszak” tagjai ugyanis pity-mallatkor a váltást meg sem várva, kéréstől oldottak. Kormos elvtárs joggal hiányolja azt is, hogy a területfelelős tűzoltók nem tartanak vele szorosabb kapcsolatot, pedig egy és más érdekessége lenne a számukra.

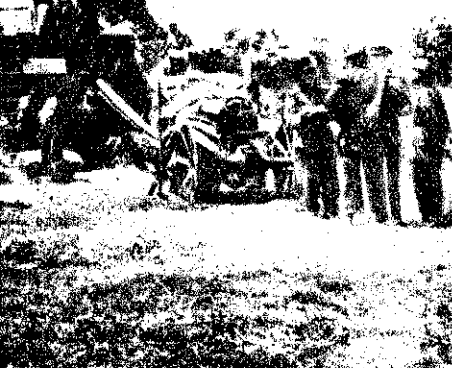
TISZASÜLYÖN egy „jövendőmondóval” találkoztunk: a tanács igazgatási előadójaival. Amikor a megyei osztályparancsnokság beosztottja, Darvas hdy. elvtárs a készütségi szolgálat hiányának oka után érdeklődött, szemrehányást tett Darvas elvtársnak, hogy „minek zavarja dologidőben ilyen semmisséggel a tanácsot”... Sajnos, néhány órával ezután kiderült, hogy ő sem próféta a saját megyéjében. Szerencsére, a baj nem itt történt, de azért reméljük, hogy a tiszasülyi tanácsban azóta már nem tekintik „semmisséggel” a figyelőszolgálatot...

ZAGYVAREKÁS, JÁSZSzent-ANDRÁS, JÁSZPÁTI, MAJD JÁSZKISÉR felé folytatjuk utunkat. Az említett négy községben példás buzgalommal rendeztek meg mindent: Jászpáti a készütségi és figyelőszolgálatra beosztottak mellett a községi tűzoltótestület tagjai is állandó ügyeletet tartanak. Jászkiséri pedig tanai voltak annak, hogy az ottani készütségi szolgálatosok nemcsak elméletben tudják tennivalókat, ott tartózkodásunk idején

Bartalos elvtárs községi parancsnok szomorúan szemléli az üllői közés szerút

A példászerű kazalozás mellett megfelelő vízszerezési lehetőségről is gondoskodtak a ceglédi Nagy Szállás

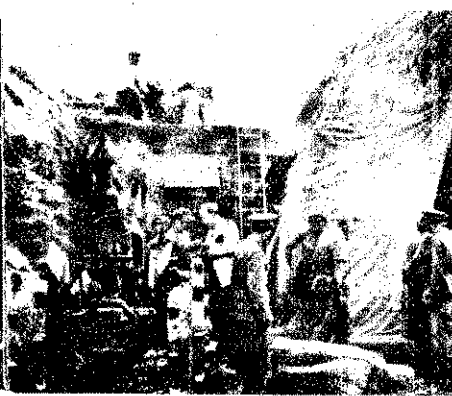
A Mucsfai Gábor Áron tiszben nemcsak a mázsát rakták a cséplő elé, de még a dolgozókat sem oktatták ki a tűzvédelmi tennivalókra

Csibrákon, a Viharsarok tisz-nél még rosszabb volt a helyzet; a géptől 2 m-re rakták az asztagot

Mucsiában, István László gépkezelőnél mindent rendben talál a dombóvári járás komplexbrigádja

A Palánki Tangazdaságban a megelőzés érdekében ponyvával takarták le az asztagokat, de Blitter tű, őrv. azért a mázsát is odébb rakatja

egy kisebb tüzeset történt a község határában levő Pusztakúrti Állami Gazdaságban. A tűzfigyelők nyomban jelezték a tüzet és a községi tűzoltók rövid idő múlva már a helyszínen voltak. A tüzesetnél tanúsított lelkeségük és szakészerű beavatkozásuk pedig azt bizonyítja, hogy a járáskiséri tűzoltókra mindenkor számítani lehet. Ime, az élet adott csattanós válasza a tisztviselőknél és másoknak is arra, hogy a tűzkészültségi- és figyelőszolgálat egyáltalán nem „valami felesleges dolog”, ahogyanők és még — sajnos — jónéhány községben gondolják.

Pest megye

OLLO község tűzoltósága eredményekben gazdag múltúra tekinthet vissza. A lelkesedésben most sincs hiány, és parancsnokuk, Bartalos elvtárs már a látát is lejárt a figyelőszolgálat megszervezése és a közös szerű rendbehozása ügyében, de a tanács a tüle botját sem mozgatja. Pedig a szerű a sok lán-lom és a kiszáradt gaz miatt még így, a behordott gabona nélküli is valószínűs tűzfészek, s a vízforrásul szolgáló kútból legfeljebb csak a békák onyíthatók szomjukat... Ugy látszik, egyes itteni tanácsfunkcionáriusoknak ugyancsak nyugodt idegzetük van... Mindehhez csupán még annyit teszünk hozzá, hogy a tanácselnök egyben a tűzoltótestület elnöke...

TORELEN is panasszal fogadnak bennünket az itteni tűzoltók. Nemrégiben ismételték építettek a fogatszolgálat lovai számára, s most az „illetékesek” úgy döntöttek, hogy ideiglenesen a község csikóinak érdemes „papája” fog naponta délután három és négy óra között itt tartózkodni. Elismerjük, hogy a derék csődör nem pihenheti ki fáradalmait szárhol, és láttuk végleges „lakásának” félig kész épületét is, de joggal kérdezzük: Mi lett volna, ha a tűzoltók nem építettek volna meg az ismételt és vajon helytelenül-e, hogy a fogatszolgálat lovai már jó néhányszor bőrig aztak az udvaron?

A CEGLÉDI NAGY SZÉTELÉN ISZ-BEN példászerű rendet találtunk. A tűzvédelmi előírásokat nemcsak ismerik, hanem be is tartják, úgyhogy akár mércevel is ellenőrizhetnénk a tűztávolságokat. A tiszben számos erőgép dolgozik, de szabálytalanságot egyáltalán nem észleltünk. Sőt, azt tapasztaltuk, hogy az itteniek cseppet sem tartják „semmisségnek” a tűzvédelmet, és a vezetők maguk is öröklődnek a tűzvédelem betartása felett. Örömlőnkre szolgál az a parátságos közvetlen hang is, ahogyan a ceglédi tűzoltókat lépten-nyomon fogadják.

A DUNABOGDÁNYI tűzoltószertár falán egy hatvan év előtti lényképet találtunk. A fényképen nagybajusztűzoltók gyakorlatát örökítették meg... Sajnos, úgy látszik, azóta nem fejlődött, hanem éppen visszafejlődött a testület munkája. Szent Flóriánt is láthatjuk teljes életnagyságban, amint egy égő ház tetőjére vizet önt. Ugy látszik, egyes dunabogdányiak annyira hisznek segítségében hogy sem készütségi, sem figyelő, sem fogatszolgálatot nem szerveztek a községben. Ellenben Szigeti VB-titkár, ahelyett, hogy tanácsfunkcionáriusi és testületi elnöki tisztét szervezésre használna fel vizslyát szta a tűzoltók között, és szinte ontja a szentendrei alosztálynak címzett szidalmait. Paraszat hallva, akár egy közséki is megindulna, csakhogy — és ennek alaposan utána jártunk — egy szó sem igaz az egészben. Azt állította pl. hogy az alosztály a tagság akaratából megválasztott parancsnokot

a választást követő napon leváltolta. Ez persze nem így történt és csupán azért említtük meg, mert Szigeti elvtárs tevékenysége hovatöbb felbomlasztja a testület munkáját, s mindez a XX. kongresszusra való sűrű hivatkozás közben teszi. Nem a mi feladatunk annak eldöntése, hogy Szigeti elvtárs — akit a járásban egyébként italt kedvelő, kötekedő embernek ismernek —, alkalmass-e tanácsitkárnak, de az kétségtelen, hogy nem közénk való, s ha a dunabogdányiak nem intézkednek sűrűsben ebben az ügyben, a község szenvedheti kárát...

TAHITÓTFALUBA késő este érkezünk. Az őrszobán két öreg virraszt. Egyikük, Vámos István bácsi, a testület szertárosa, hetvenhét éves és ötvenkét éve tűzoltó. Pest megyében

A szigetvári közös szerűn az előírásnak megfelelő távolságra lölték ki a dohányzási helyet

és másutt is sok szép szertárat láttunk, de kevés helyen van olyan rend, mint amit Vámos bácsi tart. Most is este tízkor csak benézett ide, mert nem látott a szertárban senkit, s aztán itt maradt. Egy órával később visszatértünk. Közben a készütségi szolgálatok is megérkeztek. Nem egészen az 6 hibájuk volt ez, mert mindketten csak az utolsó percben kapták meg az értesítést. A fogatszolgálat megszervezését sem látjuk megnyugtatónak. A szertárral szemben lakó három gazda teljesít fogatszolgálatot, de úgy véljük, dologidőben könnyen előfordulhat, hogy mindhármán elmennek hazulról...

Tolna megye

MAJOS községben a figyelő- és készütségi szolgálatot rendben találtuk. Előző nap (18-én) Császárszky elvtárs az ellenőrzőkönyvbe bejegyezte, hogy a figyelőt nem találta a helyén. A szolgálattal most már nem volt baj, de nagy hiba, hogy az egyik vaslajt nem érdemes vízzel feltöltött, mert ujjni vastagságban folyik a víz belőle. Gombor szds., osztályparancsnok elvtárs felhívta a tanács titkárának a figyelőmet a lajt azonnali megjavítására.

APARHANTON nem csodálkoztunk azon, hogy sem a 77 éves Horváth Ferenc, sem Munkácsi Ágnes diáklány nem tudta megmondani, hogy hol van a fogat mert mindketten más helyett voltak készütségi szolgálatban. Azonban azon már ugyancsak csodálkoztunk, hogy senki sem oktatta ki őket a szolgálat közben teendőkre, nemkülönben hibáztatjuk, hogy a készütségi helyen 2 széken és a rossz lámpákon kívül mást nem láttunk. Lehet, hogy Kajos Zsigmond tanácselnök úgy véli, hogy aki szolgálatban van az ne aludjon, mi mégis azt javasoljuk, — ahogy ezt már Hajdecker Mihály parancsnokhelyettes is több ízben megtette —, hogy annak a dolgozónak, aki a napi fáradtságos munka

után éjjeli szolgálatot teljesít, felül szükséges pihenőhelyet biztosítani.

LENGYEL ÉS PÁLFA község nácsa is megszívlelheti ezt a nácsot, mert ott is ugyancsak a mas a készütségi hely berendezése.

A MUCSFAI GÁBOR ÁRON egyik tábláján alig egy óraja ték meg a cséplést, amikor o kezünk. Scheifer hdgy. elvtárs erőgépet és a tűzvédelmi felsőléseket rendben találta, azo Neszter Márton gépész figyelőnyomatékosan felhívta a dolgozókioktatásának szükségességére, mázsát pedig a cséplőszekrény azonnal elterette. Eszrevételit természetesen az ellenőrzőkönyv

bejegyezte, hogy a következő őrsz tudomást szerezhesse hiányosságáról, illetve a figyelőtéről.

NAGYVEJÉKEN a háromszö magassági ponton tartják a figyelőszolgálatot, mert innen messze látni a község határát. A baj az, hogy a figyelőszolgálatra személyeket rendelnek ki, akik gerendákból készült toronyra mernek felmenni. Eppen Stier nosné 60 éves asszonyt találtuk gyalgában, aki nem értette kérdket, de mi sem értettük meg, mit mondott, mert csak né beszélt. Kis idő múlva elők a leánya, attól tudtuk meg, tulajdonképpen ő van szolgálatban, csak hazament ebédelni. A torony viszont ő sem mászik fel, fél, leessik. Tekintve, hogy a figyelő és a szertár között közel egy út vezet a dombra, magától érdőben megkérdeztük, hogy hol a másik szolgálatos. Azonban kérdés csak nekünk volt természet mert azt a felvilágosítástuk, hogy nappal mindig csak 2 fő van szolgálatban. Ugy látszik tanács szerint az a magától értő „megoldás”, hogy a figyelő az leges tűz észlelésekor leszálljon dombról és jelzi a tüzet, majd ből felkapaszkodik a szolgálatlyére. Javasoljuk, hogy e „mód” helyett vezessenek be más zési módot, olyant, amellyel a rövidbe időn belül jelezhetük szélyt.

MUCSIBAN a falu szélén országtűt és a sekély vízi patazt — a dalmndi gépállomá egyéni gazdák gabonáját cséplő dombóvári járás komplexbrigád nem találta szabálytalanságot a lésnél. István László gépkezelő cséplés megkezdése előtt m szükségessé intézkedést megtett előrelátólag ideiglenesen még tak vizét is felduzzasztották, baj esetén legyen vízszerszél. Az ilyen gépkezelő, aki tudja a cséplésre vonatkozó tűzveszély szabályok betartásával dolgozópnk kenyerét védi, minden retet megérdemel. Példát v István elvtársról Szekeres

elő, aki Csibrákon a Vihar-TSZ gabonáját csépelte és a helyi gépállomás 29-es gépké- Budai János, aki Pálfa köz- belsej szikrafogó nélkül csé- emellett több más tűzrendé- lőírást sem tartott be.

TANÁCSHÁZ tornyá- belátni a környéket. Két-két mestí figyelő-, illetve készítő- szolgálatot. A figyelő szabályo- lentkezik Gombor szds. elv- és közli hogy szolgálati ide- tett rendellenességet nem ész- íncs baj a felszereléssel sem, kényelmesen berendezett ké- gilyesről megállapíthatjuk, a tanács törődik a tűzrendé-

RÁN jól oldották meg a ma- yeiő és a tanácsház udvarán ezett készütségi szolgálat kö- elzett, de helytelen, hogy a s otthon, a saját portáján tart latot. Pásztor VB-elnök azzal ")", a járási tanács nem en- ezi, hogy a tanácsház udva- állást létesítsenek, mert az lítja az udvart ...

danunk sem kell, hogy a me- anács igazgatási osztályától levő Gózon Lajos elvtárs — n helyesen — azonnal intézke- egy heti határidőt adott, s ismerjük Gózon elvtársat, tét múlva ismét Ozorán volt meggyőződjön a kiadott uta- végrehajtásáról ...

PALÁNKI TANGAZDASÁG hatalmas búzatáblájáról ko- horítja a kereszteteket az asz- z, ahol Papp József gépkézeli

Mohácsszigeten a nagyarányú építkezés mellett idejében végezték az aratással is

javában csépelte. Amint a gép- erünk, látjuk, hogy egy tűzoltó n a mázsát rakatja el a cséplő- n a mázsát azzal. A szakszárú alosz- ról Bitter István érv. kerékpár- a közsébe ment patronálni, s e- ben itt is megállt, hogy a csép- ellenőrizze. Más hiányosságot is talált; mindent előkészítet- a csépléshez, sőt az asztalok ép felé eső oldalát még pony- l is letakarták, hogy a tűz ke- zését ezzel is megelőzzék.

Baranya megye

DENCSHAZI SZERTÁRNÁL egy ves bacsit találunk, így nem a, hogy a figyelőtornyba egész nem megy föl senki, hiszen ény öreg még a szertár ksző- is alig tudja átélni. Mint kide- más helyett van itt. Ugy lát- a tanácsnak csak az a fontos, a létszám meglegyen ...

PÉCSVÁRADÍ GEPÁLLOMÁS répeit szikrafogó nélkül enged- ki a csépléshez, sőt több gépnél az előírt felszerelések is hiá-

nyoztak. **MÁRIAKEMENDEN** pl. kazalrakás közben tűz keletkezett: az elevátor részben, két katasztrális hold árpa szalmája pedig teljesen leégett. Reizinger igazgatóhelyettes elvtárs azonban még ebből sem ta- nuult, mert az erőgépeket ellenőrző fűzettel sem látta el. Ezek után ta- lán érthető, hogy a járási kirendelt- ség szabálysértési eljárást indított ellene és 150 forintba bírságoíta ...

A SZENTEGÁTI ÁLLAMI TAN- GAZDASÁGBAN egy fiatal leányka van éppen a kastély tornyában. A szertárban átalakítás folyik, de azért a 400-as egy rántásra beindul. A szertár már csépelnek. Mindenütt példás a rend, sőt Merényi Ferdi- nánd gépkézeli a szikrafogó alá vízzel telt vödört is tett és a kör- nyéket is nedvesen tartja.

KAPOSSZEKCSÓN egy középkorú férfit és egy asszonyt találunk szolgálatban. Ez eddig rendjén is vol- na, csak az a hiba, hogy a figyelő- toronyban senki nincs. Hogy miért? Az elvtársnő szédül, rossz a szeme, no meg 90 kilója és az ingó tákol- mány nem éppen a legideálisabb kör- rülmény a figyelőszolgálat ellátá- sához ... Egyébként bevalljuk, mi sem éreztük biztonságban magunk- kat, amikor fölmásztunk a torony- ba ...

BODA községben éjteltájban a készütségi- és figyelőszolgálatot is a szertár előtt találtuk. Alig vál- tottunk velük néhány szót, amikor három ember jelent meg. Az egyik Burics Gyula községi tűzoltóparancs- nok, akit csak nadrág meg kabát volt, mert az ingét nem volt ideje

felvenni, miután autót hallott meg- állni a szertár előtt; a szertárral szemben lakik, így hát kiugrott az ágyból, hogy megnézze, kik jöttek. A másik Kotráz Viktor segéd- rendőr volt, aki tűz esetén — ha kell — tűzoltó is. Szóval, mire körülnéztünk egy szerelőraj verő- dött össze. Ahol a felelősség- és kö- telességerzet még a szolgálatonkívü- lüket sem hagyja nyugodtan alud- ni, ott nem is lehet hiba, mert ak- kor bizonyára még előbb talpon len- ne minden ember ...

MOHÁCS SZIGETEN — az árvíz pusztítása ellenére — mindenütt aratnak, ahol már beérett a vetés. **HOMORUDON** elég mostoha körü- mények között találtuk a lajtfece- kendőt és a felszerelést, kint a sza- badban az idő viszonyosságának ki- téve, pedig a félig kész szertár alá betolhatták volna, s nem kellett volna megvárni, míg az ellenőrzés hívja fel erre a figyelmet. A tűz- oltó elvtársak most ritkán jönnek össze, hiszen nekik nemcsak aratni kell, hanem építeni is. Építkezett bőven találunk. Mamucics elvtárs mondja is, hogy Mohács sziget fa-

lul szebbek lesznek mint voltak az árvíz előtt. Szavait bizonyítják a látképek: a szorgalmas munka nyomán egymás után épülnek a szebb- nál szebb házak.

Zala megye

SÓJTÓRON két fiatal lány beje- sít szolgálatot. Mindkettőn tudják tennivalóikat, s a felszereléseket is rendben találtuk. Hanem a figyelő- hely külön tanulmányt érdemel: Jellemzősége csak annyit, hogy tűz- oltó legyen a talpán, aki innen — különösen éjjel — épségben leér. Igaz, hogy aggodalmunk némelyeg feleslegesnek bizonyult, mert egy árva lelket sem találtunk ... A köz- ség határában a 3019-es kombájnnal találkoztunk, s legnagyobb örö- münkre mindent rendben találtunk rajta, a kezelőszemélyzet pedig ki- tűnően ismeri a tűzvédelmi tenni- valókat.

MISEFAN Kudai István házában árpát csépelnek. Még jóformán be sem lépünk a kapun, amikor a cséplőgép kezelője villámgyorsan felkötötte a vontatókötelet, s talán az ötödik kerék kirögztésére is sor került volna, ha egy kicsit lassab- ban megrünk ... A cséplőgép elől nem sikerült a mázsát elvárazsolni. A behordási engedélyt és a vízkész- letet rendben találtuk, s a tűzátok betartása ellen sem emelhetünk kü- lönbösebb kifogást. A gépkézeli nem mai gyerek és nagyon is jól tudja a tűzrendészeti előírásokat, csak éppen nem tartja be azokat! Most egy kissé megszeppent, és szavát adja, hogy ilyesmi soha többé nem fordul elő, csak most az egyszer ne indítsanak ellene szabálysértési el- járást ...

ZALAUDVARNOKON a szolgálat ellátása kifogástalan, de teljes mér- tékben igazat kell adnunk a tanács- elnöknek, hogy a rossz vizszerzési viszonyok miatt nagyon kellene már egy lajt. Szüks elvtárs nyomban fel- jegyzi azzal a panasszal együtt, hogy a szertár tetejét sürgősen rendbe kell hoztatni, máskülnt még nagyobb baj lenne.

ZALASZENTLÁSZLÓN nem talá- tunk senkit s bizony szomorúan nézegettük az őrizetlenül hagyott szertárat. Rövidesen motorberregést hallottunk, majd nagy vágyesen a tanácselnök lépett be a szertárba.

— Ilyen az én szerencsém — mondja. — Mindig olyankor jönnek ellendünni, amikor valami baj van. Sajnos, ez saját bevallása szerint már ötödször történt így. Déldőc van, és hamarosan kiderül, hogy e váltás tagjai javában ebédelnek ...

HAHÓT, NAGYKANIZSA ES ZALASZENTBALÁZS irányában folytatjuk utunkat. Az útbaeső köz- ségekben nincs is semmi baj, csu- pán Zalaszentbalázson érdemes hosz- szasabban állógnunk. A készült-

A zalaszentgróti járási kirendeltség előtt Németh szkv. elvtárssal beszélgetnek a megyei tűzvédelmi bizottság tagjai

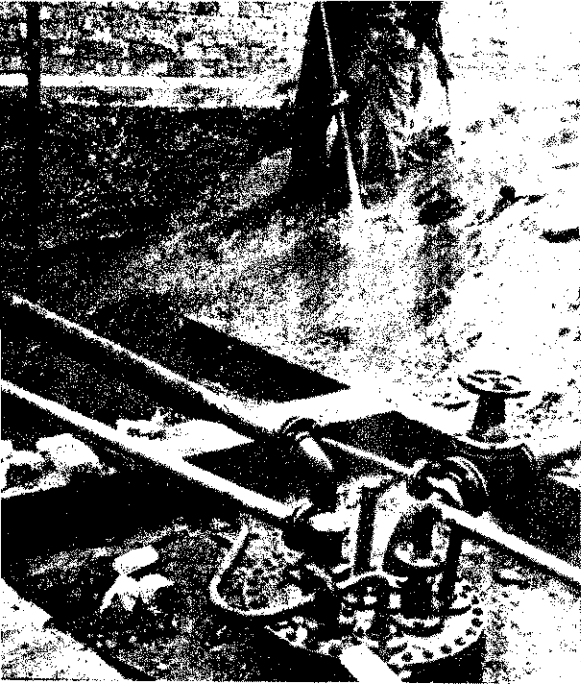
A Szentegáti Tangazdaságban mindenben eleget tettek az ara- tás és cséplés tűzrendészeti sza- bályainak

segi szolgálat egyik tagja ugyanis már vagy egy jó órája elment kenyérréti és azóta sem jött vissza. Az ellenőrzőkönyvre is érdemes egy pillantást vetnünk. Szabó szkv. elv- társ — aki egyébként a nagykaniz- sai alosztály egyik legjobb patrona- lója — azt jegyezte az ellenőrző könyvbe, hogy a felszerelést rend- ben talála. Jó lenne, ha máskor alaposabban körülnézne egy-egy he- lyen, mert a 400-as kismotorfecs- kendő egyáltalában nem volt rend- ben ...

Vonaton, autón, motorkerékpáron, kerékpáron és gyalog — sokféle jártunk a hét megyében, bár az elmondottakon kívül még sokmün- denről megemlíkezhetnénk: jóról, rosszról egyaránt. Annyit azonban feltétlenül meg kell mondanunk, hogy állami és községi tűzoltóink túlnyomó többsége derekasan helyt- áll e nehéz munkában. Legtöbbjük időt és fáradságot nem kímélve, szabadnapjaft is feláldozva; nem egy esetben a részvétlenség, a nagy hő- ség és mostoha útviszonyok ellené- re is becsülettel teljesíti kötelessé- gét.

A nagy nyári feladatok nehezen már talajutottunk, felelősségünk azonban nem csökkent, mert még számos tennivaló áll előttünk. Ép- pen ezért ellenőrző munkánkat még alaposabba, körültekintőbbé kell tennünk, s továbbra is követ- kezetes harcot kell folytatnunk a tűzvédelem társadalmasításáért, azért, hogy az minden területen köziggyé váljon. Ez a legfontosabb feladatunk, hiszen dolgozóink, az ország érdeke kívánja így.

Újrendszerű zsírsavdesztill

A szabvány szerint megépített földalatti tárolóban biztosítják a desztilláló fűtőanyagát, a gázolajat

Az üzemeltetés általános jellemzése

A növényolajipar — felszabadulásunk óta — élelmiszeriparunk egyik rendkívül lényeges ágává vált, mivel termékei az elsőrendű közszükségleti cikkek között a legelsőek között szerepelnek. Az olaj, a zsír, a szappanfélék, a különböző mosószerek, a gyertya, a kozmetikai cikkek, a lágyítók stb. legnagyobb részben növényolajgyárainkból kerülnek ki a mindennapi fogyasztás számára. A különböző gyártmányok igen fontos alapanyaga a zsírsav, amelynek származékai: a savamid, a gyertyafélék és különböző impregnáló szerek alapanyaga: az aminacetát, a finom mosószerek, az izopropilmarisztát, a monogliceridszulfát, a monogliceridaacetát, a kozmetikai szerek előállításánál szerepelnek.

A zsírsavak szénhidrogén-vegyületek, amelyek leginkább a zsirokban és az olajokban találhatók meg. A leggyakrabban és a legnagyobb mennyiségben előforduló zsírsavak a palmitin-, sztearin- és az olajsav.

A palmitinsav ($C_{16}H_{32}O_2 = CH_2/CH_2/16.COOH$) a palmaolajból kapta nevét, mert először ebből állították elő. Valamennyi természetes zsíradékban megtalálható. A növényi olajokban általában 30—40%-ban mutatható ki. Fehér, szilárd, szagtalan, viaszfényű anyag.

A hang- és fényjellel működő biztonsági berendezés műszertáblája állandó ellenőrzés alatt áll

A sztearinsav ($C_{18}H_{36}O_2 = CH_2/CH_2/18.COOH$) ugyancsak fehér, szagtalan, viaszzerű anyag, amelyet a gyakorlatban teljesen tiszta állapotban nem használnak. A technikai sztearin sem tiszta sztearinsav, hanem a palmitinsav elegye.

Az olajsav ($CH_2/CH_2/7.CH/CH./CH_2/7.COOH$) minden zsíradékban előfordul; a növényolajok általában 30—70% olajsavat tartalmaznak. Az olajsav szintelen, szagtalan folyadék.

A zsírsavak tűzvédelmi vonatkozású jellemző adatai a következők: vízben általában nem oldódnak. Gyúlési pontjuk kb. 300 °C körül van. Könnyebb fajsúlyúak, mint a víz (300—900). Molekula-éghőjük 2700—2800 kalória körül van. Molekulasúlyuk általában 250—280.

Ezek az adatok az oltóanyag megválasztása, a beépített oltóberendezés, az oltóeszközök és felszerelések, valamint az oltás módjának meghatározása szempontjából rendkívül lényegesek. Csak ezek ismeretében tudjuk, hogy a zsírsavtűzet habbal, vízeremmel, vagy gőzzel olthatjuk a legeredményesebben. A tartályoknál gőzelárasztót szerelhetünk be, mert ez a rendszer az üzemeltetés adottságai következtében a leggazdaságosabb. Tűz esetén — a környezet védelme miatt — feltétlenül figyelembe kell vennünk az égési hőt is.

Az üzemeltetés ismertetése

A zsírsavakat úgy állítják elő, hogy — katalizátor mellett — a zsírt vagy az olajat vízgőzzel főzik, miközben ez glicerinnel és zsírsavra bomlik. Ez az egyszerűen kifejezett folyamat azonban további eljárást igényel ahhoz, hogy a kész termék megfeleljen a különböző célokra. A viztisztasztól a szalmasárgáig sokféle minőség (árnyalat) szükséges iparáganként. Ezeket a legeredményesebben lepárlással (desztillálás) állítják elő.

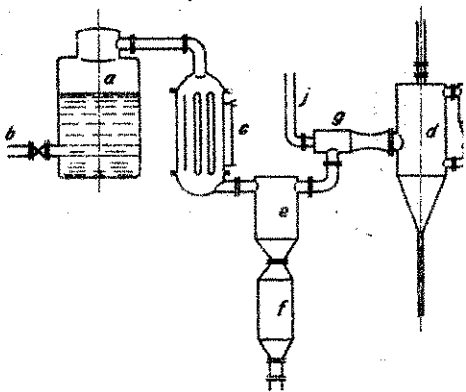
A lepárlás legkorszerűbb megoldása a folytonos rendszerű lepárló (desztilláló) berendezésnek különösen az a nagy jelentősége, hogy gyártási határfoka a 96—98 százalékot is meghaladja. Ez azt jelenti, hogy a tisztításra került anyagból legfeljebb csak 3—4 százaléka vesz el desztillációs maradék vagy szurkosodás miatt. Népgazdasági szempontból nagyon fontos ez, mert az eddigi gyártásnak az volt a hátránya, hogy a lepárlás szakaszosan folyt, és bomlás nélkül nem sikerült a zsírsav tökéletes fehérítése.

A szakaszos berendezésnél a desztillációs készülék egyes részeinél — változó hőmérséklet mellett — az edényekben a tartós meleg hatására, valamint a magas lepárlási hőmérséklet és az anyag húzamosabb ideig tartó egy edényben való tartása mellett az anyag bomlása mindenképpen bekövetkezett. Így olyan vegyületek keletkeztek, amelyek egyrészt akadályozták a desztillációt, másrészt fokozták a különböző anyagok leülepedését, az úgynevezett gudron-mennyiséget. Ez a leülepedett anyag azután feleslegesen fokozottabb tüzelést, illetőleg melegítést követelt meg, mert a lepárlásnál csak így volt elérhető a megfelelő hőhatás. Az eljárásnál könnyen bekövetkezhetett a meg nem engedhető túlfűtés, ami esetleg

a desztillációs edény megrepedését is idézhette és tüzet eredményezhetett. Korszerűsítés tehát tűzrendészeti szempontból is jelentős, mert a folyamatos desztillációnál már nem fordulhat ilyen lerakódás, illetőleg üzemszavar.

Az új, folyamatos zsírsavdesztilláló készülék elvét nagy vonatkozásokban alábbi vázlat szemlélteti:

az a lepárló üstben a zsírsavat a b. vezetéken keresztül bevezetett túlfűtött gőzzel lepárolják. Ezzel a lepárló edény elrendezésében van a vízzel hűtő kondenzátor, amelyet a vázlat c. betű jelez. Ez a kondenzátor a zsírsavgőz csapja le. A zsírsavat e. és f. vezeték keresztül távolítják el. A zsírsavkond

A Lurgi-féle zsírsavdesztilláló berendezés vázlata

zator és a vízgőzkondenzátor közé szelik a gőzejektort, amelyet a vázlat g. betű jelez; ennek az a rendeltetése, hogy légritkítást erősítsen. Az ejektort a szűk gőzt a j. vezetéken át kapja. A rendszerhez hozzátartozik még a folyadék elválasztó és a légszivattyúhoz vezető cső (k).

Az üzemeltetés megismeréséhez még következőket kell tudnunk: A lepárló első része az előmelegítő, ahol a zsírsav teljesen kiszárad. Ez a rész egyúttal elődesztilláló. A következő a fődesztilláló, majd a kondenzátor és a betétes szűrő.

A tűzrendészeti előírások megállapítás szempontjából (helykijelölés, tűztáv meghatározása stb.) azt is tudni kell, hogy a zsírsavdesztilláló számára anyagot külön tartályban tárolják. Az eljárásnál kitermelt maradékokot peszedőedénybe gyűjtik össze. Egy más szedőedény a szurokmaradék számára szolgál. Az anyag körforgását szivattyúk biztosítják.

Ezek a kiegészítő létesítmények egy létezéskor (napi 25—30 tonna termelés) következő nagyságúak:

A nyersanyag befogadására szolgáló tartály kb. 50 köbméter űrtartalmú. Az a helyes, ha a desztillált zsírsav részére az elszállítás esetleges akadályait figyelembe véve — a tartályok legalább 180 befogadóképességűek. Ezek a méretek természetesen csak az első időszakban felelnek meg a tűzrendészeti előírások megállapításánál, de feltétlenül számolni kell a további tárolóter biztosításával. A fejlesztésnél ugyanis az újabb tartály csoport elhelyezése meg nem engedhető

kérdésekről

vényolajgyárban

tságot okoz, a tárolókapacitás figyel-
rívül hagyása pedig a fejlesztést
lyozza.

esztillációs és a szurokmaradék szá-
legalább 1—1 25 m³-es tartály szük-
Foglalkoznunk kell még a fűtőolaj
sával is, amelynek legalább 45 m³-es
rt biztosítanak. A fűtőolaj szolgál-
hoz tartozik a kazán fűtőolaj-ellátá-
ztosító szivattyú elhelyezése is.

apáló berendezés ismeretelhez tar-
t még a következők: Üzembiztonsági
ontból fontos, hogy az edények sav-
készüljenek. Ugyancsak különleges
tból legyenek a szelepek és mind-
a berendezések, amelyek a zsírsav-
irintkeznek. A vákuumbiztos zárás
olajzárás tömszelencék szolgálnak.
tlakozóperemek olyan kivitelben ké-
k, mint amilyenek az ammóniák-
vényeknek vannak. Különlegessége
a berendezésnek, hogy — a szivaty-
eltétekintve — az egész rendszernek
lván nincs is mozgó része.

rsanyagot — a zavartalan termelés-
egfelelően — az üzemben kívül elhe-
lyezett tartályokban tárolják

esztillációs berendezés működésének
e, hogy az egész edényrendszer álta-
5—10 kamrára oszlik. Minden egyes
1 egy keverőberendezés van, ame-
z a fűtést a keverőkbe beépített
rttyák biztosítják. A zsírsavat mi-
n-
mrában nyitott csövön át — úgyne-
d-
rektgőz hajtja. Ez a keverőcső-
gy sebességgel áramlik. A zsírsavat
ndezés egy szórótányéron keresztül
fátyolban szétoszítja a vákuumtér-
z a megoldás eredményezi az anyag
áthaladását és bomlás nélküli deszt-
át. Ilyen eljárással kamráról kam-
lylik a zsírsav, míg végül teljesen
ít anyag hagyja el a készüléket.

szülék ellenőrzésére műszerek szol-
amelyek hang- és fényjellet bizto-
az ellenőrző személy számára a
iettetést. A hang- és fényjelző biz-
berendezés elsősorban az olajfű-
azánál igen fontos, de lényeges a
desztilláló többi részénél is, mert
ulhat, hogy az esetleges üzemzavar-
egáll a zsírsaváramlás, ami viszont
ag túlmelegedését, sőt meggyulladását

is előidézheti. Eppen ezért a műszeres el-
lenőrzés mellett még az is fontos, hogy
az üzemben állandó szakfelügyeletet biz-
tosítsanak.

A zsírsavdesztilláló hatósági előírásainak
megállapításához hozzátartozik a zavarta-
lan szállítás megszervezése is. Erre a célra
zsírsaválló tartályok biztosítása szükséges.
A zsírsavdesztillációs üzem megindulása
egyelőre csak egy helyen, a Rákospalotai
Növényolajgyárban idéz elő fokozottabb
forgalmat és nagyobb anyagmozgatást, a
jövőben azonban számos hasonló üzem
létesülhet más növényolajgyárban is. Font-
tos tehát, hogy a nyersanyag be- és elszál-
lítását már a telepítésnél biztosítsuk. A
zsírsav vasúti tartálykocsikban érkeznek az
üzemekbe, s az általában kocsonyás, viasz-
szerű anyag csak felmelegítéssel fej-
tethető le.

A szállításnál szigorú előírás legyen az,
hogy a tartálykocsikat csak benyomott
gőzzel vagy nyersolajmotorral működő
mozdonyok vontassák az üzem területén.
Végül szükségben csörlővel gondoskodjunk a
tartálykocsik mozgatásáról. Ugyancsak
fontos, hogy a zsírsavat a tartályban gőz-
zel melegítsék. Megengedhetetlen, hogy a
növényolajgyárakban — ahol benzines ki-
vonatoló, héjaló és daráló, különböző
raktárak vannak — szabad tüzelésű gőz-
mozdonyok vontassanak és a felmelegítést
ugyancsak szabad tűzzel végezzék. A fel-
sorolt üzemek az I. veszélyességi cso-
portba tartoznak, tehát nyílt láng és sza-
bad tűz használata könnyen tüzet, sőt
robbanást okozhat.

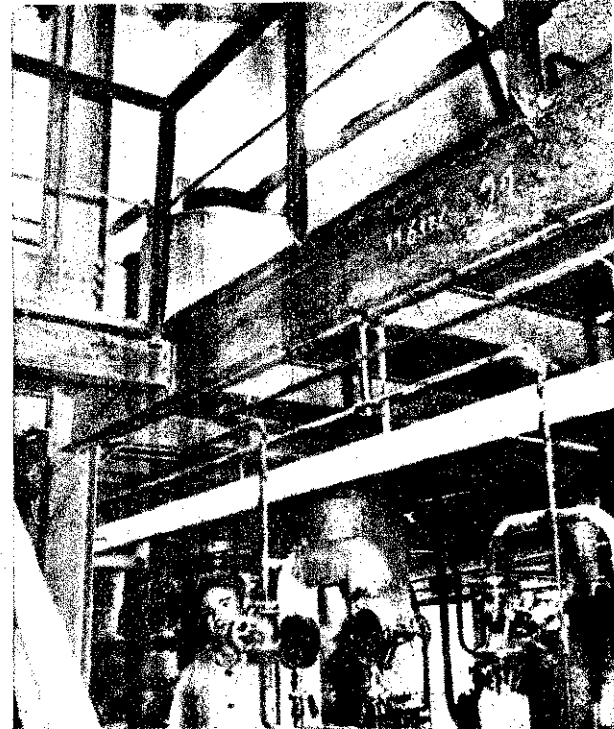
A tűzrendészeti hatóságok feladata

Népgazdaságunk rendkívül jelentős
anyagi befektetéssel létesítette ezt az első
üzemet azért, hogy a zsírsavgyártás meg-
feleljen a korszerű követelményeknek.

Különösen azért kell behatóbban foglal-
koznunk ezzel a korszerűsítéssel, mert —
az üzemeltetés jobb kihasználása érdeké-
ben — a zsírsavdesztilláló növényolaj-
gyárainkban létesülnek. Köztudomású,
hogy ezek az üzemek kivétel nélkül fel-
szabadulásunk előtt épültek, s ezért sok-
szor régi felépítmények között, nem telje-
sen kielégítő területi adottságok mellett
már a létesítésnél olyan nehézségeket kell
áthidalnunk, amelyek a termelés sikere
érdekében mindenképpen megoldásra vár-
nak.

A zsírsavdesztilláló a II. tűzveszélyes-
ségi csoportba tartozik, a szabályok meg-
állapításánál tehát nem kell a legérzéke-
nyebb helyzetre vonatkozó előírásokat ér-
vényesíteniünk. A legfontosabb a környe-
zet figyelembevétele. Lényeges, hogy a
szabad mozgás és a megközelítés bizto-
sítva legyen, s itt az a szokványostól el-
térő, hogy az anyagszállítás többfajta meg-
oldásáról kell gondoskodni. Tudvalévő
ugyanis, hogy a vasúton való beszállítás
miatt a desztilláló üzem mellett sínpárat
építenek. Lényeges, hogy ez a megoldás
ne akadályozza a gépjárművel történő
megközelítést.

Az elhelyezés akkor felel meg a legjob-
ban, ha a zsírsavdesztilláló és a többi léte-
sítmény között legalább 15—20 méter tér-
közt biztosíthatunk. Amennyiben ez meg-
oldhatatlan, akkor a meglévő létesítmé-

A desztilláló falai teglából, földem- és tető-
szerkezete vasból, illetőleg lemezből készül

nyek mellett — a zavartalan termelés ér-
dekében — legalább közepesen tűzálló el-
választással az üzem a többi részleg mel-
lett is megépíthető.

Lényeges, hogy legalább egyfajta víz-
forrásról gondoskodjunk. Az építkezésnél
különösen fontos a tüzeléshez szükséges
gázolajtartály elhelyezése, amelynél — a
megoldástól függően — érvényesíteni kell
a 9909 vagy a 9910 MNOSZ megfelelő elő-
írásait.

Az előírások meghatározásánál tehát az
a fontos, hogy az új létesítmény ne jelent-
sen fokozottabb tűzveszélyt a környezet
számára. Különösen most, a nyár utóján
kell fokozottabb mértékben vigyáznunk
növényolajgyáraink helyzetére, amikor a
csúcsforgalom megindulása után olyan
nagy tömegű anyagmennyiségek kerülnek
a telepre, amelyeknek az elhelyezése és
továbbítása csak a megelőző szabályok
idejében történő foganatosítása mellett
lehet biztonságos.

A zsírsavdesztilláló megépítése iparunk
fejlődésében az elért eredmények mellett
ismétlően a jobb és olcsóbb termelést, s
ezen keresztül az életszínvonal emelkedé-
sét szolgálja. Az igazgatási szervek segít-
sége feltétlenül hozzájárul ahhoz, hogy a
jó eredmények ezen a területen is hama-
rosan megmutatkozzanak.

A helykihasználás érdekében az üzemet
közepesen tűzálló elválasztással egy másik
részleg mellé építették

Statikus töltések semlegesítése és ezzel a tűzveszély megakadályozása a gumiiparban — radioaktív izotópokkal

A gumiiparban felhasznált minden oldószert tűzveszélyes. A magyar gumiipar sok tonna számára használja fel naponta az egyik igen tűzveszélyes oldószert, a benzint. Eppen ezért azokon a helyeken, ahol oldószert használnak, különös éberségre és jól működő tűzrendészeti szervezetre van szükség. Az oldószerek (így a benzin is) csak akkor gyulladnak meg, ha egy részük gőzzé lesz, levegővel keveredik, és nyílt láng vagy szikra a keveréket belobbantja. Míg azonban a gyújtóhatású hőbehátások ellen alapos felkészültséggel kellő módon lehetséges a védekezés, addig az elektromos szikrák ellen ez ideig korántsem volt tökéletes a védekezés.

A statikus elektromosság tűzveszélye

Statikus elektromosság keletkezik minden forgómozgó géprésznél, ha annak anyaga félvezető vagy szigetelő. Az elektromosság keltésének legegyszerűbb módja dörzsléssel történik. Ha például ebonit-rudat szőrmevel megdörzsölünk, azt tapasztaljuk, hogy az ily módon elektromosan feltöltött ebonit apró papírdarabkákat magához vonz éppen úgy, mint mágnes a vasat. A tapasztalat szerint két megdörzsölt ebonitdarab taszítja egymást, viszont vonzza a megdörzsölt üveget. Ha feltöltött ebonitot, feltöltött üveggel érintünk, mindkettő elveszti töltését, tehát elektromosan semleges lesz.

Dörzselektromos hatás áll elő textiliák gumival való bevonásakor is. A szövet ugyanis futása közben a gumikenő gép egyes alkatrészeivel érintkezve, a benne levő elektromos elemi részecskének, az elektrónoknak egy részét átadja a vele érintkező (szigetelő) alkatrészeknek. Az ily módon előállott elektrónhiány a szövet és a gép földelre érintkező fémalkatrészei között tetemes feszültségkülönbséget vezet le. Ez a feszültségkülönbség kiegyenlítődni igyekszik, és ha akkora értéket ér el, hogy képes a gumióldat és a gép fémalkatrészei között levő levegőréteg átütésére, akkor szikra ugrik át. Az elektromos szikra gyújtási képessége egyenes arányban áll a felhalmozott elektromos mennyiséggel. E készség a feszültség négyzetével arányos. Ezért a nagyfeszültségű, de kis elektromos mennyiségű szikra gyújtóhatású lehet.

Ma már minden oldószerekkel dolgozó üzemet — a tűz- és robbanásveszély meg-előzése céljából — szakértők útmutatásai alapján igyekeznek megszüntetni a statikus elektromosságot termelő gécektől. Az elmondottakból is világosan kitűnik, hogy a tüzesetek megelőzésének legkézenfekvőbb módja a feszültségkülönbség megszüntetése. Ezt eddig úgy valósították meg, hogy a földelre gépvázra, vezetődarabokat (úgynevezett „keféket“) függesztettek, melyeket érintkezésbe hoztak a feltöltött szövetel. A kefék a szövet felületén felhalmozott töltések egy részét elvezették. Ennek a módszernek az a hátránya, hogy egyszerű a kefék a feltöltött szövetnek nem minden pontjával érintkeznek, s ezért a rossz vezető textilián elég tetemes töltés maradhat, másrészt olyan helyeken, ahol az egyes vezetődarabok véletlenül nem érintkeznek a feltöltött szövetel, a

levegőréteg vastagsága nagymértékben csökken és a szikraátütés veszélye megnő. Ezért, bár a robbanásveszély korlátozottabb, kívánatos egy másik módszer alkalmazása, mely a statikus feszültség tökéletesebb kiegyenlítését teszi lehetővé. Ilyen módszer a statikus töltések közömbösítése radioaktív izotópokkal.

A radioaktivitás lényege

1896-ban Henry Becquerell francia fizikus különös jelenségekre lett figyelmes: frászatala fiókjában minden fénytől gondosan elzárt csomagolású fényképező-lemezei megfeketedtek. A feketedés okát keresve, arra a megállapításra jutott, hogy azt az ugyanabban a fiókban elzárt kristályos anyag okozza. Vizsgálat alá vette a kristályt és azt találta, hogy abból háromfajta, szabad szemmel nem látható sugár távozik: egy pozitív, egy negatív elektromos töltésű és egy semleges, igen nagy áthatoló képességű sugárzástípus. A további vizsgálódások, melyek elsősorban a Curie-házaspár nevéhez fűződnek, arra az eredményre vezettek, hogy a természetben több ilyen sugárzóanyag létezik, és mindegyik ugyanolyan sugarakat bocsát ki. Azt a tulajdonságot, hogy valamilyen anyag minden külső energiaközlés nélkül, önmagától sugarakat bocsát ki, radioaktivitásnak nevezzük. A radioaktív anyagok

sajátsága, hogy sugárzásuk az idők folyamán egyre gyengül és több-kevesebb idő múlva elvesztik sugárzó képességüket és stabilis, tovább nem bomló elemekké alakulnak. Jelmező adatként az úgynevezett „felezési időt“ szokták megadni, vagyis azt az időt, amely alatt a másodpercenként kibocsátott sugarak száma, a kezdeti érték felére csökken.

A század elején csupán néhány természetes radioaktív elem volt ismeretes. A mesterséges atommag-átalakítások azonban a radioaktív elemek egész sorának az előállítását tették lehetővé. Ezek az ún. *radioaktív izotópok*. Sugárzásuk erőssége és felezési idejük igen tág határok között mozog (pl. van olyan izotóp, melynek felezési ideje a másodperc egy töredéke, más izotópoké pedig több százmillió év). Az „izotóp“ elnevezés arra mutat, hogy ezen anyagok fizikai és kémiai tulajdonságaik tekintetében egyáltalán nem különböztethetők meg a hasonló, de nem sugárzó anyagoktól.

Sok próbálkozás történt arra, hogy az elemek atomjait képszerűen, szemléletes modellel ábrázolják. Mai tudásunk szerint legjobban Niels Bohr dán fizikus modellje közelíti meg a valóságot. Eszerint az atom pozitív töltésű magja körül — a bolygók Nap körüli mozgásához hasonlóan — nála jóval kisebb, negatív töltésű elemi részek, az ún. „elektronok“ keringenek. A legegyszerűbb atom a hidrogén atomja. E egyetlen pozitív töltésű elemi rész, a „*ton*“ körül egy negatív töltésű elektron kering körpályán (lásd az ábrát).

Ha az atom körül keringő elektront lamilyen módon sikerül leszakítani, a az egy pozitív és egy negatív töltésű részre esik szét, vagyis „ionpár“ keletkezik. Ugyanígy ionpár keletkezik, ha az atom kémiaiilag összekapcsolt csoportjait, a lekulákat valamilyen módon úgy bontják szét, hogy azok egy pozitív és egy negatív töltésű részre esnek szét. Az előt alapján tehát a statikus töltések semlegesítése és ezzel az oldószeres tüzek megakadályozása a következőképpen történhet.

Az izotóp közömbösíti a szövet elektromos töltését

A feltöltött és leföldelt anyag közé radioaktív sugárzó izotópot helyezünk. Az töből kisugárzó anyag a környező levegőben egy atomjából egy elektront eltávolítva, az ion keletkezik. Ha az izotóp sugárzása elég nagy energiájú, akkor a leföldött elektron egy másik atom külső ján tartózkodó másik elektront távol el az atom kötélekéből. Ha a második szabadított elektron szintén elég nagy energiájú, akkor ő maga is tovább lök és így folytatódik tovább, úgy hogy sugárzó izotóp egyetlen részecskéje az egész ionlavinát kialakulásához vezet. A radioaktív anyagok segítségével a levegőben és nitrogénmolekuláiból pozitív és negatív töltéspárok nagy sokaságát kiváltani, esetünkben viszont a nagy töltésű sugárzó feltöltött szövetet a negatív ionokat. Ennek következtében ezek a szövet felé haladnak, arra rára nak és végül közömbösítik azok töltését. A föld és a textília közt fellépő nagy feszültségkülönbség megszűnik. Ez a statikus töltések radioaktív izotópokkal történő semlegesítésének leegyszerűsített formája.

A magyar gumiiparban a radioaktív izotópokkal történő semlegesítés még bevezetésre vár. Jelenleg a sorok írói folytatják az irányban kísérleteket a Ruggyanta gyárban. Reméljük, hogy a Ruggyanta gyár vezetősége, műszaki gardája és utolsó sorban a tűzoltórs parancsnoka lamint a tűzrendészeti megbízott, aki gumiipari tüzek megakadályozása érdekében eddig is olyan kimagasló eredményeket ért el, ez esetben is hozzásegítenek nekünk a sok sikerrel kecsegtető kísérlet eredményes befejezéséhez.

Fontos még megjegyezni, hogy a gyakorlatban alkalmazható radioaktív izotóp sugárzásai az emberi szervezetre igen szélyes hatásúak. Bevezetésük éppen igen gondos és körültekintő védőberendezés tervezését teszi szükségessé. A szélyes védelem alapja az, hogy a radioaktív sugárzások anyagban való áthaladásuk során gyengülnek.

A sugárzás áthatolásának megakadályozására (árnyékolásra) különböző fémeket használnak. A szükséges rétegvastagság a sugárzás fajtája, energiája és a másodpercenként kibocsátott sugarak száma szabja meg.

Lengyel Béla vegyész és
Gordon János fizikus
Ruggyantaáru gyár

Levelezőink írják

Több segítséget a községi testületeknek!

Integy három hónapja alakult meg az Önkéntes Tűzoltótestületek Feljeleti Osztálya, de — sajnos — a megalkulás híréül kívül egyebet nem hallottunk e fontos szerv működéséről. Aprilium járásunk néhány községében tartak ugyan ellenőrzést és egy-két közben a zenekar is szerepelt, de ezenül a testületek, sőt még az I. fokúóságok sem kaptak egyetlen felhívást, eligazítást vagy felhívást, illetve nekikjára vonatkozó utasítást. Pedig újonnan alakult testületeknek irányításra, segítségre lenne szükségük, a feladatukat jól tölthessék be.

A testületek vezetőségei általában nem öntevékenyek, nem élnek vagy nem élnek a minta-alapszabályban biztosított jogokkal. Egyik-másik, aránylag tképes testület különböző elgondolásokísérelj meg a testületi élet fellendít, de kísérleteik megvalósítása majdn minden esetben különböző akadályokba ütközik. Sok égető problémát kell megoldani, mint pl. — többek közt — a testületek anyagi megerősödését segítő felügyeleti és ellenőrzési díjak bályozását, a testületek létszámának ósszá emelését, a községi szertárak építstb.

Sajnos, a tanácsok csak igen kevés helyen támogatják a testületek munkáját, a szakszerű munkájuk mellett a tűzrendészeti hatóságok sem nagyon érnek arra, hogy a testületek problémáival foglalkozzanak. Eppen ezért — tapasztalatom alapján — a testületek a felügyeleti osztól várják munkaprogramjukat, mely emeljené fejlődésüket.

TIHANYI PÉTER
tű. őrn. f.
Tata

Ki a felelős?

„Magyar Tűzoltó” áprilisi számában közölt „Becsüljük meg laktanyáink” c. cikkkel alosztályunk minden tagja es egészében egyetért. Tiszában vanunk azzal, hogy kormányzatunk eddig felbecsülhetetlen értékű erkölcsi és anyagi támogatást nyújtott tűzoltóságunknak. Nem méltatlankodunk, hogy mi nem kaptunk olyan szép modern lakást mint pl. Dabas vagy Szentendrre, azt azért elvárjuk, hogy legalább az anyagi követelményeknek a mi lakásunk is megfeleljen.

Éppen ezért, hogy a laktanyánk anyagi anyaga egy derítőbe folyik, melyet közönségek ki kell tisztítani. Jó ideig is volt ezzel baj, azonban a sűrű rések következtében mind gyakrabban itt ki a szennyvíz, s ezért a derítőt d gyakrabban kellett tisztítani, s a lakabér jelentős összeget emésztett fel.

Legnagyobb csodálkozásunkra egy alkalommal a főosztály pénzügyi alosztálya nem egyenlített ki a szennyvizet takarító vállalat számláját s azóta — mivel a tisztítás elmaradt — udvarunkat egy-két hetenként elönti a szennyvíz. Ebben az ügyben már több jelentést küldtünk felsőbb szerveinknek, a helyi tanácsnak, a párt-szervezetnek, a tisztiorvosnak és másnokra, de csak ígéretet kaptunk a sürgős intézkedésre. Az ígéret azonban — sajnos — csak ígéret maradt, és mi továbbra is itt élünk a bűzben és szennyben.

Felajánlottuk, hogy társadalmi munkában lefelkettjük a laktanyát és a városi hálózatot összekötő kb. 100 méter hosszú szennyvízcsatornát, de a tanács nem tud anyagot biztosítani. Pedig ez lenne az egyetlen mód arra, hogy megszabaduljunk a fertőző betegségek körözö baciilusaitól és véget vessünk ennek a tőrhetetlen állapotnak.

VÁRI LASZLO
tű. alhőgy.
Cegléd

Üzemi tapasztalatcsere a X. kerületben

A X. kerületi alosztály értesített bennünket, hogy a kerületben levő üzemi őrsparancsnokok részére szervezett tűzrendészeti üzemlátogatásra üzemünkkel jelölte ki. Habár tudtuk, hogy az üzemre vonatkozó előírásokat a legjobb tudásunk szerint végrehajtottuk, s üzemünkben jó a tűzrendészeti fegyelem is, mégis izgatottan vártuk a látogatás napját, mert kíváncsiak voltunk a közel 40 jó „vendég” szakmai véleményére.

Az értekezlet megnyitása után Kovács Géza őrn., instruktor beszámolt a megjelenteknek az üzem tűzrendészeti helyzetéről, majd az üzem megtekintése következett. A vendégeknek bemutatunk a gyárat a fonal beérkezésétől az exportra előkészített készáru csomagolásáig. Közben a technológiai folyamat mellett ismertettük az egyes üzemrészek és raktárak tűzrendészeti előírásait is. Emellett bemutatunk egy előre meg nem határozott időpontban történt feltételezett tűzriasztást is. A megjelentek meggyőződhettek arról, hogy a vállalat társadalmi őrsoltói — korukat meghazudtoló gyorsasággal — milyen gyorsan és pontosan hajtották végre a feladatot.

A szemle utáni értékelés során az őrsparancsnokok elmondották, hogy igen hasznos volt ez a látogatás, mert a gyakorlatban tapasztalták, hogy a jó propaganda munka és a dolgozókkal való állandó foglalkozás, valamint az üzem vezetőségével létesített szoros kapcsolat a tűzrendészeti szabályok széleskörű betartását, illetve végrehajtását eredményez.

KÁLMÁN FERENC
tűzrendészeti ősszekötő
Kőbánya Textilművek

A kerületi elsőségért

A III., IV. és XIII. kerületi üzemi társadalmi tűzoltóságok kerületi versenyét 14 csapat részvételével július 15-én tartottuk meg. Az új versenyszabályzat — többek között — lehetővé tette, hogy a csapatok a szerelési gyakorlatoknál egyéni újításokat vezessenek be, s ez nagymértékben fokozta az egyéni aktivitást és a szerelési idő lerövidítését. A Láng Gépgyár csapata pl. 20 mp-es időt takarított meg egy újítással, és ezzel biztosította magának a 800-as kismotorfecskenő-szerelésben az első helyet és a budapesti versenyre való továbbjutást.

A verseny tapasztalatai azt bizonyítják. hogy a benevezett csapatok egyaránt jól felkészültek az elméleti vizsgára, az alaki és a szerelési gyakorlatra. Aláírázta ezt az a tény is, hogy a csapatok eredményei között mindössze csak néhány pontos eltérés mutatkozott.

Külön dicséretet érdemel a Szállítóberendezések Gyáranak társadalmi tűzoltósága, melynek tagjai között egyetlen fiatal ember stnc. Példaként csak annyit jegyzek meg, hogy az 52 éves Medz János még szabadsága alatt is minden nap bejött a gyárba gyakorlatozni. A jó felkészülésnek nem is maradt el az eredménye: a csapat 400-as kismotorfecskenő-szerelésben első helyezést ért el.

BODNAR GYULA
tű. alhőgy.
XIII. ker. alosztály

Kétszeres az örömünk...

Nagy öröm érte csapatunkat, a Mosonszentjános II. ker. általános iskola Kossuth Lajos úttörő-csapatát: a járási tűzoltóversenyen első helyezést értünk el. Kétszeres az örömünk, ha elgondoljuk, hogy úttörő-tűzoltócsapatunk csak két hónapja alakult meg.

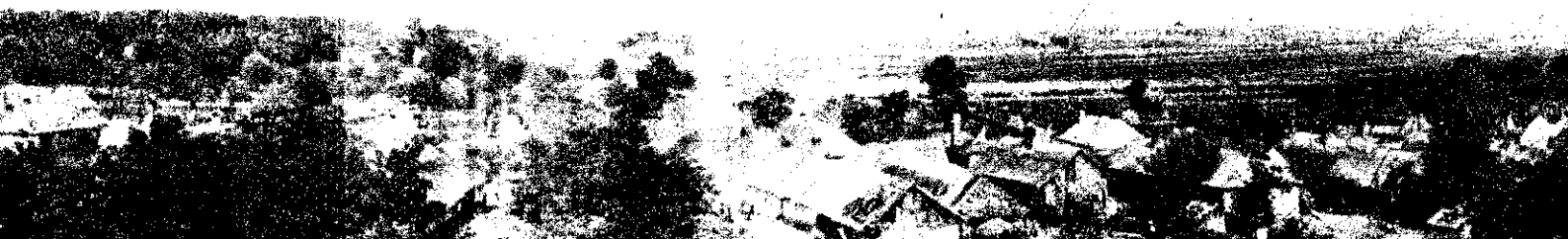
Sebők Vince, a helybeli tűzoltóparancsnok javaslatára szerveztünk csapatot, hogy cselkely erőnket és tudásunkat a tűz megelőzésével vagy gyors eloltásával dolgozó népünk szolgálatába állítsuk. A községi tűzoltótestületekre nagy feladat hárul a község és a mezőgazdaság tűzvédelmében, s ebben komoly segítséget nyújthatnak a jól leképzett úttörő-tűzoltócsapatok.

Az eredmény úttörőnk szorgalmát bizonyítja, hiszen két hónapi lelkes tanulás és gyakorlatozás után tovább jutottunk a megyei tűzoltóversenyre.

Kérjük hazánk valamennyi úttörőpajtását, csatlakozzanak mozgalmunkhoz! Alakuljanak szerte az országban, mindenütt úttörő-tűzoltócsapatok és nyújtsanak segítséget a községi tűzoltótestületeknek a falu tűzvédelmének biztosításában.

Előre!

ANDORKA EMMA
csap. tan.-elnök

Tizenyele épület csupasz, ormótlan kéménye hatalmas felkiáltójelként meredezik az ég felé. Kiegett lakóépületek sérült falai, üszkös gerendák, elszeszenedett anyagok maradványainak koromporát kavarja a szél. Az elárvult tűzhelyek környékét ellepi a megmaradt aprórózság, s imitt-amott koromtól szurtos kisgyerekek matatnak „kincseket keresve”. Építkezésnek, helyreállításnak még nyoma sincs. Érthető, hiszen most szerzik be a szükséges anyagot, meg aztán csak az öregje van ideháza, mert a fiatalabbja — minden épkézláb ember — kinn a határban az élet betakarításán dolgozik.

I. Szabónét keressük az 1—3-as számú háznál, ahol a tűz keletkezett. Egy lelket sem találunk, de hiszen hogy is lehetne valaki itt, ahol egy tényérnyi fedél sem maradt.

Az összesereglett gyerekektől érdeklődünk, merre találhatnánk.

— Kenyeret süt a szomszédban — válaszolja egy vékonyka hang —, de már jön is, ni! — teszi gyorsan hozzá.

Tényleg, mintha megérezte volna Szabóné, hogy keresik, szaporán szedi a lábát. Kezében a kenyérsütés előtti lütszénél használatos szénvonóval felénk tart. Ahogy közelebb ér, fáradt s az elmúlt napok gondjaitól megviselt arcán zavart mosoly jelenik meg.

— Hát megint kenyeret süt! — kérdezzük a bemutatkozás után.

— Remélem most nem lesz belőle baj — válaszolja szomorú mosollyal, jelezve, hogy megértette a célzást —, bár a múltkorit már semmi sem mossa le rólam, hiszen a bizottság is azt állapította meg...

Igy indul a rövid beszélgetés Szabónéval, de gyorsan a végére jutunk a szónak, mert sietnie kell vissza — a kemencéhez. Amiről szó esik mindenesetre

érdekes és már előjáróban is elgondolkasztató.

Szabóné válgig hangoztatja, hogy ő a Gecséék kéményét gyanítja, mivel a tűz keletkezésének időpontjában Gecséné is sült, sőt az ő kenyere már a szakajtóban volt, amikor az övé még csak a teknőben. Hogy gyanúja alapos-e, azt nem vitatjuk, de a két kéményt vizsgálva és az akkori szélirányt figyelembe véve, az a véleményünk, hogy közel járhat az igazsághoz...

A Rákóczi utca — a tűz pusztítása után

A középkorú asszonyka nevével a pácini tűzesettel kapcsolatosan, jobban mondva — sajnos — ez utóbbinak nem pontos történetével, azóta már megismerkedett az egész ország. A tűzesetnek már több mint egy hónapja, de Szabóné még mindig nem nyugodott meg, s ki-mondhatatlanul bántja, hogy a faluban talán őt tartják a bűnösnek, a tűz okozójának, s a rettentő kárért őt sújtja a bajbajutottak átká...

Amíg Szabónét ezek a kínzó gondolatok foglalkoztatják, az ország tűzoltóit az a hangnem bántja, amellyel a „Szabad Nép” egyik munkatársa „A pácini tűz”-ről, jobban mondva, az ottani tűzoltási munkálatokban részvevő tűzoltóink tevékenységéről ír... Tűzoltóink előtt azóta is nyitott kérdésként áll: Mi is történt tulajdonképpen

Pácinban? Hogy minden kétséget eloszlassunk olvasóinkban, megírjuk a pácini tűzeset oltásának, s a pácini események hiteles történetét — tűzoltószemmel.

*

1956. július 4. 14 óra 05 perc: észak-déli irányú, hatalmas erejű szélvihar tombolt. I. Szabó Istvánék éppen a takarmányt rakták le a szekérről. Szabó István rémülten vette észre, hogy a tetőgerendán az ő

ment a hívás, a vihar volt okozott. Már javított ugyan a vonalat, de használt volt minden próbálkozás — tartaljaujhely nem jelentkezett. Talán a ricei vonalon rü!... Előlről kezdődött a bálkozás. Újabb értékes percek veszttek el, mert a ricei vonal is bajok voltak: itt senki került kapcsolatot teremteni Sátoraljaújhellyel... Vagy mintegy 30 perces, óráknak sző többszöri kísérletezés jelentkezett a járási székhely a tűz keletkezésétől számított perc múlva az alosztály telyes szere nekivágott a Rákóczi felé vezető, rendkívül rossz állapotban levő országútnak...

Közben a tűz vesztett erőt pusztított. Az orkánserű vihar sodorta a zsarátnokot, a pelyhet, s pillanatok múlva már az 5-ös számú ház nördje is lángokban állott; a hirtelen keletkező förgősszélirány ellenébe, a keletkező hely mögötti épület nádfedésére is zsarátnokot sodort, most már az is égni kezdett. Azután a harmadik épület csapott fel a láng, majd a irányban végigseper a tűz egészen az 55-ös számú házig. Ott a mintegy 150—200 beépítetlen rész útját állta, s a ban a viharos erejű szél, amely a zsarátnokot röpítő nem állhatta útját, mert közt minden átmenet nélkül irányt változtatott és az ellenkező irányba lecsapott a 60-as számú nádfedéses tetejére, úgyhogy a keményfedésű épületek ltelével — a Rákóczi utca pán oldala csaknem végig lángokban állott.

Támadásra gondolni sem lehetett, csupán arra, hogy a elhatárolják és tovatérjessék a még sértetlen házak védmére szorítkozva — lehe megakadályozzák. Ekkor minden épkézláb ember tá volt. Az épületek tetőzete fákiyaként égett, de mit

lakórészük kéményétől 1—2 méternyire felcsap a láng, és már terjed is vérszesen, s pillanatokon belül lángokban áll a Rákóczi utca 1—3. számú ház egész tetőzete.

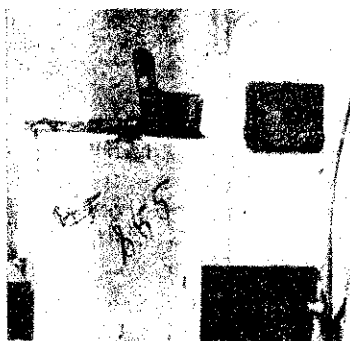
A tüzet Pintér István, a földművelésszövetkezeti bolt vezetője is észrevette. Azonnal rohant és tűzilármával riasztotta a falu lakosságát. Majd ahogy a lába bírta, irány a tanácsháza felé, hogy jelentse a vést.

Néhány másodperc, s Kükemezi József elvtárs, a községi tanács VB-titkára berobbant a postahivatalba, hogy a sátoraljaújhelyi állami tűzoltóságot értesítse. „Elkészt”, mert a vész híre már ide is eljutott, és a postamester azonnal megkezdte a hívást.

Izgalmas és szinte végtelennek tűnő percek következtek. A 23—270-es karcsai vonalon nem

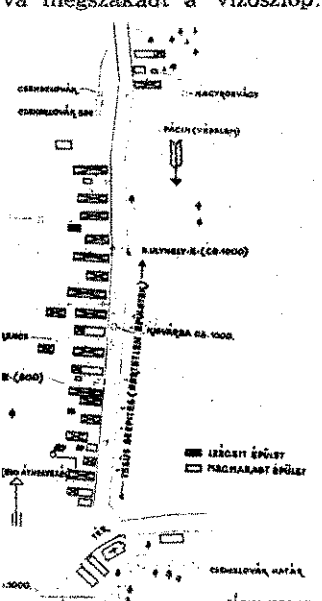
A Rákóczi u. 1—3. sz. ház, ahol a tűz keletkezett

I. Szabóék kemencéje és kéménye. A bizottság szerint innen pattant ki a „gyújtogató” szikla, bár a Gecséék kéménye is alaposan gyanúsítható

dve a veszéllyel, berohantak a házakba és mentették, lehetett. Kormos, azott és itt emberek szikraeső köze, hőségtől szenvedve, a szemaró és a torkot fojtogató füst közepette cipelték az élet munkáját jelentő csomagokat, mentették a négyakat és az aprójószágot.

Helyi önkéntes tűzoltók lajtkendője már működött, ami 1+34 fővel jelentős segítség volt a szomszédos Cseh-vákiából. A 4 km-re levő Kövesd és Nagykövesd község önkéntes tűzoltói egy 600-as és egy 800-as Zetor-vontatású motorfecskendővel érkeztek a tűz helyére és az 55-ös új háztól délre levő kútról „E”-sugarat szereltek az 1-es és 55-ös számú ház közé. Jelent meg azonban a víz ugárcsónál, néhány pillanat múlva megszakadt a vízszlop:

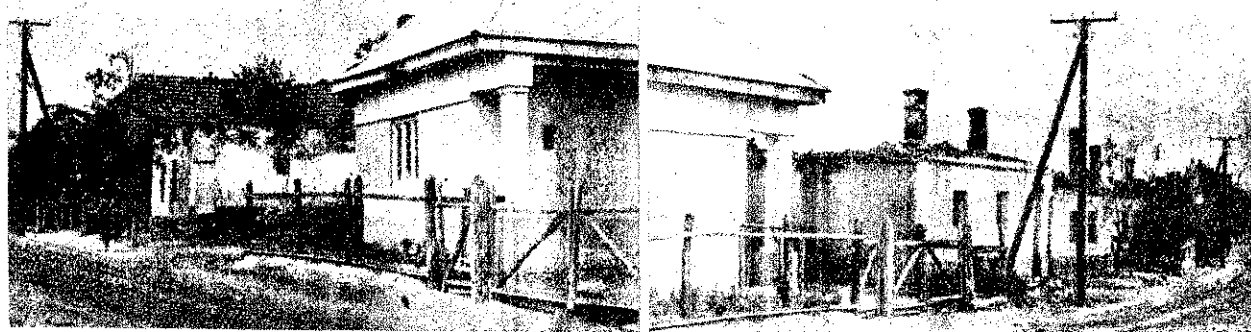

Helyszínrajz

...től kifogyott a víz, nem ak tovább dolgozni — új forrást kellett keresni...

riasztástól számított 25 perc va megérkezett a sátoraljai alosztály 1-es szere. Annál a 17-es számú palafali épület elé állt, s a tartályos fecskendővel „E”-sugarat szerelt annak megmaradt részéit. Látt a Karcsa patakról tápvezetéket szereltek, úgyhogy a tartályból kifogyott a fecskendő máris a pata állhatott, és megkezdhet a táplálást. Így úgyiszen a táplálást sem volt, hiszen néhány perc múltott csak el, máris újra három „E”-sugár jött, s védte a 13-as számú házat. A tűzoltás vezetője pedig a tűzoltás vezetője — főleg a csehszlovák tűzoltók aszt is a Karcsa patakhoz yftotta.

üzben a visszajelzés is meg- ért. Ekkor az újhelyiek i szerét is riasztani akarták, ban közben azok már útban ak Pácina felé. Ha már így

Csak a puhafedésű épületeket semmisítette meg a tűz; a közbeeső keményfedésű részek még a közel-ség ellenére is épen maradtak

állt a dolog, Szerencs riasztását kérték, s ugyanakkor azt is, hogy az osztályparancsnokságnak is jelezzék a tüzet.

15 óra 25 perckor Sárospatak önkéntes tűzoltósága is megérkezett a tartályos gépjárműfecskendővel 1+5 fővel. Azonnal beavatkoztak, elhasználták a tartályban levő vizet, majd ők szállították a vizet a még épen maradt épületek védelmére mintegy 1200 méternyi távolságra.

A sátoraljaiújhelyi alosztály 2-3-as szere 15 óra 30 perckor futott be. Mindkettő azonnal a patakra állt s 3-3 „E”-sugárral az 1-es számú, illetve 41-47-es számú házat védte, illetve támasztotta.

A ricsiek és a nagyrozvágyiak az 51-es és 60-as számú háznál tevékenykedtek kocsifecskendőikkel.

A kiskvárdai alosztály 16 óra 55 perckor érkezett és tartályos fecskendőjéről három „E”-sugárral a 41-es és 45-ös számú háznál avatkozott be.

17 óra 05 perckor futott be a szerencsiek szere. A gépjárműfecskendővel rögtön a patakra álltak; egy-egy „E”-sugarat a 31-33-as számú házhoz szereltek, egy „M”-sugárral pedig a kiskvárdai alosztály gépjárműfecskendőjét táplálták.

A miskolci alosztály 2500-as gépjárműfecskendője — a kései értesítés miatt — csak 18 óra 05 perckor érkezett meg, beavatkozására azonban már nem volt szükség.

A tűzoltás befejezése után — 18 óra 30 körül — elsőknek a védelembé helyezték kocsifecskendőket szerelték vissza, utána a csehszlovák tűzoltóság, majd Kiskvárd, Szerencs, Sárospatak és Sátoraljaiújhely 2-es és 3-as szere is visszaszerelt. A takarítási munkálatokat a sátoraljaiújhelyi alosztály 1-es szere nék beosztottai fejezték be, s július 5-én hajnali 1 óra 10 perckor szerelték vissza.

Meg kell mondanunk, hogy a Zetorok csak addig működtek, amíg a tüzeset színhelyéig elvontatták a kismotorfecskendőket és onnan visszavontatták azokat. De utalnunk kell arra is — a közbeeső hűvös áfólataként — hogy a levegő is csak attól párasodott, hogy az égő felületekre víz jutott, tehát nem valami új „találmányról” van szó...

Röviden ennyiben foglalhatjuk össze a pácini tüzeset hiteles történelét. Egyébként nem történt ott semmi különösebb: nem születtek hősök, de gyávák sem akadtak. Csupán annyi történt, hogy felütötte fejét a vész, s a dolgozók — polgári személyek, határőrök, csehszlovák községi, magyar állami és községi tűzoltók — egy szívvel, egy akarat-tal szembeszálltak a veszéllyel, és bátran helytállva megakadályozták annak elhatalmasodását.

Főlöszleges lenne azon vitatkozni, kik voltak a hősök, a falu megmentői! Mi őszintén megmondjuk, hogy mindazok, akik becsülettel kivették részüket az oltásból vagy a mentési munkálatokból, egytől egytől hősök voltak. Olyan is akadt közöttük, aki a másénál kockáztatta az életét, miközben 300 méterrel arrább a sajátja égett porig... Egysszóval: a falu megmentői nem külön-külön a derekasan dolgozó csehszlovák tűzoltók, nem a kötelességüket hiven teljesítő magyar tűzoltók, de még csak nem is a hősiiesen helytálló polgári lakosok — hanem együttesen, valamennyien!...

A pácini tüzesetet nem azért irtuk le, mintha ezzel talán utólag segíthetnénk azon a mintegy 40 károsulton, akiknek a feje fölül — építési hiba következtében keletkezett tűztől — leégett a ház. Csak azért mondtuk ei az esetet őszintén, úgy, ahogyan történt, mert ennyivel tartozunk az igazságnak, amely ez esetben — egyes sajtókölészek következtében — bizony alaposan csorbát szenvedett...

Az ilyen „példák” láttán nem csodálkozhatunk a pácini tűzkatasztrófán, meri míg ezeket megtűrjük, semmi sem biztosíthat bennünket egy újabb katasztrófa elkerülésétől, sem Pácina-ban, sem az ország más helységeben

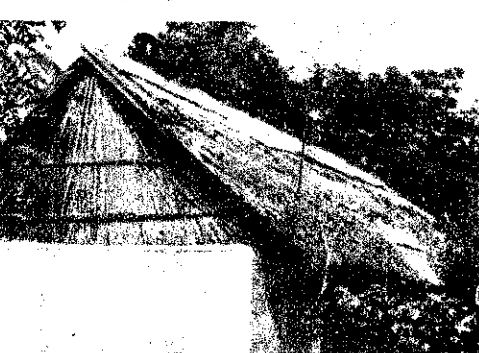

Pálózeiek nádtetes házat még a lombvédelem sem mentette meg

A védelem és ezek a fák állták útját a további pusztításnak

A Karcsa-patak, ahonnan az egységek szereltek

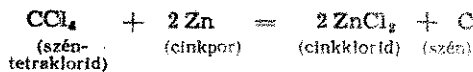

MI OKOZZA zárt helyiségben a köd- gyertya mérgező hatását?

Az állami tűzoltóság a tűzoltási gyakorlatoknál a tűz, illetve a füst érzékeltetésére az 51 M ködgyertyát használja. A ködgyertyák 2, illetve 1/2 kg-os kivitelben készülnek. A tapasztalat szerint, ha a ködgyertyát zárt vagy nehezen szellőztethető helyiségben használták, gázvédő eszköz nélkül a helyiségben tartózkodók mérgezést szenvedtek, rosszul lettek, megbetegedtek. A tapasztalt mérgezések az állami tűzoltóságnál nem voltak súlyosak, azonban más testületeknél (Légoltalom, Honvédség) igen súlyos, sőt életveszélyes mérgezések is előfordultak. A ködgyertya-mérgezések a gyertya működése során keletkeznek. Nézzük meg éppen ezért, miből készül a ködgyertya és hogyan működik.

A tűzoltóságnál használt ködgyertyákban az ún. Berger-keveréket találjuk (ezért nevezték régebben Berger-gyertyának). Ez a keverék széntetraklorid (CCl₄) és cinkpor (Zn) keveréke. (A széntetraklorid azonos a gázzal oltó kézi tűzoltókészülékekben található széntetrakloriddal.)

A Berger-keveréknek az a tulajdonsága, hogy ha egy pontján 1500 °C-ra hirtelen felmelegítik, a keverékben nagy hőfejlődés mellett (kb. 1000—1200 °C) vegyi reakció indul meg az alábbi képlet szerint:

A hő hatására tehát a cinkpor vegyül a széntetraklorid klóratomjaival és szén felszabadulása mellett cinkklorid keletkezik.

A cinkkloridnak az a tulajdonsága, hogy a nedvességet rendkívül erősen magához szívja, tehát hidroszkópikus (nedvszívó) anyag. A Berger-keverékből keletkező cinkklorid a gyertyából eltávozva, a levegő nedvességét mohón szívja, úgy annyira, hogy a parányi, szemmel nem látható cinkklorid-részecskékre rakódott pára fehér színű köd alakjában mutatkozik. (Abszolút száraz, nedvességmentes levegőben a ködgyertya nem lenne képes hatást kifejteni, mert nem keletkezne köd; vízparton vagy párás időben azonban látványosabb köd keletkezik.) A keletkezett ködnek jó burkoló és takaró hatása van, mert nehezebb a levegőnél, de hibája, hogy — mivel a keletkezésnél erősen felmelegedik — először feltelege száll. Az ismertett vegyi reakció azonban nem megy végbe maradéktalanul, tehát nem minden cinkpor- és széntetraklorid-részecske alakul át cinkkloriddá, hanem egy része változatlan állapotban jut ki a gyertyából, más része pedig oxidálódik és az oxidációs termékek kerülnek a környező levegőbe. A cink és a széntetraklorid változatlan állapotukban a levegőbe jutva sem mérgezést, sem egyéb különösebb veszélyt nem jelentenek. Egyébként a változatlan állapotban kikerülő anyagok

mennyisége is igen csekély, tehát teljesen elhanyagolható. Nem mondhatjuk azonban ezt a levegő oxigénjének hatására keletkező oxidokról, amelyek a tulajdonképpeni veszélyt jelentik.

A cinkpor egy része a hő és a levegő oxigénjének hatására fehér színű cink-oxiddá (ZnO₂) ég el. A keletkezett termék rendkívül finom, láthatatlan szemcsék alakjában távozik el a gyertyából a cinkkloriddal együtt. A cink (és általában a legtöbb fém) oxidja, amennyiben a levegőben finom elosztásban van jelen, édeskés ízű és belőle sokat belélegezve sajátos mérgezést okoz, melyet „öntöláz” néven ismernek. (A mérgezés neve azért öntöláz, mert legtöbbször a fémtőlők munkája során fordul elő a nagy mennyiségű fémoxid belélegzése, tehát a mérgezés ebben a szakmában a leggyakoribb.)

Az öntöláz jóindulatú és nem veszélyes mérgezés, lefolyása gyors, s rendszerint nem tart tovább 24 óránál (könnyebb esetekben 1 1/2—3 óra). Az első tünetek a mérgezés után néhány órával jelentkeznek általános levertséggel, fejfájással, borzongással. Ezekhez a tünetekhez gyakran torokszárazság és köhögés is járul, sőt volt olyan eset, hogy hányás is fellépett. Ezután hidegrázás következik, majd a mérgezett belázosodik (a láz a 39 °C-ot is meghaladhatja), később kiizzad, majd a hőmérséklet visszatér a normálisra és a mérgezett meggyógyul.

A cinkoxidnál lényegesen veszélyesebb a széntetraklorid oxidációja során keletkező foszgén (COCl₂). A foszgén gáz ismeretes mindenki előtt: az iparban nyersanyagként használják, az első világháborúban eredményesen alkalmazták mint harcágit. Ez a gáz keletkezhet a gázzal oltó kézi tűzoltókészülék használata során. A foszgén már akkor is veszélyes, ha a levegőben kis mennyiségben van jelen, mert belélegezve semmilyen ingerhatást nem vált ki, de a szervezet (tüdő) rombolását azonnal megkezdi. Szagáról szintén nem lehet felismerni, mert a keletkező köd íze elnyomja azt.

A foszgénnel történt mérgezés tünetei kb. 6—10 óra lappangási idő után jelentkeznek, s a mérgezett csak ekkor lesz rosszul. A legelső tünet szapora lélegzésben nyilvánul meg, ugyanekkor az érverés is meggyorsul és már kistökű testi mozgásnál is légszomj lép fel. (A mérgezett levegő után kapkod, úgy érzi, hogy fulladozni kezd.) A sérültnek rossz a szájíze, kaparást érez a garatban és a légcsőben, erősen köhögni kezd, hányinger, esetleg hányás következik be. Ezen tünetek lezajlása után pár óra tünetmentes időszak következik, majd ezután lassan vagy testi megerőltetés esetén hirtelen nagyfokú légszomj lép fel, melyet a mozgási kísérlet erősen fokoz. A mérgezett nyugtalanná válik, légzése mind szaporább lesz, erősen köhög, a köpete habosvéres vagy szilvalészerű. (Ez már a kifejezett tüdővízenyő jele!)

Ha foszgén-mérgezésre van gyanúnk, a sérültet azonnal el kell tiltanunk minden mozgástól (még a járástól is!) és vastagon betakarogtatva le kell fektetni. Gondoskodni kell arról is, hogy a mérgezett mi

előbb orvosi ellátásban részesüljön, abban az esetben is, ha jól érzi magát. Fázás és reszketés megakadályozására sérülttel meleg italokat itathatunk. Ha legzése felületet vagy kihagyó, oxigén-önmentő készülék segítségével lélegeztünk vele tiszta oxigént. A foszgéntől rútnak mértérséges lélegeztetést adni semmilyen körülmények között nem szabad, mert azzal pillanatok alatt a halálát okozhatjuk.

Nézzük meg ezek után, hogy a ködgyertya egyes termékei ellen hogyan dekezhethetünk.

Szabadban olyan sűrű köd esetén, melyben kb. 10 m-ig el lehet látni, egyik termék ellen sem szükséges védekezni. Ilyen töménységű ködben ugyanis még a zamosabb tartózkodás esetén sem lép mérgezés egyik terméktől sem.

Szabadban olyan töménységű köd esetén, amelyben a látás csak 5 m-ig terjed és abban huzamosabb ideig kell tartózkodni, a gázálc használata indokolt, mert ilyen töménységű ködanyagot hosszú ideig belélegezve enyhe öntöláz-szerű mérgezés lehet kapni a cinkoxidtól. Rövid ideig belélegezve (3—6 perc) a köd mérgezését nem okoz.

Szabadban olyan sűrű ködben, ahol a látás 1 m-ig vagy még annyira sem terjed, gázálc használata szükséges. A gázálc szűrőbetétje a ködgyertya mérgező termékeit kiszűri, így jó gázálc és kiegészítő betét esetén a mérgezés lehetséges még hosszú ideig való benntartózkodás esetén sem következik be. Gázálc nélkül azonban ilyen töménységű köd rövid ideig tartó belélegzése esetén is enyhe öntölázt okozhat.

Zárt helyen, ahol a ködgyertya nem ugyanabban a helyiségben működik, ahol beosztottak tartózkodnak és a köd töménysége olyan, hogy 10 m-re még lehet látni, gázálc használata kötelező, mert a termékek hatása ellen tökéletes biztonságot nyújt. Amennyiben a köd olyan ritka, hogy a látást jóformán nem akadályozza (gépteremben, nagy helyiségekben) és a szellőzés biztosítva van gázálc használata nem feltétlenül indokolt.

Olyan zárt helyiségben, ahol a ködgyertya működik, vagy a köd olyan sűrű, hogy 5 m-re sem lehet ellátni és a helyiség szellőztetése nincs biztosítva, illetőleg nem jó a szellőzés, a benntartózkodás csak oxigénes légzőkészülékben engedhető meg. A gázálc ugyanis megvédi a ködgyertya mindenfajta termékei ellen, de olyan helyiségben, ahol a szellőzés nem megfelelő, a köd olyan töménységet érhet el, hogy a levegő oxigéntartalma 15% alá csökken, ez pedig kevés az élet fenntartásához.

Végül meg kell még említenünk, hogy ha egyszer a ködgyertya működését megindítottuk, azt megállítani nincs módunkban, mert a vegyi reakció akkor is tovább tart, ha a gyertyát teljesen víz alá ritjük.

A ködgyertya működésének és a hatásától következő veszélyeinek a megismerésével jobba tudjuk tenni gyakorlatunkon a tűz érzékeltetését, meg tudjuk javítani a felderítést végző rajparancsnok vagy tűzoltásvezető munkáját.

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

A tűzoltószerek és felszerelések karbantartásának néhány hiányossága

Lapunk „Műszaki tanácsadó” rovatában közel egy esztendeje rendszeresen foglalkozunk a tűzoltófelszerelések karbantartásának, kezelésének fontosabb kérdéseivel. E havi tanácsadómban olyan, több egységen tapasztalható hibákra mutatunk rá, melyekkel eddig még nem foglalkoztunk. Ezek a hibák olyan természetűek, hogy kiküszöbölésük nem igényel különösebb műszaki szaktudást vagy felkészültséget, de elmulasztásuk súlyos következményekkel járhat.

A 400-as és 800-as kismotorfecskendőket több-igényű a hűtővíz csővezetékébe szűrőt iktatnak. Ennek — mint a neve is mutatja — az a feladata, hogy a hűtővizet a szennyeződésektől megszűrje. Természetesen a kismotorfecskendőknél a szabad vízforrásból való használata közben a szűrő szennyes lesz, mert ez a szűrő nem a szivó tömlő szűrőkosarájánál. A finom ürös szükséges, mert különben a szennyezősektől a csőkégyő dugulna el. Egyeségeinken legutóbb pl. a nyírbátori alosztályon tapasztaltuk — majdnem kivétel nélkül találunk olyan motorfecskendőket, amelyeknek hűtővíz-üröje szennyes (1. kép).

Zordrából fontos, hogy hűtővízszűrőt a szabad vízorrásból történt üzemeltetés után mindig ki lehet venni azonnal kiszűrőnk. Az üzemelési tisztítás ugyanis egyszerűbben végezhető, mintha a legközelebbi üzemeltetés közben történik. A szűrő eldugulása miatt ugyanis hűtés csak kevésbé vagy egyáltalánban nem működik, s ilyenkor esetleg tűzoltás közben, ha leállni a fecskendővel a szűrő tisztítása miatt. Az ilyen kényszermegállás természetesen tűzoltóegység munkájának visszaeséséhez vezet. A leállítás, a szűrő kitisztítása helyett csak kannából szoktak vizutántöltést, tehát tisztítást végezni, de ez keletlenül megoldás és motorra is káros. Mindkét módnál sokkal egyszerűbb, ha használat után egy kézzel a szűrőt kioldjuk, és megtisztítjuk.

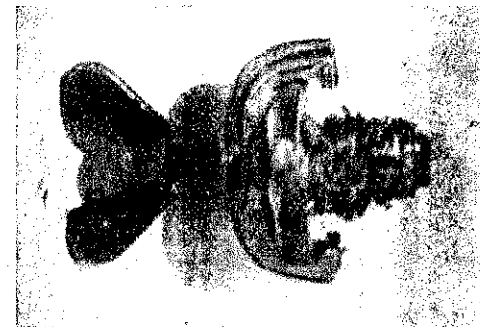
Hasonló esetet gyakran tapasztalhatunk a ÁVAG- és a Réba-gépjárműfecskendőknél, ha szivattyú mellett póthűtés csővezetékébe tatott szűrőt elmulasztják használat után tisztítani.

A kismotorfecskendők és a gépjárműfecskendők szivattyúján kevés kivétellel — biztonság érdekében — feltöltő nyílás van, amelyet fontosság csavarvédő zár le. Igaz, hogy ennek dugójának kicsavarására ritkán, általában csak légtelenítő szivattyú zavara esetén van szükség, de az semmi esetre sem engedhető meg, hogy a dugót a festék annyira megkőssze, hogy alig lehessen kicsavarni. A dugót szerszámokkal, kézi erővel is ki kell tudjunk csavarni, ennek döntő előfeltétele a festéktől való megszűntetésen kívül, hogy a dugón jó állapotban lévő tömítés legyen. Tűrhetetlen, hogy a tömítés hiányát vagy hibáját a dugó erőltetett behúzásával pótoljuk. A tömítés céljára gumit vagy klingerit nem felel meg, mert a gumit a hő megpuhításakor tömre megy, a klingerit és az hasonló tömítés pedig csak erős meghúskor tömít, kicsavarásakor pedig könnyen elválk rétegeire és ekkor tömítésre már al-
malatlan.

A kismotorfecskendőknél és a gépjárműfecskendőknél több zsírzárs helyen Stauffer-szelepecs. Gyakran tapasztaljuk — főleg a kismotorfecskendőknél —, hogy ezek a zsírzárszelepecs. Ir üresek, fedelük már ledől, s tovább csarni, tehát zsírozni velük már nem lehet. Igen súlyos hiba, mert a tűzoltószereket mindig úgy kell készletben tartani, hogy zamos időn át üzemeltethetők legyenek. Ihez pedig feltétlenül hozzátartozik a zsírzás lefektetésének biztosítása is, vagyis az, hogy a zsírzárszelepecs. állandóan zsír-
telten kell tani.

A tűzoltóság gépjárműveinek, különösen a gépjárműfecskendőknek karbantartása terén legyese fejlődés tapasztalható. Ez a fejlődés emben — az elmúlt évek futó ellenőrzéseinek vetekztében — főleg csak a gépjárművek zántartása, átvizsgálása terén mutatkozik g. A tapasztalatok szerint az őrségváltásakor ténő szakvizsgálat még felületes, s nem ténik kellő egyéni felelősséggel. Ezt külön-
b. a gépjárműfecskendőbe épített szivattyúk. kapcsolatos tapasztalhatjuk. Több egysé-
n még a hűtővíz alaposabb szerkezetben-
nál sem vizsgálják meg a szivattyút. Így
dülhabet elő pl. a székesfehérvári vadász-
tényvárú őrsön, hogy a Csepel-gépjármű-
fcskendő szivattyúja majdnem kiesett a he-
rőből, mert már csak egyetlen meglazult ca-
- tartotta. Ugyanitt, de több más egységen
a törőcnek azzal, hogy a szivattyúrész gáz-

szabályzó nem működik; vagy ha működik is, csak az adagolást lehet fokozni, csökkenteni azonban már nem vagy pedig a szabályzó nem rögzíthető. Vajon, hogyan gondolják ezek az egységek tűz esetén az üzemeltetést? Talán majd a vezetőfülkébe ültetnek egy tűzoltót, aki lábbal végzi az adagolást? Tűz esetén per-
sze ilyen feladatra nem marad felesleges tűz-
oltó, de egyébként sem lenne megnyugtató az
ilyen adagolás. Elismerjük, hogy több gép-
járműfecskendő-típus szivattyúrész gázszabá-
lyzójának vezetése nem a legegyszerűsebb
kivitelű, mert a csőben vezetett drót könnyen
elakad, berozsásodik. Azonban az ilyen hibát
is egyszerűen megelőzhetjük, ha időnként a
drótot vezetése cső mindkét végén olajat csöp-
getünk be és közben a drótot ide-oda húzo-
gatjuk. A legtöbb egységen viszont nem a
drótot, a csőben való elakadása okozza a hi-
bát, hanem csak a kézi adagolóknaknál laza-
lag meg a cső vagy a drót rögzítése, megfogása,
és ezért nem megbízható az adagolás.

A hűtővízszűrő tisztításának elhanyagolása üzembiztonsági okoz

Majdnem minden egységen találhatunk hibát a gépkocsik akkumulátora körül. Pedig ha a gépkocsivezetők hetenként, de legalább két-
hetenként kezelik az akkumulátorokat, akkor
a hibák megelőzhetőek lennének. Általános hi-
bák a következők: Igen kevés olyan akkumu-
látort találhatunk, amelyben annyi folyadék
van, hogy a lemezeket 1,5 cm magasságon el-
fedj, leggyakrabban a lemezek felső szélénél
éppen csak valamivel magasabb a folyadék-
állás, de nem ritka, hogy a lemezek kiállnak a
folyadékából. Sok akkumulátor pótlás zúd-
rozda borítja; ennek megelőzése pedig ren-
dszeres zsírzással igazán nem sok munkát igé-
nyel. Szinte „ragályos betegség” egységeinken,
hogy nemcsak magának az akkumulátornak,
hanem az akkumulátor környékének tisztán-
tartását is elhanyagolják. Itt találjuk — az
eltávolított zúdrozdával együtt — a legtöbb
egyéb piszkot, oda nem való ócskaságot, hullá-
deket! Így nem is csoda, hogy az akkumulátor
helye körül kezd legelőször rozsdásodni a
gépkocsi felépítménye, és itt a legnagyobb a
„lerohadás”. Pedig a rendszeresen elvégezhető,
egyszerű tisztántartással és olajos ronggyal
történő vékony megtöréssel ezt is megelőz-
hetjük.

Gyakran tapasztaljuk egységeinken, hogy
nem fordítanak kellő figyelmet a gépjármű-
fecskendő tetőjén elhelyezett kihűzős létra
rögzítésére. Ez történt pl. a gyulai alosztályon,
ahol egymást követő két ellenőrzés is meg-
állapította, hogy az első létratarató villa nem
rögzítette a kihűzős létrát (2. kép). Pedig ezt
a tartóvillát egyetlen anyácsavar kiszédesé-
vel könnyedén be lehet állítani, és ekkor mind-
két villa biztosan tartja a létrát. Ellenkező
esetben vonulás közben hirtelen rázkódások,
kanyarban vagy fékezésnél a létra leeshet, ami
már első is fordult, ilyenkor csak a véletlenül
múlik, hogy a lecső létra nem üt-e egyen-
valakít; a lecső azonban feltétlenül késlelteti
a vonulást és az semmi esetre sem használja
a létrának.

Lapunk múlt évi októberi számának „Miért”
rovatában foglalkoztunk az oxigénes légző-
készülék készletében tartásának módjával.
Azóta a készlet elhelyezéssel kapcsolatban
nem észleltünk hiányosságot, de a készülék
összeszerelésénél még mindig akad fogyatékos-
ság. Pl. a fűzőgyártépleli órs egyik légző-
készülékében sem húzták meg az oxigénpalack
csatlakozó (hollandi-) anyáját, s az oxigén-
palack szelepek megnyitásakor nemcsak szí-
várgás, hanem erős fújás mutatkozott. A kesz-
keméti alosztályon pedig az új lúgoszelepecs.
behelyezésekor nem vették le a szelepecs. lezáró
tömítést és így szerelték össze a készüléket,
vagyis a lúgoszelepecs. használatkor nem mű-
ködhetett volna. Több egységen is megállapí-
tottuk, hogy a légzőkészülék csatlakozásait
csak kézzel húzzák meg, s elmulasztják a
szerszámkészlet kulcsaival történő meghúzását.
Előfordult az is, hogy a lúgoszelepecs. nem a
rajta levő nyíl irányának megfelelően hely-
ezték be a készülékbe. Az említett hiányos-
ságok miatt — esetleges használatkor — a ké-
szülék viselője feltétlenül életveszélyes hely-
zetbe kerülhet volna.

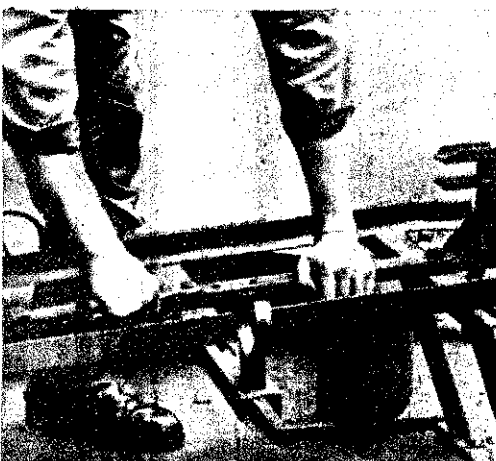
Súlyos hiányosságok mutatkoznak a kézi szerzá-
mok, egytetemes kapcsolcsok, tűzcsapkulcsok
karbantartása terén. Használat után a szerzá-
mokat megtisztítják ugyan a sártól és piszko-
tól, de nem törölik át olajos ronggyal. Emiatt
több egységen, pl. a keszthelyi alosztályon
már alaposan kikészítette a sár, és a rozsdát az
említett felszereléseket.

Az elmúlt évek során egységeinket elláttuk
szabványos léghabóító-felszereléssel. Bár már
több utasítás, továbbképzési anyag foglalkozott
azzal, hogy a nem szabványos léghabóító-
felszereléseket le kell adni, mégis előfordul
még, hogy egységeinken régi léghabóító-felsze-
rés is van, sőt a régi és új szerelvényeket össze-
keverve is készletben tartják. Ez igen ve-
szélyes, mert csak összetartozó léghabóító-
csővel és vízugar-szivattyúval tudunk munkát
elvégezni, s ha akár a léghabóító-cső, akár
a vízugar-szivattyú régi, a másik pedig új,
akkor megfelelő habképzés nem lehetséges.
Arról is többször volt már szó, hogy a szab-
ványos vízugar-szivattyút szivó tömlőjével ösz-
szecsavarva kell készletben tartani, ezt
mégis több egységen elmulasztják.

Sok hiányosságot állapítottunk meg külön-
sen a nyomó tömlők karbantartásával, kezelé-
sével kapcsolatban. A kérdéssel ciklünk ke-
setében most nem foglalkozunk, de más al-
kalommal feltétlenül visszatérünk rá.

Az elmondottakból is kitűnik, hogy felsze-
résaink karbantartása terén még sok javítan-
i való van. E terén a megyei műszaki előadókra,
műhelyesekre, az egységek műszaki felelőseire,
gépkocsivezetőire és motorkézelőire, de minden
tűzoltóra is sok feladat hárul. A feladatok el-
végzése érdekében azonban az egység-, őrség-
és rajparancsnokoknak is lényegesen meg kell
változtatniuk a feladatok karbantartásával
kapcsolatos magatartásukat. Sok egységen ta-
pasztaltuk, hogy a parancsnokok nem vesznek
részt a karbantartási munkák irányításában,
sőt azt még csak nem is ellenőrzik, a reggeli
szervizvizsgálaton sincsenek jelen, s egyes egység-
parancsnokok még a szertárba is alig teszik
be a lábukat. Az ilyen magatartáson sürgetően
és gyökeresen változtatni kell! A parancsnokok-
nak éreződnie kell egyéni felelősségüket egy-
ségük üzemképességéért s a felszerelések karban-
tartásáért.

A rögzítetlen létratarató villa könnyen bal-
esetel idezhet elő

A TŰZOLTÓSZEREK FEJLŐDÉSÉNEK TÖRTÉNETE

A habbal oltás

(Folytatás az előző számból.)

A léghabok és léghabképző anyagok fejlődése (1927-től)

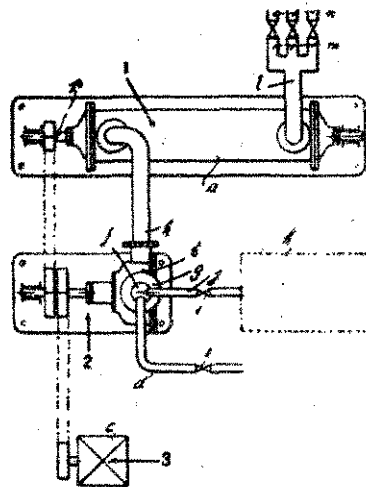
Közel 30 évvel ezelőtt — 1927 tavaszán — jelent meg egy német lapban „A léghabjárás” címmel az első olyan leírás, amely első ízben ismertette a léghab előállítását. A cikk írója a bevezetőben megállapítja: „Jelenleg Dresdenből megkísérelték olyan haboltási eljárás propagálását, amelynél a habot levegő segítségével állítják elő a habképző anyagot tartalmazó folyadékból.” Az ismertetett adatok tanulsága szerint az így nyert ún. „aero-hab”, illetve léghab 90% levegőből, 9,6% vízből és 0,4% aero-kivonatból állt és a habot habszivattyúban állították elő. A léghab előállítás költsége lényegesen alacsonyabb volt, mint a vegyi habé. A gyártó cég merészen a következőket állította: „...a jó-

vónek ez az univerzális tűzoltási eljárása kizorítja a vizet, mint oltóanyagot!” A korabeli tűzoltóságoknál persze a bejelentést és ezzel együtt az eljárás alapelveit nem vették komolyan.

Csaknem egyidejűleg Schroeder dán tűzoltófelügyelő is foglalkozott habelőállításal. Borotválkozás közben jutott arra a gondolatra, hogy a szakáll puhítására használt hab előállításának mintájára viszonylag egyszerű és olcsó eljárást alakítsion ki a tűzoltóság számára. Ebből az elvből kiindulva, hamarosan sikerült kifejlesztenie az első és a tűzoltószolgálatban használható léghabképző berendezését. Ez a centrífugaszivattyúból, légkompresszorból és forgó verőszerkezetből álló gépegység volt. Ennél a rendszerrel a léghab csak az elvezető szervben — a tömlőkben — keletkezett,

mégpedig a kitágulás következtében. Az eljárás rendkívül finom buborékokból álló habot eredményezett, amely látszatra megközelítette a „tejszínhab”-ot, amellet csekély mennyiségű habképző anyagot igényelt és gyártási költségei is alacsonyabak voltak.

A léghaboltás terén szinte forradalmi újítást jelentett 1923-ban Wagener javaslata. Wagener a habképző anyagot tartalmazó folyadékot nyitott légszivattyúval dolgoztatta ki, amely — amint mondta — „... a habképzéshez szükséges gázt, illetve gázkeveréket, esetleg a légköri levegőt magától felszívja”. Javaslatainak kivitelezése azonban megbukott az akkoriban általánosan használt „Saponin” nevű habképző anyag alkalmazásáig. Ez az anyag ugyanis nem éppen könnyen fejleszt habot, ezért a kísérleti

Schroeder van Deurs habfejlesztő felszerelése

felszerelés inkább habos vizet adott, mint oltásra alkalmas habot.

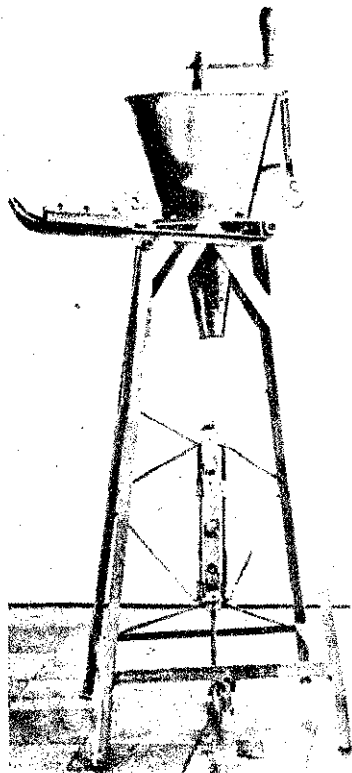
Wagener elgondolása, hogy a szerkezetileg oly egyszerű és üzembiztos sugárfelszerelést és csak a vegyi-hab-generátoroknál használják a habképző pornak a vízhez való keverésére, hanem hasonló formában a folyékony-habképző anyag és a levegő keverésére a léghab előállítására is — olyan csábító volt hogy erre feltétlenül meg kellett keresni a kiutat. Hat év: hosszas kísérletezés után 1932-ben végre Friedrich kialakította a „Komet-sugárcső” néven az egész világon ismertté vált hab-sugárcsővet. „Léghabfejlesztő felszerelés tűzoltási célra” című találmányát 1932. szeptemberében a nienanngeni ásványolaj-fúrás 1600 m² kiterjedésű tűze olyan léghabtakaró alatt aludt ki, amelyet 28 perc alatt hat „Komet-habsugárcsővel” vontak a félelmetesen fortyogó olajtenger és az izzó vastömegek fölé. A léghabbal oltó anyag tehát fényesen kiállta az első nagy megbízhatósági próbát. Ezután a „léghabfejlesztő felszerelés” szerkesztői kivitelezésben lényegileg az ismertettet alapelgondolásból indultak ki.

A technika fejlődése és a tűzveszélyes folyadékok mind nagyobb mérvű felhasználása: időközben nélkülözhetetlen oltóanyagá tette a léghabot. Használata az egész világon elterjedt és úgyszólván minden tűzoltóság felszerelésében megtalálható.

A felszabadulás után hazánk olajipara is hatalmas fejlődésnek indult. Olajiparunk tűzvédelmének biztosítása tehát komoly probléma elé állította tűzoltóságunkat és a tűzoltás fejlesztésével foglalkozó szakembereket. A kutatómunkák és sokirányú kísérletek azonban meghozták az eredményt: ma már az olcsó hazai anyagokból előállítható habképző anyagnál van, amely minőségileg semmi ben sem marad el a külföldi habképző anyagok mögött.

ÚJÍTÁS

Készülék a poroltó karbantartásához

Az MNOSZ 9780 számú szabvány részletesen szabályozza a kézi tűzoltókészülékek vizsgálatát. A kézi tűzoltókészülékek közül a porral oltó kézi tűzoltókészülékeknek a karbantartás két fő részre terjed ki: a szén-savpalackra és az oltóporra. Az ellenőrzések tapasztalatai azt mutatják, hogy sok üzemben csak a szénsavpalack vizsgálatát, mérlegelését végzik el, de az oltópor megfelelő ellenőrzését elmulasztják. Ennek következménye, hogy nem szűntetik meg az oltópor csomósodását. Ezért fordulhatnak elő olyan esetek, hogy a porral oltó kézi tűzoltókészülék tűz esetén nem lehet eredményesen használni, mert az összecsomósodott oltópor nem lövelhető ki a portartályból.

Az oltóport eddig a portartályból történt kiöntés után szitálással ellenőrizték. A szitálás viszont — a meglehetősen nagy porzás miatt — kellemeden feladat, ezért sok helyen elhanyagolták. Emellett a szitálás nem is elégséges az oltópor kezeléséhez, mert a szitán fennmaradó megcsomósodott oltóport össze kell törni, meg kell zúzni, hogy ismét használható legyen. Ez viszont ismét kellemeden művelet, ezért elég ritkán végzik el, hanem az összecsomósodott oltóport a legtöbbször kidobják. Ilyenkor persze új, megfelelő oltóporral kellene pótolni a hiányt, de mivel a pótlásra kevés üzemben van tartalék oltópor, ezért a legtöbb helyen a készülékekben egyre csökken az oltópor mennyisége, ami az oltás eredményességét veszélyezteti.

Ezeknek a nehézségeknek a kiküszöbölésére, és a porral oltó kézi tűzoltókészülékek karbantartásának egyszerűsítésére dolgozott ki újítást Halászteiken (Pest megye) a Szerszámgyéfejlesztő Intézet üzemi tűzoltóparancsnoka, Trenka Kálmán üzemi fő. alhdy. elvtárs. A porral oltó kézi tűzoltókészülékek karbantartására készített állvány kiálló tartórése a kézioltó szerkesztésére szolgál. A szerelést szénsavpalack súlylenőrzését a felül levő rugós merlegré felakasztva végezhetjük el. A portartályból az oltóport a tölcseralakú darálószerszembé kell beönteni, s ezután a portartályt az állvány lábál között levő tartóra kell felüggeszteni. A különböző tartók a 4 és 5 kg-os szabványos és nem szabványos poroltók felüggesztését egyaránt lehetővé teszik. A pedál lenyomásakor a kézioltó felemelkedik, és a daráló tölcseralakú vége belenyúlik a portartály beöntő nyílásába. Ebben a helyzetben kell a daráló karját körbe forgatni. A forgatókar egy kissé domborított, darálólélekkel kiképzett, lyuggatott tárcsát forgat, amely az összecsomósodott oltóport megdarálja. A daráló belsejében a forgó tárcsa fölött bordák vannak, amelyek az összecsomósodott oltóport a darálótárcsához szorítják. A darálótárcsa lyukain áthulló oltópor a tölcserén át becsúszik a kézioltó portartályába. A tölcserén elzáró szerkezet is van. Ezzel akadályozható meg, hogy a beomlott oltópor a portartály felhelyezése előtt kiessék. Az oltópor átdarálása után a pedált elengedve, a portartályt le kell akasztani. A felső tartóra fektetve, a kézioltót ismét összerakhatjuk.

Trenka Kálmán üzemi fő. alhdy. elvtárs újítása a gyakorlatban jól bevált. Az újítás szerinti készülékekkel a megcsomósodott oltóport könnyen és gyorsan megőrölhetjük és mint jó oltóport tovább használhatjuk. Az oltóport az eddigi szitálás idejének kb. negyedrészére alatt átdarálhatjuk, s ugyanakkor a csomósodást is megszüntetjük.

A Tűzrendészeti Parancsnokság szakvéleménye alapján Trenka elvtárs készülékét a Szerszámgyéfejlesztő Intézet újításként elfogadta. A kézioltó-ellenőrző állvánnyal kapcsolatos újítás megvalósítása főként nagyüzemekben lesz célszerű, ahol a nagyszámú porral oltó kézi tűzoltókészülék eredményes használatának biztosítását az újítás elősegíti, a karbantartási művelet idejét lerövidíti és az ellenőrzés minőségét megjavítja.

Miért veszélyes AZ ÁRAMÚTÉS?

II.

Az áramütés következményét nagymértékben befolyásolja a test ellenállása, mert a test ellenállásától függ a testen áthaladó áram erőssége. A test ellenállásának nagy részét a bőr képezi. A bőr állapotával a bőr ellenállása is jelentősen változik. A száraz bőr 3000—5000 ohm, a nedves bőr pedig 1000—2000 ohm ellenállású. A bőr ellenállásának ez az értéke 50—200 volt feszültségű áramütésnél áll fenn 200—1000 volt feszültség esetén pedig a nedves, izzadt bőr ellenállása körülbelül 500 ohmig csökken. Olvasóink talán kissé meglepődnek azon, hogy a bőr ellenállása változik az áramütés feszültségével, és felmerülhet a kérdés: Miért befolyásolja a bőr ellenállását az érintett feszültség? A magyarázat a következő: Az emberi test bőrrétegének vastagsága 0,05 mm és néhány mm között változik. Ennek a bőrrétegnek körülbelül 1/5—1/6 részét képezi a nagy elektromos ellenállást jelentő hámréteg. Nagyobb feszültségű áramütésnél a hámrétegnek részleges, majd teljes átütése történik; ettől következik be a bőr ellenállásának nagyarányú isebbedése. Ha feszültségemelés történik 0 voltról 200 voltra, akkor a kezdeti ellenállás körülbelül felére csökken. Ha a hámréteg átütése már megtörtént, akkor a testen átfolyó áram erősségét a belső érsztrázsek ellenállása szabja meg. Ez az ellenállás a feszültségváltozással — gyakorlatilag — alig ingadozik. A test ellenállását lényegesen befolyásolja az is, hogy melyik testrészen és milyen nyomással történik az érintkezés (szorítva, érintve). Az érintkező testfelület nagysága is befolyásolja az áramütés nagyságát.

Az áramütés hatását a fentiek mellett ugyanezen befolyásolják az ember egyénként változó testi és lelki tulajdonságai s az áramütéses baleset egyéb körü-

ményei. A tapasztalat szerint például a nők érzékenyebbek az áramütéssel szemben. Lényegesen kihat az áramütés következményeire az áramütött egyén testi erőnléte is. Lényeges, hogy jó erőben vagy leromlott egészségi állapotban volt-e az áramütött, s megerőltető fizikai munka közben érte-e az áramütés. Nedves és forró helyiségben történő áramütés nagymértékben súlyosbítja a balesetet, mert ilyenkor a test izzad, vagy nagyobb testfelületen nincsen ruha. Ha az áramütés meglepetés-szerűen történik, vagy lelkileg a szokott-nál nagyobb mértékben igénybevett egyént ér, akkor a veszély fokozódik. Ha az említett körülmények összejátszanak, pl. szívgyengeségben szenvedő egyént ér az áramütés, akkor a halálos áramütés — mint említettük — 24 volt feszültség esetén is bekövetkezhet.

A magyar szabványok a fentiek figyelembevételével írják elő az egyes munkaterületeken alkalmazható feszültséghatárokat. A nedves vagy forró helyiségben dolgozók áramütés elleni védelme érdekében az ilyen helyiségekben a legnagyobb feszültség 42 volt lehet. Ennek esetleges túllépése esetén önműködő lekapcsolóról kell gondoskodni. A lekapcsolási idő nem lehet több 2 mp-nél. Kazánok és ehhez hasonló más berendezések belsejében még szigorúbb az előírás. Itt legfeljebb 24 volt feszültséget lehet alkalmazni.

A tárgyalta megfontolások alapján készített fenti és egyéb előírások ellenére sajnos mégsem teljesen kizárt az áramütés balesetének lehetősége. Az áramütés megelőzésén kívül éppen ezért foglalkoznunk kell az áramütött egyén mentésének kérdésével is. Ezzel szorosan összefügg az áramütésnek a szervezetre gyakorolt hatása. Áramütéskor az emberi testen áthaladó testáram legveszélyesebb útja, ha a

szíven, az agyon vagy a gerincvelőn halad át. A szíven áthaladó veszélyes testáram pitvarlebegést okoz, ami rövidesen halálal jár. Ha a testáram az idegrendszeren (agy, gerincvelő) megy át, akkor izomgörcsök lépnek fel; emiatt nem tudja elengedni az áramütött a feszültség alatt levő berendezést és segítségért sem tud kiabálni. Ha a légzést végző izmok is görcsöt kaptak, és emiatt nem tudnak működni, akkor bekövetkezik a tetszhalál, majd rövidesen beáll a halál. Az ilyen hatásokat legerősebben az 50 periódus körüli váltóáram okozza. Az egyenáram főleg vegyi hatásokat idéz elő, s feborítja a szervezet oldatainak egyensúlyát. Az áramtól keletkező hőhatás, az esetleges villamosívhúzás is súlyos rombolást végez a szervezetben. Ezt a hatást az egyen- és váltóáram egyaránt okozhatja, s a hatás mértéke az áram erősségétől függ.

Az áramütött egyének mentésével kapcsolatban legfőbb elvként kell leszögezniük a mentést végzők védelmét. Ezért első és legfontosabb teendő a megbízható áramtalanítás. Ezután szabad csak az áramütöthöz nyúlni, majd mesterséges légzéssel az életreklést megkísérelni. A mesterséges légzést mindaddig kell végezniük, amíg az orvos nem ad más utasítást. Újabban a mesterséges légzés helyett sikerrel alkalmazzák az „elektrosztimulátor” készüléket, amelyet szárazelemek működtetnek. Ez a hordozható készülék 8 volt feszültséggel hullámokat generál. A hullámokat a homlokra helyezett két érintkezővel vezetik a koponyába, ahol az agyi légtöközpontot serkentik a tetszhalott légzésének gyors megindítására. Az elektrosztimulátort azonban csak a központi idegrendszerért áramütés esetén használhatjuk eredménnyel, a szíven átfutott testáram esetében azonban nem alkalmazható.

fejtoró

VÍZSZINTES SOROK: 1. A MEZŐ AZDASÁGI TÜZVÉDELME EGYIK FONTOS SZEMPONTJA (folytatása függőleges 9., 11., 1., a vízszintes és a függőleges 23. sz. sorok). Háziallat, tájszóalással. 18. Vissza: akraivaló, névelővel. 19. Vissza: az ültre vigyáz. 20. Fa — Bécsben. Csapadék. 22. Tűzálló, éghetetlen yag. 24. Befut. 26. M és ak!?! 27. m amazból. 31. NALÚ. 32. Heves széd. 34. Eléri a kellő hőfokot. Férfinév. 39. Vissza: szóvégzőse-e? 40. Allatlakás. 41. Magánngzólanul: leér. 42. Az égéshez bek között erre is szükség van. Befedte. 44. Két szó: csapadék bagolyalakás. 47. Megtisztítás. 48. nem lát. 49. A levegő egyik gáz kü elegyrésze. 50. Magánhangzótl — válaszol! 51. Előny — ismert gen szóval. 52. Női ruhadarabun n! 56. EIT. 57. Végtelen zaineg. ez is vissza?!? 59. Gyermekeinek 7 része?!? 60. Kerti szerszám. 61. sza: országút menti mélyedésen. Szerencse játékon. 64. Római kakus. 65. Játékvezető-testület. 66. mert filmzsinésznők (az utolsó í lemaradt!). 67. AÓI. 68. Női név. Vissza: ismert gyarmat. 71. Illész. 72. Megfigyelve. 74. Csapadék. Esőkabáta. 77/a: Tanítása. 78. (Jci szabadsághős. 80. Eveszak. 83. itrés. 83. Női név. 89. Ez is női , de az utolsó betű hiányzik! 90. lakunak. 92. Vissza: van ilyen is! 93. Folyadék részére készült

mélyedés. 95. Ó — Berlimben. 96. Harapott. 97. Állóvíz. 98. Gerel Elemér. 99. Táncos mulatság — nevelővel. 100. ÁÁÁÁÁÁÁÁÁÁ. 101. Van lának is, állatnak is, embernek is! 102. Kevert norma! 103. Ligetet, parkot.

FÜGGŐLEGES SOROK: 2. Tör. 3. Vissza: égettekkor-fajta. 4. Mint a vízszintes 18. sz. sor. 5. Iparost — névelővel. 6. Majdnem matt!?! 7. Asztronómia. 8. Kötőszó (vissza). 10. Számok előtt látható. 12. NHB. 13. Fatörzs-csonkra (táviratban!) 14. Női név. 15. Szovjet író. 16. Hühő — kezdet nélkül. 26. Mýgden vágóhídon, húsboltban megtalálhatók. 27. Mászhangzó kiejtve. 28. Tova. 29. Buga Géza. 30. Magánhangzótlán lész. 33. Ló, ökr, vagy bivaly. 13. Értékesíték. 36. Könnyen párolgó. 38. Pesti közlekedési eszköze. 45. Orr. 46. Szovjet folyó. 52. Beszél-et 53. Kerékpározik. 54. Bután. 55. Gyors, gyorsan — németül. 58. Papi viselet. 62. Műanyag-szál. 68. Betűnként olvasta. 70. Két szó: torokrés (egy a hiány) és nem lát. 73. Nem tiszta — általában vízre mondják. 74. Rám zuhog az eső. 75. Saját maga. 77. Egy bizonyos színűt. 79. Majdnem alkotó! 81. Arabia-délnyugati partvidéke a Vörös-tenger mentén (Y=J). 84. Az épület. 85. Barát. 86. Rádi Sándor. 87. Ismert filmoperátor (utolsó betű hiányzik!). 88. A növény része. 91. Omr. 94. Hang.

Figyelem! A rövid és hosszú magánhangzókat nem különböztetjük meg!
Megfejtésül be kell küldeni a vízszintes 1. sz. sorát és folytatásait.
Megfejtési határidő: 1956. augusztus 26.

A helyesen megfejtők között negyedévenként könyvjutalmakat sorolunk ki.
A múlt havi számunk helyes megfejtése a következő: A mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítása mellett igen alaposan fel kell készülni a tűzoltóversenyre. Tűzvédelmi propagandát.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34
35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51
52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68
69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85
86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102

A Baranya megyei tűzrendészeti értekezleten számos jó munkát végző elvtárs részesült jutalomban

90 éves a Soproni Tűzoltótestület

Kilencven évvel ezelőtt alakult meg — hazánkban az első között — Sopron város önkéntes tűzoltósága. A járás tűzoltói vidám jubileumai egybekötött tűzoltóversenyen emlékeztek meg erről a jubileumról. Ebből az alkalomból lépett elő alhadnaggyá a Győr-Sopron megyei Osztályparancsnokság Horváth Lajost, aki több mint öt évtizede védi szívvel-lélekkel a közösség vagyonát.

70 éves jubileum és csehszlovák—magyar tűzoltótalálkozó Tolcsván

Bensőséges ünnepség keretében ünnepelték meg a tolsvai tűzoltók a községi tűzoltóság megalakulásának hetvenedik évfordulóját. Az ünnepi beszédet Seer Károly, a községi tanács VB-elnöke tartotta, majd Szemán László, a királyheimeci Nemzeti Bizottság elnöke és Szűcs Ferenc, a királyheimeci járás önkéntes tűzoltóinak parancsnoka tolmácsolta a csehszlovák tűzoltók baráti üdvözlését. Erdeméki elismerésül számos tolsvai tűzoltót tüntettek ki. Soltész Lajos községi parancsnok elvtársat a Tűzrendészeti Erem I. fokozatával, Lossó András, Kántor Ferenc és Gárdosi József községi tűzoltókat pedig a Tűzrendészeti Erem II. fokozatával tüntette ki a belügyminiszter elvtárs. A jubileumi ünnepséget ebéd, majd jól sikerült kultúrműsor követte.

— Július 22-én ismét megnyílt a Békés megyei tűzrendészeti kiállítás a gyulai városi tanács nagytermében. A kiállítás anyaga a többszöri szállítás miatt kissé megromgálódott ugyan, de a gyulai osztály beosztottai időre elvégezték rajta a szükséges javításokat. A kiállítás megrendezéséhez a gyulai tanács is segítséget adott.

Készül a debreceni üzemanyag-raktár

Értekes felajánlások

— Az egri osztály kollektívája értékes felajánlást valósított meg: közel tízezer forint értékű társadalmi munkával kőfalat építettek az alosztály épületének bekerítésén elhaladnál. A kőfal építésén kívül az osztályparancsnokság pótkocsija részére egy kis garazspületet is építettek az egri tűzoltók. E munkában különösen Terenyey József, Linkeos Béla és Bögös József szvk. elvtársak tettek ki szorgalmukkal, de az értékes vállalkozás teljesítéséért az alosztály minden dolgozója szívvel-lélekkel dolgozott.

— A mezőhegyesi kendergyári örs beosztottai társadalmi munkával átépítették laktanyájukat. A munka eredményes elvégzésére az egyes csoportok között versenyt szerveztek. Az egykori szűk, szegényes laktanyát a korszerű követelményeknek megfelelően építették át a mezőhegyesiek, akik nemcsak laktanyájukra, hanem a tanulásban elért jó eredményeikre is büszkék lehetnek.

— A nagykanizsai osztály dolgozó vállalták, hogy heti egy szabadnapjukon patronáló munkát végeznek a járáshoz tartozó községekben. Az elvtársak az alosztályi rendezésüknek irányítása mellett dolgoznak és innékedésekről naponta tájékoztatják az alosztály parancsnokát.

Mégis részt vett a versenyen

A tűzoltóhivatás iránti odaadás megnagyobb tanúbizonyságával talákoztunk a Pest megyei tűzoltóverseny alkalmával. A gyöni tűzoltótestület egyik tagját, Gattyan László közs. tñ. örm. elvtársat a verseny előtt néhány nappal baleset érte: aratás közben két lábujját levágta a kasza. Gattyan elvtárs bárdalmi ellenére is eljött a versenyre és minden tőle telhetőt megtett csapata siker-szerepléséért. Úgy véltük, hogy hivatászeretet és helyiállás tekintetében mindannyian példát vehetünk Gattyan László elvtársról.

— „Védjük lakóházainkat, mezőgazdasági létesítményeinket és terményeinket a tűztől!” címmel 3000 példányban brosúrát adott ki a Hazafias Népront Hajdú-Bihar megyei bizottságának irodája és a megyei tanács igazgatási osztálya. A brosúra kiadásának gondolata a megyei tűzvédelmi bizottság május 18-i ülésén vetődött fel, s annak megvalósítását Ivanyi Tibor elvtárs, a megyei tanács igazgatási osztályának vezetője javasolta.

— A Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium X. Osztálya — a közlekedési építővállalatokkal karöltve — tűzrendészeti kiállítást rendezett július 16-tól 30-ig a közlekedési dolgozók klubjában. A kiállítás szemléltetően mutatta be a közlekedés területén létesített tűzveszélyesebb telepek helyes és helytelen telepítési és építkezési módjait és néhány ötletes tűzrendészeti vonatkozású díjtást. A kiállítás anyagát a fontosabb vasúti csomópontokon is bemutatják.

— Július 15-én avatták fel a Vas megyei Órimogyorósd község új tűzoltószertárát. A szertár építéséhez a megyei tanács jelentős anyagi támogatása mellett a községi tűzoltók mintegy nyolcezer forint értékű társadalmi munkával járultak hozzá. Az avatási ünnepségen a járási párvbizottság és a tanács is képviseltette magát.

— A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Szerelvő műhelyének dolgozói szabad idejükben személyenként nyolc-nyolc munkaórás javítási munkát végeztek és az összesen 352 óráért járó 20 034 forintnyi bért az arvizkárosultak javára ajánlották fel.

— Színvonalas értekezletet tartott nemrégiben a megyei üzemek vezetői és tűzrendészeti előadói részére a Baranya megyei osztályparancsnokság. Az értekezlet a megyei vállalatok tűzrendészeti helyzetével és a soron levő feladatokkal foglalkozott. Az értekezlet alkalmából számos kiváló munkát végző tűzrendészeti előadó részesült jutalomban, illetve kapott dícsőro oklevelet.

— Éjszakai próbariasztást hajtottak végre a Tolna megyei Tatarozói Építővállalat társadalmi tűzoltói s vállalat igazgatójának kezdeményezésére. A gyakorlat befejezése után megvitaták tapasztalataikat és elhatározták, hogy a jövőben is tartanak ilyen gyakorlatokat és azok szakszerűbb lebonyolításához a szakszárú osztálytól kérnek segítséget.

Kultúr hírek

— A szeghalmi osztály kultúr csoportja jelentősen hozzájárul a községi tűzoltótestületek támogatásához. Különösen Szeghalmon Füzesgyarmaton tartottak negyedik előadásokat, ahol Möriz Zsi mond „Sári bíró” c. színművét a ták elő. Az előadások bevételét községi tűzoltótestületek részére ajánlották fel.

— A szegedi osztály kulturális csoportja és zenekara az elmúlt nyáryedévben több sikeres kultúr programot rendezett. Az előadások mintegy ötezer forintos bevételét a községi tűzoltótestületek támogatására ajánlották fel.

— A debreceni tűzoltók kultúr csoportja eredményesen támogatja a községi tűzoltótestületeket. A naplós táncosokból és színjátszókból álló együttes legközelebb Vámospercsény ad műsort.

A KPM tűzrendészeti kiállításának egy részlete

— Új üzemanyagraktárt és kerékpárgarast építenek a debreceni alosztály kollektívájának segítségével Dell Mihály és Dell János tñ. örm. elvtársak. A mintegy 40 000 forint értékű építkezés ács munkáit Csuka Lajos tñ., tetőfedési munkálatait pedig Szekeres Sándor örm. elvtárs végzik. Az építkezést Berta Ferenc alldgy. irányítja.

Az építkezéssel egyidejűleg más értékes felajánlások megvalósításán is dolgoznak a debreceniek. Viski István szvk. és Viski Zoltán tñ. az osztály épületének mintegy 3800 forint értékű festési és mázolás munkálatait végzi el augusztus 20-ig. Csuka Lajos tñ. és Fekete Sándor tñ. selejtiétrákból készített tömlőállványokat az osztály tömlőraktára részére.

A „Tanácsok Lapja...”

... július 9-i számának „Kérdészen-Felelünk” rovatában olvastuk: „Acs József pákozdi olvasónk kérdése: Községfejlesztési tervünkben — a tanács határozata alapján — a községi önkéntes tűzoltótestület tagjai számára ruha beszerzését irányoztuk elő. A járási VB nem javasolja ezt a célkitűzésünket. Milyen állásponton helyezkedjünk?”

Válaszunk: Nincs semmi akadály annak, hogy célkitűzésüket végrehajtsák. Jogszabályaik értelmében a községi tanács határozatát — jogszétés esetében — a felettes tanács változtathatja meg. Jelen esetben szó sincs jogszétésről, s így határozatuk végrehajtható.”

Külföldi HIREK

— Hatalmas tűzvész pusztított newyorki Broadwayn, ahol a vár egyik legnagyobb lakóháza porráégett. A tűzoltásban fél ezer tñ. oltó vett részt, s közülük 189 egysebet, illetve tűsmérgezést szenvedett. A tüzet csak 25 óras kemény küzdelem árán sikerült körülhatárolni. Az oltásnál kezdődő hatalmas víztömeg megbénította az egy földalatti állomás forgalmát.

— Július 21-én 30 000 liter transformátorolaj robbant fel a németországi Siemens Schaltwerkben. hatalmas füstoszlopok több kilométerre is jól láthatók voltak. A robbanást követő tűz oltásában gépjárművecskendő és egy tűzoltóhajó vett részt.

— Tetőrizet okozott egy „propaganda-léggömb” a németországi Grünau városának egyik lakóházában. A ház lakói szerencsére idejében észrevették és eloltották a tüzet, s így elcsúszott a nagyokárnak.

— 150 méterre csaptak fel a lakások a kaliforniai Napa közeleiben, ahol négy hatalmas benzintároló feirobbant.

— Gránátüz keletkezett Gros-Montelben. A Bécsújhely közelében levő városkában egy kisgyermek háborból titmárzott gránátokat gyűjtött meg. A tűz oltásához kivonult tűzoltóság valóságos tűzrégi tűzkerült, s csak ötórás küzdelemben sikerült a tüzet lokalizálni. A tüzet következtében 15 000 négyzetméter fiatal erdő és 84 000 négyzetméter szántóterület pusztult el.

Szerkesztői üzenetek

Álmán Ferenc tűzrendészeti ösztö, Budapest. Értékes cikket írtunk a tüzoltók munkájáról. Kérjük, hogy a jövőben bennünket az üzemmel kapcsolatos tűzrendészeti eseményekről tájékoztasson.

Ári László, t. alhdgy., Cegléd. Eléneke egy részét lapunkban olvassuk. Reméljük, hogy igéretében csatlakozik levelezőnk köréhez, s havonta rendszeresen tájékoztat az alosztály területén előtűlt eseményekről. Leveleit úgy küldje, hogy azok minden hó 10-ig — lapzártáig — szerkesztőséghez megérkezzenek.

Árnácz Gyula, t. alhdgy., Budapest. A versenyről szóló levelet felváltjuk. Kérjük, hogy a jövőben hasonló kapcsolatot szerkesztőségünkkel és tájékoztasson bennünket az alosztály munkájáról, próbáiról.

Árga Győző t. őrm., Szeged. A t. alhdgy. versenyről szóló levelet nem küldte fel, mert a versenyekről riportot küldtünk.

Ázabó Dénes t. alhdgy., Siklós. Számolójának egy részét közöljük. Reméljük, hogy a jövőben szorosabb kapcsolatot tart szerkesztőségünkkel.

Ázay József t. t. alhdgy., Szombathely. Beküldött tudósításáról hírt küldtünk. Kérjük, hogy a jövőben — közlésükünk szerint — rendszeresen számoljon be a megye területén előforduló eseményekről.

Ázgyel István t. alhdgy., Szekesfehervár. Hírvagyat felhasználtuk. A jövőben a versenyekről szóló híradásai már aktuálisak. Várjuk további levelezését.

Ázgyel Béla ú. t. alhdgy., Budapest. Beküldött leveleiről hírt adunk. Kérjük, hogy a jövőben is értesítsen a szerkesztőségünket a vállalatnál előtűlt tűzrendészeti eseményekről.

Ázgyel Imre t. t. őrm., Szeged. Hírvagyat felhasználtuk. Várjuk további értesítéseit.

Ázgyel János közs. t. szds., Jászszabolcs. Leveleink egy részéről hírt adunk. Kérjük, hogy a jövőben is értesítsen a szerkesztőségünket a vállalatnál előtűlt tűzrendészeti eseményekről.

Ázgyel Lajos t. alhdgy., Győr. Beküldött hírvagyat közöljük. Sajnos, hogy csak a megyei lapot küldte meg, s nem számolt be részletesen a jubileumi ünnepségről.

Ázgyel Péter közs. t. alhdgy., Pécs. Hírvagyat felhasználjuk. Várjuk további értesítéseit. Kérjük, hogy a jövőben is értesítsen a szerkesztőségünket a vállalatnál előtűlt tűzrendészeti eseményekről.

SPORT

A rendszeres testnevelési és sportfoglalkozások megvalósításáért!

Az idei év első felében a tűzrendészeti beosztottak jelentős százaléka vett részt a BM-szpartakiád alapfokú versenyein, és a különböző versenyszámokban jó eredménnyel teljesítették az MHK-szintek követelményeit.

A jó eredmények elérésében nagy szerepük volt a tűzoltóegységeken is meghonosodott rendszeres testnevelési és sportfoglalkozásoknak, mert e foglalkozások keretében a beosztottak sok helyen alapos edzésekkel készültek a versenyekre. Budapest, Csongrád és Győr megyében — de több más megyében is — számos tűzoltó elvtárs számolt be arról, hogy a rendszeres sportolás milyen jó hatással van egészségére, munkakedvére, és milyen szoros összefüggésben van szolgálati feladatainak jobb elvégzésével.

A versenyek sikerére igen jó hatással volt a parancsnokok és a politikai helyettesek személyes példamutatása. Helyes kezdeményezés, hogy a budapesti osztályparancsnokságon öttagú MHK-bizottságot szerveztek és az osztályparancsnokság osztály és alosztályvezetői közül számosan vállalták az alegységek patronálását.

A budapesti tűzoltók mellett, különösen Csongrád megye tűzoltói szerepeltek eredményesen az MHK-versenyeken. A szegedi alosztály beosztottainak 70%-a, a makói alosztály dolgozóinak 85%-a, a hőmezővársárhelyi és a szentesi alosztályok, valamint a nagylaki őrs egész személyi állománya részt vett az MHK-versenyeken. A Csongrád megyei versenyek sikeréhez — minden bizonnyal — Monostori János t. őrm., osztályparancsnok személyes példamutatása is hozzájárult.

A szpartakiád és az MHK-versenyek versenyszámait értékelve, megállapítható, hogy a tűzoltók különösen az atlétikai számokban értek el jó eredményeket, de nagyon kevés megye van, ahol távol maradtak volna a belügyi testületeken belül is egyre népszerűbb röplabdabajnokságokról. A máskolci alosztály röplabdázói pl. megnyerték a megyei BM-bajnokságot, s ezzel jogot szereztek az országos döntőben való szereplésre.

Fejér, Nógrád és Veszprém megye azonban — még most az esztendő második felében is — hátul kullog, pedig mindenütt megvannak az eredményes szerepléshez szükséges előfeltételek, s csupán az hiányzik, hogy a parancsnokok és a politikai helyettesek többet törődjenek e fontos feladat végrehajtásával.

Említenünk kell tennünk arról is, hogy jelentős elmaradás tapasztalható az MHK-próbák tornakövetelményeinek teljesítésénél is. Kevés helyen foglalkoztak eléggé a tornagyakorlatok megfelelő betanításával, holott testnevelésről csak akkor beszélhetünk, ha a legelőnyösebb tornagyakorlatokra gondot fordítunk! Az MHK I. szabadgyakorlat pl. (első sorban futómozgásokkal kiegészítve) kiválóan alkalmas akár melyik MHK-próbaszám vagy a röplabdajáték előtt feltétlenül szükséges, úgynevezett „bemelegítés” elvégzéséhez. Az MHK „előkészítő” fokozat

A debreceni MHK-próbázáson a 400 m-es síkfutás első helyezetteje a cél előtt

ának kivételével sem az MHK I., sem az MHK II. fokozat követelményeit nem lehet teljesíteni a tornagyakorlatok megfelelő elsajátítása nélkül. A tornagyakorlatok betanításához segítséget adnak az MHK szabálykönyvben található rajzos ábrák is.

Cyakori hiba (és ez még Budapesten is nem egyszer tapasztalható), hogy a tűzoltók minden felkészülés nélküli „emhákáztak”. Számos tűzoltóegységen az alapfokú szpartakiád-versenyektől teljesen független próbázásokat rendeztek, s figyelmen kívül hagyták az MHK-rendszer egyik legalapvetőbb szabálypontját, hogy a próbákat csak hivatalosan megrendezett versenyeken lehet teljesíteni. A BM-szpartakiád és bajnokság alapfokú versenyait jó részt éppen e szabálypontot megfelelő végrehajtása érdekében írták ki.

Beszélnünk kell arról is, hogy az MHK-val kapcsolatos, nélkülözhetetlen adminisztráció terén is sok hiányosság található. Minden versenyről, próbáról még a verseny napján jegyzőkönyvet kell készíteni. A jegyzőkönyvben rögzített eredményeket pedig halajlétként az MHK kollektív személyi lapokra kell feljegyezni. Ennek elmulasztása idejében a próbázókat sújtja, mivel a jegyzőkönyv és szabályosan kitöltött személyi lapok nélkül nem kaphatnak MHK-jelvényt.

Ugy véljük, szükséges volt az eredmények megemlítése mellett ezekkel a kétségtelenül meglévő, de könyvnyen és gyorsan kiküszöbölhető hiányosságokkal is foglalkoznunk, annál is inkább, mert tűzoltó elvtársaink csak a hibák megszüntetése után szerepelhetnek eredményesen a BM-szpartakiád és bajnokságok további küzdelmeiben!

GYENES JÓZSEF
áv. szds.

A BM központi MHK-bizottság titkára

Az MHK és a BM bajnokságok hírei

Szolnok megyében a személyi állomány 75%-a tett sikeres MHK-próbát. A szolnoki alosztály röplabdázói most a megyei bajnokságra készülnek.

Hajdú-Bihar megyében is szép számmal vettek részt a tűzoltók az MHK-versenyeken. Különösen a hajdúnánási és a püspökladányi alosztályok szerepeltek eredményesen: kiharcolták a megyei bajnokságban való részvételt.

Heves megyében — az idős és beteg tűzoltó elvtársak kivételével — valamennyi beosztott MHK-zott. A megyében kiírt öt járási-városi BM-bajnokságon négy járásban a tűzoltóalosztályok szerezték meg az első helyet. A megyei bajnokságot a hatvani alosztály csapata nyerte meg, de a második, a harmadik és az ötödik helyezettek is tűzoltóegységek.

A zalaegerszegi alosztály röplabdacsapata is eredményesen szerepelt a BM megyei bajnokságon. A bajnoki mérkőzéseken mindössze egy vereséget szenvedett, s végeredményben a második helyezést érte el.

A debreceni tűzoltók röplabdacsapata a BM-bajnokságok tavaszi fordulójában a II. helyet szerezte meg. A debreceniek újjászervezték labdarúgó-csapatukat is. A BM-tűzoltó néven szereplő csapat szorgalmas edzésekkel készül az őszi BM-bajnokságokra. A csapat játékeréjének növekedését bizonyítja, hogy míg tavaly 8:0 arányban vereséget szenvedtek a megyei fősztály együttesétől, addig az idén 5:3 arányban győzték le a fősztály csapatát.

Szabolcs megye valamennyi tűzoltóegységénél megalkultak a MŰOSZ-szervezetek. Az alosztályokon már működnek a lövészkörök, a nyíregyházi alosztályon motoros, a mátészalkai alosztályon rádiószakkört alakítottak.

Izgalmas jelenet a zalaegerszegi alosztály és a Nagykanizsai Traktor mérkőzésén

MAGYAR TŰZOLTÓ

Magyar tűzoltóság folyóirata. Szerkesztői bizottság. Felelős szerkesztő: Beszteri Lajos, tűzoltó főhadnagy. Kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatója. Szerkesztőség: V. Jászai Mari tér 18. Telefon: 127-210. OTE bev. száma: 100.905. Csíllag Nyomda Budapest. Felelős: Poroszká L.

A MEGYÉK LEGJOBBJAI

- 1-2-3. A versenyző csapatok fegyelmezett felvonulása, az ünnepélyes megnyitás és a megyei vezetők lelkesítő beszédei után kezdődtek meg a megyei versenyek
- 4-5. A Szolnok megyei versenyen 400-as szerelésben Jászárokszállás csapata, női kocsi-fecskendő szerelésben pedig Jászboldogháza lett az első
- 6-7. Győr megyében Nagylózs női csapata és Nyúl község férfi csapata került az első helyre
- 8-9-10. Tolna megyében Tengelic-szőlőhegy női csapata a jó alaki gyakorlat után kocsi-fecskendő szerelésben, Hőgyész úttörőcsapata ugyancsak kocsi-fecskendő szerelésben, Kurd férfi csapata pedig 400-as szerelésben jutott tovább az országosra versenyre
- 11-12. Somogy megyében Ságvár férfi csapata és Babócsa női csapata érték el kiváló eredményt
- 13-14. A Zala megyei versenyen Zalasszentgrót férfi csapata és Csórnyeföld női csapata lendületes szereléssel, jó pontszámmal biztosították az elsőseget
- 15-16. Pest megyében Gyön férfi csapata és Dány úttörőcsapata kocsi-fecskendő szerelésben első helyen végeztek. Az úttörőraj parancsnoka átveszi a jutalmát

4

5

6

7

8

9

10

11

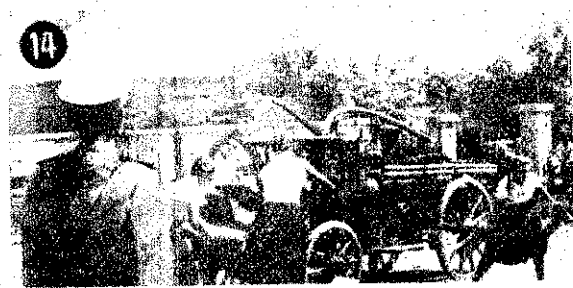
13

15

12

14

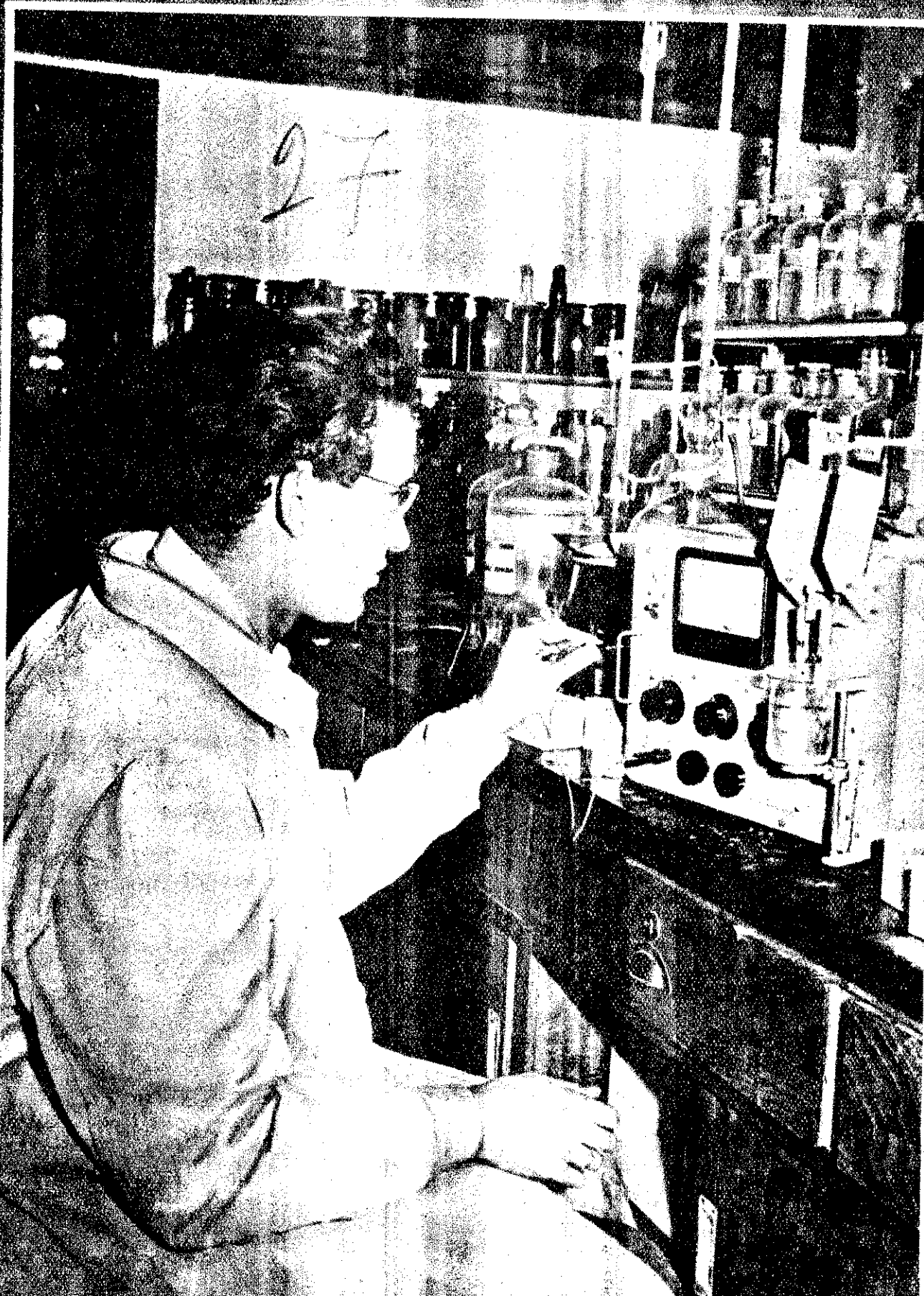

16

TÜZOLTÓ

VI. ÉVFOLYAM 1957. ÉVI TÖRTÉNETI FOLYÓIRATA

Néhány szó POLITIKAI MUNKÁNKRÓL

Az utóbbi időben — különösen az SZKP XX. kongresszusa után — több észrevétel, bírálat hangzott el a politikai apparátus tevékenységével, munkastílusával kapcsolatban. Az észrevételek, bírálatok többségükben helyesek: olyan kérdéseket vetnek fel, melyeket feltétlen meg kell szüntetni. E cikkben — az elért eredmények elismerése mellett — egy-két olyan gondolatot kívánunk felvetni, melyeknek figyelembevétele feltétlenül elősegíti majd a meglévő hibák megszüntetését, s a pártpolitikai munka javulását.

A tűzoltóság politikai apparátusa eddigi — közel négyéves — tevékenysége folyamán lényegében betöltötte hivatását. Segítségével és közreműködésével számban növekedtek, szervezeti-leg erősödtek a párt- és DISZ-alapszervezetek, növekedett a párt- és DISZ-tagok száma; javult a személyi állomány erkölcsi-politikai, fegyelmi helyzete, s mind nagyobb méreteket öltött a párt- és szakmai feladatok végrehajtására irányuló mozgósító munka. Különösen jó munkát fejtett ki az egyes kampányfeladatok előkészítésében és lebonyolításában. Mindez komoly mértékben hozzájárult a tűzoltóság egészének fejlődéséhez, a tűzrendészeti és tűzoltósági munka javulásához.

A politikai apparátus jelenlegi tevékenységét az életrajzi követelmények szemszögéből vizsgálva, feltétlen arra a megállapításra kell jutnunk, hogy a további eredményes munka érdekében felül kell vizsgálnunk eddigi munkamódszereinket s a régiből az elavultat elhagyva, a jót felhasználva — a pártpolitikai munka új módszereit kell kidolgoznunk és alkalmaznunk.

Politikai munkásaink egy részére jellemző még, hogy munkájukban a szervezeti kérdések megoldása — a taggyűlések, vezetőségi ülések szervezése, a pártoktatás előkészítése stb. — áll előtérben, jóllehet ez elsősorban a területi pártszervek és az illetékes pártalapszervezetek feladata. Ugyanakkor viszont nem fordítanak kellő gondot arra, hogy a pártalapszervezetek vezetőségeit, aktíváit megtanítsák az emberekkel való helyes foglalkozásra, a szakmai és politikai kérdések összehangolására; egy szóval arra, hogy a szakmai munkát megtöltsék politikai tartalommal. Eppen ezért a pártalapszervezetekkel és az emberekkel való foglalkozás sok helyen még mindig elvont, s nem érvényesül az az elv, hogy a sajátos és munkájukhoz kapcsolódó kérdéseken keresztül segítsék a pártalapszervezeteket, neveljék a személyi állományt. Gyakran felszínes dolgokkal foglalkoznak, s nem egyszer „kinyilatkoztatnak” ahelyett, hogy az egyes kérdéseket konkrét elem-

zés alapján magyaráznák meg. Sajnos, még mindig előfordul munkájukban a parancsok, utasítások sablonos, „fráziszerű” alátámasztása. Ez utóbbival kapcsolatban jellemző pl., hogy sok esetben csak kijelentik, hogy „ez vagy az a parancs fontos, tehát végre kell hajtani” — de nem beszélnek a parancs jelentőségéről, szerepéről, nem elemzik a parancs végrehajtásának körülményeit s nem törekednek arra, hogy a parancs szelleme testet öltjön az emberek tevékenységében.

Megegyei politikai helyetteseink egyike-másika még kevés gondot fordít az azonos szintű területekre. Főleg az alosztályok és őrsök szintjén végeznek munkát, ugyanakkor elhanyagolják az osztályparancsnoksági törzsszel való foglalkozást. Milyen következményekkel jár ez? Azzal, hogy lényegében az osztálytörzs tisztikarának és kommunisztáinak bevonása nélkül, tehát elszigetelten igyekeznek megoldani a feladatokat az alsóbb szervek vonalán. Ezekben a helyeken egyébként minden esetben igen gyenge, bátortalan, a politikai helyettes pártellenőrző tevékenysége a hivatali munka felett. A hivatali munkában általában csak a felszínen jelentkező kirívó hibákat veszik észre, ezek okait azonban csak kevésbé elemzik, vagy ha esetleg el is jutnak az okok megtalálásáig, nem harcolnak következetesen azok végleges felszámolásáért. Pedig sokkal nagyobb gondot kell fordítani a megyei osztályparancsnokságaink munkájának pártpolitikai irányítására, ellenőrzésére. A jövőben minden körülmények között igénybe kell venni ezt az erőt a területi szervek munkájának megjavításában.

Számos politikai helyettesünk munkájában az a gátló körülmény, hogy nem pártmunkás módszerekkel dolgoznak. Igaz, hogy kinevezett és nem választott

funkcionáriusok, s az sem vitás, látszólag sokkal könnyebb feljebb és előljárói tekintéllyel vagy utasítással „elintézni” egy-egy ügyet, mint pártmunkával. Nekünk azonban elsősorban nem ilyen munkamódszerekre van szükségünk, mert a feladatok ilyen módon való megoldása közel sem jár — de is járhat! — olyan eredménnyel, a pártszerű felvilágosító, meggyőző munka. Eppen ezért politikai helyetteseink munkájában, gyakorlatában inkább a felvilágosító, meggyőző munkamódszereit kell alkalmazni és teretbe helyezni.

Többször szó esett arról is, hogy politikai munkásaink csak „tisztán” munkát végeznek. Meg kell mondanunk, hogy — különösen két-három évvel ezelőtt — valóban volt ilyen tendencia, azonban ma már ez nem jellemző, sőt, inkább az ellenkezőjéről beszélhetünk! Arról, hogy politikai helyetteseink munkájában egyre inkább a pártpolitikai feladatok végrehajtása áll előtérben, s ugyanakkor a szervezési jellegű feladatok mellőzése aránytalanul keveset foglalkozunk általános pártpolitikai kérdésekkel, a népgazdaság általános gazdasági politikai, kulturális problémáival. Ennek következtében azután egyes helyeken a tűzoltó elvtársak nevelésében egyoldalúság a jellemző. Hangsúlyosnak kell, hogy mindkét véglet elkerüljön, éppen ezért a helyes gyakorlat kialakítására kell törekednünk.

Az elmondottak csupán néhány olyan kérdéssel foglalkoztak, amelyek politikai munkánk során merültek fel, de nem adnak konkrét, gyakorlati segítséget a politikai apparátusunk javításához. Ezért — egy rövid cikk adta lehetőségeim vége — nem is tudok megköszönni. Mindenesetre érdemes elgondolnunk az elmondottakon, s elemezve, valamint az eddigi sajátos tapasztalatokat felhasználva arra kell törekednünk — és ebből politikai munkásainkkal együtt munkánk parancsnokaink, tisztjeink, alapszervezeteink, de az egész politikai apparátusunk munkáját, munkáját tovább javítsuk, tovább erősítsük.

Tűzoltóságunk előtt az elkövetkezendő években igen komoly feladatok várnak, melyeknek megvalósításában a politikai osztályra — amelynek munkájában nem volt menés a hibáktól, hiányosságoktól —, politikai helyetteseinkre igen nagy szerep vár. Eppen ezért egyik legfontosabb feladatunk, hogy a politikai apparátusunk tekintetében tovább erősítsük és segítségével, közreműködésével az egész állományt harcba vigyük célkitűzéseink megvalósítása érdekében!

BALÁZS JÓZSEF t. sz.

A népért
tűzön-vízen át!

Újult erővel, új lendülettel!

megfeszített munka, mely — a mezőgazdasági termények tűztől való megvédése terén — az állami tűzoltóság előtt, alig néhány napja fejeződött be. Ennek a népgazdaságilag fontos gyakorlati munkának a helyes végrehajtása döntő tényező az elvtársak politikai és szakmai felkészültségétől függ. Meg kell mondani, hogy a komoly munkát igénylő területen a tanácsosaink és beosztottaink egyaránt becsületesen helytálltak és a jó munka még erősebbé és edzettebbé tette a tűzoltó elvtársainkat.

Most, hogy új erővel és lendülettel fogunk hozzá a pártunk hazafelé és kormányunk célkitűzései sikeres megvalósításához, át érezzük, hogy sokoldalú szakmai feladatainkat csak úgy atyjuk meg maradéktalanul, ha minden tűzoltó, tiszthelyettes, és parancsnok fokozottabban továbbfejleszteti politikai és mai ismeretét. Ezzel a célkitűzéssel kezdődik hároméves továbbképzésünk második éve. Tűzoltóink és parancsnokaink tehát folytatják munkájukat és azzal a szilárd elhatározással, hogy a szakmai továbbképzéshez, hogy legjobb tudásukkal előre vigyék a megelőző és mentő tűzrendészet továbbfejlesztését.

Parancsnokaink megismerik a kötelessége, hogy beosztottjaikat társaságra, kommunista erkölcsre neveljék és úgy felvértesik szakmai tudással, hogy a kifizető célok megvalósításán kitartóan és magabiztosan dolgozhassanak.

Az elmúlt oktatási évben tűzoltóink elvi és gyakorlati szakmai ismerete, parancsnokaink továbbképzési munkája lényegesen tovább javult. Elsősorban javulás mutatkozik a megelőző és mentő, a műszaki és a mentő tűzrendészet munkája — a mai ismeretek és alapvető készségek kialakítása — tekintetében. Ez az eredmény parancsnokaink javuló oktatási munkájának és beosztottak növekvő érdeklődésének és ügykezelésének köszönhető. A most beinduló oktatási évben fokozott mértékben javítjuk az oktatás és nevelés módszereit, s az egyes mai anyagok kiválasztása és meghatározása tekintetében kényszerítjük a tűzoltó központi irányítást. Az oktatandó szakmai anyagok logikus, gyakorlati összehangolása — a területi adottságokhoz igazított figyelembevétel mellett — csak akkor vezethető, ha a tanulás színvonalának megjavítására, ha szilárdabb tárgyi és elméleti tudás, önállóbb gondolkodóképesség, jobban kialakított gyakorlati készségek képezik ismereteink alapját. Ez az eredmény segít elő a beosztottak jellembeli nevelésének elmozdítását. Mindehhez azonban a beosztottak kötelességtudó munkájának kitartó szorgalma mellett feltétlenül szükséges a parancsnokok és oktatók nevelő munkájának lényeges megjavítása és továbbfejlesztése is.

A rövidesen beinduló továbbképzési évben — a szakmai oktatás színvonalának további emelése mellett — különös és nagy jelentőségű feladatunk a nevelő munkára. Egységeinken az elmúlt évben még nem eléggé érvényesült a parancsnokok részéről az a nevelési elv, hogy olyan tűzoltókra van szükségünk, akik szakmai tudásukat, alkotó erejüket a dolgozó népünk által termelt javak minden áron való megvédésére, a szocializmus ügye érdekében használják fel, s ismerve a fejlődés legfontosabb tényezőit és összefüggéseit, azok ismeretében a maguk területén megvalósítják a pártunk és kormányunk határozatait. A nevelő munkán keresztül kell megszerzettünk tűzvédelemünk és megszállásunk személyi állományunkban a szükséges és a nehézségek közötti helytállást.

A továbbképzés beindulásakor meg kell értenünk: pártunk és kormányunk feladatát bízott meg bennünket, hogy dolgozó népünk javát megvédjük az ellenség kártevésétől és a tűz pusztításától, s a megszerezni feladatát csak akkor tudjuk jól megoldani, ha nap mint nap lelkiismeretesen készülünk végrehajtására.

A szakmai továbbképzés sikere nagymértékben attól függ, hogy parancsnokaink, politikai és pártmunkásaink, valamint az oktatási munkát végző elvtársaink mennyiben oldják meg helyesen és tervszerűen az ezzel kapcsolatos feladataikat és hogyan mozgósítják a végrehajtására beosztottjaikat. Jó vagy

rossz munkájukon múlik, hogy egységeink hogyan állják meg helyüket a gyakorlati munka során. Ezt a felelősséget minden elvtársunk éreznie kell!

Dolgozóinknak a tűzoltóság munkája iránt egyre növekvő megismerése azt a kötelességet rója ránk, hogy erőfeszítéseinket tovább fokozzuk a megtermelt javak tűztől való megvédése terén s ezáltal a tűzoltói működés valamennyi területén tovább mélyítsük jó kapcsolatunkat a dolgozók tömegeivel.

A hároméves továbbképzési terv első évének eredményei mellett tapasztalhattunk hibákat is. Az egyéni tanulók és az iskolaszerű oktatásban részt vevő elvtársak oktatási anyagainál egyaránt az volt a legfőbb hiányosság, hogy az oktatást még mindig túlzottan központosítottuk, s az egyes parancsnokok az oktatás gyakorlatiasabbá tétele érdekében nem gondoskodtak a helyi sajátosságok érvényre juttatásáról és felhasználásáról. A továbbképzési terv második évében olyan anyagok oktatására kerül sor, mint pl. a Tűzrendészeti Kódex, a Szolgálati Szabályzat, a Működési Szabályzat, a Tűzrendészeti Igazgatás jogi ismeretei stb., amelyek a jó tűzoltó munka alapját képezik. A továbbképzés anyagának elsajátítása és végrehajtása magától értetődően szilárd alapot ad majd a parancsnokok és a beosztottak jobb szakmai munkájához. A tűzoltóktól ismertek bővítése, a tűzoltás helyes és szakszerű megszervezése érdekében az évben tovább folytatjuk — az elmúlt évben megkezdett és jól bevált — kis- és középtűz, valamint nagytűz oltásának gyakorlatait. Ezen anyagok oktatása, elsajátítása és alkalmazása feltétlenül emeli a megelőző és mentő tűzrendészeti szolgálatunk működésének színvonalát és eredményességét.

Ebben az oktatási évben az iskolaszerű oktatásban résztvevő elvtársak részére a tanulandó anyagokat — a megszabott órakeretben belül — már teljes egészében az egységparancsnokok határozzák meg. Ez az oktatási forma parancsnokainknak egyrészt módot nyújt arra, hogy az egyes objektumok megelőző és mentő tűzrendészetét tökéletesen megismerjék, másrészt, hogy a rendelkezésükre álló műszaki felszerelések ismereténél elsajátítására a nyújtott órát utemezzenek be, amennyi az alapos megismerésre elégséges.

Az oktatási év célja az, hogy minden elvtárs megismerje a szolgálati és működési területén megtalálható objektumok megelőző és mentő tűzrendészetét, továbbá olyan helyismereteket legyen szerzett, hogy adott esetben a tűzoltói működés során minden tekintetben magabiztosan, szakszerűen láthassa el a rá bízott feladatokat.

A beosztottak szakmai oktatásának tervszerűsége, zökkenőmentessége és szakszerűsége érdekében parancsnokainknak úgy kell összeállítaniuk az éves tematikát, hogy abban a helyi adottságokat megfelelően feldolgozzák s ezzel előbbre vigyék a szilárd szakfeladataink eredményes megvalósulását.

A szakmai továbbképzés sikerének további alapvető biztosítéka valamennyi egységünkön a jó politikai felvilágosító és nevelőmunka. Ezen a téren nagy feladat vár pártvezetőinkre, politikai munkásainkra, de valamennyi vezető beosztásban levő tűzoltó elvtársra is.

Ha az egész tűzoltóság személyi állománya átérzi annak szükségességét, hogy szakmai ismeretét fokozott mértékben fejlessze, akkor ismét komoly lépést teszünk előre annak érdekében, hogy a tűzoltóság továbbképzését és ezen keresztül gyakorlati munkáját megjavítsuk.

A parancsnok elvtársak egy pillanatra se feledkezzenek meg arról, hogy egységünkön személyiükben felelősek az oktatási munkáért és színvonalának biztosításáért és azért, hogy az elvtársak milyen mértékben rendelkeznek azokkal a szakismeretekkel, melyeket gyakorlati munkájuk során alkalmazniuk kell.

A továbbképzési év csak akkor lesz eredményes és akkor ér el célját, ha a kellő szakismeret birtokában minden egységünkön valamennyi tűzoltó elvtárs fegyelmelzen, éber, osz lálybarcos szellemben végzi a rá bízott feladatokat. A feladatok végrehajtása és a siker döntő mértékben személyi állományunkon múlik. Éppen ezért legfontosabb tennivalónk, hogy a új továbbképzési évben minden erőnket latba vessük az előtérben álló szakmai feladatok sikeres megvalósításáért!

Szerel a MÁVAG a társadalmi tüzoltók versenyén

★
48 év a korkülönbőség, de belül egyaránt tüzoltószív dobog — Evangélosz bácsi és Andrási József a vagongyári csapatból

Becsületes, munkahelyükön köztiszteltetben álló ember

A Ruggyantaárugyár, a MÁVAG és a Ganz Vagon társadalmi tüzoltói között

Két hónapja elmúlt, hogy a nagy esemény lezajlott. Három csapat — a Ruggyantaárugyár, a MÁVAG és a Ganz Vagon — üzemi társadalmi tüzoltóinak kollektívája mérte össze erejét a gumigyári versenyen.

A három csapat három szerelési számban küzdött az első-ségért. A versenyen nem születtek „bámulatós” eredmények, de hiszen senki sem várta, hogy a három vetélytárs valamelyike megdöntse „a szerelési normát”. Különségeiben sem mutatkozott semmi különösebb látványosság, s szintúgy nézőközönség sem lepte el a Tömlő utca és Henger utca környékét. Mégis azt kell mondanunk: verseny volt a javából, igazi vetélkedés — sok izgalmossal, még több igyekezettel és a végén az öröm kimondhatatlan jó érzésével.

A győztes gumigyári csapat együtt örült a másik kettővel. Az öröm őszinte volt, nem színlelt. Bár a többieknek sem volt mindegy, hiszen ők is nyerhetek volna, ha... még jobban megfogták volna a dolog boldogabb végét. Nem kellett volna „udvariasságnak” lenniük a házigazdával szemben, mert hát bebizonyosodott, hogy náluk sem nyilvánult meg a vendéglátót kötelező hagyományos „udvariasság”, hanem alaposan „el-páholta” a két vendéget. Könynyű ezt mondani! (De hiszen nem is azért mondjuk.) Végig kellett volna csinálni úgy, ahogyan ők tették: koros fejjel, de fiatal szívvel és olyan akarattal, amellyel a hegyet is el lehetne mozdítani a helyéből... De nem csupán rajtuk múlott: a „hazaíjak” erősebbnek bizonyultak, ők lettek az elsők.

Azért kárpótlás is akadt. Igaz ugyan, hogy a második és har-

madik helyen kellett osztozniuk, de az sem volt utolsó dolog, mert helyezést jelentett az is, no meg a vele járó erkölcsöt és az anyagot. Aztán meg a „szerecsse” sem hiányzott. Mert mi lett volna, ha történetesen egy-gyel több csapat van? Akkor nyilván negyedik is lett volna, akinek csak a helyezési jutott... No, de hát nem így történt, mert ezúttal a „ha” is és a negyedik csapat is hiányzott. Így hárman osztoztak a három első helyezésen, ki-ki tudása, felkészülése szerint, s az első-séget nem az döntötte el, hogy a gumigyáriak „odahaza” voltak, és jobban ismerték a járást a létrán... — Egyszóval eldőlt a vetélkedés eredménye, de csak egyelőrel. Mert azért öröm ide vagy oda, a MÁVAG és a Ganz Vagon „öreg harcosai” nem egy-könnyen nyugodnak bele a „verséségbe”... Még jóformán iki sem tűjták magukat, **Evangélosz bácsi** (65 esztendő az öreg) máris a revéns húrjait pengeti:

— A következőnél majd én mászok a létrára — mondja csillogó szemmel az öreg — és majd megmutatom én, hogy kell!...

Öröm nézni őket, úgy fűti valamennyit a következő erőpróba gondolata. S ebben aztán nincs kivétel, mert hiszen ők is meg tudják mutatni, csak hát... most nem úgy sikerült...

Hol az egyikkel, hol a másik-kal beszélgetünk, biztatgatjuk őket (szerecsere ez nem minősül bujtogatásnak...), hogy legközelebb mutassák is meg majd, hogy csak azért sem adták fel a küzdelmet...

Közben újabb és újabb ismerősöket szerzünk. Valamennyien a versenyző csapatok tagjai ők is. Soha azelőtt nem találkoztunk még egyikükkel sem, csak

itt a versenyen. Ott sem igen beszélgettünk egymással, csak néha egyikkel-másikkal bátorítólag, barátságosan összevillantottuk a tekintetünket. S lám, mit tesz a közös ügy, a testület-hez való tartozás érzése: amikor már alkalmunk nyílik a bővebb beszélgetésre, olyan közvetlen és meghitt, barátságos légkörben folyik az eszmecsere, mintha régi kedves ismerősök lennének, akik hosszú ideje nem találkoztak és most egy-egy szív-ből jövő mosoly, néhány közvetlen szó mindent kárpótol. A kézfogásokban pedig, amikor a vizontlátás reményében búcsú-zunk egymástól, annyi kemény-ség és szóval iki nem fejezhető őszinte megbecsülés, közvetlen-ség volt, amelyet semmiért nem adnánk.

— De eljőjenek ám hozzánk mihamarább, mert őszinte szeretettel várjuk látogatásukat — mondották ők viszonzásul, s mi azt éreztük, feltétlenül elogat kell tennünk a kérésnek —, hiszen igazán várnak bennün- ket...

A gumigyáriakat látogattuk meg először. A verseny lelkes harcosai most nem over-allban, sisakkal és mászóövvel fogadtak bennünket, mint annakidején, hanem ki-ki a maga munkahelyén, a szorgos termelő munka közepette. Most nem a kis tüzoltócsapat helyezéseért küzdött egyikük sem, bár most is versenyezték. Ez a verseny azonban más volt, mint az akkori. Az üzemi társadalmi tüzoltói — mint a gyár dolgozói — a termelési terv teljesítéséért, és túl teljesítéséért harcoltak, versengtek.

Molnár Endre elvtárs, a központi szállítás dolgozója is felcserélte a tűzcsapkezelést a ne-

héz, egész embert meg szállítási munkával, s na q-ás és 170—180%-os murjesítményével most azon kezett, hogy a nyers gum rék idejében a géphez ke-

Soós Gábor elvtárs, a veszélyesebb üzemi, a szöv főművezetője sem a II/3- adatán buzgólkodott, hanem üzemi terv teljesítése kö nyelének zavartalanságán lyamatosságán... sőt túl ságán is — mert egyébl „civilben” is az üzemi tűz szeti megbízottja...

Révész Béla elvtárs is hasonlóan felelősségteljes kedést végzett, mint a nyen, aihol a második : segítségárvezetője volt. leg azonban nem a sugár testi épességét vigyázta, hanem kerékpárköpeny-, a ker tömlő- és az autóköpen gépeinek üzembiztonságán dött, hogy az olajozás transzmissziók állapota legyen — ugyanis ő a gyár gépkezelője és szíjszerelője.

Szalay József elvtársna az okozott most problémái még egyszer gyorsan átgc szerelési technivalóját, ha szelepekkel bajlódott a tartó műhelyben. Most a a legfőbb gondja, hogy az de mégis alaposan eliga a sok meghibásodott vt szelepcső tömkelegében, ami még bírja, azt mielőbb behozza, de úgy, hogy ne kárát, mivel a vulkaniz tekintélyes levegőnyomás goznak...

A vendégcsapatok kö MÁVAG társadalmi oltóinál váltottuk be elősz retünket. Amikor belépt 424-esek szülőházába, ön lenül Majakovszkij egyik

Molnár elvtárs itt is keményen megdolgozik a 180%-ért

Soós elvtárs (overallban) a leg-tüzvesélyesebb üzemi főművezetője

Révész elvtárs, a második rész-leg segítségárvezetője

Szalay elvtárs a munka mellett

sorai jutottak eszünkbe, itt is „vas zeng, füst száll; bent a gyár, és most kéna kipőfőz a mozdony, hogy is azt is fűzzen, hozzon...” mozdonyzeneide kijáratánál hatalmas és mégis karcsú, logóan, fekete vasparipa látványban gyönyörködünk. Úgy zúzik, egy újabb 424-es szülemek vagyunk szemtanúi, sly most — egy-két gondos gálát után — elhagyja a területét, hogy bekapcsoson az ország vénkeringésébe hirdesse szocialista iparunk yszerű fejlődését.

nnek a hatalmas üzemnek, s itt folyó rendkívül fontos nelő munkának alkotó ele- f, fáradhatatlan részesei azok ársadalmi tűzoltók is, akik- azon a bizonyos versenyen lkoztunk. Akkor könnyű unk volt, mert együtt vol- valamennyien, s most — ak ellenére, hogy ahányan nek, annyi munkahelyen goznak — mégis örülünk, y majdnem mindegyiküket utt találjuk. Ott tűzoltók ak, és együtt küzdöttek — pedig külön-külön munkái- nak, s ez a jó, mert ahol vannak, biztonságosabb a relés, mert azért belül min- csak tűzoltók maradnak... **Balogh András** elvtárs úgy t a versenyen, hogy a lelke d kiszakadt. Most meg a -ban kimért mozdulatok- feszült figyelemmel szer- lokat vizsgál egy precizió- zerrel. Amott kész szerszá- kal, a tűz elleni harc fegy- ível küzdött a termelés biz- ága érdekében, itt pedig a elbeszélők ellenőrzésével l ugyanazért — végső fokon redményért.

eb elvtárs, az első részleg rvezetőjeként harcolt csa- jó helyezésért. Most a fek- birodalmában, a festék- árban tevékenykedik ha-) buzgalommal. Olyan ka- s itt a rend, és a tűzrend- szabályok ismerete úgy öződik a raktárban, hogy a is tagadná, az első pil- isra meglátszik, hogy ő a elős is...

ka elvtársra alig ismerünk bban a serénykezű asztalos- aki a gyár Kőrös utcai fa- munkáló telepén dolgozik. **Ujvári** elvtárs az öntödében is r keményen helytáll, akár zoltókollektíva soraiban, és elvtárs az asztalosmü- ven tevékenykedik azzal a

dőhelyi elvtárs, akivel kaközben „úgysem ér- demes” beszélni...

jól ismert szorgalommal, amelyt már a csapatban is tanúsí- tott. Egyébként még „civilben” sem „fordít hátag” a hivatásnak, mert a napi termelő munkája mellett a tűzfelősi tisztséget is elvállalta.

A Ganz Vagon csapatánál is álltuk a szavunkat. Sajnos, aho- gyan ez az előbbi két helyen is megesett, nem találunk benn mindenkit azok közül, akikkel a versenyen találkoztunk; vagy másik műszakban dolgoztak, vagy éppen évi szabadságukat töltötték, mint pl. az öreg **Evan- gélusz bácsi** a fékszereldeből. Persze nem vesztett kárba ez a látogatás sem, mert itt is, ott is felfedeztünk egy-egy „rég” ismerőt, s ez is éppen elég volt ahhoz, hogy meggyőződjünk a vagongyári elvtársak „civil te- vékenységéről”, jobban mondvá arról, hogy s mint élnek.

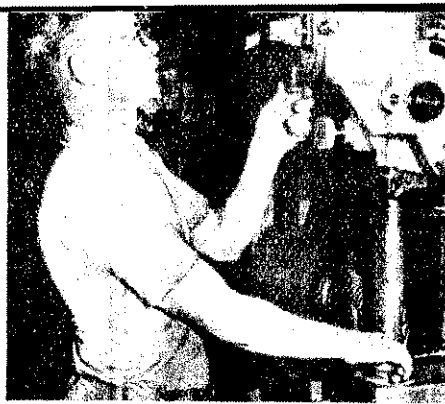
Erdőhelyi elvtárs — vele talál- koztunk először — azok közé tartozik, akik munka közben nem beszélnek, csak a kezük jár, de az aztán annál szaporáb- ban. Egyébként, ha beszélne, úgyis feleslegesen tenné, mert úgysem értené senki. **Erdőhelyi** elvtárs ugyanis „civilben” le- mezeygengeti a vagonyszerelde- ben, s ha másodmagával — egyik kívül, a másik belül a va- gonon — elkezdí a munkát, a szopora kalapácsütések nyomán olyan döngedelmes hangzavar keletkezik, mintha ágyúkat sü- tőgetnének...

Orosz és Csernák elvtárs, a két „öreg harcos” (egyik 58, a másik 59 éves) nemcsak a ver- senyen, hanem az asztalosmü- helyben is együtt harcol a terv- teljesítésért. Asztalos mindkettő és mindennapi munkájukban ugyanolyan becsülettel helytál- lnak, mint társadalmi tűzoltói tevékenységükben.

Bárány elvtárs a **TMK-raktár** egyik „árgusszemű” anyag- kiadója. Ebbéli munkakörében ugyan nem olyan gyors a ce- lelkési kényszer, mint verseny- szerelésnél, de figyelem ide is legalább olyan nagy kell, mint az előbbinél. Az anyag- és szer- számkiadás, a visszavételzés meg a vele járó ellenőrzés és a könyvelési munka ugyanis leg- alább olyan fontos tartozéka a termelő munkának, mint a tűz- oltóéletben bármelyik szolgál- ti ág.

Andrási elvtárs, a fiatal laka- tos — korára való tekin- tettel — a vagongyári csapat

Bárány elvtárs a TMK-raktár egyik „Árgusszemű” anyagkiadója

Balogh elvtárs mindennapi munká- jától is versenyeredmények függnek

Zalka elvtárs „civilben” asztalos

Az „öreg méregkeverő” — Leeb elv- társ — „birodalmában”

Ujvári elvtárs a munka- helyén is helytáll

„unokája”. Mindössze 17 esz- tendős, de szorgalma és cse- ndes természete méltán emeli az öregek sorába.

Két ízben találkoztunk a Ruggyantaárgyár, a MÁVAG és a Ganz Vagongyár üzemi társadalmi tűzoltóival, s második találkozásunk után még inkább szívünkbe zártuk őket. Nem azért ártunk rólok, mintha valami különös, kiemelkedő tet- tet hajtottak volna végre. Egy- szerű, dolgos, szorgalmas, be- csületes és munkahelyükön köz- tisztteleiben álló emberek vala- mennyien. Olyan dolgozók, akik — országunk valamennyi ön- kéntes tűzoltójával együtt — mindennapi termelő munkáju- kon túlmenően felelősséget érez- nek dolgozó társaink s üzemük biztonságáért. S hogy érzik ezt a felelősséget, azt nem csupán szavakban fejezik ki, hanem kis közösségben tömő- rülve, a fáradtságos napi ter- melő munka után össze-össze-

jönnek, s a tűzrendészeti ismer- retük elsajátításával és a mentő tűzrendészeti munka gyakorla- tában jártasságot szerezve azon munkálkodnak, hogy ha baj adódnék, az elsők között legye- nek, akik szakszerű és gyors segítséget nyújtanak. Ezeknek az embereknek — bár nem ez a hivatásuk — vérukké vált a hivatás szeretete, s nem egy kö- zülük tán lelkibeteg lenne, ha azt mondanák neki, hogy nincs szükség a segítő munkájára. Pe- dig pénzt sem kapnak érte, csak úgy önkéntes alapon vállalják, de munkájuk olyan megbízható és fegyelmük olyan példás, amelyre méltán ráillik a meg- határozás: öntudatból fakad. S ezek az emberek nem csupán lelkes és tántoríthatatlan har- cosok a tűzvédelem társadalmi- sítása ügyének, hanem harcos agitátorai is, és meggyőző mun- kájukkal évről évre újabb ön- kéntesekkel gyarapítják tűzvé- delmünk harcosainak nagy tá- borát.

Orosz és Csernák elvtárs a műhelyben is együtt harcol — a tervteljesítésért

A JOGSZABÁLYISMERETRŐL

II.

A miniszteri rendeletek megjelölése folyó sorszámmal történik, majd a kihirdetés éve után zárójelek között fel van tüntetve a kihirdetés hónapja és napja, végül a minisztérium kezdőbetűiből álló jelzés. Pl.: 1/1954. (I. 9.) BM. A miniszteri utasítások megjelölése ugyanígy történik, azaz az eltéréssel, hogy zárójelek között nem a kihirdetés hónapja és napja, hanem annak a minisztériumi hivatalos lapnak a rövidítése és sorszáma van feltüntetve, amelyben az utasítás megjelent. Pl.: 101/1956. (P. K. I.) PM.

A különböző jogszabályok között természetesen nemcsak megjelölésükben, hanem szerkezetükben is különbségek vannak. A törvények, törvényerejű rendeletek, minisztertanácsi és miniszteri rendeletek szövege §-okra és ezeken belül bekezdésekre oszlik (a bekezdés jelölése: (1), (2) stb.). A többi jogszabályok pontokra, ezeken belül bekezdésekre oszlanak (a bekezdés jelölése ezekben rendszerint elmarad, a jogszabály idézése esetén erre a célra arab számot használunk). Nagyobb terjedelmű jogszabályok esetében — a könnyebb áttekintés érdekében — azok egyes részeit római szám vagy betűjelzés segítségével választják külön.

A tűzrendészeti jogszabályok helye jogrendszerünkben

Miután a jog fogalmával, a jogszabályok fő vonásaival és gyakorlati rendszerezésével, valamint megjelenési formáival megismerkedtünk, vizsgáljuk meg, hogy a bennünket legközvetlenebbül érdeklő tűzrendészeti jogszabályok hol helyezkednek el a szocialista jogrendszerünkben.

Amint tudjuk a jogszabály az államhatalom által megállapított olyan magatartási szabály, amely előírja, hogy az embereknek egyes esetekben milyen magatartást kell tanúsítaniuk. Ezen előírásokkal a jog azokat a társadalmi viszonyokat szabályozza, amelyek az emberek között fennállnak. A társadalmi viszonyok igen sokfélék, s a jog azok sajátosságaitól függően ágazatokra oszlik. Így pl. beszélhetünk polgári jogról, munkajogról, büntetőjogról, államigazgatási jogról stb.

Az államigazgatási jog azoknak a jogszabályoknak az összessége, amelyek az államigazgatási szervek szervezetét és tevékenységét, az államigazgatási szervek és az állampolgárok közötti viszonyokat, valamint az államigazgatási szervek egymás közötti viszonyait szabályozzák.

A tűzrendészeti jogszabályok a tűzrendészeti igazgatás szervezetét és tevékenységét, a tűzrendészeti igazgatási szervek és egyéb államigazgatási szervek egymás közötti viszonyait, valamint a tűzrendészeti szervek és az állampolgárok közötti viszonyokat szabályozzák.

A tűzrendészeti szervek államigazgatási szervek, tevékenységük az államigazgatás specializált területét, a termelés és a megtermelt javak tűz elleni védelmét és a megelőzést, illetve a tűz elleni védekezés rendjének biztosítását öleli fel.

Mindezek alapján levonhatjuk a következőket: A tűzrendészeti jogszabályok speciális államigazgatási jogszabályok, s mint ilyenek — szocialista jogrendszerünkön belül az államigazgatási jogba tartoznak.

Jogalkotás és jogalkalmazás

Jogszabályok kiadására azok a szervek hivatottak, amelyeket Alkotmányunk ezzel a joggal felruházott: az Országgyűlés, a Népköztársaság Elnöki Tanácsa, a Minisztertanács és az egyes miniszterek. E jogalkotó szervek akarata különböző formákban jut kifejezésre, melyeket már tárgyalunk (törvény, törvényerejű rendelet, minisztertanácsi rendelet stb.). Itt most csak arra utalunk, hogy a tűzrendészeti jogszabályok között a jogalkotó szerv, illetve a jogszabály megjelenési formája szerint is a legkülönbözőbb jogszabályokat találjuk. Pl. az 1956. évi 13. sz. tvr. a tűzoltóságról és a tűzrendészetről, a 62/1952. (VII. 22.) MT számú rendelet az ország tűzrendészeti szolgálatának megerősítéséről, a 2139/1954. (IX. 11.) Mt. határozat az üzemi tűzrendészeti helyzetének megjavításáról, a 2018/1954. (III. 26.) Mt. határozat a nem állami (üzemi) tűzoltóság szervezetének megerősítéséről, a 9300—7/1952. (Tg. É. VII. 18.) O. T. számú utasítás a tűzrendészeti beruházások újabb szabályozásáról stb. intézkedik.

A most csak példaként felsorolt néhány tűzrendészeti jogszabály — bár csak töredékét jelenti az összes tűzrendészeti jogszabályoknak — rámutat arra, milyen sokrétűek azok a viszonyok, amelyeket szabályoznak. Nyilvánvaló azonban, hogy a jogszabály nem terjedhet ki az életviszonyok egyes, konkrét eseteire, azokra, amelyek az életben napról napra előfordulnak. A jogszabály éppen ezért — s ez a tűzrendészeti jogszabályokra is vonatkozik — elsősorban jellemző eseteket szabályoz, s figyelmen kívül hagyja az egyes esetek, tények vagy viszonyok egyedi sajátosságait és csak ezek alapvető, jellemző vonásait állapítja meg. Ahhoz tehát, hogy a jogszabály az életben megvalósuljon, vagyis, hogy minden egyes életviszony annak megfelelően, jöjjön létre, illetve alakuljon, az szükséges, hogy az esetek egyes típusaira vonatkozó jogszabályt minden egyes esetre alkalmazzuk.

A jogszabály alkalmazásának fő formája az állampolgárok, illetve állami szervek részéről a jogszabályok pontos megtartása. A másik alkalmazási forma abban jelentkezik, hogy az arra felhatalmazott állami szervek a jogszabályt a konkrét esetekre vonatkoztatják: kivizsgálják vagy eldöntik valamely konkrét kérdést.

A jogszabályok helyes alkalmazásának feltételei

A jogszabályok kihirdetésükkel, vagy a hivatalos lapokban való közzétételükkel az állampolgárok, illetve a meghajtásra hivatott szervek tudomására a tűzrendészeti szerveknél a jogszabályok osztályparancsnok, az alosztályparancsnok, a tűzrendészeti kirendelt, illetve előadnulkormányozza, s így készül fel annak meghajtására. Amennyiben a tűzrendészeti szervek munkáját alapjaiban érintő jogszabályról van szó, a BM Országos tűzrendészeti Parancsnokság rendszerint ponti eligazítást tart, esetleg személynél szerű tanulmányozással biztosítja a jogszabály alapos megismerését. Ennek módjait az egyes jogszabályoknál, valamint azok egymással való összefüggésük tanulmányozására s ezzel a jogszabály akaratának minél pontosabb felismerésére. Nyilvánvaló azonban, hogy a jogszabályok teljes megismerését és a jogszabályok gyakorlat kialakítását nem lehet személynél keretek közé szorítani. Ahhoz, hogy a jogszabályokat helyesen alkalmazzuk, elengedhetetlen feltétel azoknak a tanulmányozása, hogy világváljanak a jogszabály szakmai és politikai célkitűzéseit, valamint azoknak a kormányzat általános politikai célkitűzéseivel összefüggéseit. Ehhez a jogszabályok meghajtására hivatott jogszabályi rendelkezések, illetve a miniszteri és parancsnoki vezetői parancsok és végrehajtási utasítások nyújtott segítségét. Az utasításokon keresztül jut el az alsóbb szervek a legfelső szakigazgatási szerv szakszabályozásának irányítására.

Vizsgáljuk meg, hogyan jutnak egyes jogszabályok a tűzrendészeti szervekhez. Szerveink a hivatalos lapokban rendszeresen megkapják a „Magyar Közlöny”-t, illetve esetenként — sokszorott formában — a belügyminiszter az Országos Tűzrendészeti Parancsnok vezetőjének parancsait és végrehajtási utasításait.

Amennyiben elfogadjuk azt a megítélést, hogy a helyes jogalkalmazás elengedhetetlenül szükséges a legfelső igazgatási szerv irányítása és engedélyezésével a jogszabályokban kifejezett szakmai és politikai célkitűzések, illetve ezek és a kormány általános politikai célkitűzése közötti összefüggések ismerése, akkor meg kell állapítani, hogy a tűzrendészeti szerveknél ezeknek maradéktalanul biztosítva a jogszabályalkalmazásnak ezek a feltételei. Nem tekinthetjük ugyanis elegendőnek a „Magyar Közlöny” és a sokszorosított levelek rendelkezésre bocsátását. Ezen kívül szükség lenne a „Határozatokban, illetve az egyes minisztériumok hivatalos lapjaiban megjelenő egyes jogszabályok ismeretére is.

(Folytatása követi)

Ahol a parancsnok MEGTALÁLTA A KULCSOT AZ EMBEREK SZÍVÉHEZ...

héz helyzetben volt Bi-
ó alhdgy. elvtárs, amikor
esztendővel ezelőtt átvette
rettyóújfalusi alosztály ve-
t. A területi problémákat
többé-kevésbé ismerte
1, hiszen korábban a me-
osztályparancsnokságon
zott és éppen ezt az egy-
patronálat, de elődje nem
a kívánatos örökséget har-
rá. Nem volt ritkaság pl.
alosztályon a parancsnok
tatása, a szolgálatból való
és a fegyvelemsértés szá-
más megnyilvánulása; s
egyszer olyan hangok is
szóztak, hogy „a régi pa-
nok ezt vagy azt máskép-
cövetelte meg”...

új parancsnok előtt két
ség állott: vagy szemel
a kisebb-nagyobb sza-
alanságok felett, s így két-
lenül gyors népszerűsége
szert, vagy minden ren-
zésére álló eszközzel győ-
en megváltoztatja az egy-
gyelmi helyzetét. Birizdó
s ezt az utóbbi — nehe-
de egyben célra vezetőbb
át választotta, s ha az úgy
kivánsága, tudott és mert
zeretlen” is lenni. A be-
tak mindenenekelőtt ke-
kező parancsnokot ismer-
meg benne, aki a legkisebb
lemsértéseket is mego-
(Működésének első négy
rjában több fenytést sza-
ki, mint elődje nyolc hó-
alatt.)

l-múlt az idő és a be-
újfalusi tűzoltók nemso-
arról is meggyőződhettek,
Birizdó elvtárs nemcsak
ú, hanem egyben ember-
előjárójuk is, akihez
en problémájukkal biza-
al fordulhatnak. Így ren-
ött három elvtárs családi
és számos egyéb ügyes-ba-
olog. A fegyelem megszi-
ásában a fenytések kisza-
mellett lassanként egyre
bb szerephez jutottak a
tattakkal való egyéni fog-
ások. A pártszervezet is
ívá tette a fegyelem meg-
lításáért egyetlen harcot,
vezetőségválasztás után már
nben hatékony segítséget
ott a vezetésnek. Új fel-
tkai és utvekkel — ilyen
ekkel után köszöntött
ei év elvtársainkra.

fenytések helyét egyre
b a dícséretet váltották fel
taneskönyvben, s erre rá

is szolgáltak az elvtársak, mert
a közszéki tűzoltótestületek
megszervezésében és a nyári
mezőgazdasági tűzvédelem bi-
zosításában egyaránt szorgal-
masan munkálkodtak. Ez év
tavaszán Varga hdgy. elvtárs
személyében új tűzrendészeti
előadó került az alosztályra. A
nagy szaktudással rendelkező
Varga elvtárs gyorsan beillesz-
kedett a kollektíva életébe és
értékes tanácsaival az alosz-
tályparancsnok és a beosztot-
tak munkáját egyaránt támo-
gatja.

Ebben az új, megváltozott
légkörben örvendően változ-
tak, fejlődtek az emberek.
Nemcsak külsőségeikben javult
meg gyökeresen a fegyelmi
helyzet (hiszen a katonás je-
lentkezések és „hátraarcok” te-
rén régebben sem volt nagyobb
baj), hanem elsősorban a szolgál-
latához való új viszony bizonyít-
ja, hogy más az élet. Itt van
például Rácó tiz. elvtárs, aki
(igaz, ma már senki sem beszél
szívesen erről) egy éve még a
fegyelméletlenek közé tartozott,
ma pedig a legszorgalmasabb és
legfegyelméletesebb tűzoltók
egyike. De megemlékezhetnénk
Szilágyi András tiz. és Ökrös
Gyula tiz. elvtársakról is, akik
egyre inkább izig-vérig tűzoltó-
tökká válnak és az „öregebbek”
is — mint például Kánai törm.
elvtárs — fiatalos lendülettel
végzik munkájukat. Ma már
szinte természetesnek tekinthető,
hogy pl. Szűcs Lajos szkv.
elvtárs szabadidőjét sem kímél-
ve, fontos javítási munkákat vé-
gez a fecskendőn.

Az alosztály megváltozott éle-
tét azonban — úgy hisszük —
az elvtársakkal folytatott be-
szélgetésünk tükrözi a legjob-
ban. A patronálási munka probl-
émáiról beszélgettünk, amikor
az egyik elvtárs elmondotta,
hogy tavaly még utasításra tör-
téntek a szabadnapból való fel-
ajánlások. Persze a régi pa-
rancsnok — ilyen körülmények
között — szép statisztikai ada-
tokat jelenthetett, de az a
bizonyára nem szerepelt a je-
lentésekben, hogy az elvtársak
— enyhén szólva — nem voltak
elragadtatva az ilyen parancs-
szóra történt „felajánlásoktól”.
S míg a fegyeleni megszilárdít-
ása érdekében a jó szó mellett
szükség volt a kemény kézre, a

patronálások megszervezésében
célravezetőbbnek bizonyult a jó
szó. Mondanunk sem kell, hogy
a mostani helyzetben sokkal szí-
vesebben mennek területi mun-
kára az elvtársak. Nyíltan
megmondották, hogy ennek dön-
tő szerepe van az ellenőrző
munka megjavításában. A ve-
zetési módszer megváltoztatása
többek között azzal az ered-
ménnyel járt, hogy mindeddig
sikerült tűzkármentesen beta-
karítani a járásban.

Tűzás lenne, ha azt állíta-
nánk, hogy most már minden
rendben van az alosztályon.
hiszen a régi, helytelen vezetés
maradványai itt-ott még felbuk-
kannak az egység életében. El-
sősorban a kritikátlaniságnak
kell megszűnnie az alosztályon,
ami nem utolsósorban abban
nyilvánul meg, hogy a parancs-
nok egy esztendő alatt egyetlen-
egy bírálatot sem kapott. (Leg-
alább olyant nem, amiről ő is
tudomást szerzett!) A területi
munka tapasztalatairól egy-egy
értekezleten szenvedélyes és
élénk vita folyik, ami azt bizo-
nyítja, hogy az elvtársak nyi-
títják szemmel járnak, s ha a
pártszervezet vezetősége kezde-
ményezőbb szerepet vállalna a
kommunista bírálat kialakítá-
sában, kétségtelenül építőbb
lenne az elvtársak bírálata. Fel-
reértés ne essék, nem azt kí-
vántjuk, hogy ezentúl unos-un-
talan bírálják parancsnokukat
és a vezetőket, hiszen erre nyí-
lvánvalóan semmi szükség ni-
csen. De az feltétlenül fontos,
hogy a meglévő felelősségek
kiküszöbölésében nagyobb segít-
séget nyújtsanak parancsno-
kuknak.

Az oktatásban elért 3,94-es át-
lageredmény nem mondható
rossznak, mégis úgy véljük,
hogy nagyobb buzgalommal ez
a szám a jövő évben a négyes
főlé emelkedhetne. Erre minden
képeség megvan az alosztály
beosztottaiban. Örömmel hallot-

Sok-sok kilométer kerékpározás van a területi munkáról
visszatérő Kánai törm. elvtárs „háta mögött”

Szűcs szkv. elvtárs szabadnap-
jait sem kímélve munkálkodik a
gondjára bízott fecskendő javít-
tásán

tuk, hogy hét elvtárs — közöt-
tük az alosztályparancsnok is
— az ideai oktatási évben álta-
lános iskolai tanulmányokat
végez. Reméljük, nem marad
ígéret Birizdó elvtársnak az a
kijelentése, hogy minden segít-
séget megad a továbbtanulók-
nak. Ehhez persze arra is szük-
ség van, hogy Birizdó elvtárs
ebben az évben ne „morzsolód-
jon” le, hanem személyes példa-
mutatásával is buzdítsa mun-
katársait a tanulásban.

Ez történt egy esztendő le-
forgása alatt Berettyóújfalun.
Csodákról, különleges teljesít-
ményekről természetesen nem
számolhatunk be, hiszen az it-
teni tűzoltók sem más emberek,
mint az ország többi egységé-
nél szolgálatot teljesítő elvtár-
sak. De, hogy ez az egység a
megye és az ország egyik leg-
fegyelméletesebb alosztályává
vált, abban nemcsak a parancs-
noknak, hanem valamennyi elvtár-
sának része van. A parancs-
nok munkájáról viszont tanu-
sággént annyit feltétlenül meg-
 kell mondanunk, hogy megta-
lálta a „kulcsot” az emberek
szívéhez... s hogy most egy
akarattal, egymást baráttan se-
gítve dolgoznak elvtársaink, az
nem kis mértékben ennek kö-
szönhető. Minderre természet-
esen nem adhat kész „receptet”,
a berettyóújfalusi példa, de oku-
lást annál bővebben!

LEVELEZŐINK

Egy példamutató tüzoltótestület

Az utóbbi időkben gyakran megfordultam Harta községben, s örömmel tapasztaltam, hogy szinte napról napra erősödik az ottani tüzoltótestület. A községi tüzoltók jó propagandamunkájának köszönhető, hogy ebben az esztendőben a dolgozó parasztok kivétel nélkül közös szériére takarodtak, s a hartaiakat dicséri az is, hogy tüzkármentesen fejezték be a cséplést. A területfelelősi szolgálat nem csak papíron van Hartán, hanem — mint magam tapasztaltam — a területfelelősök fáradhatatlanul dolgoznak a mezőgazdasági és lakóházai tűzvédelemért.

Jelenleg három községi és két termelőszövetkezeti tüzoltócsapat működik Hartán, de hamarosan megalakul a Béke tiszti tüzoltócsapata is. A többi — tüzoltócsapattal nem rendelkező — tisztek mind-egyikéből 2—3 főt szervezték be a községi tüzoltótestületbe, s így azokban a helyeken is hatékonyabbá vált a tűzrendészeti előírások betartása.

A szertárban is kifogástalan rend fogadja a látogatót. Nemrégiben társadalmi munkával targoncát készítettek kismotor-fecskendőköz és hulladékanyagok felhasználásával egy új tömlőállvány is készült. A községi tanács mindenben támogatja a tüzoltók lelkes munkáját, a szertár mellett egy helyiséget utalt ki részükre, melyet hamarosan őrszobává alakítanák át.

Nem lenne teljes a beszámoló, ha nem emlékeznék meg a testület parancsnokáról, Czibulka János elvtársról, akinek nagy része van abban, hogy sok községi tüzoltótestület elé példaképpül állíthatjuk a hartait.

TOTH IMRE
tű. tiz.
Dunavecse

Igy lettünk elsősk...

Csakran előfordul, hogy ha valaki belép őrszobánkba, elfeledkezik a köszönésről, de mi nem sértődünk meg ezen, mert tudjuk, hogy az illető pillantása nyomában a falon függő sok-sok zászlóra és oklevélre vetődik, s talán egy kissé elszégyenkezik udvariatlanságán...

Hogyan is jutottunk ezekhez a zászlókhoz és oklevelekhez? Mindenekelőtt úgy, hogy pontosan végrehajtuk a napi tematikában előírtakat és szolgálatunk jobb el látása érdekében igyekszünk minél alaposabban megismerni vállalatunk tűzrendészeti határozatát és a felmerült problémákat mindenkor a legalaposabban megoldjuk.

Az elméleti foglalkozások mellett szorgalmasan végezzük az egyes szerelési és támadási gyakorlatokat is, és arra törekszünk, hogy ezek a gyakorlatok egyre jobban sikerüljenek.

Régi közmondás, hogy „amilyen a kaptány, olyan a százada”. Sikerünk nem kismértékben a parancsnok elvtársnak köszönhető. Ő ugyanis szigorúan megköveteli a fegyelmet, de ugyanakkor minden problémánkban készségesen segítségünkre van.

Az elmúlt évben elnyertük az Élelmiszeripari Minisztérium vándorzászlaját és a vele járó pénzjutalmat, s most osztatlan örömmel fogadtuk, hogy a budapesti üzemi tüzoltóegységek közül mi értük el a legjobb eredményt az oktatásban, s a területben a mi egységünk a leggyorsabban szerelő csapat. Bár — őszintén megvallva — büszkéek vagyunk eddigi eredményeinkre, mégis elsősorban nem a dicséret, hanem az a tudat ösztökéli bennünket még odaadóbb munkára, hogy a tudás olyan fegyver a kezünkben, amellyel sikeresebben megvédhetjük a nép vagyont a tűztől!

GERENDAI ISTVÁN
üz. tű. tiz.

Budapesti Markavágóhid és Hűsfeldolgozó Vállalat

Tüzkármentesen takarítottak be a bácsalmási járásban

Örömmel számolok be arról, hogy járásunkban augusztus 14-én tüzkármentesen befejeztük a nyári mezőgazdasági munkálatokat. E szép eredmény eléréséért alosztályunk beosztottai minden tőlük telhető megtettek és összesen nyolcvankét szabadnapjukon végeztek patronáló munkát a járás községeiben.

A legeredményesebben dolgozó elvtársak közül négy főt pénzjutalomra, hármat előléptetésre, kettőt pedig osztályparancsnoki dicséretre terjesztettünk fel. A jó munka jutalmaként pártszervezetünk javaslatára a járási osztállyal közösen kirándulást szerveztünk a bajai Dunapartra, melyen elvtársaink hozzátartozói is részt vesznek.

A nyári mezőgazdasági munkálatok befejezésével már az új feladatokra, mindenekelőtt az új oktatási évad sikeres előkészítésére összpontosítjuk figyelmünket, s rövidesen hozzálatunk laktanyánk tatarozásához is.

MARUSA JÓZSEF
tű. hágy.
Bácsalmás

A lovásziak a lenti és a letenyei járás községeit patronálják

A lovászi üzemi alosztály kollektívája a letenyei és a lenti járásokban tizennyolc községet patronál. Jó munkájukra jellemző, hogy ezekben a községekben a tüzoltótestületek, a tűzvédelmi bizottságok és a területfelelősök aktívan dolgoznak, és a legtöbb községben már tüzkármentesen fejezték be a cséplést.

A mezőgazdasági termények megelőző

tűzrendészeti előírásainak kellő és tudatosítással sikerült elérniük, hogy behordás és a cséplés idején a tizen községben mindössze hat esetben szabálysértési eljárást indítottak. A társaság rendszeresen beszámolnak a munkájukról és észrevételeik az illető járási kirendelték tudomására jutnak. Alosztályunk beosztottai háromszázötven nyolc alkalommal végeztek patronálóként és az elkövetkező időkben is megtesznek azért, hogy a tizennyolc községben minél eredményesebb legyen a ködésük.

KISFÜRJESI AL
tű. hágy.
Lovászi

Hogyan segítette munkánkat pártszervezetünk?

Sokat gondolkodtunk azon, hogy pártvezetőség betölti-e majd szerepet, amelyet alosztályunk munkájának előmozdítására alosztályunk vezetője joggal elvár tőle. Az elmúlt év választ adott kérdéseinkre, és zonyosodott, hogy jól választottunk.

Közvetlenül a vezetőségválasztás s azóta is folyamatosan — közösen szeljük meg a feladatokat, s ennek alapján a pártszervezet jól mozgósítja a csapatokat a feladatok végrehajtására. Értük el pl., hogy a megyében alosztály első lett a továbbképzésben, s azt a fegyelmi helyzetünk — az előző évi szonyítva — nagymérvű javulást mutat alosztályunk vezetésére állandó munkát folytat. Megismertették elvtársainkkal — kommunistákkal és párttagokkal egyaránt — a hivatásszeretetszolgálatát, népszerűsítették pártunk tüzéseit, és nem utolsósorban szervezték alosztályunk tanúsítottak szolgálatát alosztályunkon kívül egyaránt az állami feladatok végrehajtásában és mintaszertű családi életben.

Bizunk abban, hogy a pártszervezet és alosztályunk beosztottjai a szoros együttműködése még nagyobb eredmények elérésének alapja lesz.

SZABÓ DÉNES tű. alh.
alosztályparancsnok
Siklós

Komlóiak a sásdi járás községeinek tűzvédelmében

A komló alosztályhoz mindössze két község tartozik, ezért — pártszervezetünk kezdeményezésére — elhatároztuk, hogy patronáló munkával segítségül szeljük a sásdi járási kirendeltéknek. Az elhatározást tett követte, és a járási elvtársakkal folytatott megbeszélés eredményeként — harminc község patronálását láttuk el.

Elvtársaink azóta rendszeresen látják ezeket a községeket, s részt vesznek tüzoltótestületek megalakításában és rövizgák lebonyolításában is. A mezőgazdasági munkálatok idején szorgalmasabban kerestük fel ezeket a községeket, s örömmel állapíthatjuk meg, az általunk patronált községekben nem volt tüzeset.

REVÉSZ
tű.
Komló

A BARÁTI ORSZÁGOKBAN

PRÁGA TŰZOLTÓI

(Megjelent a Svetv Obraceh című csehszlovák képeslap 1956. április 28-i számán.)

A népi demokratikus Csehszlovákia egyre nagyobb gondot fordít a tűzoltóság felkészítésének fokozására. Az évről évre megismétlődő országos tűzoltóversenyek is ezt lozzák. A nép állama emellett figyelmet fordít arra is, hogy a tűzoltóságot a legkorszerűbb felszereléssel lássa el.

ablakát, illetve hívja fel a 23-33-33 telefonszámot. A távirás, aki a tűzről szóló jelentést felveszi, rendszerint már kívülről tudja, illetve ismeri a tűzjelzőberendezések jeleit és máris tisztában van azzal, melyik utcában van tűz. Ha mégsem úgy van, akkor táblázat segítségével pillanatok alatt megállapítja a tűz helyét.

A távirás abban a pillanatban, amikor a távíró működésbe lép, azonnal bekapcsolja az

színrű fényjelzések is kigyúlnak. Ezt a célt szolgálják az 1-es, 2-es, 3-as, 4-es, 5-ös jelzésű számokkal ellátott táblák. Ha a fehér fény gyúl ki a táblán, ez azt jelenti, hogy a tűz a város középpontjában ütött ki, a piros jelzés az állomáshoz tartozó épület tüzet jelzi, a kék szín pedig akkor gyullad ki, ha tartálykocsit is kell vinni a tüzesethez és végül a sárga szín azt jelzi, hogy a tüzeset emeleten van, tehát létrára is szükség lesz.

A tűzoltóállomás központjában a riadó jelzésével egy időben automatikus stopperórát kapcsolnak be. A színes fények magától értetődően megszakítják a gyakorlatot, az oktatást és az alvást. A tűzoltók rendszerint teljes öltözetben alszanak, esetleg cipőjüket és zubbonyukat vetik le. A lépcsők helyett különleges vasrudakon történik a „közlekedés” — a legfelső emeletről egészen a földszintig.

Az első fény kigyulladásának pillanatától addig, amíg a tűzoltógépkocsik első kere-

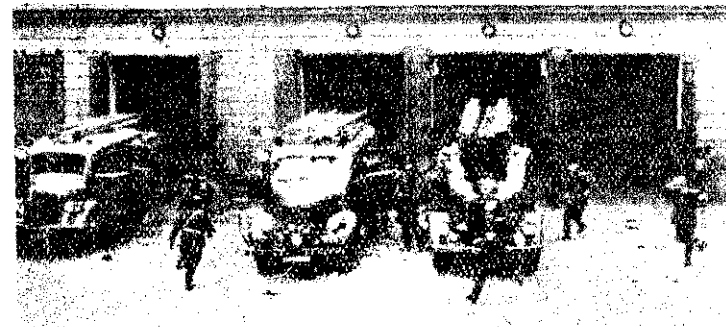

Megfeszített harc a tűz ellen

kei át nem haladnak a főkapu vonalán, nem telhet el 45 másodpercnél több idő. A valóságban azonban még 30 másodpercet sem jelez a stopper, amikor a gépkocsi a kapun kirobog.

A prágai tűzoltók mindent elkövetnek annak érdekében, hogy megelőző ellenőrzések révén minimálisra csökkentse a tüzesetek számát. Bár az utóbbi években egyre kevesebb a tüzeset, Prágában és a köztársaság területén mégis minden évben sok százezres népgazdasági értékek válnak a tűz martalékvá. Ahhoz, hogy egyre ritkábban kerüljön sor pusztító tüzekre, nemcsak a tűzoltóságnak, hanem a lakosságnak is mind komolyabb erőfeszítéseket kell tennie.

SZABÓ LÁSZLÓ

Riasztás!... A szerek pillanatokon belül vonulnak

lehet Csehszlovákiában az évről évről jelentősen csökkent a tüzesetek száma, még távolról sem lehet megelégedni a jelenlegi helyzettel. Elegendő, ha megemlítjük, hogy csupán Prágában a köztársaság fővárosában naponta átlag két tüzeset, országos viszonylatban pedig naponta átlag 16 tüzeset fordul elő. Ezek a számok azt mutatják, hogy a csehszlovák tűzoltóknak szinte naponta kell megküzdeniük a tüzesetekkel. Nézzük meg, hogyan megelőzik, hogyan védik meg az állam vagyonát az ország legnagyobb városának, Prágának tűzoltósága.

egész tűzoltóállomás területén a riadót jelző fehér fényt adó lámpákat. Emellett azonban a tűzoltóállomás szobáiban, folyosóin, udvarán, különböző

Lengyelországban új sportág született, amelynek népszerűsége szinte napról napra nő. Elsősorban Nyugat-Sziléziában divat ez az új, valódi tűzoltósport.

A játék nem is olyan könnyű, mint ahogy azt az ember az első szempillantásra elképze- li. A főszereplő egy

kb. 1 méteres átmérőjű, erősfalú gumilabda. Ezért a labdáért harcol a két csapat, amely hét-hét főből áll. A játékosok fejét tűzoltósisak, szemüket pedig vízhatlan szemüveg védi. „fegyverük” a tűzoltófecskenő. A labdát a fecskendők vízugarával kell az ellenfél kapujába jut-

tatni, de úgy, hogy közben a labda ne érjen földet.

A játék nagy testi erőt és nagy állóképességet követel. Reméljük, hogy e kis ismeretetés alapján a magyar tűzoltók is megpróbálkoznak ezzel a szárazföldi „vízisporttal”.

BARBARA JASZCZOWA

Új tűzoltósport Lengyelországban

A mérkőzés egyik izgalmas jelenete

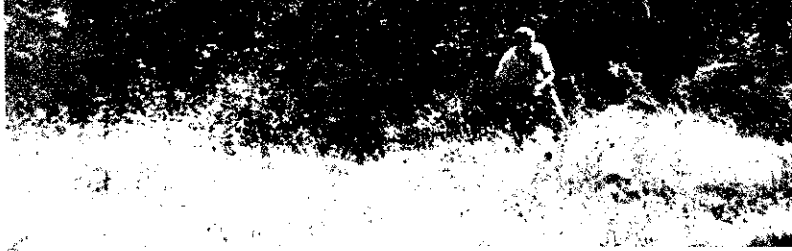
★

Az új sportnak hatalmas nézőtáborra van

Az erdő szélén előírt sávot állandóan letakarított (gáz-talanított) állapotban kell tartani

Az erdőgazdaság kijelölt dolgozója — mint a körzet felelőse — biztosítja a fű lekasztását

FOKOZZUK AZ ERDŐK TÜZVÉDELMET!

A tűzoltóság szeplemberben sorra kerülő feladatainál az elsők között kell szerepelnie az erdők tűzvédelmének. A mezőgazdasági munka még nem ért véget s a gabonatarlóknál és a szérűskertekben még bőven van tennivaló, mégis már a mezőgazdasági idény végén foglalkoznunk kell az erdőkkel, mert a lombhullás és a száraz avar ilyenkor már fokozottabb tűzveszélyt okoz.

Az elmúlt két év statisztikai adatai semmi javulást sem mutatnak ezen a területen, ezért a tűzrendészeti igazgatásban a legsürgősebben olyan biztonsági intézkedések szükségesek, amelyekkel az erdőgazdasági tűzkárokat eredményesen csökkenthetjük. Figyelembe kell vennünk, hogy a forintban megállapított kárérték még nem is fejezi ki hűen azokat a távolabbi következményeket, amelyek az erdőtüzekből származnak.

A megelőzés általános irányelvei

Az erdők megelőző tűzrendészeti irányelveit — a 13/1956. tvr. számú rendelet végrehajtási utasításának megjelenéséig — a 1935. évi IV. t. c. alapján állapítjuk meg. Ennek figyelembevételével a megelőzésre vonatkozó előírások általában az alábbiak szerint foglalkozhatók össze:

1. A tüztovaterjedés megakadályozása érdekében a gázt, a száraz fűvet, a galyakat stb. legalább 60 m szélességben el kell takarítani, ha az erdő vasúttal vagy közúttal kapcsolódik egybe. Az eltakarítás után folyamatosan gondoskodni kell ennek a sávnak az állandó tisztántartásáról.

2. Meg kell állapítani, milyen felépítmények és más létesítmények vannak a működési területünkön levő erdőkben, és ezek rendelkezésétől függően érvényesíteni kell a megelőzésre vonatkozó szabályait. Ilyen létesítmények az erdészlakások, a munkásszállások vagy az ipari üzemek (szén- és mészegetők stb.). Ezekben a szabad tűz használata, a dohányzás szabályozása döntő, mert környezetükben fokozottabban fennáll a tűzkeletkezés valószínűsége.

3. Az erdőben végzett ipari munkához szükséges munka- és erőgépek üzemeltetési szabályait pontosan be kell tartani és

karbantartásukat biztosítani kell. Ilyenek a gépjárművek, a gőz- vagy nyersolajvontatású mozdonyok, áramfejlesztők, különböző meghajtású fűrészek stb.

4. Az erdőben elkerülhetetlenül szükséges, tűzzel járó munkánál alapos helyszíni eljárással határozzuk meg a megelőzés szabályait. Ilyen fontos előírás pl.: hogy a tűzhely és az erdő között legalább 50 m-es körzetben az avar, a gáz, a száraz gally el legyen takarítva. Emellett meg kell határozni a tűz melletti állandó felügyeletet és a tűz eloltására vonatkozó szabályokat is.

5. A tülevelű erdők határvonalától legalább 150 m, a lomblevelűektől pedig legalább 100 m távolságon belül szérű nem létesülhet.

6. Erdő közelében a tőzegkitermelés csak védőszántás mellett engedélyezhető.

7. Meg kell szervezni a figyelőszolgálatot, az ellenőrzést, a készenléteket és a dolgozók folyamatos kiképzését.

8. A tűzrendészeti hatóság határozza meg a dohányzás lehetőségeit és ettől függően helyeztesse el a tilalmi táblákat és azokat a feliratokat, amelyek világosan és félreérthetetlenül tájékoztatják a kirándulókat és az erdőben tartózkodó más személyeket a hatósági előírásokról.

Az erdőigazgatóságok és a tűzrendészeti szervek feladatai

A felsorolt irányelveket figyelembe véve, a területen az tapasztalható, hogy az erdőigazgatóságok mint a feladatok megoldására leghivatottabb szervek, igyekeznek végrehajtani a hatósági előírásokat. Megszervezték az előadó- és felelősi hálózatot és folyik az oktatás. Általában elhelyezték a tilalmi táblákat és a tájékoztató feliratokat, bár ezen a területen van még javítani való. Van olyan hely, ahol hiányoznak a táblák és van olyan is, ahol nem elég világos a felirat ahhoz, hogy az ott tartózkodók tisztában legyenek az előírásokkal; pl.: csak azt írják ki, hogy a tűzrakás tilos, de azt nem határozzák meg a feliraton, hogy melyik az a rész, ahol ez megengedhető.

Általában megállapítható, hogy a végrehajtás nem elég hatásos és nem elég gyakorlatias. Különösen a társadalmisításnál és a tuóatosításnál mutatkozik a legnagyobb hiba. A tűzrendészeti hatóságoknak éppen ezért az a feladatuk, hogy behatóan megvizsgálják a területükön levő erdőségek tűzvédelmi helyzetét és a legsürgősebben a helyszínen olyan segítséget adjanak, amely feltétlenül eredményes lesz.

Szervezzék meg — elsősorban az erdőigazgatóság dolgozóiból — a területfelelősi hálózatot. Állítsanak fel — a mezőgazdasági tűzvédelemhez hasonlóan — a fontosabb és forgalmasabb helyeken figyelő- és ellenőrző szolgálatot, és az ide beosztott erdőigazgatósági és más dolgozókat oktasuk ki tennivalóikra. Számos példa van

már erre több helyen. Az egri erdőigazgatóság pl.: az erdő mellett és az erdőáthaladó vasútvonal mentén állandó figyelőszolgálatot tart. Hasonló a helyzet Igyógyőrben is, ahol nemcsak a vasútvonal területén, hanem már az erdőben is felállították az állandó figyelő- és ellenőrzőszolgálatot. Sőt, az tapasztalható, hogy a múltban az időkben, amikor a kirándulók nagyobb számban jelentkeznek — tehát általában délelőtt 10 és este 20 óra között —, ezt a figyelőszolgálatot megkettőzik.

Fokozottabb ellenőrzést

A megelőzés érdekében rendkívül fontos az erdőben való tartózkodás fokozottabb ellenőrzése. Ki kell jelölni az ún. kirándulási felelősöket, akiknek az a feladatuk, hogy a szokásos időben úgyszólván állandóan a kirándulók környezetében tartózkodjanak, hogy a meg nem engedett bántalmasságokat megelőzhessék. Elhárítás tanács végrehajtó bizottságtól és az erdőigazgatóságtól kérjük segítséget.

Foglalkozunk a rőzse- és gombaszedéssel, s őket is ellenőrizzük. Ezzel kapcsolatban igen jó megoldást vezetett be a megyei rőzse- és gombaszedési bizottság, amely az eredményeként a tanács végrehajtó bizottsága úgy rendelkezett, hogy az erdő rőzse- és gombaszedést csak az erdőigazgatóságok engedélyezhetik. Az erdőigazgatóság az engedélyben meghatározza az erdőben való tartózkodás idejét is. A engedély betartását ellenőrzi és ellenőrzi. Az intézkedés igazolta létjogosultságát, ide tartozó erdő tűzrendészeti helyzete megjavult.

Külön kell foglalkozni a honvédségi kórokkal. A Honvédelmi Minisztérium illetékes szerve utasította az egységparancsnokait, hogy a gyakorlatokat legelő kopár területen hajtsák végre, s növény- és állatvilággal együtt foglalkozásuk kíméljék meg az erdőket. A tűzoltóknak ezek után az a feladata, hogy a gyakorlatra érkező csapatok parancsnokai gyakorlat megkezdése előtt vegye fel a kapcsolatot és határozza meg a szükséges intézkedéseket. Számtalan példát találunk, hogy a katonai parancsnokokkal történő előzetes megbeszélés igen eredményes volt, mert a gyakorlat alatt a katonai csapat létszámából megszervezett állandó figyelőszolgálat biztosította a káreset megelőzését.

Az elmondottak csak általános irányelveket sorolnak fel és rámutatnak némi kirívó hiányosságra. A közlemény célja szolgálja, hogy a tűzoltóság a legsürgősebben fogjon hozzá az erdők tűzvédelmének a megszervezéséhez. Az elmondottak esetleg nem mindenütt alkalmazhatók egyforma eredménnyel, de arra feltétlenül alkalmasak, hogy értelemeszerű felhatalmazással is megjavítsuk az erdők tűzvédelmét.

A kirándulók a hatóság által kijelölt helyen főznek, állandó felügyelet mellett

TŰZOLTÁSTECHNIKÁNK

Korszerűsítés

Látogatásunk a kísérleti alosztályon

ombikok, retorták és szá- munkra szinte titokzatos ren- tetésű műszerek légiójának „bo- kánykonyhája” elevenedik felünk erre két szóra: kísérleti osztály... Nos, aki minderre áncsi (és ki ne lenne kíváncsi megaláthatja az Országos Tűz- lészeti Parancsnokság kísérleti osztályán. Úgy véljük azonban, hogy a „boszorkánykonyha” rész- s és kétségeltlenül igen izgalmos ása helyett hasznosabb, ha ar- tájékoztatjuk olvasóinkat, hogy alosztály kollektívája mennyiben és vizsi előbbre mentő és fejlődő tűzrendészeti munkánk javítását. Eppen ezért kerestük Keszthelyi Örgy. elvtársat, a kísérleti alosztály vezetőjét és megkértük arra, hogy válaszoljon alosztály tevékenységét érintő kérdéseinkre.

Vőre már készenléti szer- sz az első szárazoltó... Épül az új habüzem

Mindössze csak félszáz év „ultra” tekinthet vissza a kísér- alosztály. Tűzoltóink érthetően eset hallottak tevékenységéről. mevéükben is joggal kérdezzük it, hogy milyen feladatok meg- sítésán dolgoztak az elvtársak elmúlt fél év során?

Mindenekelőtt azt a téves né- t szerelném eloszlatni, hogy kkatársaink afféle „soha nem csodaszerek” feltalálásán mun- kodnak. A valóságban ennél tal szerényebb, de — úgy vél- — hasznosabb célkitűzéseink- nak. Fő feladatunk a meglévő oltóeszközök és felszerelések konyosságának vizsgálat és ter- zetesesen azok tökéletesítése.

E célok megvalósítása érdeké- t milyen kísérletek folynak az osztályon?

Erre a kérdésre meglehetősen kézen rövid beszélgetés ke- ren válaszolnom. Röviden ennyit: kkatársainknak a „tűzoltómes- ség” ismerete mellett az eszter- vos, vegyész, marós, lemezleka- hegesztő, mintaszatlas, rádió- reül, műszerész stb. „szakmá- ” is alaposan ismerniük kell. ár több száz oldalas könyvet is- sánunk kísérleteinkről, de meg- bálom néhány, bennünket leg- ább foglalkoztató problémánk értetését.

Övidesen befejezéshez közeled- t a szárazoltóval végzett kísér- teink. Ha semmi sem akadályozza ábbi munkánkat, úgy a jövő év jén már készenléti szer lesz az ő szárazoltó. Igen érdekesek- tak a szénsavoltókkal és az ún. „tra” és „bromid” oltókkal vég- t összehasonlító kísérleteink is. erült, hogy a gázoltó hatékony- ta határozottan felülmúlja a szén- vóltókat. Természetesen veszé- sségük és költséges előállításuk att a szénsavoltók további fej- ztése is szükséges. Eppen most gozunk egy újfajta hősugárcső- alakításán.

— Mindannyiunkat érdekel, hogy folytatódnak-e a haboltási kísérle- tek, ha igen, milyen újabb ered- mények mutatkoznak?

— Mint ismeretes, sikerült a külföldiekkel teljesen egyenértékű hazai habképző anyagot előállíta- nunk. Jelenleg elsősorban a habbal oltás eddigi módszereit vizsgáljuk felül, de foglalkozunk a haboltó felszerelések korszerűsítésének gon- dolatával is. Itt említem meg, hogy rövidesen felépül az új habüzem, és így remény van arra, hogy egységeinket megfelelő mennyiségű és minőségű habképző anyaggal láthatjuk el.

Gázsugár-légtelenítőkkel szereltek fel az új Csepel-fecskendőket

— Az oltóanyagokkal való kísér- letezések mellett bizonyára a gép- járműfecskendők további tökélete- stítésén is munkálkodnak az alosz- tályon. Helytálló-e az az értesü- lésünk, hogy az új Csepel-ek gáz- sugár-légtelenítővel működnek?

Strádi hdyg. elvtárs a Csepel-fecskendők gázsugár-légtelenítőjé- nek tervezője

— Először az első kérdésre vála- szolok. Bizony nagy gondot oko- zott a régi gyártmányú Klöckner- fecskendők meghibásodott henger- fejeinek pótlása. Most munkatár- sunk, Temesi elvtárs olyan öntö- mintákat készített, melyek lehe- tővé teszik, hogy idehaza is előál- líthassuk ezeket a külföldről már különben sem beszerezhető hen- gerfejeket.

Ami a második kérdést illeti, a Csepel-fecskendőket valóban gáz- sugár-légtelenítővel látjuk el. En- nek előnyeiről felesleges lenne bő- vebben beszélnünk, hiszen a 300- as kismotorfecskendők légtelenítőit minden tűzoltó jól ismeri. A mű- ködési elv teljesen azonos a kismo- torfecskendők légtelenítőivel, de a Strádi hdyg. elvtárs által készí- tett szerkezeti felépítés természet-esen egészen más.

— Ha már a Csepel 352-eseknél tartunk, szeretnénk megkérdezni, van-e tudomásuk az elvtársaknak a velük kapcsolatos panaszokról?

— Igen! Érkeztek hozzánk ilyen panaszok. Sajnos, nagyobb tartá- lyokkal nem láthatjuk el ezeket a

fecskendőket, mert ezt szerkezeti felépítésük nem teszi lehetővé. A terepjárára sem tehetjük alkalma- sabbá a Csepel-eket, mert iparunk jelenleg még nem készült fel a terepjáró gépkocsik gyártására.

Rövidesen megjelenik a monobán tömlő

— Milyen kapcsolatai vannak a kísérleti alosztálynak a tudományos intézményekkel és az egyes vállalatokkal?

— Rendszeres kapcsolatról egye- lőre csupán az egyes szakvállala- tok viszonylatában beszélhetünk. A Műszaki Egyetem egyes tanszékei — elsősorban méréséknél — nyúj- tottak értékes támogatást.

A Textilipari Kutató Intézettől hónapoktal ezelőtt azt a javaslatot kaptuk, hogy a rácsalók és a bak- tériumok okozta károk kiküszöböl- lésére rézszulfáttal kezeljük nyo- mótömlőinket. Sajnos, a gyakorlat nem igazolta teljes mértékben fel- tevésük helyességét. Az ily módon kezelt tömlők ugyanis túlságosan kiszáradtak, s így az ismételt hasz- nálat alkalmával nehezen duzzad- tak meg. Emellett rézszulfát-tartal- mukat is hamar elvesztették. E hi- bák kiküszöbölésére Kádor hdyg. elvtárs végzett eredményes kísér- leteket. A jövőben a kendertömlő- ket rézpentaklórfenollal itatjuk át. Ezzel az említett hátrányok nél- küli — elérjük a kutatóintézet ál- tal várt eredményt.

A Műszaki Gumigyárral karöltve gumiból készült, ún. monobán „E” tömlők gyártását tervezzük. A mo- nobán tömlők kezelése sokkal egy- szerűbb lesz, mint az eddig hasz- nálatos „E” tömlőké és ugyan- akkor tartóságuk is nagyobb. A monobán tömlők anyaga gumí és műgumi. Súlyuk nem különbözik lényegesen a kendertömlők súlyá- tól, de az említett előnyök mellett még azért is érdemes velük foglal- koznunk, mert a tűzoltás közben fellépő vízvesztéséget (a kender- tömlők réssein ugyanis sok víz kifolyik) kiküszöbölhetjük. A ter- vek szerint a jövő évben kezd- jük meg a monobán tömlők soro- zatgyártását.

— Néhány hónappal ezelőtt már hírt adtunk az alarmofonról. Van-e azóta újabb híradástechnikai újdonság?

— Markovits elvtárs rövidesen el- készül egy igen könnyen kezel- hető és a tűzoltóság speciális kö- vetelményeinek legjobban megfe- lelő adó-vevő készülékkel. Ezzel —

Markovits elvtárs az utolsó simitásokat végzi az új rendszerű adó-vevő berendezésen

A régi gyártmányú Klöckner-fecskendők meghibásodott hengerfejeinek pótlását tették lehetővé a Temesi elvtárs által készített öntöminták

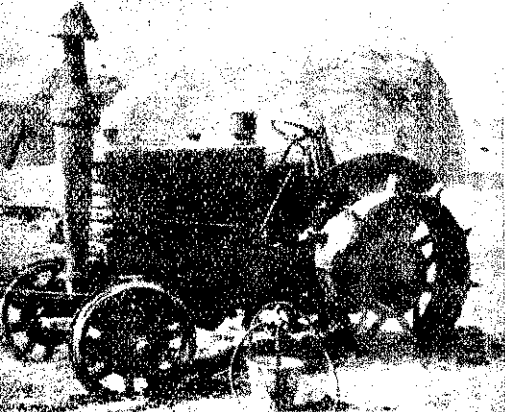
a Szovjetunió és más országok példa- já nyomán — nálunk is korsze- rűbbé válik a tűzoltás vezetése.

— Végül egy kényes kérdés: Igaz-e, hogy a kísérleti alosztály munkáját a befelétfordulás jel- lenzi?

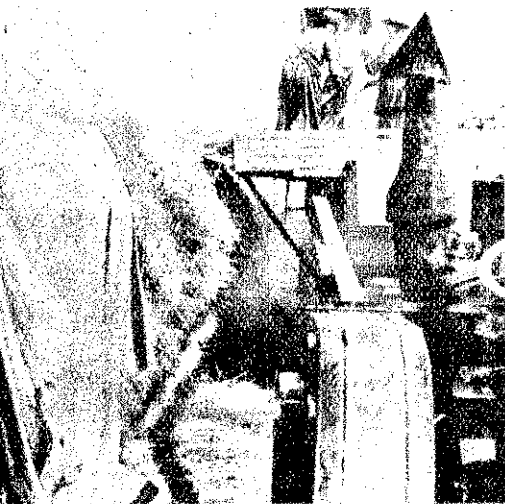
— Az ilyen nézeteket határozot- tan meg kell cáfolnom. Már az el- mondottakból is kitűnik, hogy munkánk mennyire gyakorlatias jellegű. Alosztályunk — a rendel- kezésre álló lehetőségeken belül — támogatja tűzoltó elvtársaink kez- deményezéseit is. Az alarmofon el- készítésében pl. hatékonyan segí- tettük Polgár hdyg. elvtársat, az Országos Karbantartó és Service Műhely munkáját pedig szinte nap mint nap segítjük, nemcsak taná- csokkal, hanem — ha kell — mun- kával is. Persze kettőn áll a vásár! Jó lenne, ha egységeink fokozot- tabban igényelnék segítségünket és rendszeresen közölnék velünk érté- kes gyakorlati tapasztalataikat. Szükséges lenne az is, hogy a tűz- vizsgálati csoporttal rendszerese- ben együttműködjünk, hiszen az ő tapasztalataik nagyban előbbre vi- nnek munkánkat.

Későre jár az idő, búcsúznunk kell. Az elmondottakhoz csak annyit kívánunk hozzátenni, hogy rövid látogatásunk alatt is meg- győződhetünk a kísérleti alosztály kollektívájának lelkes és haszno- munkájáról. Ha terveiket valóra váltják és ebben az illetékes szer- vek még több támogatásban ré- szesítik elvtársainkat, úgy nem két- séges, hogy munkájuk eredmé- nyességéről rövidesen mindannyian meggyőződhetünk. Végül — de nem utolsósorban — jó lenne, ha a kísérleti alosztály szorosabb kap- csolatot tartana egységeinkkel. Úgy véljük, az ilyen irányú kezdemé- nyezésnek elsősorban a kísérleti alosztálytól kell kiindulnia, hiszen csak így oldhatják meg sikerrel meg- szüntetendő feladatukat — tűzoltás- technikánk korszerűsítését!

A NAGY MUNKA *uto*

A kömlői Dózsa tisz cséplésénél így „biztosították” a víz-készletet és a kazalfecskendőket

A hevesi járásban nemcsak Tiszanánán, hanem másutt is helytelenül rakódtak

★

Az egri alosztály beosztottjával, Kovács István szkv. elvtárssal Egercsehiben találkoztunk

A szilvásváradai közös szürü rendje Bíró István tűzoltó parancsnok jó munkáját dicséri

Az augusztusi szárazság országsszerű kedvezett a cséplésnek. A lábon álló gabona beraratása után az erőgépeket mindenütt a cséplésekre állították be, hogy a kedvező időjárást kihasználva, Alkotmányunk ünnepeire befejezhessék a nagy munkát. A fokozott ütemű munka nagyobb feladat elé állította állami és községi tűzoltóságunkat is, mert a nagy szárazsággal fokozódott a tűzveszély lehetősége is.

HEVES MEGYE

A Bessenyőteleki Hufoglalás tisz-nél Czako Bónis gépkezelő széles mosolygással nyújtotta át az ellenőrzőkönyvet:

— Tessék csak jól körülnézni, már minden rendben van — mondotta. — Nálam ugyan többet nem lesz hiányosság!

Mielőtt körülnéztünk volna, elolvastuk az ellenőrzőkönyv legutolsó bejegyzését. Hortobágyi alhdy. augusztus 8-án ellenőrizte a cséplést, és megállapította, hogy a szikrafogót meg kell javítani, mert hibás, kiégett szikrafogóval nem lehet csépleni. Egyben felhívta a következő ellenőrzés figyelmét, hogy a hiányosság fennállása esetén a szabálysértési eljárást tegye folyamatba. S amikor mindent megvizsgáltunk, akkor értettük meg, hogy Czako elvtárs miért mosolygott olyan magabiztosan: a szikrafogót még aznap este kicserélte és a cséplésnél az előírásnak megfelelően minden rendben volt.

A tiszánánai tisz 17 vagonos gabonatarólojának zsúfoltsága azt bizonyította, hogy az idén jó termés volt. A szűnültig megtelt raktárban betartották a tűzrendészeti előírásokat. Közben azonban a dolgozó parasztek egymás után hordták szekerükkel az államnak szánt beszolgáltatást. Mit lehet ilyenkor tenni? A gabonát valahol csak el kell helyezni! Nosza, ott az üres iskola. Két tantermet kiürítettek, s ömlesztett állapotban ideiglenesen (kb. 2 hétig) ott tárolták a gabonát. De hogyan? Hordták, öntötték a gabonát, amíg a két terembe befért, s a tűzvédelmi felszereléseket sem biztosították. Még szerencse, hogy szeptember elsejére a tantermeket át kell adni, mert kezdődik a tanítás.

Felnémtemben a belsőségen az egyéni gabonáját cséplették. Az Egri út 45. szám alatt Csomor Lajos gépkezelő cséplé. A cséplőmunkások éppen reggeliztek, amikor odaérkeztünk, de Csomor elvtárs akkor sem pihent. A cséplőszekrényt és a gépet olajozta, zsírozta, hogy a munkában ne legyen fennakadás.

S amint szétnéztünk, szemünk egy eddig még nem látott felső kipufogójú szikrafogón akadt meg.

— Én készítettem — mondja szerénykedve Csomor elvtárs —

de nyugodtan mondhatom, hogy teljesen biztonságos. A kipufogóban két ellentétes irányban forgó lemez van, mely a centrifugális erő következtében az izzó kormot a kívül elhelyezett tartályba veri. Nagy előnye még ennek a szikrafogónak, hogy nem vesz el a gép teljesítményéből. Még szántásnál is használok, hogy a szikra ne égesse ki a ruhámat.

Reméljük, hogy a Heves megyei osztályparancsnokság felülvizsgálja ezt az újítást, s jövőre a megyében elfogadott szikrafogóként bevezeteti.

Bélapátfalván, Nagyvislón, Mikófalván, Bekölcén, Egercsehin — a Bükk aljában meghúzódó kis falvakban — nincs lehetőség közös szürü létesítésére, s itt mindenütt belsőségen cséplenek. Zegzugos utcákon, szűk kis udvarokban találtak a gépeket, de — a gépkezelők dicséretére — ügyszólván minden udvarban fokozott elővigyázattal dolgoztak.

Az ellenőrzőkönyvekben sűrűn találhatunk bejegyzést az egri alosztály patronálóiól, Ráczórm., Koczka szkv., Kovács szkv. és másoktól, akik jól ismerik a helyi viszonyokat és éppen ezért szabadnapból is gyakran ellenőrzik a csépléseket.

Vámosgyörkön öt gép dolgozott belsőségen. A második gépnél Kocsis Kálmán tizedes elvtárssal találkoztunk, amint éppen ellenőrzést tartott. Elmondotta, hogy — s ezt mi is megállapítottuk — egyik gépénél sincs hiányosság, mert már három napja a községben tartózkodik s így majdnem kétóránként ellenőrzi a gépeket.

Adácson már csak a Vitéztanyán csépeltek. Amikor odaértünk, Kóczián tűzoltóparancsnok éppen a gépkezelőtől búcsúzkodott. Örömmel újságolta, hogy kb. két óra múlva befejezik a cséplést, s ezt azonnal jelenti az alosztálynak is.

A hatvani Kossuth tisz is az utolsó asztagnál tartott. Javában esett az eső, de a barátságosan időjárás ellenére is minden munkás a helyén volt, hogy a cséplést befejezhessék. Hiányosságot itt sem tapasztaltunk.

CSONGRÁD MEGYE

A deszki gépállomást alig hagytuk el, amikor az országúton egy traktor jött szemben velünk, amelyik a vontatókocsin szalmát szállított. Nem is vesztetnénk rá a szót, ha a VF 558-as sz. traktor vezetője, Kovács István nem szikrafogó nélkül közlekedett volna. Rögtön leállítottuk és Monoszlói örgy. elvtárs jegyzőkönyvet vett fel a szabálytalanságról...

Csanádpalota határában két gép dolgozott, Farkas András gépkezelő már az utolsó asztagnál cséplé. és amint később

elmondotta, azért volt a liter víz, a mázsa a gép cséplő között, s a kötél téve, mert az utolsó helyen előbb végezni akarta.

Hát nem úgy „végeztek” gyan számították, mert a tőri elvtárs itt is jegyzőkönyvet készített a szabálytalanságnak alapján a szabály eljárást is megindítja.

Bayer János gépkezelő a másik gépnél — ellenben rendben találtunk. csak mi, hanem Erdei István városi községi tűzoltó éppen néhány perccel ekkor érkezett a géphez ellenőr

Pitvaroson megnéztük mot is. Nem nagy malom másfél vagon teljesítmén annál nagyobb rend van vicsán András igazgató minden beruházást nem előírást végrehajtott. A alosztályról februárban,

A szikrafogó nélkü

ben és augusztusban t ellenőrzést, de hiányosság szer sem tapasztaltak.

Az igáskúti állami csak 17-én kezdte meg lést, Varga Albert gépke orosházi kertirmag-vá jött át a gépével segít nyosságot nem talált azon ugyancsak csodáll hogy az orosházi elvtárs szór és egyben utoljár VII. 25-én ellenőrizték.

A szentesi Felszabadu ben 4 gép csépelte a Punyeczi János gé négyheti cséplés folyam mos ellenőrzést kapott, idő alatt minden tűze előírást a legmesszebb betartott. Monoszlói örtárs ezért Punyeczi ö dicséretben részesítette ellenőrzőkönyvbe is be Blazsik Sándor és Sándor gépenél sem t rendellenességet, de ifj kely Sándornál már an bet. Az alosztálytól t 15-én tartottak ellenőr mindkét ellenőrző köz állapította, hogy a sz

szakszerűen

csőösszekötésének a ki kell javítani. Spen a baj, hogy a má-nőrzés is csak meg-a hiányosságot és a szabálysértési el-amit az ellenőrző el-azt Monostori őrgy. olta...

KISKUN MEGYE

Fiatalasszonyok gabonátároló csaknem színültig behordott gabonával. A tároló előtt várakozó autók és szekerek állapíthatjuk meg, a tároló zsúfoltságából a tároló felszereléseket megvizsgáljuk, s ha a tároló utak itt-ott el van-va, az is jórészt megjavítható, hogy hirtelen nem várt mennyiségű gabonát tárolhat. A tároló veze-

Megérkezésünkkor a szérú való-ban éber őre, Török elvtárs ép-pen egy kistűt zavar le az egyik asztal tetejéről. Ez annál is inkább célszerű intézkedés, mert nemrégiben ugyanitt egy téli gyufáskatulyát talált. A szérú elhelyezése igen kedvező. A bőséges vízszervezési lehetősé- get a melléte húzódo csatorna vize szolgáltatja és a tűztávolsá- gok betartására is van elég hely.

A kálvária melletti közös szérú- t több mint három évtizede Patyi elvtárs őrzi. Az erőgép körül itt is mindent rendben ta- láltunk, a vízkészlettel sincsen nagyobb baj, de annál inkább helytelenítjük, hogy a kazlak csaknem kivétel nélkül húsz méternél hosszabbak és annyira egymás hegyén-hátán vannak, hogy tűz esetén könnyen végze- tessé válhatott volna ez a kör- tülmeny.

A kömpöci tűzoltószertárban egy fiatalasszony — névszerint Nagy Béláné — méköt tisztít. Mint kiderült, ő a figyelő. Ten- nivalójáról állítása szerint sen- ki sem oktatta ki, ezért úgy gondolja, elegendő, ha egy-két óránként „felnéz” a toronyba. De a készültségi szolgálat ellá- tásában sem jártak el nagyobb körültekintéssel. A készültségi szolgálatba szintén egy fiatal- asszonyt osztottak be, ami még nem lenne baj, de az már annál inkább, hogy az illetőt se- hol sem találjuk. Nem hisszük, hogy a szabálysértési eljárás célravezető lenne ebben az eset- ben, mert a fiatalasszony távol- léte nagyon is indokolt volt: csecsemőjét kellett „megebédel- tetnie”.

A tanácselnök elvtárs éppen „házon kívül” volt, s így az egyik tanácsi dolgozót kértük meg arra, hogy észrevételeinket tolmácsolja az elnök elvtársnak. Utunk a szertár mellett vitt el, úgyhogy egy pillanatra még be- néztünk.

— Na, találkoztak az elnök elvtárral? — kérdezte most már a figyelőhelyről Nagyné.

— Sajnos, nem! — kiáltot- tunk vissza.

— Érdekes — hangzott a vá- lasz —, egy pence sincs, hogy itt ment el kerékpáron.

Ezek után az olvasó képzelő- tehetségére bízunk, vajon ki le- hetett az a kerékpáros férfi, aki olyan szélesen húzott el mel- lettünk az úrnét, hogy alig volt időnk félreugrani az útból...

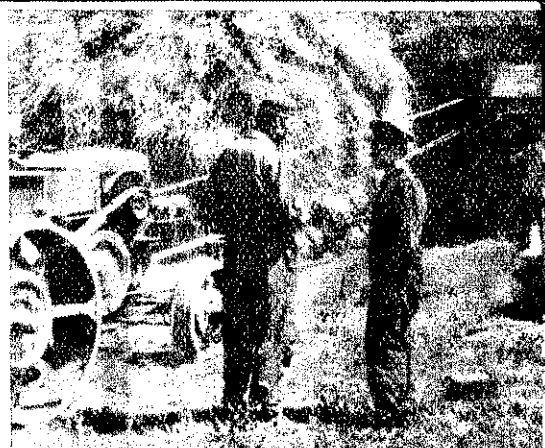
Alpáron vidám tánczenét hal- lunk a malom közelében. Már szinte táncra perdülünk, ami- kor elhalkul a zene és a megyé- ben történt tüzesetek ismerteté- sét halljuk. Nem nehéz kitalál- ni, hogy a zene és a szöveg egyaránt az Országos Tűzrendé- szeti Parancsnokság propagan- dakocsijától „származik”. S bár a — sajnos nem egyszer tragi- kus kimenetelű tüzesetek ismertetésénél — a szakszerűen

képzelnék el — csak helyese- ni tudjuk, hogy a Bács megyei osztályparancsnokság bőséges és konkrét útravalóval látta el a kocsis vezetőjét, aki a kora hajnali óráktól késő estig fárada- hatatlanul dolgozott a megyé- ben. A hallgatóságot — meglá- tásunk szerint — lekötötte ez a kis adás, s ha a megyei osztály- parancsnokság több gondot fordí- tott volna a bemondószövegek magyarosságára s nem utolsó- sorban érdekesebb összeállítá- sára, úgy az eredmény jobb is lehetett volna. Az is jó lenne, ha az illetékesek nagyobb hangsze- mezvélésértékot biztosítanának, mert a meglévő lemezek már meglehetősen kopottak.

Az alpári közös szérú felé a propagandakocsival folytatjuk útunkat. Itt már korántsem olyan megnyugtató a helyzet- kép, mint Kiskunfélegyházán. Az előírt vízmennyiségnek csak a felét találjuk, mert az erőgép- kezelője szorinál a gazdákat egyál- talában nem haragszanak, ha más hordja helyettük a vizet, csak éppen azt nem sikerült még eldönteni, hogy adott eset- ben ki legyen az a más. A má- zsa a cséplőgép előtt áll, de tűz esetén még az lenne a legkis- sebbik hiba, mert az ötödik ke- rék sincsen kirögzítve, s a von- tatókötél pedig a földön he- ver...

A tiszaujfalusi gabonátároló- ban kissé furcsán biztosították a vízkészletet. A tárolótól mint- egy harminc méterre, egy ud- varon fedezték fel a hordót, mégpedig félig üresen és eléggé- félre eső helyen... A tárolótól nem messze, belsőleg cséplés- nek itt is csak egy részét talál- juk meg, de az összes többi elő- írást rendben találtuk.

Az idei mezőgazdasági tűzvé- delem megszervezése nagy erőpróba elé állította valameny- nyi vidéki egységünket. Sajnos, nem mindenhol koronázta siker a fáradozást és több megyében tetemes tűzkár keletke- zett. Bár egységeink túlnyomó többsége igyekezett ereje leg- javát adni, mégsem állíthatjuk, hogy minden tőlünk telhetőt megtettünk a tűzkárok csökkenté- sében. Idén is bebizonyosodott, hogy megelőzés és a szakszerű ellenőrzés, de az is kétségtelen- né vált, hogy mindez a tanács- csok és a községi tűzoltótestü- letek hatékony támogatása nél- kül nem elegendő. Ha most, a mezőgazdasági munkálatok be- fejezése után nyomban hozzálá- tunk a községi tűzoltóságok megerősítéséhez és a tanácsok- kal való jobb kapcsolat kiépíté- séhez, s egyben felszámoljuk a termelőszövetkezetekben és az állami gazdaságokban gyakran tarthatatlan tűzrendészeti hiá- nyosságokat, akkor sokkal több bizalommal tekinthetünk a jövő

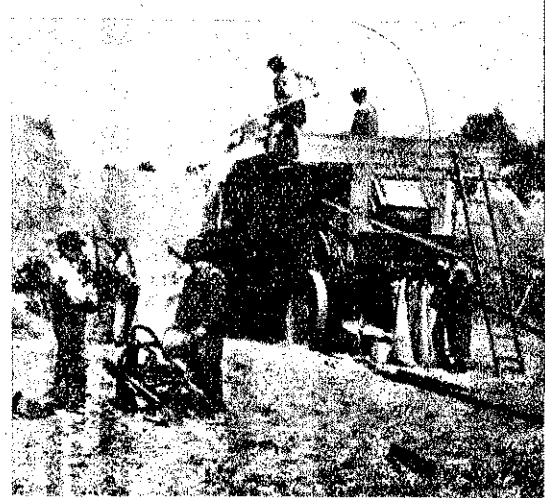

Csanádapátján a hivatásos községi tűzoltók is ellenőrizték a cséplést

Az előírt felszereléseket rendben találtuk Kiskunfélegyházán, de a kazlak mellett sok gyerek settenkedett

A másik kiskunfélegyházi közös szérún Patyi elvtárs vezetőt a kazalfecskendőbe

Alpáron a cséplőgép elé tették a mázsát és a vonatókötélet sem rögzítették

felelőtlenség!

is említette ezt a hiá- és megígerte, hogy rö- a téren is rend lesz. **Malommal** — ataságot illeti — akár is beillene. Bizony, jó a tűzrendészeti sza- artását — ehhez ha- a többi malom igaz- ennyire szívügyének A tűzvédelmi felsze- valóban a helyükön zükség esetén bárme- önnnyen hozzá lehet tűzvédelmi plakátokat csak a formáság ked- zték el — mint saj- elyben tapasztaltuk —, egy-egy üzemszűbe nyomban szemünkbe Amennyire megnyug- an az a példás gon- mível lépten-nyomon a malomban, a vész- ytelen, hogy a any- oz vezető utak jórésze hiba miatt — annyira még egy négyeszen- rek is nehezen bújhát

kunfélegyházi közös szérún

CSÉPLÉS UTÁN...

VITACIKK

TÚL VAGYUNK RAJTA: a cséplőgépeket már hazavontatták, s az erőgépek új feladatot kaptak. Ezzel a tűzoltók meglesztett munkájában is némi enyhülés következett be. A taggyűléseken és munkaértekezleteken arról folyik most a vita, hogy ki, hogyan teljesítette felajánlását. A hanyag bírálatot kap, az eljáró előléptetésben részesül, pénz- vagy tárgyjutalmat kap.

MUNKÁNKAT ÉRTÉKELVE, tényként állapíthatjuk meg, hogy eredményeivel és hiányosságaival együtt meghozta gyümölcsöt. Egy mozdonyszikrából keletkezett zabtárló-égés kivételével területünk dolgozó parasztsága veszteség nélkül takarította be terményeit. Amíg azonban idág elérkeztünk, nem volt mindig sima az út. Nem is lehet — mondják egyesek — mert amíg ember lesz, nehézség is lesz. Ezzel egyetértek. Azonban, mi olyan göröngyökbe is belebotlottunk, amelyeket saját magunk gurítottunk lábaink alá. Most éppen ezért fogtam tollat, hogy ezeket elhárítsam, vagy ha úgy tetszik, vitát indítsak ezek szükségességéről vagy szükségtelenségéről.

HADD KEZDJEM AZZAL, hogy mennyi fejlődésbe kerül a „vidékinek” egy-egy olyan probléma megoldása, amelyet központi szerveink egyszerű és szabatos paragrafusokkal olyan könnyen elintéznek. Megmondom: rendeletmódosítások tartók szükségesnek. Erre pártunk Központi Vezetőségének július 18—21-i határozata s az ebből következő politika bátorított, amely — úgy hiszem — részünkre is tisztá lap nyitását írja elő. Történetesen a 43/1952. MT rendelet 9360—1/1952. V. BM és az 1—120/1954. MTE végrehajtási utasítás 1. § (6) bekezdés, 4. és 8. § (3) bekezdés megváltoztatását tartom szükségesnek a következő indokolás miatt:

1. A NAPPALI FIGYELŐSZOLGÁLAT megvan a területünkön, mert meg kell lennie. Gyermekek, asszonyok, öregek látják el, akiket a gazda — bár nehezen — nélkülözni tud a nagy munkában. A gyermekeket játszanak, s az asszonyoknak ilyenkor van alkalmuk jól elbeszélgetni. Az öregek nem tudnak vagy nem mennek felmászni a figyelőhelyre. A nyáron is kevés helyen találtam figyelőszolgálatot a toronyban. Általában a figyelőhely tövében tanyáztak. Kérdéseimre — hogy miért nincsenek a figyelőhelyen — a választ már előre tudtam: „Most jöttem éppen onnan, ebben a percben.”

Az ellenőrzések következménye a szabálysértési eljárás, amely a legtöbb esetben — bizonyítás hiányában — holtpontra jut — s az eredmény: megszüntető határozat, bürokrácia, és minden esetben többletmunka.

Mivel ilyen időben a falu apraja-nagyja talpon van, s a hártárbn hallótávolságra dolgoznak, szükségtelenné tartom a nappali figyelőszolgálatot, hiszen az eddig is csak látszólag volt meg — következménye viszont munkakiesés a gazdaságban és eredménytelen többletmunka a szabálysértési hatóságok részére.

2. JÁRÁSUNK KÖZSÉGEIBEN a gazdák 70—80%-a nem tudja betartani az utasítás 4. §-ában megkövetelt tűzátvételességet, de ennek ellenére behordanak. A behordással törvénysértést követnek el, és most azt szeretném vizsgálni, hogy miből következnek ez a leggyakoribb törvénysértés.

Véleményem szerint először is abból, hogy a községi tanácsok nem biztosítanak közös szerűt. Azzal érvelnek, hogy nincsen megfelelő területük és kisajátítási eljárásai nem tudnak területet biztosítani, mert a kártalanítással egyenértékű földet nem tudnak adni, s a közös szerű létesítéséhez feltétlenül szükséges vízforrással sem rendelkeznek. Emellett kút vagy vízmedence létesítéséhez a járási, illetve megyei tanács nem biztosít megfelelő fedezetet.

A SZEGÉNY- ÉS KÖZÉPPARASZTSÁG, valamint a termelőszövetkezeti tagság szenved hátrányt ezen a téren, mert kevés földhöz kis házzal és még kevesebb telekkel rendelkezik. Ezek az emberek, akik — a középparasztság kivételével — fogattal nem rendelkeznek, inkább bírságot fizetnek, minthogy terményeiket ne otthon csépléjék el. Ezt fogathiánnyal, munkatöbblettel, s a szalma elveszésének lehetőségével stb. indokolják. Bírságolási jogkörünkkel élve sem tudtuk érvényt szerezni az utasításnak, annak ellenére, hogy pl. egyedül Győrszentiván községben 3 utcában 68 gazdát vontunk szabálysértési eljárás alá. Feltétlenül hangsúlyozni kívánom, hogy a rendeletnek érvényt szerezve így nem utáztam, hanem egész községeket kellene megbírságoznom. Úgy hiszem, mindenki tisztában van a következménnyel, ami ilyen nagyarányú bírságolási eljárásokkal járna. Ezért csak arra tudok következtetni, hogy az utasítás rossz, azt az életfő elzárva, az életet figyelmen kívül hagyva készítették el.

MINT TŰZOLTÓ, részemre megnyugtatóbb a beltelki behordás, mint a közös szerűre való hordás, mégpedig azért, mert ha a beltelken tűz keletkezik, sokkal több víz, tűzoltóeszköz ember áll rendelkezésre, és sokkal kevesebb gabona válhat a tő martalékává. E tény mellett szól még az is, hogy 4 évi alosztály parancsnoki működésem alatt beltelki cséplésből kifolyólag még nem keletkezett tűz a területünkön.

Emellett tisztában vagyok azzal, hogy más érdekek is fűződnek a közös szerűn való csépléshez, de szerintem megfelelő, néhez hű ellenőrök beállításával az állam kárára történő csálás nem következhet be. Ehhez talán még annyit, hogy parasztságunk beltelki elhelyeztettsége, a munkát takarító körülményei és ne utolsósorban a tűzrendészet előnyei feltétlenül az utasítás ellen szólnak.

ÉPPEN EZÉRT — figyelembe véve, hogy parasztságunk egész évi munkájának gyümölcsét, egész évi kényerét jelenti behordott termény, melyet saját maga is úgy félt s úgy vigyéz mint a szeme világát — az a javaslatom, hogy a behordási tűzátvételességet töröljük el, de kötelezzük a gazdát arra, hogy a behordott területére behordott terményét éjjel-nappal őrizni köteles. E kötelezést az az érv indokolja, hogy ilyen feltételek mellett a gazdaság csak közvetlenül a gép megérkezése előtt kezdi meg a behordást, ami részünkre csak előnyt jelenthet.

3. MÉG AZ ERŐGÉPEK ÉJJELE ELLENŐRZÉSÉVEL is szeretnék foglalkozni, melyet az utasítás 8. § (3) bekezdése megkövetel. A rendelkezés be nem tartását az utasítás 14. §-a nem minősíti szabálysértésnek, s ezért egyetlen gépállomáson vagy állomásban sem tudtuk betartani. Pedig az éjjeli vizsgálat érdekében az alosztály, az osztály, sőt a megyei tanács is különböző intézkedéseket tett. Igaz ugyan, hogy a megyei tanács Mezőgazdasági Igazgatóságának vezetője, Mezei elvtárs nem tárgyalta megfelelően ezt a rendelkezést. Így aztán a gépállomási, állami gazdasági igazgatók üzemanyag-hiányra, beralap-hiányra és a tavaszi munkák hátráltatására való hivatkozással e rendelkezést nem tartották be.

AZ UTASÍTÁS ÁLTAL ELRENDELTE IDŐPONTBAN véleményem szerint — nem is célszerű ez a vizsgálat, mert tűzrendészeti felszerelések meglétéről a tavaszi és nyári szemlén ügyis meggyőződöttünk. A próbaüzemeltetés éjjeli tűzrendésztől június 10-ig azért indokolatlan, mert a cséplés megkezdése még sok más munkára használják az erőgépeket, és e munkafolyamán majdnem mindig bekövetkezik a kipufogótömítés vesztese, a kipufogósó elrepedése, a hegesztés törése vagy a kipufogó elvészése stb. Szerintem ezek a tények azt bizonyítják, hogy a június 10-e előtti szemlék nem felelnek meg a céljuknak, illetve ebben az időben az ilyen szemlék korai, indokolatlan, hát nem is vezethet eredményre.

Éppen ezért szükségesnek találom, hogy ezt a rendelkezést úgy módosítsuk, hogy a gépállomási, állami gazdaság vagy termelőszövetkezeti vezetője erőgépet csak abban az esetben engedélyezhet aratásra, vagy cséplésre, ha a tűzrendészeti hatóság írásban az indulás előtt megsemmisítette a munkába állításához járult. Ebben az esetben módunk lenne arra, hogy közösen a veszélyes munkák megkezdése előtt az erőgépek kiiktassuk, a határozatot átadjuk és az erőgépet csak akkor engedjük munkába állítani, ha annak minden tűzoltófelszerelése megvan.

ÚGY GONDOLOM, az elmondottak világosan érzékeltek az utasítás megjelölt szakaszainak hiányosságait, s úgy érzem, ezzel tartozom a jövő évi munkánk jó előkészítésének is. Biztos veszem, hogy az elvtársak olyan lelkiismeretesen bírálják cikkemet, amilyen féltő gondnal megírtam. Ha így történik, érzem, elértem céloimat.

Kerti Ernő
tű. hfdg
Győr

★

Kerti Ernő elvtárs — eddigi tapasztalataim alapján — a saját területem szomszédjaim vizsgálatára a mezőgazdasági tűzvédelem egyes kérdéseit, de nem bizonyos, hogy azok mindegyikét helyesen látja. Cikkét azzal a céllal bocsátjuk széleskörű vitára, hogy a cikk mondanivalójával kapcsolatos beérkezett hozzászólások, vélemények alapján értékeljük a problémák felvetésének, illetve az azokkal kapcsolatban fel-

vetett javaslatoknak a helyes vagy hiányosságait. Azt szeretném, ha minél több olvasónk megírta cikkkel kapcsolatos véleményét, illetve az abban foglaltak helyes vagy helytelenségére vonatkozó észrevételeit, hogy így egy álláspontot kialakítsunk, eredményesen zárhassuk le majd a következő évi munkánk újabb segítségét jelentő további munkánkhoz.

...is döntő volt...

Látogatás a Mezőgazdasági Kiállításon

Szokatlan látvány tárul az ember szeme elé, ha a Mezőgazdasági Kiállítást a nyitás előtt megnézi. Nemcsak az a csodálatos, hogy egyik napról a másra hatalmas fák „nőnek” a melő pázsiton, s még az sem, hogy szinte órák alatt színpompás virágágyakat „varázsolnak”, nem az, ahogyan az állandó épületek belső dekorációját, az épületek építését, a vásári vilonokat, a karámokat és az állókat óramű pontossággal vizsgálják el, hogy minden vetelménynek megfeleljenek, pedig nem kis feladat. Jól szhangolt „vezérkarnak” kell

ehhez a munkához megfelelő segítséget nyújt.

Nyitás előtt 8 nappal látogattuk meg a kiállítást és a látottak alapján elmondhatjuk, hogy a X. kerületi alosztályparancsnokság a Kiállítási Iroda vezetésével szorosban együttműködve, jól oldotta meg ezt a nehéz feladatot.

Már amikor a kapun belépünk, észrevettük, hogy — a múlt évi kiállítással szemben — tűzrendészetileg igen kedvező a változás. Bár — ahogyan ez általában „szokás” — itt is az utolsó napokban folyik a legnagyobb „hajrá” munka, mégsem

kezeteknél — még találtunk hiányosságot. Az Abonyi Földművelésügyi hivatal alkalmazottainak pl. tudomásuk sem volt arról, hogy a „sátrat” impregnálni kell!...

A kiállítókat határozottan kötelezték, hogy az elárúsító, illetve kiállító helyen kezioltó készüléket vagy ehelyett vízzel felt hordót kell elhelyezni. Marosvári elvtárs a Kiállítási Irodához tartozó épületeknél és pavilonoknál már gondoskodott a készülékek és hordók elhelyezéséről, sőt 12 hordót abból a célból tartalékolott — úgy látszik jól ismeri a kiállító vállalatokat —, ha valamelyik vállalat vagy szövetkezet „objektív nehézségekre” való hivatkozással nem tenne eleget az előírásnak, abban az esetben kölcsönöz részükre egy-egy hordót a tartalékból.

Az ilyen hatalmas területen fekvő kiállításnak az anyagok tárolására, feldolgozására külön anyagraktár, fűrész- és asztalosüzem, lakatos- és kovácsműhely szabja, fogesztli és kovácsolja kívánt méretre a fa- és fémanyagokat. Nos, ezen az utóbbin — már mint a kovácsműhelyen — megakadt a szemem Marosvári elvtársnak. S minden habozás nélkül — igen helyesen — azonnal lebontatta a műhely kátránypapírból készült tetejét és utasítást adott a műhely szabványos kéményének és bádogg hullámtetőzetének elkészítésére.

Sokrétű, mindenre kiterjedő és felelősségteljes munkát kell végeznie a kiállítás tűzrendészeti előadójának. De nem kisebb feladat járul a tűzrendészeti hatóságra sem, hiszen újszólván hetek alatt vetésterületekkel, épületekkel (jóformán mind tűzveszélyes anyagból készül) egy nagy falu épül, s egy nagyváros lakosságának is megfelelő látogatója lesz. Meg kell mondanunk, hogy a X. kerületi alosztályparancsnokság már az előkészítő munkákban is jobb eredményt ért el a megelőző tűzrendészet vonalán, mint bármikor az elmúlt évek folyamán. A megelőzési munka mellett tűzoltó elvtársaink természetesen a követelményeknek megfelelő felszereléssel készenlétben állnak, hogy ha mindezek ellenére a „vörös kakas” felütne a fejét, azonnal beavatkozhassanak és a milliós értékeket megmentseék a pusztulástól.

A látottakat összegezve elmondhatjuk, hogy tűzoltó elvtársaink munkájukkal nagymértékben hozzájárultak a Mezőgazdasági Kiállítás sikeréhez és biztonságához.

Mindenütt rend és tisztaság van, de a karámoknál erre különösen nagy gondot fordítanak

★

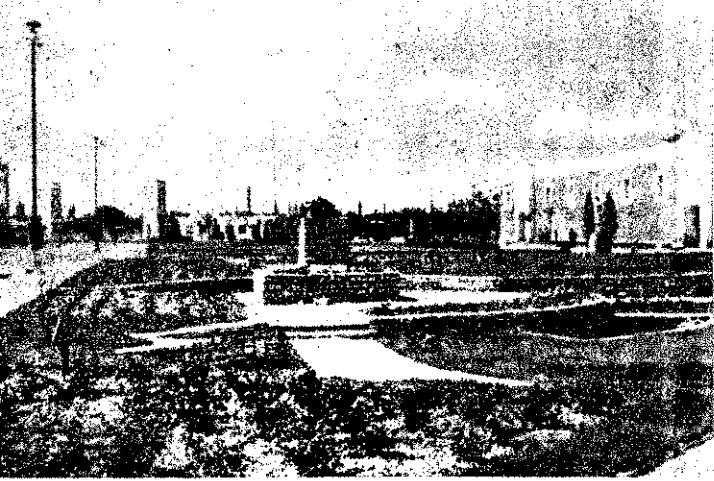
A kovácsműhelynek még nincs teteje, de a biztonság okáért a kátránypapír tetőt lebontották

A Dekorációs Vállalat dolgozója a helyszínen végzik az impregnálást

★

Marosvári és Meggyesi Irdgy. elvtársak ellenőrzik a határolatok végrehajtását

légvezetéseket a föld alá helyezték, s a vezetékekkel zsúfolt faoszlopok helyébe izékes villanyoszlopok kerültek

irányítania a munkálatokat, hogy a kiállítás megnyitására minden idejében elkészüljön. Ebben a „vezérkarban” nagy feladat járul többek között Marosvári Jenő elvtársra, aki az egész kiállításnak függetlenített tűzrendészeti előadója.

A kiállítás építéséhez, dekorálásához, az állatok elhelyezéséhez stb. rengeteg deszkát, színt, papírt, szalmát, nádat más könnyen gyúló anyagot használnak fel, mely az építés időszakában — de a kiállítás kezdése után is — fokozott tűzveszélyt jelent. Az Országos Mezőgazdasági Kiállítási Iroda már hónapokkal ezelőtt megkezdte a megelőzésre vonatkozó intézkedéseket, s ehhez segítséget kért a budapesti osztályparancsnokságtól is. Az osztályparancsnokság azonban a kiállítással kapcsolatos bejárásokat, ellenőrzéseket, határozatok kiadását az alosztály javaslatára — adta a területileg illetékes X. kerületi alosztályparancsnokságnak azzal, hogy szükség esetén

tapasztaltuk az építkezésekre általában jellemző össze-visszaságot. Pedig Marosvári elvtárs jó munkája eredményeként olyan nagy munkákat végeztek el, amellyel újszólván a kiállítás egész területét „feltúrták”.

Többek között „eltűntették” az összes elektromos légvezetéseket s a föld alá helyezték; az állandó pavilonokba és istállókba pedig bevezették a tűzcsapot és azokat a tűzcsapszék-renyben elhelyezett tömlővel és sugárcsővel látták el.

Nem kisebb eredmény az sem — s a múlt évi kiállításon ezzel volt a legtöbb baj —, hogy a kiállítókat már hetekkel ezelőtt kötelezték a gyúlékony anyagok impregnálására. És hogy ez nemcsak előírás maradt, arról a saját szemünkkel győződünk meg, amikor a Dekorációs Vállalat dolgozói folyóatosan végezték a fa és vaszon anyagok lángmentesítését, bár ezen a téren — különösen a SZÖVOSZ-hoz tartozó szövet-

Micskó ezredes elvtárs köszöni a felsorakozott csapatokat

★

Óvári Örgy. elvtárs ünnepi beszédében méltatta a 60 éves munka eredményét

Bányásztűzoltók jubileuma

BORSODI BANYÁSZOK gi hagyományként — Perce minden évben megrendezik a szabadtéri játékokat: a bányász-kultúrcsoportok által előadásokat, s szórakoztató dolgozó társaságokat. A június 12-én nevezetes és a bányász életében először megtörtént esemény színhelye volt a szőlői környezetben épített üdítési színpad. E vasárnapon bányász-tűzoltókat rendeztek, melynek keretében megünnepelték a percesei Baross-aknai tűzoltóság 60. és a Rudolfi-telepi tűzoltóság 30. évfordulóját, az Alberti-telepi tűzoltóság 30. éves és a sajószentpéteri tűzoltóság 15. éves fennállásának évfordulóját.

ÉS ÉBRESZTŐVEL kezdték a nap, majd 10 órákor gyűlést tartottak a jubileum ünnepi rendezetét. Micskó Rudolf tűzoltó elvtárs, a BM Országos Parancsnokság üdvözölte a percesei tűzoltóságot és a percesei tűzoltóságot vezető elvtársakat. A színpadon — a Himnusz és Pászka Sándor percesei üdvözlés után — Wrubly Nándor, a tröszt tűzrendészeti előadója nyitotta meg az ünnepséget.

ELNÖKSÉGBEN Micskó Rudolf tűzoltó ezredes, Nagy István, a bányász- és Energiaindusztriális Militerium Igazgatója, Pólyának vezetője, Óvári János tűzoltó elvtárs, megyei mb. oszparancsnok és Varga József ezredes, a miskolci alosztály parancsnoka, a tröszt igazgatója Nyilas Sándor, a tröszt ünnepi rendezési szakbizottságától a miskolci József, Rasztoczi József és Kruppa József, valamint a pártvezetők vezetői foglaltak helyet. A nézőtér zsúfolva volt az érdeklődő dolgozókkal és a tűzoltókkal hoztatott ünnepi díjakkal. Ilyen vendég volt a miskolci Alberti-telepről Árpád Kossuth-díjas frontter is. A csapattal együtt

jött át Perecesre, hogy az ünnepségen részt vegyen.

AZ ÜNNEPI BESZÉDET Óvári János Örgy. elvtárs mondta el. Beszédében méltatta a társadalmi tűzoltóság több évtizedes áldozatos, önzetlen munkáját. Hangsúlyozta, hogy az állami tűzoltóság nagyra értékeli ezt a munkát, s a jövőben — még jobban, mint eddig — több segítséget nyújtanak, hogy közös erővel biztosítsák a

gondoskodik a bányászok munkakörülményeinek biztonságáról.

— S ehhez a biztonsághoz Önök is nagymértékben hozzájárulnak, amikor mindennapi munkájukban, sőt azon túlmenően is, fáradságot nem kímélve dolgoznak a tűzrendészeti szabályok betartásáért. Köszönetet mondok eddigi munkásságukért és a további eredmények eléréséhez kívánok sok

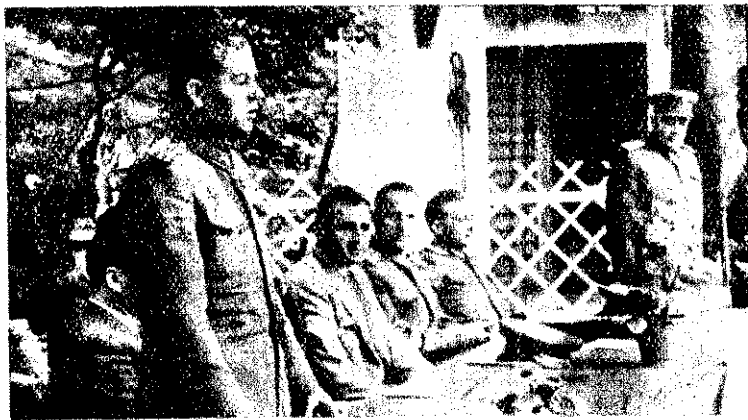
te zászlajára szegeződött. A zene és az ének hangjai szinte még ott rezegtek a levegőben, amikor a nézőtér felől Rusinszki István 84 éves nyugdíjas bányamester, aki egykor az alapító tűzoltók között volt, s elcsukló hangon mondott köszönetet a hős bányásztűzoltóknak emberbaráti munkájukért és azoknak, akik ezt a felejthetetlen ünnepséget lehetővé tették. A meghatározottság és a szívhez szóló szavak hatása hatalmas tápeviharban oldódott fel.

Ezután Wrubly Nándor tűzrendészeti előadó elvtárs értékelte a tröszt üzemegységeinek féléves tűzrendészeti munkáját. Az értékelés alapján az első helyet elért Rudolfi-telep és a második helyezést Baross-aknai csapata, valamint három kiváló munkát végző tűzrendészeti összekötő értékes pénzjutalomban részesült. A jutalmak kiosztása után szavazatot következett, majd az Internacionáléval az ünnepség véget ért.

AZ ÜNNEPSÉG UTÁN a csapatok a szertár előtt szerelési versenyre sorakoztak fel. A hét: három ezüst serleg — a 800-as első és második helyezettjének, valamint a 400-as szerelésben legjobb eredményt elérő csapatnak. A verseny sorrendje így alakult: 800-as kismotorfercskemendő-szerelésben első a Rudolfi-telep, második a Baross-aknai csapata lett. A 400-as szerelésben az Alberti-telepek nyerték a serleget. Négy úttörőcsapat ugyancsak 400-as szerelésben indult. Minden csapat egy-egy tortát kapott, a Benente Központi Szénosztályozó úttörői — a győztesek — pedig két tortát nyertek.

A verseny után a miskolci alosztály és a társadalmi tűzoltóság — a nagyszámú nézősereg előtt — jól sikerült vízes bemutatógyakorlatot tartott az egyemeletes iskolaépületnél.

A BANYÁSZ-TŰZOLTÓNAP közös ebéddel, szabadtéri színelőadással, tűzijátékkal folytatódott, majd reggelig tartó táncmulatsággal fejeződött be.

Micskó elvtárs további sikereket kívánt a jubiláló csapatoknak

borsodi bányák tűzvédelmét. A beszéd után Óvári elvtárs 15 tiszti és tiszthelyettes elvtársat soron kívül előléptetésben, 20 tűzoltó elvtársat pedig osztályparancsnoki dícséretben részesített.

MICKÓ EZREDES ELVTÁRS, a Tűzrendészeti Parancsnokság dolgozóinak jókívánásait tolmácsolta a jubiláló csapatoknak. Beszédében köszönetet mondott azért a hősi helytállásért, amelyet a bányák társadalmi tűzoltói, többek között a szuhakállói vízbetörésnél és az ormosbányai tűzesetnél tanúsítottak. Párhuzamosan a marcinellei tűzeset szerencsétlen áldozatai és a mi bányászaink helyzete között, s rámutatott arra, hogy pártunk és kormányunk milyen messzemenően

sikert, erőt, egészséget és jó szerencsét — fejezte be beszédét Micskó elvtárs.

Ezután a belügyminiszter elvtárs megbízásából hat elvtársat a Tűzrendészeti Érem I. fokozatával, hét elvtársat a II. fokozattal, három elvtársat pedig a III. fokozattal tüntetett ki, majd 23 elvtársat Országos Parancsnoki dícséretben részesített.

MEGHATÓ PERCEK KÖVETKEZTEK. A bányászhimnusz hangjai mellett 3 önkéntes tűzoltó és 3 bányász elvtárs — a bányászok és társadalmi tűzoltók közötti mély barátság és megbecsülés szimbólumaként — zászlót cserélt. Minden tekintet a percesei önkéntes társadalmi tűzoltók 60 évvel ezelőtti alakulásakor készített vörös selyemzászlajára és a bányászok feke-

60 évvel ezelőtti kiváló munkájáért számos elvtárs részleges kitüntetésben

A félévi munkát Wrubly Nándor elvtárs értékelte

A csapatok jól sikerült szerelési versenyben bizonyították be felkészültségüket

A tűzoltás közben előforduló mérgező hatású gázok (gőzök, ködök, füstök) és az ellenük való védekezés

A tüzek oltását végző személyekre tűzoltás közben sok veszély leselkedik (sugárzó hő, füstmérgezés, beomlási veszély stb.). Ezen veszélyek közül a legtöbb sérülést, rosszulétet, esetleg súlyos betegséget a mérgező hatású gázok, gőzök, ködök és füstök okozzák, melyeket összefoglaló néven mérgező gázoknak nevezünk. Az összefoglaló elnevezés részben helytelen, mert a gáz elnevezés tulajdonképpen csak a légnemű halmazállapotú anyagokra vonatkozik; a levegőben egyenletesen eloszló folyadékcspepecskék elnevezése gőz vagy a nagyobb csepecskéké köd, a levegőben lebegő szilárd részecskéé pedig füst. Mi azonban a „gáz” kifejezés közismertségét tekintve, az anyag halmazállapotától függetlenül a továbbiakban ezt az elnevezést használjuk.

A mérgező gázok hatása

A mérgező gázok általában belelegezve, a légzőszerveken keresztül támadják meg a szervezetet, de egy részük a szemet is súlyosan megtámadhatja. Ahhoz, hogy a védekezés módjait megismerhessük, meg kell ismernünk azokat a tényezőket, amelyekből a mérgező gáz hatásának mértéke függ. Ezek a tényezők a következők:

a) A mérgező gáz mérgező hatása vegyi tulajdonságától (életani hatása) függ. Az erősebben mérgezők veszélyesebbek, mert súlyosabb mérgezést okoznak.

b) A mérgező gáz hatása függ a levegőben való töménységétől, sűrűségétől is, mert mennél több gáz van a levegőben, annál nagyobb a mérgező hatás. A töménységet általában aszerint adjuk meg, hogy 1 m³ levegőben hány milligramm (mg) gáz van. Tehát, ha azt mondjuk, hogy a szénmonoxid töménysége (koncentrációja) egy helyiségben 20, ez azt jelenti, hogy abban a helyiségben minden köbméter levegőben 20 milligramm szénmonoxid gáz van. A töménységet (koncentrációt) térfogatszázalékban is meg szokták adni; ez azt jelenti, hogy a levegő hány százalékát képezi a mérgező gáz.

c) A mérgezés súlyossága függ a mérgezett (szennyezett) légterben való tartózkodás idejétől is, mert hosszabb idő alatt több mérgező gázt lehet beszívni, tehát a mérgezés is súlyosabb lesz.

d) A mérgezés súlyossága attól is függ, hogy a szennyezett légterben milyen erőt kifejtő testi munkát végzünk. A testi munka végzésétől függően ugyanis arányosan emelkedik a test levegőszükséglete, tehát a belelegzett mérgező gáz mennyisége is.

e) Mindezek mellett a mérgező gáz hatása függ a szennyezett térben tartózkodó egyén nemétől, korától és egyéni ellenállóképességétől is. Bizonyos fajta gázok mérgezőbbek a nőkre, mint a férfiakra (ammóniák, foszgén, savgőzök stb.), a fiatalabbak pedig azonos körülmények között általában súlyosabb mérgezést szenvednek, mint az idősebbek. Az egyéni ellenállóképesség azt jelenti, hogy nem mindenki egyformán érzékeny a gázok mérgező hatásával szemben. Van, aki olyan mennyiségű gáztól sem érez semmilyen hatást, amilyentől más már súlyos mérgezést szenved.

A tűzoltás során a mérgező gázok általában kétféleképpen kerülhetnek a levegőbe:

1. A tűz égési hője következtében az égő vagy ennek közelében levő anyagok vegyi bomlást szenvednek és mérgezővé válnak.

2. A tűz közelében levő mérgező anyagok a hő hatására felszabadulnak, elgőzölgnek és szennyezik a levegőt.

Nézzük meg először a vegyi átalakuláson átmenő mérgező gázok életani hatását és jellemzőit.

A szénmonoxid hatása

A szénmonoxid (CO, szén-gáz, szén-oxid) a legismertebb mérgező hatású gáz. Ez valóban légnemű halmazállapotú, a levegőnél valamivel könnyebb, színtelen, szagtalan és íztelen gáz. Ingerhatása nincs, a levegőben láthatatlanul és észrevehetetlenül van jelen, hatását alattomosan fejti ki. A legelterjedtebb mérgező gáz, mert minden fajta közönséges értelemben vett égésnél keletkezik. (A világítógáznak is egyik fő alkotórésze, de sok van a generátor- és vízgázban stb. is.) Mivel a levegőnél könnyebb, ezért veszélyes töménységben csak zárt helyen fordul elő, de itt azután a legveszélyesebb töménységig gyorsan fel tud halmozódni. A szerves anyagokban jelenlevő szén tökéletlen (nem teljes) elégéséből keletkezik. Mérgező hatását a véren keresztül fejti ki, ezért vérmérgeknek is nevezik. Élettani hatását úgy fejti ki, hogy a vérérfestékhez — amely a szervezet számára az oxigént szállítja — hozzákötődik, így azt megakadályozza az oxigén felvételében. (Kb. 200-szor jobban köti meg a szénmonoxidot, mint az oxigént.) Ha a levegőben csekély mennyiségű szénmonoxid van,

mérgező mennyiségben hosszú ideig tartó belélegzés esetén fel tud halmozódni a véren. Amennyiben a levegőben 1/10 térfogatszázalék szénmonoxid van, 2 órai belélegzés után a vérérfesték már szénmonoxidot köt meg, 1/2 térfogatszázalékni pedig perc belélegzés után halálos mérgezést okozhat.

A szénmonoxid-mérgezés tünete

A szénmonoxid iránt nagyon különböző az egyéni érzékenység: gyermekek, vérszegények, fokozott anyagcseréjűek igen érzékenyek. A szénmonoxid-mérgezés első tünete szédüléssel, fájjal, lüktető érzéssel kezdődnek (pl. faszénrel való vasalás esetén ezek a tünetek rendszerint kifejlődnek). A mérgezés tovább szakában erős szívdobogás, hányinger, hányás és nagyfokú izomgyengeség jelentkezik, főként az alsó végtagokban (alsó lá szárák). Az izomgyengeség csaknem bizonyító jel a szénmonoxidi mérgezés megtörténtéről, és néha a hányinger megjelenése előlép fel. Enyhe mérgezésnél fáradtságban nyilvánul meg, de súlyos esetben olyan nagyfokú is lehet, hogy megjelenése után a mérgezett nem tud menekülni, vagy menekülés közben esik össze szinte bérulásig fokozódott izomgyengeség következtében és ez sorsa megpecsételődik.

A bevezető tünetek után rendszerint nagyfokú nyugtalanság lép fel, a sérült részegnek vagy elmezavarodottnak látszik. Ezután a fényre nem reagáló pupillákkal rövidesen eszméletlenség következik be, mely hörgő légzés kísérete mellett halállal vézódik. Az eszméletlenség alatt gyakran tapasztalhatunk különösen a felső végtagokon jellemző görcsöket és izomfeszülést.

A szénmonoxid-mérgezésre jellemző még, hogy könnyebb megkezelésnek az arc és az ajkak színe élénkpiros lehet, súlyos megkezelésnél azonban az arc sápadt. Erről a mérgezés súlyosságát következtethetünk. Nagy töménység esetén 2—3 lélegzetvétel elégséges ahhoz, hogy a mérgezett azonnal elveszítse eszméletét összeessen. Ilyen esetben a tünetek azonnal az eszméletlenségig kezdődnek, s elmaradnak az összes fentebb leírtak, és rövidesen beáll a halál.

A szénmonoxid-mérgezésben szenvedő elsősegélyben való részesítésénél legfontosabb teendő, hogy az illetőt a mérgezett lértérből elszállítsuk. Ha szükségesnek mutatkozik, azonnal erély mesterséges légzést, esetleg (az oxigénes légzőkészülék segítségével) oxigénbelélegzést alkalmazunk. Fontos, hogy mielőbb híjunk orvost, aki a beteg további ellátását biztosítja.

A mérgezés elleni védekezés

A szénmonoxid-gáz elleni védekezés nagyon nehéz, mert a gáz töménységét nem tudjuk eredményesen felderíteni, tehát nem tudjuk meghatározni, hogy a szennyezett légterben mennyi ide szabad tartózkodni mérgezés veszélye nélkül. (Használható felderítőeszköz kikísérletezése azonban jelenleg is folyik.) Ez szükséges az, hogy zárt térben levő tűzhöz csak oxigénes légzőkészülékekkel szabad behatolni. Az állami tűzoltóságnál rendszerint 51 M. gázálarok betétje nem véd a szénmonoxid-gáz ellen a gáz akadálytalanul áthatol a betéten, és kifejti mérgező hatását. Csak különleges, a szénmonoxid-gáz ellen védő gázálarok használhatóak ellene (CO-patron, légtisztító, Hopkalit-szűrő, T-beté). A szénmonoxid ellen védő betét hátránya, hogy kb. csak 2 évig keresztül rakározható. Kísérletek folynak, hogy a CO ellen védő betétet össze lehessen építeni az egyéb gázok ellen védő betéttel egy — ha a kísérletek eredményre vezetnek — univerzális betéddel a tűzoltók egészségét.

A széndioxid hatása

A szerves anyagokban jelenlevő szén tökéletes elégéséből származik a széndioxid-gáz (CO₂, szén-sav-gáz). A CO₂-t minden ismeri, ezt a gázt nyomják be a szódavízbe, s ez keletkezik szódabikarbóna és a kénsav összekeverése esetén is. A széndioxid színtelen, sajátos „savanyú” ízü és szagú, az orrot esziklandó, a levegőnél nehezebb gáz. Kis töménység belélegzése esetén a légzőközpontot izgatja, tehát a légzést mélyíti. Ezért szoktak rosszul vagy mérgezés esetén a belelegzett oxigénhez 2—5% széndioxidot hozzákeverni, hogy a légzés jobban mélyüljön, s a sérült hamarabb magához térjen. Nagy töménységben azonban a széndioxid bérítja a légzőközpontot, tömény CO₂ belélegzése pedig azonnali halált okoz (pl. must erjedésekor pincében stb.).

(Folytatása következik.)

Gögs Gábor
tű. alhdgy.

ELDAS MUNKA VOLT

— KÉT LEVEL —

nrégiben Budapestról utaztam haza a HEV-en. Késő este volt már, s mi bóbis-utások arra riadtunk fel, hogy a szerel-ink hirtelen megállt a nyílt pályán. A pillanatok alatt kiürült, s rémülten vés-izre, hogy az első kocsi teteje lángokban. A vasutasokkal együtt tanácstalanul áll-az égő kocsi mellett, akik az ország-egy robogó motorkerékpár közeledett fe-Leidinger közs. tü. fhdgy. és Fetter közs. Jrm. elvtárs ugrott le a motorról és a ma-ral hozott gázoltó készülékkel hozzáálltak a tűz-sához. Nem volt könnyű munka, mert az elvtársak borító vaslemez már vörösen iz-és az ellenállásokat borító lemez alól lán-csaptak fel a feszültség alatt álló vezet-ő. A kézioltóból gyorsan kifogyott a gáz, Leidinger elvtársék újra motorra szálltak, a közeli postógyárból szerezenek oltó-llékeket. Közben a szerelvényt bevontat-a pomázi állomásra, s a kocsi teteje újra lni kezdett. Leidinger elvtársék most por-ázóoltókkal próbálták megfékezni a tüzet, lába kérte Leidinger elvtárs, hogy kapso-ki az áramot, a pomázi állomáson senki tudta, hogy ezt a műveletet hogyan kell eajtani, s a vödörök nem voltak készenlét-Végre nagynehezen felhívták Szentendrét egkapták az útbalgazítást. Az áramot ki-oltták és néhány vödör vízzel oltították a

gdöbbentő, hogy a HEV dolgozói mag a apvetőbb tűzvédelmi tennivalókra sem ok-ki. S most pl., akár az egész kocsi tönk-phetett volna, ha Leidinger elvtársék nem znek idejében a tűz színhelyére. Úgy vé-a HEV dolgozói példát vehetnének a po-túoltókról, akik minden fizetség nélkül ik áldozatkész munkájukat. A két tűzoltó rs a „soron kívüli” munka elvégzése után zszégi szortárba ment, hogy a készültségi jálalt ellátást ellenőrizzék, s csak a hajnal-ban tértek nyugovóra. Úgy gondolom, ahol ilyen önkéntes tűzoltóság van, ott jodtan hajthatják álomra fejük a dolgo- mert a tűzoltók vigyáznak mindnyájunk re és vagyonára.

BINDER KAROLY
sütőipari dolgozó

móc községben (Nógrád m.) 1956. augusztus 9-én, 17 órakor tüzeset történt. A tűzről sítették a balassagyarmati tűzoltó alosz-parancsnokságot, ahonnan a készültségi zálatra beosztott elvtársék rövid időn be-csérkeztek a kárhelyre, pedig a balassagyarmati tűzrendészeti alosztályparancsnokságtól az (ett közséig 23 kilométer a távolság. A rtkozáshoz szinte pillanatok alatt eltké-tek, s így a gyors beavatkozás mellett mal meg lehetett akadályozni a tűz gyors terjedését. Az elvtársak lelkiismeretes, dságot nem ismerő, önfeláldozó magatartásúak voltak. A járási tanács és más ve-zervek dolgozó elismerésüket fejezték a tűzoltók lelkiismeretes munkájáért.

vezetőik és a falu dolgozóinak véleménye-ján kérem, részesítsék dícséretben a ba-lassagyarmati alosztályparancsnokság beosztot-ak ezen részlegét és a szécsényi járási ál-y tűzrendészeti kiemeltségenek dolgo-zóit. Zsolnai Béla tü. elhdy-ot, Hegymegi án tü. szkv-t és Bozso Istvánt, Szécsény ség tűzoltóságának parancsnokát, akik danyian lelkiismeretes, hősiess munkát ztek.

z ott szolgálatot teljesítő rendőrök — Kür-r. Árn, Bárány r. szkv. Fajcsik r. ny. gy. és Gonda Bertalan ávh. fhdgy. elvtár-s — igen nagy segítséget nyújtottak a tűz-elvtársaknak. A tűzoltók és a rendőrök zse akcióval rövid időn belül kézre került zset okozó két kiskorú gyermek is, akik legk gondatlansága következtében jutottak jufához, mellyel a tüzet okozták.

eg kell mondanunk, hogy a közséi tanács l őrzött tűzoltófelszerelést nem tudták z időben üzemképes állapotba helyezni, z a tűzfigyelő szolgálatra beosztottak nem ztelelőben látták el szolgálatukat. Ettől aától eltekintve a tüzesetnél részvevő tűz-ök és a rendőr elvtársak a tüzesetnél tanúsí-magatartásukkal azt bizonyították, hogy zolgáltak a dolgozók őszinte megbecsülésére.

NAGY JÁNOS
r. fhdgy., pol. h.

Érdemes-e a kútkötelet szabályosan használni, avagy hogyan lehet országrészi versenyt nyerni...

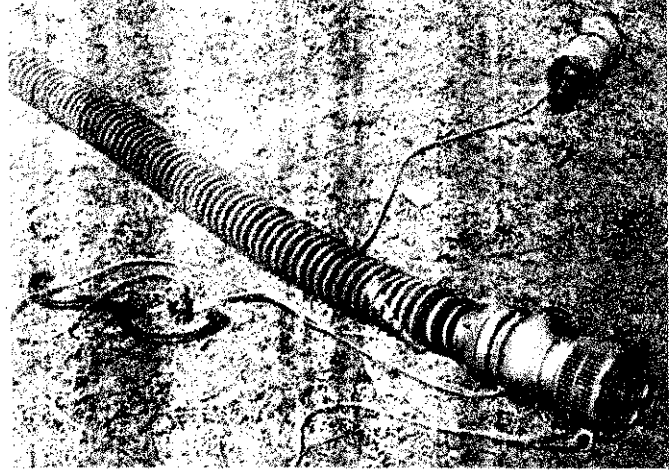
Eddig mindig úgy kép-zeltem a versenyeket, hogy azokon a versenyág leg-jobbjai indulnak, azok, akik e nemes küzdelem írott szabályainak szellemé-ben — s attól egy jöttányit sem eltérően! — harcolnak a dícsőséget jelentő első helyezéért, jobban mon-dva a győzelemért. Azt is tudtam, hogy ezeken az erőpróbakon árgusszemű versenybírák figyelik a ver-seny résztvevőit, éberem ör-ködve azon, hogy a verseny szabályain csorba ne essék.

Olyan esetről is hallot-tam már nemegyszer, hogy van, akit szabálytalan ver-senyzésért vagy éppen meg nem engedett módszerek alkalmazásáért kizártak a további küzdelemből. Mind ezt egészen lemmészetes-nek találtam, hiszen ha verseny, hát legyen ver-seny, ahol az esélyek egy-formák, s majd a jobb ké-pesség, a lelkiismeretesebb felkészülés és az erőnlét dönti el a verseny kimenet-elét. Arra azonban nem emlékszem, hogy olyan sportoló nyerte volna a versenyt, aki fittyet hányt a szabályokra, s főként olyanra nem, aki ebbéli magatartásában azzal taka-rózott, hogy előzőleg alapo-san tanulmányozta a ver-senyág művelésének írott törvényeit, s a sorok kö-zött olvasva, rájött arra, hogy az bizony erre mó-dot és lehetőséget ad attól függően, hogy valaki igényt tart-e a babérokra... A keceli országrészi ver-senyen aztán kiderült, hogy végtelenül elmaradott em-ber vagyok, s mindaz, amit eddig a versenyés szabályairól hallottam, „vaskalaposság”, egyszóval most ébredtem fel téli ál-momból — augusztus, vé-gén...

A verseny színhelyén az egymásután pergő verseny-számokat figyelve, rájöt-tem, hogy a nyéréshez nem szükséges jobb képesség, lelkiismeretesebb felkész-ülés és erőnlét, csupán egy kevésnyi számolási kész-ség és még nagyobb lelki-erő kell, s ezenkívül líbe-rális versenybizottságok... Jobban mondvá még az is szükséges hozzá, hogy az ember ne elsőnek sze-reljen, mert akkor naiv-sága áldozatául esik s még a legjobb esetben is csak második helye-zéssel a tarsolyában s nyomdafestéket nem min-den esetben tűrő gondola-tokkal távozók a verseny színhelyéről.

Aki aztán nyitott szem-mel jár és az előbbi „eré-nyekkel” felfegyverezve je-lenik meg a versenypályán, az minden megerőltetés nélkül, játszi könnyedsé-gel biztosítja az első helye-zéssel járó továbbjutást az országos versenyre...

S hogy azok is lássák, menyire igazam volt, akik szerencsére vagy szeren-cstelenségükre nem vehet-tek részt a keceli „tapasz-talatoserén”, azoknak most a Békéscsabai Ruhagyár női csapata „peldáján” be-bizonyítom, hogy „cél szentesítél az eszközt” ala-pon is lehet, és hogyan kell országrészi versenyt nyerni,

Íme a „módszer”, amelyet a bizottság csupán szabály-talan használatnak minősített...

lyosan? Csak nem ment el a jó dolguk! Hiszen kész „őrültesség” lett volna, ami-kor egy „bravúrral” érté-kes (?) másodperceket sze-reztek, s mindezt csupán három hibapont ellenében. Ha egyáltalán nem teszik fel? Tíz hibapont járt vol-na érte (de hát mi a kü-lönbőség a kettő között?!), s akkor nézhettek volna az elsőség után... Ime a bi-zonyíték, hogyan lehet versenyt nyerni. Nem kell hozzá más, csak egy kis előkalkuláció, egy adag lel-kielő és egy liberális ver-senybizottság... Hogy az eszköz nem egészen maku-láns? Két érdekelt az, hi-

lyosan? Csak nem ment el a jó dolguk! Hiszen kész „őrültesség” lett volna, ami-kor egy „bravúrral” érté-kes (?) másodperceket sze-reztek, s mindezt csupán három hibapont ellenében. Ha egyáltalán nem teszik fel? Tíz hibapont járt vol-na érte (de hát mi a kü-lönbőség a kettő között?!), s akkor nézhettek volna az elsőség után... Ime a bi-zonyíték, hogyan lehet versenyt nyerni. Nem kell hozzá más, csak egy kis előkalkuláció, egy adag lel-kielő és egy liberális ver-senybizottság... Hogy az eszköz nem egészen maku-láns? Két érdekelt az, hi-

s mindez csupán a kútköté-len múlik...

A csapat annak rendje és módja szerint felsorako-zott a 400-as mögött, majd a feltevés ismeretében, a „Rajta” vezényszóra neki-ződött. Úgy ment a szere-lés, mint a karika csapás. Par pillanat és kész a szí-vooidal is. Már csak a kútkötéltetés van hátra. Most körüljárnak a szűrőkosárra, aztán... aztán eldobják, s csapat, papot otthagya, a felállítási helyekre vihar-zanak, s versenybizottság veszi át a szót...

— Szabálytalan kútkötél-hasznalet: 3 hibapont — hangzik a megfellebbezhe-tetlen megállapítás, majd a többivel együtt az ered-ménylapra kerül és... az-tán jöhet a következő...

Ennyi volt az egész, az-után örömmel jöngés követke-zett. Két érdekelt a kútkö-tél? Senki, hiszen „csak” szabálytalanul használták, s erre a versenybizottságtól is lehetőséget ad... De miért nem szerelték szabá-

lyosan? Csak nem ment el a jó dolguk! Hiszen kész „őrültesség” lett volna, ami-kor egy „bravúrral” érté-kes (?) másodperceket sze-reztek, s mindezt csupán három hibapont ellenében. Ha egyáltalán nem teszik fel? Tíz hibapont járt vol-na érte (de hát mi a kü-lönbőség a kettő között?!), s akkor nézhettek volna az elsőség után... Ime a bi-zonyíték, hogyan lehet versenyt nyerni. Nem kell hozzá más, csak egy kis előkalkuláció, egy adag lel-kielő és egy liberális ver-senybizottság... Hogy az eszköz nem egészen maku-láns? Két érdekelt az, hi-

lyosan? Csak nem ment el a jó dolguk! Hiszen kész „őrültesség” lett volna, ami-kor egy „bravúrral” érté-kes (?) másodperceket sze-reztek, s mindezt csupán három hibapont ellenében. Ha egyáltalán nem teszik fel? Tíz hibapont járt vol-na érte (de hát mi a kü-lönbőség a kettő között?!), s akkor nézhettek volna az elsőség után... Ime a bi-zonyíték, hogyan lehet versenyt nyerni. Nem kell hozzá más, csak egy kis előkalkuláció, egy adag lel-kielő és egy liberális ver-senybizottság... Hogy az eszköz nem egészen maku-láns? Két érdekelt az, hi-

lyosan? Csak nem ment el a jó dolguk! Hiszen kész „őrültesség” lett volna, ami-kor egy „bravúrral” érté-kes (?) másodperceket sze-reztek, s mindezt csupán három hibapont ellenében. Ha egyáltalán nem teszik fel? Tíz hibapont járt vol-na érte (de hát mi a kü-lönbőség a kettő között?!), s akkor nézhettek volna az elsőség után... Ime a bi-zonyíték, hogyan lehet versenyt nyerni. Nem kell hozzá más, csak egy kis előkalkuláció, egy adag lel-kielő és egy liberális ver-senybizottság... Hogy az eszköz nem egészen maku-láns? Két érdekelt az, hi-

BESZTERI LAJOS
tü. fhdgy.

Azóta az Önkéntes Tűz-oltótestületek Felügyeleti Osztálya intézkedett, s utasításba adta: azt a o-szapatot, amelyik elmulaszta a kútkötélt szabályos hasz-nálatát — ki kell zárni a versenyből...

Állami tanácsadó

Az őrségváltási szervizgálat

Az őrségváltás egyik legfontosabb mozzanata a készenléti tűzoltószerek átvizsgálása. A szolgálatban levő tűzoltók ekkor győződnek meg arról, hogy a felszerelések rendben megvannak-e, üzemképesek-e, egy szóval kielégítik-e a készenléti állapot fogalmát. A tűzoltószerek és felszerelések akkor felelnek meg a készenléti állapot követelményeinek, ha bármely pillanatban a lehető legrövidebb idő alatt használatba vehetők és huzamos időn át alkalmazásukra, hogy rendelkezésüknek megfelelően eredményesen lehessen használni őket.

Meg kell állapítanunk, hogy sok egységen a szerek átvizsgálását nem végzik el egyéni felelősséggel olyan alaposan, mint ahogy ezt a szervizgálat jelentősége megköveteli. A gépkocsivezető beindítja a motort, felbőgöti a szirénát, de mélyreható részletes vizsgálatot nem tart. Ehhez hasonló a többi szerbeosztott által végzett vizsgálat is. Kinyitják a gépjárműfecskendő-felszerelés szerkezeinek ajtaját, bekukkantanak és mint akik jól végeztek munkájukat, az ajtók erélyes becsapásával befejezik a szervizgálatot. A szervizgálatot így végző tűzoltók nem érzik át a szervizgálat fontosságát. Nem gondolnak arra, hogy a tűzoltóknak és felszereléseiknek minden pillanatban készen kell lenniük arra, hogy a dolgozó nép egyre sokasodó javait megvédjék a tűz pusztításaitól. Ennek érdekében őrségváltáskor a szereket teljes részletességgel át kell vizsgálni és az esetleg tapasztalható legkisebb hiányosságot is azonnal ki kell küszöbölni.

Sajnos, a felületes szervizgálat alkalmával nem fedik fel a hiányosságokat, s így azokat nem is küszöbölhetik ki. A gépkocsivezetők a motor beindítása előtt nem győződnek meg arról, hogy a megfelelő mennyiségű üzemanyag, olaj és hűtővíz megvan-e. Ha a gépkocsivezető figyelme ezekre kitért volna az őrségváltási szervizgálatnál, akkor nem fordulhatott volna elő pl. a sajátbányai alosztályon, hogy az egyik gépjárműfecskendő olajtekniájában az előírtnál jóval kevesebb volt az olaj, a másik gépjárműfecskendő befecskendező szivattyújából pedig hiányzott a kenőolaj. A nyírbátori alosztályon — hasonló okból —

már közvetlenül az őrségváltás után tartott műszaki ellenőrzéskor mindegyik készenléti gépkocsi hűtőjéből jelentős mennyiségű hűtővíz hiányzott. Ugyancsak nem minden egységen nézi meg a gépkocsivezető őrségváltáskor, hogy az ékszíj nem csúszik-e. A légféskes gépkocsiknál különös figyelemmel kell lenni az ékszíjra, mert ezeknél a ventilátor és a töltődinamó mellett a féklevető tartályát töltő légsűrítőt is az ékszíj hajtja.

A gépkocsi villamosberendezéseinek ellenőrzését is nagyobb gondalal kell végezni. A hangjelzőkészülékek ellenőrzése körül nincs hiba. A gépkocsi elején levő lámpák ellenőrzését általában a gépkocsivezető egymaga el tudja végezni, mert a lámpák fénye a szertárkapun látható. A gépkocsi hátsó világításának és különösen féklámpájának ellenőrzését azonban több egységen, így a nagykanizsai alosztályon is elmulasztják. A hátsó lámpák ellenőrzését legcélszerűbb úgy elvégezni, hogy a gépkocsivezető bekapcsolja a lámpákat; egy másik elvtárs pedig közben hátul figyeli azokat. Mivel ilyen szervizgálatot egységeinken igen ritkán találunk, ezért nem is meglepő, hogy számos egységen nem működik a hátsó lámpa és különösen a féklámpa. Az utóbbi ellenőrzése nem is végezhető el egy másik elvtárs segítségével. Az irányjelzők működését is ellenőrizni kell. Az újfajta villanó irányjelzők ellenőrzésénél is egy másik elvtárs segítségét célszerű igénybevenni, hogy a két hátsó villanó működéséről is egyszerűen meggyőződhessünk. Ugyancsak még a motor működtetése közben az ellenőrző lámpa megfigyelésével meg kell győződni a töltődinamó, illetve feszültség szabályozó működéséről, hogy a motor tüzaratásakor van-e töltés. Természetesen közben az ablaktörők és a belső világítás ellenőrzését is el kell végezni és nem szabad megelégedezni a nagy fényezésről kipróbálásáról sem.

A motor leállítása előtt meg kell figyelni, nem látszik-e valahol tömítetlenség vagy lazulás, amit szivárgás, csöpögés vagy rázkódás árul el. Ugyancsak meg kell nézni azt is, hogy a kormányszerkezetnél, a kerékanyáknál nincs-e lazulás, és hogy a gépkocsin, illetve alatta nem jelennek-e szivárgás, csöpögés (üzemanyag, kenőolaj, fékolaj, víz). Ilyenkor egyben megfigyeljük, hogy a gumiabroncsok nem puhák-e. Hetenként egyszer, szombatn műszerrel kell ellenőrizni, hogy az előírt nyomás megvan-e. Ha a naponta tartott megismerlésnél a legkisebb gyanú is felmerülne, hogy a gumiabroncs puha, akkor azonnal feszmérővel kell ellenőrizni és szükség esetén a hiányzó levegőnyomást azonnal pótolni kell.

A szervizgálatnál tartott motorjáratás ne üresjáratban történjék, hanem olyan fordulatszámon, hogy a töltődinamó után töltést végezzen. Ha ezt elmulasztjuk, és több napon át nincs vonulás, akkor a motor reggelenkénti beindítása és a villamosberendezések kipróbálása annyira igénybeveszi az akkumulátort, hogy az önműködő néhány nap után már nem lesz képes a motort megforgatni.

A készenléti tűzoltófecskendő beindítását hetenként kétszer, a keddi és pénteki őrségváltáskor kell elvégezni. Beindítás előtt a kismotorfecskendőknek is ellenőrizni kell az üzemanyagot, a motorolajat, hűtővíz mennyiségét, valamint a körfordugattyús (lamellás) légtelenítőben az olaj meglétét. Az esetleg mutatkozó hibák azonnal pótolni kell. Megengedhetetlen, amit nemrég a gödöllői alosztályon tapasztaltunk, hogy az egyik készenléti kismotorfecskendő üzemanyagtartályában csak kb. félig volt üzemanyag. A kismotorfecskendő járatása közben a légtelenít szivattyú és az esetleges tengelykapocs bekapcsolásával kell meggyőződnünk az működéséről. A gépkocsik ellenőrzésénél hasonlóan a kismotorfecskendőknek is meg kell figyelniük, nincs-e valahol szivárgás, kifrújtás, csöpögés vagy lazulás.

A tűzoltófelszerelésekkel való ellátás felőse lehetősége tette, hogy már majdnem minden oxigénes légzőkészülékhez két érc arc tartozik. Ennek eredményeképpen mindkét szolgálati csoportban a részlegi egységi számára külön-külön álarok áll rendelkezésre. Mégis csak a legkritikál esetben tapasztaljuk, hogy az álarok tartozalagait előre beállítják a kijelölt tűzoltók elvtársak fejmeretének megfelelően. Ennek elvégzése pedig a gyors beavatkozást segíti elő és a felváltott viselés megszűtetésével az egészségi helyzetet is megjavítja, s a fertőzés veszélyét kiküszöböli. Kisebb vidéki egységeknél a légzőkészülékre ritkán van szükség, ezért nem csoda, hogy minden őrségváltáskor tartott próbával elhagyják az oxigént. Kisebb egységeknél — kismotorfecskendőkhez hasonlóan — hetenként kétszer azonban feltétlenül indokolt az oxigénes légzőkészülék ellenőrzése. Ilyenkor meg kell győződni oxigén nyomásáról és arról, hogy a kész lék jól tömített-e. Nagyobb egységeken ahol az egységhez tartozó objektumok természetét meg kívánja, a légzőkészülék ellenőrzését feltétlenül naponta el kell végezni.

Mint említettük, általában a többi felszerelés őrségváltási ellenőrzése is felül a felszerelések meglétének ellenőrzés mellett azok rendbenlétéről is meg kell győződni. Ha az erre kijelölt szerbeosztottak a rájuk bízott felszerelések vizsgálatát egyéni felelősséggel tartanák meg, akkor nem történhetett volna meg több esetben, így pl. a péti alosztályon is, hogy áttéti darabból hiányzott a tömítés. Különösen felületes a nyomótömlők őrségváltási ellenőrzése. Ezért fordul elő, hogy a pocspárból hiányzik a tömítőgyűrű.

Sok esetben tapasztaljuk, hogy a kapocspárbán levő rögzítő rugó nincs a helyén, ami a kapocs felcsúszása mellett azt okozhatja, hogy a kapocspárokat nem kerül összekapcsolni. Van olyan eset, hogy a készenléti nyomótömlő felezésénél csak egyszerűen van összetekercselés. Az ilyen és hasonló hibák nemcsak a szervizgálatnál hiányosságait tükrözik, hanem a tűzesetek utáni szervizgálat és felszerelés-kiegészítés felületességét is.

Amennyiben egységeinken az elmondottak alapján hajlítjuk végre a szervizgálatot és a közölt irányelveket minden felszerelés átvizsgálásánál betartjuk, akkor a felszerelésekre vonatkozó ajtajaink becsapásával valóban nyugodt lelkiismerettel pótolt tehetünk a szervizgálat végére. Utóbbi tűzoltóink annak tudatában kezdhettek a napi munkájukat, mindent elkövetettek érdekében, hogy bármely pillanatban készek legyenek a dolgozó nép vagy a tűz pusztításaitól való megvédésére.

Az alapos szervizgálatnál sok bajt előzünk meg

MIÉRT kell a vizugár-szivattyút szivótümlőjével összecsavarva, készenlétben tartani?

elmúlt évek során a tűzoltóegységeket elláttuk az MNOSZ 9783 szabvány szerinti, bazál gyártmányú lég-habsugár-felszereléssel. egyidejűleg a készenlétből kivontuk a régi, külföldi gyártmányú szugár-felszereléseket, amelyek még úgynevezett könnyű lég-habot tek. Az új, szabványos lég-habsugár-felszerelés — a haboltás feljének, a jelenlegi lég-habképző anyagoknak megfelelően — nehéz lég-állítanak elő.

szabványos lég-habsugár-felszereléshez tartozó vizugár-szivattyú többször abban is eltér a régi vizugár-szivattyútól, hogy a vizugár-szivattyú és a hozzátartozó szivótümlők között szorzkapocs helyett csap-eretes csatlakozás van. Az új lég-habsugár-felszerelés készítése-állítását írta elő, hogy a vizugár-szivattyút szivótümlőjével összecsa-varva készenlétben tartani. Bár erre azóta több továbbképzési tan- és felhívta a figyelmet, mégis több egységen tapasztaljuk, hogy a szugár-szivattyút és szivótümlőjét külön-külön tartják készenlétben. ezért részletesen megtárgyaljuk, miért kell a vizugár-szivattyút tümlőjével összecsavarva, készenlétben tartani.

szabványos lég-habsugár-felszereléshez tartozó vizugár-szivattyút szorzkapocscsatlakozással köti össze a szivótümlővel, ezért ezek összecsa-varása egy mozdulattal, fél fordulatlan nem végezhető el, mint ez a kis szorzkapocsnál történt. A szivótümlőn levő csavart csak több-körbecsavarrással lehet a vizugár-szivattyúba becsavarni. Ez meg-teszen sok időt vesz igénybe, ami a lég-habsugár megszerelését hátrál-ja. Az összecsavarást az is nehezíti, hogy a csatlakozócsavar forgatá- és csavarral együtt forog az egész szivótümlő is, ezért az összecsa-varáshoz három fő szükséges: az egyik a vizugár-szivattyút tartja, a k a szivótümlőn levő tümlőt csavarja, a harmadik pedig a szivótümlő k végét tartja. Ha az összecsavarást csak két fő végzi, akkor az össze-arárás rendkívül nehézkes, mert a szivótümlő lefűző vége a csavarát zíti. Ha ilyenkor az összecsavarást fűves vagy gazos talajon történik, r a szivótümlő lefűző vége magára csavarja a fűvet, a gázt, ami én késlelteti az összecsavarást és a szivótümlőt még meg is kell a n tisztítani. Mindezekből megérthetjük, hogy a vizugár-szivattyút tümlőjével a szivótümlőjével összecsavarva kell készenlétben tartani, mert nben tűz esetén három vagy legalább két fő hosszadalmas munkája séges.

Ugyancsak az összecsavarást készenlét állapotba teszi szükségessé az is, hogy a vizugár-szivattyú könnyűfém-ötvözetből, a hozzá csatlakozó szivótümlő csavarja pedig bronzból készüljön. A vizugár-szivattyú anyaga tehát jóval puhább fém, mint a beelilleszkedő csavar anyaga, ezért az össze- és szétszereléskor koptatja, kirágja a vizugár-szivattyúban levő anyamenetet. Ennek következtében a gyakorlatoknál és az esetleges tűz- eseteknél történő többszöri össze- és szétszavarástól annyira megkophat a vizugár-szivattyúban levő menet, hogy a csavart már nem lehet meg- húzni.

Végül az összecsavarást történő készenlétben tartást az is szüksé- gessé teszi, hogy a vizugár-szivattyút csatlakozó menetének alján bőr- böli készült tömítő karika van. Ha a vizugár-szivattyúba nem csavarják be a szivótümlőt, akkor ez a bőrtömítés a rázkódásoktól könnyen ki- esik; tömítés nélkül pedig nincs légmentes zárás. Ilyenkor nem történ- het meg a minőségi habképzéshez szükséges lég-habképző anyag meg- felelő százaléku bekeverése.

Olvasóink láthatják tehát, hogy a vizugár-szivattyút feltétlenül szí- vótümlőjével összecsavarva kell készenlétben tartani. Ez nemcsak a lég- habsugár megszerelését gyorsítja meg, hanem elősegíti a sikeres habol- tást és emellett leegyszerűsíti tűzoltóink munkáját, valamint a felszere- lés élettartamát is megnöveli. Az előírás szerint történő elhelyezésnél ter- mészetesen ügyelni kell arra, hogy a szivótümlő a csatlakozó csavarnál ne törjék meg.

Felmerülhet a kérdés, hogy a szabványos vizugár-szivattyút — a régiekhez hasonlóan — miért éppen szorzkapocscsatlakozással készíttik. Ennek oka a következő: az ilyen kisméretű szorzkapocscsatlakozás gyártása meglehetősen bonyo- lult és drága. Ennek ellenére azonban a tömítés gyakran nem megfelelő csekénel a kisméretű kapocsnál, mert a két kapocscsatlakozás között a tömítőgyűrűk között könnyen tömítetlenség lép fel. Emellett használat közben a kis kapocsok könnyen szétválhatnak.

Az eredményes haboltás érdekében ismételten felhívjuk a figyelmet arra, hogy a szabványos lég-habsugár-felszerelést sohasem szabad a régi mintájú habszerelevényekkel összekeverve használni. Hasonlóképpen egy lég-habsugárban csak összeálló, azonos teljesítményű, egyező színjelzésű lég-habsugár-felszerelést használhatunk, mert a különböző teljesítményű, eltérő színjelzésű lég-habsugár-felszerelések összekeverése, együttes hasz- nálata eredménytelen habképzéshez vezet.

H. L.

VIZSZINTES SOROK

A KÖZELJÖVŐBEN SOR KE- ERRE, EZERT JÓ, HA FEL- ZULUNK RÁ. (Folytatása a 10. és 11. sz. sor.) 19. Alomba litta. 20. Majdnem egy egész íg! 21. Tartósítom. 22. DT! 23. za: mezőgazdasági munkás. 24. egyik évszakra. 25. Női név. 26. yasszony. 27. Becézett női név. Jari Dénés. 28. Etelizesítő. 30. észet, latinul. 32. Patinárész. 33. 34. Viasza: vételösszegben. 35. takaró, vidékiesen. 36. Viasza: tási anyag. 39. Sporteszköz. 49. tafeleség. 43. Sok üzem. 44. Otó. 45. Az ellenállás (elek- os) neve, fonetikusán. 46. Orosz név. 47. Viasza: zúzvar. 48. I. 49. Magánhangzólan sáv. Viasza: zöld. 51. Kozmikus su- rrezei? 52. Nem éppen bizal- perjesztő élőlény. 53. Azonos ánhangzó. 54. YN. 55. Nagyon n. 57. Viasza: ezen utazunk vi- e. 59. Csináld! 61. Végrehajtó- tság. 62. Itatórés. 64. Fém. 65. za: választó. 67. Szernélyes más többes. 68. VEB. 69. Ön- on segítő. 70. Azonos mással-

hangzó. 71. Rag. 73. Fűrge. 74. Hozat, de se eleje, se vége! 80. LAÉ. 81. Trombitahang. 83. Két szó: vörös németül (fon) és sír. 84. Lat- in köszöntés. 86. Régi nép. 91. Bait ... 93. Viasza: csatorna. 95. EAH. 96. EÜK. 98. Nem egészen erényes! 99. Ide-oda hintáztatott. 102. Környéki megsértés (az utolsó kockában kettős betű) 105. Viasza: magammal ragadom. 107. Két szó vissza: fedd és Jordániai város, 109. Kutatom. 111. A VIZSZINTES 1-GYEL KAPCSOLATBAN FO- GADJUK MEG EZT A JÓ TANÁ- CSOT (Folytatása a vizszintes 75. függőleges 2. és a vizszintes 88. sz sorok).

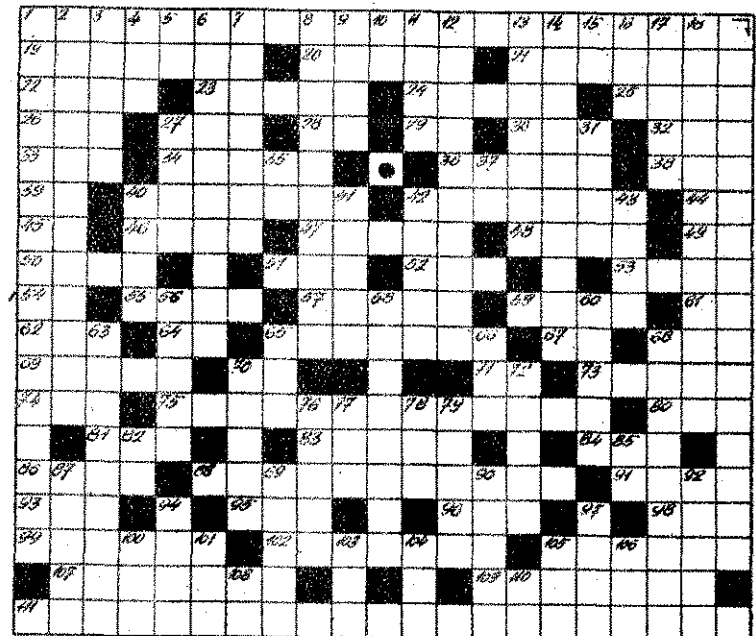
FÜGGŐLEGES SOROK

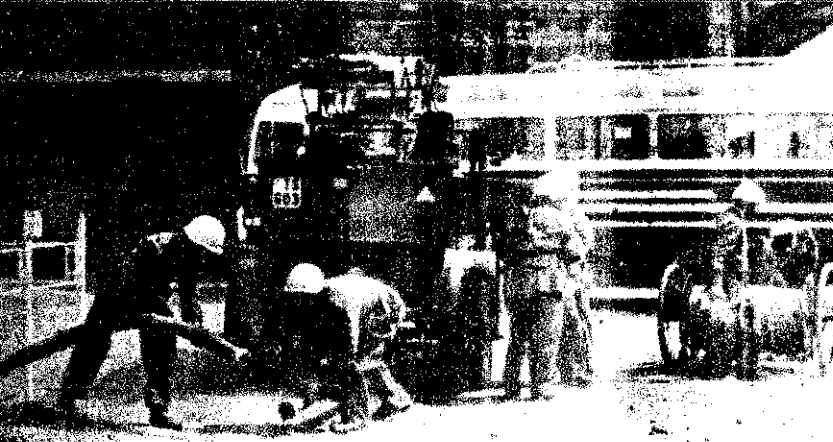
1. Ettől hamar jókedvünk lesz. 3. Alaposan felöntött a garatra! 4. NAÉ. 5. Diplomáciai kocsi rend- számtábláján látható ez a két betű. 6. Nem előre 7. Ismert komikusunk. 8. Halat fogott (bár ez nem biz- tos!). 9. Folyó teszi. 10. Magánhang- zólan rész. 11. Két szó: egy régi mesefilm címe és előd. 13. Rút bé- ka 14. Esővédőmet. 15. Kettős betű. 16. Nagy madár. 17. Kevert Zalán! 18. Két fő véreterünk. 27. Nem áll biztosan a lábán. 31. Német iparvi- dék. 35. Magánhangzólan rece. 37. Fuzatrész. 40. Ferde tornyáról híres olasz város. 41. Tartósít. 42. El- pusztítja a vidéket. 43. Megjé. 56. Viasza: bejáratok. 58. Mosolyogtam. 60. Különleges koszt. 63. Mezőgaz- dasági munkában. 65. Ebből egy rész? 66. PRÉ. 68. Véleményt alko- tok. 70. Viasza: nem hátrabb. 72. Nem annak! 76. Ezen testvédő. 77. Rag. 78. Légzőkészülék felet? 79. Milyen eszközzel. 82. Vallásrövid- tés. 85. Vonat eleje. 87. Ismert ju- goszláv sziget, az első betűje hiány-

zik! 89. Viasza: fűzetem. 90. Fenn forrdja az orrát (a középső kocká- ban kettős betű). 92. Hegycsúcs-e? 94. ESZ. 97. Két-két azonos magán- hangzó. 100. Majdnem ámde! 101. Mint a vizszintes 38. sz. sor, de nem visszafelé! 103. Eszik. 104. Volt egyesületünk rövidítése. 105. Ma- gánhangzólan morze. 106. Magán- hangzólan résen. 108. A tett rugó- ja. 110. Mutató névmás. Figyelni! A rövid és hosszú ma- gánhangzókat nem különböztetjük meg!

Hetioldali határidő: 1956. szeptem- ber 25.

Megfejtésül be kell küldeni: a vizszintes I. és III. sz. sorokat és azok folytatásait. A helyesen megfejtők között ne- gyedévenként könyvjutalmakat sor- solunk ki! A múlt havi számunk helyes meg- fejtése a következő: Az állami és önkéntes tűzoltó elvtársaknak ösz- szefogása és közös munkája alap- vető feltétele a tűzármentes beta- karításnak.

Harc az elsőségért az Ikarus-gyáriak házi versenyén

Társadalmi tűzoltók házi versenyei

Augusztus 5-én, vasárnap délelőtt tartotta házi versenyét az Ikarus-gyár társadalmi tűzoltósága. A négy versenyző csapat — a tömlőfektetési gyakorlatok és a sugárszerelés mellett — gépjárműfecskendő-szerelésben is összemérte erejét.

A gyár vezetősége 1000, 500 és 300 Ft-os pénz-, illetve dícsérőoklevél-jutalomban részesítette a részvevő csapatokat. Az alig fél éves, múlttal rendelkező társadalmi tűzoltóság csapatai a versenyszámok lebonyolítása után különböző tűzoltási és mentési gyakorlatok bemutatásával bizonyították be jó felkészültségüket és ütőképességüket.

Augusztus 10-én jól sikerült versennyel egybekötött bemutatót tartottak az Újpesti Cérnagár társadalmi tűzoltói. A versenyen három csapat indult, s a céggyáriak felkészülését bizonyítja, hogy mindössze tízed másodpercek döntötték el az elsőség kérdését. A gyár vezetősége értékes tárgyjutalomban részesítette a győztes rajtjait, a második és harmadik helyezett rajok pedig oklevéljutalmat kaptak.

Értekezletek

A VKGM iparszervezési osztályának rendészeti csoportja augusztus 16-án országos tűzrendészeti értekezletet tartott. Az eddigi munka értékelése és az új feladatok megtárgyalása után számos munkáját példamutatóan végző tűzrendészeti felelőst jutalmaztak meg.

A Közlekedési Építő Vállalat jól sikerült tűzrendészeti ankétot rendezett, melyen nagyszámú fővárosi és vidéki küldött tett értékes javaslatokat.

Főosztályvezetői dicséret

A BM Hajdú-Bihar megyei főosztályának vezetője oklevéllel jutalmazta és főosztályvezetői dicséretben részesítette a püspökkladányi alosztály beosztottait, mert a megyei BM szervek laktanyái között a püspökkladányi alosztályon volt a legkifogástalanabb a laktanyarend.

Kellemesen szórakoznak a BM dolgozói az új klubban

Ötven éves a kömlői tűzoltótestület

Augusztus 26-án emlékeztek meg ünnepélyes keretek között a kömlői tűzoltótestület megalakulásának fél évszázados évfordulójáról. Az ünnepi beszédet Csáki Béla, a kömlői tanács VB elnöke tartotta. Csáki elvtárs beszédében hangsúlyozta, hogy a községi tűzoltók jó munkáját leginkább az bizonyítja, hogy hosszú évek óta nem volt említésre méltó tüzeset Kömlőn. Az ünnepi beszéd után jól sikerült bemutató következett, majd a jutalmak átadására került sor. Vankó Istvánt, a községi tűzoltótestület elnökét a Tűzrendészeti Érem III. fokozatával tüntették ki, a testület hat legérdemesebb tagját pedig az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság írásbeli dicséretben részesítette.

HÍREK

A lakóházak tűzvédelméért

A Diósgyőri Papírgyár üzemi tűzoltói Miskolc III. kerületének lakóházaiban tűzrendészeti ellenőrzést tartottak.

A hajdúnánási alosztály beosztottai tűzrendészeti felülvizsgálatot tartottak a város összes lakóházában.

A siklósi alosztály dolgozói a járásban levő községekben eddig 1937 lakóház, a járás községi tűzoltói pedig 1307 lakóház tűzrendészeti ellenőrzését fejezték be.

Külföldi HIREK

— **Devaoban** (Fülöp szigetek) leégett a város üzleti negye. Áldozatok: egy kintai korcskafelcsége három gyermekével együtt és két háztartási alkalmazott.

— **Bozenben** a tűz martalóc lett egy középkorban épült vármelyet lakóépületnek használtak. A tüzet szabálytalanul szerelt elektromos vezeték okozta.

— **A texasi Dumas** (Egyes Államok) közelében felrobbant egy hatalmas üzemanyag-tároló. A tűz keletkezési okáról annyi sikerült kideríteni, hogy a tárolón nem voltak rendben a biztonsági berendezések. Mintegy ötven tűzoltó dolgozott másfél méterre, amikor a hűtőkészülék kétszáz méterre felrobbant és pentán-gázt tartalmazó tartályok ami négy újabb tároló robbantását okozta. A tüzeset követően tizenkilenc ember vesztette életét. A szerencsétlenség melegeire jellemző, hogy a tűz még 150 kilométerről is jól látható volt. A tárolók lángja gyújtott egy vasúti hidat, a tűz színhelyétől fél kilométerre álló fotóriporternek leégett a haja.

Társadalmi munkával

A **barcsi alosztály** új lakóépületet kap. Az építkezésben — társadalmi munkával — a tűzoltók is segítettek. Alosztály egyik beosztottja, Ertos tiz. elvtárs, újszerű festményeket készít az új lakótanya számára.

A **lovászi alosztály** kollektívja eredményes patronáló tevékenysége mellett mintegy harmincezer forint értékű társadalmi munkával lebetonozott futópályát és a pótkocsigarázstól előtti 260 m-es területet. A pótkocsigarázst ugyancsak társadalmi munkával az idén építették a lovásziak.

A **kiskunhalasi alosztály** vezetői ebben az évben több értékes vállalatot teljesítettek. Többek között kőpadozattal látott el szertárakat, s eleje futópályát építettek. Társadalmi munkával készült röplabda pályájuk és fürdőhelyiségük. Nemrégiben pedig kitarasztották az alosztály épületét.

Kultúr hírek

A bajai alosztály bábcsoportja augusztus 26-án mutatta be új műsorát, a „Hófehérke és a hét törpe”, c. mesejátékot. Az alosztály fúvószenekara is új műsorára készül.

Néhány nappal ezelőtt, nyitották meg a Budapesti Főosztály VI. Eötvös utcai klubját. A változatos és olcsó étkezési lehetőségek mellett könyvtár és számos más kulturális és szórakozási alkalom várja a látogatókat.

„Védjük meg üzemünket” címmel új tűzrendészeti propagandafilmet készült a Könyv- és Ipari Minisztérium rendészeti csoportjának kezdeményezésére. Az új filmet augusztus 15-én mutatták be, s hamarosan vetíteni fogják a könnyűipari üzemekben.

A bajai alosztály fúvószenekara próba közben

Fogarasi elvtársnő, a bajai alosztály bábcsoportjának vezetője kedvencével: Hófehérkével és a Herceggel

SPORT

Élsportholóink

Cyakran zúgott feléjük a biztatás, s az elismerést jelentőaps, s bár nevükkel sokszor találkozunk olvasóink, mégis kevesen adják, hogy Szentgáli, Somodi és Ársaiak csupán „civilben” élsportholók, különben mint tűzoltó tisztak s tiszthelyettesek — becsülettel dolgoznak szolgálati helyeiken és abizonyították, hogy nem dísznek

hordják a tűzoltó egyenruhát, s nem csupán sportbeli eredményeikkel ördemcíték ki annak viselését.

Szentgáli Lajos tñ. fhdy., a legteheségesebb magyar középtávúfutók közé tartozik. Idei eredményei alapján nemcsak a hazai élsportholóvá vitta ki a 800 méteres síkfutásban, hanem az európai ranglista élkölöd negyedik helyét is.

Somodi Lajos tñ. fhdy., komoly meglepetést szerzett az I. osztályú férfi törbajnokság megnyerésével, melynek során tekintélyes mezőnyt utasított maga mögé. Reméjük, hogy jó szereplését az olimpián is folytatja majd.

Palotai László tñ. fhdy., a magyar távgyaloglógárda élvonalába tartozik. A Főiskolai Világbajnokságon élrt értékes helyezése óta több figyelemre méltó eredményt élrt el. Az éldei 20 kilométeres távgyalogló bajnokságban 16 idővel lett magasló.

Völgyi László tñ. fhdy., birkózó, súlycsoportjában magyar bajnokságot nyert. Egyik legutóbbi győzelmének a félelmetes hírd és technikájú török Yauz legyőzése volt.

Tili László tñ. alhdgy., úszó, még sok kellemes meglepetést szerzhet. Az élmúlt évben tagja volt a 4x400-as Európa-bajnok vegyesváltónak, s azóta jobb alkalommal bizonyította be kivételes képességeit.

Egerer József tñ. törm., a Dózsa akrobatikus tornacsapatának tagja. Nagy része van abban, hogy csapata tavaly magyar bajnokságot nyert, idén pedig elnyerte az Akotmány Kupát.

További sikeres szereplést kívánunk elvtársainknak és a többi élsportholóinknak, s bizunk benne, hogy szakmai és sporttevékenységükkel még inkább kiérdemlik dolgozó népként bizalmát, s tűzoltó elvtársaik szeretetét!

Készül a „haditerv”: Takács r. fhdy., táborparancsnok megbeszéli a napi feladatot Pintér tñ. szkv. elvtárrsal

A Dózsa Sportrepülő Klub táborában

Ez évben is megrendezte a Dózsa Sportrepülő Klub a hagyományos repülőtáborát a gödöllői repülőtéren. Belügyi fiatalok, tisztak, tisztihelyettesek töltöttek itt három győnyűrű hetet — minden gondtól mentesen, csupán a repüléssel foglalkozva.

A tábor, a repülőteret szegélyező fiatal erdő kis tisztásán települt. A sátrakban kényelmes ágyak, világnyílítás tették kellemessé a részvevők pihenését.

A kiképzés komoly erőfeszítést, kemény munkát követelt. A derengő hajnal már munkában találta a növendékeket: A nap élő sugarai pedig máj a levegőben találkoztak a hármatos szárnyú, karcsú testű gépmadarakkal.

Ilyenkor, napkeltekor, sűrű, bársonyos volt a lég. Rezdülés nélküli siklottak a gépek a kellemesen csipős levegőben. Ez az időszak a kezdők paradicsoma. A repülőgépek szinte önmaguktól rótták a szabályos iskolaköröket, a növendékeknek nem kellett állandóan harcolniuk a nap keltette levegőmozgások szeszélyeivel.

Dél körül, amikor a nap már meredeken állt a repülőter fölött, magasba csapó homoktöbbsérek jelezték a „termikek” megjelenését. Most már az „idősebb” repülők szálltak gépbe, és két-háromszáz méter magasságban megkezdődött az izgalmass vadászat az emelő áramlatok után. Akinek sikerült, néhány percen belül az ezer métert is maga alatt hagyta, és —

azszerint, mi volt a feladata — vagy még magasabbra kapaszkodott, vagy távrepülésre indult távont tájak, városok felé.

A fent keringő gépeket sok szem figyelte a földről. Örülnek, ha valamelyik magasságot nyer, és együtt bántódnak azzal, akinek a „termikvadászata” sikertelen volt.

A repülés — talán a legkollektívabb sport. Már csak azért is, mert ahhoz, hogy egy ember repülhessen, sok társának munkájára, segítségére, nagytökü, de fegyelmzett öntevékenységre van szüksege.

A Dózsa Sportrepülő Klub ezévi táborában a rendőr és karhatalmista elvtársak mellett a tűzoltó elvtársak is megállták a helyüket mind a kiképzési eredményekben, mind a kollektív munkában. Különösen Pintér József tñ. szkv. elvtárs végzett értékes társadalmi munkát. Önkéntes tevékenysége tette lehetővé, hogy a hatalmas repülőteren szétszórt elvtársak, csoportok, telefonon keresztül barmikor élrtkezhettek egymással.

A tábor befejezésével a növendékek kissé fájj szívvel bontották le a sátrakat. Az élményekben gazdag három hét igen gyorsan eltelt. A tábor vége azonban nem jelenti a repülés befejezését is. A növendékeket vasárnaponként, és mindig, amikor szabadidejük van, megtalálhatjuk a repülőterén. Hába, aki egyszer már magassági levegőt „szagolt”, nehezen tud lemondani róla.

CZAKÓ ZOLTÁN

Vidéki hírek

— A bajai alosztály MÓHOSZ-tervezete a jól működő motorkeikpáros- és lövész-szakkor mellett motorcsónak-szakkort alakított.

— A nagyatádi alosztály röplabdapata bejutott a BM-bajnokságok szággrész döntőjébe.

— A debreceni BM Tűzoltó labarígó-csapata legutóbb Püspökklányban szerepelt, s 3:1 arányú győzelmet aratott.

— A püspökkládányi alosztály pánosnoka, Tóth hdy. elvtárs gráidobásban második lett a megyei M bajnokságban.

— A komlói alosztály beosztottai rsadalmi munkával röplabdalyát építették. A pálya élkészülté én beneveztek a városi röplabdajnkosságba, s a kevés tapasztalati rendelkező együttes a tavaazi rdulóban II. helyezést élrt el. Az I. fordulóra való jobb felkészülés dekében a megye többi tűzoltóységét kétfordulós versenyre hív- ki a komlóiak. A kihívást egye- l a pécsi alosztály nem fogadta. A komlói alosztály röplabdászi élddigi mérkőzésen két győzelem ielt két vereséget szenvedtek.

Dózsa győzelem a Balaton Kupában

Minden évben más-más Balaton ieltti furdőhelyen rendezik meg hagyományos Balaton Kupa ver- nyeket, melyek során az ország ikiválóbb kardvívó, törzsi és rbajtörzsi mérik össze erejüket. Ébben az évben Balatonalmádi- n rendezték meg nagy élrdéklő- ssel a Balaton Kupa küzdelmeit, a kiváló formát mutató Dózsa- rszenyzők biztosan nyerték az szettett versenyt, s a győzelemért ó gyönyörű kupát.

MAGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő:

Beszteri Lajos

tűzoltó főhadnagy

élős kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvkiadó igazgatója.

Szerkesztősaág:

V. Jászai Mari tér 18.

Telefon: 127—210

OTE-bev. számla: 100.905.

és Csillag Nyomda, Budapest.

Felelős: Poroszká L.

Szentgáli (jobbról)

Palotai

Egerer

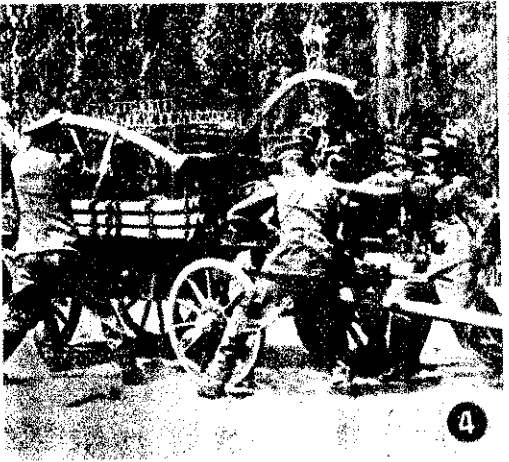
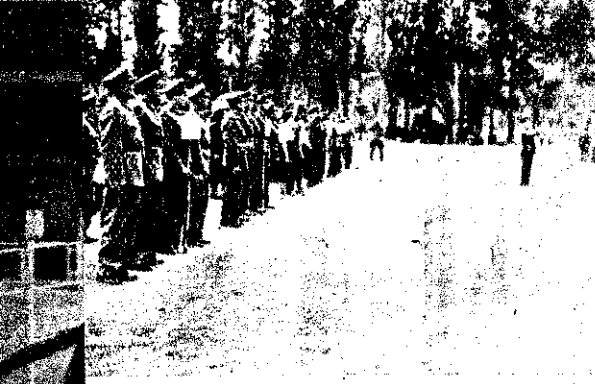
Tili

Somodi (jobbról)

Völgyi

**Önkéntes
és társadalmi tüzoltók
országos versenye — Kecskemét**

1. Kétféle vízcsapó készülékkel próbálják ki a tüzoltókat...

2. Majd ünnepi beszédet mond a verseny jelentőségéről.

3. A verseny nézőközönsége nagy számban gyűlt össze.

4. A kocsifecskendővel próbálják ki a csávoztókat.

5. A csávoztókat a versenyen a Kecskeméti és a Tengelyle-utóli csapatok nyerték.

6. A Kiscseréti — a második helyezett csapat — és első helyezette.

7. A 400-as férfi csapatot a Kecskeméti csapat nyerte.

8. A 400-as női csapatot a Kecskeméti csapat nyerte.

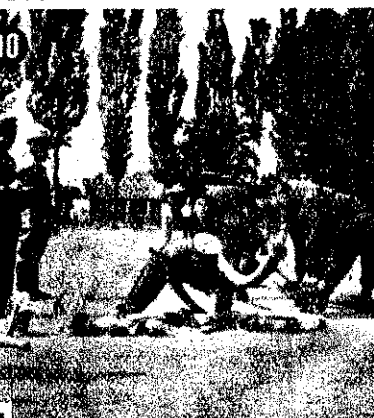
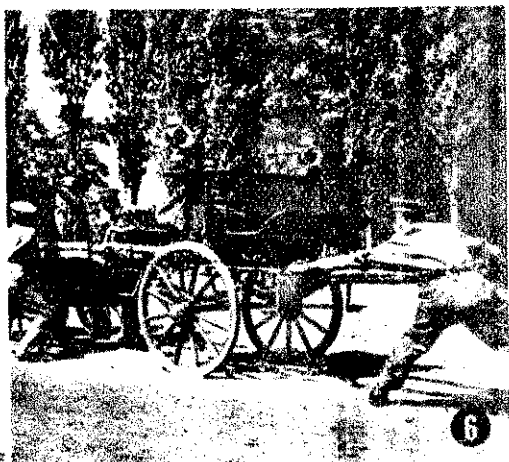
9. Az Öregcsertői női csapatot a Kecskeméti csapat nyerte.

10. A 800-asok versenyében a Kecskeméti Tűzoltócsapat nyert.

11. Hurrá — Győstől a Kecskeméti csapat nyert.

12-13. Oklevél, érem és emléktárgy a verseny győztes csapatjának.

14. Ezt a színművet a versenyen a Kecskeméti csapat nyerte, de a legelső helyezett.

MAGYAR

TÜZOLTÓ

A MAGYAR TŰZOLTÓSÁG FOLYÓIRATA

III. évfolyam, 1956. évi 12. szám

ÖSSZEFOGLALÁS

...és a ...

CHILAPÉNY

...és a ...

DÉZSA

...és a ...

Készülnek egységeink a pártoktatásra

Tűzoltó-pártszervezeteink nagy lelkesedéssel láttak hozzá az idei pártoktatási évad sikeres előkészítéséhez. Megállapíthattuk, hogy az illetékes párt-szervezetek és a politikai helyettesek ezúttal időben tárgyalták meg a párt-szervezetek vezetőségeivel a soron levő feladatokat, így mindenekelőtt a hallgatók és a propagandisták kijelölését, valamint a tananyag biztosításának kérdéseit.

Örömmel állapíthattuk meg azt is, hogy a pártszervezetek ebben az esztendőben sokkal alaposabban foglalkoztak az elvtársakkal és messzemenően figyelembe vették kívánságaikat. Számos helyen — igen helyesen — alkalmazták a fokozatosság elvét is, s azokat, akik az elmúlt évben — valamely oktatási forma keretén belül — eredményesen tanultak, most magasabb oktatási formába osztották be. Így nemcsak a budapesti, de több vidéki egységünkre is jellemző, hogy az elvtársak zöme a „Marxizmus-leninizmus alapjai” tanfolyam II. évfolyamának anyagát fogják tanulmányozni, s nemcsak a tisztek, hanem számos tiszthelyettes is a „Magyar párttörténet” I., II. évfolyamát hallgatja majd. Jelentőségéhez mérten igen kevés azoknak a száma, akik az idei oktatási évadban „Politikai gazdaságtan”-nal foglalkoznak, s úgy érezzük, hogy jobb meggyőző munkával és a hallgatók bátrabb kiválasztásával el kellett volna érünk, hogy az általános műveltség alapjait elsajátított elvtársak, de különösen a tisztek közül többen jelentkezzenek a „Politikai gazdaságtan” tanfolyamaira.

Azt is tapasztaltuk, hogy — az elmúlt évek káros és igen helytelen gyakorlatával ellentétben — pártszervezeteink nem törekedtek arra, hogy „mindegy, milyen módon”, de feltétlenül mindenki részt vegyen a pártoktatásban. A kecskeméti alosztályon például — igen helyesen — figyelembe vették az idős és beteges Rajnai elvtárs kérelmét és nem akartak „preszsiót” gyakorolni vele szemben. A kiskunfélegyházi alosztályon azonban nem találtuk ennyire megnyugtatónak a helyzetet. Itt valamennyi elvtárs részt vesz ugyan a pártoktatásban, de amikor megkérdeztük Fekete tőrm. elvtársat, az alosztály párttitkárát, hogy vajon akad-e olyan tűzoltó, aki kérte, hogy ne osszák be pártoktatásra, a illetéknél kissé magabiztosabb hangon válaszolta: „Ugyan elvtárs, lehet olyan BM-dolgozó, aki nem vesz részt a pártoktatásban?” Felreértés ne essék, nem azt kifogásoljuk, hogy a pártszervezet igyekezett lehetőleg mindenkit beosztani a pártoktatásba, csak félt, hogy az ilyen „érvelés” nem elég

meggyőző-e, s nem lett volna-e sokkal helyesebb az ingadozókat inkább azzal meggyőznünk, hogy saját fejlődésük, műveltségük növelése érdekében van szükségük ideológiai továbbképzésükre.

Ugyancsak a kiskunfélegyházi alosztályon találkoztunk egy másik, cseppet sem megnyugtató jelenséggel. Az alosztály tűzrendészeti előadóját, Fazekas alhdgy. elvtársat a legalacsonyabb oktatási formába, az „Időszerű kérdések” tanfolyamára osztották be. Fazekas elvtárs pártönkivüli, de ennek ellenére a pártszervezet propagandistának javasolta őt, s csupán amiatt nem lett propagandista, mert nem párttag. Joggal kérdezzük tehát, hogy mennyiben segíti elő Fazekas elvtárs fejlődését az ilyen „beosztás”? Hiszen Fazekas elvtárs iskolázott ember, aki a Tűzoltó Tiszti Iskolán a mostaninál jóval nehezebb tananyagokkal is megbirkózott már, s éppen ezért — amikor beosztását intézték — indokolt lett volna ezeket a körülményeket is figyelembe venni.

A XXI. és XXII. alosztályokon, de több más egységen is elméletileg képzett tűzoltókból kerül ki a propagandisták túlnyomó többsége. Kétszerezesen helyes ez az intézkedés, mert így az oktatás zavartalansága mellett az is biztosítva van, hogy az egyes elméleti kérdéseknek a mi munkánkkal kapcsolatos gyakorlati alkalmazásáról a jövőben több szó essék a szemináriumokon. Persze ehhez az is feltétlenül szükséges, hogy a propagandisták az eddiginél alaposabban készüljenek fel az előadásokra és a szemináriumokra, s ne „hajánál fogva előráncigált példákkal” akarjanak egy-egy kérdést „alátámasztani”.

A legtöbb helyen megérkeztek már a tananyagok, csupán a kecskeméti alosztályon találtunk bizonytalanságot ebben a kérdésben. Itt a párttitkár személyében változás történt, s bár nem olyan mulasztásról van szó, amit nem lehet gyorsan kiküszöbölni, mégis szükségesnek tartottuk megemlíteni ezt az esetet, mert bizonyos mértékig arra önged következtetnünk, hogy az alosztály pártszervezeténél nem mindenben érvényesül a kollektív vezetés elve. Most, az új pártoktatási évad megindulásakor különösen fontos, hogy erre felhívjuk nemcsak a kecskeméti, hanem más egységeink pártvezetőségeinek a figyelmét is, hiszen az oktatási munka ellenőrzése a továbbiakban sem lehet valamely vezetőségi tag egyedüli kötelessége.

E példákból is láthatjuk, hogy — kisebb hiányosságok ellenére — az idei pártoktatási évad előkészítése ál-

talában szervezeten történt, b ezek az eredmények valódi vápán papiros-sikerek-e, termé csak a későbbiek során derül végérvényesen. Annyi mindmár most is bizonyos, hogy a zetőségek, az egyszerű párttag pártönkivüliek is egyaránt a deklórással várják a pártokta kezdését. Az elvtársak megelé deklórással tükrözik a legutó gyűlések is, melyek során töl kes kérdést intéztek az előad számos témával kapcsolatban vetkező hónapokban is igen tákra van kilátásunk.

Ahhoz, hogy pártoktatásunk sikeres legyen, feltétlenül szükséges, hogy mindenekelőtt a gandisták, de maguk a hallgatók is sajátítsák a helyes tanulás és telés módszereit. Propagandis különös gondot kell fordítar adásaik közérthetőségére és n ságára, mert korántsem besz arról, hogy pártoktatásunkból pen eltűnt a „színtelen, bürokrata tolvajnyelv”.

Pártszervezeteink vezetőségi diginél több gondot fordí gyengébb elvtársak rendszere sére is. Tapasztalataink szeri is a gyengébb eredmények nem az elvtársak hiányos el ségéből adódik — bár ennel repe van ebben —, hanem al nem foglalkoztunk eléggé a l nulásai módszerek elsajátítás elmúlt években nem egysze taltunk olyan jelenségeket, l egy elvtárs az egész tanany szerint ki akarta jegyzetelni, hogy jegyzetében csupán a gesebb kérdéseket és megállt tüntette volna fel. Találkozt előadóval is, aki szó szerint az előadások anyagát t brosrát, s mit sem törődí hogy az ilyen oktatás „kissé lag” hatott a hallgatóságra.

Mint láthatjuk, bőven aka Nem elegendő, hogy a prop kat és a hallgatókat kiválasz tananyagot biztosítottuk. A tással kapcsolatos munkának pán az egyik oldala. De ha remtettük e nélkülözhetetlen ket, mindez az említett megoldása nélkül csak írot marad. Pártszervezeteinken é helyetteseinken működ, hog szat” ellenőrzések helyett gyakorlati segítséget adjam pagandistáknak és a hallg az eddiginél jóval alaposabí vonalasabb munkájukkal hozzá testületünk tagjainá politikai képzéséhez!

A népert
tűzön-vízen át!

A szabad véleménynyilvánítás, a bátor viták szellemében

Néhány nap múlva megkezdődik a pártoktatás új tanéve. A marxizmus—leninizmus tanításának és tanulásának minden pártoktatási évben megvan a maga sajátos, a körülmények egészabta jelentősége; így az 1956/57-es tanévben is új, nagy feladatokat kell elvégeznünk — a pártoktatás részvevőinek, a illetőeknek és a propagandistáknak egyaránt.

A jelenlegi időszak sajátossága, hogy a XX. kongresszus óta envedélyes hangú politikai viták légkörében dolgozunk. Az elmúlt hónapokban lezajlott vitákon pártunk életének, sajátosságainak leglényegesebb kérdéseiről, népi demokráciánk fontos problémáiról tanácskoztunk. Ezekre a kérdésekre megnyugtató választ adott a Központi Vezetőség július 18—21-i ülése és határozata. S egállapíthatjuk, hogy a határozat jótékony, mozgósító, felelősségre ébresztő hatása egyre jobban kibontakozik pártalapszervezeteink, egységeink életében és munkájában. A pártoktatási év talános feladata éppen az, hogy ezt a kibontakozást egyre szélesítse és szilárdítsa.

A Központi Vezetőség határozata alapján egyik fontos pártfeladatunk a pártegység megszilárdítása, mert csak így fejlesztjük szélesen és szabadon a szocialista demokráciánkat. De képzelhető-e szilárd pártegység ideológiai-politikai egység nélkül? Az elmúlt néhány év gyakorlata szemléltetően megmutatta, hogy amikor pártunkban helytelen nézetek kaptak lábra, a gyakorlati munkában is tévedésekhez, túlkapaszkodásokhoz vezetett. Bebizonyosodott, hogy ha a párt ideológiailag nem egységes, a különböző helytelen vagy ellenséges nézetek hatolnak be a párt soralba, akkor egyszerűen meglazul a szervezeti egység is. A pártpropagandának fontos feladata tehát, hogy hirdesse a marxizmus—leninizmus eszméit, terjessze, népszerűsítse a párt politikáját és ezáltal védje és erősítse a párt egységét.

Másik időszerű és életbevágó politikai feladatunk, hogy népi demokráciánk egész életében erősítsük a párt vezető szerepét. Ennek elsőrendű feltétele, hogy pártunk élcsapat jellegét tovább erősítsük. A párt élcsapat jellege és a marxizmus—leninizmus eszméje között elválaszthatatlan a kapcsolat. A párt propagandájának fontos feladata: segítse azt, hogy minden egyes párttag megértse a Központi Vezetőség irányvonalát, azt egységesen telmezzesse és odaadón dolgozzék célkitűzéseicéért.

A párt vezető szerepe elképzelhetetlen a párt és a tömegek szilárd kapcsolata nélkül. Politikai életünkben az elmúlt évtizedek során sok tényező károsan hatott erre a kapcsolatra. A jelenlegi problémák, feszültségek feloldása tehát sokrétű és szisztematikus munkát kíván. A párt és a tömegek helyes kapcsolatának alapvető feltétele, hogy a párt helyesen kialakított politikai irányvonalát mindenben alátámassza a pártmunka és így a pártoktatás is. Ezen a téren még sok munka vár ránk! Hányszor fordult, hogy pártalapszervezeteink vezetősége és politikai munkatársaink „pártmunkájuk” során gyakran „mellőzték” a politikai meggyőzést s a pártpolitikai feladatok végrehajtása közben inkább a „parancsolgatást”, „utasítgatást” módszert alkalmazták. Ennek az irányzatnak a parancsolgatás jóval könnyebb, mint a türelmes szóval való vita és meggyőzés. Az ilyen módszerekhez nincs szükség méleti tudásra, de felvilágosítani, meggyőzni és — tegyük hozzá — meggyőződni, a marxizmus—leninizmus igazságait felismerni méleti és politikai tudás nélkül egyszerűen lehetetlen.

Az elmúlt évek során — a személyi kultusz következtében — olyan elv uralkodott a pártoktatásban, hogy nincs szükség önálló, alkotó elméleti munkára, mert az a vezető feladata. A pártoktatás csak azt tekintette feladatának, hogy az egyes vezetők szövegeit, kijelentéseit magyarázza, idézgesse. A tananyagok és feladatok nem érveltek, hanem egyszerűen csak kinyilatkoztatták, vagy tekintélyekre hivatkoztak. Persze ugyanazt tették a hallgatók is. A „vita” gyakran idézet-párharc jellegű volt, s az a győztes, aki több és nagyobb tekintélyű idézetet tudott felsorakoztatni a maga igaza mellett. A pártoktatást sajnos — gyakran akkor értékeltük eredményesnek, ha hallgatóink szó szerint tudták egy csomó idézetet és nem hagytak ki fölé egy szót sem.

Az új pártoktatási év fontos feladata, hogy ezen a helytelen gyakorlaton gyökeresen változtassunk. Napjainkban rendkívül megnőtt a pártoktatás feladata, hiszen a pártdemokrácia fejlődése

a viták és nézetek harcának szabadabb kibontakozását is jelenti. Ugyanakkor a marxista felkészültség hiánya nagyon megnehezíti a vitákban való tájékozódást s a helyes következtetések levonását. A viták csak akkor lesznek hasznosak a párt számára, ha a párttagság mind nagyobb tömegei a marxizmus—leninizmus alapjai ismerete birtokában vesznek részt a vitákban. „A pártoktatás fő feladatának kell tekintenünk — állapítja meg a Központi Vezetőség 1956. június 12-i határozata —, hogy önálló marxista gondolkodásra nevelje a kommunistákat... A pártoktatás minden tanfolyamán meg kell honosítani a szabad véleménynyilvánítást, a bátor viták szellemét. A marxizmus—leninizmus elsajátítása mindenekelőtt azt jelentse, hogy a kommunista funkcionáriusok megtanulják lenini szellemben politizálni — vagyis szocialista építésünk minden feladatának végrehajtásához megnyerni népiünk legszélesebb rétegeinek aktív támogatását”.

Szocialista építésünk kérdéseinek megvilágításánál elsősorban a valóság, az előttünk álló feladatok teljes egészének és nehézségeinek mélyreható feltárására kell törekednünk. Eddig elért nagyszerű eredményeink alapján meg kell mutatnunk azt az erőt, amelynek birtokában a legnehezebb feladatokat is megoldottuk és a jövőben is meg fogjuk oldani. Így érhetjük csak el, hogy a szemináriumok és konferenciák ne önmagukba zártak, „tanulókörök” legyenek, hanem a pártéletnek, a szocializmus építésének fontos fórumaivá lépjenek elő, vagyis ezeken a foglalkozásokon a résztvevők ne csak „visszamondják” az anyagot, hanem politizáljanak, vitatkozzanak.

A gyakorlattal való kapcsolat a pártoktatásban jelentse azt is, hogy ne kerüljük meg az élet különböző területein tapasztalt káros jelenségeket, fogyatékoságokat, hanem beszéljünk azokról kommunista nyíltsággal, s mutassunk rá a hibák okaira, és kijavításuk módjára. Propagandistáink tehát ne féljenek az úgynevezett „kényes kérdésektől”. Sőt inkább ők maguk vessék fel azokat a kérdéseket, melyekről tudják, hogy a tűzoltó elvtársakat foglalkoztatják, de valamilyen ok miatt „nehezen” beszélnek róluk.

Mindezt természetesen nem bízhatjuk a véletlenre. A foglalkozásokon olyan légkört kell kialakítanunk, hogy mindenki bátran elmondja véleményét és ne féljen a bírálat „következményeitől”. Nem könnyű feladat ez, és emellett több veszélyt is rejt magában. Megtörténhet ugyanis, hogy a viták során zavaros, sőt helytelen nézetek is hangot kapnak — de ettől nem szabad megijednünk, hiszen az erő s az igazság a mi oldalunkon, a marxizmus—leninizmus oldalán van. A kommunista pártokat éppen az jellemzi, hogy nem félnek a vitáktól. A Központi Vezetőség határozata viszont arra is nyomatékosan felhívja a figyelmünket, hogy a helytelen nézeteket nem lehet üres szólamokkal, esetleg durvasággal szétzúzni, hanem tényekkel és meggyőző érvekkel kell megsemmisítenünk azokat. A foglalkozásokon tehát meg kell teremtenünk a vitatkozás bátor légkörét, de — ezzel egyidejűleg és a szabad vita elvével egyáltalán nem ellentétesen — kíméletlenül le kell lepleznünk az ellenséges nézeteket.

Pártalapszervezeteink életében a gyakorlattal való kapcsolat azt is jelenti, hogy a pártoktatásban — sokkal inkább, mint eddig — helyet kell biztosítanunk a tüzendési feladatok megvitatásának. E cél elérése érdekében parancsnokaink tartásnak szorosabb kapcsolatot a propagandistákkal, s tájékoztassák őket az egységek problémáiról, és a feladatokról. Mindez magától értetődően szükségessé teszi azt is, hogy a propagandisták maguk is elismert harcosai legyenek azoknak a politikai és szakmai feladatoknak, melyekre mozgósítanak. A tűzoltó elvtársak joggal várják el propagandistáinktól, hogy politikai és szakmai munkájukhoz gyakorlati segítséget is nyújtsanak.

Sokoldalú, nagy és szép feladat vár az 1956/57. évi pártoktatásra. Pártunk eddigi sikereiben is nagy szerepe volt a pártpropagandának, s nem kétséges, hogy propagandistáink most is megértik: felelősségük megnőtt a párttagok és a pártönkivüliek nevelése terén, s lelkes munkájukkal pártunknak a szocializmus győzelméért vívott harcát segítik elő.

Előadás után megbeszélik a vitás kérdéseket a székesfehérvári elvtársak

Szeptember 17-én kezdődött meg az 1956-57-es szakmai továbbképzési év. Mint ismeretes, a belügyminiszterhelyettes elvtárs módosította a hároméves továbbképzést elrendelő utasítást. Ez a módosítás az állami tűzoltóság szervezeti felépítésében történő átszervezés következtében vált szükségessé; s azt célozza, hogy egységeinken az oktatás közelebb kerüljön az élethez, és a terület jellegének megfelelően — a gyakorlathoz. A parancsnokoknak több önállóságot biztosít, s ezzel lehetővé teszi, hogy — az évről évre ismétlődő anyagok helyett — az iskolaszerű oktatásban részesülő elvtársak olyan anyagokat tanulmányozzanak, melyek érdeklődésüket felkelítik és szakmai képzettségüket növelik.

Az oktatás módosítása egyben egy sor felesleges adminisztrációt is megszüntet, amely eddig jelentős időt vont el parancsnokainktól. Ezt az időt ezután az alapos felkészülésre fordíthatják, s eredménye az előadások színvonalának emelkedésében feltétlenül mutatkozik majd.

Az oktatás megkezdését követő napokon — a BM Tűzrendészeti Parancsnokság Szolgálati- és Képzési Osztályától Varga Ferenc tű. szds. elvtársal együtt — ellátogattunk Fe-

jér megyébe, hogy meggyőződjünk a megye egységeinek felkészültségéről és arról, hogyan hasznosították az utasítás módosításával járó lehetőségeket a szakmai színvonal emelése érdekében.

A székesfehérvári alosztályon Horváth József alhdgy., parancsnokhelyettes a szocialista törvényességről tartott előadást, majd utána — ezen már mi is részt vettünk — kollektívan megbeszélték a vitás kérdéseket.

A beosztottak hozzászólásából — eleinte ugyan kissé bártalanokodtak az elvtársak — megállapítottuk, hogy bizony nincsenek nagyon tisztában a szocialista törvénytárs fogalmával, mert pl. a Szolgálati Szabályzatban lefektetett kötelezettségek hanyag végrehajtását is törvénytársnak minősítették. S miután elolvastuk Horváth alhdgy. előadását, kitűnt, hogy az elvtársak tévedése az előadótól eredt, mert ő is olyan példákkal illusztrálta előadását, melyek nem a szocialista törvénytársat bizonyították. Varga szds. elvtárs nyomban rámutatott e súlyos tévedésre, és helyes, gyakorlati példákkal magyarázta meg az elvtársaknak a szocialista törvénytárs és a szolgálati mulasztás közötti különbséget.

Az elméleti foglalkozás után

A szerelési gyakorlat nem a legjobban sikerült — a szelepkötél fennakadt

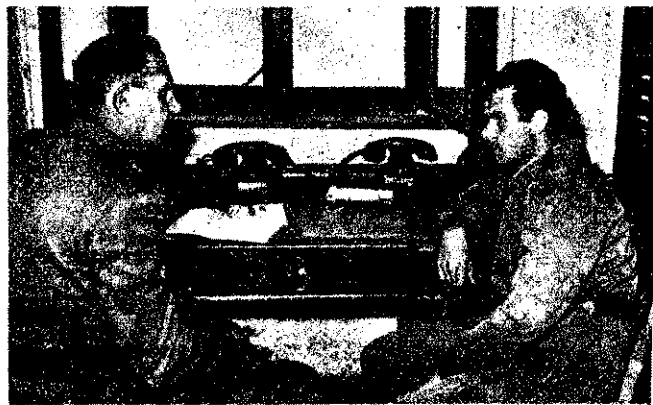
AMIBŐL MINDEN MEGVÉBE OKULHATNA

Fejér megyei tapasztalataink

végignéztük a 2 órás szerelési gyakorlatot, hogy némi tájékoztatást nyerjünk az alosztály ütközéséről is. Legnagyobb csodálkozásunkra tömlőfektetési gyakorlattal kezdték meg a foglalkozást pedig — a rendfokozatokból ítélve — valamennyi elvtárs többéves szolgálatra tekinthet vissza. Éppen ezért megkérdeztük Horváth alhdgy. elvtársat miért van szükség az ilyen — szerintünk felesleges — gyakorlatra.

— Az ideai oktatási évben a szerelési gyakorlatokat — sajnos — a legelemibb alapgyakor-

Két szerelési gyakorlatot végrehajtottak az elvtársak a lendületben, gyorsan nem volt semmi kifogás. Azonban a szelepkötél körül már akadt egy hiba, mert az osztókezelő első és a második sugárvezető feltehetően az osztókezelő „nagyobb” hiba pedig az volt, hogy nem tudták a kúrtól vízre vezetni a vizet, mert a szelepkötél fennakadt, így a szelep fennakadt, lett a légtelenítő tencközös csatlakozás is hibás volt. Éppen arról beszé-

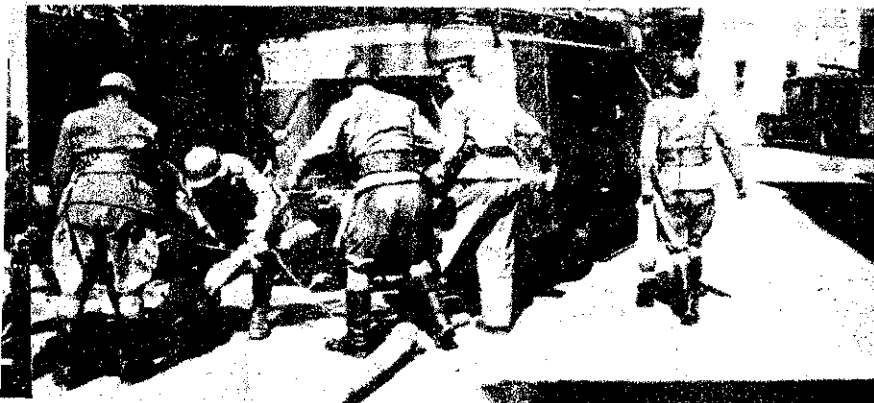
Vinyical tőrm. elvtárs szabadidejében Hajduk őrv. segíti a tanulásban

latlallal kell kezdenünk — mondta Horváth elvtárs —, mert több olyan fiatal tűzoltó elvtárs került hozzánk, akik ezelőtt üzemi tűzoltók voltak, s ezért nincsenek tisztában a szakszerű fogásokkal, melyek egy-egy gyors szerelésnél vagy tűzoltásnál elengedhetetlenül szükségesek.

Ebben egyetértettünk a parancsnok elvtárral, de Varga szds. elvtárs azt tanácsolta, hogy azokat az elvtársakat, akik már többéves szolgálattal alatti bebizonyították szerelési tudásukat, hagyja ki az alapszerelés gyakorlásából, s helyette inkább ezek az elvtársak oktassák a fiatalabbakat a legfontosabb tudnivalók elsajátítására. Ez szép példája lenne az elvtársi segítségnyújtásnak, mint ahogy például Vinyical tőrm. elvtárs délutánonként szabadidejében Hajduk őrv. elvtársat segíti a tanulásban.

hogy tűz esetén min milyen beláthatatlan ményekkel járt volna riasztották az egy szomszédos Komáromi kért segítséget Sur lakóházak oltásához. meghibásodott szernehezebb és lassúbb terepjáró gépjárműnek kellett vonulnia.

A székesfehérvári vitéz Állami Vállalat Ferenc tőrm. és Gráttiz. elvtársak instruktor szolgálatot sunkkor Grácer szolgálatban, s amikdeztük, hogy mint egy hogyan készül fel évről évről a bizor árukt el az anyagis Elmondotta ugyan megelőző tűzrendész ismereteiről szóló t: már olvasgatta, de

adta, hogy az oktatási tematikában ezt az anyagot jelölték tanulmányozásra.

A Vadásztölténygyárba délán értünk, amikor az elvtársak szabadidejüket újságolvasással, sakkozással töltötték. Zabó alhdgy. parancsnok elvőrs elmondotta, hogy nemcsak ő, hanem az elvtársak is nagy örömmel fogadták a módosított továbbképzést. A rendelkezést értelmében úgy állították össze az éves továbbképzési tervet, hogy több új, az üzemszek technológiájával kapcsolatos megelőző tűzrendészeti

nek elnevezését jobban megjegyezzék. Ennek ellenére, amikor pl. Kótai Lajos tú. elvtársat megkértük a készülék működésének ismertetésére, egyéves tűzoltó létére — pedig az anyagot az elmúlt évben is oktatták — nem tudta összefüggően elmondani a készülék működési elvét. Sajnos, nem volt több szerencsénk a többi elvtárral sem — egyedül Májner Károly őrv. magyarázata volt kielégítő. Egyik-másik elvtárs még az olyan fontos kérdésre sem tudott választ adni, hogy a lúgos szelence

A sztalínvárosi alosztályon sem havonként bontották fel az évi tervet, hanem témakör szerint, ami zavarja az áttekinthetőséget. Az osztályparancsnokság azzal a módosítással küldte vissza a jóváhagyott tervet, hogy a tartalékidőből egy-egy mezőgazdasági tűzoltást is be kell iktatni, valamint az üzemi gyakorlatokba a társadalmi tűzoltókat is vonják be. Az osztályparancsnokság észrevétele igen helyes, mert az alosztály elsősorban üzemi jellegű ugyan, de a járásban adott esetben nagy segítséget nyújthat a mezőgazdasági tüzek oltásában is.

Az iskolaszerű oktatásban részvevő elvtársaknak Makai hdgy. elvtárs a nyilvános előadások tartására szolgáló helyiségek tűzrendészetéről tartott előadást és ő vezette le a Dózsa-filmszínház előkészítő gyakorlatát is. Az előadáson és a gyakorlaton sajnos nem vehettünk részt, ezért az elvtársakat kérdeztük meg, hogy mennyire tájékozottak az anyag ismeretében. Csalódottan állapítottuk meg, hogy a beosztoltak ismerik ugyan az általános szabályokat, de a sztalínvárosi Dózsa-filmszínház és a Bartók Béla Művelődésház — melyben minden héten színlelőadást tartanak — tűzrendészeti előírásaival nincsenek tisztában. Ez annál is inkább feltűnő, mert — elmondásuk szerint — újszólván minden elvtárs teljesített már ügyeleti szolgálatot a színházakban. Ezt a tájékoztatlanságot egyébként Makai hdgy. elvtárs előadása sem oszlatta el, mert a 6 és fél oldalas, sűrűn gépelt szó szerinti „előadásvázlatból” csak egy oldalon foglalkozott a két színház helyzetével, a többi 5 és fél oldalon pedig az általános tudnivalókat ismertette. De nem segítette elő az elvtársak ismeretét az előkészítő gyakorlat sem, mert Makai hdgy. elvtárs a támadási gyakorlatnál nem használta ki a helyi lehetőségeket. Ahelyett, hogy a filmszínházban elhelyezett falj tűzcsapokat is igénybe vette volna — pedig nyomásfokozó szivattyú is van — a gépjárműfecskendőről csak egy sugarat szereltetett. Az előkészítő gyakorlatnak pedig éppen az a célja, hogy a rendelakzésre álló eszközökkel gyorsan és eredményesen hajtsák végre a feltételezett tűz oltását. Meg kell azonban mon-

Kiss Örm., a Vadásztölténygyár instruktora állandóan fejleszti szakmai tudását.

danunk, hogy ebben nemcsak Makai hdgy. elvtárs a hibás, aki — az egyik őrségparancsnok helyett — úgy „csöppent bele” a számára új feladatkörbe, hanem az alosztály parancsnoka is, aki sem az előadásvázlatot, sem az előkészítő gyakorlatot nem ellenőrizte.

Tapasztalatainkat összegezve megállapítottuk, hogy Főjér megyében sok még a tennivaló a továbbképzés terén. A hiányosságok azonban egyáltalán nem olyan súlyosak, hogy azokat még most, az oktatási év elején ne tudnák felszámolni. Ehhez csupán az szűkséges, hogy az osztálytörzs dolgozói aktív segítséget nyújtsanak a szolgálati és kiképzési előadónak — aki igen helytelenül éppen a továbbképzési év kezdetén volt szabadságon — és területi ellenőrzéseik során az alosztály- és őrségparancsnokoknak gyakorlati segítséget adjanak a szakmabavágó továbbképzési anyagok ismertetéséhez. Az egységeken előadást tartó elvtársak pedig éljenek a miniszterhelyettes elvtárs módosító utasítása által nyújtott lehetőségekkel és úgy készüljenek fel egy-egy előadásra vagy a gyakorlatok előkészítésére és lebonyolítására, hogy azokkal valóban emeljék tűzoltóink szakképzettségét.

A sztalínvárosi elvtársak helyszínen tanulmányozzák a Dózsa-filmszínház tűzvédelmi előírásait

Kürti Tórn., őrségparancsnok az oxigénes légzőkészüléket ismerteti a sárbogárdi elvtársakkal

előadásokat tartatnak az üzemi mérnökeivel, hogy a járőröző elvtársak — természetesen az instruktorkok is — ennek alapján még jobban megismerjék a gyártási feladatokat, amelyekre tűzkeletkezési lehetőség szempontjából nagyobb gyűjtemet kell fordítaniok. A szabadidőt is gazdaságosabban használják felhasználni olyan témaakörök ismertetésével, amelyekkel általános műveltségüket emelhetik.

Emellett nem hanyagolják el az állami oktatási tanulmányait sem. Az őrsön a parancsnokokkal együtt négyen tanulnak tovább, közöttük az egyik instruktork, Kiss Örm. elvtárs is, akinek véleménye szerint a tanulásban szerzett tudása nagy értékben hozzájárul ahhoz, hogy az osztályparancsnokság által elindított instruktorkok közötti versenyben Festő Örmesrel együtt ők lettek az elsők.

Sárbogárdon Kürti Lajos őrm. őrségparancsnok elvtárs éppen az oxigénes légzőkészülék működéséről és használatáról tartott előadást. A beosztott elvtársak — az elmúlt évek alatt nem először! — jegyzeteket készítettek az előadásról, hogy a készülék egyes részei-

használhatóságát miből lehet megállapítani!

Joggal vetődik fel a kérdés, vajon őrségváltáskor hogyan végzik az alosztályon napról napra a felszerelések átvizsgálását, ha még az ilyen fontos készülék használhatóságát sem tudják ellenőrizni, mellyel adott esetben mások és önmaguk életét menthetik meg.

Az éves továbbképzési tematikát Gyarmati István hdgy. alosztályparancsnok elvtárs — a terület jellegének megfelelően — általában helyesen állította össze. Az összeállítás lehetett volna áttekinthetőbb is, az előadási vázlata pedig szintén nem a legjobban sikerült. A Sallai TSZ ismertetésénél ugyanis — ahol előkészítő gyakorlatot is tartottak — csak a tsz fekvéséről, megközelítéséről, vízszerezési helyeiről stb. készített feljegyzést. Ezt pedig ő is, de a beosztottak is igen jól ismerték. Ehelyett — véleményünk szerint — az előadási vázlatba inkább a tsz tűzrendészeti helyzetét, az egyes tűzveszélyes üzemszerek ismeretét kellett volna rögzíteni, s ebbe az előadásba kellett volna beleszólnie a megközelítés, a vízszerezés stb. módjait.

A JOGSZABÁLYISMERETRŐL

Az 1072/1954. (IX. 4.) M. t. h. sz. határozat 24. pontja szerint „A Minisztertanács Titkársága, illetve a minisztériumok és országos hatáskörű hivatalok kötelesek gondoskodni arról, hogy az állami szervek és vállalatok alkalmazottjai azokat a jogszabályokat, amelyeknek ismeretére munkájuk végzéséhez szükség van, megismerhessék.”

Az egyes minisztériumok hivatalos lapjai úgy oldják meg a minisztériumok és az alárendelt szervek megfelelő tájékoztatását, hogy leközlök a társmínisztériumok olyan utasításait is, amelyek alárendelt szerveik munkáját érintik, azokat segítik a szakmai tájékozódásban, a jogszabályok végrehajtásában. A Belügyminisztériumnak azonban nincsen hivatalos lapja, s ezt a hiányt — véleményünk szerint — a stencilen sokszorosított utasítások és parancsok nem tudják teljes mértékben pótolni.

A jogszabályok megismerésének és ezen keresztül a helyes jogszabály-alkalmazásnak további fontos feltétele, hogy a tűzrendészeti szervek a megjelenő és munkájukra vonatkozó jogszabályokat gyűjtsék és rendszerezék abban az értelemben, hogy a hatályon kívül helyezéseket a korábban megjelent jogszabályokon pontosan átvezessék. Ezzel ugyanis elérjük, hogy állandóan hatályos joganyag áll rendelkezésükre.

A jogszabályok összegyűjtésével kapcsolatban utalnunk kell arra is, hogy a tűzrendészeti jogszabályok kodifikációja már hosszabb idő óta folyamatban van. Szerveink ezt már régen nélkülözik, azonban ezidélgi elég vonatottan haladt a munka. Ebben az évben előreláthatólag megoldódnak a kérdések, úgyhogy a tűzrendészeti jogszabályok majd egységes szerkezetben állnak szerveink rendelkezésére.

A jog fejlődésében soha nincsen nyugalmi állapot, s már ezért is számolnunk kell azzal, hogy a „Tűzrendészeti Kódex” megjelenése sem teheti szükségtelenné az újabb tűzrendészeti jogszabályok kiadását. Éppen ezért szerveinknek rá kell térniük a jogszabályok rendszeres összegyűjtésére, azok megfelelő nyilvántartására, következetes tanulmányozására és a jogszabályok rendszeres használatára. A munkában a nagyobb igényességre és eredményre törekvés erkölcsi és szolgálati kötelezettsége s végeredményben a szocialista törvényesség maradéktalan biztosítása egyaránt szükségessé teszi ezt a magatartást.

A felsorolt követelmények kielégítése — amint látjuk — alapos jogszabályismeret nélkül lehetetlen. A következőkben tehát azt vizsgáljuk, hogy a jogszabályismeret hiányában milyen hatása van a tűzrend-

szeti szervek munkájára és ezen belül a törvényességre.

Törvényesség a tűzrendészeti igazgatásban

Már utaltunk arra, hogy az állam — szükség esetén — kényszerrel is biztosítja a jogszabályok érvényesülését. Amennyiben az állampolgárok nem tartják be a kötelező magatartási szabályokat, akkor alkalmazásra kerülnek a kényszerítő eszközök. A tűzrendészeti hatóság pl. szabálysértési eljárást folytat le és 500 Ft-ig terjedhető pénzbírsággal sújtja azt, aki a jogszabályok tűzmegelezési rendelkezéseit, illetve a tűzrendészeti hatóság határozatainak a tűz megelőzésére vonatkozó előírásait nem vagy nem megfelelően hajtja végre (30/1956. [IX. 8.] MT sz. rendelet 21. §). Az 500 Ft-ig terjedhető pénzbírság kilátásba helyezése a kikényszerítésnek viszonylag enyhe, főleg nevelő, figyelmeztető jellegű eszköze. Jogrendszerünk azonban természetesen — attól függően, hogy a jogszabály megsértése milyen súllyal érinti hátrányosan a társadalmat — nemcsak pénzbírsággal, hanem a bírságtól a börtönbüntetésig — a büntetés sok fokozatával biztosítja a jogszabályok betartását.

Az a körülmény, hogy a törvény az állami tűzoltóság szerveit hatósági jogkörrel ruhazza fel, igen komoly felelősséget jelent — többek között — a bírságolási jogkör gyakorlása tekintetében is. Körültekintően mérlegelni kell ugyanis a cselekmény (mulasztás) súlyát, társadalmi hatását, s feltelesenül azzal arányban álló bírságot kell kiszabni. Nyilvánvaló, hogy ezen alapvető szempont mellett sok más körülményre is figyelemmel kell lenni. Pl. súlyosabb hátrányt csak ott helyes alkalmazni:

- ahol súlyosabb a jogszabálysértés, illetve annak következménye;
- ahol a kisebb hátrány nem képvisel megfelelő visszatartó erőt az újabb jogszabálysértéstől;
- ahol gyakori az azonos természetű jogszabálysértés, és ahol a példa erejével másokat is vissza kell tartani;
- ahol a kisebb joghátrány alkalmazása előzőleg nem használt;
- ahol nem a járatlanság, hanem rosszindulat vagy kapzsi önérték, vagy
- ahol a törvények kijátszására törekvés mutatkozik meg stb.

A törvényesség megsértését jelenti, ha az alkalmazott kényszer túlmegy a szükséges határon (s így nem gyakorol kellő nevelő hatást), mert ellenkezik a büntetés

módjának általánosan kötelező sával, társadalmi hatásában pedig ságtalan büntetés elégedetlenséget a tűzrendészeti hatóság működésében.

A törvényesség megsértését jelenti ha a jogszabály végrehajtásának sára kötelezett hatóság a jogszabály végrehajtásáról nem intézkedik, vagy megsértése fölött szemet húnny, m jogszabályban előírt köteletségét jesíti. Erre az esetre is bőven hoz példát hatósági ténykedésünk te Kellő felelősség nélkülül vagy a i szeti jogszabályok előírásait kell ismerve s így azokat nem vagy n felelően alkalmazva, gyakran nem kodunk kielégítően a megelőző i szeti szabályok érvényesítéséről, például, hogy működési területünk rendészeti szabályok figyelmen l gyásával létesítenek tűzveszélyes kat felhasználó üzemeket; vagy a tűzvédelmi berendezések megf bantartásának elmulasztását, a b seknek rendeltetésüktől eltérő c felhasználását stb.

Az elmondottak a törvényesség tésének viszonylag könnyen fel e esetei. Kevésbé ismerhetők fel a i ség megsértésének esetei a jog végrehajtása során követett e Megsérti a törvényességet az a szeti hatóság, amelyek az eljárás személyt nem figyelmezteti törv gaira; vagy például, ha szabál bírságot szab ki és a határozat k alkalmazásával vagy utána, a határi szóban bejelentett fellebbezést i tudomásul. Törvénytisértést követ ság, mert — a határidőn belül vagy írásban egyaránt joga vai teni a fellebbezést a bírságotna hatóság ebben az esetben törvér ban korlátozott.

Kormányunk — a Szovjetunió nista Pártja XX. kongresszusán mint az MDP Központi Vezető 18—22-i határozatainak tanulsáa maza — fontos feladatának tek cialista törvényesség további sz A kormány az elmúlt hónapok egész sor olyan határozatot hoz konkrét intézkedést tett, amely járulnak a szocialista törvényes stításához, s a még meglévő hül molásához. Ezek a határozato intézkedések, amellott hogy hoz az állami, az állampolgári fegy szilárdulásához, a törvényesség tekintetében világosan körvonalak tósági jogkörrel felruházott sz adatait is.

Meg kell találniok — és n zonnal meg is fogják találni sági munkakörben dolgozó elvtá kat az eszközöket és módszer lyek alkalmazásával saját terül tosítják a törvényesség marad vényesülését. Reméljük, talá valamelyes segítséget adni ehí gyar Tűzoltó” olvasóinak azzal, jogalkotás- és jogszabály-alka hány elvi és gyakorlati kérdése lásával — figyelmüket felhív szabályok ismeretének fontossá vényesség maradéktalan bizto pontjából.

Október 7-én — Országos Tűzoltóverseny

Október 7-én 9 órai kezdettel kerül megrendezésre a Margitszigeti Központi MHK-pályán az Országos Tűzoltóverseny. A versenyen az ország legjobb önkéntes társadalmi tűzoltócsapatai mérik össze erejüket a kocsis- és a mozdonyfecskendő, illetve a 400-as és a 800-as kismotorfecskendő szerelésében.

Az ünnepséget az állami tűzoltóság versenyszerelése és tűzoltási bemutatója, valamint a Tiszti Iskola hallgatóinak és a Dózsa SE sportolójának bemutató tornagyakorlatai teszik változatosabbá, színvonalasabbá.

TÜZOLTÓÉLETT a baráti országokban

Szovjetunió

Rövidesen újra találkozhatunk mozivászonon az első szovjet filmek egyik legnépszerűbb főszereplőjével, a néger Basir Jambével. Basir Sambe 1917-ben került a Szovjetunióba, s a polgárháború éveiben a Vörös fadseregben teljesített szolgálatot. Leszerelése után — 1923-ban — tűzoltó lett és egyszerű harcosból a körzeti felügyelőségig vitte. Kiváló munkája elismeréseképpen 1932-ben a Munka Vörös Zászló Érdemrenddel üntették ki Sambe elvtársat, aki jelenleg a Tbiliszi Kultúr- és Üdülőkert tűzorségének a parancsnoka. Fia, Nyikolaj szintén tűzoltó, s a közeljövőben üntetik ki tizenöt éves tűzoltói szolgálatáért.

A Szovjetunió számos köztársaságában és a kerületekben tűzvédelmi agitációs brigádokat alakítottak. A tűzoltókból álló brigádok tagjai ellátogatnak a városokba és a városokba, előadásokat, filmvetítéseket tartanak és segítséget adnak az önkéntes tűzoltóknak. A brigádok munkájáról több elismerő levél érkezett a „Pozsarnoje Delo” szerkesztőségéhez.

A gyermekek csínytevésével gyakran okoznak tüzeseteket Nyikolajevben is. A város egyik izoltóegységének komszomolisi elhatározta, hogy felkeresik a környékbeli iskolásokat s a gyermekotthonok növendékeit s megismertetik őket a legáltalánosabb tűzvédelmi tudnivalókkal. Emellett meghívták a gyermekeket a tűzoltólaktanyára, ahol a tűzoltók munkájával megismerkedhettek a kis látogatók. A nyikolajevi komszomolista tűzoltók az év első felében 87 előadást és 40 tanulmányi kirándulást szerveztek a gyermekek részére. Az eddigi eredmények arról tanúskodnak, hogy munkájuk nem volt ábavaló.

A repülésnek nagy szerepe van az erdő- és tőzegtüzek elnyomásában. Az elmúlt évben számos erdő- és tőzegtüzet vettek észre repülőgépről, melyet ily módon idejében sikerült irtóhatárolni. A kalinini kerületben május elejétől rendszeres légi őrzéseket tartanak erdőségek és a tőzegvidékek felett. Az őrzésüket teljesítő

gépek minden nap meghatározott útvonalra és útiterv szerint repülnek és ejtőernyős tűzoltókat visznek magukkal. Ha valahol tüzet észlelnek, az ejtőernyős tűzoltók azonnal kiugranak a gépből és hozzálátanak a tűz oltásához, vagy szükség esetén a lakosságot megszervezik a tűz oltására. A keletkezett erdő- és tőzegtüzek kétharmad részét az ejtőernyős tűzoltók oltották el. A tűzoltási munkálatokban különösen Klocskov, Beljácov és Gadzsijeb ejtőernyősök tűntek ki: az elmúlt hónapokban valamennyien több mint húsz ejtőernyős ugrást hajtottak végre. Szükség esetén jelzőzászlókkal és tűzoltófelszerelésekkel is ellátják a tűzoltókat a repülőgépek. A repülőgépek a lakott helyekre már eddig is 140 000 tűzvédelmi felhívást tartalmazó röpcédulát dobtak le.

A tüzek sikeres oltása nagymértékben attól függ, hogy a kivonuló egység milyen gyorsan érkezik meg a kárhelyre. Fontosabb városokban, ahol utcák, mellékutcák és terek százait találjuk, a gyors kivonulás sok nehézségbe ütközik. E nehézségek kiküszöbölése érdekében érdekes kezdeményezést valósítottak meg az egyik leningrádi egység beosztottai. Párképeket készítettek a körülményekhez tartozó útvonalokról és a vonulás szempontjából legalkalmasabb útvonalakat egy kis könyvecskébe jegyezték be. Riasztás esetén — a tűz milyenségétől függően — a segítségnyújtásnál számba jöhető szomszédos egységek ügyeletes tisztjei azonnal megkeresik a káreset színhelyét az eligazító könyvecskében, s így a gyors megközelítés érdekében kiválaszthatják a legrövidebb útvonalat. Az eligazító könyvecske a személyi állomány részére oktatás tárgyát is képezheti, s annak különösen a gépkocsivezetők és a parancsnokok vehetik nagy hasznát.

A cseljabinszki önkéntes tűzoltók nagy segítséget nyújtanak az állami egységeknek. Nemrégiben a Minyjárskoj utca egyik házában Sztjepanova, Szmirnova és Kaszincev önkéntes tűzoltók tüzet észleltek. Betörték az ablakot (az ajtó ugyanis lakattal volt bezárva) és az égő helyiségből három kisgyermeket hoztak ki. A kihí-

vott önkéntes tűzoltóegység ezután a tüzet is eloltotta.

Lelja Orlov és Vitya Balakirev, az ifjúsági brigád tagjai, egy vasúti kocsni mellett játszódva észrevették, hogy onnan füst szivárog. Behatoltak a vagonba és ott egy ijedt 3 éves kisgyermeket találtak, akit kimentettek a lángokból. Egy másik esetben gyufával játszó gyermekek tüzet okoztak egy lakóházban, melyet két ifjúsági tűzoltó oltott el. A Cseljabinszki Tűzvédelmi Szervezet számos tagját jó munkájáért nemrégiben kitüntették.

Román Népköztársaság

Recaş község úttörői „tűzoltórajt” alakítottak, hogy ezzel is segítsék a helyi önkéntes alakulat munkáját. A raj a község román, valamint német iskolájában ülést tartott, amelyen a kisebb úttörőknek elmagyarázták, milyen veszélyeket jelent a tűzzel való játék. A helyi tűzoltóalakulat parancsnoka személyesen is foglalkozik a kis úttörő-tűzoltókkal: hetenként gyakorolják a kézi fecskendő kezelését, hogy tűz esetén a gyerekek eredményesen segíthessék a felnőtt tűzoltókat munkájukban.

Az alakulatparancsnokok részére megrendezett tanfolyamok igen hasznosoknak bizonyultak. A résztvevők ismét meggyőződhettek arról, milyen fontos a felszerelés jó karbantartása, tökéletesítése és a jó megelőző munka. Egyre több alakulatnál gondoskodnak a lakosság felvilágosításáról, valamint arról, hogy tűz esetén a lakosság maga is cselekedni tudjon.

Temes és Nagyvárad területeinek tűzoltóalakulatai nagyszabású tűzoltóversenyen mérték össze tudásukat, felkészültségüket. A verseny színhelye az Arad környéki Pincota község volt, amelynek alakulata kitett magáért a verseny előkészítésében. A jó előkészítéshez nagymértékben hozzájárult a helybeli börtöngyár tűzoltóinak a közreműködése is.

A versenynap megnyitóján a tanács és a pártszervek funkcionáriusainak, valamint a tűzoltósági vezető szervek képviselőinek beszédei után 21 önkéntes tűzoltóalakulat vonult el a

nézők előtt. Elöl az úttörő tűzoltórajok tagjai látható örömmel és büszkeséggel vonultak a verseny színhelye felé.

A feladat a következő volt: kézfecskendő felszerelése és üzembe helyezése, valamint egy tetőtűz „eloltása”. A versenyt azok az alakulatok nyerték, amelyek a leggyorsabban, hibapont nélkül oldották meg a feladatot. Ezzel bizonyították, hogy községeik nyugodtan bízhatják rájuk vagyonaikat, munkájuk gyümölcsét. Eről tettek tanúbizonyosságot mindenekelőtt Drauf, Ineu és Nădlac községek tűzoltói.

Az úttörők is versenyre keltek egymással, s a pincotai és szintanai úttörőalakulatok hibátlanul végezték el feladatukat. Különösen kitűnt Gantner Péter úttörő, aki hibapont nélkül 75 másodperc alatt szerelte össze a kisebb kézfecskendőt.

Mindent összevetve, a pincotai verseny méltó előkészület volt szeptember 13-án, a „Tűzoltók napja” megünneplésére.

A román tűzoltóság folyóirata (Paza Contra Incendii) szerkesztősége felhívással fordult az olvasókhoz és a tűzvédelmi szervekhez, közölnék észrevételeiket és javaslataikat a nőknek a tűzoltóalakulatok munkájába való bevonásával, valamint a nőkkel való ilyen irányú tanácskozások 1957-ben történő összehívásával kapcsolatban.

Német Demokratikus Köztársaság

A Német Demokratikus Köztársaságban kísérletek folytak a nyomótömlők perlonból való gyártására. A kísérletek sikerrel jártak, mert a perlontömlők rugalmasságban és tartósságban semmivel sem maradnak el a kenderből vagy lenből készült tömlők mögött. Ugyanakkor lényegesen könnyebbek, tehát könnyebben is kezelhetők. Egyszerűbb a tisztításuk és javításuk is, s a kender vagy len-tömlővel szemben száradási idejük felére csökken. Magasabb hőfokon hőálló képességük eléri a 200 C°-ot, amennyiben nem kerülnek közvetlen érintkezésbe a hőforrással. A perlon jótulajdonságait figyelembe véve tehát a tömlőgyártás szempontjából is jobb anyagnak bizonyul, mint a len vagy a kender.

150 gyermek és 20 felnőtt nézte végig előadásunkat

Jövőre is ott akarunk lenni a legjobb versenyen

A keleti országrészi versenyről szeretném néhány sorban elmondani az általam tapasztaltakat, s ha mód lenne rá, szeretném, ha egyiket-másikat figyelembe vennék a jövő évi versenyek szervezésénél.

Véleményem szerint igen ügyes és helyes újítás volt a nyomótömítő egy kézzel való felvétele és kigurítása. Ezt otthon mindjárt ki is próbáltuk, és mondhatom, az elvtársak minden nehézség nélkül, gyorsan végre tudták hajtani. Úgy gondolom, ennek a módszernek a bevezetése országosan is kívánatos lenne, s kezdeményezője jutalmat érdemel. A tömlők helyben való összekapcsolását és a földön történő „kivonszolását” azonban nem tartom helyesnek, főleg azért nem, miután tudva levő, hogy a tömlők nagymérvű rongálódása az egyik legsúlyosabb problémánk; s nem hiszem, hogy ezzel a módszerrel meg növelnénk tömlőink élettartamát!

Országosan elfogadott és bevezetett újítás, hogy a szűrőkosarakra karikát hegesztettek és a kötkötetet abba akasztják, s ez a módszer a gyakorlatban szerintem is jól bevált. Eppen ezért föltöbb furcsának találom, hogy a csapatokat arra kötelezik, hogy a kötkötetet hurkolják a szűrőkosárra, holott mi ezt a módszert már nem

is alkalmaztuk a szerelésnél. Ha a kötkötél használatának ez a módja netán valamilyen okból kifolyólag nem alkalmas, szerintem akkor is foglalkozni kellene a kérdéssel, s ha tényleg olyan az ellene szóló érő, akkor meg is kellene szüntetni.

Helyes lenne a kismotorfecskeendők szerelőlétszámának végleges rögzítése is. Úgy tudom, hogy az üzemi csapatok a legtöbb helyen már a hetes szerelésre tértek át, s a verseny megindulása előtt mégis újra a hatos szerelési formát kellett elővenniük, ami a legtöbbjénél jelentős zavarokat okozott.

Végül még valamit a hibák pontozásáról. A mostani pontozás lehetővé tette, hogy a csapatok már eleve úgy készüljenek a versenyre, hogy egyes szerelési mozzanatokat egyszerűen elhagyjanak, ugyanígy jobban járunk — még a hibapontok levonásával is —, mintha rendszeresen szereltek volna...

Társadalmi tűzoltócsapatunk nem ért el kitűnő eredményt a mostani versenyen, de igen sokat tanultunk. A tanultakat hasznosítjuk és jövőre újra ott akarunk lenni a legjobb versenyen!

BARÁT LAJOS t. t. örm.,
a Pécsi Porcelángyár instruktora

A kisújszállási önkéntes tűzoltóság fejlődése

A kisújszállási önkéntes tűzoltótestületnek még igen rövid múltja van, hiszen csak ez év januárjában alakult. Kezdetben a munkája is eléggé gyengének mutatkozott. A testület vezetősége is bizonytalankodott: nem tudta, hogyan induljon neki és mihez kezdjen — a semmiből. Pedig az új testület tagsága eléggé szépszámu volt: papíron 96 fő. Sajnos, csak papíron, mert ebből a valóságban mindössze 5-6 fő akadt olyan, akire számítani lehetett. Eleinte a város dolgozói sem akarták megérteni, hogy mi tette szükségessé az állami tűzoltóság létszámának csökkentését. Többségük továbbra is azon a véleményen volt, hogy „csak legyen egy vagy két komoly tűzeset, a felső vezetés is rájön majd arra, hogy egy termelőszövetkezeti városban mégis szükség van az állami tűzoltóságra!” Mindez azóta már a múlté. A városi pártbizottság, a tanács, a városi tűzrendészeti kirendeltség és az önkéntes testület parancsnokának jó szervező és meggyőző munkája eredményeképpen — a város lakossága is belátta, hogy ezt a feladatot társadalmi úton is el lehet látni.

Jelenleg 45 tagja van a testületnek, s egytől-egyig olyanok, akikre minden esetben számítani lehet. Már a nyári mezőgazdasági tűzvédelem idején az aratás, a behordás és a cséplés során végzett tűzrendészeti ellenőrzésekből is alaposan kivették részüket. Ennek azután nem maradt el az eredménye sem, mert a város területén egyetlen tűzeset sem keletkezett a betakarítási idején alatt! A testület tagjai azóta is lelkiismeretesen és fahatatlannal dolgoznak. Jelenleg a lakóházak megelőző tűzrendészetének felülvizsgálását végzik, s ugyanakkor a moziban és kultúrelőadások alkalmával az ügyeleti szolgálatot is rendszeresen ellátják.

A testület munkája igen nagy lendületet kapott azáltal, hogy az állami gazdaság, a termelőszövetkezetek, az üzemek, ktsz-ek, egyéni dolgozók és nem utolsósorban a tanács tagjai támogatása révén — eddig már 21 öltöny nyári ruhát vásároltak.

DARVAS ISTVÁN t. t. örm.,
szolg. és kik. ea.,
Szolnok

Eredményeink „titka”

Járásunk területén, a nyár folyamán egyetlen tűzeset sem volt. Vajon minek köszönhető ez az öröndetes eredmény? Mi úgy véljük, elsősorban annak a ténynek, hogy az alosztály valamennyi beosztottja lelkesen felkészült a nyári mezőgazdasági tűzvédelemre és a elvtársak az alosztály vezető és a pártvezetőség segítségével, példamutatásával — önkéntesen — állandóan patronálták területüket.

A nyár folyamán különösen Tamás László szkv. elvtárs végzett jó munkát, mint kiküldött területfelelős. Határozott fellépésével öt községben biztosította a tűzkörmentes betakarítást. Hasonlóan jó munkát végzett Varga István t. t. szkv. elvtárs is, aki szabadnapjaiból állandóan ellenőrizte, patronálta területét, de ezenkívül nagyon sok esetben — különösen a cséplés időszakában — több községet is patronált.

Az elvtársak azonban most sem pihennek habérjaikon, hanem vállalták, hogy a továbbképzés beindításáig ki-ki saját községében biztosítja az önkéntes tűzoltóság szervezetszerű létszámát, s emellett a to-

Augusztus 20-ra készültünk el a „Fehérke és a 7 törpe” című bábdarab. Díszleteink és bábuink igen szépek. Nagyon dekoratív és szép az erdő a királyi udvar a galambokkal és a szobája a 7 kis ágyacskával, 7 székkel, kistányérok stb. Aug. 20-án, tekintve, hogy Baján vidámvonulat volt, aránylag kevés volt a közönség, így csak kb. 80 gyermek és 25 felnőtt nézte meg előadásunkat. A gyermekfigyelmét annyira lekötötte az előadás, hogy meg se moccantak, és szinte nélkül nézték végig. Már-már azt hittük, hogy valami hiba van és nem teljes az előadásunk. Csak a végén, amikor a király meg akarja elhagyni a színházat, hogy a közönség egyáltalán ne emeljen, hanem még várja a folytatást, akkor nyugodtunk meg és még egy adást is adtunk.

Szeptember 11-én két iskolát és napközi otthont hívtunk meg, s egy kapura is kitéttük az előadást jelző kártyát. Az iskolák 90 gyermeket juttattak be és mi így is készültünk. Amire eljött az előadás ideje, a legnagyobb zavarban voltunk, mert hosszú sorok jöttek a gyerekek és nem tudtuk őket elhelyezni; aztán valahogyan mégis becsúfoltuk őket. Kénytelenek voltunk csinálni, mert amikor jegy hiányára napközi óvónénije el akarta vinni a reketket, hogy majd egy más alkalommal jöjnek — a 60 gyermek olyan bömbölés kezdett, hogy nem volt szívünk elhagyni őket. Így 150 gyermek és 20 felnőtt nézte meg előadásunkat. Nagyon tetszett a cselekmény és hangosan szidták a királyt. A gyermekek azóta landóan ostromolnak bennünket, hogy kor lesz megint bábszínház. Így — hetszáz — három hét múlva újból ismételjük az előadást.

FOGARASI IMR
bábcsoportvezető
Baja

vábbképzés megszervezését is. Az elvtársak, hogy valamennyi községben juttassuk a községi területfelelős hálózatot, fűradozunk, hogy társadalmi munkával több önkéntes tűzoltó elvtárs jöjjön hozzá a községek megelőző tűzvédelem biztosításához. Az állami tűzvédelem máris hozzáfogtak a lakóházak tűzrendészeti ellenőrzéséhez és ezt első sorban azoknál kezdték meg, akik a nyári időszakban engedélyt kaptak.

Az elmondottak mellett lelkiismeretesen készülnek az 1956-57. évi továbbképzésre. Azt szeretnék, hogy az alosztályban az oktatási évben is újra az elvtársak helyre kerüljen. Szándékuk azonban csupán kívánság, hanem kézzelfogható ténykedés is adták ebből komoly hozzájárulást. Azok az elvtársak, akik még nem végeztek el az általános kóla 5-6., illetve 7-8. osztályát, mind bekapcsolódtak az állami oktatásba, és lelkesen készülnek, hogy ezzel elősegítsék a tanulmányi színvonalát.

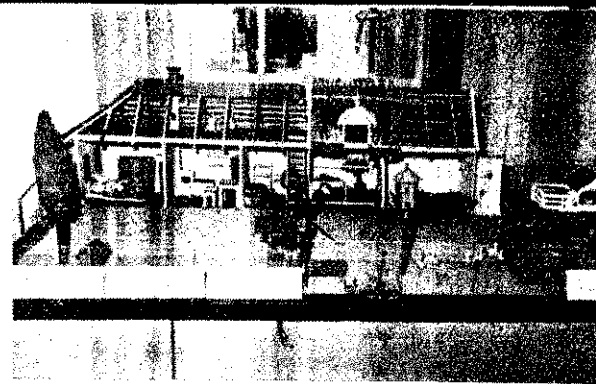
HAJAS ISTVÁN t. t.
Kalocsa

A kiállítás egyik leglátogatottabb részlete — az ideális közös szerű, működtethető miniatűr eséplógarnitúrával

Ez a tökéletesen szemléltető háztáji makett — a keszthelyi tűzoltók kezelműnkéje

A BALATONI MÚZEUMBAN

Megnyílt a keszthelyi tűzrendészeti kiállítás

Azt sem a múzeum, sem pedig az alosztály nem tudta egészen bizonyosan megállapítani, hogy melyikük „ugratja be” a vásárlókat a kiállítás megrendezésébe; egy azonban tény: a kiállítás szeptember 23-án, délelőtti órákban megnyílt. A „vita” még folyik, s az az érzésünk, hogy „a két fél” is abban egyetértenek meg majd, hogy a „beugratás” kölcsönös volt, s hogy érdekes volt-e, azt majd a közönség eleménye dönti el — a látottak alapján... De, hogy a „lelkiismeretüket” egy kissé „megnyugtassuk”, engedjék meg, hogy — mint a kiállítást az eltekintő között megtekintő látogatók — előjáróban „elhamarkott” véleményt mondjunk, és jelentjük: az a kár, hogy már nem előbb „ugratták” be egyetérten, mert akkor legalább a közönsége is előbb látta volna hasznát. Mert, hogy csak lát belőle, az olyan színgáz, mint az, hogy a kiállítás megnyílt.

részben vagy teljesen megsemmisült vagyontárgyak... csupán ennyi az egész kiállítás. És mégis minden tűzás nélkül lezögezhetjük, hogy méltán veszi fel a versenyt az eddig rendezett megyei kiállításokkal. Ismételjük: nem méreteiben vagy anyagában, hanem abban, ahogyan megrendezték!

val és a megfékezésére szolgáló harci fegyverekkel — a korszerű tűzoltás eszközeivel.

A múzeológusok kifinomult művészi érzékének, eszmei irányításának s a tűzoltók szakszerű és aprólékos gondosságának harmonikus összhangja jellemzi az egész kiállítást. Az egyes részletek kidolgozása, a

A kiállítás egyébként mondanivalójában nem különbözik az előzőkétől. De a mód, ahogyan a mondanivalót a látogatók elé tárják — újszerű, s ez az, ami mégis megkülönbözteti ezt a kiállítást a többitől. A lehetőségek új és mindinkább sikerre vivő útja, amelyet a keszthelyi kiállítás rendezői megmutattak, olyan tanulságos és az elvtársi együttműködés — eddig egyedülálló — olyan példája, amelyről beszélnünk kell.

Ez úton is köszönetet kell mondanunk Dr. Sági Károly elvtársnak, a múzeum igazgatójának, Dr. Gaál Károly elvtársnak, a múzeum helyettes igazgatójának, Csizsár Károly restaurátor elvtársnak, azért a lelkes és önzetlen támogatásért, amellyel lehetővé tették, hogy a kiállítás megvalósult, helyett kapott a Balatoni Múzeum falai között, s a színvonalért, amely elsősorban nekik, az ő eszmei irányításuknak és rendkívüli értékes gyakorlati segítségüknek köszönhető; továbbá azoknak a szerveknek, akik anyagi és erkölcsi támogatásukkal az ügyet segítették. Legőszintűbb elismerésünket fejezzük ki Puszkás Sándor t. fndgy. alosztályparancsnok elvtársnak és a keszthelyi alosztályon szolgálatot teljesítő valamennyi elvtársnak, akik szívvel-lélekkel, egy emberként fáradoztak a kiállítás sikerén, s akik úgyszólván a semmiből, két kezük munkájával teremtették elő, gyűjtögettek össze a kiállítás anyagának döntő részét, s akik — járási szinten — az országon először vetették fel és valósították meg a tűzrendészeti kiállítás szervezésének gondolatát.

Dr. Gaál Károly, a múzeum helyettes igazgatója (baloldalt) megnyitja a kiállítást

Ne gondoljon senki valami rendkívüli méretű és hatalmas anyagkomplezzummal agyontöltött kiállításra! Erről szó sincs! Hiszen az egész kiállítás a múzeum földszinti oszlopcarnokán és az attól balra lévő lapiriumban szerénykedik. Anyagocsán sok: néhány tabló, a kiállító szekrények egyikében-ásikában elhelyezett korabeli műzeális leletek, rajzillusztrációk; néhány eredeti írásos dokumentáció, egy-egy fényképes opagandaanyag, makettek, népművelési tárgyak, tűzoltóeszközök és a járás területén előforduló tüzesetek következtében mutatóban — sok esetben szomorú emlékekre utaló —

A rendezés szerény, egyszerű és mégis rendkívüli nevelőerővel ható eszközei — a tűzgyújtás és a tűzoltás — a tűzgyújtás — a világitó- és fűtőberendezések fejlődésének illusztrálásán keresztül; a megelőző tűzrendészet és a korszerű tűzoltástechnika egy-egy érdekes és tanulságos részletének bemutatásával — évezredek történetének áttekinthető, világos képét adják. A látogató úgyszólván percek alatt megismerkedik az ősi ellenség és barát — a tűz gyűjtésének ősi módjaival és az ember szolgálatába állításának eszközeivel: a pusztító hatása ellen folytatott harc egyszerű szabályai-

szemléltető tárgyak, eszközök elhelyezése; a világos, egyszerű, tömör és mégis közérthető magyarázatok, feliratok, rajzok — elmélyült, alapos és szakszerű, kollektív munkára vallanak, s részleteikben és összefüggésükben egyaránt teljes mértékben elérik céljukat.

Átfogó és mindenre kiterjedő aprólékos, elemező ismeretést ilyen szűk keretek között nem adhatunk, de nem is ez a célunk. Úgy gondoljuk, hogy az elmondottak is elegendőnek bizonyultak ahhoz, hogy a kiállításról azok is némi képet kapjanak, akiknek nem áll módjukban azt megtekinteni.

A használat helyes módja és a gondatlanság eredménye — tanulságos figyelmeztetés

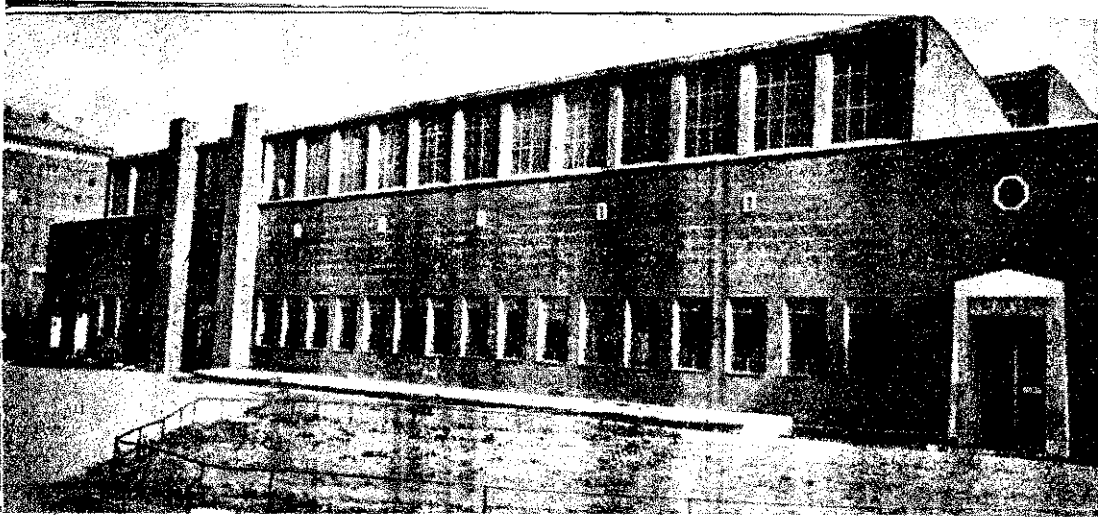

Kiéggett árbockapcsoló

Mozdonyfecskenőtől a 800-asig — részlet a kiállításról

"IDŐSZERŰ" SZAKMAI KÉRDÉSEKRŐL

Kutatóintézetek, vizsgáló laboratóriumok tűzrendészete

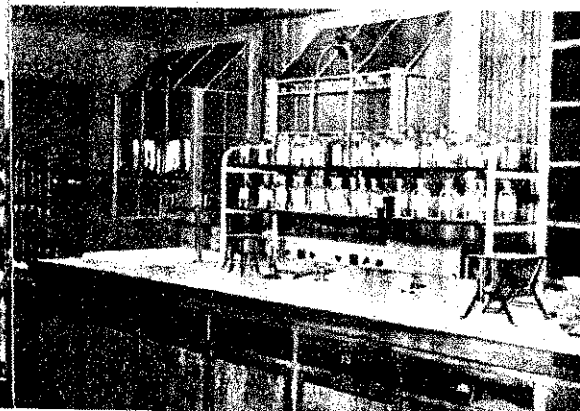
A korszerű ipari tűzvédelem alapvető előfeltétele, hogy az igazgatási munka, a megelőzés megszervezése, a készenlét és a készütség foka mindenkor lépést tartson az üzemeltetés különböző változásaival, a műszaki fejlődéssel és intézkedései megfeleljenek a különböző körülmények sajátosságainak. Igen fontos követelmény ez, mert üzemi létesítményeinkben felszabadulásunk óta az építkezés, a gépészet és egyéb berendezés, valamint az üzemeltetés terén olyan óriási változások következtek be, amelyek sok esetben alapjaiban megváltoztatták a tűzrendészet helyzetét.

A kutatóintézetek és laboratóriumok helyzete

A tűzrendészeti hatóságok — a tapasztalat szerint — igyekeznek lépést tartani ezzel a szinte szemkápráztató irammal. A felelősi hálózat jelentései, valamint az alkalmi ellenőrzések alapján az alosztályparancsnokságok és járási kirendeltségek azonnal megjelennek a helyszínen, megvizsgálják a módosításokat vagy a tervezett létesítések műszaki leírásait és haladéktalanul megállapítják azokat az előírásokat, amelyek a változott helyzetnek — a népgazdasági érdekek és a zavartalan termelés figyelembevételével — a legjobban megfelelnek.

Van azonban egy terület, amely jóval behatóbb vizsgálatot és fokozottabb rendezést kíván. Figyelembe kell vennünk, hogy ennek a nagyarányú sikersorozatnak a háttérében ott vannak azok a munkahelyek, amelyeken a mérnökök, technikusok és más műszaki dolgozók százai, sőt ezrei bámulságot szorgalommal, szocialista

A laboratóriumban csak a szabványban meghatározott üvegek és edények alkalmazhatók

jövőnkbe vetett hittel dolgoznak, kísérleteznek, kutainak, vizsgálnak csak azért, hogy országunkat az új gyártások lehetőségeivel gazdagítsák. Ma már úgyszólván minden nagyobb üzemben berendezték azokat a laboratóriumokat és kutatóhelyeket, amelyek messze meghaladják az eddigi, általánosságban ismert üzemi laboratóriumi kereteket és arányokat. Nemcsak arról van szó most már, hogy egy-egy ismert anyag esetleges minőségét ellenőrizzék, vagy egy — már ismert — eljárással másokat oktassanak, hanem a rendkívül fontos minőségi ellenőrzés és oktatás mellett az anyagok sokrétű felhasználása szerint állandóan tudományosan foglalkoznak a velük szemben támasztott követelményekkel. A gyakorlat számára ismerni kell az anyagok érték-mérőit. Ez azért szükséges, hogy egy kijelölt felhasználási területen megfelelő minőségű és összetételű anyagot biztosíthassunk a feldolgozás számára. Ezért van igen nagy jelentősége a vizsgálatnak! Ilyen szempontok figyelembevételével a vizsgálatok mechanikai, fizikai, elektromos és kémiai módszerekre oszlanak. Az elért adatok teszik lehetővé az egyenletes gyártást.

Tűzrendészeti szempontból is lényeges, hogy ilyen értelemben fokozott mértékben foglalkozzunk a laboratóriumi munkával, mert pl. a mechanikai vizsgálatok alkalmával a hajlító és szakító szilárdságot, a nyomó feszültséget, a keménységet és hársíthatóságot ellenőrzik. Itt tehát az ún. próbatest minden tekintetben (szerkezet, méret stb.) megegyezik a vizsgálatra kerülő anyaggal. A tűzrendészeti szakértőnek tehát számolnia kell azzal, hogy a vizsgáló intézetbe az anyagok legkülönbözőbb fajtái kerülnek, amelyeknek a megfelelő elhelyezéséről és kezeléséről feltétlenül gondoskodni kell. Gondoljunk arra, hogy pl. az anyagokat hő és terhelés hatására mutatózó változások szempontjából vizsgálják. Megtörténik, hogy a felmelegítés hatására a 300 C°-ot is eléri. A kérelmet megelőzése érdekében tehát a próbához hőfokszabályozó szerkezetek és állandó felügyelet szükséges.

Kiterjed a vizsgálat az anyag tűzállóságára is. Ennél a vizsgálatnál elektromossággal hevítendő, kúp alakú részét ékeinek az anyagba. Ezzel mérik azután az anyag elváltozását, továbbá azt is, milyen mértékben keletkeznek éghető gázok

az anyag bomlásakor. Ezeket a gázokat elektromos szikrával gyűjtik. Az áramlásnál a környezetet magától értetődően meg kell védeni az esetleges tűz hatásától.

A tűzállósági vizsgálattal párhuzamosan ellenőrzik a hőterjedési együttható hővezetőképességet, és a hőállóságukat, amelyeknél — az anyag fajtájától függően — a biztonság érdekében meg kell előírni a szükséges szabványokat.

Foglalkoznak továbbá a nedvességgel szembeni magatartással is, ez azonban csak a felhasznált anyagok esetén kíván szabályozást.

Az anyagok elektromossággal szembeni ellenőrzése viszont rendkívül figyelemre méltó, mert kiterjed az átütő szilárdságra a felületi, a belső és fajlagos ellenőrzésre, továbbá az ívállóságra és szóáram-szilárdságra is. Ennél az elvárásnál a biztonsági berendezés mellett alkalmazni kell az elektromos szikrávesztéssel és a berendezés szerinti beszerelésével, mert itt a veszélyen túl az életveszély is fennállhat, ezért a vizsgálathoz ugyanis erősáramú berendezéseket is alkalmaznak.

Végül a tűzrendészeti előírások határozásánál figyelembe kell venni az anyagok kémiai vizsgálatát is, mert során a kémiai hatóanyagokkal szembeni ellenálló méréshez az egészségre is

Helyiségen kívül elhelyezett tűzveszélyes oltóanyagokat használó anyagú szekrény — a különböző a tárolására

ártalmas és emellett tűz-, sőt robbanásveszélyes oltóanyagokat használó anyagú szekrény — a különböző a tárolására

A vizsgáló laboratóriumok mellett kell foglalkoznunk a kutatóintézetekkel, amelyeknek a száma ugyancsak növekszik. Ezeknek a helyzetére annyiban a laboratóriumoktól, hogy míg a kutatóintézetek rendszerint a már meglévő anyagok vizsgálatát és a legjobb felhasználását vizsgálják az előbb vázlatosan ismertetett anyagokkal, a kutatóintézetekben csak a lehetőségeket keresik. Ez a kutatásoknál tehát előre nem látható

intéséggel kell számolnunk. Az ilyen helyzeteknek a helyzetét éppen ezért nem lehet egyértelműen előre meghatározni, mert ismeretlen tényezőkkel kell számolnunk. Biztosítanunk kell számukra azokat a körülményeket, amelyek között munkájukat sikerrel elvégezhetik. Számítanunk kell arra, hogy a folyamatos munkához nagyobb mennyiségű, fokozottan tűzveszélyes anyagot igényelnek, melynek a helyszínrre történő szállításáról, elhelyezéséről, utánpótlásáról és felhasználásáról megfelelően gondoskodnunk kell.

A tűzrendészeti hatóságok feladatai

A területi tapasztalatok azt mutatják, hogy üzemünk a műszaki fejlesztés érdekében — egészen természetesen — minenkör az adott helyzethez alkalmazkodunk. A feldolgozásban és az előállításban bekövetkezett változásoknak megfelelően ugyanis gondoskodniok kellett az anya-

Az a megközelítés, továbbá a tér- és táv-
közök teljesen kielégítők a mentés
számára

ok zavartalan vizsgálatáról és szükség szerint esetleg az újabb kutatásokról is. Éppen ezért az elhelyezésnél gyakran mászermegoldásokhoz folyamodtak. Így nagyon sokszor találkozunk olyan laboratóriumi elhelyezésekkel, amelyek nem felelnek meg a tűzrendészeti követelményeknek. Pl. az irodák melletti szűk folyosóról nyílik az a laboratórium, amelyben 10—15 vegyész végzi felelősségteljes munkáját, amelytől talán éppen az évi teljesítése függ. Kétségtelenül igaz, hogy nem teremthetjük meg azonnal legbiztonságosabb körülményeket, mert feladatok megoldása nem túl több hónapos vagy esetleg éves halasztást, ezért tűzrendészeti hatóságoknak is mindent meg kell követniök, hogy az üzemek munkája elé ne gördítsenek akadályt. Ez azonban nem jelenti azt, hogy a rendelkezésre váró ügyek lekerüljenek a napirendről, hiszen egy esetleges tűz alkalmával a legfontosabb érdekek kerülhetnek veszélybe. Elsősorban arra kell gondolnunk, hogy tűz esetén a bezúfolt helyről a menekülés szinte lehetetlenné válik, s a fozottan tűzveszélyes helyzetben a környezet sem határozható el a tüztől, a mentés pedig a megközelítés hiányában megoldhatatlan. Tudnunk kell még az is, hogy kísérletekkel vagy vizsgálatokkal kapcsolatban esetleg olyan értékeket pusztít-

hat el a tűz, amelyek hosszabb időre megakasztják a további kutatást és igen jelentős kiesést okoznak a termelésben.

A tűzrendészeti hatóságok feladata éppen ezért az, hogy a mezőgazdasági tűzrendészeti munka befejezése után sorra kerülő ipari üzemek évi szemléje alkalmával behatóan foglalkozzanak ezekkel a helyekkel és kövessenek el mindent, hogy az üzem elkövetkező fejlesztési tervébe bekerüljön a laboratórium ügye abban az esetben, ha ez már semmiképpen sem várhat későbbi megoldásra.

A munka legelső lépése az legyen, hogy az üzemek műszaki szakértőivel egyetértésben pontosan állapítsuk meg az üzemeltetés követelményeit. Határozzuk meg, milyen a kísérleti vagy vizsgálati laboratóriumba kerülő anyagok tűzveszélyességi foká és mekkora az a mennyiség, amely a munka zavartalanságához nélkülözhetetlen. Ugyancsak a helybeli szakértők segítségével vizsgáljuk meg a jövő távlatait is. Ez a két tényező nyújthat csak segítő támpontot a legjobb elhelyezés kijelöléséhez.

Fontos szabályok

Az elhelyezésnél a lehetőséghez képest arra kell törekednünk, hogy a nagyobb laboratóriumok teljesen különálló épületbe kerüljenek. Sok helyen ez a kívánalom egyelőre megoldhatatlan akadályokba ütközik, azonban ha nem vesszük figyelembe ezt a fontos elhelyezési szempontot, úgy akkor sem kerül sor erre a lehetőségre, ha pl. esetleg ez egy átcsoportosítással vagy kisebb áthelyezéssel minden költségkímélés nélkül megoldható.

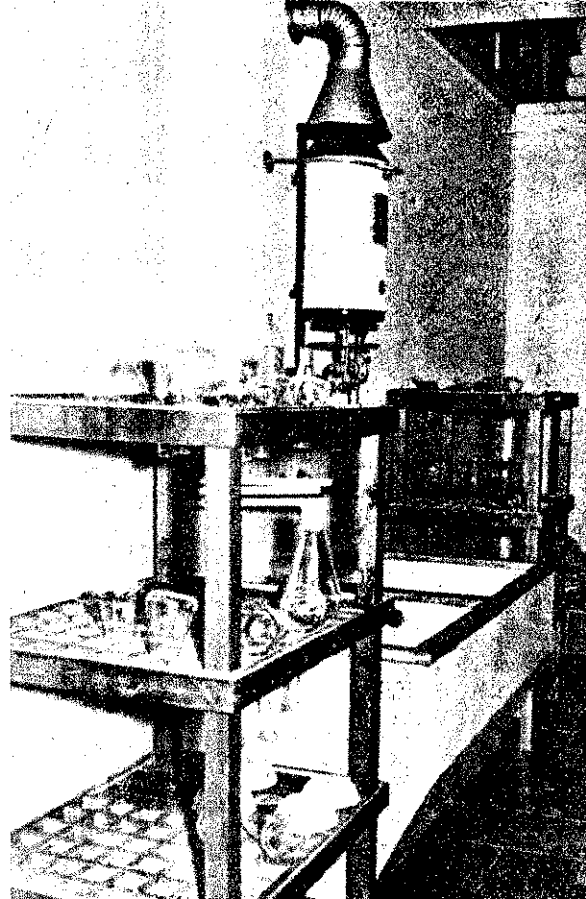
A következő fontos feladat a megközelítés biztosítása. Itt is a legegyszerűbb megoldásokat kell keresnünk. Sokszor pl. egy ajtó áthelyezésével közvetlenül a szabadba lehet jutni olyan helyről, ahonnan azelőtt csak egy vagy több helyiségen keresztül lehetett kikerülni.

Az elhelyezéshez tartozik a vízszerezés lehetősége is, azonban a laboratóriumok esetében ez általában nem jelent külön gondot, mert az üzem vízforrása legtöbbször megfelel erre a célra.

A továbbiakban vizsgálnunk kell a robbanással szembeni védelmet. Ha erre szükség van és nem építhető meg a könnyű tetőszerkezet, akkor minden valószínűség szerint nincs semmi akadálya egy vagy — ha kell — esetleg két, megfelelő előírás szerinti ablak elhelyezésének.

Sok helyen bővíteni kell a kijáratokat és ki kell cserélni a nem megfelelő ajtókat. Előfordul pl., hogy egy egyszárnyas, befelé nyíló ajtó vezet a nagyobb laboratóriumba. Olyan nagy szabálytalanság ez, amelyet azonnal meg kell szüntetnünk. Ezt követeli a dolgozók életvédelme! Nincs vészkiárat, holott az ablak jelentéktelen átalakításával és egy kilépő, valamint egy vashágszó beépítésével ezt a hiányosságot is megszüntethetjük.

Igen gyakori hiba, hogy a kísérletekhez és vizsgálatokhoz szükséges anyagok számára nincs megfelelő tárolóhely, s az üzem tűzveszélyes folyadékok számára szolgáló kamrája messze van a laboratóriumtól. Ilyenkor nem követelhetjük, hogy a kísérletekhez vagy vizsgálatokhoz szükséges kisebb mennyiségeket esetenként vételezzék fel, mert ezzel sok időt töltenek el és ez akadályozná a folyamatos munkát. Sok helyen — helytelenül — úgy segítenek ezen, hogy az egy napra szükséges mennyiséget sokszor 5—20 literes üvegekben tartják a laboratóriumokban. Ezzel tehát teljesen szabálytalanul olyan nagy

A kísérleti munkához tartozó kisegítő eljárásokat teljesen külön helyiségben végzik

mennyiségű tűzveszélyes folyadék kerül a munkahelyre, amely igen nagy veszélyt jelent az üzemre. A megoldás az, hogy a laboratóriumba vagy a mellette levő helyiségre építessünk — a szabványban meghatározott — olyan tűzálló szekrényt, amelyben az egy napra vagy műszakra való mennyiség elhelyezhető előírások edényekben és a környezet veszélyeztetése nélkül.

Az elmondottakban csak a leggyakrabban előforduló hiányosságokkal és hibákkal foglalkoztunk, amelyeknek megszüntetése a legsürgősebb. Természetesen meg kell vizsgálnunk a többi követelményt is. Rendkívül lényeges a szellőztetés, a fűtés, a tűjelzés, az elektromos berendezések szabályos szerelése, továbbá a láng használata és a házirend is. A leglényesebbek azonban azok a hibák, amelyekkel részletesebben foglalkoztunk, mert ezek a biztonság alapvetően legfontosabb részei. Ne hanyagoljuk el tehát a laboratóriumokat és kutatóüzemeket, mert fejlődésünk során ezek szerepe egyre nagyobb jelentőségűvé válik!

Z. I.

Régi üzemünkben még mindig ilyen szakszerűtlen a helyzet; meg kell szüntetni, mert minden esetben ez idézi elő a tüzet!

Régen 7 órára Budapestről és az ország minden tájáról pontosan megérkeztek a tiszti iskolások

Fiatal tűzoltó törzsrörmester kemény, katonás léptei koppannak a Bocskay út kövezetén. Befordul a Tas vezér utcába, majd lassít és megáll a Tiszti Iskola felbogarozott épülete előtt. Mint mindig, amikor új fejezet kezdődik az ember életében, az ő fejében is ezernyi gondolat kavargó, miközben minden oldalról jól szemügyre veszi az iskolát. Főlnéz, s ekkor látja csak, hogy az egyik emeleti erkélyről régi ismerősök integetnek és mutogatják, hogy merre van a bemenet. Még egy utolsó pillantás a ruházatra — nem mintha erre különösebb szükség lett volna —, majd megindul a bejárat felé...

Jelentkezik az ügyeletes tiszténél, s ekkor már némileg feloldódik a torokát szorongató elfogultság. Miközben feiféle bandukol a lépcsőkön, kissé elidőzik egyik-másik szemléltető táblánál, majd felér a IV. emeletre, ahol egyszerre minden oldalról kérdések özöne fogadja. Legalább húsz elvtársnak kellene „egyszuszra” válaszolnia, úgyhogy csak nagynehezen jut szóhoz. Alighogy megmondja a nevét, ketten máris „megragadják” a karját és „becipelik” az egyik hálóterembe.

— Szóval, te leszel a szomszédunk — mondják örömmel. Ez lesz az ágyad, ez pedig a szekrényed!

A hallgatók először Hegedűs szds. ügyeletes tiszténél jelentkeztek...

KÜZDELMES, E MEGTIS

Megkezdődött az oktatás a Tiszti Iskolán

A nagy szóarádatban most veszi csak észre, hogy gondos kezek izléses kis névtáblát helyeztek el ágyán és szekrényén...

Az iskolaparancsnok elvtárs irodájában a szolgálatból lelépő Hegedűs szds. ügyeletes tiszt jelentéséből mi is megtudjuk, hogy két elvtárs kivételével már valamennyi hallgató bevonult az iskolára, majd egymásnak adják a kilincset a törzs tagjai, hiszen nem kis feladat ennyi elvtársat bevezetni az iskola életébe. Rövid szünetet következnek, s ezt kihasználva, megkérjük Katrics szds. iskolaparancsnok elvtársat, tájékoztatson bennünket a most induló iskola céljáról, valamint arról, hogy az eddigi tananyagokban és oktatási módszerekben történtek-e lényegesebb változások. Katrics elvtárs elmondja, az új iskola célja, hogy a területet elméletileg és gyakorlatilag egyaránt képzett, fegyelmezett tisztekkel erősítsük meg. Eppen ezért a hallgatók kiválasztása jóval nagyobb körültekintéssel történt mint eddig, és a felvételi vizsgákon komoly követelményeket támasztottak a jelentkezőkkel szemben. Régebben gyakran előfordult, hogy egyes osztályparancsnokságok olyan gyenge, a tiszti szolgálatra alkalmatlan tűzoltókat javasoltak felvételre, akiktől valamilyen okból „meg akartak szabadulni”. Most a felvételi bizottság gondosan örködött azon, hogy az ilyen — enyhénszólva felelőtlen — kísérletek ne vezessenek eredményre, s a Tiszti Iskolára valóban az arra legalkalmasabbak kerüljenek.

Az új tisztek oktatása az ediginél jóval gyakorlatiasabb jellegű lesz. Ezt célozza többek között a taktikai tanszék felállításának is, s jelentősen megnövekedik a mentő tűzrendészet problémáival foglalkozó előadások és gyakorlatok óraszámja.

A Tiszti Iskola törzsét is meg-

erősítették. Több, a gyakorlati munkában nagy tapasztalattal rendelkező új előadó került az iskolára, így például Horvay fhágy. elvtárs személyében műszaki tanszékvezető. A megelőző tűzrendészeti tanszék irodájába is benyitottunk. Szabó szds. tanulmányvezető már összeállította az első hetek tanrendjét és Zubriczky alezredes elvtárs tanszékvezetőtől megtudjuk, hogy a tematika összeállítói a megelőző tűzrendészeti ismeretek oktatásában számos lényeges változtatást eszközöltek. Az egyes gyártástechnológiák alaposabb elsajátítása érdekében jóval több üzemlátogatást iktattak a tantervbe és az

rat mellett sem kerülhet, hogy egyik-másik nadrág rövid, némelyik csizma „kissé” nagy. Megindul a rebere, többen hangosan ják portékájukat. Sokan alig hogy „megkötötték a letet” máris „háznak” mert a jó csizma és a jó rág ugyanolyan fontos „ke az oktatásnak, mint a kör a fűzet... Délig lebonyol kerül a legtöbb cseres, néhány elvtárs mutatja lyogva, hogy csaknem t ér a nadrág... (A fáradha Lovas elvtárs azonban — tett tartalékok” felkutat — igyekszik segíteni az ó lémáikon is.)

...majd a raktárba mentek, ahol Lovas elvtársnak nem fejtörést okozott felszerelésük

eddig szemléltető eszközöket részben felújították. Szabó szds. elvtárs elmondja, hogy az előadások színvonalasabbá tétele érdekében az előadókat specializálták. Minden előadó a képzettségének legjobban megfelelő előadásokat tartja meg. A másik érdekesség az, hogy az eddigi gyakorlattól eltérően — szakaszkötelekekben tartják az egyes foglalkozásokat. Ez azért vált szükségessé, mert így egy-egy hallgatóval alaposabban foglalkozhatnak az oktatók, s jobban figyelemmel kísérhetik fejlődésüket.

A műszaki tanszéken Farkas fhágy. elvtárs kalauzot bennünket. A „műszakiak” is felkészülten fogadták az iskola megkezdését. Így többek között a kismotorfecskeknél és a Dieselmotorról készített új metszetek sokkal szemléletesebbé teszik az oktatást, mert ezeken a motorok működése — az indítástól a hűtésig — minden fázisában megfigyelhető.

A raktárban Lovas törm. elvtársnak alapos fejtörést okoz, hogy minden igényt a lehető legigazságosabban kielégítsen. Persze még a legnagyobb jóaka-

A raktár előtt egy jól nmett fiatal, bejuszos elv lettünk figyelmesek, aki nyugalommal szemléli ezt gés-forgást. Alig tudjuk birni (reméljük, hogy lelések alkalmával bőbesz lesz), s akkor is csak szóval válaszol. Megtudjuk ifj. Wágner Károly édesapja is tűzoltó, né nem akármilyen. Wágne társ már eddigi tevékenys sem hozott szégyent édes. Az iskolára történt vez előtt a IV. alosztályon tett szolgálatot, s mint halljuk, úpesti elvtársai tal örvezetőt elsősorban c azerény modoráról és lelkes munkájáról ismeri mélfjük, hogy az iskol ugyanez a vélemény al róla.

Rács János őrm. már tűzoltó. Gépkocsivezető v jér megyében. Bizunk hogy itt a Tiszti Iskolá ban nagyon sokat tanu váth Pál törm. korábbi tiszti beosztásban dolgoz parancsnok volt. Boruz

Orma, pedig a tiszthelyettesi előadója és az előadói asz-szerelte fel az iskolapaddal. A fiatal elvtárs egy ízben már előadója volt az iskolának, de — évekkel ezelőtt — felesen kivizsgált, ún. „tisztan anyaga” miatt visszavetették. A fiatal, jól képzett elvtárs nem „sértődött”, s azóta egyik nagyüzeti instruktoraként példamunkát végzett. Legutóbb egy hónappal ezelőtt a tőzoltók vizsgái alkalmával részt vettünk vele. Akkor megdöbbentünk arról, hogy könnyen „száll” fejébe a dicsőség, akkor bizonyára nemcsak a gyengébbekkel, hanem a gyengébbekkel segítségével is bebizo-

ból testületünkhöz kerülő elvtársak) már „rég” (ötnapos) lakói az iskolának. Ez alatt az öt nap alatt megismerkedtek a „tűzoltóélet” legalapvetőbb követelményeivel, s úgy értesültünk, hogy már eddig is példás buzgalommal és fegyelmességgel dolgoztak. Akad közöttük volt villamoskalauz, gyári munkás, építész — valamenyien érettségizettek. Deák, Ferenc elvtárs például a Szolnoki Papirgyárban dolgozott, és már régebben nagy érdeklődéssel figyelt az ott szolgálatot teljesítő tűzoltók munkáját. Eppen ezért az első között jelentkezett, amikor értesült az Országos Tűzrendészeti Parancsnokság pályázati felhívásáról. Szegedi elvtárs bár tűzoltónak fla-

A délutáni iskolagyűlésen a hallgatók nagy figyelemmel hallgatták Katrics szds. iskolaparancsnok elvtárs szavait

A délelőtti rendezgetéssel telt el

„A rend nem boszorkányság” — magyarázza az egyik „öreg” iskolás fiatalabb társának

gatja, hogy kiérdemli a rendfokozatot. Ugyanígy több régi ismerőseinkről is megemlékeztünk, hiszen a legtöbbünk szerte az országban már dolgozik. Szeretnénk, ha a mutató magatartásukkal és példás tanulással mutatnának — különösen a polgári életbe bekerült elvtársak számára — jó példát. Nagyméretű rajtuk, az „öregeken”, hogy az iskolán milyen pozitív alakul ki, s az ő segítségük szükséges ahhoz is, hogy a gyengébbek, a tapasztalatlabbak mihamarább le tudjanak lépni az első nehézségeket. Csak ilyen légkörben válhat eredményessé az oktatás, és csak ilyen körülmények között alakulhat ki a fiatalok öntudatára épülő „fiatalok” (a polgári élet-

tal, de mégsem ismeretlenek számára a tűzoltóélettel járó követelmények. Édesapja az érdeklődéstől érdemes parancsnok, aki nehéz napi munkája után a testület munkájáért áldozza fel minden szabad idejét. A fiatal Szegedi elvtárs építész és a tűzoltóismertek alapjainak elsajátítása után értékes tagja lehet majd testületünknek.

Az eddigi tapasztalatok alapján jól megférnek egymással a „fiatalok” és az „öregek”. Bizunk abban, hogy ez a jövőben is így lesz. Helytelen lenne ugyanis, ha „két táborra” szakadna az iskola, s ez a tény egymás kölcsönös lebecsülésében nyilvánulna meg. Az egyes elméleti anyagok elsajátítása talán könnyebben megy majd az iskolából nemrégiben kikerült és érettségizett fiatalok-

nak, de bizonyos az is, hogy az első szerelési gyakorlatok alkalmával nem azok fognak a legjobban „tündökölni”, akik alig egy hete láttak „eleven” kismotorfecskendőt, és még csak most ismerkednek meg „a tömlőgurítás” rejtelmeivel. Úgy véljük tehát, hogy a hallgatók mindkét csoportjának bőven akad tanulnivalója nemcsak az órákon, hanem egymástól is. Ha a „fiatalok” „jól kinyitják füleiket”, sok olyan értékes gyakorlati tapasztalatot sajátíthatnak el az „öregektől”, amelyekről az előadók talán nem is tesznek említést. Az „öreg” pedig ne szégyelje, hogy egy-egy nehezebb műszaki vagy egyéb elméleti kérdésben a „fiatalok” támogatására szoruljon. Ezeket a gondolatokat szeretjük volna elmondani minden egyes elvtársnak, és mi örülnénk a legjobban, ha egyik másik aggodalmunk feleslegesnek bizonyulna.

Az iglzetes ebéd (Pintér elvtárs igyekezett kitenni magáért) elfogyasztása után kezdődött meg az iskola tulajdonképpen megnyitása. A hallgatók nagy figyelemmel kísérték Katrics elvtárs szavait, majd megismerkedtek az oktatókkal. Ezután következett az iskola zászlójának bemutatása, majd az új tűzoltók letették a tüz-

oltóeszküt. Vajon az új tisztjelöltek gondoltak-e arra, hogy az esküben vállalt kötelezettségeket nemcsak az iskolán, hanem majd a gyakorlati életben, a mindennapi munkában is teljesíteniük kell? Nehéz, kiváncsi, de megfizető hivatást választottak! Hivatást, mert tűzoltóként lenni nem egyszerűen foglalkozást jelent, hanem mindenekelőtt egész embert kívánó „szolgálat”, ez, amit csak szívvel-lélekkel lehet ellátni — vagy sehogyan sem.

Temérdek nehézséggel és leküzdhetetlennek látszó akadályokkal találkozunk majd a szolgálatuk során. Eppen ezért az igazi iskolában, az életben csak úgy állhatják meg helyüket, ha minden erejükkel és tudásukkal igyekeznek elsajátítani mindazt, amit itt az iskolán hallanak. Nem lesz könnyű ez az egy esztendő az iskolán! Sok-sok akadályt kell legyűrniük, amíg tudásuk és tapasztalatukban egyaránt meggyazdagodva, mint tisztük kikerülnek az életbe. Gondoljanak arra, hogy dolgozó népünk nagy áldozatokat hozott, hogy ők zavartalanul tanulhassanak, s az iskola törzsének minden tagja tudása legjavával igyekszik segítségükre lenni. Rajtuk tehát a sor, hogy bizonyítsuk: valóban méltók erre a megtisztelő bizalomra!

Az iskola zászlójának bemutatása után az új tűzoltók letették a tűzoltóeszküt

CSÉPLÉS UTÁN...

Hozzászólások a vitacikkhez

Szükség van-e a közös szérűre? Ezt a kérdést ragadom ki elsősorban Kerti Ernő tú. fhdgy. „Cséplés után” c. cikkéből, mert úgy gondolom, hogy ennek eldöntése nem is olyan egyszerű.

A közös szérű létesítésének valóban vannak hátrányai. Pl. nem mindig lehet biztosítani a kellő vízmennyiséget, egy-szerre sok gabona válhat a tűz martalékaivá stb. — mint ahogy azt a vitacikk is írja. Úgy gondolom, nem lennének igazságosak, ha nem mondanánk el a beltelki behordás hátrányait is. Mert igaz, hogy a beltelki behordás esetében jobban áll rendelkezésre oltóvíz, de elegendő ott sincs és amint a vitacikk is írja, sok helyen a tűztávolságot nem lehet betartani. És hogy állunk az őrzéssel? Hogy „mindenki a magáéra vigyáz a legjobban” — ez általánosságban igaz, de ha figyelembe vesszük a nagy nyári munkaidőt, a látástól valólagos való munkát, lehet, hogy vigyáznak a gabonára, de őrizni bajosan fogják. „De minek is, hiszen eddig sem gyújtotta meg senki” — mondják. No, meg a nyári vakáció és a játékos kedvű gyermek-sereg. Mindezt figyelembe véve, azt hiszem nem árt komolyan megfontolni a korlátozás nélküli beltelki behordást. Azt az érvet, hogy négy évi alosztályparancsnoksági működése alatt nem keletkezett tűz, nem lenne helyes, ha általánosítanánk.

De ha már itt tartunk, röviden nézzük meg, milyen előnyei vannak a közös szérűnek? Azt hiszem, mindegyiket egyetértéssel abban, hogy ha a közös szérű megfelelően betartják a tűztávolságot, a dohányzási tilalommal és a szikrafogóval kapcsolatos rendelkezéseket, s ha lelkiismeretesen őrzik azt — még ha mindjárt nem is tudunk megfelelő vízmennyiséget biztosítani —, a közös szérű nagyobb a tűzbiztonság, mint a belsősegen. Erre azt mondhatná valaki, így lenne ha a szabályokat betartanák! Nekem viszont az a véleményem, ha nem tartják be, akkor a közös szérű is és a beltelki behordásnál is baj van. Most azt kellene eldönteni, hogy hol van nagyobb baj? A közös szérű több a gabona, a beltelken viszont ott vannak a lakó- és gazdasági épületek.

De menjünk még tovább egy lépéssel! Kerti elvtárs valamilyen „más érdek” említ cikkében, Nos, ez a más érdek — véleményem szerint — ma már semmi esetre sem az ellenőrlékek függ össze, hanem sokkal inkább a parasztság, a mezőgazdaság jövőjével. Mindenki tudja és ez egyáltalán nem titok, hogy a parasztság jövője a nagyüzemi gazdálkodás. A nagyüzemi gazdálkodásnak pedig olyan normái vannak, mint a kollektív együttműködés, a közösségi szellem, az egymásért való felelősség stb. Azt hiszem, nem tennék jó szolgálatot a nagyüzemi mezőgazdaság ügyének, ha ebben a kérdésben a „Mindenkinek vigyázzon a magáéra!” álláspontot foglalnánk el.

Az elmondottakat összegezve: én szükségesnek tartom a közös szérűt azzal, hogy ne ragaszkodjunk hozzá mereven, de ott, ahol erre lehetőség van, feltétlenül követeljük meg.

Király Károly
tú. fhdgy.

Hozzászólásomat — saját tapasztalatom alapján — röviden a következő problémámat érintve foglalom össze:

1. A figyelő és riasztó szolgálat rendelet szerinti megszervezése, beosztása igen bürokratikus és eredményében semmi értéket nem hozó szolgálat. A naponta beosztandó szolgálatosok értesítéséhez kilószámra használjuk el a papírt és a kézbesítőket állandóan csak ezért küldözgetjük s mégis, ha mérlegetjük, a Mari néni és Pista bácsi kényszer-szolgálatára szinte a nullával egyenlő. Mert — nem akarom ismételnem — a cikkirő által felvetett akadályok és hiányosságok teljesen fennállanak.

Ugyanakkor nem értek egyet a javaslatl, hogy a nappali szolgálatot meg kell szüntetni azért, mert a határban a dolgozók látszólag és hallótávolságra dolgoznak. Ha ugyanis észlelnék is valamit s talán közbe is avatkoznák, még mindig nem történik meg a tűzoltóság riasztása. Amikor a községtől 10—12 km távolságra észlelnék bajt s még onnan akár ketékpáron, lovon vagy legjobb esetben motor-ketékpáron a községben vagy városban levő tűzoltóságot riasztják, addig sok idő telik el, s a tűzoltóság szemszögéből nézve a legértékesebb percek, illetve negyed-órák vesznek kárba a futárok beérkezéséig.

Javaslatom az, hogy a nyári tűzvédelem idejére minden községben állítsunk be 2—2 figyelőszolgálatot a jelenleg érvényes minimális illetménytel (650 Ft; ez két főnek 2 hónapra 2600 Ft). Ezt a szolgálatot a község legmagasabb pontján úgy helyezzük el, hogy az egész határ megfigyelhető legyen. A figyelőhelyet telefonnal kössük össze a tűzoltósággal, s így minden észlelést pillanatok alatt tudathatunk a iaktanyával. Ehhez persze az szükséges, hogy az őrszobán a jól képzett női ifjúsági vagy férfi tűzoltók — habár, a jelenlegi rendelet őket ez alól mentesíti — felhívva teljesítsenek szolgálatot, hogy a jelzés után gyors intézkedéssel és kivonulással biztosítsák a mielőbbi beavatkozást. A szolgálatosok (figyelők) illetményét biztosíthatjuk a lakosság által önként vállalt díjakból is, mert pl., ha bármely község lakosságát megkérdezzük, hogy hajlandó-e az elvetett kenyér- és takarmány-gabonanemű minden holdja után 1—2 forintot fizetni (ez a szükségletből függ!), azt hiszem mindenki egyhangúlag megadja a pár forintot, csak hogy mentesüljön a reá nézve terhes és felelősségteljes szolgálat alól, s a községi tanács VB pedig hozzáértő dolgozót állíthat be e fontos szolgálatra.

2. A belterületi cséplés engedélyezésével nem értek egyet. Hogy miért? Akinek még nem volt része egy közös szérű vagy egy községbe berakott nagymennyiségű terményi egységnek oltásában, az nem tudja mennyi veszélyt rejt magában egy terménytel agyonrakott községben az oltás, és milyen hatalmas kárt jelent az, amikor az évi termésrel együtt elpusztulnak a lakó- és egyéb épületek is.

Azt, hogy belterületen kellő mennyiségű víz áll rendelkezésre, még egyetlen tűz-

esetnél sem tapasztaltuk, csak a jó he telepített közös szérűknél.

A közös szérű kijelölésére a fel-szerveknél kell kötelezni a község t csát, akár a most is folyó tagosítás rán, akár pedig kisajátítás útján a i felelő területek igénybevételére.

SZABÓ JÁNOS
önk. közs. t.ú.
Jászársokszálló

A nappali figyelőszolgálat szerinti-tesen felesleges. Egy községben bármilyen szoros munkaidő legyen i ha tűz keletkezik, azt a figyelővel egy ben észreveszik (de leginkább még el Gyakorlatban ugyanis a kijelöltek tartózkodnak állandóan a figyelőhelyt mert az erős nap (szabad kilátónál), gyelőhely rossz állapota miatt (temp lépéscsök) vagy, mert éppen térszonya a figyelőnek, nem mennek fel. A i tás éppen ezért tüzfármával kezdődí mire a fecskendő a tett színhelyére lakosság is összefut.

Nagyobb baj az, hogy sokan nem ért a fecskendőszerezéshez. (Talán tréf hangzik, de még sok, községi tűzolt elkönyvelt személy sem, mert csak ron látják a fecskendőt!) Ezen úgy ke segíteni, hogy az állandóan a közsé dolgozó személyek (kisiparosok, taná gozók stb.) legyenek kiképezve, akik lesek a tűzhöz vonulni (természetesen határon belül).

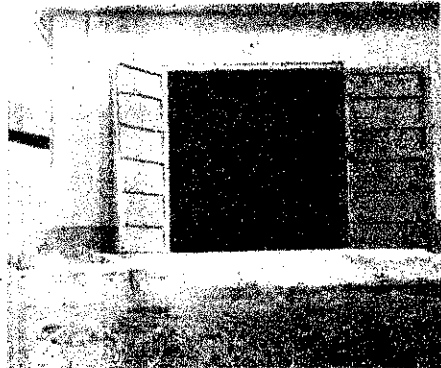
Ami a behordást illeti, velem is történt, hogy a közös szérű hiánya bíráltak, mert volt olyan községem, a behordási engedélyek kiadása a volságok hiánya mellett is megtt. Amikor megmutattam, hogy hova t sék a közös szérűt, akkor viszont ki hoz először is ki kell sajátítani; mé ellenkezik az állattenyésztési progra mert jó kaszáló. Márpedig nem víz (azaz kopár helyre) telepíteni a közf rüt tisztára lelkiismeretlenség. Akkú kább legyen a házaknál, ahol két, e három asztag leégése után feltétle olyan akadály a tűz terjedésének út amely még gyenge felkészültségű tí csapat mellett is eredményes lokali hoz vezet.

Az erögépekre vonatkozólag em-takkal egyetérték Kerti fhdgy. elvtár

További probléma a kazalfecskendése. Ez a rendelkezés nem gyakorde általában nem is valósul meg. zalfecskendő ugyanis csak igen kezd diumban levő tűz oltására alkalma kérdés, hogy az a fecskendő szoms gában keletkezik-e. Ha nem, akkor rendszerint — puha talajon oda ké tatni, ami sokkal lassabban megy, i vödört kapok a kezembe. Egyébké a fecskendők is szinte állandóan ro lapotban vannak.

Egyébként javaslom, hogy a „Tűzoltó” indítsion rendszeres vitarov egyes szakmai problémák dögában csak így biztosíthatjuk a legkülön szempontokból való mérlegelés lehet

Csappó A
tú. szds

Ilyen az érdiék „igazi” tűzoltó-szertára

Nem engedtek „a negyvenyolcból” az érdiék!

Nemcsak sikereiben gazdag múltukra, hanem jelenükre is méltán büszkék lehetnek az érdi tűzoltók. Az elmúlt években már számtalanszor bebizonyították ütőképességüket s nem ritkán még az állami tűzoltóságok megérkezése előtt — zakszerű beavatkozással — megfékeztek egy-egy veszedelmesnek ígérző tüzesetet. E kiváló és igen lelkes tűzoltótestület tagjai méltán fájlalták, hogy szertár helyett egy kis szoba díszkabódéval kell beérniük. Hiába kilincseltek, hiába kértek, köteteltek — sajnos — minden igyekeztük eredménytelen maradt.

Néhány hónappal ezelőtt elhatározták, hogy a nem éppen biztató látások ellenére sem „engednek a negyvenyolcból”, hanem, mivel ásköppön nem „megy”, saját markuk építik fel a szertárat, mégpedig nem akármilyent, hanem olyan „igazi” tűzoltószertárat, amely minden követelménynek megfelel. Így is történt, és szeptember 9-én boldogan nyelhetők el, hogy áldozatos munkájuk nem volt hiábavaló, mert amelyik tűzoltótestület joggal iszke lehetne mostani szertárukra: alapozási és a betonozási munkálatokat társadalmi munkával végezték el, s mikor az illetékesek látk, hogy az érdiék nemcsak kérti követelni, hanem építeni is tudk — jelentős állami segítséggel orsították meg a szertár felépülé-

nagyja és pontosan kilenc órákor fúvószenekaruk pattogó indulóinak hangjai mellett a tanácsházára vonultak. Itt Szegedi közs. szds. elvtárs rövid beszédben mondott köszönetet mindazoknak, akik a szertár felépítéséhez hozzájárultak, majd a — jórészt tűzoltók gyermekeiből álló — harmonikazenekar színvonalas kis „hangversenyt” adott az építők tiszteletére. Ezután nagyszámú érdeklődő előtt vízesgyakorlatot tartottak az egyik lakóház udvarán.

Hiába reméltük, hogy az ünnepi ebédnél majd jobban szóra bírhatjuk az elvtársakat. Igaz, sok mindenről beszélgettünk velük, de bárkit is kérdeztünk, hogy a maga részéről hogyan vett részt az építésben, csak azt a választ kaptuk, hogy „mindenki megtette a tőle telhetőt”.

De ha már az érdiék ilyen szerények, az Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztálya és a Pest megyei osztályparancsnokság valahogyan mégis megtudhatta volna, hogy kik végezték a legderékabb munkát, s bár jól tudjuk, hogy az érdiék ezt nem várták, mégis illő lett volna valamivel jutalmazni fáradságukat. Egyáltalában nem minden napos ügy az, hogy közel harminc ember fázrasztó napi munkája után ilyen feladatokra vállalkozik, s már ezért is, no meg nem utolsósorban nyári tűzvédelmi munkájukért előléptések és dícsérő oklevelek jártak volna. Nem mintha ezzel viszonyozhatnánk elvtársaink szinte pótolhatatlan munkáját, de ha mással nem, legálább ezzel juttassuk kifejezésre megbecsülésünket!

tagjai vidám rigmusokkal köszöntötték a kettős ünnepséget, persze ez arra is jó alkalom volt, hogy egymásról elvtársat alaposan „megosipkedjék”. De hát mindebből ezúttal nem lett vita, vagy sértődés, hiszen régen volt olyan jókedvűk a feldebről tűzoltóknak, mint éppen ezen a napon.

Valósággal járási tapasztalatszere volt a pilisszántóiak 55 éves jubileuma

(Tudósítónktól)

„Pilisszántó község Önkéntes Tűzoltótestülete szeptember 2-án ünnepelte fennállásának 55 éves évfordulóját. A jubileumi ünnepély anyagilag és erkölcsileg egyaránt igen jól sikerült. Az ünnepélyen megjelentek stb...” Általában így szokott kezdődni egy-egy községi önkéntes tűzoltótestület jubileumi ünnepélyéről szóló híradás. A jelen esetben azonban feltétlenül foglalkoznunk kell a megjelentekkel, ők jelentik ugyanis a tulajdonképpeni erkölcsi sikert: az ünnepélyre ugyanis eljött a szentendrei járás valamennyi községi tanácselnöke, illetve elnökhelyettese és valamennyi községi tűzoltóparancsnok elvtárs. Eljöttek, hogy saját szemükkel győződjenek meg azokról az eredményekről, amelyeket a testület az elmúlt évek folyamán csendes és szorgalmas, kitartó munkájával elért.

A szántói tűzoltó elvtársak felkészültek a vendégek méltó fogadására. Vasárnap reggel kívül-belül ragyogó tiszta szertárban (ez egyébként máskor is tiszta!) és szépen parkírozott udvaron fogadták a gépkocsikon érkező vendégeket. Eljöttek a közvetlen közelben levő Pilisszántóváros, Pilisszentkereszt és Pomáz község tűzoltócsapatai is, hogy házi-verseny keretében bemutassák tudásukat és azt, hogy adott esetben kölcsönös segítségnyújtásként milyen segítséget tudnak adni egymásnak.

Az ünnepélyt Nagy Péter tanácselnök elvtárs — egyben a testület elnöke — nyitotta meg, majd Billik Pál fő. elvtárs, a község tűzoltóparancsnoka ismertette a testület működését. A testület működésének az 1947. évben történt nagyobb

tüzeset adott új irányt. Ez a tüzeset mutatta meg, hogy a község dolgozóinak össze kell fognia és újra meg kell szervezniük a községi tűzoltóságot, mert nem támaszkodhatnak csak a szomszéd községek tűzoltóságaira. És azóta igen komoly fejlődésen mentek keresztül, amit az 1955-56. továbbképzési év eredményeként elnyert megyei versenyzásból is igazolt.

A BM Országos Tűzrendészeti Parancsnokság a község tűzvédelmének biztosítása terén elért eredményekért 1000 Ft pénzdíjban részesítette a testületet és több elvtársat dícsérő oklevéllel tüntetett ki. A megyei tűzrendészeti osztályparancsnokság pedig a testület fejlesztése terén jó munkát végzett tűzoltó elvtársakat előléptetésben részesítette.

Úgy gondoljuk, hogy ezen az ünnepélyen látottak, hallottak és tanultak jó tapasztalatszerőt jelentettek a jelenlevő járásbeli tanácselnök, illetve elnökhelyettes és községi tűzoltóparancsnok, valamint a községi tűzoltó elvtársak és a vendégek részére. Láthatták és tapasztalhatták, hogy a községi tűzvédelem jó megszervezése nemcsak a községi önkéntes tűzoltótestületen múlik. Szükséges ahhoz a helyi tanács — elsősorban a tanácselnök példaadása — és a község dolgozóinak hozzáállása, segítségadása. Hisszük, hogy a tapasztaltak alapján az egész szentendrei járásban, de különösen az ezen a téren elmaradt helyeken — mint pl. Pilisszentlászlón, Visegrádon, Dunabogdányban és Kisorosziiban — sokkal komolyabb munka fog megindulni. Úgyhogy hamarosan róluk is hasonló jó eredménnyel számolhatunk be.

Szertáratavással ünnepelték meg ötvenéves jubileumukat a feldebről

A Heves megyei Feldebrő község tűzoltósága, azok közé a testületek közé tartozik, amelyek nevével eddig kevésszer találkoztunk a szemeken és más alkalmakkor, de az adó szerény munkájukkal szintén zesei az ország tűzvédelméért ytatott nagy munkának. Ötvenzel ezelőtt alakult itt meg az első éntes tűzoltóság, s azóta nemzetek egész sora munkálkodott dezan azért, hogy minél kevesebb ár érje a dolgozók vagyonát, z, nem vitték véghez különösebb ísteteket”, de mindenkor helytáak, ha segítségükre szükség volt, feléjük áradó megbecsülést mly bizonyítja jobban, mint a nagymű közönség, mely ezen a jumi ünnepségen részt vett. Mert nem akármilyen emberek, hanem a község legtekintélyesebb laai az itteni tűzoltók. Még Millibák írás, a párttitkár is tűzoltó, s a ícselnök és a tanácsítkár is szívélélekkel a testület felvirágzásán nkálkodik.

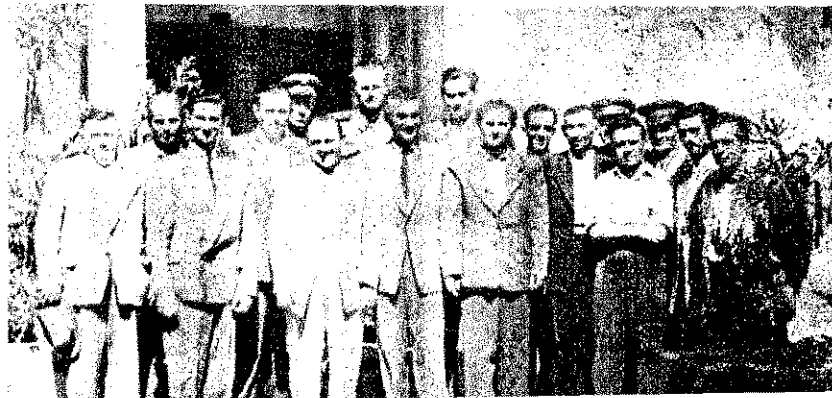
A szertár felépítésének is rvan a maga története. Három

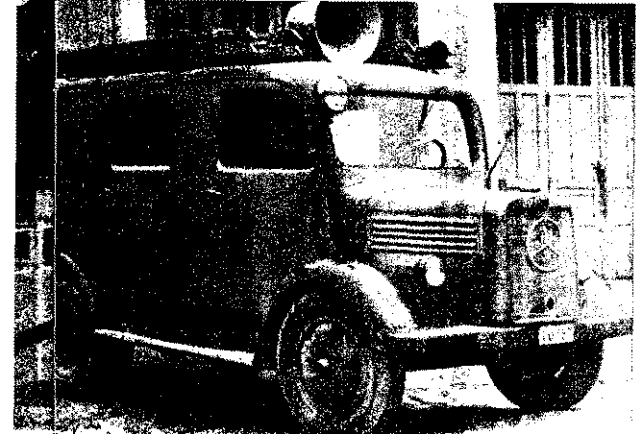
esztendővel ezelőtt vették tervbe felépítését, de eleinte igen vontatottan haladt a munka. A testület minden tagja szorgoskodott, s közel húszezer forintos társadalmi munkával járultak hozzá az építéshez. Amikor pedig megtudták, hogy jelentős állami támogatást is kapnak, elhatározták, hogy az ötvenéves jubileumra mindenképpen készen lesz a szertáruk.

Bizony, örömkönnyek csillogtak Kiss Gyula közs. fő. alldgy. szemében, amikor a tanácselnöktől átvette a szertár kulcsát, és a testület számos alapító tagja figyelte meghatottan azt a pillanatot, amikor a szertár és a testület „keresztapja”, Bojtos Mátyás elvágta a bejárat előtti nemzeti színű szalagot.

A jó munka elismeréseképpen több elvtárs előléptetésben részesült, illetve dícsérő oklevelet kapott. A bensőséges avatási ünnepséget ebéd követte. Egy percre elnémult a vidámság, és az ünneplők néma felállással adóztak a testület elhúnyt tagjai emlékének. Ebéd után megkezdődött a mulatság. A testület

Községi tanácselnökök és tűzoltóparancsnokok a pilisszántói találkozó

Az a bizonyos propaganda-gépkocsi...

A pécsi alosztály tervezett, a tanács pedig végzett — így kezdődött az eset. A terv igen szép volt, csupán a megvalósítás esett kútba már az elején. Arról volt szó ugyanis, hogy a pécsiek beleírták mezőgazdasági intézkedési tervükbe, hogy fokozott propagandamunkát fejtenek ki. Eddig rendjén is lett volna minden. Csak az volt a baj, hogy nem a sajátjukera, hanem a városi tanács propagandakocsijára alapoztak. — Mert mikor arra került a sor, hogy az írott tervet már valóra kellene váltani — a tanács nem adta a kocsit...

Most mihez kezdjenek? — vetődött fel a súlyos gondolat. Másnak kocsija nincsen, de ha lenne is, az sem sokat érne, hiszen hátha úgy sikerülne a „kooperáció”, mint a tanáccsal, s akkor aztán megint ott állnának, ahol az elején. Írják be, hogy propagandaszóköz hiányában nem hajthatják végre a tervüket? Azt megintcsak nem tesszik, elvégre őket ne tartásák szószátyár embereknek!... Dehát hogyan oldják meg a problémát, amikor egy árva fillérjük sincs?...

Összedugták a fejüket. Meghánták-vetették a dolgot elejétől a végéig, aztán megfordítva. Tán ki se jutnak a kátyúból, ha eszükbe nem jut, hogy hiszen van nekik kocsijuk, mit akartak ők a máséval!... Csakhát... csakhát abba már hálni jár a lélek, és ha rendbe is tudnák hozni, akkor is mire mennének vele, amikor nincsen hangosberendezés; anélkül pedig akár hozzá se kezdjenek... De a gondolat most már nem hagyta nyugodni őket, állandóan ott motoszkált a fejükben.

Valahányszor elmentek az „öreg” Mercedes-Benz mellett, keserű lett a szájuk íze: a terv még mindig csak terv, az idő rohan, aztán kocsijuk meg csak nincsen. Addig észre sem vették a kimustrált öreg „tragacs”-ot, hiszen oda a vezérműtengelye, meg a hengerfejpakolása, és ócska gumijai is olyan laposak, hogy rossz rájuk nézni...

Most azonban, hogy így jártak — egyre inkább kerülgették. Hol Dumics, hol pedig Sárdi és Molnár elvtársnak akadt „véletlenül” arrafelé útja, s ha már belebotlott egyikük-másikuk, hát bele-bele is néztek... Addig-addig kerülgették, nézegettek, amíg aztán egy szép napon kijelentették: márpedig ők rendbehozzák ezt a kocsit, s akárhogy is, de ebből propagandakocsi lesz...

Molnár ftorm. elvtárs — „üzem közben”...

69 forintból — PROPAGANDA-GÉPKOCSI

És tényleg kocsit lett belőle — akárhogy is csinálták. Már csak a gyújtásbeállítás, a porlasztóbeszabályozás — és a hangosberendezés hiányzott. Az előbbi kettő gyerekjáték volt az utóbbihoz képest, hiszen egy nap alatt megvoltak vele. A hangosberendezés? — A helye már annak is megvan — mondogatták, aztán nagyot nyeltek és elborult az ábrázatuk. Megakadtak, s már úgy látszott, ki sem keverednek a kátyúból. Annál is inkább bántotta őket, mivel ők mindent megtettek az ügy érdekében. Rettenően fájt a kudarc gondolata, de nem adták fel a reményt. Hogy pénzt kapjanak — arra gondolni sem mertek, mert drága multság az ilyesmi és testvérek között sem úsznak meg 10–12 ezer forinton alul...

Közben rájuk köszöntött a május, s bár már előbb sem lett volna korán, most még inkább itt volt az ideje az élő propagandamunkának. Miután látták, hogy a segítségnek véggépp befellegzett, Molnár elvtárs nyakába vette a várost, hátha sikerül valahol valamit felfedezni és ha másként nem, hát „kikalapolnia”...

Szerencséje volt, mert csupán a főosztály közlekedésrendészeti osztályáig kellett elmennie, mert „felfedezte”, hogy azoknál létezik egy olyan hangosberendezés, amiről szó lehetne. Már a felfedezés gondolata is olyan csábító volt, hogy tán még a lelke üdvét is oda adta volna, ha másként nem megy a dolog. S itt újabb szerencse érte: nem kellett elkárhoznia, mert Szenté r. alldgy. elvtárs megértő volt és beérte azzal az elvtársi ajánlattal is, hogy Molnárék beépítk és majd közösen használják a város és a járás területén.

A többi már úgy ment, mint a karika-csapás. Kapcsolótáblát és vezetékét is sikerült „kunyerálnia”, aztán nekilátott a szerelésnek. Gill elvtárs közben elkészítette a készülék „ágyát”, mert arra is rendkívül nagy szükség volt, hogy a rugózás tökéletes legyen. Rügózás... Itt egy pillanatra megállt a tudomány, mert rugó még nem volt, de egy két kapcsoló és vezeték is hiányzott... Pénz kellene, mégpedig igen gyorsan... — Kérjünk a főosztálytól — javasolták egyesek —. Kértek és kaptak is, írd és mondd: száz forintot — összesen... — Ennyire futotta a keret — mondták... Most már nem volt érdekes, ha csupán száz is, csak adjanak érte valamit. Ami még hiányzott, megvették — 69 forintot fizettek érte, a többi pénzt meg visszaadták...

Elkészült a kocsi; piros színű, új „ruhába öltöztették”, s aki bevetődött az udvarra, vagy az utcán látta, gyanítani sem mertte volna, hogy ez egy „öreg” kiszolgált, selejtnek szánt masina... A hangszóróberendezés is úgy működött, hogy öröm volt hallgatni — és mégsem mehettek ki vele a területre. Igazuk is volt. Mert propaganda ide vagy oda, fabatkát sem ér az egész, ha csak a száraz szöveget kürtölli, aztán zene meg nincs hozzá, ami kiszalogatja a hallgatóságot és már jó előre felcsigazza az érdeklődést... Ezek után már mindenki sejtetheti, hogy mi volt a hiba: nem volt egy fia lemezük sem! De a maradék 31 forinttal sem mehettek semmire. Másfél lemezt vegyenek? Lehetetlenség! Egy lemezzel piruljanak? Azt már nem! Mit lehet csinálni? — Eladjuk az ócskavasunkat és annak az árából lemezt

veszünk — döntötték el, és úgy is t 340 forintot kaptak érte, és 9 db le vásároltak. Most már megszűnt minden akadály, a kocsi üzemképes lett és erővel nekilendültek a járás területére. Hol ebben, hol abban a községben cse tek fel a nyár folyamán a Fehérvárduló pattogó, vérpezsdítő dallamai (hogy ez tetszik leginkább a hallgatós is), majd a zene pillanatnyi szünet szerte áradt az intő, figyelmeztető szó: — „Szülők vigyázzatok!...” A egész területen megismerték a kis színű Mercedes-Benz kocsit s ezek emberek hallották a hangszóróból áradó szöveget, s közben az intő szót.

Nehéz, fáradságos és sok töpre okozó próbatétel volt a propagandamegépítése, de a pécsiek még a 69 forintból is megoldották. Molnár elvtárs többiekkel együtt — úgy dédelgeti, m saját gyereket. Pedig vesélyben van kocsit, mert nagy a „büne”: az aloszerállomány-keretét terheli, s úgy látszik, ha az illetékesek nem értik meg szükségét — tisztavirág életű lesz. Le esetében is csak egy esztendeje van. Ezek után felvetődik a gondolat, hogy pécsi elvtársaknak érdemes volt-e fáradozni, hiszen selejtnek szánt anyagot tettek életre csupán azért, hogy a szűz és rövid idő múlva kimondhassa a ítéletet: újra selejt legyen...

Mi ennek ellenére az elvtársakkal szemben azt mondjuk, hogy érdemes. Érdemes volt, mert munkájukkal és tanulságot adtak. Mindenkinél megtették, hogy mire képes a hivatalosság. Mert mi más, ha nem az szülte a gondolatát, s adott erőt néhány elvtársnak a merész és csaknem teljesen teljesen gondolat keresztülvitelére. Ez az tanulsága a pécsiek munkájának. Ezt ban csak az értheti meg, akiben úgy érzik a hivatás szeretete, mint ezekt emberekben. Csak az, aki olyan felelős érez tűzvédelmi nehézségeink megcsinálására, mint ők; s aki nem a könnyű végét fogja meg a dolognak, hanem hezabbiknél megy neki, mert érzi, hogy az a helyes, és az eredmény igazolja. A másik tanulság azoké, akik szerállomány-keret módosítása, illetve tisztavirág életének látszó propagandátovábbi sorsa múlik.

A pécsi elvtársak megelőző türelem munkánk egyik legégetőbb, a hűségvágó nagy problémáját vetették fel, s mondván a semmiből oldották meg. rület, az egyszerű tűzoltó elvtársal bírálatára is ez a két kezük munká életre hívott propagandakocsi, amely bizonyítja, hogy az eredményes munkavégzéséhez feltételeket is kell biztosítani olyan eszközöket, amelyek értelmetlen és felelősségteljes és nehéz munkánkat amelyek igénybevitelével egyre inkább tönkretesznek a vállalkozásunk helyzetét. Molnár elvtárs az egyik ilyen és szerelőzubonyával takargatja a hibát, berendezést, hogy óvja a rongálódást és illetékesek is ilyen feltétellel gondolkodjanak majd tűzvédelmi propagandamunkájuk új és nemes hajtását, akkor a szöveg-tervezés „ítélete” nyomán a propagandakocsijára sem selejtsors van, nem tűzvédelmi agitációnk egyik értékes kimentője és további sikereink alapjává válik.

Csercsák néni nevetve magyarázza, hogy már nem fél a villanykapcsolótól

A „helyszíni szemle” alkalmával megállapodnak az új kertészet öntözési tervében

Hepehupás, kanyargós rossz út vezet Bicskéről Csabdiába, onnan pedig egy másik, még ennél is sokkal rosszabb Tükrös-pusztára. Az alig negyven házból álló kis település nevét hiába is keresnénk a térképen. Nem tudjuk, hogy ennek vagy más körülménynek tulajdonítható-e, de tény az, hogy — ami a velük való törődést illeti — bizony egészen a legutóbbi időig eléggé az „isten háta mögött” érezték magukat...

Az Országos Karbantartó és Szervizműhely falujáróit nem valami szívderítő látvány és nem túlságosan barátságos fogadtatás várta, amikor — két esztendővel ezelőtt — először gördült be gépkocsijuk Tükrös-pusztára. „Az isten háta mögöttiség” nem csupán a termelőszövetkezet elmaradott állapotában nyilvánult meg, hanem mindenekelőtt az emberek gondolkodásában.

„A puszták népe”-nek sok évszázados iratlan törvénye a bizalmatlanság, s a felszabadulás óta eltelt évek alatt sem tűnt el egészen a „nadrágos” és az egyenruhás emberek iránti yanakvásuk. Bizalmatlan, fény tekintetek fogadták léptenyomon elvtársainkat, s talán sak akkor csillantak fel egy állanatra a szemek, amikor szó-akerült, hogy a tűzoltók minden házba bevezetik a villanyt. Je néhány perc múlva újra elomorultak az arcok, hiszen mindez jó lenne, nagyon is jó, sakhát ki tudja, hogy nem ftéle „nagyot mondó Hány Jánosok-e” ezek a tűzoltók... Már javában folytak a szerelési munkálatok, de még mindig szépszájú hitetlenkedő kadt. Csercsák néni például cinyivánította, hogy itt legdjebb ha az istállóban lesz ilány, de azután éppen ő sürte a legjobban, hogy mikor arúl sor az ő házukra is... A stelkedőkben egyre inkább bészködők lettek, sőt nemso-ira már lázas izgalommal lessk a nagy pillanatot. Két fiatal nber pedig vést fogott, hogy gítsenek Konkoly elvtársnak, s

dicséretükre szolgál, hogy derekasan dolgoztak.

Harmindenegy házba vezették be a villanyt! De vajon ez a szerény felkiáltójel méltóképpen kifejezi-e, hogy mit jelentett mindez az itteniek életében? Az ablakból kiszűrődő vidám muzsika hangjainál milyen jó érzés arra gondolnunk, hogy mindebben tűzoltó elvtársaink a fő érdem, s az a néhány új vezető milyen sok szállal fűzte egybe falut a várossal, az egykori nincstelen cselédeket egy új, tartalmasabb, boldog élettel.

— Tessék már beljebb kerü-

megállítanak bennünket, s arra kérnek: feltétlenül írjuk meg, hogy a tűzoltók nélkül itt sohasem lett volna villany. Persze, ez így tűzés, de mindenesetre örömmel hallottuk.

Kimegyünk a földekre is, mert a tükrös-pusztának nagy fába vágják a fejszójüket: mintegy három holdon öntözéses kertészetet akarnak létesíteni, s most ehhez kéri Petendi elvtársék tanácsát és segítségét. Hosszú vita kerekedik a helyszínen, s tőviről hegyire megvitatják a dolgot, míg megállapodnak az új kertészet helyében és öntö-

vetkezet egyedüli „tűzvédelmi felszerelése” számára. Reméljük, hogy a tűzvédelem terén is hamarosan meglátsszuk majd, hogy tűzoltók patronájuk a termelőszövetkezetet.)

Lassan sötétedni kezd és a lázas Gombik gyerek (akit az egyik tréfáskedvő nagybajuszú bácsi a birkaistálló „főugrómókusává” nevezett ki) meg a többiek már elvitték a hírt, hogy filmet is hoztunk magunkkal, s rövidesen megkezdődik az előadás.

Először a „Böske” című kisfilm vidám jelenetét elevenednek meg a mozivásznat helyettesítő kis ház falán, s mikor a „Körhintára” kerül a sor, már telt ház van. Jóízű, borsos „bemondások” fűszerezik a mozil előadást különösen akkor, amikor leesik a hangszóró. Szerencsére semmi nagyobb baj nem történik, csak néhány lábatlan-kodó kutya „szenved” a nagy sokadalomban, egy napon belül gyógyuló kisebb sérüléseket...

Amikor Bíró Máté végre elnyeri Marikáját, a közönség — kisebb-nagyobb csoportokba verődve — még sokáig együtt marad, mert a filmen látott tagost-lási és zárszámadási problémák itt sem ismeretlenek... Közben — a tsz fiataljával megrakodva — megérkezik a teherautó és Petendi meg Duza elvtársak nyomban a kocsik alá bújnak, mert állítólag nem tart már az egyik helyen a hegesztés.

— Aztán mihamarabb jöjjenek újból — mondja búcsúzóul Hajdú József párttitkár elvtárs, és még sokan mások is megismétlik ezt a kérést

— Indulunk! — figyelmeztet bennünket Petendi elvtárs, majd felberreg a motor, s míg a kilométereket rojúk Csabdiába, onnan pedig azon a bizonyos rossz úton Bicskére, majd Budapestre, arra gondolunk, hogy Gombikéknál talán éppen most oltották el a villanyt, és a kis Jenő pillanatok alatt olyan ártatlan képpel alszik majd, mintha ő lenne a legszofogadóbb gyerek a világon...

Falujáró tűzoltókkal TÜKRÖS-PUSZTÁN

ni, üljenek le egy kicsit nálunk — hangzik mindenhol, ahová benyitunk. Az egyik helyen a villanyszámola „rejtélyeit” próbáljuk kibogozni a háziasszonnyal, másutt nem tudjuk, hogy a világvérvő rádiónak vagy a vadonutáj bútoroknak örüljünk-e jobban, a harmadik házban pedig egy gyengélkedő fiatalasszony olyan szép, selyempaplanos rekamién fekszik, hogy — annak idején — akár grófné is szívesen aludt volna rajta... Csercsák néniékhez is ellátogatunk, aki már régen nem fél attól, hogy megrázza az áram és olyan megszokott mozdulattal kattintja fel a kapcsolót, mintha világéletében ezt tette volna.

Kevés helyen fogadnak olyan szeretettel vendégeket, ahogyan a mi elvtársainkat Tükrös-pusztán, bár — úgy véljük, — hogy a vendég szóért ők is meg az itteniek is megharagudnának. S ha egyik-másik eladósorban levő lány „bácsizza” a nálánál nem sokkal idősebb Konkoly elvtársat, az csupán a tekintély kedvéért van, mert tekintély dolgában bizony egészen más itt a helyzet, mint amikor először tették be ide a lábukat a falujárók... Alighogy elterjedt a híre annak, hogy „itt vannak a tűzoltótlaptól”, lépten-nyomon

zési módjában. Mert motoros szivattyúja is van a termelőszövetkezetnek, és ehhez is elvtársaink sok-sok óras önfeláldozó munkája fűződik.

— Bizony — magyarázza nagy hévvel az elnökhelyettes elvtárs — nagy jövedelmünk lesz a kertészetből, mert jó árak van a primőröknek.

Csak ekkor tudjuk meg, elvtársaink ugyanis a világot sem beszélnének róla) saját teherautója is van a tsz-nek, s hogy van és már eddig is sok tízezer forinttal gyarapította a közös vagyont, abban is elvtársaink az érdem.

Míg a földeket járva az új kertészetet próbáljuk magunk elé képzelni és lelki szemünk előtt megelevenedik az a pillanat, amikor a teherkocsi először indul útnak a primőrökkel Budapestre — ábrándozásunkból egy nem túlságosan vidámító jelenség ébreszt fel bennünket. Nem messze a paprikaföldektől egy rozsdásodó kazafecskendőre leszünk figyelmesek, melyről olyan szomorúan „lógatja le a fejét” két szakadt tömlő, mintha helyettünk is szégyenkezne. Felesleges hangsúlyoznunk, hogy ez a „szabad ég alatti szer-tár” nem éppen a legalkalmasabb tárolási hely a termelőszö-

Még egy utolsó próba, azután pereghet a film...

Jóízű, borsos „bemondások” fűszerezték a „Körhinta” c. film vetítését

A tüzoltás közben előforduló mérgező hatású gázok (gőzök, ködök, füstök) és az ellenük való védekezés

A széndioxid gázból kis töménységet hosszabb ideig belélegezve, mérgezést szenvedünk. A könnyű mérgezésnél fejfájás, szédülés, kipirult arc, halántéktáji lüktetés, mely és szapora légzés, szívdobogás és izgalmi állapot jelentkezik. Ezek a tünetek friss levegőn gyorsan elmúlnak. (A fenti tünetek általában akkor észlelhetők, ha nagyobb tömeg szellőzés nélküli zárt helyiségben hosszabb ideig tartózkodik.) A kilégzésből származó és a rossz szellőztetés miatt felhalmozódó széndioxid okozza az ún. „értekezlet-rosszulléteket“.

Súlyos mérgezésnél ezekhez a tünetekhez eszméletlenség és görcs, majd később a légzés kimaradása járul. A mérgezett még ebből a súlyos állapotból is megmenthető erőteljes mesterséges lélegeztetés által, különösen, ha tiszta oxigén belélegeztetéssel támogatjuk a mesterséges légzést.

A széndioxidgáztól mérgezett elsősegély-nyújtása friss levegőre szállításhoz és szükség esetén oxigénbelélegeztetésből, illetve mesterséges lélegeztetésből áll. A mérgezetthez feltétlenül orvost kell hívunk.

A széndioxidgáz ellen a gázalarcok szűrőbetéje nem véd megfelelő módon. Általános gyakorlat a széndioxidgáz felderítésénél, hogy a szennyezett légtérbe égő gyufát, illetve gyertyát tartunk, és ha az tovább ég, akkor a levegő rövidebb ideig (kb. fél óra) alkalmas a belélegzésre. A gyufa, illetve a gyertya lángjának elalvása, illetve erős pisllakolása esetén a szennyezett térbe csak oxigénes légzőkészülékkel szabad behatolnunk.

A füstgázok hatása és az ellenük való védekezés

Minden égésnél füstgázok is keletkeznek, melyeknek összetétele az égő anyag vegyi összetételétől függ. A füstgázok legnagyobb százaléka az előbbieken ismert CO, és CO₂ gázokból áll, ezenkívül általában az alábbi alkotórészeket tartalmazák:

- el nem égett szénből származó korom (ennek mennyiségétől függ a füst sötétebb vagy világosabb színe);
- vízgőz (mely mérgezést nem okoz);
- kéndioxid, kéntrioxid;
- különböző fémoxidok;
- ammónia;
- egyéb szerves és szervetlen vegyületek.

A füstgázok élettani hatása általában ingerlő és mérgező tulajdonságukban nyilvánul meg. A torokban kaparó, karcoló érzést okoz, melyhez hozzájárul a fokozott nyál- és orrváladék-kiválasztás, s esetleg könnyezés, köhögés és hányinger is fellép. Nagyobb töménységű füst hosszabb ideig tartó belélegzése esetén a fenti tünetekhez hányás — esetleg hasmenés —, eszméletlenség és görcsös állapot csatlakozik.

Elsősegély-nyújtásnál a széndioxid és szén-dioxid gázoknál elmondottak szerint kell eljárunk, de az orvos mielőbbi értesítése feltétlenül szükséges. A füstmérgezésnél jellemző a korán fellépő és a szinte suttogásig fokozódható rekedtség, mely még gyógyulás után is hosszú ideig fennmaradhat.

A füstgázok ellen az 51 M. gázalarcbetétek nyílt helyen teljes védelmet nyújtanak. Zárt helyiségben azonban a füstgázok olyan töménységben lehetnek jelen, hogy ellenük — a levegőben levő kevés oxigén miatt — csak az oxigénes légzőkészülék nyújt megfelelő védelmet.

A nitrozus gázok és azok hatása

Nitrofilmek, lőporok, robbanóanyagok égésénél, valamint salétromsav — (HNO₃) — ömlésénél az ún. nitrozus gázok jelentik a legnagyobb veszélyt, melyek — a levegő 78 százalékát alkotó — nitrogén-gáz különböző oxidjaiból (NO, NO₂, N₂O) állnak. A nitrozus gázok sárgás-vöröses-barnás színűek, ingerhatásuk csekély, és csak nagyobb töménység esetén lép fel azonnal heves köhögés és könnyezés.

Kis töménység hosszú ideig való belélegzése esetén az első tünetek csak órák (3-tól 7 óráig) múlva jelentkeznek, a mérgezett addig jól érzi magát. Az első tünetek: kipirosodás, levertség, fáradtság, majd görcsös köhögés és légszomj. Az arc és szájszélek kékeszürke színt öltenek, a köpet rendszerint citromsárga színű. A nitrozus gázok tüdővízenyőt is okozhatnak, vagyis a tüdőhólyagocskák falát a vérplazma számára átteresztővé teszik, így az a tüdőben lerakódik, ennek következtében a vér besűrűsödik, a szív munkája állandóan nehezebb lesz, a tüdő légzőfelülete viszont a kiváltó vérsav miatt mind kisebb lesz. A halál rendszerint szívbénulás következtében áll be. (A mérgezés lefo-

lyása hasonlít foszgenmérgezéshez!) Tömény nitrozus gáz bélézése néhány perc alatt halált okoz.

Elsősegély-nyújtás nitrozus mérgezés esetén

Az elsősegély-nyújtásnál fő törekvésünk a beteg kímél irányuljon. Ha nitrozus gáz mérgezési veszélye merül fel, rültnék nem szabad járnia, mozognia, ezt még akkor is megtiltanunk, ha jól érzi magát, mert a mozgás a veszélyt, a tüdővízenyő kifejlődését is erősen fokozhatja. A sérülttel rütkölőket (tea, kávé stb.) kell itatnunk és melegen betakarva, leg helyen kell lefektetnünk. Mesterséges légzést még kihagyás esetén sem szabad alkalmaznunk, hanem ilyenkor oxigénbelegzést be a sérülttel, hogy a tüdő munkáját megkönnyítsük. A mérgezés megtörténtét vagy gyanúját haladéktalanul közöljük az orvossal, aki a mérgezés-gyanúst 24 óráig megfigyelni tartja. A nitrozus gázok ellen az 51 M. gázalarc betéte badban teljes védelmet nyújt. Zárt helyiségben azonban a gáz töménysége miatt — csak oxigénes légzőkészülékkel szabad behatolnunk.

A kén égéstermék, hatása és a védekezés módja

Gazdag kéntartalmú anyagok vagy kén égésénél a kéndioxid (SO₂) és a kéntrioxid (SO₃) gázok jelentenek veszélyt. A égéstermékai szintelenek, erősen szúrós szagúak. A levegő vességtartalmával kénes savat (H₂SO₄), illetve kén (H₂SO₃) alkotnak. (A savgőzök hatását a savömléséknél gyaljuk.)

A kéndioxid belélegezve azonnal kifejti hatását. Másként, köhögésre ingerel, a garatban fojtó érzést okoz, a szem könnyezni kezd, a szájban sajátságos savíz keletkezik, és rossz fogak esetén — a nyálban keletkező sav miatt — fogfájás lép fel.

Súlyos mérgezés esetén hányinger, sőt hányás is jelentkezik, a nyálkahártyák gyulladása jönnek. A köpet rendszerint véres, és bőséges nyál- és orrváladék-folyás kíséretében igen szegycsont-táji fájdalom lép fel. Az alsóbb légutakban új hártvási elváltozások észlelhetők, mintha a nyálkahártya hártváival lenne bevonva. Gyakran lép fel ilyen esetben tüdőgyulladás, ritkábban tüdővízenyő. Az egészen tömény belélegezve pár lélegzetvétel után percek alatt fulladásos okoznak.

Az elsősegély nyújtása a nitrozus gázoknál elmondottak megegyezik. Emellett jó hatású a szemnek két-három száz szóbbikarbóna oldattal való kimosása, és ugyanezen oldattal a ténnyő száj és garatöblítés.

Szabadban az 51 M. gázalarc szűrőbetéje ezen gázok ellen véd, azonban a betét a használat után rendszerint megrozodik és tönkremegy. A kéndioxidral és kéntrioxidral szennyezett légtérben való tartózkodás után általában a fémszerelvét (zárkapocs, szerszámok, gázalarc és oxigénes légzőkészülék részei stb.) gondosan meg kell tisztítanunk és vékonyan tisztozzunk, mert megrozodásodnak. Zárt térben, ahol a töménysége igen nagyfokú lehet, feltétlenül oxigénes légzőt kell használnunk.

Kénhidrogén-mérgezés és a védekezés módja

Zárt térben folyó mentési munkálatok esetén, ahol mennyiségű rothadó szerves vegyület található, a kénhidrogén mérgezés veszélye áll fenn. A kénhidrogén (H₂S) szintelen felelően csekély hígításban záptojás szagú, erősen mérgező. A szénmonoxid gázhoz hasonlóan hat, mivel a vér oxigén-kapacitását bényítja, de emellett az idegrendszerre is hat.

Könnnyű mérgezés esetén fejfájás, szédülés, zavart eszmélet és a garatban égő érzés keletkezik. A szem körkörös, köhögés és esetleg orrfolyás jelentkezik, a járás bírálna válik, majd hányás és ritkábban hasmenés lép fel. Esetekben ezek a tünetek egyre nagyobb mértékben mutatkoznak, a zavartság egészen a dühönösségig fokozódhat. A zavart keletkezik, mely akadózó légzésben és légszomjban mutat meg. Később eszméletlenség következik be, görcsök lépnek fel, majd a légzés megszűnik, de a szív még egy darab ideig működik. Tömény gáz belélegzése esetén a mérgezett pillanatok alatt összeesik, öntudatlanná válik és görcsök között bényulás következtében meghal.

(Folytatása következik.)

Gögs Gábor t. al

MŰSZAKI TANÁCSADÓ

Kézi működtetésű fecskendők gondozása

MŰSZAKI TANÁCSADÓNKBAN eddig javarészt a tűzoltóság motorikus felzerelései foglalkoztunk. Eppen ezért most — főleg a községi önkéntes tűzoltóestülleteink tagjainak kérésére — a kézi működtetésű fecskendőkkel kapcsolatos feladatokról tájékoztatjuk olvasóinkat.

A kézi működtetésű (kocsi-, mozdony-, lajt-, vészvonat- és targonca-) fecskendőktől is megkívánjuk, hogy megfeleljenek a készenléti állapot követelményeinek, vagyis minden pillanatban használatba vehetők és huzamos időn át eredményesen használhatók legyenek. A kézi működtetésű fecskendők használatakor a szívótömlővezeték végére mindenkor fel kell szerelni a szűrőkosarat. A szűrőkosár akadályozza meg, hogy a fecskendőbe szennyeződés kerüljön. A fecskendőbe kerülő szennyeződés ugyanis, ha a szelepekben megakad, lecsökkenti, sőt teljesen meg is szüntetheti a fecskendő vízszállítását. Ha a szennyeződés a szelep alá kerül, a szelepek nem tudnak zárni, ha pedig a szelep fölé kerül a piszok, akkor esetenként a szelep teljes kinyitásával gátolja. Amennyiben az alkalmazott vízforrás szennyeződés ellen (iszap stb.) a szűrőkosár nem nyújthat kellő védelmet, mert a szennyeződések a szűrőkosár nyílásain átférnek, akkor a szűrőkosarat célszerű vesszőkosárba helyezni.

Még ha nem is szennyes vízzel dolgozott a fecskendő, akkor is minden használat után tiszta vizet kell a fecskendőn átszivattyúzni, hogy a fecskendőben maradt iszokot a tiszta víz kimossa. Célszerű, ha az atmoszféra a fecskendő medencéjébe öntött tiszta vízzel végezzük. Ezután a szelepek kitisztítására kerül sor. Első feladat a szelepek kiszedése. A központi szelepházás fecskendőknél a szelepkúpot a ajtó levő fogantyús csavar jobbra csavarásával szerelhetjük ki. Ha a szelepházában szennyeződést találunk, akkor a nagyobbakat kézzel megfogva távolítjuk ki, kisebb piszok eltávolítására pedig az egész szelepházat tiszta vízben öblítjük ki. Ha a vízben való lóbalástól a szennyeződések nem jönnek le, akkor a szerkezetre agadt piszokot puha ronggyal dörzsöljük le.

A KÉZI MŰKÖDTETÉSŰ FECSKENDŐK EGY RÉSZÉNÉL a szelepek nem központi szelepházában vannak, hanem osztott kivitelűek. Ez azt jelenti, hogy egy-egy hengerhez tartozó szelepek külön-külön kivethetők. Az ilyen szelepek nagyobb részét egy mozdulattal kivethetők, mert ún. szuronykapocs-rögzítésűek. Vannak azonban régebbi fecskendők, ahol a rögzítés csavarmentes. Kiszerelem után a szelepeket gyűgyanúgy tisztítjuk meg, mint a központi szelepházás rendszerénél.

Célszerű, ha használat után a dugattyúkat is kiszedjük és a hengerekkel együtt a szelepekhez hasonlóan azokat is megtisztítjuk. A tisztításhoz azonban nem szabad kést, részelt vagy dörzsvásznat használnunk, mert az alkatrészeket megsértenek. Ha vizes, puha ronggyal nem sikerül eltávolítani a megkeményedett zsírt, akkor ugyancsak puha, de petróleumos ronggyal dörzsöljük le. Ha a szelepek fészében, a hengerekben és a közlekedőcsatornában szennyeződést találunk, azt gondosan el kell távolítanunk és tiszta vízzel mindenképpen ki kell öblítenünk.

A TELJES ÉS ALAPOS KITISZTÍTÁS UTÁN a szelepeket, a szelepházat, a hengereket, a dugattyúkat és különösen a dugattyúbőröket vaselinnel, savmentes gépjárműolajjal vékonyan be kell kenni. Ezután a dugattyúkat és a szelepeket visszazsírjuk a helyükre. Figyelemmel kell lennünk arra, hogy a dugattyú ugyanabba a hengerbe és ugyanúgy kerüljön vissza, mint ahogy volt. A henger és dugattyú ugyanis asználatkor együtt kopik, összekopik, ezért nem helyes a dugattyúkat felcserélni, mert az a kopásnak újabb lehetőséget ad. Az osztott szelepeknél különösen figyelni kell arra, hogy a szelepek a megfelelő fészekbe kerüljenek vissza. Eppen ezért a szelepeket és a fészkeket is meg szokták számozni.

A szelepeket rögzítő szuronykapcsokat, esetleges csavarokat jól meg kell húzni. A központi szelepkúp visszahelyezésekor pedig ügyelni kell arra, hogy a szelepházban levő ütköző pontosan beleilleszkedjen a fészekébe. Az újabb rendszerű lajt-fecskendők központi szelepházán nem ütköző, hanem festés és karcolás jelzi a helyes behelyezést.

Az új lajt-fecskendőknél a könnyűfémből készült alkatrészek fokozottabb védelme érdekében nemcsak a fecskendő összeszerelésekor, hanem azonkívül üzemelés közben is néhány csepp olajat kell csepegtetni a hengerek falára.

Ha a fecskendőt nem használtuk, akkor is célszerű, hogy tavasszal és ősszel fecskendőt az elmondottak szerint gondozzuk. Ugyancsak tanácsos a fecskendők hengereinek, illetve dugattyúinak megóvása céljából a henger tetejére a por és szik ellen porvédő sapkát készíteni. Ezt használt tömlőből, hulladékbőről, de istagabb papíriemezből is elkészíthetjük.

A DUGATTYÚBŐRŰK idővel a használat következtében a leggondosabb karbantartás ellenére is megkopnak. Ekkor a vízszállítás lecsökken és különösen a víz elvétele sokáig tart, vagy egyáltalában nem lehetséges. Ilyenkor a dugattyúbőröket jól kell kicserélni. Előfordulhat a szívó-váltócsap tökéletlen zárása, ekkor ezt izolálópor és olaj keverékéből készült csiszolóanyag segítségével kell jól záródóvá csiszolítani. Hasonló az eset a központi szelepkúp és szelepház közötti tömítetlen esetén is. A központi szelep hibáit hántolással (tusírozás) szüntethetjük meg. Ilyenkor azonban, ha ezeket munkálatakat szakiparosra bizzuk. Az osztottszelepek szelepek hibáit a gumilap kicserélésével szüntethetjük meg.

H. L.

ÚJÍTÁSI Hírmondó

Zsírzó

a 800-as kismotorfecskendőn

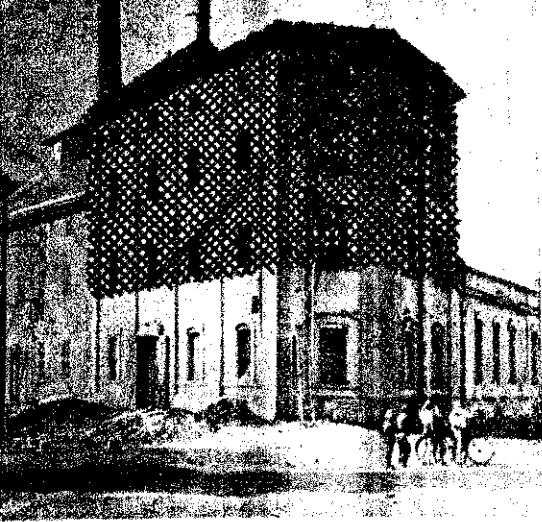
A szivattyúk tömítésénél a magyar ipar alkalmazta először a Simmer-gyűrűt. Az eddig főleg csak a gépjárműveknél, motoroknál alkalmazott Simmer-gyűrűs tömítés állandó kenést igényel. Kenés hiányában ugyanis a gumiból készült Simmer-gyűrű a súrlódási hőből felmelegszik. A felmelegedéstől a gumigyűrű kiszárad, megkeményedik, és ilyenkor a tömítés már nem tökéletes, mert a rugalmasságát elvesztett Simmer-gyűrű nem tud a tengelyhez hozzásimulni. Ha viszont kenés hiányában a hőfutás tovább tart, akkor a gumigyűrű terepedezik, kitöredezik, vagyis rendelkezését már egyáltalában nem tudja ellátni, s a tömítés teljesen megszűnik.

A Simmer-gyűrű eredeti felhasználási helyén a kenés szükségessége nem jelent külön gondot. Ugyanis a gépjárműveknél (főtengely, sebességváltó, tengely stb.) elhelyezett Simmer-gyűrűhöz az üzemeltetés közben önműködően elegendő kenőanyag, olaj jut, amely biztosítja a gumi rugalmasságát, és így a Simmer-gyűrű élettartamát. Ezeket a helyeket ugyanis éppen olaj ellen kell tömíteni, tehát a Simmer-gyűrűhöz kerülő olaj egyúttal ellátja a kenést is.

Más a helyzet a szivattyútengelyeknél alkalmazott Simmer-gyűrűs tömítésnél. A szivattyútengely mentén a gyűrűhöz kerülő kismennyiségű víz némi hűtő hatást gyakorol ugyan, de kenést nem biztosít. Ezért a szivattyúba épített Simmer-gyűrűk kenésére külön zsírozófejek szükségesek. Ilyeneket találunk pl. az utóbbi években gyártott MÁVAG Honvéd 800-as kismotorfecskendőknél a szivattyúház agyrészén. Itt két zsírozófej is van, melyeken át kézi zsírozóprésszel kell rendszeresen elvégezni a zsírozást, mint ahogy azt júniusi számunk „Műszaki tanácsadó”-jában megírtuk. Azonban főleg az egyik zsírozófejhez rendkívül nehéz hozzáférni a zsírozóprésszel. Emiatt a zsírzás csak nehezen végezhető el és ekkor is a zsír nagyobbik része nem jut be a zsírón át a Simmer-gyűrű fészekébe, hanem a zsírozóprésszel és a zsírozófej között kárbavész. Ezért a zsírzás nem is tökéletes, ami a Simmer-gyűrű idő előtti tönkremenetelét idézi elő.

Ezt a hibát az ózdi tűzrendészeti alosztályon Bence Ferenc tű. őrm. — Németh Sándor tű. őrm. segítségével — a következő újítással küszöbölték ki. A szivattyúház agyrészén a zsírozófejek helyére hosszabbítódarabot csavarnak be és ennek végére helyezik a zsírozófejet. Ezzel az újítással a zsírzás könnyedén elvégezhető. Az újítók eddig 7 kismotorfecskendőn valószínűsítették meg újításukat, s az a gyakorlatban jól bevált, ezért a Tűzrendészeti Parancsnokság helyi újításként elfogadta és Bence Ferenc tű. őrm. elvtársat 200 Ft, Németh Sándor tű. őrm. elvtársat pedig 100 Ft újítási díjban részesítette.

Az újítás elfogadása azért történt csak helyileg, mert a Tűzrendészeti Parancsnokság Országos Karbantartó és Szervíz Műhelyében már régebben hasonló módon alakították át a zsírót és egyúttal a zsírozófej helyére Stauffer-zsírozószelencét is helyeznek.

A leégett malomrész (bevonalkézva)

A kárhely taktikai jellemzése

A malmot kétoldalt kövesít, míg a harmadik oldalon földút határolja. Megközelítése megfelelő. A malmi rész kétermeletes, míg a vele egybeépített vámmalmi rész három emeletes, téglafalás, nyereg-cseréptetős és vaskeretes üvegablakos épület. A vámmalmot a malomtól tűzfal választja el, amelyen emeletszintenként átjáró nyílásokon önműködő vasajtó van építve. A tűzfalon keresztül örményt szállító végtelen vascsigasor és közművi tengely volt átvezetve.

Az udvarban 300 m³-es víztároló medence van, amelynek utánfolyását ártezi kút biztosítja. Ezenkívül egy 50 m³-es és 5 db 3-7 m³-es víztároló van. Az épületeibe 1950-ben építették be önműködő tűzjelzőt és (szárazlevegős) tűzoltó-berendezést (Sprinkler).

A Sprinkler-berendezés a FH által 1950 január 11-én tartott ellenőrzés során üzemképes volt. A vállalat vezetőségének döntése alapján április és május hó folyamán a padlástérből teljesen, míg emeletszintenként a berendezést részben kiszerezték anélkül, hogy a FH, illetve a tűzrendészeti hatóság tudomására hozták volna. Tudomásuk volt arról, hogy a tartályból a víz 4-5 nap alatt elfolyik, mégsem intézkedtek a berendezés megjavításáról. A Sprinkler-berendezés egyébként a tűz alkalmával nem működött, ami lényegesen elősegítette a tűz kifejlődését.

A malomnak 1+6 fős társadalmi tűzoltó-

Tűzesetek - TANULSÁGOK

A makói malom égése

tósága van. Szakmai felkészültsége a légógyakorlatok idején megfelelőnek bizonyult. Felszerelésük 1 db 400 l/p-es kismotorfecskendő tartozékaival együtt.

A malom részére kiadott tűzrendészeti határozat rögzíti a szükséges előírásokat. A tűzrendészeti hatóság a tüzesetig ez évben három esetben tartott ellenőrzést. A hiányosságokat jegyzőkönyvbe foglalták. Egyről azonban megfeledezett a július 9-i ellenőrzés: a Sprinkler kiszereelését nem észrevételezte...

A malom két műszakban dolgozott. A korpafelvonó (hevederszalagra felerősített fémkanalak) 1956. VII. 26-án, a 22 óraker befejeződő műszak előtt néhány perccel — leszakadt. A meghibásodást az ott dolgozó azonnal jelezte az almolárnak, aki nem vizsgálta meg a meghibásodott berendezést; műszak befejezésével pedig a könyvbe beírta, hogy „minden rendben”...

A meghibásodott berendezés fémcs érintkezése következtében keletkezett szikrától a lerakódott por izzásba jött és a faszterkezetet meggyújtotta. A deszkából készült szállítócső a tüzet kéményszerűen vezette. Műszakszünet ideje alatt — éjjel — a kiszáradt fenyőfa szerkezetű belső berendezés a tűz gyorsan terjedt, s zárt tűzből hamarosan nyílt tűzzé fejlődött. A háromemeletes vámmalmi rész a földszinti földémszerkezet kivételével teljesen kiégett.

A tűz oltásának menete

A tüzet 1956. VII. 27-én kb. 1,20 óraker az éjjeliőr vette észre és felkeltette az udvarban lakó üzemi tűzrendészeti előadót, aki 1,22 óraker jelezte a tüzet a makói alosztálynak. Ezután a malom 400 l/p-es fecskendőjét vízszersési helyre állították azonban arról beavalkozás nem történt.

Az alosztály telefonügyeletes elvégezte a riasztást. Jelentést adott az őrségparancsnoknak, hogy ég a malom. Az őrségparancsnok a GMC tartályos 400 l/p-es fecskendővel 3 fővel 1,28 óraker érkezett a színhelyére. Kérkezéskor a III. emeleti tetőszerkezet lánggal égett. Az őrségparancsnok felderítése során megállapította, hogy a földszinten és az I. emeleten nincsen tüz. A II. emeleten a tűzfalon levő ajtó nyitva volt, a tűz 2-3 méterre az ajtótól. A beosztottak közben a fecskendőt — vízszersési hely nélkül — a malommal megszerelték.

Az őrségparancsnok utasítást adott, hogy a megszerelt 1 db sugárral vaslétrán a II. emeleti vasajton keresztül támaszkodva a 2-3 méterre levő tűz az elvtárs visszaszorította, így csak a vasajtó védelmét tudták biztosítani. Az őrségparancsnok utasítást adott az üzemi tűzrendészeti előadójának, hogy az áramtalanítást végezze el. További felderítése során megállapította, hogy a III. emeleti vasajtó örményében bezáródott és az ajtó meleg volt. A malom személyzetének bevonásával a mászóközű szivattyú tűzcsapjáról egy sugárral szereltették, melynek feladata az volt, hogy a kazánház tetejéről ablakon át a III. emeleti vasajtó hűtését biztosítsa.

Az őrségparancsnok közben telefonon segítséget akart kérni az alosztálytól. A telefonon azonban foglalt volt, ugyanis ebben az időben a telefonügyeletes saját helyén szerinti segítséget kért a hódmezővásárhelyi szegedi alosztályoktól és az osztályvezetővel a telefonon való összeköttetést ismét megkísérelte, miközben 1,35-kor megérkezett a második szer 1+1 fővel. Az őrségparancsnok a második szer — Weapon-jármű — 800 l/p-es fecskendőjét a B. úton a 300 m³-es víztárolóra állította, amelynek egy alapvetétkérő oszító kiktatásával szerelt sugár feladata a malom részén beépített vaslétrán át az I. emeleti vasajtó védelme volt, mivel ekkorra az I. emeleti földem is átégett. A második szer a makói alosztály GMC tartályos fecskendőjét táplálta, mivel ebben az időben a tartályból már elfogyott a víz.

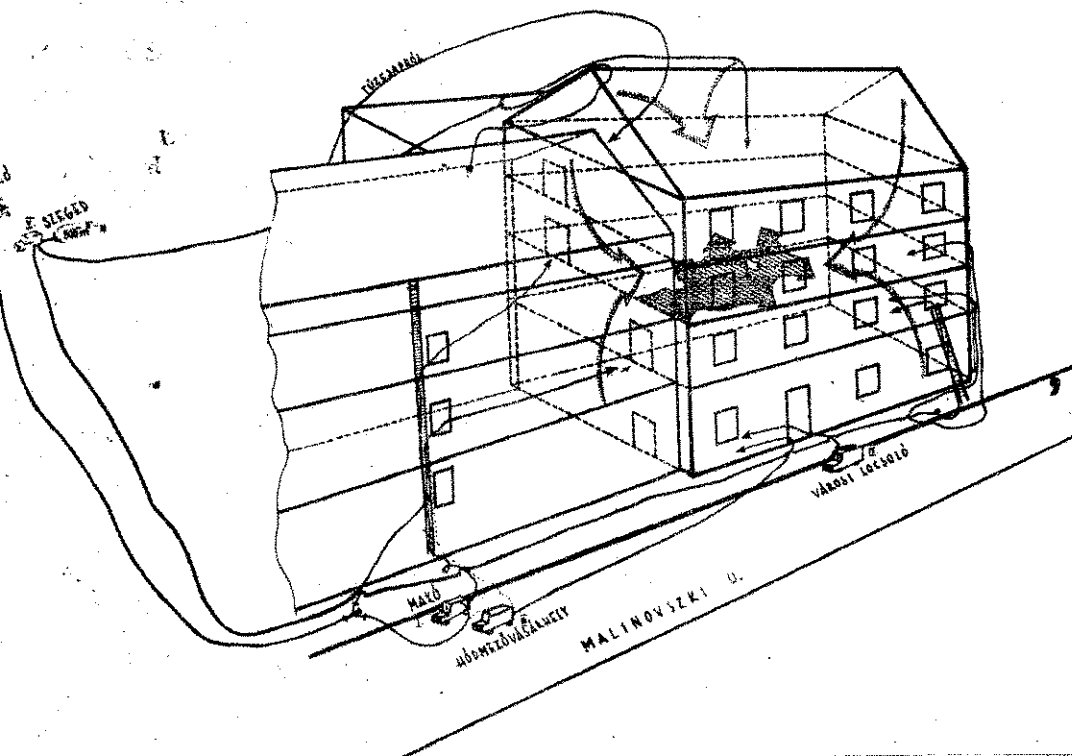
Az időközben kérkező rendőrség is megkezdte a kárhelyen tartózkodó polgári személyek bevonásáról. A rendőrségnek egy része a fecskendők szerelését, a másik része pedig az anyagok mentését végezte.

Kb. 1,40-kor leszakadt a meggyőtetőszerkezet, amely a II. emeleti földem is nagy területen átszakította.

A szirénajelzésre az alosztályparancsnok bevonult az alosztályra. A szabadnaposakat riasztotta, kirendelte a villanyszakszervezetet, közben ellenőrizte, hogy a segítségnyújtó egységek vonulnak-e; a gépjármű társadalmi tűzoltóságot készenlétebe helyezte, s a Teherfuvar Vállalattól egy gépjárműt kért, amelyet a 4 fő szabadnapos személyével készenlétebe állított. További segítséget kért az MTH iskolától.

Az alosztályparancsnok 1,55-kor érkezett meg a tűz színhelyére. Kérkezése a földszintre a földemnyílásokon kerülő lehulló égő részeket kézi tűzoltókészlettel oltotta. Közben az őrségparancsnok jelentést tett intézkedéséről, beavakozást kért. Az alosztályparancsnok ezután átvetett tűzoltás vezetését. Az eddig megszerelt 1 db sugár a tűzfal vonalában a malommal védelmét biztosította.

Az 1,28-kor riasztott hódmezővásárhelyi

alosztály GMC tartályos, 1000 l/p-es fecskendője 1+3 fővel, 1,58-kor érkezett meg a tűz színhelyére. Az őrségarancsnok jelentkezett a tűzoltás vezetőjénél. Feladatult kapta, hogy a malom előtti részről a fecskendőről 1 db sugart szereljen a földszinti vasajtó védelmére, illetve a földmennyiláson lehullott égő anyagok oltására.

Kb. 2 óraker érkezett meg a város loocsolókocsija. A tűzoltás vezetője feladatult szabta, hogy az égő épületrész előtti útról egy sugart szereljenek az égő épület bejáratán keresztül a földszintre lehullott égő anyagok oltására. Közben a hőmezővászárhelyi alosztály egy db. sugart a földszintről vaslétrán áthelyezte az I. emeleti vasajtón keresztül közvetlen támadásba. A hőmezővászárhelyi GMC tartályából a víz kifogyott, a víz utánpótlását a 800-as fecskendőről szerelt vezetékkel biztosították, tehát most már 2 GMC tartályos fecskendőt kellett a 800-as egy vezetékének táplálnia, s emellett még egy sugart.

Az osztályparancsnokságot 1,37-kor riasztották, s az osztályparancsnokhelyettes kb. 2 óraker érkezett meg a tűz színhelyére. Megérkezésük a tűzoltás vezetője jelentést tett a helyzetről és a vezetési átdatad. Ebben az időben már a földszintől a tetőig az egész épület égett.

Az 1,37-kor riasztott szegedi alosztály 2500-as Klöckner-fecskendője 1+6 fővel kb. 2,10-kor érkezett meg. A TV utasítására a Klöckner-fecskendőt a 300 m²-es víztárolóra állították és ez átvette a 800-as kismotorfecskendő alapvezetékét. Majd második alapvezetékét szerelgetett, osztóval az égő épület előtt. Az első sugár feladata az épület sarkán levő beépített vaslétrán át az I. emelet, a második sugár feladata pedig ugyancsak a vaslétrán át a II. emeletre a tűz oltása. A harmadik alapvezetékről a kazánház tetején levő osztoról 2 sugart szerelgetett. Az első sugár feladata a malom tetőgerincének védelme, a második sugár feladata a II. emeleti ablakon át a tűz oltása. Az épület sarkán a vaslétrán felhaladó sugarokat a TV átcsoportosította, és pedig úgy, hogy a II. emeletre szerelt sugart a III-ra, az I. emeletre szerelt sugart a II. emeletre és az I. emeletre az osztoról támasztólétrán keresztül, ablakon át harmadik sugart szerelgetett a tűz oltására. Az épület sarkán részén támadó sugarak irányításával 1 főt, a kazánház tetejéről támadó sugarak irányításával ugyancsak 1 főt és a vasajtón keresztül áradó sugarak irányításával 1-1 főt birtolt meg, összesen tehát 5 kis harci szaszt hozott létre. A tűzoltás vezetője a városi loocsolókocsit az alosztályra készenlétben visszavezényelte. A 2,25-kor helyszínt rkezett szegedi alosztály GMC-fecskendőt tartalmazó állította. A tűz lokalizálása 2,55-kor következett be. Ez időben jelentést tett az osztály ügyeletének, továbbá gonoszkodott az építészmezők és a tanulmányt végző tiszt kirendeléséről, valamint szabadnaposok bevonásáról. Az erüket kb. 6,45-kor fejrissítették.

Az építészmezőköt megérkezésükor megbizta azzal, hogy a II. emeleti rész kb. 20 cm-re behajlott falát döntse be, mi sikeresen megtörtént. A tűzet egészen zűk keretek közé szorították, így a szedi és a hőmezővászárhelyi egységeket isszarendelték. A további munkálatok elvégzésére a makói GMC-t és 800 l/p-es fecskendőt hagyták hátra. A malmi szaszt a takarítási munkálatokat végezte.

A tűzoltás értékelése

A tűzoltásban részt vett egységek besorozottjai jelkes, odaadó munkát végeztek, mi az első percekben különösen a makói

tűzoltó elvtársakat jellemezte. Jó munkájuk eredménye, hogy a tűzet a tűzfal vonalában megfékeztek, s így több millió értékét mentették meg népgazdaságunknak, mivel a malom üzemképes állapotban maradt.

A tűzoltás irányításában az alábbi hiányosságok állapíthatók meg:

1. A tűzjelzéskor az őrségarancsnok egy szerrel vonalt. Szükség lett volna mindkét szerrel vonalni. A II. szer kb. 10 perccel később ért a tűzhöz.

2. Az első tűzoltásvezető nem megfelelően használta ki a lehetőségeket. A két GMC tartályos fecskendőt vízszertési hely nélkül állították fel, és azokat a 800 l/p-es fecskendővel táplálták. Az üzem 400 l/p-es kismotorfecskendőjét nem vették igénybe. A tűzcsopórtól több sugart lehetett volna szerelgetni. Az első percekben megszerelt 3 att sugár helyett a lehetőségek jobb kihasználásával 5-6 att sugart kellett volna szerelgetni.

3. A szabadnapos elvtársakat az alosztályon készenlétbe helyezték, pedig be kellett volna vonni őket a tűzoltásba. A polgári személyek bevonására is több gondot kellett volna fordítani.

4. Nem volt indokolt a sugarak átcsoportosítása az I. emeletről a II. emeletre, a II. emeletről a III. emeletre. A harmadik sugart egyenesen a III. emeletre kellett volna szerelgetni.

5. A tűzoltás vezetésének megszervezésében nem érvényesült a tűzoltás szabályzata. Háttérparancsnokot, ellégiztótisztet nem jelölték ki, ellenben feleslegesen sok kis harci szakaszt hoztak létre.

Felhívjuk a parancsnok elvtársak figyelmét arra, hogy az említett hiányosságok megelőzésére a gyakorlatok során nagy gondot fordítsanak, s harcoljanak azért, hogy azok meg ne ismétlődhessenek!

FEKETE GYULA
tű. hdgy.

F E J T Ö R Ö

VISSZINTES SOROK

1. EBEN A HÓNAPBAN EGYIK LEGFONTOSABB FELADATUNK (folytatása: függőleges 2., 13., 74. és a visszintés 81., 108. sz. sorok). 19. Zászlód. 20. Az én tulajdonom 21. Nem itt kell neki. 22. AAAAAAAAA. 23. Van elég időm (vissza). 24. Szavak összessége. 27. Vészkiárat (rövidítve). 28. Szájhoz kapcsolódó testrész (vissza). 30. NRÜ. 31. Magánhangzólanul marad. 32. Az üveget tisztítja (vissza). 34. Zamata. 35. Vegye magához a folytatdókat! 37. Svájci szabadsághős (az utolsó betű hiányzik). 39. Mezőgazdasági növény. 41. Elődje. 42. Állóvíz. 44. EMM. 45. Kevert más. 46. Az SZTK elődje 48. Major Henrik. 49. Keresztül megy rajta. 52. Rumrészi 53. O és egy személyes névmas! 54. Magánhangzólan mák. 55. Ne oda! 57. Sajó Tibor. 58. Mindenkinék ez a célja a TO-TÓ-n! 59. Követtségű autók rendszámtábláján látható. 60. Kertlet eleje (névelővel). 61. Kálmán Lajos. 62. Majdnem gyors!?! 63. Rangjelző szám. 64. Hegedűtartozék (vissza). 68. SB. 66. Testtartózt védi. 68. Izomszalag. 69. Egy fél saját?! 71. Elszalad (vissza). 73. Eder Ferenc. 75. ZBN. 77. Többesrű adó. 80. Állóvíz (névelővel). 88. Hangszerem (vissza). 89. Az egyik világrész. 90. Kevert rab. 92. Részvénytársaság. 93. Dohányos teszt. 96. Elrő Tibor. 97. Kevert rím. 99. Varráshoz szükséges. 102. Két szó visszafelé: kerti munkát végez és személyes névmas. 104. Kettőzve: 6 (Bécsben). 106. Kutat, keres. 110. Híres csehslóvák tánczenekar. 113. Két szó visszafelé: nem (oroszul; fonetikus) és állóvíz (névelővel). 113. Jordániai város. 115. AO. 116. A szeretet és szerelem jele. 117. Vissza: téli sporteszköz. 118. TN. 119. Becézett fiúnév. 120. Vissza: zamat.

FÜGGŐLEGES SOROK

1. Színész munka. 3. Üzemi Biztonság. 4. Vissza: indokot. 5. Tűre veti. 6. Újságban, könyvben van. 7. Évszaktól függő levékenység. 8. Jókodv. 9. Személyes névmas. 10. A sorjelző célja. 11. YÉ. 12. Azonos más-salhangzó. 14. Magánhangzólanul kötőd. 15. Két szó: női név és kötőszó. 16. Hangtalanul

zakatol!?! 17. Más-salhangzó fonetikus. 18. Ezt is láthatjuk az Állatkerben. 24. Ezzel működik a villanyvasaló. 26. Az egyik érzékszervemre. 29. Rag. 32. Vissza: vigyázó. 36. Más-salhangzó kiejtve. 37. Hiányos ruházatot (vissza). 38. Nem férfitlan. 40. Zamat (vissza). 43. Szinesbőrű. 47. ...vagy nem lenni! 50. Lyuk (népiesen). 51. Amerikai ország. 55. Van ilyen világitótest is! 58. RYO. 65. Az „Othello” c. szovjet film női főszereplője (Desdemona). 67. Országok között van. 68. Nem hagyja nyugodtan. 70. Két szó vissza: az egyik évszaki és jut-tatta. 72. Nem ezért! 76. Két szó: gyorsan és növény. 77. ABI. 78. Föld (görögül). 79. Minőség Ellenőrző Osztály (vissza). 80. Szerettem volna. 82. Fogkefe eleje 83. Van ilyen hajó is! 84. Egy bizonyos számmal. 85. „Pizsamás” állat. 88. Téli sporteszköz. 87. EEEEE. 91. Vércsatorna (vissza). 94. Hőemelkedése van. 95. Nyitartó (vissza). 96. Most van! 100. Há-lós szatyor. 101. ALHS. 103. TVO. 108. Az elején elnagyol!?! 106. Európai folyó. 107. Kevert női név. 109. Magánhangzólan séta. 111. Háziállat. 114. Kötőszó.

Megfejtési határidő: 1936. október 25.

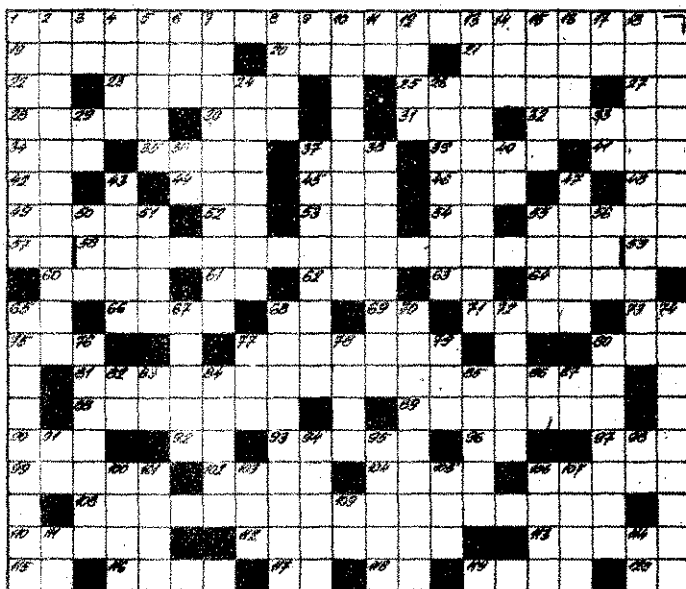
Megfejtésül be kell küldeni a visszintés I. sz. sort és folytatásait.

A helyesen megfejtők között negyedévenként könyvjutalmakat sorolunk ki.

Figyelem! A rövid és hosszú magánhangzókat nem különböztetjük meg!

A harmadik negyedév helyes megfejtése a következő: Július: A mezőgazdaság tűzvédelmének biztosítása mellett igen alaposan fel kell készülni a tűzoltóversenyre. Tűzvédelmi propagandát. Augustus: Az állami és önkéntes tűzoltó elvtársaknak összefogása és közös munkája alapvető feltétele a tűzkármentes betakarításnak. Szeptember: Beindul a három-éves szakmai továbbképzés második éve. Mindenki igyekezzon még jobb eredményt elérni, mint az elmúlt évben.

Az elmúlt negyedév helyesen megfejtői: Kesler Vilmos al-hdgy., Budapest; Kovács István tórn., Veszprém; Tihanyi Péter tórn., Tata, sorolással egy-egy könyvjutalomban részesültek.

Budapesti alosztályok a lakóházak tűzvédelmére

— A VII. kerületi alosztály kezdeményezésére a kerületi tanács a lakóbiztonsági tagok közül tűzrendészeti összekötő-hálózatot szervezett. Az alosztály beosztottai és a hivatásos üzemi tűzoltók vállalták, hogy a tűzrendészeti összekötők munkáját patronálják, s részükre propagandaelőadásokat tartanak. A kerületi tanács sokszorosított tájékoztatójában az alosztály rendszeresen ismerteti az egyes lakóházi tüzesetek tanulságait.

— A VIII. kerületi alosztály dolgozó vállalták, hogy rendszeresen támogatják a lakóházak tűzrendészeti összekötőinek munkáját. Az alosztály október elején a tűzrendészeti összekötők részére filmvetítéssel egybekötött előadást szervez.

— A XXI. kerületi alosztály beosztottai a kerület egy-egy körzetében — szabadnapjukból — tűzrendészeti ellenőrzéseket tartanak a lakóházakban. Emellett az alosztály által összeállított tájékoztatók alapján a tanácsotagi beszámolóik alkalmával rendszeresen foglalkoznak a tűzvédelmi tudnivalókkal. Amióta ezt a helyes módszert bevezették, a lakosság köréből közel félszáz, tűzrendészeti szabálytalanságokat feltáró bejelentés érkezett az alosztályra.

— Az V. kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság kezdeményezést indított a lakóépületek foko-

zott tűzbiztonsága érdekében. Kerületi tanács illetékes osztályok közösen és a tanácsotagi (lakószakszervezet) összekötők bevonásával a lakóépületekben tűzvédelmi ellenőrzéseket folytatnak. A munkát a tanácsotagi központok szervezték és a szervezésben a tanácsotagi központok vezetői is részt vettek. A munkát a tanácsotagi központok szervezték és a szervezésben a tanácsotagi központok vezetői is részt vettek. A munkát a tanácsotagi központok szervezték és a szervezésben a tanácsotagi központok vezetői is részt vettek.

— A III. kerületi tűzrendészeti alosztályparancsnokság beosztottai maguk között a szabadnapjukból, vasárnaponként és a tanácsotagi központok segítségével a lakóépületekben tűzvédelmi ellenőrzéseket tartanak. Amióta ezt a helyes módszert bevezették, a lakosság köréből közel félszáz, tűzrendészeti szabálytalanságokat feltáró bejelentés érkezett az alosztályra.

Megkezdődött az oktatás az őrségparancsnoki iskolán

Őrségparancsnoki iskola indult Budapesten

Szeptember 17-én kezdődött Budapesten az első őrségparancsnoki iskola. A 7 hetes időtartamú iskolán őrségparancsnoki beosztásban szolgálatot teljesítő tisztok tanulnak. Az iskola célja: a jelzett beosztásban szolgálatot teljesítő munkájának megkönnyítése, illetve helyes taktikai módszerek kialakításával.

Rövidesen megjelenik az új Gyakorlati Szabályzat

A közeljövőben megjelenik az új Gyakorlati Szabályzat. A szabályzat 7 fős szerelésre épül, s az előző és még jelenleg is érvényben lévő szabályzatokhoz viszonyítva lényeges szerelési eltéréseket tartalmaz; az új módszerek alkalmazása jelentősen csökkenti a szerelés idejét is. Az új Gyakorlati Szabályzat megjelenésével az eddig érvényben volt valamennyi szerelési szabályzat hatályát veszti.

Társadalmi munkával

A kecskeméti alosztály kollektívája elhatározta, hogy az alosztályi épületét kitaratorozza. A Falinkás tórn. elvtárs vezetésével dolgozó „A” csoport és a Szalai szkv. elvtárs vezette „B” csoport brigádjának jó munkáját dicséri, hogy a mintegy harmincezer forint értékű társadalmi munkát rövidesen befejezik.

Az alosztály beosztottai azt is vállalták, hogy Fülöpházán, Ágasegyháza, Helvecián, Ballószögön és Jakabszálláson társadalmi munkájukkal járulnak hozzá a tűzoltószertárak felépítéséhez. Az öt község közül háromban már az idén elkészül a tűzoltószertár.

A kiskunfélegyházi alosztály dolgozó kifesték az alosztályi helyiségeket. A mintegy ötezer forint értékű társadalmi munka elvégzésében különösen Fekete Pál tórn. az alosztály párttitkára, Kasza József szkv., Kovács Ferenc szkv., Gondai József tiz. és Petróczy János tiz. elvtársak szorgoskodnak. Az alosztály beosztottai ugyancsak társadalmi munkával építették fel a mosdóhelyiségeket is.

A kiskunhalasi alosztály épületének egy részéből három lakás épült. A lakásokat arra rászoruló BM-dolgozóknak utalták ki. Az átépítési munkálatokból az alosztály beosztottai is kivesszik részüket.

Munkában a kiskunfélegyházi brigád

— A XXI. kerületi alosztály kezdeményezésére a kerületben levő tűzoltók és rendőrök közös kulturális és sportbizottságot alakítanak. Közös kultúrcsoport labdarúgó- és asztalitenisz-csapat szervezését tervezik a csepeliek.

— A XXII. kerületben november elején megismétlik a kerületi alosztályhoz tartozó állami egységek között augusztusban megrendezett szerelési versenyt. Valamennyi egység készlettel részével vesz részt a versenyen, és az a szerelés-csapat győz, amelyik — hibamentesen — leginkább túlteljesíti a normatáblázatban meghatározott időeredményeket.

— A pécsi alosztály keskenyfilmvetítógépet kapott (használatra) a főosztálytól. Elhatározták, hogy a rendelkezésükre álló propagandafilmek felhasználásával a járás községeiben rendszeres vetítéseket tartanak a rendezésre kerülő Szabad Föld Téli Estéken.

Micskó tiz. ezredes elvtárs megnyitó beszédében méltatta az Országos Tűzrendészeti Szakkönyvtár jelentőségét

Az ünneplés megnyitó közönsége nagy deklarációval tanulmányozta a könyvtár éri anyagát

Megnyitott az Országos Tűzrendészeti Szakkönyvtár

Szeptember 11-én délután fél hatkor nyitott meg új helyiségben (Budapest, VI., Bajcsy-Zsilinszky út 7. szám alatt, a volt OTE klubban) az Országos Tűzrendészeti Szakkönyvtár. A megnyitó ünnepségen a Tűzrendészeti Parancsnokságtól, a Tiszti Iskola törzsétől és a Budapesti Osztályparancsnokságtól számos érdeklődő jelent meg.

Tűzrendészeti propagandahét

A X. alosztály a Ganz Kaposlók és Készülékek Gyárában propagandahetet rendez. Ennek során több filmvetítéssel egybekötött előadást tartanak a gyár dolgozóinak és kiállítás keretében mutatják be a gyártástechnológia tűzveszélyeit, valamint a dolgozók számára elengedhetetlenül szükséges tűzvédelmi tudnivalókat.

Elvtársi segítség

Kecel község önkéntes tűzoltósága az árvízkarosultak megsegítésére tett márciusi felajánlását valóságtárrá. Duszakon és Nemesmáduváron a dunai árvíz által tönkrémet több községi tűzoltó elvtárs házárt tették munkájukkal lakhatóvá.

Micskó ezredes elvtárs megnyitó beszédében többek között rámutatott arra a nagy jelentőségű tényre, hogy tűzoltóságunk csak úgy töltheti be hivatását, ha az ipar korszerűsítésével, a termelés fejlesztésével és a műszaki vonal emelésével a kutatás és az oktatás terén egyaránt lépést tartunk. Ezt a célt szolgálja a könyvtár jelenlegi 4800 kötet, melyben megtalálhatók a felzárkózás előtti és utáni összes magyar és részben a külföldi tűzrendészeti irodalom mellett az olyan műszaki — építési, fa- és vasipari, elektromos, kémiai stb. — szakkönyvek is, amelyek hozzásegítenek benünket az egyes technológiai eljárások megismeréséhez.

A jelenlevő elvtársak közül számosan éltek az alkalommal és több szakkönyvet vettek kölcsön.

A könyvtár minden nap 1/2 8–17 óráig, csütörtöknön pedig 1/2 11–18 óráig áll az elvtársak rendelkezésére. Vidéki elvtársak a témakör megjelölésével vagy a pontos cím feltüntetésével a Tűzrendészeti Parancsnokság Szolgálati és Kiképzési Osztályától szolgálhatik jegyben igényeljük a kívánt irodalmat.

KÖSZÖNET

„Társbérlióm gondatlanságom 27-én lakásom egy része Ebből a sajnálatos esetből ki ismerkedtem meg közeleb elvtársakkal, és úgy érzen mehettek el szó nélkül m méltatása mellett. A tűzoltó csak ügyezőíván pillanatok helyszínen voltak, és ezzel dályozták a tűz tovatérjedé hatoltak a nagy füstbe és munkával rövid idő alatt a a tüzet.

Ez úton mondok köszönetet társaknak bátorságukért, gy kiismeretes munkájukért és vill emberi, megnyugtató m sukért.

Kérem az elvtársakat, toln köszönetemet az V. kerület elvtársaknak, külön Pécz elvtársnak és annak az elv aki hős munkája közben n a tenyerét.

KOVÁCS V. Váci utca

A jó munka jutalma

A székefehérvári járás VB-a az augusztus 30-án V rendes ülésén az alosztály nekediséget az elmúlt év tíz tükájához viszonyított n csökkentéséért határozatlanban részesítette.

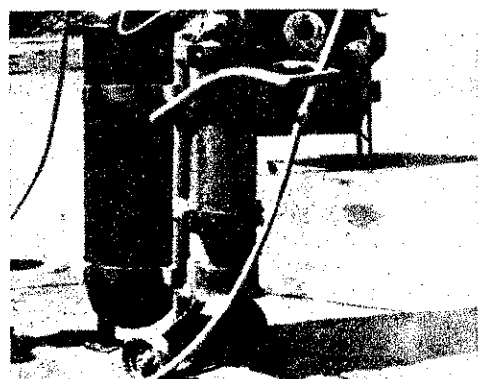
Új tűzvédelmi berendezések

A Tűzvédelmi Berendezéseket yártó Vállalat a BM Országos Tűzvédelmi Parancsnokság megbízottja és más szakértők előtt az alábbi egyszemélyes és mentő tűzvédelmi berendezések, illetve készülékek prototípusait mutatta be:

HORDOZHATÓ VIZKÜDÖLTŐ KÉSZÜLÉK

A készülék targoncára szerelt két ilacsból, tömlőből s a tömlő végén a víz porlasztására alkalmas — üröbettel ellátott — ködféjől áll. nagyobbik palack a víz tárolására olgál (85 liter), a kisebb palackban idig magasnyomású (120 att) nitgén van. A két palackot egy nyomásökkenetével ellátott cső köti sse, A nyomásökkenetön az üzei nyomást tésztes szerint tudjuk abályozni, mely 8—14 att között a gkedvezőbb. A nitrogén a vizet a egy palackba beépített szifoncsőn keresztül nyomja ki. A nitroinpalack tartalma a viztartály hámszori kiürítésére elegendő. A kétlék üzembiztonságának ellenörzté a nyomásökkenetű feszmérol szlk lehetővé. Az alkalmazott köfej vízfogasztása 35 l/p. A kétlék kisebb tűzek oltására kíván alkalmas. A bemutató alkalával a Magyar Optikai Művek n egy festékszóróban előállított tróalapot oldószerrel és benzinnel itatott köcfizet 10—30 mp alatt ott el.

A készülék előállítás költsége breiáthatólag kb. 4000 forint lesz.

GYENGEÁRAMÚ ELEKTROMOS BETÖRÉS-ÉS TŰZJELZŐKÉSZÜLÉK

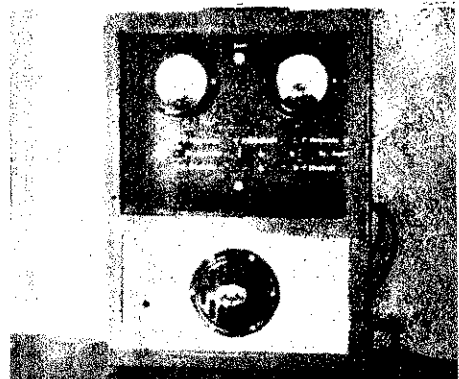
A kettős feladatot végző készülék nyugvó árammal működik. A berendezés hálózatról és saját áramforrásról is működtethető. Üzemáram 20 mA. Az akkumulátor töltője a központba van beépítve. A készülék hatótávolsága 6 V üzemi feszültségnél 200, 12 V üzemi feszültségnél 300, 24 V üzemi feszültségnél 800 ohm.

A működés lényege az, hogy a vonalba sorbakapcsolt érintkező, valamint az automatikus vagy kézi működtetésű tűzjelző megszakításakor a központban kigyullad a riasztólámpa, a műszer mutatója üzemállásból vészállásba áll át és betöréscsőt egy vészjelző dudu, tűz esetén pedig egy kolompengő erős akusztikai jelzést ad.

A vonaláramba sorbakapcsolt mAmérővel a berendezés állapota figyelemmel kísérhető. Pl. rövidzár esetén a mA-mérő mutatója rövidzár

Hordozható vízküldető készülék

Elektromos betörés- és tűzjelzőkészülék

Tanácskozott a Csehszlovákiai Tűzvédelmi Szövetség I. országos kongresszusa

Szeptember 28-án ült össze a Csehszlovákiai Tűzvédelmi Szövetség (ČSPO) I. országos kongresszusa. A kongresszus értékelte a csehszlovák önkéntes tűzoltószervezet eddigi munkáját, s meghatározta a Szövetség további működésére vonatkozó irányelveket és feladatokat. A tűzvédelemnek az önkéntesség elve alapján történő további megszilárdítása és kiszélesítése érdekében a kongresszus megvitatta és jóváhagyta a Szövetség új szervezeti szabályzatát is.

A kongresszuson valamennyi népi demokratikus állam küldötte részt vett. A magyar töltőosztágot Kovács Mátty t. szds., az Önkéntes Tűzoltótestületek Felügyeleti Osztályának vezetője képviselte.

Szeptember 7-9-e között rendezte meg a Belügyminisztérium 1956. i. bajnokságának döntőjét. A zsa SE Megyeri úti stadionjában küzdelmeket rövid ünnepség izte meg, amelyen Pöcze Tibor vezérőrnagy, belügyminiszterlyettes elvtárs rövid beszédben áltatta a belügyi bajnokságok jertőségét és sok sikert kívánt a rszenyzőknek. Ezután a Hátörör: fúvószenekara indulónak hangmellet felvonultak a megyék rtolói, majd férfi távolugrásban gránátdobásban megkezdtek a ntegy harmincöt versenyszágot küzlmeit.

Írómme tapasztaltuk, hogy testülénk tagjai közül számosan bejutak a döntő részvevői közé, s ha yelembe vesszük azt a körüllnyint, hogy a tűzoltók a legtöbb gyében a megyei bajnokságok n több értékes helyezést is rveztek, megállapíthatjuk, hogy dményeinkért korántsem kell gyenkezdünk.

ánánádobásban két elvtársunk — abó Endre t. fndgy. és Molnár za t. d. alndgy. — is bekerült a ntöbe. Nagy örömrünkre szolgált, gy a bajnokságot Szabó elvtárs 12 m-es igen jó eredményeivel erte meg, és komoly sikernek nyelvelhető el Molnár elvtárs nedik helyezése is.

ő női gránátvetésben Kise Juhász ísbet t. szkv. (Bács megye) n erős mezőnyben ötödik lett.

Tűzoltóink sikeresen szerepeltek a BM-bajnokságokon

A női ötös kispuskaverseny második helyezést ért el Békés megyei csapatának egyik legeredményesebb tagja Mucsi Eszter t. sgt. volt.

Kerékpárban megvédte tavalyi bajnokságot Czako Borbála t. szkv. (Szolnok megye) és 32 perc 9 másodperces idejével szerezte meg az első helyet. Czako elvtársnő a női hármas csapatversenyben győztes Szolnok megyei együttesben is kiváló eredménnyel szerepelt.

A férfi egyéni 25 km-es kerékpárversenyén a Békés megyei Turbucz István t. elvtárs negyven induló közül negyedik lett, s csupán két másodperccel maradt le a harmadik helyezett mögött.

A férfi hármas csapatversenyben Striffer Ferenc t. elvtársal együtt ugyancsak jól szerepelt Turbucz elvtárs. A Turbucz—Striffer—Virág öszeállítású Békés megyei együttes — igen erős mezőnyben — vívta ki a harmadik helyezést.

A női tornaverseny küzdelmei alkalmával újabb Békés megyei sikernek örvehdhattunk: a második helyezést ért csapat tagjai között ott találhattuk Uhlín Pálné, Zaláné Margit és Prókai Eva t. elvtársakat.

Tűzoltóiskolákat hoztak a birközversenyek is. Takács József t. törm. (Borsod megye) a lepkesúlyban. Szabó Endre t. fndgy. (Budapest II.) a kishézsúlyban, Klein János t. törm. pedig nehézsúlyban aratott győzelmet. Csoma István t. törm. pedig — Klein elvtárs mögött — második lett. Szabó elvtárs ezzel — egy nap alatt — két bajnokságot szerzett.

A férfi röplabda-bajnokság döntőjében részt vett hat csapat közül négy együttes kizárólag tűzoltókból állott. A győzelmet — veretlenül — a szegedi alosztály csapata, a harmadik helyet pedig a miskolci alosztály csapata szerezte meg.

állításba áll át. Vezetékszakadás esetén rendes riasztójelzés áll elő. Az ilyen eset azonban csak erőszakos rongálódásból adódhat, tekintve, hogy a hálózat biztonsági szempontból mechanikai sérülés ellen védve van.

E kombinált készülék előnyösen használható textil- vagy egyéb üzletekben és raktárakban, pénztárhelyiségekben, kisebb vagy közepes postahivataloknál stb. A jelzőközpont ára kb. 3000 forint lesz.

ROBBANÁSGÁTÓ SZEKRÉNY TŰZVESZÉLYES FOLYADÉKOK TÁROLÁSÁRA

E szekrény az MNOSZ 3905—53. sz. szabvány előírásainak megfelelően készült és 30 liter tűzveszélyes folyadék tárolására alkalmas. Régi probléma nyert ezzel megoldást, mert eddig ilyen szekrényt hazánkban nem gyártottak, s így gyógyszerárainkban, illatszertárolókban stb. a tűzveszélyes folyadékok tárolása nem volt biztonságos.

zárban — így mindenekelőtt a futószámokban — egyetlen tűzoltó sem kerül a döntőbe. Gyengén szerepeltek elvtársaink az MHK-szabadgyakorlatokon is. Ezen a fogyatékoságon a jövőben feltétlenül változtatnunk kell, annál is inkább, mert az említett számokhoz nem szükséges különleges pálya és költséges felszerelés.

Bízunk abban, hogy a jövő évi bajnokságokon elvtársaink még sikeresebben szerepelnek. Ehhez azonban az szükséges, hogy valamennyi parancsnokunk az eddiginél jobban segítse a sportmunkát, és a testületünkön szolgálatot teljesítő elsportolók ne sajnálják az időt és a fáradságot elvtársaink szakzsűr felkészítéséhez. Végül — de nem utolsósorban — jó lenne, ha a Dózsa a jövőben nem tekintene kisé „megtöbbszörözött” tűzoltókat és — a rendelkezésre álló lehetőségek keretén belül — jobban biztosítaná sportbelli ellátottságukat. Ezintén meg kell mondanunk, hogy jórészt ebben és nem a kedvben vagy az akaratereben van hiány, amit a bajnokságon elért eredmények mellett az is bizonyít, hogy idén több mint háromszor tűzoltó tette le sikeresen az MHK-próbákat!

Szabó t. fndgy. elvtárs a férfi gránátdobás 1956. évi BM-bajnoka

A szegedi alosztály BM-bajnokságot nyert röplabda-csapata

AGYAR TŰZOLTÓ

magyar tűzoltóság folyóirata. szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Feladós szerkesztő: Beszteri Lajos tűzoltó főhadnagy

első kiadó: Közgazdasági és Jogi Könyvtudományi Igazgatóság

Szerkesztőség: V. Jászai Mari tér 16. Telefon: 127—210.

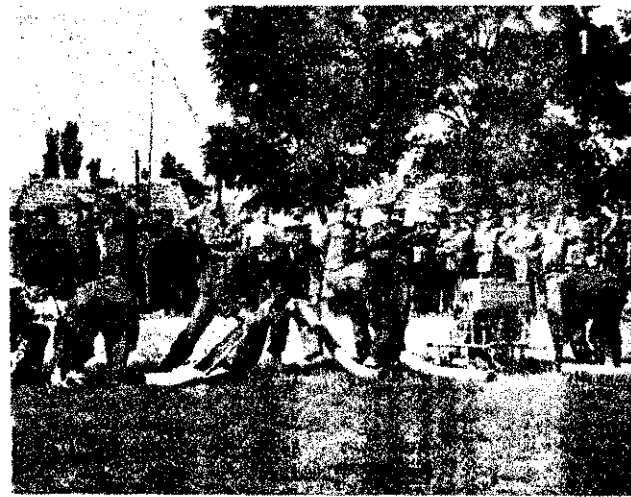
OTE. bev. számla: 100-905.

és Csillag Nyomda, Budapest. Feladós: Poroszká L.

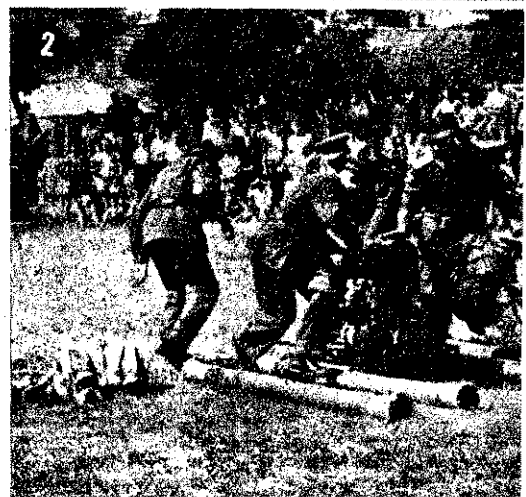

A Himnusz elhangzása után — Horváth Sándor t. alez. elvtárs, a Tűzrendészeti Parancsnokság helyettes vezetője údvő megjelenteket, majd a helyi úttörő ének- és zenekar szerepelt — a mezőkövesdi országrészi versenyen

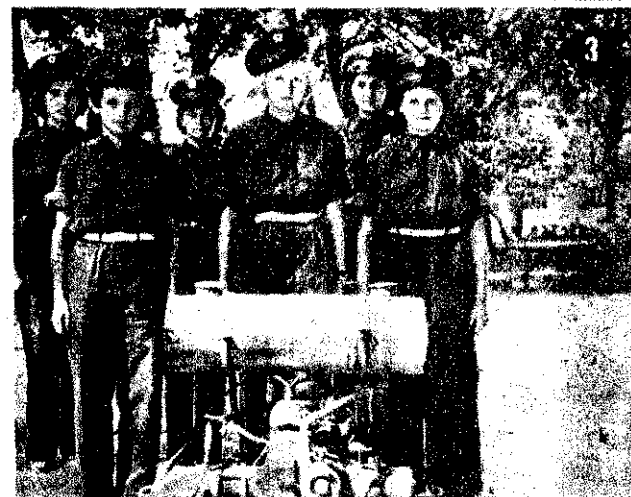
BEFEJEZŐDTEK AZ ORSZÁGRÉSZI VERSENYEK

1. A Szerencsi Cukorgyár csapata megérdemelten nyerte a 400-as szerelést...

2. ... a testvércsapat, a csokoládégyári pedig még a holtversenyben is biztosan győzött a 800-as szerelésben

3. Balatonfüreden az őrimogyorósi női csapat lett a 400-as szerelés győztese...

4. ... a férfiak versenyében pedig a zalaszentgrótiak biztosították maguknak az első helyezést

5. Budapesten a XV. kerületi Sportszerárugyár csapata 400-as szerelésben...

6. ... a Láng Gépgyár csapata pedig 800-as szerelésben bizonyult a legjobbnak

